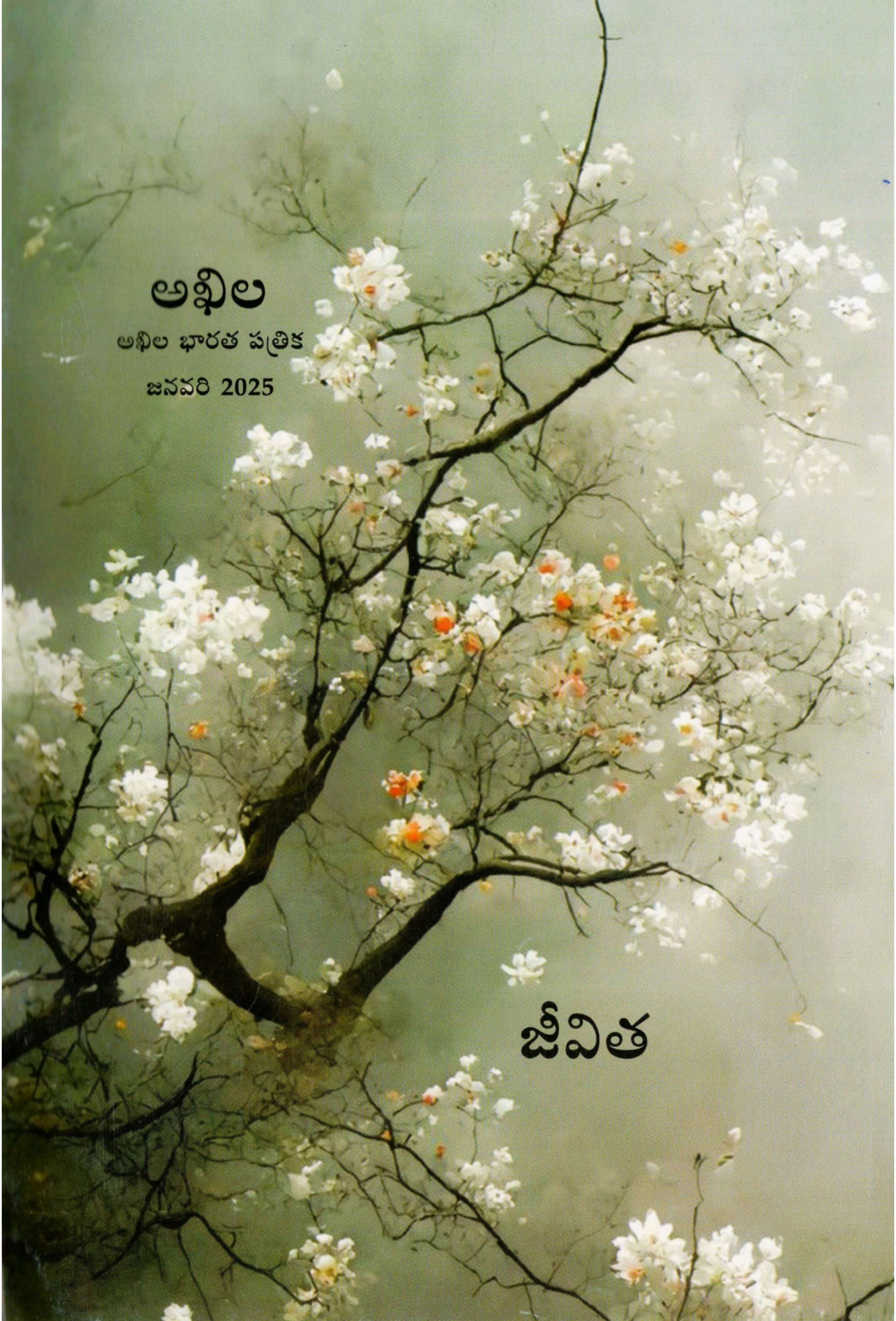
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2025

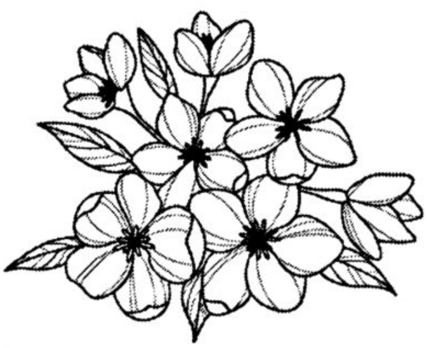
జీవిత

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

జీవిత చక్రం కొన్ని దశల ద్వారా సాగుతుంది. ఋతువుల మార్పు ఎలాగో ప్రతి దశ కూడా తన సవాళ్ళను, సంతోషాన్ని తీసుకొస్తూ ఉంటుంది. ఈ మార్పులు, పరివర్తనల గుండా దారి తీసుకుంటూ ముందుకు పోవడమనేది జీవితపు ఒక ప్రధాన పార్శ్వం. జీవితపు మారిపోతుండే దశలతోనూ, వాటి యందు ఇమిడి ఉన్నదానితోనూ ఈ సంచిక మీ ముందుకొస్తున్నది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

Bonne Année
blessings

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

నాలుగు ఆశ్రమములు

భారతీయ సంస్కృతిలో కఠినతరమైన వైయక్తిక లేదా వ్యక్తిగత అభివృద్ధి అనేది ఏ రకమైనసహాయ సహకారాలు లేకుండా కేవలం అంతర అంకురార్పణకే వదిలి వేయబడలేదు. అది ఆ మానవునికి పైపైకి ఎగ్రబ్రాకుటకు ఒక ప్రమాణమును, ఒక చట్రమును, ఒక రూపమును, ఒక నిచ్చెన వంటి క్రమమార్గమును ఏర్పాటు చేస్తుంది. ఈ ఉన్నతమైన ఏర్పాటే ఈ నాలుగు ఆశ్రమముల అసలైన అంశము. జీవితము నాలుగు సహజ కాలావధులుగా విభజించబడినది. ఈ ప్రతీ విభాగము భారతీయ జీవన విధానమును, సంస్కృతి, పనితీరును విశదపరుస్తుంది. అవే బ్రహ్మచర్యము, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమములు. మానవుడు తెలుసుకోవలసిన విషయములు, చేయవలసిన పనులు, జీవించవలసిన విధానమునకు అవసరమైన పునాది ఈ విద్యార్థి దశలో వేయబడుతుంది. అవసరమైన అన్ని శాస్త్రాల జ్ఞానంను, కళలు ఇతర విభాగములలో లోతైన శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. ఈ శిక్షణ నైతికతకు అత్యంత ఎక్కువ ప్రాధాన్యతను ఇస్తుంది. ఎందుకంటే వైదిక సూత్రములలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును పొందడానికి జీవిత ప్రారంభములోనే ఇది ఒక అనివార్యమైన అంశంగా పేర్కొనబడినది. పట్టణపు హడావుడి జీవితాలకు దూరంగా ప్రశాంతమైన, అత్యంత అనుకూలమైన పరిసరాలలో ఈ శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. వీరికి గురువులుగా, ఈ నాలుగు ఆశ్రమ వాసాలను విజయవంతంగా ముగించుకుని, అద్భుతమైన ఆత్మ జ్ఞానమును పొందిన వారు వ్యవహరిస్తారు. కానీ కాలానుగుణంగా ఈ విద్యావిధానము ఒక ప్రాపంచిక, మేధా సంబంధమైన జ్ఞానమును పొందడానికి మాత్రమే పరిమితమైపోయింది. అది పట్టణాలలో, విశ్వవిద్యాలయాల్లో అందించబడుతుంది. గుణవంతులను, జ్ఞాన వంతులను చేయదగిన అంతః సంసిద్ధతను అందించడానికి బదులు కేవలం తెలివి తేటలను పెంచడానికి మాత్రమే శిక్షణ, సూచనలు ఇచ్చే విధంగా ఈ విద్యావ్యవస్థ మారిపోయింది. కానీ మొదట ఆర్యుడు తమ జీవితంలోని గొప్ప అంశాలైన ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షాలకు ఎంతో కొంత సంసిద్ధుడయ్యేవాడు. తను పొందిన జ్ఞానముతో గృహస్థాశ్రమములోనికి ప్రవేశించగానే మొదటగా మూడు విషయాలను నిర్వర్తించే వాడు. జీవితానందాన్ని అనుభవించడానికి తన సహజ

ఇష్టాలు కోరికలను తృప్తి పరచుకునేవాడు. సమాజం పట్ల తనకు గల ఋణమును బాధ్యతాయుతంగా సమాజ అవసరాన్ని బట్టి తీర్చేవాడు. అదేవిధంగా తన జీవన విధులను నిర్వర్తిస్తూనే తన జన్మ సార్థక్యం కోసం తయారయ్యేవాడు.

మూడవ దశలో వానప్రస్థాశ్రమాన్ని స్వీకరించి అడవులలోకి వెళ్లిపోయేవాడు. ఆత్మ సత్యాన్ని ఆవిష్కరించుకోవడానికి ఏకాంతంలో ప్రయత్నించేవాడు. సామాజిక పరిధి, పరిమితుల నుండి విశాలమైన స్వేచ్ఛాయుత ప్రపంచంలో బ్రతికేవాడు. ఒకవేళ తనకు ఇష్టం అయితే తరువాతి తరం వాళ్ళ సందేహాలను ఒక ఆధ్యాత్మిక గురువుగా తీర్చేవాడు.

నాలుగవ దశలో తన జీవిత చరమాంకములో సామాజికమే కాక ఇంకా మిగిలిన కుటుంబ బంధనాలను కూడా తెంచుకుని, పూర్తి ఆధ్యాత్మిక నిర్లిప్తతతో తన ప్రాపంచిక సామాజిక జీవితం నుండి విడిపోయి దేశదిమ్మరిగా మారిపోయేవాడు. ప్రాథమిక అవసరాలను మాత్రమే తీర్చుకుంటూ, విశ్వాత్మతో మమేకం అవుతూ తన ఆత్మను శాశ్వతత్వం వైపుకు నడపడానికి సంసిద్ధుడయ్యేవాడు. ఈ బాధ్యతా చక్రం అందిరికీ వర్తించేది కాదు. మొదటి రెండు దశలు దాటి వెళ్లే వారి సంఖ్య చాలా తక్కువ. ఒకవేళ వెళ్లినా మూడవ దశ అయిన వానప్రస్థంలోనే మరణించేవారు. అతి తక్కువ మంది మానవులు మాత్రమే చిట్టచివరి దశ అయిన సన్యాసం వరకు చేరుకుని ఏకాకులుగా మారి దేశదిమ్మరులుగా జీవనం గడిపేవారు. కానీ ఈ మానవ ఆత్మ ప్రయాణాన్ని దృష్టియందుంచుకుని, లోతైన ఆలోచనతో రూపు దాల్చిన ఈ జీవన చక్రం మానవులకు ఒక పథకంను అందించింది. వారి వారి వాస్తవ అభివృద్ధిని అనుసరించి ప్రతీ ఒక్కరూ దీనిని ఉపయోగించుకోవచ్చును. ఈ జన్మలో ఈ చక్రమును పూర్తి చేయడానికి సరిపోయినంత అభివృద్ధిని సాధించిన వారు దీనిని పరిపూర్ణంగా ఉపయోగించుకోవచ్చును.

CWSA 20:174-76 — శ్రీ అరవిందులు

బాల్యం

శిశువు తన పెరుగుదల గురించి బాధపడదు.

చాలా తేలికగా తనంతట తానే పెరుగుతూ ఉంటుంది.

ఆ శిశువు యొక్క అతి సాధారణమైన విశ్వాసంలో చాలా గొప్పశక్తి దాగి ఉంటుంది.

*

సాధారణ పరిస్థితులలో నివసిస్తున్న శిశువుకు తనకు కావలసినవి అన్నీ అందించబడతాయి అనే అతి సహజ నమ్మకం ఉంటుంది.

ఈ నమ్మకం జీవితాంతం దృఢంగా కొనసాగాలి. కానీ తన అవసరాలకు సంబంధించి ఈ పైపై అజ్ఞాన పూరిత, పరిమితమైన ఆలోచన అనేది ఒక విశాలమైన, లోతైన, నిజమైన భావన అదేమిటంటే, దైవ జ్ఞానమును అనుసరించిన అవసరాలే నిజమైన అవసరాలు అనే పరిపూర్ణ భావనతో, మార్పు లేదా భర్తీ చేయబడాలి. ఇది ఎప్పటి వరకు అంటే మన నిజమైన అవసరాలు ఏమిటో ఆ దైవమునకే తెలుసునని, వాటిని తీర్చుకోవడానికి ఆ దైవం పైనే ఆధారపడాలని మనము తెలుసుకునేంత వరకు.

*

అతి ముఖ్యమైన నిబంధన ఏమిటంటే, విశ్వాసం ఒక చిన్న పిల్లవాని విశ్వాసం వంటిది. ఏ మాత్రం అనుమానం లేకుండా అవసరమైనవి అన్నీ వచ్చేస్తాయి అనేటటువంటి విశ్వాసం. ఒక శిశువుకు ఏదైనా అవసరమైతే అది తనకు అందుతుంది అనే ఒక దృఢమైన విశ్వాసంతో వుంటాడు. ఈ రకమైన అతి సామాన్యమైన, సాధారణమైన విశ్వాసం లేదా ఆధాపడటం అనేది అతి ముఖ్యమైన నిబంధన.

*

శిశువులలోని భయం

పిల్లలలో భయం ఎందుకు ఉంటుంది? వారు బలహీనులు కనుక. సాధారణంగా వారి చుట్టూ వున్న ఇతర ఎదిగిన పిల్లల కన్నా వారు శారీరకంగా, మానసికంగా, ప్రాణికంగా అంటే భావోద్వేగాల పరంగా కూడా వారు బలహీనులు. ఈ భయం అనేది న్యూనతా భావం నుండి పుడుతుంది. ఏది ఏమైనా దాని నుండి బయటపడే మార్గం కూడా ఉంది. అదేమిటంటే దైవకృప మీద పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఉండడం అన్ని పరిస్థితుల్లో రక్షించబడటానికి ఆ కృపపై అపారమైన నమ్మకంతో ఆధారపడటం.

ఆత్మతో అనుబంధం, మనలను ఈ భయం నుండి విముక్తులను చేస్తుంది.

నీలో వున్న ఆత్మతో అనుబంధాన్ని ఏర్పరచుకుంటే నీవు ఎదుగుతున్న కొద్దీ ఈ భయాన్ని వదిలించుకో గలుగుతావు. ఆత్మ అంటే నీలో వున్న సత్యం. నీవు ఆలోచించే ప్రతీ అంశము, నీవు మాట్లాడే ప్రతీ విషయము, నీవు చేసే ప్రతి పని ఈ ఆత్మ అనే లోతైన సత్యపు వ్యక్తీకరణలే అని నీవు ఎల్లప్పుడూ ప్రయత్నిస్తే ఈ భయం నిన్ను వదిలిపోతుంది.

*

ఎప్పుడైతే నీవు చైతన్య పూరితంగా ఆ నమ్మకంతో జీవిస్తావో నీలోని ఏ భావనలో కూడా నీవు దేనికీ భయపడవు. ఎందుకంటే అప్పుడు నీవు ఈ ప్రపంచమును ఏలుతున్న విశ్వ సత్యంతో మమేకం అయి ఉంటావు కనుక.

CWM 12:124, 25

శిశు బోధనలో ఒక నూతన పద్ధతి

పసి పిల్లలకు బోధించడం అనే ఒక నూతన విధానమును రూపొందించడం అనేది ఆసక్తికరమైన అంశం. ఇంకా చిన్న శిశువులకు అయితే ఇంకా సులభం. ఇందుకు గాను ఏ ప్రశ్నకైనా సమాధానం చెప్పగలం అనే సామర్థ్యం గలదు అనిపించేంత చాలినంత విషయ పరిజ్ఞానం కలిగిన మరియు సహజ అంతర్ దృష్టి, మేధా పూరిత అనుభవం కలిగిన, విశేష ప్రతిభ గల గురువులు చాలా అవసరం. సహజంగా సామర్థ్యం అనేది శ్రేష్టమైనది. తెలుసుకోవడం కొరకు నిజమైన పద్ధతి ఏమిటి అనే జ్ఞానం అవసరం. అదే మానసిక నిశ్శబ్దం, సత్య చైతన్యం వైపు మరలే శ్రద్ధా పూరిత నిశ్శబ్దం. పై నుండి దిగివచ్చే దానిని అందిపుచ్చుకునే సామర్థ్యం. ఈ సామర్ధ్యంను కలిగి ఉండటమే అత్యుత్తమమైనది. ఇదే అసలైనది అని వివరించగలగాలి. ఇది ఒక రకమైన ప్రదర్శన. మొత్తం జ్ఞానములో ఏది నేర్చుకోవాలి, ఏది చేయాలి, ఎలా చేయాలి అనే సరియైన సూచన అదే దిశలో ముందుకు సాగే క్రమంలో ఏం చేయాలి అనే ఒక స్పష్టమైన అవగాహనతో పాటు, ఎప్పుడు చేయాలి అనే సూచన కూడా ఈ జ్ఞానానికి ఉంటుంది. పిల్లలలో సుమారు ఏడు నుండి పదునాలుగు ఏండ్ల మధ్యకాలంలో స్పందించే సామర్థ్యం అలవడుతుంది. మొదట ఏడు ఏండ్ల వయసులో వారికి కావలసిన చిన్న

చిన్న సూచనలు ఇచ్చి తర్వాత మెల్లిగా 14 ఏండ్ల వయసులోపు పూర్తి వివరణ అందించాలి.

ఏది ఎలా చెయ్యాలి అని, విషయపు లోతైన, అసలైన సత్యంతో అనుబంధము కలిగి ఉండటానికి అదే మార్గము అని, ఇక మనం తెలుసుకోగలిగిన మిగతా అన్నీ కూడా చికాకు కలిగించే మానసిక లెక్కింపులేనని తెలియపరచాలి.

చివరగా చెప్పేదేమంటే ఉపాధ్యాయులకు, బోధకులకు అందరికీ క్రమశిక్షణ మరియు అనుభవాల్లో ఒక కనీస నిజాయితీ ఆరంభం ఉండి ఉండాలి. కేవలం విషయ జ్ఞానము లేదా పుస్తక జ్ఞానమే సరిపోదు. అది ఉపాధ్యాయ పద్ధతి కాకూడదు. ప్రపంచమంతా అలా ఉంది. ఒకవేళ అలా ఉండటం వారికి ఆనందాన్ని ఇస్తే బయట అలాగే ఉండవచ్చునేమో గానీ మన విషయానికి (సమగ్ర విద్యావిధానం) వస్తే మనం ప్రచార కర్తలం కాదు. మనం కేవలం ఏమి చేయగలమో అవి అలాగే జరగాలని నిరూపించడానికి ప్రయత్నిస్తాము.

మీరు చాలా చిన్న పిల్లలతో భావన మొదలుపెడితే అది అద్భుతమైన విషయం. వారి విషయంలో మీరు చేయవలసింది ఏమీ ఉండదు. కేవలం వారితో పాటు ఉంటే సరిపోతుంది. అంతే

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 5, 1967

ఉపాధ్యాయులు, పిల్లలు

ఎప్పుడూ తప్పు చేయకు.

ఎప్పుడూ కోపం తెచ్చుకోకు.

ఎల్లప్పుడూ అర్థం చేసుకో.

అది అలా ఎందుకు జరిగింది? ఆ అనుభూతే ఎందుకు? పిల్లల అంతర్గత ఏర్పాటు, విషయంఏమిటి? వారిలోని ఏ అంశాన్ని బలపరచవలసిన అవసరం ఉంది? దేనిని వెలికి తీసుకురావాల్సి ఉంది? అనే విషయాలుఉపాధ్యాయులుగా చూసి అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. అంతే మీరు చేయవలసి ఉంది. ఇక వారిని వదిలివేయడమే. పూర్తిగా వికసించడానికి వారిని స్వేచ్ఛగా వదిలి వేయాలి. అన్నింటిని చూడడానికి, తాకి, చేయడానికి వారికి కావలసిన

అవకాశాలను కల్పించాలి. అదే గొప్ప సరదా. అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా నీకే తెలుసునని నీవు అనుకున్న దానిని వారిపై రుద్దే ప్రయత్నం చేయకూడదు.

ఎప్పుడూ కోప్పడవద్దు. ఎల్లప్పుడూ అర్థం చేసుకోవాలి. ఒకవేళ పిల్లవాడు సమర్థుడైతే వివరించండి. ఒకవేళ మీ వివరణ అర్థం చేసుకోలేని వాడైతే, మీరు సమర్థులైతే వారిలోని తప్పు స్పందనలను సత్యంతో భర్తీ చేయండి. కానీ ఈ సంపూర్ణత చాలా మంది ఉపాధ్యాయులలో అరుదుగా ఉంటుంది.

చిన్న చిన్న శిశువులకు బోధించడానికి వారు అధ్యయనం చేయడానికి ఉపాధ్యాయుల కొరకు ఒక కార్యక్రమం రూపొందించడం అనేది చాలా ఆసక్తికరమైన అంశం. పిల్లలు చాలా తేలికగా మలచబడే గుణంతో ఉంటారు. ఏదైనా వారిపై దృఢమైన ముద్ర వేస్తుంది.

ఆ చిన్ని ప్రాయంలో వారికి కొద్దిమాత్రం సత్యంను అందించినట్లయితే వారు పెరుగుతున్న క్రమంలో చాలా సహజంగా వికసిస్తారు. నిజానికి ఈ బోధనా విషయం అత్యంత అద్భుతమైన, ఆనందదాయకమైన పని.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 5, 1967

నైతిక శిక్షణకు సంబంధించిన నియమం

నైతిక శిక్షణకు సంబంధించిన మొదటి నియమం సూచించడమో, ఆహ్వానించడమో, ఆదేశించడమో లేదా విధించడమో కాదు. సలహాలు ఇచ్చే ఉత్తమ పద్ధతి వ్యక్తిగత స్వీయ ఉదాహరణ, రోజువారీ సంభాషణ, రోజూ క్రమం తప్పకుండా చదివే పుస్తకాలు. ఈ పుస్తకాలు చిన్న వయస్సు విద్యార్థి కోసం,గతంలోని ఉన్నత ఉదాహరణలను చూపించే నైతిక పాఠాలుగానే కాకుండా, అత్యున్నత మానవ ఆసక్తికి సంబంధించిన విషయాలుగా ఉండాలి, పెద్ద వయస్సు విద్యార్థి కోసం, గొప్ప మహాత్ముల గొప్ప ఆలోచనలు, అత్యున్నత భావాలకు రగిల్చి, అత్యున్నత ఆదర్శాలను, ఆకాంక్షలను ప్రేరేపించే సాహిత్య సారాంశాల భాగాలు, ఆ గొప్ప ఆలోచనలు, ఉదాత్త భావాలు, ఆదర్శాల ఆకాంక్ష కల జీవనానికి ఉదాహరణగా నిలిచే చరిత్ర, జీవిత చరిత్రల పుటలు పాఠ్యాంశాలుగా ఉండాలి. ఇది ఒక రకమైన మంచి సత్సంగం, ఇది అరుదుగా ప్రభావం చూపడంలో విఫలమవుతుంది. ఉపాధ్యాయుని వ్యక్తిగత జీవితం అతను తన విద్యార్థులకు సూచించే గొప్ప విషయాలతో రూపొందించబడితే అది అత్యధిక ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ,

యువ జీవితానికి దాని పరిమిత పరిధికి అనుగుణంగా, దానిలో పెరిగే నైతిక ప్రేరణలను చర్యలలో పొందుపరచడానికి అవకాశం ఇవ్వకపోతే దానికి పూర్తి శక్తి ఉండదు. బ్రాహ్మణుని లక్షణాలైన జ్ఞాన దాహం, అంతర్గత పురుషుని పట్ల వినయ పూర్వక సమర్పణ, స్వచ్ఛత, త్యాగం- క్షత్రియుని లక్షణాలైన ధైర్యం, ఉత్సాహం, గౌరవం, ప్రభుత, శౌర్యం, దేశభక్తి, వైశ్యుని లక్షణాలైన ప్రయోజకత, నైపుణ్యం, పరిశ్రమ, ఉదారత్వంతో కూడిన పూనిక; ఎంత పని అయినా చేయగల సామర్థ్యం- శూద్రుని లక్షణాలైన ఆత్మగౌరవం, ప్రేమపూర్వక సేవ, ఇవి ఆర్యుల లక్షణాలు. అవి మన యువకులలో, మొత్తం దేశంలో మనం కోరుకునే నైతిక నిగ్రహాన్ని ఏర్పరుస్తాయి. కానీ ఆర్య సంప్రదాయంలో శిక్షణ పొందేందుకు యువతకు అవకాశాలు ఇవ్వకపోతే మనం వాటిని ఎలా పొందగలం, బాల్య అభ్యాసం, పరిచయం ద్వారా వారి వయోజన జీవితాలలో తప్పనిసరి అంశాలను ఎలా తయారు చేస్తాం?

అందువల్ల, ప్రతి అబ్బాయికి ఆచరణాత్మక అవకాశం ఇవ్వాలి, అతని స్వభావంలో ఉత్తమమైన వాటిని అభివృద్ధి చేయడానికి మేధోపరమైన ప్రోత్సాహం ఇవ్వాలి. అతను చెడు గుణాలు, చెడు అలవాట్లు, చెడు సంస్కారాలు మనస్సు లేదా దేహానికి సంబంధించిన వాటితో ఉంటే, అతన్ని అపరాధిగా పరిగణించి, కఠినంగా ప్రవర్తించకుండా, రాజయోగ పద్ధతి అయిన సంయమనం, తిరస్కరణ, ప్రత్యామ్నాయం ద్వారా వాటినుండి అతను బయటపడడానికి ప్రోత్సహించాలి. అతను వాటిని పాపాలు లేదా నేరాలుగా భావించకుండా, స్థిరమైన, నిరంతర సంకల్ప ప్రయత్నం ద్వారా మార్చగల వ్యాధికి సంబంధించిన లక్షణాలుగా భావించే విధంగా ప్రోత్సహించాలి. అసత్యం మనస్సులోకి వచ్చినప్పుడల్లా తిరస్కరించబడి, సత్యంతో భర్తీ చేయబడుతుంది, భయం ధైర్యంతో, స్వార్థం త్యాగంతో, త్యజించడంతో, దుర్మార్గం ప్రేమతో భర్తీ చేయబడతాయని ప్రోత్సహించాలి. పక్వం చెందని సుగుణాలను దోషాలుగా తిరస్కరించకుండా చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి ఉంటుంది. అనేక యువ స్వభావాల క్రూరత్వం, నిర్లక్ష్యం అనేవి పొంగి పొర్లే అధిక బలం, గొప్పతనం, ఉదాత్తత మాత్రమే. వాటిని వారు శుద్ధి చేసుకోవడానికి సహకరించాలి కానీ, నిరుత్సాహ పరచకూడదు.

CWSA 1:390-92 — శ్రీ అరొబిందొ

పిల్లలలో సచేతన ఆకాంక్ష:

నేను "బాగా పుట్టాను" అని చెప్పడం అంటే, ఒక వ్యక్తి చాలా చిన్న వయస్సులో ఉన్నప్పుడు, లోపల చైత్య పురుషుని స్పృహతో జన్మించినప్పుడు, పిల్లలు కలలలో, ఎల్లప్పుడూ ఒక రకమైన ఆకాంక్షతో ఉంటారు, అది పిల్లవాని చేతనకు అనుగుణంగా, ఒక విధమైన ఆశయంగా బయటకి వ్యక్తం అవుతుంది, అది వికారాలు లేని సౌందర్యం, అన్యాయం లేని న్యాయం, హద్దులు లేని మంచితనం, చేతనతో ఉన్న స్థిరమైన విజయం, శాశ్వత అద్భుతంగా ఆశయం ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి చిన్న వయసులో ఉన్నప్పుడు అద్భుతాల గురించి కలలు కంటాడు. దుష్టత్వం అంతా నశించాలని, ప్రతిదీ ఎల్లప్పుడూ ప్రకాశవంతంగా, అందంగా, సంతోషంగా ఉండాలని కోరుకుంటాడు, ఆనందంగా ముగిసే కథలను ఇష్టపడతాడు. ప్రతి ఒక్కరూ దీని మీద ఆధారపడాలి. శరీరం కష్టాలను, పరిమితులను అనుభవిస్తున్నప్పుడు, ఈ కలను దానిలో స్థిరపరచుకోవాలి- పరిమితి లేని బలం, వికారం లేని అందం, అద్భుతమైన సామర్థ్యాలు: గాలిలోకి ఎగరాలని కలలు కంటాడు. అవసరమైన చోట ఉండటం, తప్పు జరిగినప్పుడు దానిని సరిదిద్దడం, జబ్బుపడిన వారికి నయం చేయడం: నిజానికి, ఒక వ్యక్తి చాలా చిన్న వయస్సులో ఉన్నప్పుడు అన్ని రకాల కలలను కంటూ ఉంటాడు.... సాధారణంగా తల్లిదండ్రులు లేదా ఉపాధ్యాయులు దానికి బదులు నీళ్ళు జల్లుతూ తమ సమయాన్ని గడిపేస్తూ, "ఓహ్! ఇది ఒక కల, ఇది నిజం కాదు"అని అంటారు. వారు పిల్లలకు ఇలా బోధించాలి, "అవును, ఇది నువ్వు గ్రహించడానికి ప్రయత్నించాలి. దీనిని సాధించగల అవకాశం ఉండటమే కాదు, నీలో ఈ పని చేయగల సామర్థ్యం ఉన్న భాగంతో నువ్వు సంబంధం పెట్టుకున్నట్లయితే అది ఖచ్చితంగా జరుగుతుంది. ఇది నీ జీవితానికి మార్గనిర్దేశం చేయాలి, దానిని నిర్వహించాలి. సాధారణ ప్రపంచం భ్రమ అని పిలిచే నిజమైన వాస్తవికత దిశలో నువ్వు అభివృద్ధి చెందేలా చేస్తుంది.

ఉత్సాహాన్ని, విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకోండి:

ఆ నీరస, అసభ్య ఇంగితజ్ఞానంతో ఇది అంతులేని అలవాటుగా మారుతుంది, ఏదైనా బాగా జరుగుతున్నప్పుడు, వెంటనే ఈ ఆలోచన వస్తుంది: "ఓహ్, ఇది కొనసాగదు.!", ఎవరైనా దయగా ఉన్నప్పుడు, "ఓహ్,

అతను మారతాడు!", ఎవరైనా ఏదైనా చేయగలిగినప్పుడు, "ఓహ్, రేపు నేను అంత బాగా చేయలేను" అనే అభిప్రాయం కలుగుతుంది. ఇది ఒక రసాయనం వంటిది, జీవిలో ఒక విధ్వంసక రసాయనం, ఇది భవిష్యత్తు అవకాశాలపై ఆశ, ధృవీకరణ, విశ్వాసాన్ని దూరం చేస్తుంది. ఈ విధంగా పిల్లలను సామాన్యులుగా మార్చే బదులు ఇలా పెంచాలి:

ఒక పిల్లవాడు ఉత్సాహంతో నిండి ఉన్నప్పుడు, దాని మీద ఎప్పుడూ నీళ్ళు జల్లకండి. "నీకు తెలుసా, జీవితం అలా కాదు!" అని అనకండి. నీవు ఎల్లప్పుడూ అతనిని ప్రోత్సహించాలి. అతనితో చెప్పాలి, "అవును, ప్రస్తుతం ఇలా ఉన్న విషయాలు ఎప్పుడు అలాగే ఉండవు, ఇప్పుడు అవి అసహ్యంగా అనిపిస్తున్నా, దాని వెనుక తనను తాను గ్రహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఒక సౌందర్యం ఉంది. దీనినే నువ్వు ప్రేమించి, నీ వైపుకు ఆకర్షించాలి, దీనినే నువ్వు నీ కలలకి, నీ ఆశయాలకి సంబంధించిన వస్తువుగా చేసుకోవాలి."

జీవితం నుండి మంచి నాశించలేవు. జీవితాన్ని నిస్తేజంగా, విసుగు పుట్టించేదిగా సమస్త ఆశలకు, అందానికి సంబంధించిన భ్రాంతులని పిలువబడే వాటికి విరుద్ధంగా తయారు చేసే ప్రభావాలను కలిగించే చెడు విద్య వల్ల కలిగే చెడు ప్రభావాలను, సమస్త, నిరుత్తేజ, అసభ్యకర ఇంగిత జ్ఞాన ప్రభావాన్ని తుడిచి వేయునప్పటి దానికంటే, నువ్వు చాలా చిన్న వయసులో ఉన్నప్పుడే ఇలా చేస్తే చాలా తక్కువగా మాత్రమే కష్టాలుంటాయి అని చెప్పాలి. దీనికి భిన్నంగా పిల్ల వానికి 'నాలో ప్రతిదీ అవాస్తవం, అసాధ్యం, భ్రామికం, ఏది నిజమో, దానిని నేనే సంభాళంచుకోవాలి' అని చెప్పాలి. నువ్వు ఈ ఆకాంక్షలను కలిగి ఉన్నప్పుడు: "ఓహ్, ఎల్లప్పుడూ ఏదో ఒక అసమర్థతతో పరిమితం కాకూడదు, ఎప్పుడూ ఏదో ఒక చెడు సంకల్పం ద్వారా వెనుకకు లాగ పడకూడదు!", ఖచ్చితంగా ఇదే నిజం అని, అదే తప్పక ఉండాలి అనే ఈ నిశ్చయతను నీలో నువ్వు పెంపొందించుకుని దానిని అనుభూతి చెందాలి.

అప్పుడు శరీర కణాలలో విశ్వాసం మేల్కొంటుంది. నువ్వు నీ శరీరం ప్రతిస్పందించడం స్వయంగా కనుక్కుంటావు, తన అంతర్గత సంకల్పం సహాయం చేస్తూ, బలపరుస్తూ, నిర్దేశిస్తూ, నడిపిస్తే, దాని పరిమితులన్నీ క్రమంగా అదృశ్యమవుతాయని శరీరం స్వయంగా భావిస్తుంది.

CWM 9: 162-63

పిల్లలకు దోషపూరిత విద్య:

కానీ చాలా చిన్నతనంలో, నీ చిన్ననాటి నుండి, నీకు అన్ని రకాల నిరాశ కలిగించే, నిరుత్సాహపరిచే విషయాలు నేర్పించారు. నశించిపోవడానికి కారణమయ్యే విషయాలు, విచ్ఛిన్నానికి కారణమయ్యే విషయాలను నేను చెప్పగలను, అప్పుడు ఈ లోపభూయిష్ట శరీరం తన వంతు కృషి చేస్తుంది కానీ అది వక్రీకరించబడింది. క్రమబద్ధీకరించబడలేదు. అందువల్ల దానికి ఇకపై దాని అంతర్గత బలం, అంతర్గత శక్తి ప్రతిస్పందించే శక్తికి సంబంధించిన సామర్థ్యం ఉండదు.

ఎవరైనా అది వక్రీకరించబడకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే, శరీరం తనలో విజయానికి సంబంధించిన నిశ్చయంతో ఉంటుంది. మన ఆలోచనను తప్పుగా ఉపయోగించడం, శరీరంపై దాని ప్రభావమే ఈ విజయ నిర్ధారణను దోచుకుంటుంది. కాబట్టి, ప్రథమంగా చేయవలసింది ఏమిటంటే, ఈ నిర్ధారణను నాశనం చేయడానికి బదులుగా దానిని పెంపొందించుకోవడం, అది ఉన్నప్పుడు, ఆకాంక్షించే ప్రయత్నం అవసరం లేదు, కానీ కావాల్సింది కేవలం పుష్పించడమే, విజయ అంతర్గత నిశ్చయం విచ్చుకోవడమే.

శరీరం తన దివ్యత్వ భావాన్ని తనలో తాను కలిగి ఉంటుంది. అక్కడ నువ్వు దాన్ని పోగొట్టుకున్నట్లయితే నీలో మళ్లీ కనుగొనడానికి ప్రయత్నించాలి. ఒక పిల్లవాడు నీకు తనకు వచ్చిన ఒక అందమైన కల గురించి, అందులో అతనికి చాలా శక్తులు అన్ని విషయాలు చాలా సౌందర్యవంతంగా ఉన్నాయని చెప్పినప్పుడు, అతనికి ఎప్పుడూ ఇది చెప్పకుండా చాలా జాగ్రత్త పడండి, "ఓహ్! జీవితం అలా కాదు", ఎందుకంటే నువ్వు ఏదో తప్పు చేస్తున్నావు అని అనకండి. దానికి విరుద్ధంగా మీరు అతనితో ఇలా చెప్పాలి, "జీవితం అలా ఉండాలని, అది అలాగే ఉండి తీరాలి, ఉంటుంది కూడా!"

CWM 9: 165

దేహానికి తెలుసు

ఆహారం తీసుకోవడం శరీరానికి పుష్టిని, ఆరోగ్యాన్ని ఇవ్వటానికే గాని జిహ్వను తృప్తి పరచటానికి కాదని బాల్యం నుండే పిల్లలకి తెలియాలి. పిల్లలకు వారి స్వభావానికి తగిన ఆహారాన్నివ్వాలి. పరిశుభ్రంగా, శుచిగా, తినటానికి రుచిగా ఉంటూనే సరళంగా ఉండే ఆహారాన్నివ్వాలి. మనం పిల్లలకిచ్చే ఆహారం

వారి దైనందిన కార్యకలాపాలు, వారి వయసును బట్టి కేటాయించబడాలి. అందులో అతని పెరుగుదలకు, శరీరంలోని అవయవాలు సంతులనంగా ఎదగడానికి అవసరమయిన రసాయనిక, పోషక విలువలను కలిగి ఉండాలి. పిల్లలకు ఆరోగ్యంగా ఉండటానికి, అవసరాలకు కావలసిన శక్తినివ్వటానికి ఇచ్చే ఆహారాన్ని దండించటానికి, అయిష్టాన్ని వ్యక్తం చేయటానికి వాడకూడదు. 'నువ్వు అల్లరి చేశావు కాబట్టి నీకు పాయసం ఉండదు' అని చెప్పటం చాలా హానికరం. అందువలన వాళ్ళ వసిమనసులలో ఆహారం తన శరీరంపనిచేయడానికి అనివార్యమనికాక జిహ్వను తృప్తి పరచడానికి ఇస్తున్నారనే ముద్ర పడుతుంది.

CWM 12:14

భయాన్ని నాటవద్దు :

చిన్న వయసు నుండి బోధించవలసిన మరొక విషయం పరిశుభ్రతను ఆస్వాదించటం, శౌచమైన అలవాట్లను అలవరచుకోవటం, ఈ శుభ్రతను పాటించడం, శౌచ నియమాలను గౌరవించటం నేర్పించేటపుడు అనారోగ్యం పట్ల వాళ్లలో భయం కలిగించకుండా చాలా జాగ్రత్త తీసుకోవాలి. విద్యాబోధనలో భయం అనేది చాలా అధ్వాన్నమయిన ఉపకరణం - అది దేనిని గురించి భయపడుతున్నారో దానిని తప్పకుండా ఆకర్షిస్తుంది. కానీ అనారోగ్యం పట్ల భయమెలా ఉండకూడదో, అలా దాని పట్ల పిల్లలు మొగ్గుచూపకూడదు కూడా. లోకంలో ఒక నానుడి ఉంది - బలహీనమైన శరీరాలలో తేజోవంతమైన మేధ ఉంటుందని, ఇది ఒక భ్రమ మాత్రమే. దీనికి ఏ ఆధారమూ లేదు. బహుశా ఒక దశలో శరీరంపై ఒక వ్యామోహం, ఒక విపరీతమైనటువంటి అభిరుచి ఉండేవి. అదృష్టవశాత్తు ఆ పోకడలు అదృశ్యమయ్యాయి. ప్రస్తుత కాలంలో చక్కగా నిర్మితమై, దృఢంగా, సౌష్టవంగా కండలు తిరిగి బలంగా, సంతులనమైన శరీరం విలువను జనులు ప్రశంసిస్తున్నారు. ఏది ఏమైనా పిల్లలు ఆరోగ్యాన్ని గౌరవించడం, అస్వస్థతలను నిరసించే శరీరాన్ని కలిగి ఉండే ఆరోగ్యవంతులను ఆరాధించడం నేర్పించాలి. కొన్నిసార్లు ఇష్టంలేని పనినో లేక తనకు ఆసక్తిలేని పనిని చేయకుండానో, లేక తల్లిదండ్రుల హృదయాలను ద్రవింప చేసి తమ చాపల్యాలను తృప్తి పరచుకోవడానికి అనారోగ్యాన్ని నటించటం జరుగుతుంది. చిన్నతనంలోనే

ఈ ఆటలు సాగవనీ, అస్వస్థతగా ఉన్నప్పుడెవరూ తనను ఇష్టపడరనీ, అందుకు ఇంకా విరుద్ధంగా ఉంటుందనీ చెప్పాలి. బలహీనంగా ఉండేవారు తమ బలహీనత ఎదుటివారిని ఆకర్షిస్తుందనుకుంటారు. ఈ శారీరక దుర్బలతని, అనారోగ్యాన్ని ఎదుటివారి దృష్టిని, సానుభూతిని ఆకర్షించడానికి ఉపయోగిస్తుంటారు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో కూడా ఈ భయంకరమైన పోకడను ప్రోత్సహించ కూడదు. అనారోగ్యంగా ఉండటమంటే ఒక బలహీనతకు సూచన అనీ అదిఒక నిమ్నమయిన విషయమే కానీ ఒక త్యాగమో లేక సద్గుణమో కాదని తెలియచెప్పాలి. అందువలననే ఒక బిడ్డ తన కాళ్ళూ, చేతులూ ఉపయోగించడం ప్రారంభించగానే ప్రతిరోజూ, క్రమంగా కొంత సమయాన్ని శాస్త్రబద్ధంగా అవయవాలు పెంపొందటానికి కేటాయించాలి.

ప్రతిరోజూ ఒక **20** లేదా **30** నిమిషాలు వీలయితే ఉదయం లేచిన వెంటనే వ్యాయామం చేయడం, కండరాలు సక్రమంగా సంతులనంతో పెంపొందటానికి, పని చేయటానికి, వెన్నుముక యితర కీళ్ళు బిగిసిపోకుండా ఉండటానికి (ఏదయితే మనం అనుకునే దాని కన్నా త్వరితంగా జరిగిపోతుందో) ఉపయోగపడుతుంది. పిల్లల సాధారణ విద్యా ప్రణాళికలో క్రీడలు, ఆరు బయట ఆడే ఆటలకు ప్రముఖ స్థానాన్ని ఇవ్వాలి. ఇది ప్రపంచంలోని అన్ని ఔషధాలకన్నా పిల్లలకు మంచి ఆరోగ్యాన్ని కలుగజేస్తుంది. ఒక గంటసేపు సూర్యరశ్మిలో తిరగడం బలహీనతలకు, రక్తహీనతకూ, బండెడు టానిక్కుల కన్నా బాగా పనిచేస్తుంది. ఎంతో తప్పనిసరి అయితే తప్ప మందులు వాడకూడదనేది నా సలహా. ఈ అత్యంత తప్పనిసరి అనేది చాలా నిక్కచ్చిగా ఉండాలి. ఈ శారీరక శిక్షణలో విదితమయిన చాలా సాధారణ నియమాలు మానవ శరీర అభివృద్ధికి ప్రతి వారి విషయంలో ఇది ప్రభావవంతంగా పని చెయ్యాలంటూ నిపుణుల సలహా మేరకు వ్యక్తిగతంగా పరిగణించవలసి ఉంటుంది. లేదా ఆ విషయంపై ప్రచురితమవుతున్న అనేక పత్రికలను సంప్రదించవలసి ఉంటుంది.

నిద్ర - వ్యాయామం - విశ్రమించటం

తన కార్యకలాపాలేమయినా గానీ ప్రతి శిశువుకూ తగినంత సమయం నిద్రించడం అవసరం. వయసును బట్టి నిద్ర సమయం మారుతుంది. ఉయ్యాలలోని పసిపాప మెలకువగా ఉండేదాని కన్నా ఎక్కువ సమయం

నిద్రపోవాలి. పిల్లలు ఎదిగే కొలదీ నిద్రపోవలసిన గంటలు తగ్గుతూ వస్తాయి. కానీ యుక్త వయస్సుకు వచ్చే వరకు మంచి గాలి, వెలుతురూ వచ్చే చోట నిద్ర ఎనిమిది గంటల కన్నా తక్కువ ఉండకూడదు. ఏ కారణం చేత కూడా పిల్లలు ఆలస్యంగా నిద్రపోకూడదు. మధ్యరాత్రికి ముందున్న సమయం నాడీ వ్యవస్థను మంచి విశ్రాంతినిస్తుంది. మెలకువగా ఉండే సమయంలో కూడా సంతులనాన్ని కాపాడుకోవాలంటే విశ్రమించడం తప్పని సరి. కండరాలను, నరాలను సేద తీర్చటం ఒక కళ. పిల్లలకు చిన్న వయసులోనే నేర్పించాలి. కానీ చాలామంది తల్లిదండ్రులు నిరంతరం పిల్లలను ఏదో ఒకటి చెయ్యమని తోస్తుంటారు. ఎవరైనా పిల్లలు నిశ్శబ్దంగా ఉంటే వాళ్ళు అనారోగ్యంగా ఉన్నారని ఊహించుకుంటారు. కొంతమంది తల్లిదండ్రులు పిల్లల విశ్రాంతి, సేద తీరే సమయాన్ని పణంగా పెట్టి ఇంటి పనులు చేయించే చెడ్డ అలవాటు ఉంటుంది. తాను స్వయంగా ఎన్నుకున్నది కాక, తీరికలేని పని ఒత్తిడి, ఎదిగే వయసులో అభివృద్ధి చెందుతున్న నాడీ వ్యవస్థకు హానికరం. ప్రస్తుతమున్న అభిప్రాయాలను వ్యతిరేకించే సాహసం చేస్తూ, చాలా అపనమ్మకాలను కించ పరుస్తూ పిల్లలను పనిచేయించటం, తల్లిదండ్రులకు సేవ చేయడం, వాళ్ళ బాధ్యత అని భావించడం సమంజసం కాదని నా అభిప్రాయం. అందుకు భిన్నంగా ఒక బిడ్డకు సేవ చేయడం తల్లిదండ్రుల బాధ్యత లేదా కనీసం వారి గురించి చాలా జాగ్రత్త తీసుకోవాలి. ఒకవేళ ఆ బిడ్డ తనంత తాను కుటుంబం కోసం పనిచేయాలనుకుంటే, దానిని ఒక ఆటలా చేయగలిగితే అది సమ్మతించవచ్చు. అలాంటి సమయంలో కూడా తన శరీరం సరిగా పనిచేయటానికి ఆవశ్యకమయినన్ని గంటల సమయం ఏ మాత్రం తగ్గకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.

మంచి ఆరోగ్యాన్ని గౌరవించాలి...

పిల్లలకి చిన్న వయసు నుండే మంచి ఆరోగ్యాన్ని, శారీరక దారుఢ్యాన్ని, సమతుల్యతని గౌరవించడం నేర్పించాలి. సౌందర్యం యొక్క మహోన్నత ప్రాధాన్యతను కూడా నొక్కి చెప్పాలి. ఒక పసివాడు సౌందర్యాన్ని ఆకాంక్షించాలి. అది ఎదుటివారిని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి కాదు, లేదా వారి ప్రశంస కోసం కాదు. కేవలం సౌందర్యం పట్ల ప్రేమతోనే. ఎందుకంటే భౌతిక జీవనంలో సాక్షాత్కరించుకోవలసిన ఆదర్శం సౌందర్యమే కనుక.

ప్రతి మానవుడు తన శరీరపు వివిధ అంగాలలో చలించటంలో, వివిధ కదలికలలో సామరస్యతను ఆవిష్కరించగలడు. తమ ఉనికి ప్రారంభం నుండి ఒక హేతుబద్ధమైన శిక్షణ కలిగిన ప్రతి మానవ శరీరం సౌందర్యాన్ని ఆవిష్కరించటానికి తగినది అవుతుంది. మనం సమగ్ర విద్య తక్కిన పార్శ్వాలను గురించి మాట్లాడేటప్పుడు శరీరం ఈ సౌందర్యాన్ని ఆవిష్కరించటానికి కావలసిన ఆంతరంగిక స్థితులేమిటో మనం కనుగొనాలి.

CWM 12:14-17 శ్రీమాత

విద్యార్థి

ప్రయోజకతావాదం అనే వ్యాధి

ఇక్కడి ఆశ్రమ విద్యా కేంద్రంలోని విద్యార్థులకు డిప్లొమాలు, సర్టిఫికేట్లు ఎందుకు ఇవ్వడంలేదు?

గత వంద సంవత్సరాలుగా లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలంగా మానవజాతి ఒక వ్యాధితో బాధపడుతోంది, ఇది మరింత ఎక్కువగా వ్యాపిస్తున్నట్లు కనిపిస్తోంది, ఇది మన కాలంలో పతాకస్థాయికి చేరుకుంది. దానిని మనం "ప్రయోజకత వాదం" అని పిలుస్తాము. వ్యక్తులు, విషయాలు, పరిస్థితులు, కార్యకలాపాలు ప్రతిదీ ఈ కోణం నుండే ప్రత్యేకంగా చూడబడుతున్నాయి, అర్థంచేసుకోబడుతున్నాయి. దేనికో ఒకందుకు ఉపయోగపడితే తప్ప దేనికీ విలువ ఉండదు. నిస్సందేహంగా ఎంతో కొంతఉపయోగకరమైనది అసలు ఉపయోగంలేని దానికంటే మంచిది. అయితే ముందుగా మనం ఉపయోగకరమైది అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవాలి - ఉపయోగం ఎవరికి, ఎందుకు, ఎలా ఉపయోగపడుతుంది?

ఎందుకంటే, తమను తాము మరింత ఎక్కువ నాగరికంగా భావించే జాతులు డబ్బును ఆకర్షించగల, సముపార్జించగల లేదా ఉత్పత్తి చేయగల వాటిని ఉపయోగకరమైనవిగా ప్రతిపాదిస్తాయి. ప్రతిదీ ఆర్థిక దృష్టి నుండే అంచనా వేయబడుతుంది మూల్యాంకనం చేయబడుతుంది. దీనినే నేను ప్రయోజకతావాదం (యుటిలిటేరియనిజం) అంటాను. ఈ వ్యాధి చాలా పెద్ద అంటువ్యాధి, ఎందుకంటే పిల్లలకు కూడా దీని విషయంలో అతీతులు కాదు.

అందం, గొప్పతనం, పరిపూర్ణత గురించి కలలుకనే వయస్సులో, సాధారణ జ్ఞానానికి ఇవి చాలా ఉత్కృష్టమైనటువంటి కలలు, కానీ ఈ మొద్దుబారిన ఆలోచనలకంటే అవి చాలా గొప్పవి, ఇప్పుడు పిల్లలు డబ్బు గురించి కలలు కంటున్నారు, దానిని ఎలా సంపాదించాలా అని ఆందోళన చెందుతున్నారు.

కాబట్టి వారు తమ చదువుల గురించి ఆలోచించినప్పుడు, వారు తమకు ఉపయోగపడే వాటి గురించి అన్నింటికంటే ఎక్కువగా ఆలోచిస్తారు, తద్వారా వారు పెద్దయ్యాక చాలా డబ్బు సంపాదించవచ్చు అనుకుంటారు.

వారికి చాలా ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, విజయంతో పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణత సాధించడానికి తమను తాము సిద్ధం చేసుకోవడం, ఎందుకంటే డిప్లొమాలు, ప్రమాణ పత్రాలు, పట్టాలతో, వారు మంచి ఉద్యోగం పొందగలరు.

వారి చదువుకు వేరే ప్రయోజనం లేదు, ఇతరమైన ఆసక్తి ఏదీ లేదు. జ్ఞానం కోసం నేర్చుకోవడం, తెలుసుకోవడం కోసం అధ్యయనం చేయడం, ప్రకృతి, జీవిత రహస్యాలు తెలుసుకోవడం, చేతనలో ఎదగడానికి తమను తాను విద్యావంతులను చేసుకోవడం, తనపై తాను అధిపతిగా మారడానికి తనను తాను క్రమశిక్షణలో ఉంచుకోవడం, తమ బలహీనతలు, అసమర్థతలు, అజ్ఞానాన్ని అధిగమించడం, జీవితంలో ఒక లక్ష్యం వైపు ముందుకు సాగడానికి తమను తాను సిద్ధం చేసుకోవడం, గొప్పది, విశాలమైనది, మరింత ఉదారమైనది మరింత సత్యమైనది... ఇటువంటి విషయాల గురించి వారు ఆలోచించరు, వాటిని సాధించలేనంత ఉన్నత ఆదర్శాలుగా భావిస్తారు. ఆచారణాత్మకంగా ఉండటం, డబ్బు సంపాదించడం నేర్చుకోవడం అందుకు తమను తాము సిద్ధం చేసుకోవడం మాత్రమే అతి ముఖ్యమైన విషయం అని భావిస్తారు.

ఈ వ్యాధి సోకిన పిల్లలకు ఆశ్రమ విద్యాకేంద్రంలో చోటులేదు. అలాగే మేము వారిని ఎటువంటి అధికారిక పరీక్షకు లేదా పోటీకి సిద్ధం చేయడంలేదు, బయటి ప్రపంచంలో వారికి ఉపయోగపడే ఎలాంటి డిప్లొమాలు లేదా డిగ్రీలు వారికి ఇక్కడ ఇవ్వము అని స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాను.

మాకు ఇక్కడ కావలసింది ఉన్నతమైన, మెరుగైన జీవితాన్ని కోరుకునే విద్యార్థులు, జ్ఞానం, పరిపూర్ణత కోసం దాహాన్ని కలిగిఉన్నవారు, మరింత

సంపూర్ణమైన వాస్తవికమైన భవిష్యత్తు కోసం ఆత్రుతగా ఎదురుచూసేవారు మాత్రమే. మిగతా వారందరికీ బయటి ప్రపంచంలో చాలా చోటు ఉంది.

*

చేతనలోని విషయాలు మారాలి, చేతన స్థాయి పెరగాలి, చైతన్యంలో నాణ్యత అభివృద్ధి చెందాలి.

మీరు వివరించిన విధంగానే విషయాలు ఉన్నాయి, ఎందుకంటే చాలా మంది పిల్లలు తమ భౌతిక చేతనలోనే కేంద్రీకృతమై ఉన్నారు, అది తామసికమైనది, అందుచేత ఏ ప్రయత్నమూ చేయడానికి ఇష్టపడరు. వారు సులభమైన జీవితాన్ని కోరుకుంటారు, ఆటలు లేదా పోటీలలో ఉండే ఉత్సాహం మాత్రమే వారిలో తగినంత ఆసక్తిని రేకెత్తిస్తుంది, తద్వారా వారు ప్రయత్నం చేయడానికి సమ్మతిస్తారు. ఇందుకోసం, సంకల్పాన్ని తీవ్రతరం చేయడం కోసం ప్రాణికమైన అభిరుచిని వారిలో ప్రేరేపించాలి.

పురోగతి ఆలోచన మేధో సంకల్పానికి చెందినది, ఇది వారి చైత్య పురుషుడితో సంబంధం కలిగి ఉన్న అతికొద్దిమందిలో మాత్రమే అదిచురుకుగా ఉంటుంది. అటుపైన మానసికంగా అభివృద్ధి చెందిన వారిలో, తమను తాము అభివృద్ధి చేసుకోవడంతో పాటు నియంత్రించుకోవాల్సిన అవసరాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగిన వారిలో పురోగతి పట్ల ఆసక్తి ఉంటుంది.

చైతన్యాన్ని ఉన్నతస్థాయికి పెంచడమే దీనికి నివారణ అని నేను చెప్పాను. కానీ, సహజంగా కెప్టెన్లు మరియు బోధకుల చేతన స్థాయితో మనం ఆరంభించాలి.

*

తరగతులకు ముందు ఏకాగ్రతా అభ్యాసం

శ్రీ మాతా , మేము ప్రతిరోజూ అసెంబ్లీ ముందు తరువాత ఒక నిమిషంపాటు ఏకాగ్రత అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటాము. ఈ సమయంలో మేము ఏమి చేయడానికి ప్రయత్నించాలి?

ముందు, మీరు ఏమి చేయబోతున్నారో దైవానికి సమర్పించండి, తద్వారా అది పవిత్రమైన స్ఫూర్తితో జరుగుతుంది. తరువాత, పురోగతి కోసం సంకల్పాన్ని పెంచమని దైవాన్ని అడగండి, తద్వారా మనం మరింత సేవ చేయగల సమర్థత కలిగిన సాధనాలుగా మారవచ్చు.

అలాగే మీరు దీన్ని ఆరంభించే ముందు, మౌనంగా దైవానికి సమర్పించుకోవచ్చు.

ముగింపులో, మౌనంగా దైవానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పండి. నా ఉద్దేశ్యం హృదయంలో మాత్రమే కృతజ్ఞతలు తెలపండి మనసులో ఒక్క మాట కూడా అనకుండా మౌనంగా ఉండండి.

*

అన్ని కష్టాలకు కారణం

మానవ జీవితంలో అన్ని కష్టాలకు, అన్ని విబేధాలకు, అన్ని నైతిక బాధలకు కారణం, ప్రతి ఒక్కరిలో అహం తన కోరికలు, ఇష్టాలు, ఇంకా అయిష్టాలతో ఉండటం. ఇతరులకు సహాయపడటంవంటి నిస్వార్థమైన పనిలో కూడా, తమ అహాన్ని, దాని కోరికలను అధిగమించడం నేర్చుకునేవరకు, ఒక మూలప్రశాంతంగా, నిశ్శబ్దంగా ఆహాన్ని కూర్చోపెట్టగలిగే శక్తి వచ్చేవరకు, అహం తనకు నచ్చని ప్రతిదానికీ ప్రతిస్పందిస్తుంది, అంతర్గత తుఫాను సృష్టిస్తూ ఉంటుంది. అది ఉపరితలం పైకిలేచి జరిగేపనిని పాడుచేస్తుంది.

అహాన్ని అధిగమించే ఈ పని సుదీర్ఘమైనది, నెమ్మదిగా జరిగేది, కష్టతరమైనది. ఇది స్థిరమైన చురుకుదనం, నిరంతరకృషిని కోరుతుంది. ఈ ప్రయత్నం కొందరికి తేలికగానూ, మరికొందరికి కష్టతరంగానూ ఉంటుంది.

శ్రీ అరవిందుల జ్ఞానం, శక్తి సహాయంతో కలిసి ఈ పనిని చేయడానికి మనం ఆశ్రమంలో ఉన్నాం, మరింత సామరస్యపూర్వకంగా, మరింత ఐకమత్యంతో ఉంటూ తత్ఫలితంగా మరింత ప్రభావవంతంగా జీవించే సమాజాన్నిసాధించే ప్రయత్నంలో మనం ఉన్నాము.

నేను మీ అందరి మధ్య భౌతికంగా ఉన్నంత కాలం, అహంపై ఈ ఆధిపత్యాన్ని సాధించడానికి నా ఉనికి మీకు సహాయం చేస్తుంది, దీనిగురించి నేను తరచుగా మీతో వ్యక్తిగతంగా మాట్లాడవలసిన అవసరం లేదు.

కానీ ఇప్పుడు ఈ ప్రయత్నం ప్రతి వ్యక్తి ఉనికికి ఆధారం కావాలి, ముఖ్యంగా బాధ్యతాయుతమైన స్థానంలో ఉండి ఇతరులను జాగ్రత్తగా చూసుకోవాల్సిన వారికి ఇది చాలా ముఖ్యం. నాయకులు ఎల్లప్పుడూ

ఆదర్శంగా ఉండాలి, నాయకులు ఎల్లప్పుడూ తమ సంరక్షణలో ఉన్నవారు ఏ ధర్మాలను పాటించాలని కోరుతున్నారో వాటిని ముందుగా వారు పాటించాలి. వారిని అర్థం చేసుకుంటూ, సహనం, సానుభూతి, ఆప్యాయత స్నేహపూర్వక సద్భావనలతో ఉండాలి, తమ కోసం స్నేహితులను ఆర్జించుకోవాలనే అహంభావంతో ఉండరాదు, ఇతరులను అర్థం చేసుకోవడానికి, సహాయం చేయడానికి కావలసిన ఉదారతతో ఉండాలి.

నిజమైన నాయకుడిగా ఉండాలంటే తనను తాను మరచిపోవడం, తన ఇష్టాలు ప్రాధాన్యతలను మరచిపోవడం అనివార్యం.

నేను ఇప్పుడు మిమ్మల్ని అడుగుతున్నది ఇదే, మీరు మీ బాధ్యతలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొని నిర్వర్తించేందుకు అనుగుణంగా మీరు తయారవ్వాలి. అప్పుడే గందరగోళం, అనైక్యత ఉండే చోట, అవి అదృశ్యమయ్యి వాటి స్థానంలో సామరస్యం, శాంతి, ఆనందం చోటుచేసుకోవడం మీరు చూస్తారు.

నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నానని, మిమ్మల్ని నిలబెట్టడానికి, మీకు సహాయం చేయడానికి, మీకు మార్గం చూపడానికి నేను ఎల్లప్పుడూ మీతో ఉంటానని మీకు తెలుసుకదా.

మీకందరికీ నా దీవెనలు.

*

సెలవులు ఎలా గడపాలి

శ్రీ మాతా, కొంతమంది పిల్లలు ఇక్కడ తమ సెలవులను గడపడానికి ఉత్తమ మార్గం ఏమిటి అని నన్నుఅడుగుతారు.

ఏదో ఒక ఆసక్తికరమైన పనిచేయడానికి, క్రొత్తవిషయాలు నేర్చుకోవడానికి, వారి స్వభావంలో, వారి అధ్యయనంలో ఉన్న లోపాలను సవరించుకొని అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి ఇది ఒక అద్భుతమైన అవకాశం.

స్వేచ్ఛగా కావలసిన వృత్తిని ఎంచుకోవడానికి, తద్వారా వారి ఉనికిలోని నిజమైన సామర్థ్యాలను కనుగొనడానికి ఇది ఒక అద్భుతమైన అవకాశం.

మీకందరికీ దీవెనలు.

*

ఉదాహరణ రూపంలో బోధించడం

మధురమయి మాతా! ఈ ఆదర్శాన్ని అర్థం చేసుకోలేని వారికి దీనిని బోధించడం సాధ్యమేనా? వారికెలా బోధపర్చాలి? ఉపాధ్యాయులు, శిక్షకులమైన మేము ఈ బృహత్కార్యానికి అర్హులమేనా?

మనం బోధపర్చాలనుకొంటున్నది ఒక మానసిక ఆదర్శం మాత్రమే కాదు, జీవితానికి చెందిన కొత్త ఆలోచన, చేతనకు చెందిన నూత్న సిద్ధి. ఈ సాక్షాత్కారం అందరికీ కొత్తదే. దీని గురించి ఇతరులకు బోధించే నిమిత్తం, ఈ నూత్న చేతనకనుగుణంగా వ్యక్తి జీవించడం, దాని ద్వారా రూపాంతరీకరింపబడుట మాత్రమే నిజమైన మార్గం. తాను ఒక ఉదాహరణగా ఉండే కన్నా ఉత్తమమైన పాఠం లేదు. 'స్వార్థంగా ఉండకు' అని ఇతరులకు చెప్పడం వలన ఉపయోగం లేదు, తానెప్పుడు స్వార్థం నుండి విముక్తుడై ఉంటాడో అతడు ఇతరులకు ఒక అద్భుతమైన ఉదాహరణ కాగలడు; ఎవరైనా వ్యక్తి ఎప్పుడైతే పరమ సత్యానికి అనుగుణంగా పనిచేయాలని నిజాయితీతో ఆకాంక్షిస్తాడో, అతడు తన చుట్టూ ఉన్న మనుషుల్లో అంటువ్యాధిలాంటి ప్రభావాన్ని సృష్టిస్తాడు. ఉపాధ్యాయులు, బోధకుల ప్రథమ విధి వారు ఇతరులకు బోధించే సుగుణాలకు స్వయంగా వారే ఉదాహరణలుగా ఉండటం.

ఒకవేళ ఈ ఉపాధ్యాయులు, శిక్షకులలో కొందరు వారి బోధన పదవికి అర్హులు కానట్లయితే (ఎందుకంటే వారి వారి వ్యక్తిత్వం ద్వారా చెడు ఉదాహరణలు కాగలరు) వారి వారి గుణాన్ని, వారి కార్యాచరణను సంస్కరించుకోవడం ద్వారా బోధనకు అర్హులు కావడం వారి ప్రథమ విధి మరోదారి లేదు.

CWM 12:357-58

మధురమయి మాతా! ఇక్కడ చదువు పూర్తి చేసుకొని వెళ్లిపోతామని తెలిసిన విద్యార్థులు తరువాత వాళ్ళ నిత్యజీవితంలో ఎప్పటికప్పుడు సర్దుకుపోగల్గి జీవించడం వారికి అవసరం కాదా?

సాధారణ జీవితాన్ని అనుసరించడం కష్టమే కాదు, ఈ బంధానికి మనిషి పుట్టుకతోనే లోనౌతాడు. ఎందుకంటే వారికి వారు దీనిని పూర్వ అనువంశిక లక్షణంగా మోసుకు వస్తారు. విముక్తంగా ఉందామని జన్మించిన వారు నిజంగా

స్వతంత్రులు కావడానికి ఈ అనువంశిక లక్షణం నుండి ఎడతెరిపి లేకుండా విముక్తమవ్వడానికి ఎంతో గంభీరంగా పోరాడాలి.

మధురమయి మాతా! ఇక్కడ చదువు పూర్తిచేసుకొని బయటకు పోయే విద్యార్థుల నుండి మీరేమి ఆశిస్తున్నారు?

సాధారణ జనులకు వీరికి మధ్య ఖచ్చితంగా గొప్ప తేడా ఉండి ఉండాలి. అదేమిటి? తరచుగా వాళ్ళ సాధారణ జీవితం మధ్యలో వాళ్ళను వాళ్ళు గుర్తించుకొంటున్న కొద్దీ వాళ్లలో చాలామంది తేడాను తెల్సుకుని, వాళ్ళు కోల్పోయిన దానికి పశ్చాత్తాప పడతారు. కొంతమంది తమ చుట్టూ పరిసరాల్లో వాళ్ళకున్న సౌకర్యాలను వదిలిపెట్టే ధైర్యంతో ఉంటారు. ఇక తక్కిన వాళ్ళు కూడా ఆశ్రమంతో ఎటువంటి పరిచయం లేదా సంబంధం లేని వాళ్ళకుండే అచేతనతో జీవితాన్ని ఇక ఎదుర్కోరు.

మనం చేస్తున్నది ఏదో తిరిగి వస్తున్నదనే ఆశతో కాదు, మానవజాతి వికాసం కొరకు దోహదం చేయడం కోసమే పని చేస్తున్నాం.

ఆశీస్సులు

క్రమశిక్షణను విధించడం

మధురమయి మాతా! విద్యార్థులపై క్రమశిక్షణను విధించడాన్ని ఒక ఉపాధ్యాయుడు లేదా శిక్షకుడి విధిగా, దానిని ఎంత మేరకు మీరు పరిగణిస్తారు?

క్రమం తప్పి, దురుసుగా లేదా నిర్లక్ష్యంగా ఉన్న విద్యార్థిని నియంత్రించడం అత్యావశ్యకం. క్రూరమైన, హానికరమైన కొంటె పని సహించదగినది కాదు.

సాధారణ, ఖచ్చితమైన నియమంగా ఉపాధ్యాయులు, ముఖ్యంగా భౌతిక విద్యా విభాగ శిక్షకులు వారి విద్యార్థుల నుండి ఏ లక్షణాలను కోరుకుంటున్నారో వారికి వారు స్వయంగా నిరంతరం వాటికి సజీవ ఉదారహణలుగా నిలవాలి; క్రమశిక్షణ, నియమక్రమం, మంచి పద్ధతులు, ధైర్యం, సహనం, ప్రయత్నంలో సహిష్ణుతలను మాటల రూపంలో కాక తామే ఉదాహరణలుగా ఉండడం ద్వారా విద్యార్థులకు బోధించాలి. విద్యార్థిని ఏమి చేయొద్దని నిరోధిస్తున్నారో అదే పనిని మీరు అతడి ఎదుట చేయకూడదు. ఇది ఖచ్చితమైన నియమం.

మిగిలిన ప్రతి వ్యవహారంలోనూ దానికంటూ దాని పరిష్కారం దానిలోనే దాగి ఉంటుంది. వ్యక్తి చాకచక్యంతో, వివేచనతో ప్రవర్తించాలి.

అందుకే ఈ పరిస్థితికి తగినట్లుగా నడుచుకోవడం తెలిస్తే ఉపాధ్యాయుడిగా లేదా శిక్షకుడిగా ఉండటమే అన్ని అనుశాసనాల్లో కల్లా శ్రేష్ఠమైనది.

*

ఒక పిల్లవాడు తుంటరివాడుగా ఉండడానికి బిడియపడడం నేర్చుకొంటే, తుంటరిగా ఉండడు, అంతేకాని శిక్షకు భయపడి కాదు.

మొదటి వ్యవహారంలో పిల్లవాడు నిజంగా ఎదుగుతాడు. రెండో వ్యవహారంలో మానవ చేతనలో ఒక అడుగు క్రిందికి పడతాడు. ఎందుకంటే భయం చేతనకు చెందిన అధోగతి.

CWM 12:360-62

విద్య లక్ష్యం

విద్య లక్ష్యం మనిషి జీవితంలోను, సంఘంలోనూ సఫలం కావడానికి సంసిద్ధం చేయడం కాదు. అతడి పరిపూర్ణత్వాన్ని తారాస్థాయికి పెంచడం.

గెలుపుపై దృష్టి పెట్టకండి. మన లక్ష్యం పరిపూర్ణత్వం. మీరు నూతన ప్రపంచపు గుమ్మంలో ఉండి, దాని సృష్టిలో ఉపకరణాలుగా, దాని ఆవిర్భావంలో పాలుపంచుకొంటున్నారని గుర్తుంచుకోండి. రూపాంతరీకరణ కంటే మించి ముఖ్యమైనదేదీ లేదు. దీనికి మించిన అత్యుత్సాహకరమైన విషయమేమీ లేదు.

సాధారణ పద్ధతిలో విద్య, సంస్కృతి, ఇంద్రియాల శుద్ధీకరణ అన్నవి వ్యక్తిలోని వాంఛ, పెను ఆశ మొదలైన సహజ ప్రవృత్తి కదలికల గుణం కుదిర్చే సాధనాలు. వీటిని రూపుమాపడం, వీటిని బాగుచేయడం కాదు, వీటిని తుడిచి పెట్టడానికి బదులుగా వీటిని పోషించి, బుద్ధివంతం చేసి, శుద్ధీకరించాలి. అదే వీటిని చక్కదిద్దే నికరమైన పద్ధతి. చేతన వృద్ధి, వికాసం దృష్ట్యా వాటిని, వాటి గరిష్ఠ స్థాయికి అభివృద్ధి చెందించడం, యథాతథ గ్రహణ శీలత, సామరస్య భావనను పొందడమన్నది మానవుని కోసం సంస్కృతి, విద్యలోని ఒక భాగం.

CWM 12:120-21

మీరు యువకులు, దేశానికి ఆశ విశ్వాసం మీరు. ఈ గొప్ప ఆశకు అర్హులుగా మిమ్మల్ని మీరు సన్నద్ధం చేసుకోండి.

ఆశీస్సులు

మీరు ఒక విషయంలో నిశ్చయంగా ఉండాలి. మీ భవిష్యత్తు మీ చేతుల్లోనే ఉంది. మీరు ఎలా కావాలనుకొంటే అలా అవ్వగలరు. ఎంత ఉన్నతంగా మీ ఆదర్శం, మీ ఆకాంక్షలుంటే మీ నిజీకరించుకొనే సిద్ధి అంతే ఉన్నతంగా ఉంటుంది. కానీ మీరు స్థిరమైన సంకల్పాన్ని పెట్టుకోవాలి. మీ నిజమైన జీవితలక్ష్యం మరువకూడదు.

యువకులుగా ఉండటమంటే భవిష్యత్‌లో జీవించడం

CWM 12:122 శ్రీమాత

యౌవనం

అభివృద్ధికి కావల్సిన సామర్థ్యం యువకత్వం

యోవనమన్నది ఒక మనిషి జీవితంలో కొన్ని సంవత్సరాల దశపై ఆధారపడి ఉండదు, అభివృద్ధి చెందే, వికాసం చెందే సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎదగడమంటే, వ్యక్తిలోని ఊర్జాలను, సామర్థ్యాలను వృద్ధి చెందించుకోవడం; అభివృద్ధి చెందడమంటే మనిషిలో అప్పటికే ఉన్న సామర్థ్యాలను నిరంతరం పరిపూర్ణం చేసుకోవడం. వృద్ధాప్యం చాలా సంవత్సరాలు గడపడం వల్ల రాదు, శక్తి హీనత వల్ల, వృద్ధి చెందడం, వికాసాన్ని కొనసాగించడాన్ని నిరాకరించడం ద్వారా వస్తుంది. అరవై ఏళ్ళ వయసులో వున్న ఇరవై ఏళ్ల యువకుల్ని, ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సులో వున్న డెబ్బై యేళ్ళ వృద్ధుల్ని నేను ఎరుగుదును. అమ్మయ్య ఇక జీవితంలో స్థిరపడి పొందిన ఫలితాలను పండించుకుందాం అని కోరుకునే వాడు, ఏది చేయాలో అది పూర్తిగా చేసేశానని, సాధించి తీరాల్సిందానిని సాధించేశానని భావించుకొనేవాడు (క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే), అభివృద్ధి చెందడాన్ని ఆపేసి, పరిపూర్ణత్వ మార్గంలో ముందుకు సాగడం ఆగిపోయిన కొద్దీ ఇక అతడు వెనుకబడిపోవడం ఖాయం. ముసలివాడవుతున్నట్లే అతడు.

మనిషి శరీరానికున్న సామర్థ్యాలను పెంచుకోవచ్చుని, దాని అభివృద్ధికి, లేదా వికాసానికి అసలు పరిమితి లేదని, దానికి బోధించవచ్చు. సరైన

పరిస్థితుల్ని, నిజమైన విధానాన్ని కనిపెట్ట గల్గే అవకాశం సమకూర్చబడింది.

ఈ సామూహిక సలహాలను తుంచివేసే నిమిత్తం చాలా ప్రయోగాలలో, ఈ ప్రయోగానికి పూనుకోవాలని మనం కోరుకుంటున్నాం. మనిషి అంతర్నిహిత శక్తులు ఊహానంతటిని అధిగమించి పోగలదని ప్రపంచానికి చూపాలనుకుంటున్నాను.

CWM 12:72-73

శక్తి అక్షయం

ఒక క్రీడాకారుడికి యోగ శిక్షణ సమకూర్చగలిగిన ప్రబలమైన సహాయాల్లో ఒకటి విశ్వశక్తికుండే అక్షయమైన మూల వనరు నుండి శక్తుల్ని పొందడం ద్వారా తానెలా తన శక్తిని నవీకరించుకోగలడో బోధ పర్చడం.

ఆధునిక శాస్త్రీయ విజ్ఞానం వృద్ధి, పోషణ చెందించుకొనే కళలో గొప్ప ప్రగతిని సాధించింది. ఒక వ్యక్తిలో శక్తుల్ని తిరిగి నింపుకొనే సాధనాల గురించి దానికి బాగా తెలుసు. కాని ఈ ప్రక్రియ మిక్కిలి అనిశ్చయమైనది. పరిమితులన్నింటికి లోనయ్యేది. ఇక్కడ దీని గురించి మాట్లాడబోను, దీనిని చాలా సుదీర్ఘంగా చర్చించడం జరిగింది. ఎంతవరకైతే ఈ ప్రపంచం, మానవులు వాళ్ళు వాళ్ళుగానే ఉన్నారో ఆహారమన్నది అత్యావశ్యకమైన ముఖ్య కారకమన్నది సుస్పష్టం. యోగ విజ్ఞానానికి శక్తిని సముపార్జించే ఇతర మార్గాలు తెలుసు. వాటిలో చాలా ముఖ్యమైన వాటిని ఇక్కడ ప్రస్తావించుకుందాం.

మొదటిది పార్థివ జగత్తులో పోగుబడి వున్న శక్తులతో సంపర్కాన్ని పెట్టుకొని అక్షయ మూల వనరు నుండి ధారాళంగా, స్వేచ్ఛాయుతంగా వాటిని పొందడం. ఈ పదార్థమయ శక్తులు అస్పష్టమైనవి. సగం అచేతనమైనవి. అవి మనిషిలో జంతు ప్రవృత్తిని ప్రోత్సహిస్తాయి. కాని అదే సమయంలో పదార్థమయ ప్రకృతికి మానవునికి మధ్య ఒక విధమైన సామరస్య పూర్వకమైన సంబంధాన్ని నెలకొల్పుతాయి. వీటిని ఎలా పొందాలో, ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో ఎరిగిన వారు సాధారణంగా తమ జీవితంలో, అట్లాగే చేపట్టిన ప్రతి పనిలో సఫలీకృతులుగానే ఉంటారు. కాని వారు విస్తృత స్థాయిలో వారి జీవన పరిస్థితుల మీద శారీరక ఆరోగ్య పరిస్థితిపైనే ఆధారపడుతున్నారు. వారిలో కుదురుకున్న సామరస్యం అన్ని దాడులను ఎదుర్కోగల్గేదయితే కాదు; పరిస్థితి వికటించినప్పుడు సాధారణంగా ఆ సంతులనం నశించిపోతుంది.

పసిపిల్లవాడు సహజంగానే అప్రయత్నంగా ఈ శక్తిని పదార్థ ప్రకృతి నుండి స్వీకరిస్తాడు. అలాగే ఏమీ లెక్కించుకోకుండానే, ఉల్లాసంగా, స్వేచ్ఛగా ఖర్చు చేస్తాడు. చాలామంది మనుషుల్లో వారు ఎదిగినప్పుడు జీవితంలోని ఆందోళనలతో వారిలోని ఈ సహజ విభాగం మొద్దు బారిపోతుంది. చేతనలో ఈ విభాగాన్ని మానసిక క్రియా కలాపాలు ఆక్రమించేస్తాయి.

ఏమైనా ఒకసారి కనుగొన్న శక్తికి సంబంధించిన మూల వనరు ఎప్పటికీ తరిగిపోదు. ఎలాంటి బాహ్య పరిస్థితులు, భౌతిక స్థితులు జీవితంలో ఉండొచ్చు గాక, ఈ శక్తినే ఆధ్యాత్మిక శక్తిగా అభివర్ణించవచ్చు. ఇది క్రింది నుండీ, అచేతన లోతుల్లో నుండీ స్వీకరించబడేది కాదు, మానవునికి, విశ్వానికి చెందిన పరమోన్నత మూలాధారం నుండీ మహా తేజోమయ చేతన, శాశ్వత మెరుపు కాంతుల్లో నుండీ సర్వశక్తి సంభరిత కేంద్రం నుండీ స్వీకరించబడేది. అది మన చుట్టూతా ఉండి, అన్నింటికీ అతీతంగా అధిగమించి ఉంది. దాని సంపర్కంలోకి వెళ్ళి దానిని స్వీకరించడానికి నిజాయితీతో ఆకాంక్షిస్తే సరిపోతుంది. విశ్వాసంతో, నమ్మికతో దానివైపు తిరిగి దానిని తెరుచుకొని, చేతనను విశాలపర్చుకొని, దానిని విశ్వ చేతనతో మమేకం చేస్తే చాలు.

మొత్తం మీద, ఇది అసాధ్యం కాకపోయినా చాలాకష్టంగా తోస్తుంది. ఈ దృగ్గోచర సంవిధానాన్ని చాలా దగ్గరగా పరీక్షించినప్పుడు ఇది పరాయిదిగానో, సాధారణంగా వికసిత మానవ చేతనకు సుదూరమైనది గానో కనిపించదు. కనీసం ఒక్కసారైనా వారిని వారు పైకి లేవనెత్తుకోగల్గితే, ఒక అనూహ్యమైన అసాధారణమైన శక్తితో కొంత సమయంపాటైనా నింపబడితే, అది వారిని ఏదైనా చేయగల్గేలా సమర్థవంతుల్ని చేస్తుంది. అలాంటి క్షణంలో ఏదీ కష్టమైనదిగా కనిపించదు, అసాధ్యం అన్న శబ్దం ఇక దాని అర్థాన్ని కోల్పోతుంది.

ఈ అనుభవం నశ్వరమైనదే అయినా ఇది యోగ సాధన సంరక్షించే సంభాళించే ఉన్నత శక్తితో గల ఒక సంపర్కానికి చెందిన క్షణ దర్శనాన్ని కలుగజేస్తుంది.

ఈ సంపర్కాన్ని సాధించగల విధానాన్ని ఇక్కడ అందించడం జరుగుతుంది. ఇది ఒక విధంగా వ్యక్తిగతం, ప్రతి ఒక్కరికి ప్రత్యేకం. అతడు ఎక్కడ ఉన్నాడో అక్కడ నుండే అతడి అవసరాలను దత్తత తీసుకుని, అతడు

మరో ముందడుగు వేయడంలో సహాయం చేస్తుంది. మార్గమైతే ఒక్కొక్కసారి సుదీర్ఘం, నిదానం. తాను కష్టపడినందుకు ఫలితం సుయోగ్యం. తన ఉజ్వలమైన పరిశుద్ధతతో సర్వశక్తివంతమైన ఒక ఊర్జానికి చెందిన స్వేచ్ఛాయుత మూల స్రోతస్సు నుండీ అన్ని పరిస్థితుల్లో మన సంకల్పాన్ని బట్టి, శక్తిని పొందడం ద్వారా వచ్చే పరిణామాలను మనం ఊహించవచ్చు. అలసట, శక్తి క్షయం, రుగ్మత, వృద్ధాప్యం, ఆఖరికి మరణం కూడా సాధారణ అవరోధాలే మన మార్గంలో. ఇక్కడ ఖచ్చితంగా మొండి సంకల్పం కావాలి.

CWM 12:261-62

వృద్ధాప్యం గురించి ఆలోచించడం

ప్రతి ఒక్కరు, ప్రతి ఒక్కరూ నిరంతరం ముసలితనం గురించి, మరణం గురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. ఈ మరణం, ఈ వృద్ధాప్యం, రుగ్మత... ఓహ్ అవన్నీ చాలా చికాకు వ్యవహారాలు. నా మటుకు నేను దీనంతటి గురించి ఎన్నడూ ఆలోచించలేదు. ఇక్కడ ప్రశ్న అది కాదు. కష్టమంతా ఆ పనిలోనే దాగి ఉంది. వృద్ధాప్యం కొన్ని నిర్దిష్టమైన సంవత్సరాల సంఖ్యపై ఆధారపడదు. అదలా ఉంచి, పూర్తిగా శాశ్వతత్వంలో క్షణం ఉండటంతో పోలిస్తే, సంవత్సరాల కాలం లెక్కలోనిది కాదు, అసలు కాదు.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, ఫిబ్రవరి **13, 1962.**

రూపాంతరీకరణ, శరీరం

ఇది సంపూర్ణ, యథార్థం - సమర్పణ దాని పర్యవసానంగా వ్యక్తి సమస్త అస్తిత్వం రూపాంతరీకరణ చెందడం యోగ లక్ష్యం. దీనికి శరీరం మినహాయించబడదు. కాని మహాపరిశ్రమకు చెందిన ఈ భాగం దుర్లభమైనది, సందేహాస్పదమైనది, మిగిలినది సులభంగా చేయదగింది కాకపోయినా సాధించే దాంతో పోల్చుకుంటే కొంచెం తక్కువ కష్టమైనది. వ్యక్తి శరీరంపై చేతనకు సంబంధించి ఆంతరికమైన అదుపు ఉండాలి. దానిని పరివర్తింపజేసే శక్తికి లేదా సంకల్పానికి అధికాధికంగా విధేయంగా ఉండే ఒక శక్తితో ఉండాలి. కడపటికి ఉచ్చతర బృహత్ శక్తి క్రిందికి దిగుతూ, శరీరంలో స్వీకరణా మృదుత్వం వృద్ధి చెందుతూ రూపాంతరీకరణ సాధ్యమౌతుంది.

తక్కినవన్నీ చేయడం చాలా సుళువైనప్పుడు శరీరాన్ని రూపాంతీకరించడం గురించి ఆలోచించడం పూర్తిగా వ్యర్థం. అయినా ఏదీ తేలిక కాదు, ఏవీ

సులభంగా జరగవు. బాహ్యమైనది దాన్ని అనుసరించే ముందు ఆంతర్యం పరివర్తనం చెందాలి. దాని మీద అలాంటి ఏకాగ్రతనుంచడం ద్వారా ఏమిటి ఉపయోగం. ప్రతిదీ పూర్ణంగా ఉందని తలచడం తప్ప, అది ఒక ఆశ్చర్యపర్చే స్వాధీన చర్యగా అవుతుంది. శరీరాన్ని మొదట ఆ శక్తికి తెరచి ఉంచాలి. అప్పుడు అలసట, రుగ్మతకు వ్యతిరేకంగా అది ఊర్జాన్ని అందుకోగలదు. రుగ్మతలు కల్గినప్పుడు అక్కడ ఒక శక్తి ఉండి వాటిని త్రోసివేసి, ఎడతెరపి లేని శక్తి ప్రవాహాన్ని శరీరంలోకి ప్రవేశింప జేయాలి. ఇది గనుక చేయబడితే తక్కిన శారీరక పరివర్తన దాని సమయం కోసం నిరీక్షించగలదు.

దివ్య మానస పరిపూర్ణత అంటే శరీరం కూడా సచేతనమౌతుంది. అది చేతనతో నింపబడుతుంది. ఆ సమస్త చేతన దాని సమస్త చర్యలతో, కార్య సంబంధాలతో పనిచేయడం జరుగుతుంది. అజ్ఞానమూ లేదా అపసవ్యత లేకుండా చేతనా శక్తి ద్వారా తనలోనే సామరస్య పూర్వకంగా, ఉజ్వలంగా, సత్యవంతంగా, సవ్యంగా మారుతుంది.

CWSA 28:305 — శ్రీ అరవిందులు

వికాసమే యువత

ఒక హర్ష భరితమైన, సఫలీకృతమైన జీవితానికి, నిజాయితీ, వినయం, పట్టువిడవని ప్రయత్నం, అభివృద్ధి చెందాలనే తీరని దాహం అతి ప్రధానమైన అంశాలు. అన్నింటికీ మించి, వికాసం చెందే సంభావ్యత అపరిమితమైనది అని మనిషి నమ్మాలి. వికాసమే యువత, వందమందిలో ఏ ఒక్కడో యువకుడుగా ఉండగలడు.

CWM 16:431

ఉపకరణాలను సంభాళించాలి

అన్యులు చేసింది పునరావృతం చేయడానికి మనమిక్కడ లేము. ఒక కొత్త జీవితం, ఒక కొంగొత్త చేతన వికాసం కోసం మనల్ని తయారు చేసుకొంటున్నాం. అందుకే మీకు, విద్యార్థులకు చెబుతున్నాను. ఎవరైతే తెల్సుకుందామని, ఇంకా ఉత్తమంగా కొత్తవాటిని నేర్చుకొందామనుకొంటే ఒకానొక రోజు ఒక నూతన శక్తికి మిమ్మల్ని మీరు తెరుచుకోగల సామర్థ్యాన్ని పొందగలరు. అది భౌతికతలంలో అభివ్యక్తమయ్యే అవకాశం లభిస్తుంది. ఎందుకంటే అసలదే మన కార్యక్రమం, దానిని మరవకూడదు. మనం

ఎందుకున్నామో దానికారణాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. దివ్య సంకల్పాన్ని ప్రపంచంలో అభివ్యక్తం చేసే ఉపకరణాలుగా, ఎంత పరిపూర్ణమైతే అంత పరిపూర్ణమైన ఉపకరణాలుగా మారాలని కోరుకుంటున్నామన్నది మీరెప్పుడు మరవకూడదు. ఆ ఉపకరణాలు ఖచ్చితంగా సమగ్రంగా ఉండాలంటే అవి సువ్యవస్థితమై, జ్ఞానవంతమై, శిక్షణ పొందినవై ఉండాలి. అవి సేద్యం చేయని బీడు నేలలుగానో లేదా ఒక రూపమంటూ లేని రాయి ముక్కలానో ఉండకూడదు. ఒక వజ్రం కళాత్మకంగా, నేర్పరితనంతో సానపడ్తే దానిలో వున్న సౌందర్యాన్ని అది వ్యక్తం చేస్తుంది. దివ్య అతిమానస చేతనాభివ్యక్తికి మీ భౌతిక అస్తిత్వం సమ్యక్ ఉపకరణంగా ఉండాలనుకొంటే దానిని వ్యవస్థీకరించాలి. దానిలో లోపించిన దానిని దానికి అందించి ఇప్పటికే దాని స్వాధీనంలో ఉన్న దానిని పరిపూర్ణం చేయాలి. అందుకు మీరు పాఠశాలకు వెళ్ళాలి. ఓ పిల్లలూ! మీరు చిన్నవారైనా, పెద్దవారైనా ఎవరు ఏ వయసులోనైనా నేర్చుకోగలరు. కాబట్టి మీరు తరగతులకు వెళ్ళండి.

CWM 12:73

పురోగమించడాన్ని ఎంపిక చేసుకోవడం

కొన్నిసార్లు నువ్వు ఒక మంచి మానసిక స్థితిలో లేనపుడు " ఇది ఎంత విసుగ్గా ఉంటుంది" అంటావు. అవును, బహుశ నీకు పాఠం చెప్పే ఉపాధ్యాయునికి నీకు వినోదం కలిగించడం తెలియకపోయి ఉండవచ్చు. అతను ఒక మంచి ఉపాధ్యాయుడు కావచ్చు కానీ అదే సమయంలో నిన్ను ఆనందపరచడం అతనికి తెలియకపోయి ఉండవచ్చు, ఎందుకంటే ఇది ఎప్పటికీ అంత సులభం కాదు. వ్యక్తి ఆనందంగా ఉండకపోవడాన్ని సంవేదించే రోజులు ఉంటాయి. ఇవి నీకు గానీ, అతనికి గానీ స్కూలులో తప్ప వేరే ఎక్కడైనా ఉండటానికి ఇష్టపడే రోజులు కావచ్చు. కానీ నువ్వు నీ తరగతికి వెళతావు, నువ్వు తప్పనిసరిగ వెళ్ళాలి, ఎందుకంటే నువ్వు నీ కోరికలకు విధేయత చూపిస్తే, ఎప్పటికీ నీమీద నీకు నియంత్రణ రాదు. నీ కోరికలు నిన్ను నియంత్రిస్తాయి.

కాబట్టి నువ్వు క్లాసుకు వెళ్ళు, కానీ " ఇది ఎంత విసుగ్గా ఉంటుంది : ఇది ఆసక్తికరంగా ఉండదని నాకు ఖచ్చితంగా తెలుసు," అనుకోవడానికి బదులు నీకు నువ్వు ఇలా చెప్పుకోవాలి, "పురోగమించడానికి జీవితంలో

అవకాశం లేని ఒక్క నిముషం, ఒక్క పరిస్థితి అంటూ ఉండదు." కనుక ఈరోజు నేను ఎలాంటి అభివృద్ధిని సాధిస్తాను? ఇప్పుడు నేను హాజరయ్యే పాఠ్యాంశం నాకు అసక్తికరమైనది కాదు, బహుశ అది నాలో ఏదో కొంత లోపించడం వల్ల కావచ్చు, నా మస్తిష్కంలో కణాలు నిర్దిష్ట సంఖ్యలో లేకపోవడం వల్ల ఆ పాఠ్యాంశంలో నేను ఆసక్తి చూపించలేకపోతున్నాను. అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం నేను చేయడం లేదు కాబట్టి నాకు ఆసక్తి లేదు, ఎందుకంటే పురోగమించాలనే సంకల్పం నాలో లేదు." యవ్వనంలో ఉన్నవాళ్ళు కానీ, వృద్ధులు గానీ పురోగమించకపోతేనే మనిషికి తనపై ఆసక్తి ఉండదు. ఎందుకంటే మనం ఈ పృథ్విపై ఉన్నది పురోగమించడానికే. పురోగతి లేకపోతే జీవితం ఎంత భారంగా ఉంటుంది ? చాలా తరచుగా అది సరదాగా ఉండదు. రమణీయంగా ఉండటానికి దూరంగా ఉంటుంది.

కానీ నువ్వు దానిని పురోగతికి ఒక క్షేత్రంగా తీసుకుంటే అప్పుడు అంతా మారుతుంది, ప్రతిదీ ఆసక్తికరంగా ఉంటూ నీకు ఎప్పటికీ ఆసక్తి లేని అంశమంటూ ఉండదు. తదుపరిసారి నీ ఉపాధ్యాయుడు నీకు ఆసక్తికరంగా లేనట్లుగా కనిపిస్తే, ఏదీ చేయకుండా సమయాన్ని వృధా చేసే బదులు, అతను నీకు ఆసక్తి లేకుండా ఎందుకు ఉన్నాడో అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు నీలో గమనించే సామర్థ్యం ఉంటే, అర్థం చేసుకోవడానికి నువ్వు ఒక ప్రయత్నం చేస్తే, ఒక రకమైన అద్భుతం సంభవించడం చూస్తావు, ఆసక్తి లేకుండా ఉండటాన్ని అస్సలు ఎప్పటికీ సంవేదించవు.

ఆసక్తి లేని స్థితికి నివారణ

ఈ నివారణ దాదాపు ప్రతి ఒక్కరి విషయంలో ఉత్తమమైనది. కొన్నిసార్లు, కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితులలో అంతా నిస్తేజంగా, విసుగ్గా, తెలివి తక్కువగా కనిపిస్తుంది. దానర్థం నువ్వు ఆ పరిస్థితులంత ఆసక్తి లేకుండా ఉన్నావని, ఇది నువ్వు పురోగమన స్థితిలో లేవని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది.

అది సరళంగా విసుగు స్థితికి చెందిన ఒక సాగిపోయే కెరటం, అస్తిత్వ ప్రయోజనానికి అంతకన్నా విరుద్ధమైనది ఏదీ లేదు. అటువంటి క్షణంలో నువ్వు ఒక ప్రయత్నం చేసి నీకు నువ్వే ఇలా చెప్పుకోవాలి, "నేను ఏదో కొంత నేర్చుకోవాలి, నాలో కొంత అభివృద్ధికి ప్రయత్నం చేయాలి, కొంత జడత్వాన్ని జయించాలి, కొంత బలహీనతను అధిగమించాలి. అన్నదాన్నీ

ఈ విసుగు చూపిస్తుంది." విసుగు అంటే చైతన్యంలోని ఒక మందగింపు. దానిని నయం చేసుకోవడానికి నీలో నువ్వు అన్వేషిస్తే, అది వెంటనే కరిగిపోవడం చూస్తావు.

చాలామంది వారికి విసుగ్గా అనిపించినపుడు, వారి చైతన్యంలో ఒక అడుగు ఇంకా ఉన్నతానికి పెరిగే ప్రయత్నం చేయడానికి బదులు, ఒక అడుగు క్రిందకు దిగజారుతారు, వారు ముందు ఉన్న స్థితి కన్నా క్రిందకు వచ్చి, తెలివితక్కువ పనులు చేస్తారు, తమను తాము ఉల్లాస పరుచుకోవడానికి వారిని వారు ఇంకా హీనస్థితికి దిగజార్చుకుంటారు. అలా మనుష్యులు తమను తాము మైకంలో ఉంచుకుంటూ, ఆరోగ్యాన్ని పాడు చేసుకుని, మస్తిష్కాలను చంపుకుంటారు. ఒకవేళ పతనమవ్వడానికి బదులు వారు ఇంకా పెరిగితే, వారు ఈ అవకాశాన్ని అభివృద్ధి చెందడానికి ఉపయోగించుకునేవారు.

వాస్తవానికి అన్ని పరిస్థితులలో, మనుష్యులు ఒక దురదృష్టంగా చెప్పుకునే అఘాతాలలోని ఒక కఠినమైన అఘాతాన్ని జీవితం నీకు ఇచ్చిననపుడు ఇదే విషయం నిజమవుతుంది. మొదట వారు చేయడానికి ప్రయత్నించేది, మరిచిపోవడం, కానీ అంత తొందరగా మరిచిపోరు, ! మరిచిపోవడానికి అన్ని రకాలైన విషయాలను చేస్తారు. ఏదైనా చాలా బాధగా అనిపిస్తే వాళ్ళను వాళ్ళు తెలివి నుండి మళ్లించుకుంటారు, అంటే తెలివితక్కువ పనులు చేయడాన్ని, తమ చైతన్యం పెంచుకోవడానికి బదులు క్రిందకు దిగజార్చుకోవడాన్ని వారు తెలివిగా తప్పించుకోవడమని పిలుస్తారు. ఏదైనా అత్యంత బాధాకరమైనది సంభవిస్తే ఎప్పటికీ నిన్ను నువ్వు చంపుకోకు, మరిచిపోకూడదు, అచైతన్యంలో మునిగిపోకూడదు. నేరుగా వేదన హృదయంలోకి వెళ్ళు, అక్కడ ఈ వేదనకు వెనుక దాగి వున్న కాంతిని, సత్యాన్ని, బలాన్ని, సంతోషాన్ని కనుగొంటావు. కానీ దానికి నువ్వు స్థిరంగా ఉంటూ, నిన్ను నువ్వు జార్చుకోవడాన్ని నిరాకరించాలి.

ఈ విధంగా జీవితంలోని ప్రతి సంఘటన, పెద్దది గానీ, చిన్నది గానీ, పురోగతికి ఒక అవకాశం కాగలదు. అత్యంత అప్రాముఖ్య వివరణలు కూడా, వాటి నుండి ఎలా ప్రయోజనం పొందడమో ఒకవేళ నీకు తెలిసి ఉంటే అవి ప్రకటనలకు నిర్దేశిస్తాయి. నీ పూర్తి ధ్యాసను ఆపేక్షించని విషయంలో నువ్వు నిమగ్నమవ్వాల్సి వస్తే, నీ పరిశీలనా విభాగంలో అభివృద్ధి చెందడానికి దానిని ఒక అవకాశంగా ఉపయోగించుకో, అప్పుడు నువ్వు ఆసక్తికరమైన

ఆవిష్కరణలు తయారు చేస్తున్నట్లుగా తెలుసుకుంటావు. నేను చెప్పినదాన్ని అర్థంచేసుకోవడానికి సహాయం చేసే రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తాను. జీవితంలో అవి రెండు సంక్షిప్త క్షణాలు, వాటికవే అప్రాముఖ్యమైనా, ఒక లోతైన నిలిచే ప్రభావాన్ని వదిలిపెడతాయి.

*

అద్భుతంతో నిండిన జీవితం

పారిస్‌లో జరిగిన సంఘటన మొదటి ఉదాహరణ. ఈ మహా నగరంలో నువ్వు బయటకు వెళ్ళాలి, ఇక్కడ అంతా సందడి, కనిపించే గందరగోళం, దిగ్భ్రాంతి చెందించే క్రియాశీలక చర్య. అకస్మాత్తుగా ఒక స్త్రీ నీ ముందు నడవటం చూశావు. ఆమె చాలామంది ఇతర స్త్రీల లానే ఉంది, ఆమె దుస్తులలో ఆశ్చర్యకరమైనదేదీ లేదు, కానీ ఆమె నడక విశేషంగా ఉంది, మృదువుగా, లయాత్మకంగా, సొగసుగా, సామరస్యంగా ఉంది. అది నీ ధ్యాసను ఆకర్షించి, నువ్వు అద్భుతంతో నిండిపోతావు. అప్పుడు, ఎంతో మనోహరంగా కదులుతున్న ఆ దేహం పురాతన గ్రీకు వైభవాల మొత్తాన్ని, దాని సంస్కృతి మొత్తం ప్రపంచానికి ఇచ్చిన సౌందర్యంలోని అసమాన పాఠాన్ని గుర్తుకు తెస్తుంది, కేవలం ఎలా నడవాలో తెలిసిన ఒక స్త్రీ వలన నువ్వు ఒక మరపురాని క్షణంలో జీవిస్తావు.

రెండవ ఉదాహరణ ప్రపంచపు ఇంకొక అంచులో ఉన్న జపాన్ దేశం నుండి. ఈ అందమైన దేశంలో చాలాకాలం ఉండటానికి నువ్వు అప్పుడే వచ్చావు, జాపనీస్ భాష గురించిన కనీస జ్ఞానం లేకపోతే అక్కడ కొనసాగటం కష్టమని తొందరగానే తెలుసుకున్నావు. కనుక భాషతో పరిచితం కావటానికి జపనీస్ భాషను చదవడం ప్రారంభించావు, మనుష్యులు మాట్లాడుతున్న దాన్ని వినడానికి దొరికే ఏ ఒక్క అవకాశాన్ని వదులుకోవు, వారు మాట్లాడుతున్నది జాగ్రత్తగా వింటావు, వారు ఏం చెబుతున్నారో అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తావు, అప్పుడు ట్రామ్‌లో వెళుతుంటే, నీ పక్కన నాలుగు, ఐదు సంవత్సరాల చిన్న బాలుడు తన తల్లితో కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆ బాలుడు స్పష్టమైన, శుద్ధ స్వరంతో మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు, అతడిని వినటంలో నువ్వు విశేషమైన అనుభూతిని పొందుతావు, ఎందుకంటే నువ్వు ఎంతో ప్రయత్నంతో ఏది నేర్చుకోవాలనుకున్నావో అది అప్రయత్నంగానే

అతనికి తెలుసు, జాపనీస్ భాష వరకు అతను ఎంత చిన్నవాడైనా నీకు గురువు అవుతాడు.

ఈ విధంగా జీవితం అద్భుతంతో నిండి పోయి, ప్రతి అడుగులో నీకు ఒక పాఠాన్ని నేర్పిస్తుంది. ఈ కోణం నుండి చూడటం జీవితానికి విలువను ఆపాదిస్తుంది.

CWM 12:73-76 శ్రీమాత

యువత - భవిష్యత్తు

భవిష్యత్తు యువతది. ప్రస్తుతం ఒక యువ నూతన ప్రపంచం అభివృద్ధి ప్రక్రియతో సాగుతోంది, యువత దీనికి కారణమవ్వాలి. కానీ ఇది మనం సృష్టించాలని అన్వేషించే సత్యానికి, ధైర్యానికి, న్యాయానికి, ఉన్నత ఆకాంక్ష, సూటిగా పొందే సఫలతలకు చెందిన ఒక ప్రపంచం కూడా కావాలి. పిరికివారికి, స్వప్రయోజనాన్వేషణాపరులకు, ప్రారంభంలో ముందుకు పోయి, తర్వాత తోటివారిని కష్టాల్లో వదిలేసే వాచాలకులకు ఈ ఉద్యమ భవిష్యత్తులో స్థానం లేదు. ఒక ధీరత్వం, నిష్కపటత, నిర్మల - మనసు, ధైర్యము, ఆకాంక్ష ఉన్న యువత మాత్రమే భవిష్యభారత నిర్మాణానికి పునాది.

CWSA 8:168 శ్రీ అరవిందులు

పురోగమించడం యవ్వనం

ఒక సమర్థ, ఆనంద జీవితానికి అవసరమైనవి, నిజాయితీ, వినయం, పట్టుదల, పురోగతి కొరకు ఒక తృప్తి చెందని దాహం. వీటన్నింటి కన్నా ఎక్కువగా వ్యక్తి పురోగమనానికై ఒక అపరిమిత సంభావ్యతను గట్టిగా నమ్మాలి. పురోగమించడం యవ్వనం, వందసంవత్సరాల వయసులో కూడా మనిషి యవ్వనంగా ఉండవచ్చు. ఒకవేళ చైతన్యపు అభివృద్ధి జీవిత ప్రధాన లక్ష్యంగా పరిగణిస్తే, అనేక సమస్యలకు పరిష్కారం దొరుకుతుంది. వృద్ధాప్యం దరిచేరకుండా ఉండాలంటే ఉత్తమమైన మార్గం పురోగతిని మన జీవితలక్ష్యంగా చేసుకోవడం.

*

వ్యక్తి కేవలం మేధోపరంగా మాత్రమే కాకుండా, మనోవైజ్ఞానిక పరంగా కూడా నేర్చుకోవాలి, శీలాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటూ పురోగమించాలి,

సుగుణాలను పెంపొందించుకుంటూ లోపాలను సవరించుకోవాలి, అజ్ఞానము, అసమర్థత నుండి మనల్ను మనం సంస్కరించుకోవడానికి ప్రతి విషయాన్ని ఒక సందర్భంగా మలుచుకోవాలి, అప్పుడు జీవితం బ్రహ్మాండంగా ఆసక్తికరంగా మారి, జీవించే శ్రమను విలువైనదిగా చేస్తుంది.

CWM 12: 123-24 శ్రీమాత

యవ్వనంతో ఉండటమంటే భవిష్యత్తు కోసం, భవిష్యత్తులో జీవించడం. యవ్వనంగా ఉండటమంటే వ్యక్తి తాను ఉండాలనుకున్న దాని కోసం తానున్న స్థితిని త్యజించడానికి ఎప్పటికీ సిద్ధంగా ఉండటం... వీటన్నింటి కన్నా ముఖ్యంగా "యవ్వనంగా ఉండటమంటే సరిజేయ శక్యం గాని దానికి ఎప్పటికీ అవకాశమివ్వకపోవడం.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ మార్చి 29,1967

వృద్ధాప్యం

వృద్ధులైన యువకులు, యువకులైన వృద్ధులు

ఇచట స్పష్టంగా ప్రకటించబడని ఒక నిర్వివాద అంశం ఉన్నది. కానీ అది కనీసం తక్కిన దానంతటికీ సంబంధించిన దానిలాగే ముఖ్యమైనది. అనేక సంవత్సరాలు గడిపిన జీవితం కన్న అత్యంత వాస్తవమైన, అత్యంత ప్రమాదకర వృద్ధాప్యం ఒకటి ఉన్నది. అది ఎదగడానికి, పురోగమించడానికి అశక్తత.

ముందుకు పోవడం ఆపివేసిన వెంటనే, పురోగమించడం ఆపివేసిన వెంటనే నిన్ను నీవు మెరుగుపరచుకోవడం ఆపివేసిన వెంటనే, ఆర్జన, ఎదుగుదల ఆగిపోయిన వెంటనే, నిన్ను నీవు రూపాంతరీకరించుకొనడం ఆగిపోయిన వెంటనే, యథార్థంగా వృద్ధుడివైపోతావు. అంటే నీవికెంత మాత్రం నీవుగా ఉండలేని స్థితికి దిగజారిపోతావు.

వృద్ధులైన యువకులున్నారు, యువకులైన వృద్ధులున్నారు. పురోగతికి, రూపాంతరీకరణకు ఈ జ్వాలను నిలుపుకొంటే, ప్రతి దానినీ వెనుక విడిచివైచి ఒక అప్రమత్త అడుగుతో ముందుకు సాగేందుకు సంసిద్ధుడవైతే, ఒక నూతన పురోగమనానికి, ఒక నూతన అభివృద్ధికి, ఒక నూతన రూపాంతరీకరణకు ఎల్లప్పుడూ ఉన్ముఖుడవై ఉంటే అపుడు నీవు శాశ్వత యువకుడివే. కాని

సాధించబడిన దానితో సంతృప్తి చెంది చతికిలబడితే, నీ గమ్యాన్ని చేరుకొన్నానని, చేయడానికేమీ లేదు, గత కృషి ఫలాన్ని ఆరగిస్తూ ఆనందించడమేననే భావం ఉంటే, అప్పటికే నీ దేహంలో సగ భాగం కంటే ఎక్కువగానే సమాధైపోయినట్లన్నమాట. అదే క్షీణత, యథార్థ మరణం.

CWM 3:238

గడిచిపోతున్న వత్సరాల భారం

నిష్ప్రయోజనంగా గడిపిన సంవత్సరాలు మాత్రమే నిన్ను వృద్ధుడిని చేస్తాయి.

పురోగతి సాధించకుండా, చేతనలో ఎదుగుదల సాధించబడకుండా, పరిపూర్ణత వైపు మరో అడుగు వేయకుండా గడిపిన సంవత్సరం నిష్ప్రయోజనంగా గడిపిన సంవత్సరమౌతుంది.

నీకంటే ఏదో ఉన్నతమైన, విశాలతరమైన దానికి నీ జీవితాన్ని అర్పణ చేస్తే గడచిపోయిన సంవత్సరాల భారం నీ అనుభూతికి రాదు. నీవు జీవించిన సంవత్సరాల సంఖ్య కాదు నిన్ను వృద్ధుడిని చేసేది. ఎప్పుడు పురోగమించడం ఆగిపోతుందో అప్పుడు వృద్ధుడివౌతావు.

చేయవలసి ఉన్నదానిని చేసేసానని అనుకొన్న వెంటనే, తెలుసుకొని తీరవలసి వున్నదానినంతా తెలుసుకొన్నానని భావించిన వెంటనే, జీవితంలో ఎంతో చేశాననే సంవేదనతో నీ కృషి ఫలితాలను భోగించడానికి మార్చుకోవాలనుకొన్నవెంటనే, వృద్ధుడివౌతావు. అవసాన దశకు చేరుకొన మొదలుపెడ్తావు.

తద్విరుద్ధంగా తెలుసుకోవలసి ఉన్నదానంతటితో పోలిస్తే నీవు తెలుసుకొన్నది శూన్యమని నమ్మకం కలిగినపుడు చేయవలసి వున్న దానికి సంబంధించిన ఆరంభ బిందువు మాత్రమే అది అని అనుకొన్నపుడు ఇంకనూ సాధించవలసిన వున్న అసంఖ్యాక సంభావ్యతలతో ఒక ఆకర్షణీయమైన సూర్యునిగా భవిష్యత్తును దర్శించినపుడు భువిపై ఏ విధంగానైనా ఎన్ని సంవత్సరాలు గడిపినప్పటికీ, రేపటి సిద్ధులన్నింటితో సంపన్నుడవు, యువకుడివి.

నీ దేహం నిన్ను ఓటమి పాలుగాకుండా చేయాలంటే, నిష్ప్రయోజనకర అలజడిలో నీ శక్తులను వృధా చేయడం మానుకో. నీవేది చేసినా, దానిని

ప్రశాంత, విశ్రాంత స్థితిలో చెయ్యి. శాంతి యందు, నిశ్చల నీరవత యందు గొప్ప బలం ఉంది.

CWM 12:122-23.

మనం దేహంలో ఉన్నంత కాలం

మనం దేహంలో ఉన్నంత కాలంలో దాని వయసు, ఇబ్బందులు ఏవైనప్పటికీ మనం ఏదో ఒకటి దానిలో చేయడం, దానిలో నేర్చుకొనడం తప్పదు. ఈ దృఢ నమ్మకమే సమస్త పర్యాయ క్రమాలను ఎదుర్కొనేందుకు అవసరమైన బలాన్నిస్తుంది.

*

కాలాల ద్వారా మన భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దే ఒక క్రియాశీల సత్యత, నా అర్థంలో దైవ కృప అంటే.

అది శాశ్వత విశ్రాంతి కొరకు గాని లేక శూన్యానికి సంబంధించిన బ్రహ్మానంద సుఖ స్థితికి గాని, నిష్క్రమించ, త్వరపడగూడదు, వేగవంతం కాగూడదు. మనం ఒక దేహంలో ఉన్నంత కాలం, నిస్పందేహంగా, అందులో మనమేదో ఇంకా చేయవలసింది, నేర్చుకోవలసింది ఉండే ఉంటుంది.

త్వరగా తాను విడిచివెళ్లిపోవాలని అనుకొన్నప్పుడు 'అహం' నుండి, మరణ సంబంధ సూచన వస్తుంది. ప్రశాంతంగా, నిర్భయంగా ఉండు. అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతుంది.

సంపూర్ణ నివృత్తిని గురించి మాట్లాడుతున్నావు, దేహాన్ని విడిచి వేయడం సంపూర్ణ నివృత్తి అవ్వదు. అంతకన్న ఎంతో అధిక కఠిన శ్రమమైన అహాన్ని విడిచిపుచ్చటం యథార్థమైన, సమగ్ర నివృత్తి. నీ అహాన్ని త్యజించకపోతే దేహాన్ని విడిచివేయడం కూడా స్వేచ్ఛను కొనిరాలేదు.

*

వృద్ధాప్యంలో విచిత్ర ప్రవర్తన

చాలా చాలా కాలం నుంచి ఇక్కడున్న వారు సైతం తమ వృద్ధాప్యంలో విచిత్రంగా తయారౌతున్నారు. వ్యక్తి ఆరోగ్యం చేతన మీద ఆధారపడి ఉండడం వల్లనా అలా జరిగేది?

ఏ విధంగా చూచినా, కాదు. చేతన శాశ్వతం, దానినేదీ ప్రభావితం

చేయలేదు. కాని భౌతిక దేహంలో అరుదుగా చేతన చొచ్చుకుపోయి ఉంటుంది. ఒకవేళ అలా చొచ్చుకుపోయినా, జరిగేది పాక్షికంగానే.

ఇప్పుడున్నట్లున్న దేహం ఒక సంగీత పరికరం (పియానో లేక వయొలిన్) లాంటిది. కొన్ని తీగలు గాని లేక స్వరాలు గాని తప్పిపోతే, వాటి ద్వారా అత్యంత పరిపూర్ణ సంగీత కారుడైనా పరిపూర్ణంగా సంగీతాన్ని వినిపించలేడు.

చేతన చెక్కు చెదరకుండా ఉంటుంది, కాని దాని ప్రకటనయే అసంపూర్ణం.

మృత్యువును జయించుట, అమృతత్వాన్ని గెలుచుట

ప్రాణిక ప్రపంచం చాలావరకు అలా ఉంటుంది. కేవలం భౌతిక, ప్రాణికంలో నివసించేవారు, మరణించిన తరువాత అచటికి పోతారు. కాని దైవకృప వున్నదే...!

అదెలా ఉంటుందని నమ్ముతున్నావో, అలా మృత్యువసలు ఉండదు. ఒక అచేతన విశ్రాంతికి సంబంధించిన తటస్థ ప్రశాంతతను మృత్యువు నుండి నీవాసిస్తున్నావు. కాని ఆ విశ్రాంతిని పొందాలంటే దాని కోసం సన్నద్ధుడవై వుండాలి.

మరణించినపుడు నీ దేహాన్ని మాత్రమే కోల్పోతావు, అదే సమయంలో పదార్థ ప్రపంచంపై కర్మకు సంబంధించిన, పదార్థ ప్రపంచంతో సంబంధాల అవకాశాలను కోల్పోతావు. కాని ప్రాణిక ప్రపంచానికి సంబంధిచిన సమస్తం పదార్థ ద్రవ్యంతో పాటు అదృశ్యం అవ్వదు. నీ కోరికలు, సాంగత్యాలు, ఆరాటాలు అన్నీ నిరాశ, నిస్పృహల స్పృహతో కొనసాగుతూనే ఉంటాయి. అదంతా నీవాశించిన శాంతిని కనుగొనడంలో నీకడ్డు పడతాయి. ఒక ప్రశాంతమైన, దుర్ఘటనా రహిత మరణాన్ని భోగించాలనంటే నీవు సంసిద్ధుడవు అవ్వాలి. అందుకు ప్రభావవంతమైన సన్నద్ధత, కోరికలను లేకుండా చేసుకోవడమే.

మనకో దేహం ఉన్నంత కాలం మనం పనిచేయాలి. కర్మ చేయాలి, ఏదో ఒకటి చేస్తుండాలి. కానీ ఫలితాన్నాశించకుండా లేక ఇలా చేయాలని లేక అలా చేయాలి అని అనుకోకుండా, చేయవలసి వున్న పని మాత్రమే అని గనుక చేస్తున్నానని చేస్తే, క్రమంగా నిస్సంగులమౌతాం. ఆ విధంగా ఒక విశ్రాంతిమయ మరణానికి మనల్ని మనం సంసిద్ధం చేసుకొంటాం.

మృత్యువు నుండి తప్పించుకోవాలనుకుంటే, నశించిపోయే దేనికీ బద్ధుడవు కాకూడదు.

దేనికి భయపడడో దానిని మాత్రమే జయించగలడు. మృత్యువుకు భయపడే వానిని అది వరకే మృత్యువు జయించేసింది.

మృత్యువును జయించి, అమృతత్వాన్ని గెలుచుకోవాలంటే, మృత్యువుకు భయపడకూడదు, లేక దానిని కోరకూడదు.

మనం లక్ష్యంగా చేసుకొన్ని, గురి, అమృతత్వం. అలవాట్లన్నింటి కన్న చనిపోవడమనే అలవాటు అత్యంత మొండిది. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం దృష్ట్యా కృశించుట, నశించుట, ధ్వంసమగుట అనేవి నిస్పందేహంగా ఒక అపసవ్య ధోరణి ఫలితం.

*

మరణించినవాని దేహం

1. మనుషులు తమ దేహాన్ని ఎందుకని విడిచివేయవలసి వస్తోంది?

ఎందుకనంటే, దైవం వైపు ప్రకృతితో పాటు పురోగమించడం యెలాగో వాళ్ళకు తెలియదు గనుక.

2. చనిపోయిన వాని దేహాన్ని గౌరవించాలా? అలా అయితే ఎలా?

ప్రతి దానినీ జీవించి వున్నా, మరణించినా, గౌరవించాలి. ప్రతిదీ దైవ చేతనలో సజీవమే అనే విషయాన్ని గ్రహించాలి.

3. మరణించిన వ్యక్తి దేహంలో దైవం ఉంటాడా?

దైవం ప్రతిచోటా ఉన్నాడు; మళ్ళీ చెప్తున్నాను, దైవానికి సజీవులు లేక నిర్జీవులు అనేది లేదు. ప్రతిదీ శాశ్వతంగా జీవించే ఉంటాయి.

4. మంచి పరిస్థితులలో ఉదాహరణకు ఒక ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో పునర్జన్మించడానికి వీలుగా అంతరాత్మ సంతోషంగా ఉండడానికి మనమేం చేయాలి?

విచారం లేకుండా, చాలా ప్రశాంతంగా, శాంతంగా ఉండాలి. అదే సమయంలో నిష్క్రమించిన వారి యెడల అనురాగ పూర్వక స్మృతితో ఉండాలి.

5. అంతరాత్మలు దుఃఖిస్తాయా?

వాటిని దైవం నుండి యేదైనా విడదీసినప్పుడు.

6. ఎవరినైనా ఏడకుండా ఎలా ఆపాలి?

నిజాయితీగా, గాఢంగా, అతని కన్నీటిని ఆప ప్రయత్నించకుండా అతనిని ప్రేమించాలి.

అంత్యక్రియలకు త్వరపడకండి

అతడు లేక ఆమె నిష్క్రమించిన తరువాత దేహానికి జరుగుతున్న దానిని గురించి, నిష్క్రమించిన వ్యక్తి చేతన మామూలుగా బాధపడ్తుంది. కాని స్వయంగా పదార్థ దేహంలోనే 'రూపపు అధ్యాత్మ' అని పిలువబడే చేతన ఉంటుంది. సమూహంగా ఏర్పడిన జీవకణాల నుండి పూర్తిగా బయటకు పోవడానికి అది కొంత సమయం తీసుకొంటుంది. దాని నిష్క్రమణ, ఆ దేహం క్రుళ్ళిపోతుందనే దానికి ఆరంభం. నిష్క్రమణకు ముందే దేహానికేం జరుగుతుందో అనే ఒక రకమైన సంవేదన దానికుండవచ్చు. అందుకని అంత్యక్రియలకు త్వరపడకపోవడం మంచిది.

దుఃఖించకు

అది అతను చనిపోయే సమయం గనుక మీ నాన్న మరణించాడు. పరిస్థితులు ఒక సందర్భంగావచ్చు గానీ, కారణం మాత్రం కానేకాదు. కారణం దైవేచ్ఛలో ఉంది. దానినేదీ మార్చలేదు. అందుచేత దుఃఖించకు, నీ విషాదాన్ని దైవ పాదాలకడ సమర్పించు. ఆతడు నీకు శాంతిని, స్వేచ్ఛను ప్రసాదిస్తాడు.

*

ఇప్పుడిహనెంత మాత్రం ఈ దేహంపైకి చూస్తూ ఉండవలసిన పనిలేదు. నీ ప్రగాఢ అనురాగాన్ని నీ చర్యల ద్వారా ఇహనెంత మాత్రం ప్రకటించలేవు. ఇదిగో ఇదే బాధాకరంగా ఉండేది. నీవు ఈ దుఃఖాన్ని అధిగమించి, లోపలికి పైకి దృష్టి సారించాలి, ఎందుకనంటే అదృశ్యమైపోయేది పదార్థ దేహం మాత్రమే. ఆమెలో నీవు ప్రేమించినదంతా ఏ విధంగానూ, పదార్థ తొడుగు కరిగిపోవడం వల్ల ప్రభావితం గాదు. ప్రగాఢ ప్రేమ ప్రశాంతతతో నీ ఆలోచనను, నీ శక్తిని ఆమె పై కేంద్రీకరిస్తే, ఆమె నీకత్యంత సన్నిహితంగా ఉండిపోవడాన్ని చూస్తావు, అంతే గాక, అధికాధికంగా ఘనిష్టమయ్యే ఒక సచేతన సంబంధాన్ని కూడా పొందగలవు.

*

ప్రాణం, అమరం, అదృశ్యమైపోయేది దేహం మాత్రమే.

CWM 15:119-23 — శ్రీమాత

Vol. 55, No. 1
January 2025

Date of Publication:
1st January 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల
అఖిల భారత పత్రిక
ఫిబ్రవరి 2025
దేవుని తనయ

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

దివ్యమైన మదర్ గాథ కేవలం ఆమె గాథయే గాదు. భువిపై ఇంకను వెల్లడి కావలసి వున్న భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన గాథ. ఆమె దివ్యమూర్తిత్వానికి సంబంధించిన దేనితోనైనా ఓ క్షణమాత్ర సజీవ సంపర్కాన్ని మన ఆంతరిక అస్తిత్వంలో కలిగించడానికి అదొక కిటికీని తెరుస్తుంది. ఎల్లప్పుడూ పునరుజ్జీవింపజేసే, పునః వీర్యవంతం చేసే సంపర్కం అది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

1885

స్మృతులు

జ్వాల బాల

నేను దాదాపు పదమూడేళ్ల పిల్లగా ఉన్నప్పుడు, దాదాపు ఒక సంవత్సరం పాటు ప్రతి రాత్రి నేను పడుకున్న వెంటనే, నేను నా శరీరం నుండి బయటకు వెళ్లి నేరుగా ఇంటి పైకి లేచినట్లు అనిపించేది, తరువాత నగరం పైన, ఇంకా చాలా ఎత్తుగా లేచినట్లు అనిపించేది. అప్పుడు నన్ను నేను ఒక అద్భుత బంగారు వస్త్రంలో చూచుకున్నాను, నేను పైకి లేచినప్పుడు, ఆ వస్త్రం నా కంటే చాలా పొడవుగా, నా చుట్టూ ఒక వృత్తంగా విస్తరించి నగరంపై ఒక రకమైన పెద్ద పై కప్పుగా మారింది. అప్పుడు పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, రోగులు, దురదృష్టవంతులు ప్రతి వైపు నుండి బయటకు రావడం నేను చూచాను. వారు తమ తీవ్ర ఇబ్బందులు, బాధలు, కష్టాలు చెప్పుకుంటూ సహాయం కోసం వేడుకుంటూ, పరచుకున్న వస్త్రం కింద గుమిగూడేవారు. ప్రత్యుత్తరంగా, మృదువుగా, సజీవంగా ఉన్న ఆ వస్త్రం ప్రతి ఒక్కరి వైపుకు విస్తరించేది, వారు దానిని తాకిన వెంటనే, ఓదార్పు లేదా స్వస్థతను పొందేవారు. వారు ఇదివరకటికంటే సంతోషంగా, బలంగా వారి శరీరంలోకి తిరిగి వెళ్లేవారు. మరేది నాకు మరింత అందంగా కనిపించలేదు, మరేది నన్ను సంతోష పెట్టలేదు. రోజూ జరిగే అన్ని కార్యకలాపాలు నిస్తేజంగా, సారరహితంగా, ఎటువంటి వాస్తవిక జీవం లేకుండా ఉన్నట్లు అనిపించేవి, రాత్రి జరిగే ఈ కార్యాచరణే నాకు వాస్తవిక జీవితంగా తోచేది. నేను ఈ విధంగా పైకి లేచినప్పుడు, నేను తరచుగా నా ఎడమ వైపున నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా ఉన్న ఒక వృద్ధుడిని చూచేదానిని, అతను నన్ను దయతో ఆప్యాయంగా చూస్తూ, నన్ను ప్రోత్సహించేవాడు. పొడవాటి ముదురు ఊదారంగు వస్త్రాన్ని ధరించిన ఆ వృద్ధుడు, దుఃఖమయ మానవుడుగా పిలవబడే వ్యక్తికి మూర్త రూపం అని నేను తరువాత తెలుసుకున్నాను. ఇప్పుడు ఆ లోతైన అనుభవం, దాదాపుగా వ్యక్తీకరించలేని వాస్తవికత, నేను ఈ విధంగా వివరించే ఇతర ఆలోచనల ద్వారా నా మనస్సులో రూపం తీసుకుంది: రోజులో (పగలు, రాత్రి) చాలా సార్లు నాకు నేను లేదా నా చేతన మొత్తం, పూర్తిగా నా హృదయంలో కేంద్రీకృతమై ఉందని, ఇకపై హృదయం ఒక అవయవం కాదని, అనుభూతి

కూడా కాదని, అది వ్యక్తిగత పక్షపాతం లేని, శాశ్వత దివ్య ప్రేమ అని అనిపించేది. ఈ ప్రేమ రూపంగా నేను మొత్తం భూమిపై ఉన్న ప్రతి వస్తువుకు కేంద్రంలో జీవిస్తున్నానని, అదే సమయంలో నేను అపార, అనంత బాహువులను చాచి, అపరిమిత సున్నితత్వంతో సమస్త జీవరాశులను పట్టుకొని, వారందరినీ సమీకరించి విశ్వం కంటే విశాలమైన నా ఛాతికి హత్తుకున్నానని అనిపించేది.... ఓ దివ్య గురూ, ఈ అనుభూతిని వర్ణించడానికి పదాలు పేలవంగా, అశక్తతతో ఉన్నాయి, మానసిక వివరణలు ఎల్లప్పుడూ పిల్ల చేష్టలే.... కానీ నీ పట్ల నా ఆకాంక్ష స్థిరమైంది. నిజంగా చెప్పాలంటే, చాలా తరచుగా నీవు.... నీవు మాత్రమే అసంపూర్ణంగా నిన్ను వ్యక్తపరిచే ఈ సాధనం, ఈ దేహంలో నివసిస్తావు. నీ ప్రకాశ శాంతిలో అన్ని జీవులు సంతోషంగా ఉండుగాక!

CWM 1: 82

ప్రస్తుత అవతారం

కానీ ఈ మహాశక్తి తన ప్రస్తుత అవతారంతో ఆమె, పరమాత్మ వెలుపరిచిన మొదటి అభివ్యక్తి, సృష్టి క్రమంలో మొదటి అడుగు, అన్ని జీవులకు మొదట రూపాన్ని ఇచ్చింది ఆమెయే. ఇప్పుడు, ఆమె భౌతిక ప్రపంచంలో అవతరించినప్పటి నుండి.... ఇక్కడ ఉన్న తన స్థానం ద్వారా, అంటే మానవ శరీరంలో అవతరించడం ద్వారా ఆమె ఇక్కడ పరమాత్మతో సంబంధాన్ని కలిగి ఉంది, ఆ సంబంధం ద్వారా, అన్ని ఇతర ప్రపంచాలు ప్రభావితం చేయబడ్డాయి, చాలా ఆసక్తికర రీతిలో ప్రభావితం చేయబడ్డాయి. ఆ దేవతలందరితో, ఆ మహానుభావులందరితో నాకు సంబంధం ఉంది, చాలా వరకు వారి వైఖరి మారింది. మారడానికి ఇష్టపడని వారి విషయంలో కూడా, ఇది వారి జీవన విధానాన్ని ప్రభావితం చేసింది.

పరమాత్మ తీసుకున్న ఈ ప్రత్యక్ష అవతారంతో మానవ అనుభవం ప్రధానంగా ఒక ప్రత్యేకమైన అనుభవం, ఇది విశ్వ సార్వత్రిక చరిత్రకు కొత్త ధోరణిని అందించింది. శ్రీ అరోబిందో దీని గురించి మాట్లాడుతున్నారు వేద కాలం, పరమాత్మతో సంబంధం ఉన్న వైదిక మార్గం, వేదాంత ఆగమనం (ఇది వేదాంతం అని నేను అనుకుంటున్నాను): సమర్పణ, ఆరాధన, భక్తి, అంతర్గత భగవంతుడు గురించి మాట్లాడారు.

సరే, ఈ పరమాత్మతో సఖ్యత అనే అంశం మనిషితో మాత్రమే ఉంటుంది, ఎందుకంటే సార్వత్రిక చరిత్రలో మనిషి ఒక ప్రత్యేక జీవి-భగవంతుని ఉనికి అతనిలో ఉంది. ఆ గొప్ప దేవతల్లో చాలా మంది దానిని అనుభవించి పొందడానికి మానవ శరీరాలను తీసుకున్నారు. అయినా వారిలో చాలామంది మానవ శరీరాన్ని తీసుకోలేదు- వారి స్వంత సంపూర్ణ స్వతంత్రం, వారి సర్వశక్తత గురించి వారికి పూర్తిగా తెలుసు, వారికి అవి తప్ప మరేమీ అవసరం లేదు (మనిషిలా కాకుండా, నువ్వు చూడు, అతను బానిసత్వం నుండి తప్పించుకోవడానికి ఎలా పోరాడుతున్నాడో): వారు పూర్తిగా స్వేచ్ఛగా ఉన్నారు.

ఆ చైతన్య కదలికలలో, ఈ చేతనలో కూడా, నేను హాయిగా ఉన్నాను (మదర్ నిట్టూర్పు విడిచారు). కానీ ఇక్కడ శరీరంలో కేంద్రీకృతం కావడానికి నేను చాలా ప్రవర్తనా నియమావళిని పాటించవలసి వచ్చింది: నా చిన్నతనం నుంచీ ఎప్పుడూ ఏదో నాలో ఉండేది, దానిని కుదించినట్లు, అదిమినట్లు అనిపించేది, నిజంగా... ఓహ్! అది ఎంత శక్తివంతమైనదంటే, అది ఏదైనా పని చేయాల్సి వస్తే (స్వేచ్ఛని చెప్పే సంజ్ఞ చేశారు), అది అన్నిటినీ నాశనం చేయగలదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 30, 1962

ప్రపంచం మొత్తం ఆశ్రమంలో ఉండాలి అని నా సమాధానం!

కానీ నేను మొత్తం ప్రపంచాన్ని తీసుకోలేను కాబట్టి, నేను ప్రతి జాతి రకానికి కనీసం ఒక ప్రతినిధి నైనా తీసుకోవాలి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 8, 1960

బాల్యం నుంచే తయారు చేయబడింది

మదర్ గురించి నువ్వు అడిగిన ప్రశ్నకు (అడిగిన ప్రశ్న తీరుకి) సమాధానం ఇవ్వకూడదని నేను అనుకుంటున్నాను. నేను చెప్పదలుచుకున్నది, చెప్పాల్సిన అవసరం ఉన్నది ఏమిటంటే, దేని కోసం ఆమె ఈ జన్మ తీసుకుందో, ఆ పనిని చేస్తోంది, దానికోసం తన చిన్నతనం నుండి నిరాటంకంగా తనను తాను సిద్ధం చేసుకుంది. వాస్తవిక అతిమానస సృష్టిని దించగల శక్తి ఆమెలో ఉంది, శిష్యుని పూర్తి స్వభావాన్ని అతిమానస ప్రకాశానికి, శక్తికి తెరిచి, దానిని

దివ్య స్వభావంగా మార్చడానికి మార్గనిర్దేశం చేయగలదు. ఆ శక్తి ఆమెలో ఉంది కాబట్టే ఆమెకు ఆ పని అప్పగించబడింది.

కానీ అందరూ తమ అంతర అస్తిత్వ పరంగా స్వేచ్ఛగా ఉంటారు, అంగీకరించడానికి లేదా తిరస్కరించడానికి, స్వీకారానికి లేదా అస్వీకారానికి, ఈ మార్గంలో వెళ్లాలా లేదా మరొక మార్గంలోనా... మొదలైన విషయాలలో ప్రతి ఒక్కరికి పూర్తి స్వేచ్ఛ ఉంటుంది. సాధకుని కోసం మదర్ చేయగలిగేది, సమ్మతి లేదా తనని తాను ఆమె సహాయానికి, ప్రభావానికి తెరుచుకునే సామర్థ్యం, అతని ఇచ్ఛాపూర్వక ఆమోదం, విశ్వాస సంపూర్ణతలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అవి పూర్తిగా ఉన్నట్లయితే, చేసిన పని పరిపూర్ణం, సత్యవంతం అవుతుంది. అవి అసంపూర్ణంగా ఉంటే, అతని మనస్సు, అతని ముఖ్య వైఫల్యాల ద్వారా వచ్చిన వక్రీకరణల వల్ల పని దెబ్బతింటుంది, వాటిని కాదంటే, అప్పుడు ఏమీ చేయలేము, ఇంకా చెప్పాలంటే ఏదీ చేయబడదు. అటువంటి పరిస్థితులలో చేసే ప్రయత్నం దివ్య ప్రకృతిని నిర్మించడానికి బదులు దానిని విచ్ఛిన్నం చేయవచ్చు, లేదా వాస్తవిక కాంతి, శక్తులకు బదులుగా శత్రు శక్తుల స్వీకరణ కూడా జరగవచ్చు. ఇది ఆధ్యాత్మిక తలంలోని ధర్మం సాధకుని సమ్మతి ప్రతి క్షణం స్వేచ్ఛగా ఉండాలి, కానీ అతను సంపూర్ణ విశ్వాసంతో అత్యున్నత మార్గదర్శకత్వానికి శరణుజొచ్చాలి.

ఇటీవలి నీవృద్ధి మన మధ్య లేవనెత్తిన ఒక నిజమైన సమస్య ఇది. నీలో తలెత్తిన సందేహాలు, వాటికవి స్వల్ప ప్రాధాన్యత కలవే. అసలు సందేహమన్నదే అజ్ఞాన భౌతిక మనస్సుకు సంబంధించినది. నీలో సందేహాలు చాలా స్పష్టంగా ఎదిగాయి. ఎందుకంటే నువ్వు మదర్ నీకు సహాయం చేస్తూ చూపిస్తున్న అత్యున్నత అతిమానస సాక్షాత్కార మార్గం నుంచి పక్కకు తప్పుకొని, మరొక మార్మిక ప్రభావాన్ని అంగీకరించావు. యోగంలో కొన్ని సాధారణ అనుభవాల గురించి నువ్వు ఆమెకున్న జ్ఞానాన్ని ప్రశ్నించే నీ సందేహ స్వభావం, ఆమె ఇకపై నీకు సహాయం చేయలేదనే నీ ముగింపు ద్వారా ఇది తెలుస్తుంది. ఆమె జ్ఞానాన్ని, అనుభవాన్ని అంచనా వేయడానికి నీవు చేసిన ఆరోపణలను చూచాను. నీతో, ఇతరులతో ఆమె వ్యవహారాలపై నీ అభిప్రాయాలకు నీ మానసిక అవగాహన, తీర్పుల చేతన నుంచి వచ్చిన అభిప్రాయాలకు ఆమె తీరును అర్థం చేసుకునే సామర్థ్యం లేదు. కానీ సందేహం, ప్రశ్నించడంలో చాలా దూరం వెళ్లడం, ప్రాణిక స్వభావంలో ఏదో మార్గనిర్దేశాన్ని

అంగీకరించడానికి ఇష్టపడకపోవడమే దీనికి కారణం. ఎందుకంటే, మార్గదర్శకత్వం దాని సొంత మార్గంలో వెళ్ళడంతో జోక్యం చేసుకునే అవకాశం ఉంది.

నా సూచన, మార్గదర్శకత్వాలను, మదర్ (సూచన, మార్గదర్శకత్వం) కు ప్రత్యామ్నాయంగా చేయమని నీవు అడిగిన కోరికకు, నేను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అంగీకరించలేను. నువ్వు ఆమె నుండి ఇకపై సహాయం పొందలేకపోతే, నా నుండి కూడా సహాయం పొందలేవని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఎందుకంటే మా ఇద్దరి ద్వారా అభివ్యక్తం అయ్యేది ఒకటే శక్తి, ఒకటే జ్ఞానం. పనిని వ్యక్తిగత మానవ స్థాయికి తగ్గించి, దాని దివ్య మూలానికి, స్వభావానికి ప్రత్యక్ష విరుద్ధమైన చర్య తీసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యం నాకు లేదు.

CWSA 36:392 *శ్రీ అరవిందో*

"తత్"ను నేను

నాకు పదకొండు, పన్నెండేళ్ల వయసులో, మా అమ్మ అడవి అంచున ఒక కుటీరాన్ని అద్దెకు తీసుకుంది: మేము పట్టణం గుండా వెళ్లాల్సిన అవసరం లేదు. నేను ఒంటరిగా ఆ వనానికి వెళ్లి కూర్చునేదానిని. నేను ఊహాలలోపడి ఒళ్ళు తెలీకుండా కూర్చుంటాను. ఒకరోజు.. (ఇది తరచుగా జరిగేది), ఒక రోజు కొన్ని ఉడుతలు వచ్చాయి, అనేక పక్షులు, (శ్రీమాత తన కళ్ళు పెద్దవి చేశారు), జింకలు, చూస్తూ ఉంటే.... ఎంత మనోహరంగా ఉంది! నేను కళ్ళు తెరిచి వాటిని చూచినప్పుడు, నాకు అది మనోహరంగా అనిపించింది - అవి దూరంగా పారిపోయాయి.

చాలా కాలం తర్వాత, నేను థియోన్‌ను కలుసుకున్నప్పుడు, నాకు ఇరవై కంటే పై వయస్సులో ఉన్నప్పుడు, అంటే పదేళ్ల తర్వాత ఈ విషయాలన్నీ తిరిగి జ్ఞాపకం వచ్చాయి. నేను థియోన్‌ని కలుసుకున్నాను, ఈ విషయాలపై అతని వివరణను పొందాను, అర్థం చేసుకున్నాను. అప్పుడు నాకు జరిగినదంతా గుర్తుకు వచ్చింది, నేను "బాగుందే" అనుకున్నాను, ఎందుకంటే మేడమ్ థియోన్ నాతో చెప్పింది (నేను నా చిన్ననాటి కథలన్నీ ఆమెకు చెప్పాను), ఆమె నాతో, "ఓహ్, నీవు "తత్" అని నాకు తెలుసు, దాని ముద్ర నీపై ఉంది." ఆ తరువాత నేను ఆమె చెప్పినదాని గురించి ఆలోచించాను, అది వాస్తవంగా నిజమేనని నేను దర్శించాను. అదృశ్యంగా నన్ను చూచుకొనే

వ్యక్తులు ఖచ్చితంగా ఉన్నారని, నాకు ఎదురైన ఆ అనుభవాలు నాకు చాలా స్పష్టమైన సంకేతాలు ఇచ్చాయి. (శ్రీమాత నవ్వుతూ) ఆసక్తికరంగా, దాని గురించి మానసికస్థాయిలోనాకు ఏమీ తెలీదు: నాకు ఆ విషయాల ఉనికికూడా తెలియదు, ధ్యానం అంటే ఏమిటో నాకు తెలియదు-అది ఏమిటో కనీసం ఆలోచన లేకుండా నేను ధ్యానం చేసాను. నాకు ఏమీ తెలియదు, కొద్దిగా కూడా తెలియదు, మా అమ్మ ఇలాంటి విషయాల నుండి నన్ను పూర్తిగా దూరంగా ఉంచింది: ఆ విషయాలు ప్రస్తావన కూడా రాకూడదు అన్నంతగా, అవి మనల్ని వెర్రివాళ్ళగా మారేలా చేస్తాయి అనే అభిప్రాయంతో ఉండేది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, మార్చి 9, 1963

బాల్యం నుండే దైవిక ఉనికి

అలాగే అనుభవాలు!... నాకు చాలా విరుద్ధమైన అనుభవాలు ఉన్నాయి! నా బాల్యం నుండి ఒకే ఒక్క విషయం నిరంతరం కొనసాగుతూనే ఉంది అదే దైవం ఉనికి (నేను ఎంత ఎక్కువగా చూస్తున్నానో, అది అంత నిరంతరాయంగా ఉండడం నాకు కనిపించింది): కానీ బాహ్య జీవితంలో మాత్రం, బాగా చెప్పాలంటే: "దేవుడా?"'ఏమిటి ఈ మూర్ఖత్వం! దేవుడు లేడు!' అనేదాన్ని. కాబట్టి ఇది నీకు అర్ధమయ్యిందా, నీవు పూర్తి విషయాన్ని అర్ధం చేసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యి.

నీకు తెలుసా, నిరంతరంగా, శక్తివంతంగా ప్రతిదానికీ అతిరిక్తమై ఉండేఒక ఉనికిని అనుభవించడం, అది ఒక అద్భుతమైన అనుగ్రహం. నా బాహ్య స్పృహలో మాత్రం ఇటువంటివన్నింటినీ పూర్తిగాతిరస్కరించేదాన్ని. ఆ తర్వాత నేను ఇలా అనుకున్నాను, "బాగుంది, దేవుడు ఉన్నట్లయితే, అతను నిజమైన దుష్టుడు! అతను ఒక నీచుడు, ఇటువంటి సృష్టికర్తతో నాకు సంబంధం లేదు.... నీకు తెలుసా, భగవంతుడు ప్రశాంతంగా కూర్చున్న ఒక భావన, స్వర్గం, ప్రపంచాలను సృష్టించి, దానిని చూస్తూ తనకు తాను వినోదించేవాడు , 'ఎంత బాగా చేశాను!" అనుకొంటూ ఉండేవాడు. 'ఓహ్!' అటువంటి రాక్షసుడితో నాకు సంబంధం లేదు!' అనుకున్నాను.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 29, 1961

స్వచ్ఛమైన ప్రేమ స్పందన

నా వరకు, స్వచ్ఛమైన ప్రేమ యొక్క స్పందనే దీనిని(దైవాన్ని) పొందడానికి అత్యంత ఖచ్చితమైన మార్గం, దేనికోసమో ప్రేమ కాదు, మీరు ఇచ్చే లేదా స్వీకరించే ప్రేమ కాదు, స్వతహాగా ఉండే ప్రేమ కేవలం ప్రేమ. ఇది స్వతంత్ర అస్తిత్వం కలిగి ఉండేది . ఇది అత్యంత ఖచ్చితమైన మార్గం. (కానీ ఇది ఇతర మార్గాలను నిరాకరించదు, ఇది అన్ని ఇతర మార్గాలను తనలోనే కలిగి ఉంటుంది, అది ఇతరమైన సంబంధాలను మినహాయించదు.)

చూడూ! నా బాల్యం, యవ్వనం, నా యోగారంభమంతటిలో, "దేవుడు" అనే పదాన్ని ఉపయోగించటానికి నాలో ఒక విధమైన తిరస్కారణ ఉండేది, ఆ పదం వెనుక ఉన్న అబద్ధాలన్నీ నాకు కనిపించేవి (శ్రీ అరవిందులు నాలో నుండి అది తీసేశారు. ఏ విధంగా ఆయన నాలోఉన్న అన్ని పరిమితులను తీసివేశారో అలాగే ఇది కూడా తొలగించారు). అయితే "దేవుడు" అనే పదం నాకు సహజంగా వచ్చేది కాదు.

కానీ ప్రేమ విషయం వేరు, దానితో సంబంధం కలిగిన తరుణంలో, ఇలా అది వచ్చినప్పుడు (సంజ్ఞ చేస్తూ) ఏదో పైకి ఉవ్వెత్తున లేచినట్టు ఉంటుంది.

దీని గురించి చెప్పడానికి మాటలతో పనిలేదు, మాటలు అంత ముఖ్యమైనవి కావు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, మే 31, 1962

సిద్ధం చేయబడిన దేహం

ఈ శరీరంలో ఒకటి కూడా సిద్ధం చేయబడకుండా లేదు. దీనికి అవ్యక్తసామర్థ్యాలున్నాయి. ఇది కొన్ని సామర్థ్యాలతో జన్మించింది, అన్ని రకాల అనుభవాల కోసం సంసిద్ధం చేయబడింది.

శ్రీ అరవిందులు సూచించే ఒక విధమైన సహజమైన వివేచన కూడా దీనికి ఉంది, అది నా చిన్నతనం నుండి కప్పబడి ఉంది, మిశ్రమంగా ఉంది, సందేహం లేదు, కానీ అన్నీ అలాగే ఉన్నాయి, అది అలాగే ఉంది. తరువాత, అది శుద్ధి చేయబడింది, అభివృద్ధి చేయబడింది, బలోపేతం చేయబడింది, మిశ్రమత్వం తగ్గింది, శరీరం కొంతవరకు... (నవ్వుతూ) తనను తాను

పరిపూర్ణం చేసుకోవడానికి అన్ని రకాల ఘర్షణలను ఎదుర్కొంది. ఇది ఖచ్చితంగా యాభై సంవత్సరాల క్రితం కంటే ఈ రోజు చాలా సంసిద్ధంగా ఉంది, దానిగురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు! కానీ నీవు అర్థం చేసుకున్నావు, ఇందులో పెద్ద గొప్పగా చెప్పుకోవడానికి ఏమీ లేదు!

భూమి అలా ఉన్నందున పరిస్థితులు అలా ఉన్నాయని నేను చాలా బలంగా భావిస్తున్నాను.

అవును, చాలా స్పష్టంగా! చాలా స్పష్టంగా.

అటువంటి వారు ఉన్నట్లయితే.... ప్రజలు ఆశించినట్లయితే, అలా జరగాలని కోరుకునే వారు తగినంత మంది ఉంటే, ఒక మెరుపులా అది పూర్తవుతుందని నేను భావిస్తున్నాను.

ఓహ్, ఇది ఖచ్చితంగా సరైనది, ఖచ్చితంగా నిజం. ఇది వాస్తవం కూడా. చివరకు, ఇతరులపై షరతులతో కూడిన విజయం, అలాగే, ఇది ప్రకృతి కదలికను కొద్దిగా వేగవంతం చేయడానికి ఒక మార్గం. అదే అయితే, అంతా బాగానే ఉంది - కానీ నేను చెప్పినట్లు (ఇది చాలా బాగుంది, నేను డిమాండ్లు చేయను, నేను నిరసన వ్యక్తం చేయను, నేను చాలా శాంతియుతంగా ఉన్నాను, నిజం చెప్పాలంటే, ఫలితం ఏ విధంగా ఉన్నా సరే). ఇందులో చెప్పుకోదగినది ఏమీ లేదు, నా ఉద్దేశ్యం, మీరు దాని గురించి కథలు వ్రాయలేరు! (నవ్వుతూ) దాని గురించి మాట్లాడటం వల్ల ఒరిగేది ఏమీలేదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, మార్చి 23, 1963

సిద్ధమైన శరీరంతో జన్మించడం

నేను సంపూర్ణ చైతన్యంతో సిద్ధమైన శరీరంతో జన్మించాను - శ్రీ అరవిందులకు అది తెలుసు, ఆయన నన్ను మొదటిసారి చూసిన వెంటనే ఈ విషయం చెప్పారు: నేను స్వేచ్ఛగా పుట్టాను. అంటే, ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణం నుండి: ఏ కోరిక లేకుండా. ఏ కోరిక, బంధం లేకుండా. నాయనా, కొంచెమైనా కోరిక, స్వల్పమైన బంధం ఉన్నాకూడా , ఈ పని చేయడం అసాధ్యం.

సంపూర్ణ స్వీయ నియంత్రణ కలిగిన యోధుని వంటి ప్రాణిక తత్వంతో , (ముఖ్యంగా ఈ ప్రాణికం ఈ ప్రస్తుత అవతారంలో స్త్రీ కానీ పురుషుడు కానీ కానటువంటి ఒక యోధుడి వలె పుట్టాను),

సంపూర్ణ ప్రశాంతత, దేనికి చలించని యోధుడివలె -కోరికలు అనుబంధాలు లేకుండా...... నా చిన్ననాటి నుండి, నేను మానవ చేతనకు సంబంధించినంతవరకు "భయంకరమైన" పనులు చేసాను. నేను నిజమైన "రాక్షసిని " అని చెప్పడంలో మా అమ్మ చాలా దూరం వెళ్ళింది, ఎందుకంటే నాకు అనుబంధాలు, కోరికలు లేవు. ఇలా చేయమంటావా అని నన్ను అడిగితే, నేను "నేను పట్టించుకోను" అని సమాధానమిచ్చాను (ముఖ్యంగా నా తండ్రికి , ఇది చాలా కోపం తెప్పించేది). లోకులు నాపట్ల దుష్టప్రవృత్తి కలిగి ఉంటే, లేదా మనుషులు చనిపోయినా లేదా వెళ్ళిపోయినా, నేను ప్రశాంతంగా ఉండేదాన్ని. అమ్మ ఇలా అంటూ ఉండేది: "నువ్వు రాక్షసివి, నీకు ఎలాంటి భావోద్వేగాలు లేవు."

మరి ఆ విధమైన సంసిద్ధతతో... నేను ఇక్కడికి వచ్చి ఎనభై ఆరేళ్లయింది, నాయనా. ముప్పై సంవత్సరాలు నేను శ్రీ అరవిందులతో , ఎడతెరిపి లేకుండా రాత్రింబగళ్లు పనిచేశాను.

మనం ఈ విషయంలో తొందరపడకూడదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, మార్చి 28, 1964

జ్వాలా ప్రజ్వలనం

దివ్యత్వంతో జీవించడం

శ్రీ అరవిందులు చెప్పే 'దివ్యత్వంలో జీవించడం' అనే విషయం నా స్పృహలో ఉన్నది అనే మరో విషయాన్ని నేను నా చిన్నతనంలోనే గమనించాను. అదే మంచి, చెడులు అనే భావనకు ఆవల ఉండటం.

నన్ను ఎన్నడూ వీడని ఒక తీవ్రమైన నియంత్రణ ద్వారా ఇది సమతుల్యం చేయబడింది. శ్రీ అరవిందులే దానిని నా మార్గం నుండి తొలగించవలసి వచ్చింది. కాని నాలో ఏనాడు మంచి, చెడు, పాపం, పుణ్యం అనే భావనలు అసలే వుండేవి కావు. నా చైతన్యం అంతా కేవలం మంచి పని చెడు పని అనే భేదం చుట్టే తిరిగేది. 'పని' పైననే ధ్యాస అంతా. ఆ కార్యాన్ని సాధించడంపైనే నా దృష్టి, దృక్కోణం మరియు తపనలు. దివ్యత్వపు ఇచ్ఛను (దివ్యేచ్ఛ) వ్యక్తపరచే ఆ కాంతిపుంజ సరళరేఖ నుండి ఏ మాత్రం ప్రక్కకుతొలగినా, ఆ విషయం నన్ను చాలా బాధించేది. ఈ బాధ నా నుండి వచ్చేది కాదు, కాని మానవులు దేనినైతే 'ఆత్మసాక్షి' అని పిలుస్తారో, దానిని అంటిపెట్టుకున్న, నా చైతన్యంతో సంబంధం లేనటువంటిది ఒకటి నన్ను నిరంతరం కొరడాతో కొడుతూ, వేటాడుతూ, బాధిస్తూ ఉండేది. నిజానికి ఇది ఒక ప్రతికూల ప్రభావం కలది. దివ్యత్వానికి వ్యతిరేకంగా మనల్ని ఎంత మార్చగలదో అంతా మార్చేస్తుంది. అదే మనకు 'ఇది తప్పు' 'ఇది తప్పు' అని నిరంతరం చెబుతూ ఉంటుంది. నిజానికి పాపం, పుణ్యం అనేది లేనేలేదు. కాని మంచి పని చేయడం, చేయకపోవడం అనేది మాత్రం వుంటుంది. అంతే పుణ్యం చేయడం, పాపం చేయడం అనేది ఉండదు. నాలో ఆ భావన ఏనాడూ లేదు.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జనవరి **9,1962***

మంచి, చెడులకు ఆవల

నా చిన్నతనం నుండి కూడా నాలోపల మానవులు మాట్లాడే చెడు - ముడుచుకుని పోవడం, నిరాకరించడం, తీవ్ర విమర్శ చేయడం, అసహ్య పడడం మొదలైన వాటిపట్ల ఏ రకమైన ఏహ్యాభావం లేదు.

జీవితంలో నాకు అన్ని రకాల అనుభవాలు ఉన్నాయి. కానీ ఇంద్రియాలకు అందని, ఎవ్వరూ స్పృశించలేని పరిపూర్ణ స్వచ్ఛకాంతి నాలో ఏదో వున్నట్లు అనిపించేది. అది ఎక్కడికైనా వెళ్ళేది, దేనినైనా కలిసేది, కానీ వాస్తవంగా దేనితో కలిసిపోయేది కాదు. చాలా చిన్నతనంలోనే నాలోని ఈ జ్వాలను అనుభూతి చెందాను. నేను ఏనాడు కూడా దేనివల్ల గానీ, ఎవరి వల్ల కానీ అసహ్యతను, ఏహ్యాభావంను, తిరోగమనమును, అపరిశుభ్రతను చెందినట్లు అనుభూతి పొందలేదు. అత్యంత తెల్లనైన ఈ కాంతి నన్ను ఎన్నడూ వీడలేదు. దీనిని నేను చాలా పూర్వము నుండి కలిగి వున్నట్లుగా అనిపించేది. అది ఊర్ధ్వము (పై) నుండి నేరుగా దిగివస్తున్నట్లుగా నేను గుర్తించాను. ఈ స్వచ్ఛతను అన్నింట చూడడానికి నాకు వేరే కారణాలు కూడా ఉన్నాయి.

ప్రస్తుతం నేను 'జెడ్' అనే వ్యక్తిని కలిసిన తరువాత మళ్ళీ ఈ కాంతి నా వద్దకు తిరిగి వచ్చింది. ఏ ప్రతికూల భావనా లేదు. చాలా మంది 'అతను ఇంతకు ముందు ఇలా ఉండే వాడు, అలా ఉండేవాడు, కాని ఇప్పుడు ఎంత మారిపోయాడు' అని అంటూ వుంటారు. కొందరైతే 'చెడిపోయాడు' లాంటి పదాలు కూడా వారి వర్ణనలో వాడుతూ ఉంటారు. అవి అన్నీ వింటూ ఉంటే నాకు నవ్వు వచ్చేది. ఎందుకంటే అలాంటివి అన్నీ ఏవీ కూడా నాకు ఉనికిలో లేనటువంటివి.

నేను చూసిన ఈ ప్రపంచం - ఈ రకమైన మనుషులు నివసించే ఈ ప్రాంతపు పద్ధతి ఇదే. కాని వారు దీని నుండి బయట పడాల్సి ఉంది. ఈ భౌతిక ప్రపంచంలోని జడపదార్థంలోనికి ప్రవేశించడానికి, ఈ ప్రాణిక నిర్మాణం కొరకు ఇదే మార్గం. కాని కవులు, కళాకారుల వంటి వారి ఆలోచనల ప్రాణిక సత్తాతో కూడుకున్న ఒక మేధాపూరిత ప్రాణికానికి కవిత్వపు మొదటి బిందువు ఉంటుంది. అది ఎలాంటి కవిత్వం అంటే తన శిఖరాగ్రానికి చేరుకున్న తరువాత బుద్ధి పరిధిని దాటి పోయి ఆత్మ వ్యక్తీకరణలా మారుతుంది. ఈ మొదటి బిందువులు భూమిపై పడినప్పుడు అవి బురదను కూడా చిలుక కలుగుతాయి.

మనుషులు ఎందుకు అంత మొండిగా, కఠినంగా వుంటారో ఎందుకు ఇతరులను ఖండిస్తూ వుంటారో అని నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. (కాని దీనిని కూడా చక్కగా ఏదో ఒక రోజు అర్థం చేసుకుంటాను) ఎందుకు

ఇలా అంటున్నానంటే, నా కార్యక్రమాలలో చాలా తరచుగా ఈ రకమైన మానసిక దశలలోనికి నేను ప్రవేశిస్తూనే వుంటాను. (నేను కపటత్వమును, చెడును చూసే తీవ్ర మనస్సును, దైవంను చేరుకోకుండా ఆపే మాయను చూసేటటువంటి మతపూరిత, మోసపూరిత మనస్సులో అప్పుడప్పుడు ఉంటాను.) నేరుగా కాదు గానీ చాటుగా నేను ఈ విషయంలో విమర్శలు ఎదుర్కొన్నాను (పొందాను). అది నేను మరో రోజు వివరిస్తాను.

మీరు విమర్శించబడ్డారా?

అవును, కానీ నేరుగా విమర్శించే ధైర్యం ఎవరూ చేయలేదు. కాని నాకు తెలుసు అది ఒక బలహీనత అని అనుకుంటారు. మీకందరికి బాగా తెలుసు. ఇది ఇతర విషయాలకు కూడా అంతే తీవ్రంగా వర్తిస్తుంది. కొంతమంది ఈ ఆశ్రమంలో వుండదగిన వ్యక్తులు కాదు, అని కూడా నాకు కొందరు చెప్పారు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 8, 1960

భగవంతుడు అనే పదం

ఆ పదానికి ఏ నిర్వచనాన్నీ నేను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే ఇవ్వడం లేదు. ఎందుకంటే నా జీవితకాల అనుభూతి, అది కేవలం ఒక పదం మాత్రమే అని. మనుషులు ఈ పదం చాటున ఎన్నో అవాంఛనీయమైన వాటిని చేరుస్తారు. భగవంతుడు అనే ఆలోచనకు అర్థం 'ఒకే ఒక్కడు' అని మానవులందరి భావన. 'భగవంతుడు ఒక్కడే'. అనటోలే ఫ్రాన్స్ చెప్పినట్లుగా మానవుల భావన ఏమిటంటే (అది ది రివోల్ట్ ఆఫ్ ఏంజిల్స్ అనే గ్రంథంలో ఉన్నట్లుంది) ఈ దైవం ఒకే ఒక్కడిగా, ఒంటరిగా ఉండాలని అనుకుంటారు. ఇదే నన్ను చిన్నపుడు పూర్తి నాస్తికురాలిగా చేసింది. ఎవ్వరైనా ఒకే ఒక్కడిగా, దైవంగా చెప్పుకుంటే వారిని నేను అంగీకరించడానికి నిరాకరించే దానిని, ఒక వేళ అతడు నిజంగా ఒకే ఒక్కడైన భగవంతుడైతే (నవ్వుతూ) అతనికి అలా చెప్పుకునే హక్కు లేదు కదా! అలా అది నా మనసులో ఉండిపోయింది. ప్రతీ మతంలో ఈ సమస్యను ఎలా అధిగమించారో అనే విషయంపై నేను ఒక గంట ఉపన్యాసం ఇవ్వగలను.

ఏది ఏమైనా, నేను దేనినైతే అత్యంత నిష్పాక్షిక నిర్వచనం అని అనుకుంటున్నానో అదే చెప్పాను. 'దైవం' అంటే ఏమిటి? అనే విషయంపై

గతంలో నా సంభాషణలో దైవం అనుభూతిని కలిగించే ప్రయత్నం చేశాను. ఇక్కడ నేను 'దేవుడు లేదా భగవంతుడు' అనే పదం వాడటాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాను. ఎందుకంటే నాకు అది అత్యంత ప్రమాదకరమైన బూటకపు పదం.

'సావిత్రి'లోని అత్యంత శక్తివంతమైన వాక్యం గుర్తుకు వస్తుంది. ఈ భావాన్ని అంతటినీ ఒకే వాక్యంలో అద్భుతంగా చెప్పటం జరిగింది. దానిలో శ్రీ అరవిందులు ఏం అన్నారంటే 'దేవుడి జన్మను (పుట్టుకను) శరీరం లేని, నామధేయం లేని తత్వం చూసింది.'

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 7, 1697

సౌకర్యవంతమైన ప్రదేశం

ఇది నిజం, మానవులు ఎక్కడ ఉండాలనుకొంటారో అక్కడ వసతి ఏర్పాటు చేసుకొంటారు. కానీ నా విషయంలో ఇక్కడే నాకు ఎంతో సౌకర్యంగా ఉన్నట్లు భావిస్తాను. 30 ఏళ్ళ వయసు వరకు, నా బాల్యం, నా యౌవనం, చలిలోనే గడిపాను. శీతాకాలంలోనైనా స్కేటింగ్ చేశాను, వ్యాయామం చేశాను, చాలా చురుకైన జీవితాన్ని గడిపాను. కానీ శీతలం, భయంకరమైన చల్లని వాతావరణం. జీవితానికి సూర్యుడు లేడా అన్నట్లు తలపోసేదాన్ని. కాని ఎప్పుడైతే నేనిక్కడకు వచ్చానో 'ఆహా! ఎట్టకేలకు! (శ్రీమాత గట్టి శ్వాస తీసుకొన్నారు) సుఖంగా ఉన్నాను. నేను వచ్చిన మొదటి సంవత్సరం, శరీరం నిండా ప్రోగుపెట్టుకొన్న చల్లదనం, వేసవి గరిష్ఠ స్థాయిలో ఈ గ్రీష్మంలోనూ ఉన్నికోటు, చొక్కా జాకెట్టు, అంగీ ధరించేదాన్ని, జనమంతా నన్ను పెద్ద కళ్ళు చేసి చూచేవాళ్ళు, దాన్ని నేను పట్టించుకొనే దాన్ని కాను, అది నా సహజ వస్త్రధారణ ఎప్పుడైతే మళ్ళీ భారత్‌ని వదిలి ఓడలో (ఆ సమయంలో విమాన సౌకర్యం లేదు) మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంతానికి వెళ్ళానో, రోగబారిన పడ్డాను.

మధ్యధరా ప్రాంతం తీవ్ర శీతల ప్రాంతం. నీవు చూస్తున్నావు కదా! అందుకే నా పనికోసం ఇక్కడ నివాసం ఏర్పాటు చేసుకున్నాను (పకపకా నవ్వుతూ) దీనిని ముందే చూడడం జరిగింది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 15,1963.

ఒక దివ్యమైన నిద్ర

నిద్రపోని పిల్లవాణ్ణి మంచమెక్కించి పడుకోబెట్టడం వృథా అని నేను అనుకొంటాను. అతడు నిద్రపోయే ముందు ప్రశాంతంగా అయిపోవడం అవసరం. ఒక శాంతిమయ వాతావరణాన్ని పిల్లలకి కల్పిస్తే, వాళ్ళు మంచిగా నిద్రపోగలరు. ఈ సంగతి మళ్ళీ నా బాల్యాన్ని, నా శైశవానికి సంబంధించిన అన్ని ముచ్చట్లను గుర్తుకు తెస్తుంది. మా అమ్మమ్మగారు మా ప్రక్కగదిలోనే ఉండేది. రాత్రి పూట (సాయంత్ర భోజనం తరువాత) పడుకొనే ముందు మేం ఆమె గదిలోకి వెళ్ళేవారం. అది అంత సంబరపడే విషయమయితే కాదు, మా అమ్మమ్మ గదిలో చాలామంచి కుర్చీలు (ఆర్మ్ చైర్స్) ఉండేవి. ఆ సమయంలో మా అమ్మ ఆమెతో మాట్లాడేది. అక్కడున్న కుర్చీలోనే, నేను అద్భుతమైన నిద్రపోయేదాన్ని. ఆ నిద్ర దివ్యమైన నిద్ర. అప్పుడే ఎవరో తలుపు చాటు నుండి నన్ను గమనించారు. అక్కడ పరిస్థితి గురించి తెలియకుండా అన్నాడు. 'చూడు వాళ్ళు ఆ పావని పెందలాడే నిద్రపోనివ్వకుండా 10 గం॥ దాకా లేపే ఉంచారు' అని. కానీ నేను ఆ సమయంలో ఎంతో గాఢమైన విశ్రాంతిలో ఉన్నాను. కాబట్టి ఇది ఆ ప్రత్యేక శిశువుపైన ఆధారపడి ఉంటుంది. అతడు నిజంగానే నిద్రపోవాలనుకొంటే వాడిని నిద్రపోనివ్వకుండా ఎవరు ఆపుతారు? ఆ పిల్లలకి కావాల్సిందల్లా నిర్మలమైన వాతావరణం ఎంత వీలైతే అంత ప్రశాంతమైన వాతావరణం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబర్ 14,1964

mothersriaurobindo

is my refuge

తనకు తాను కథలు చెప్పుకోవడం

ఏదీ అమిత ఆసక్తికరంగా ఉండదు. రాత్రులను గడపడానికి ఇది అత్యంత ఆహ్లాదకరమైన మార్గం. నువ్వు ఒక కథను ప్రారంభిస్తావు, తర్వాత మేలుకొనే సమయం వచ్చినపుడు చివరి వాక్యానికి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టి, నీ శరీరంలోకి వెనక్కి వస్తావు. ఆ తరువాతి రాత్రి తిరిగి ప్రారంభించి, ఆ పుటని తిరిగి తెరిచి, నువ్వు కథకు బయట ఉన్న సమయం మొత్తం కథను పునః ప్రారంభిస్తావు. మళ్లీ ఒకసారి చివరి వాక్యానికి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టి ఇలా అంటావు. "నేను తిరిగి వచ్చే వరకు నిశ్శబ్దంగా ఉండు!". తిరిగి నీ శరీరం లోకి వస్తావు. ప్రతి రాత్రి దీనిని కొనసాగిస్తూ, అద్భుత కథలతో ఒక పుస్తకాన్ని రచిస్తావు. కాకపోతే మేలుకొన్నపుడు వాటిని గుర్తుంచుకోవాలి.

అతనికి జరిగిన దానిపై ఉన్న విశ్వాసం మీద, మనసుకు విమర్శించే జ్ఞానం లేకపోవడం మీద, హృదయంలో ఉండే నిజాయితీ మీద, ఉత్సాహంగా ఉండే యువశక్తి మీద, మొత్తంగా ఒక విధమైన అంతరిక ప్రాణిక ఉదారత మీద అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది, వ్యక్తి మిక్కిలి అహంకారంతో, ఎక్కువ పిసినారితనంతో, ఎక్కువ పని వైపు మొగ్గు చూపించేట్లుగా, మిక్కిలి ప్రయోజనంతో నిర్ణయించేట్టుగా ఉండకూడదు.... వాస్తవానికి చిన్నపిల్లల్లాగా ఈ విషయాలు వ్యక్తిలో ఉండకూడనివి, ... అంటే వ్యక్తికి ఒక ఊహాత్మక జీవశక్తి ఉండాలి, నేను మీకు మూర్ఖమైన విషయాలు చెబుతున్నట్లుగా కనిపించవచ్చు, కానీ నువ్వు రూపాల సర్వోన్నత నిర్మాతగా ఉన్న ఒక ప్రపంచం ఉంది అన్నది సత్యం, అది నీ ప్రత్యేక ప్రాణిక ప్రపంచం. నువ్వు సర్వోన్నత రూపకర్తవు. దానిని ఎలా ఉపయోగించాలో నీకు తెలిస్తే ప్రపంచంలో ఒక అద్భుతాన్ని సృష్టించగలవు. ఒకవేళ నీకు ఒక కళాత్మకమైన, లేదా కవితాత్మక మైన చైతన్యం ఉంటే, నువ్వు సమత్వాన్ని, సౌందర్యాన్ని ప్రేమిస్తే, అక్కడ ఒక అద్భుతాన్ని నిర్మిస్తావు, అది పదార్థ రూప అభివ్యక్తిలోకి ఉద్భవించడం వైపుగా ఉన్ముఖమవుతుంది.

నేను చిన్నగా ఉన్నపుడు దీనిని "తనకు తాను కథలు చెప్పుకోవడం" అని పిలిచేదాన్ని. ఇది బుర్రలో ఉన్న పదాలతో చెప్పడం ఎంతమాత్రం కాదు, ఇది దూరంగా, తాజాగా, శుద్ధంగా ఉన్న సీమలోకి వెళ్లి, అక్కడ ఒక అద్భుతమైన కథను రూపొందించడం. ఒకవేళ ఈ విధంగా నీకు నువ్వు కథ చెప్పుకోవడం

అన్నది నీకు తెలిస్తే, అది నిజంగా అంత అందంగా ఉంటే, నిజంగా సామరస్యంగా ఉంటే, నిజంగా శక్తివంతంగా, సమన్వయపరచేదిగా ఉంటే ఈ కథ నీ జీవితంలో వాస్తవం అవుతుంది- నువ్వు సృష్టించిన రూపంలో కాకపోవచ్చు, కానీ ఎక్కువ తక్కువగా నువ్వు తయారు చేసిన దానికి మార్పుతో ఉన్న భౌతిక ప్రకటనగా ఉంటుంది.

అది సంవత్సరాలు తీసుకోవచ్చు, కానీ నీ కథ నీ జీవితాన్ని వ్యవస్థీక రించడం వైపుగా ఉన్ముఖమవుతుంది.

అందమైన కథలు చెప్పడం తెలిసిన వారు అతి కొద్దిమంది ఉంటారు. తర్వాత దానిలో భయభ్రాంతులను మిళితం చేస్తారు. తర్వాత ఖేదపడతారు.

CWM 8: 116-18

పరిమితుల నుండి విమోచన చెందడం

పదేపదే చెప్పబడింది, దీనిని రుజువు చేసే వ్యక్తులు కూడ ఉన్నారు: ఏదైనా బాగా చేయాలంటే వ్యక్తికి నైపుణ్యత ఉండాలి అని. దానిని ఏకాగ్రతతో చేయాలి. ఒక మంచి తత్వవేత్త కావాలంటే తత్వ సిద్ధాంతాన్ని నేర్చుకోవాలి, మంచి రసాయన శాస్త్రవేత్త కావాలంటే కేవలం రసాయనశాస్త్రాన్ని నేర్చుకోవాలి. మంచి టెన్నిస్ ఆటగాడు కావాలంటే కేవలం టెన్నిస్ ఆడాలి. ఇది కాదు నేను ఆలోచిస్తున్నది అని చెప్పగలను. నా అనుభవం భిన్నంగా ఉంది. కొన్ని సాధారణ విభాగాలు ఉంటాయి, అది సహజంగా ఎమ్. మేడమ్ క్యూరి లాగా ఒక ప్రత్యేక శాస్త్ర విభాగాన్ని వృద్ధి చెందించడానికి, కొంత కొత్తను కనుక్కోవడానికి, అయితే తప్ప నైపుణ్యత కన్నా ఈ సహజ విభాగాలను పొందడం ఎక్కువ ముఖ్యమని నేను నమ్ముతాను, వారు ఆ విజ్ఞాన శాస్త్రం మీద ఏకాగ్రత పెట్టడానికి వత్తిడి చేయబడవచ్చు. అయితే అది కూడ వారు దానిని ఆవిష్కరించుకునే వరకు మాత్రమే. ఒక్కసారి వారు దాన్ని కనుగొంటే, వారి మనసును విశాలం చేయడం నుండి ఏదీ ఆపలేదు.

ఇది నా చిన్నతనం నుండే నేను వింటూ వచ్చాను, మన పూర్వీకులు దీన్ని విని ఉంటారు, దేనిలోనైనా నువ్వు విజయవంతం కావాలని కోరుకుంటే నువ్వు ఇలా చేయాలని ఎప్పటి నుండో బోధించబడింది. నా విషయంలో అయితే నేను విభిన్న విషయాలు చేస్తూ ఉండటం వల్ల ఎప్పుడూ నిందించబడ్డాను ! నేను దేనిలో కూడ ఉత్తమం కాలేనని చెప్పారు. నేను

చదువుకున్నాను, బొమ్మలు చిత్రించాను, సంగీత సాధన చేశాను, వీటితో పాటు ఇంకా ఇతర విషయాలలో నిమగ్నమై ఉన్నాను. నా సంగీతం అత్యున్నతంగా లేదని అన్నారు. నా చిత్రలేఖనం పరిగణించేంత విలువైనది కాదని అన్నారు. నా విద్య అసంపూర్ణంగా ఉంది. బహుశ ఇది నిజం కావచ్చు, కానీ దానికి దాని శ్రేష్ఠతర స్థితులు ఉన్నాయి. విశాలం కావడం, మనసు సరళంగా, అవగాహన పూరితంగా చేసుకోవడం అన్న ఆ శ్రేష్ఠతర స్థితుల గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. నేను సంగీత కచేరీలలో వాయించడానికి మొదటిశ్రేణి వాయిద్యకారిణిని కావాలని కోరుకున్నట్లైతే వారు చెప్పిన విధంగా చేయడం అవసరం అన్నది నిజం. చిత్రలేఖనం విషయానికొస్తే ఆ కాలానికి చెందిన గొప్ప కళాకారులలో ఒకరుగా ఉండాలంటే అలా చేయడం అవసరం. ఇది స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది. కానీ అది కేవలం ఒక దృక్పథంలోని అంశం. అత్యంత గొప్ప కళాకారిణిగా ఒక గొప్ప సంగీత నిపుణురాలిగా ఉండే ఆవశ్యకత నాకు కనిపించడం లేదు, నాకు అది ఎప్పటికీ ఒక దురభిమానం గానే కనిపిస్తుంది. అంతేగాక అది అభిప్రాయానికి చెందిన సరళత, విశాలత.

CWM 6:19

చాలాకాలం క్రితం ఒకసారి శ్రీ అరవిందులు వారి గురించి, వారి బాల్యం గురించి, వారి విద్యాభ్యాసం గురించి నాకు చెబుతున్నపుడు నేను వారిని ఒక ప్రశ్న అడిగాను, "ఎందుకు నేను ఒక వ్యక్తిగత అస్తిత్వంగా ఉన్నాను, ఇంత సామాన్య సామర్థ్యంతో ఉన్నాను ? నేను ఏమైనా చేయగలను: నేను చేయాలని ప్రయత్నించినదంతా చేశాను, కానీ ఎప్పుడూ ఒక ఉత్తమమైన మార్గంలో నేను ఎప్పుడూ చేయలేదు, ఎప్పుడూ ఇలా (ఒక సాధారణ స్థాయి సంజ్ఞతో). అప్పుడు ఆయన నాకు ఇలా సమాధానమిచ్చారు ఎందుకంటే అది గొప్ప సరళతను ఇస్తుంది- ఒక గొప్ప సరళత, ఒక విశాల పరిధి, పరిపూర్ణత ఉన్నవారు ఏకాగ్రంగా, నిపుణతతో ఉంటారు".

అలా చెప్పినపుడు నేను దానిని ఒక బిడ్డకు సౌకర్యాన్ని ఇచ్చే లాలనగా తీసుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు ఏ స్థిరతను కలిగి ఉండకపోవటం అన్నింటి కన్నా ముఖ్యమైనదని అర్థం చేసుకున్నాను. ముందువైపు చేసే కవాతుకు ఒక పూర్తి విరామాన్ని ఇచ్చే సాక్షాత్కారానికి చెందిన పరిపూర్ణ జ్ఞానం అనేటంతగా ఏదీ అమర్చబడి ఉండదు, ఖచ్చితంగా ఉండదు. అసామర్థ్య జ్ఞానం (నేను చెప్పిన అసాధరణంగా ఉండే ఏ మాధ్యంలో కాకుండా కొంత అసామర్థ్య

అర్థంతో) నిన్ను ఒక విధమైన నిరీక్షించే హేతువులో వదిలేస్తుంది. అప్పుడు అత్యంత ముఖ్యమైన అంశం సరళత, సరళత, సరళత, విశాలత. దేనినైనా పనికిరానిదిగా, చెడ్డదిగా, హీనమైనదిగా భావించడం నిరాకరించు: యథార్థంగా ఉన్నతమైనదిగా, సుందరమైనదిగా, దేనిని చేర్చవద్దు. ఎప్పటికీ తెరుచుకుని ఉండు, విస్తృతమై ఉండు.

ఈ విధమైన సరళత, గ్రహణశక్తి, సమర్పణ కలిగి ఉండటం ఆదర్శవంతమైనది. అది ఏది వచ్చినా సాధన తక్షణమే తనను తాను మలుచుకునేట్లుగా, దాన్ని సహజంగా ప్రకటితం చేసే ప్రభావాన్ని సమ్మతించేంత సంపూర్ణంగా ఉంటుంది.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఫిబ్రవరి **18, 1967***

పదిమందిలో ఉండటానికి ఇష్టపడని స్వభావం

వాస్తవానికి నాది (మదర్ ది) పదిమందిలో ఉండటానికి ఇష్టపడని స్వభావం, దానితో వ్యక్తిగత సామర్థ్యంపై ఎక్కువ ఆత్మ విశ్వాసం ఉండేది కాదు(అవసరమైనప్పుడు దేనినైనా చేయగలను అన్న జ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ). **20, 21** సంవత్సరాల వయసు వరకు నేను చాలా తక్కువ మాట్లాడాను, బహిరంగ ఉపన్యాసం లాంటిది ఎప్పుడూ చేయలేదు.

సంభాషణలలో కూడ పాలుపంచుకునే దానిని కాదు: నేను వినేదాన్ని, కానీ అతి తక్కువ మాట్లాడేదాన్ని... అప్పుడు నేను అప్పట్లో పారిస్ లో ఉన్న అబ్దుల్ బాహ (అబ్దుల్ బహాయ్) ను కలిశాను, మా ఇద్దరి మధ్యన ఒక రకమైన అనుబంధం పెరిగింది. అతని సమావేశాలకు వెళ్లేదాన్ని. ఎందుకంటే నాకు వాటిలో ఆసక్తిగా ఉండేది. ఒకరోజు (నేను అతని గదిలో ఉన్నప్పుడు) అతను నాతో ఇలా అన్నాడు. “నాకు అస్వస్థతగా ఉంది. నేను మాట్లాడలేను. నా తరపున నువ్వు వెళ్లి మాట్లాడు.” అని నేను అన్నాను, “నేనా ! కానీ నేను మాట్లాడను” అని. అతను ఇలా సమాధానమిచ్చాడు. “కేవలం నువ్వు అక్కడకు వెళ్ళాలి అంతె, నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని ఏకాగ్రత పెట్టు, నువ్వు చెప్పవలసింది నీకు అందుతుంది. వెళ్ళి ఇలా చెయ్యి, నువ్వే చూస్తావు.” అప్పుడు (నవ్వుతూ) నేను అతను చెప్పినట్లుగనే చేశాను. అక్కడ ముప్పై, నలభై మంది ఉన్నారు. నేను వెళ్లి వారి మధ్యలో కూర్చున్నాను, నిశ్చలంగా ఉండిపోయాను, అప్పుడు... ఏ ఆలోచన, ఏది లేకుండా నేను అలా కూర్చుని ఉన్నప్పుడు, హఠాత్తుగా

నేను మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాను. అరగంట సేపు వారితో మాట్లాడాను (నేను వారితో ఏం చెప్పానో నాకు తెలీదు, అది పూర్తయిన తర్వాత ప్రతి ఒక్కరు నిశ్శబ్దంగా ఉన్నారు. సంతోషించారు. నేను అబ్దుల్ బాహ దగ్గరకు వెళ్ళాను, అతను నాతో ఇలా అన్నాడు. "నువ్వు ఆకర్షణీయంగా మాట్లాడావు." నేను అతనితో అన్నాను," అది నేను కాదు." ఆరోజు నుండి (అతని నుండి ఆ నేర్పును తెలుసుకున్నాను, మీకు అర్థమయ్యి ఉంటుంది). నేను అలా నిశ్చలంగా ఉండిపోవాలి, అంతా దొరుకుతుంది.

ప్రత్యేకంగా ప్రతిదానిలో పోగొట్టుకోవలసింది "నేను" అన్న జ్ఞానం, అది గొప్ప కళ, నువ్వు చేస్తున్న ప్రతిదానిని పొందడం కోసం, చిత్రలేఖనం కోసం (నేను చిత్రలేఖనం, శిల్పాలను చెక్కడం, వాస్తుశిల్పం, చివరకు సంగీతం కూడ చేశాను.) ప్రతిదాని కోసం "నేను" అన్న అహంకారం నువ్వు పోగొట్టుకోగలిగితే అప్పుడు నువ్వు ఆ విషయానికి చెందిన జ్ఞానానికి తెరుచుకుంటావు... (శిల్పకళ, చిత్రలేఖనం.. మొదలైనవి) అక్కడ నిన్ను ఉపయోగించుకొనేది జీవులు కానవసరం లేదు, ఆ విషయంలోని ఆత్మ నిన్ను ఉపయోగించుకుంటుంది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఫిబ్రవరి 18, 1967

అద్భుత నిర్మాణాత్మక శక్తి

నాకు చాలా చిన్నప్పటి నుండే అద్భుతమైన సృజనాత్మకత ఉండేది. కాని నేను దానిని వేరేవైపు మళ్ళించి ఆపివేశాను. ఎందుకంటే అది అప్పుడు నిరుపయోగమని అనిపించడం వలన. కానీ ఇటీవల అది మళ్ళీ తిరిగి వెనకకి వచ్చింది. తాను చాలా ఉన్నత మూలాల నుండి వస్తున్నట్లు సూచించింది. అయితే ఇది ఇలాగే జరుగుతూ ఉంటుంది. కాని అది తర్వాత జరిగేది. మన బాహ్య హేతువుకవి పూర్తిగా అసాధ్యమనిపిస్తాయి. కాని కొన్ని వందల సంవత్సరాల తర్వాత అది సిద్ధించవచ్చు. నాకు తెలియదు. అది సంసిద్ధమవుతున్న భవిష్యత్తు కానీ ఆదర్శానికి అఖండమైన సృజనాశక్తి సిద్ధింపజేసుకొనే శక్తి ఉన్నాయి. అవి భౌతికంగా అనుభూతికి వచ్చాయి (మిగిలినదంతా నిశ్చలత), అదెపుడూ భౌతికమే. కానీ అది ఒక విధమయిన అతి వేగవంతమైన భౌతిక చేతనను ప్రేరేపిస్తుంది. (చాలా భౌతికమైన పదార్థంలో) స్థానభ్రంశాన్ని కలిగించింది. అందువలన మొన్న ఆ మునుపటి

సృజన మళ్ళీ తిరిగి వచ్చింది. శరీరం యొక్క ఒక పార్శ్వాన్ని అర్ధం చేసుకొనేటట్లు చేసింది. దేహం ఏ విధంగా నిర్మితమయినదో ఆ నిర్మాణం యొక్క ఉపయోగాన్ని తెలియజేసింది. ఇప్పుడు అన్నీ సరిగ్గానే ఉన్నాయి ఇది ఒక అడుగు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఆగష్టు 8, 1962

ఏకాగ్రమయిన సంకల్పం మరియు సహనం

నాకు సన్నిహితంగా జీవించిన ప్రతి ఒక్కరికి, నా శరీరం రెండు విషయాలను స్ఫురింపజేస్తుంది. చాలా కేంద్రీకృతమైన, పటిష్టమయిన సంకల్పం మరియు అనంతమయిన సహనం. శ్రీ అరవిందులు అంటుండే వారు. ఇటువంటి సహనవంతమయిన శరీరాన్ని నేను కలలో కూడా ఊహించలేదు. బహుశా అందువలననే ఈ విధంగా కూడా ఈ సామర్థ్యాన్ని నేనెపుడూ తిరస్కరించదలచుకోలేదు. ఎందుకంటే ఇది కణాల సంకల్పం, కణాల ఓర్పు కూడా. ఏదయితే చాలా విస్మయపరిచే విషయమో. ఇది కేంద్రకమయిన సంకల్పం కాదు. కేంద్రకమయిన సహనం కూడా. (అది పూర్తిగా మరేదో) అది కణాలకు మాత్రమే సంబంధించినది. అందువల్లనే శ్రీ అరవిందులు అంటుండే వారు. ఈ శరీరం ప్రత్యేకంగా నిర్మింపబడి ఆ 'కార్యం' కోసం ఎన్నుకోబడిందని. దీని అనంతమయిన ఓరిమి, సంకల్పం వలన కానీ ఈ సామర్థ్యాన్ని అనవసరంగా వాడటానికి కారణం లేదు. అందువలన నేను దీనిని సడలిస్తున్నాను. దానికి నేను నిరంతరం చెప్తూ ఉంటాను. ఇప్పుడు కాదు.. వెళ్ళిపో విశ్రమించు... వినోదించు... అందువలన ఏమీ కీడు జరుగదు. దానిని నెమ్మదించమని నేను చెపుతుండాలి. చాలా శాంతించమని చెప్పాలి. అది విని చాలా ఆశ్చర్యచకితమవుతూ ఉంటుంది. ఓహ్! నేనలా జీవించవచ్చా? నేనేమీ తొందరపడనక్కరలేదా? నేనలా జీవించవచ్చా?

విశ్రమించవలసిన అవసరం....

నేను నా జీవితంలో చాలాసార్లు తెలివితప్పి పడిపోయాను. నేను చాలా చిన్నవయసులో కూడా ఎరుకను కలిగి ఉండేదాన్ని. కొన్ని సమయాలలో శరీరం నుండి బయటకు వెళుతుండేదాన్ని. వెంటనే అది చాలా వింతయిన స్థితిలో

ఉండటం చేసేదాన్ని (ఎక్కడయితే దానికి అది ఉండవలసిన పనిలేదో) అందువలన నేను వెంటనే దానిలోకి తిరిగి వచ్చి చెబుతుండేదాన్ని రా! ఏమైంది నీకు. అప్పుడది కదిలి గాడిదలా నడవటం మొదలు పెట్టేది. దానికొక దెబ్బ వేస్తే మళ్ళీ పనిచేయడం మొదలుపెడుతుండేది. ఈ విశ్రమించే అవసరమెపుడూ నా విషయంలో మానసికమయినది కాదు. జనాలు విశ్రమించే అలవాటు కూడా అదే మూలాన్ని కలిగి ఉంది. అది కేవలం నిర్లక్ష్యమో, ప్రాణికమయిన బలహీనతో కాదు, శరీరం అంతా ముగించేస్తుంది. ప్రాణికశక్తి ఒత్తిడి భరిస్తుంది. కానీ చివరికి అలసి విశ్రమించే అవసరం ఏర్పడుతుంది.

ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితులలో ఇది "సాధారణం" కాని అతిమానస జగత్తును సిద్ధింప చేసుకోవాలంటే అది సాధారణంగా ఉండిపోవడం కుదరదు. స్పష్టంగా భౌతిక పదార్ధంలో ఒక మార్పు సంభవించాలి. ప్రకృతి పద్ధతులలో తయారయిన శరీరానికి, అతిమానస జ్ఞానంతో నిర్మితమయిన శరీరానికీ మధ్య ముఖ్యమైన వ్యత్యాసమదే కావచ్చు. ఒక కొత్త పదార్ధం వస్తుంది. మనం ఆపై సహజంగా ఉండబోవచ్చు. కానీ ప్రకృతిసిద్ధమయిన ద్రవ్యం ఉన్నంత వరకూ కొంత సహనం అవసరం కావచ్చు. ఈ శరీరం శ్వాసను అందుకోవాలి లేకపోతే ఇది నిలవదు.

మీలో దైవ సమక్షం యొక్క అంతరమైన సమత ఉన్నంత వరకూ అది అంత త్వరగా ముగిసిపోదు. ఎక్కువ డీలాపడిపోవటం, కోరిక వల్ల లేదా ప్రయాస వలన ఒత్తిడికిలోను కావటం లేదా వ్యతిరేకించే శక్తులతో నిరంతర పోరాటం వలన ఎక్కువ అలసిపోవటం జరుగుతుంది. ఇవన్నీ వదలిపోతాయి.

అనవసరంగా మనల్ని మనం అలసిపోయేటట్లు చేసుకుంటాము.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జనవరి 9, 1962

విద్యార్థి రోజులు

చాలా చిన్న వయసు నుండి కూడా నేనెపుడూ విషయాలను పరిశీలిస్తూ ఉండేదాన్ని. అసలు మాట్లాడడం లేదని నన్ను కోప్పడుతూ ఉండేవారు. ఎందుకంటే నా సమయాన్నంతా చుట్టూ ఉన్నవి గమనించడానికే వినియోగించేదాన్ని. పరిశీలనలో ఎక్కువ కాలం గడిపేదాన్ని, అన్నీ గుర్తుంచుకునే దాన్ని, ఎంత నేర్చుకోవాలో అంత నేర్చుకొనే దాన్ని. నేర్చుకోవడం ఎప్పుడూ ఆపలేదు. అయినా నాకింకా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది.

హఠాత్తుగా కొన్ని వక్రించిన, నిజాయితీ లేని, మసకగా వున్న కదలికలు కనిపించేవి. ఇది నాకు సాధ్యం కాదు. ఇటువంటిది నిజంగా ఉంటుందా అనుకొనే దాన్ని. వాస్తవానికి ఒక రోజు తరువాత మరొక రోజు అటువంటి విషయాలు నాకు గోచరిస్తూ ఉండేవి. 'ఇది అసాధ్యం! ప్రపంచంలో ఇలా జరుగుతూ ఉందా?' అనిపించేది. నేను అసంఖ్యాకమయిన వ్యక్తుల్ని గమనించాను. చాలా చిన్న వయసు నుండీ నాకు మనుషుల పట్ల ఆసక్తి ఉండేది. నేను చాలా దేశాలు చూశాను. నేనిది ఇతరులకు కూడా సిఫారసు చేస్తాను. ఏమిటంటే ప్రతి దేశంలోనూ వారిని అర్థం చేసుకోవటానికి వారి జీవన విధానాన్ని అనుసరించేదాన్ని. నాకు బాహ్య చేతనలో నేర్చుకోవటాన్ని మించి మరేదీ ఆసక్తికరంగా అనిపించేది కాదు.

CWM 6:166

జీవితంలో ఒకసారి (ఖచ్చితంగా, ఎప్పుడో చెప్పలేను కానీ) సరిగ్గా ఆ సమయంలో సాధారణంగా పరీక్షకు కూర్చోవలసిన సమయం కన్నా చిన్న వయసులో. అందుకని వాళ్ళు నన్ను మొదటి పరీక్షకు హాజరు అయిన వారితో కలిపి కూర్చోబెట్టారు. (నేను శీతాకాలంలో హాజరయ్యాను. అప్పుడయితే కొంత వయసులో తేడా తక్కువ ఉంటుందని) నాకు గుర్తుంది మేమంతా ఒక చిన్న బృందం. ~~ఈ~~ పరీక్షల వలన ఉపాధ్యాయుల సెలవులు తగ్గిపోవటం వలన చిరాకు పడుతూ ఉండేవారు. విద్యార్థులంతా ఎక్కువ మంది ఒక మాదిరి తెలివితేటలతో మధ్యస్థంగా లేదా కొంచెం తిరుగుబాటు ధోరణిలో ఉండేవారు. నేనవన్నీ గమనిస్తూ వారి మధ్య ఉన్నాను. (నేను చాలా చిన్నదాన్ని, నీకర్థమవుతుందనుకుంటాను, అప్పుడు నా వయసు నాకు గుర్తులేదు పదమూడో, పద్నాలుగో అయి ఉండవచ్చు), అన్నీ పరిశీలిస్తూ ఉన్నాను. పాపం ఒక చిన్న అమ్మాయిని బోర్డు దగ్గరకు వచ్చి ఒక గణిత సమస్యని పరిష్కరించమని అన్నారు. తనకి ఎలా చేయాలో తెలియదు. తను నత్తినత్తిగా చెబుతుంది. నేను (ఇంకా నవ్వడగలేదు) చూసి నవ్వాను. టీచరు నన్ను చూసి చాలా అప్రసన్నంగా మొహం పెట్టాడు. ఆ అమ్మాయిని పంపించి వేసిన వెంటనే ఆయన నన్ను పిలిచాడు. 'నువ్వే లెక్క చెయ్యి' మంచిది. సహజంగా (నాకు గణితం అంటే చాలా ఇష్టం. నిజంగానే నాకర్థమయింది. అది సరి అయినదే అని) నేనా సమస్యని పరిష్కరించాను. నీవు ఆయన ముఖాన్ని చూడాలి! నేనక్కడ లేను (ఆ చిన్న బాహ్యవ్యక్తిలో) నేను నిరంతరం

సాక్షీభూతంగా ఉన్నాను. నాకు చాలా అరుదైన వినోదం కలిగింది. నాకు పిల్లలు ఎలా ఉంటారో తెలుసు. టీచర్లు ఎలా ఉంటారో తెలుసు నాకదంతా తెలుసు. నాకు చాలా వినోదంగా అనిపించింది. నిజంగా చాలా సరదాగా అనిపించింది.

ఇంటి దగ్గర మా అన్నయ్య 'పరిణిత గణితం' చదవుతూ ఉండేవాడు. పాలిటెక్నిక్‌లోకి వెళ్లడానికి. తనకది కష్టంగా ఉండేది. అందుకని అమ్మ తనకి గణితం చెప్పడానికి ఒక ట్యూషన్ మాష్టర్ని పెట్టింది. నేను అన్నయ్య కన్నా రెండేళ్ళు చిన్న. నేను చూస్తూ ఉండేదాన్ని. నాకు అన్నీ స్పష్టంగా అనిపించేవి. ఎందుకు, ఎలా అనేది స్పష్టంగా తెలిసేది. టీచరు చాలా కష్టపడుతుండే వాడు. అన్నయ్య ఇంకా కష్టపడేవాడు. హఠాత్తుగా నేననేదాన్ని 'ఇలా చెయ్యాలి' అని. అప్పుడు టీచరు ముఖం చూశాను. ఆయన వెళ్ళి అమ్మకి చెప్పినట్టున్నారు. నేర్పించవలసినది మీ అమ్మాయికి అని (శ్రీమాత నవ్వుతారు) అదంతా ఒక చిత్రంలా ఉంటుంది. చాలా సరదాగా, సరదాగా అందుకని నాకు తెలుసు. వాళ్ళ ప్రతిస్పందనలు అలవాటు. అందుకనే ఇక్కడ స్కూలును నేను పట్టించుకోవాలనుకోలేదు. ఎందుకంటే అదొక తలనొప్పి. అందరూ వచ్చి నా మీద పడతారని నాకు తెలుసు. కానీ ఆ కాపీ సంఘటన వలన నేను బలవంతంగా జోక్యం చేసుకోవలసి వచ్చింది. కానీ నాకిపుడది సరదాగా అనిపిస్తుంది. వాళ్ళకి చాలా భయంకరమైన విషయాలు చెప్పేదాన్ని. చాలా వినోదంగా ఉంటుంది, చాలా సరదాగా.

కొన్ని రోజులు పాటు నేనొక ప్రయివేటు స్కూల్‌కి వెళ్ళేదాన్ని. నేను గవర్నమెంట్ స్కూల్‌కి వెళ్ళకపోవడానికి కారణం అది మాకు తగినది కాదని అమ్మ అనుకోవటమే. ఆ రోజుల్లో నేను బాగా పేరుమోసిన ప్రయివేట్ స్కూల్లో చదువుకున్నాను. అక్కడ టీచర్లు చాలా సమర్థులుగా ఉండేవారు. భూగోళ శాస్త్రం బోధించడానికి బాగా ప్రశస్తి చెందిన ఉపాధ్యాయుడుండేవాడు. ఆయన కొన్ని పుస్తకాలు కూడా రాశారు. భూగోళ శాస్త్రం మీద ఆయన వ్రాసిన గ్రంథాలు కూడా ప్రసిద్ధమయినవి. ఆయన చాలా సంస్కారవంతుడు కూడా. అప్పుడు మేము జాగ్రఫీ చదువుతున్నాం. (నాకు భూగోళ పటాలు గీయటం అంటే చాలా ఇష్టమయిన పని) ఒక రోజు ఆయన నావైపు చూసి (ఆయన చాలా తెలివైన వాడు) ఎందుకు పట్టణాలు, నగరాలు అన్నీ నదీతీరంలో

ఆవాసమేర్పరచుకుంటాయి. నేను మిగిలిన విద్యార్థులవైపు చూస్తున్నాను. తెల్లమొహాలు వేసుకొని వాళ్లలో వాళ్ళు! ఈ ప్రశ్న అదృష్టవశాత్తు మనల్ని అడగలేదు. బ్రతికిపోయామని భావిస్తున్నారు. కానీ అది చాలా సరళమైనదే. నదులు పరస్పర సంబంధాలకు సహజమైన సాధనాలు. (శ్రీమాత నవ్వుతారు) ఆయన చాలా ఆశ్చర్యంతో గతుక్కుమన్నాడు. అలా ఉండేది. నా చదువంతా అలాగే సాగింది. నేనెపుడూ చాలా ఆస్వాదిస్తూ ఉండేదాన్ని. చాలా సరదాగా ఉండేది.

మాకు సాహిత్యానికొక వయసు మళ్లిన టీచర్ ఉండేవారు. మనం ఎంత ఊహించుకోగలమో అంత సాంప్రదాయకమయిన భావాలు కలిగి ఉండేవాడు. చాలా విసుగు తెప్పించే మనస్తత్వం. పిల్లలందరూ తలలు వంచుకుని కష్టపడుతూ కూర్చునేవారం. ఆయన వ్యాసం రాయమని ఒక విషయాన్ని యిచ్చేవాడు. మీకు తెలుసా? 'తరువాత అనే మార్గం' - 'రేపు అనే రహదారి' నేనది పన్నెండేళ్లవయసులో రాశాను. అది ఆయన ప్రశ్నలకు నా హోమ్‌వర్క్. ఆయనొక సామెత ఇచ్చారు. అదేమిటో నేనిపుడు మరిచిపోయాను. ఆయన చాలా తెలివైన విషయాలు చెప్పాలని భావించేవారు. నేను నా కథ, చిన్న కథ చెప్పాను పన్నెండేళ్ల వయసులో. ఆ తరువాత నుండి ఆయన నన్ను చాలా అనుమానంగా చూసేవాడు. (నవ్వు) నేనొక సీన్ చేస్తానని ఆయన భావించాడు. కానీ నేనొక మంచి అమ్మాయిని.

కానీ ఎప్పుడూ అలాగే ఉండేది : ఈ జీవితంలోని అర్థం లేని విషయాలను (వేటినైతే చాలా గంభీరమైనవిగా భావిస్తామో) వాటిని సాక్షీభూతంగా చూస్తూ ఉండేదాన్ని.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై **26,1967.***

మరింతగా సచేతనమగుట

నా చాలా చిన్నతనం నుండి గూడా ఒకే విషయం కోసం పరితపించేదాన్ని. ఎల్లప్పుడూ సచేతనావంతమై ఉండాలని కాంక్షించేదానిని. అందుకని, నాకు కోపం తెప్పించిన విషయం, నేను సచేతనావంతంగాకపోవడమే - అది నన్ను కోపంతో రెచ్చిపోయేటట్లు చేసేది.

దివ్య చేతన అది - అదొక్కటే, జీవించడానికర్హత కలిగించేదని చాలా, చాలా కాలంపాటు భావించాను.

థియోన్‌ను కలిసి, దానికి సంబంధించిన యంత్రాంగాన్ని అర్థం చేసుకొన్నపుడు, ఒకానొక స్థానంలో నేనెందుకని ఎరుగ లేకపోయానో కూడా అర్థం చేసుకొన్నాను. చేతనకు సంబంధించిన రెండు పొరల మధ్య సంపర్కం కలిగించడానికి, పది నెలలు, సంవత్సరం పాటు ఎలా శ్రమించానో నీకు చెప్పానని అనుకొంటున్నాను. సంపర్కం స్థాపితం కాలేదు. అందుచేత వస్తువులకు సంబంధించిన సకల వర్ణఛాయా ప్రతిబింబ అప్రయత్న అనుభవం నాకు లేకుండా పోయింది. 'ఈ భాగానికి, ఆ భాగానికి మధ్య అభివృద్ధి కానటువంటి ఒక పొర వున్నందు వల్ల అలా జరుగుతోంది' అని మేడమ్ థియోన్ చెప్పింది. శ్రేణులన్నింటిని గురించి నాకు చాలా యెఱుక ఉన్నది. తేలికైన పదాలలో దాన్నంతా థియోన్ వివరించాడు. కనుక నేను చెప్పినట్లు దాన్నర్థం చేసుకోవడానికి ప్రతిభాశాలివి కావసరం లేదు. ఆతడు నాలుగు విధాలైన విభజనలు చేశాడు. అందులో ప్రతిదానిని నాలుగుగా విభజించాడు. తిరిగి నాలుగు భాగాలుగా, అసంఖ్యాకంగా అస్తిత్వాన్ని విభజించాడు. కాని ఆ విధమైన మానసికంగా సులభ గ్రాహ్యమయ్యేటట్లు చేయడంతో, నీ అస్తిత్వాన్ని గురించి లోతైన అధ్యయనం చేయగలవు. పరిశీలన, పరిహరణ ద్వారా దీనికి, దానికి (మదర్ చేతన రెండు స్థాయిలను సూచిస్తూ సంజ్ఞ) మధ్య ఒక అభివృద్ధి చెందని పొరను కాలక్రమంలో ఆవిష్కరించుకొన్నాను. అది చేతనావంతం కాలేదు. మరి దేని మీదాగాక కేవలం దానిమీదే పదినెలల పాటు పనిచేశాను. ఏ మాత్రం ఫలితాలు దక్కలేదు. దాన్నేం పట్టించుకోలేదు. నాకు నేను 'సరే, ఎక్కడికైనా చేరడానికో యాభై సంవత్సరాలు పడ్తుందేమో, ఎవరికి తెలుసును అని చెప్పుకొంటూ కొనసాగించాను. (ఆ కాలంలోనే, పారిస్‌లో ఉంటున్నాను) పల్లె ప్రాంతం వైపు వెళ్ళాను. పచ్చిక మీద పడుకొన్నాను. ఆకస్మికంగా, ఒక్క సారిగా నేలతోనూ, పచ్చగడ్డితోనూ సంపర్కం. ఓహ్! ఒక విధమైన ఆంతరిక ప్రేలుడు జరిగింది. అనుసంధానం ఏర్పడింది. పూర్తి చేతన లభించింది. దానితో పాటు తత్సంబంధ అనుభవాలు ప్రాప్తించాయి. నాకు నేను 'బాగానే ఉంది, పడిన శ్రమతా అర్థమైనదే' అనుకున్నాను.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, సెప్టెంబర్ 5, 1962

కృతఘ్నతతో చుట్టుముట్టబడి ఉన్నాను.

నా బాగా చిన్నతనం నుండి (నాకు ఐదేళ్ళు, నాకైదేళ్లప్పటి నా జ్ఞాపకాలు) పుష్కలంగా తిరుగుబాటును, అసంతృప్తిని నాపై తీసుకొచ్చిన జనమే నా చుట్టూ ఉన్నారు. అధికాధికంగా (కొన్ని సందర్భాలు చాలా తీవ్రమైనవి, ఇంకా అలాగే ఉన్నవి) పూర్తిగా కృతజ్ఞతతో - నాయెడల కాదు, అది నాకసలు విషయమేకాదు, దైవం యెడల (ఆ కృతజ్ఞత : అను) కృతఘ్నత, అది ఉండడం అనేది నాకు చాలా చాలా బాధకలిగించే విషయం. నా జీవితంలో నేను చూసిన అత్యంత... అత్యంత అసహ్యకరమైనదిగా కన్పించిన వాటిల్లో దైవానికి వ్యతిరేకంగా ఆ విధమైన దారుణమైన చేదు, ఒకటి అది. ఎందుకనంటే విషయాలు ఉన్నట్లుగానే ఉండిపోయాయి, ఎందుకనంటే ఆ బాధంతా అనుమతించబడింది. అది న్యూనాధికంగా అజ్ఞానమయ, న్యూనాధికంగా మేథోరమైన రూపాలను తీసుకొంటుంది. కాని అదొక విధమైన చేదు. కొన్ని సమయాల్లో అది వ్యక్తిగత రూపాల్ని ధరిస్తుంది. అది సంఘర్షణను మరింత కష్టతరం చేస్తుంది. ఎందుకనంటే వ్యక్తిగత సమస్యలను కలుపలేవు. అది వ్యక్తికి సంబంధించిన సమస్య కాదు, ప్రపంచంలో ఒకే ఒక్క 'వ్యక్తిగతమైనది' చలనం ఉంటుందని భావించడం ఒక పెద్ద తప్పు. దానిని వ్యక్తికి సంబంధించిన దానినిగా చేసేది మనిషి అజ్ఞానమయ చేతన. కాని అది అలాంటిదికాదు, అవన్నీ ఇహలోక సంబంధ వైఖరులు

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, డిసెంబర్ 21,1963.

జీవన ముష్టి ఘాతాలు

నా విషయంలోనే నేను దాన్ని చూచాను. అది ఆసక్తికరంగా కూడా ఉంది. ఎందుకనంటే నా చాలా చిన్నతనం నుండి, ఉన్నత చేతనతో సంపర్కంలో వున్నాను. (శిరస్సు పైకి సంజ్ఞ). నా చాలా చిన్నతనంలోనే భువి, మనుషుల ఒక నిజమైన జ్ఞాన రహిత స్థితితో సంపర్కంలో వున్నాను. ఎప్పుడూ కూడా నిర్ఘాంతపోయే ఆశ్చర్యంలో పడిపోయేదానిని. పైగా నాకు తగిలిన దెబ్బలు... నిరంతరాయంగా. ప్రతిదీ ఒక కత్తిపోటులా లేక ఒక గ్రుద్దులా లేక ఒక సుత్తిదెబ్బలా వచ్చిపడేది. 'ఏమిటి? ఇదెలా సంభవిస్తోంది?' అని అనుకొనే దానిని. సమస్త నైచ్యం అన్ని అబద్ధాలు, సమస్త కృతకత్వం,

కపటత్వమంతా దివ్యక్రియాశక్తి ప్రవాహాన్ని చిందరవందర చేసి, నిష్ప్రయోజనం చేసేదంతా వచ్చి పడేది, తెలుసా! నా తల్లిదండ్రులలో పరిస్థితులలో, స్నేహితులలో, ప్రతి దానిలో - బుద్ధి తక్కువతనమే చూచాను. అది మేథోపరంగా మారి తెలియడం గాదు, ఆ బుద్ధి తక్కువతనంగా మారి తెలిసేది. చాలా చిన్నతనంలో కూడా ఆ దివ్య క్రియాశక్తి ఉండనే ఉంది. (శిరస్సు పైకి చూపే సంజ్ఞ) అయిదేళ్ళ వయసు నుండి నాకు స్పష్టంగా గుర్తుంది. దానిని అనుభూతి చెందడానికి, ఓ క్షణం పాటు ఆ దివ్య క్రియాశక్తి దిగిరావడానికి కూర్చోవడం మాత్రమే చేసేదాన్ని. ఇరవై, లేక ఇరవై ఒక్క సంవత్సరాల వయస్సు వరకూ నా మొత్తం జీవితం అలా బుద్ధితక్కువ స్థితిలో ఉంది. (అప్పుడు జ్ఞానంతో తలపడడం జరిగింది, ఎవరో ఇదంతా ఏమిటో నాకు వివరించారు) ఏమిటి ఇదా జీవితమంటే? ఏమిటి - జనం ఇలా ఉన్నారేమిటి? ఏదేంటి...? కమిలిపోయేట్లు ఎవరో కొట్టినట్లయ్యాను.

తరువాత ఇరవై, ఇరవై అయిదు సంవత్సరాల వయసు నుండి నిరాశావాదం అలవాటు ఆరంభమైంది. ఆ దెబ్బలన్నీ వచ్చి పడేందుకే సమయమంతా పట్టేది. ఆరోగ్యం విషయానికొస్తే, నాకు అస్వస్థత కలిగినపుడల్లా (నాకెన్నడూ అది అస్వస్థత కాదు, అదింకా దెబ్బలలో భాగమే) దానికి సత్యత లేదు అనే సంపూర్ణ విశ్వాసం, ఒక దృఢ నమ్మకం ఉండేది. యౌవనం మొదట్లో (యౌవనం బాగా మొదట్లో పదమూడు లేక పదునాలుగు సంవత్సరాల వయసులో) దెబ్బపడినపుడల్లా నా దేహానికి "తిరిగి మళ్ళీ మామూలుగా బాగవ్వాలి కదా, అయినపుడు అస్వస్థతతో పనేముంది?" అని చెప్పే దానిని. ముప్పది సంవత్సరాల వయస్సు వరకూ అదలా ఉండి పోయింది. బాగుగా అయి తీరవలసి వుంది గనుక, అస్వస్థత వల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి? కొద్దికొద్దిగా అది, పెరుగుతున్న నిరాశావాదంతో సహా అంతర్ధానమైపోయింది.

దాన్నంతా నేనిపుడు వదలించుకోవలసి ఉంది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబర్ 10,1964

పవిత్రతా స్పృహ

ఆధునిక ప్రపంచం పవిత్రతా స్పృహను పూర్తిగా కోల్పోయింది. నా చిన్నతనం నుంచీ నన్ను నేను తెరచాటు చేసుకొనేందుకు నా సమయాన్నంతా వెచ్చించాను. అదృశ్యంగా ఉండిపోవాలని తెర మీద తెర, దాని మీద మరో

తెర కప్పుకొన్నాను. ఎందుకనంటే యథార్థ వైఖరి లేకుండా నన్ను చూడడం అనేది మహాపాపం. ఏదెలా వున్నా 'పాపం'కు శ్రీ అరవిందులిచ్చిన అర్థంలోనే సుమా - విషయాలు వాటి స్థానంలో అవికెంత మాత్రం లేకపోవడం ఇదీ వారిచ్చిన అర్థం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, సెప్టెంబర్ 19,1958.

మదర్, ఆహారం

నాకెప్పుడూ ఆహారం మీద ఆసక్తి లేదు. తినడానికెప్పుడూ ఇష్టపడేదానిని గాదు. నా చిన్నప్పుడు, నేను తినేటట్లు చేయడానికి నామీద యుక్తులన్నీ ప్రయోగించేవారు. నా విషయంలో తినడం అనేది అత్యంత అసంగత అనాసక్త వ్యవహారం. ప్రతి దేశపు ఆహారాన్ని గురించి నాకు తెలుసు. అంతేగాక సమస్త వంటకాలను పోల్చిచూడడం కూడా అధ్యయనం చేశాను. ఆ ఆహారం నా దేహాన్నేమాత్రం ఇబ్బంది పెట్టకుండా నేనెక్కడైనా ఉండగలను.

ఆహారం అంటే అభిరుచి లేక కాదు, అది... (ఎలా చెప్పాలి) చేతనా వికాసం మీద అభిరుచితో, పరిమితులను రద్దు చేసుకొనడం మీద అన్నింటినీ మించి అలవాట్లకు బానిసత్వాన్ని నివారించడం మీద అభిరుచితో జరిగేది. అలవాట్లకు బానిసత్వం అనేదొక భయంకర విషయం. తన అలవాట్లకు తాను బానిసకావడం అనేది ఏవగింపు కలిగించే విషయం. నా చిన్నతనం నుంచీ నాకదలాగే ఉండేది, బానిసత్వం ఉండేది కాదు' అది అలవాటు గనుక దీన్నిలా నువ్వు తప్పక చేయాలి అని చెప్తే దానికి మర్యాదగా 'చెత్త' అని సమాధానం చెప్పేదాన్ని. వాటినలా చేయడం అలవాటు గనుక, అలాగే చేయాలి అనేది నాకు సక్రమమైన మాటే కాదు. స్వేచ్ఛ, స్వేచ్ఛ, స్వేచ్ఛ! స్వాతంత్ర్యం మీద అభిరుచి.

ఒకానొకచోట ఒకానొక తలిదండ్రులకు పుట్టావు గనుక ఒక చిన్న బానిసలాగా అవ్వగూడదు- అది యాదృచ్ఛికం, విధి కాదు.

అది కాదు, మదర్, అది అత్యధికంగా వాసనకు సంబంధించినది. కొన్ని వాసనలున్నాయి. వాటిని భరించడం చాలా కష్టం.

కాని వాటిని భరించడం నేర్చుకోవాలి. కేవలం ఇలా చెయ్యి. నీకు దిగ్భ్రాంతి కలిగినపుడు, చాలా ప్రశాంతంగా ఉండి పిలువు - ప్రభువుని లేక నన్ను పిలువు, అదేం పట్టించుకోవలసిన విషయ కాదు (నువ్వు) దానికి,

ఒకేరకమైన ప్రభావం ఉంది (దీనిని తిరిగి తిరిగి చెప్పుకోవలసిన పనిలేదు) తరువాత 'నాకు విస్తృతమైన చేతనను ప్రసాదించు" అను చాలు. తరువాత ప్రశాంతంగా ఉండు. మరోసారి ఆ వాసన తగిలినపుడు, దానిని గమనించి, ఓహ్ అదేమంత సంతోషించ తగ్గది కాదు అనుకో, మూడవసారి, నాల్గవసారి ఆ వాసన వచ్చినప్పుడు దాని వెనుక ఉన్న మహదానందాన్ని సంవేదించగలవు.

అనుభవం నుండి దీనిని తెలుసుకొన్నాను.

అభిరుచిలో వున్న ఒక సంకుచితత్వం అది ఎందుకనంటే నీ చిన్నతనం నుండి కొన్నింటిని నీకిచ్చారు. వాటికి నీవలవాటు పడ్డావు 'అవి మంచివి' నీవలవాటు పడని వాటిని గురించి 'ఓహ్ ఇంత భయంకరమైనవి' అనుకొంటావు. అదక్కడెందుకున్నది ప్రపంచంలో ఎందుకున్నది అనే దానిని చూడ తెలుసుకోవాలి - ప్రపంచంలో వున్న ప్రతిదీ జీవి ఆనందం కోసమే వుంది. అది ప్రతిచోటా వుంది గనుక, అక్కడా ఆనందం ఉండి ఉంటుంది.

కాకపోతే నీవు దానిని కనుగొనడం మాత్రమే చేయాలి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 15,1965

మదర్, నిద్ర

బాగా నిద్రపోవాలి. ఎక్కువ సమయం నిద్రపోవడం ముఖ్యమని నేను గ్రహించాను. అలసిపోగానే నిద్రలోకి జారిపో, నిరోధించవద్దు. అది ముఖ్యం. వ్యక్తిగతానుభవం నుండి నేనిది చెప్తున్నాను. ఎందుకనంటే అకస్మాత్తుగా.... నేనోరోజున మాట్లాడిన ఈ వెలుగు - శక్తి - ఆనందాలతో పులకించే వాతావరణం వున్న (ఒక గంట, రెండు గంటలు, అది సందర్భాన్ని బట్టి ఉంటుంది) దీర్ఘ సమయం వున్నప్పుడు, నీవో రకంగా... పూర్తి నిండుగా, పూర్తి నిండాగా ఉన్నప్పుడు, అకస్మాత్తుగా (లోపలికి మునిగిపోయేటట్లు సంజ్ఞ) కొంత సమయం తర్వాత 'సరి, సరి, నేనిప్పుడెక్కడున్నాను' అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొంటావు. ఒక విధమైన నిద్రలోకి పోయిన అటువంటి సమయాలున్నాయి. మొదట కొద్దిసార్లు నేను అచేతనలోనికి జారుకున్నానని (అది చాలా అరుదుగా సంభవించినప్పటికీ) అనుకుంటాను. ఏదేమైనా, దానర్థానికి ఆశ్చర్యపోయాను. అప్పుడు దాని వంక నిశితంగా చూచాను, అది వంట బట్టించుకోవడానికవసరమైనవిగా చూచాను. అది చాలా అవసరం. ఒక విధమైన జీవకణాల నైశ్చల్య స్థితిలో, ఒక క్రొత్త క్రియాశక్తిని అవి

వంటబట్టించుకొంటాయి. అది వచ్చినప్పుడు దానిని నిరోధించవద్దు. సామాన్యంగా అదెక్కువకాలం వుండదు, 15 నిమిషాలు, 20 నిమిషాలు. వంట బట్టించుకొనే సమయం. వాతావరణం ఉత్తేజితమైంది, ఉత్తేజితమైంది, అధికమౌతూ ఉత్తేజితమైంది. కనుక ఏదో లాగుతున్నట్లు అన్పిస్తే, దానిని నిరోధించకు, నిన్ను నీవు విడిచివెయ్యి - కదలకుండా నిలబడడం కంటే వెళ్ళడం మంచిది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 15,1965

12 సంవత్సరాల సమయం

నా అభివృద్ధికి సంబంధించిన విభిన్న దశలు, ఖచ్చితమైన తేదీలు చెప్పలేనప్పటికి 12 సంవత్సరాల అవధులలో సంభవించాయి అని గ్రహించాను. మొదటి అవధి 5 సంవత్సరాల వయసు నుండి (ఐదు సంవత్సరాల కంటె ముందు మొదలు పెట్టలేను కదా!) 18 సంవత్సరాల ప్రాంతం వరకు, చేతనతో తలపడ్డాను. థియోన్ (థియోన్‌ను 1905 లేక 06లో కలిసాననుకొంటాను) గుప్త విషయాలలో అభివృద్ధిగా పతాకస్థాయికి చేరుకొన్న కళాత్మక, ప్రాణిక అభివృద్ధి అంతా జరిగింది. సరిగా ఈ సమయంలోనే తీవ్రమైన మానసిక అభివృద్ధి మొదలైంది - అంటే 1908 నుండి 1920 లేక కొంచెం ముందు 1914లో ఇచటికి రాక ముందు అది మరీ తీవ్రతరమైంది.

1920, పూర్తి అభివృద్ధికి ఆరంభ దశ. ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి గాదు - అది మొదట్నించీ జరుగుతూనే ఉంది - కర్మ. శ్రీ అరవిందులతో కలిసి నిర్వహించిన కర్మ. స్పష్టంగా 1920 నుండీ జరిగింది. అంతకు ముందు శ్రీ అరవిందులను కలుసుకొన్నాను గాని నిజంగా మొదలైంది 1920లో.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై 28,1962.

మదర్‌ను గురించి శ్రీ అరవిందులు

తొలి దర్శనాలు - అనుభవాలు

రామకృష్ణ పరమహంస సాధన కాలంలో, శ్రీమాత భౌతికంగా ఎనిమిదేళ్ళ బాలికగా (1878-1886) ఉన్నారు. దివ్యమాతే క్రిందికి దిగివచ్చినట్లు ఆయనకు తెలుసుంటుందా? ఆమె ఆగమనానికి సంబంధించి స్వల్ప దర్శనమైనా ఆయనకు కల్గిందా? రామకృష్ణులు దివ్యజననిని తీవ్ర పరితాపంతో ఆహ్వానిస్తున్నపుడు ఆమె దానికి స్పందించి ఉండి ఉండాలి.

మదర్ చిన్నప్పుడు నన్ను తమ దర్శనాల్లో చూచారు. ఆ చూసిన వ్యక్తినే 'కృష్ణుని'గా తలంచారు. ఆమె రామకృష్ణుల్ని చూడలేదు.

ఆమె క్రిందికి దిగిరావడానికి సంబంధించి 'దర్శనం' ఆయన చూడాల్సిన అవసరం లేదు. అలాగే ఆయన భవిష్యత్ గురించి లేదా దానికై సచేతనంగా సంసిద్ధమవడం గురించి ఆలోచించలేదు. దివ్యమాత అవతారం గురించి కూడా ఆయనకు ఎలాంటి ఆలోచన కూడా ఉండి ఉండదని నేను అనుకొంటున్నాను.

*

శ్రీమాత సాధన ఆమె పిన్నవయస్సులోనే ఆరంభమయ్యింది. ఆమెకు 13లేదా 14 ఏళ్ల వయస్సులో ప్రతి సాయంత్రం చాలా మంది గురువులు (సూక్ష్మరూపంలో) ఆమె వద్దకు వచ్చి రకరకాల ఆధ్యాత్మిక శిక్షణల గూర్చి బోధించేవారు. వారిలో ఆసియా ఖండానికి చెందిన ఒక నల్లటి రూపం ఆమెకు కనిపించేది. మేము ఎప్పుడైతే మొదటిసారి కలిసామో ఆమె వెంటనే నన్ను చాలా కాలంక్రితం నుండీ చూస్తూ వస్తున్న నల్లటి వ్యక్తి రూపంగా గ్రహించారు. దానిలో భాగంగానే ఆమె ఇక్కడకు వచ్చి, ఒక రకమైన లక్ష్యం కోసం ఒక దివ్య విమోచనం కోసం నాతో పని చేయాల్సి ఉంది.

ఆమె భారతదేశానికి రాక మునుపే బుద్ధుని యోగాన్ని, గీతా యోగాన్ని అనుసరించారు. ఆమె యోగం గొప్ప సమన్వయం వైపు కొనసాగింది. తదుపరి ఆమె ఇక్కడకు వచ్చి తీరడం సహజం. నా యోగానికి పటిష్టమైన రూపాన్ని ఇవ్వడంలో ఆమె నాకు సహాయం చేశారు, చేస్తూ ఉన్నారు. ఇదంతా శ్రీమాత సహకారం లేకుండా సాధ్యమయ్యేది కాదు.

ఈ యోగంలో వేసే రెండు గొప్ప అడుగుల్లో ఒకటి ఆమెకు శరణాగతి చెందడం.

CWSA 32:36

శ్రీమాత **1914**లో ఇక్కడకు రావడానికి ముందే వ్రాసిన కొన్ని ప్రార్థనలున్నాయి. వాటిలో రూపాంతరీకరణానికి, దివ్య అవతరణకు చెందిన ఆలోచనలు ఉన్నాయి. ఆమె భారతదేశానికి రావడానికి చాలా ముందే ఈ ఆలోచనలతో ఉన్నారా?

శ్రీమాత యువతిగా ఉన్నప్పుడే ఆధ్యాత్మికంగా సచేతనంగా ఉండేవారు. ఇంకా బాల్యంలో కూడా ఊర్ధ్వంవైపుకు, ఆమె భారతదేశానికి రావడానికి చాలాముందే సాధన చేశారు. ఈ జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి పర్చుకొన్నారు.

CWSA 32:601

శ్రీమాత సంగీతం

సంగీత జ్ఞానం ద్వారా (శ్రీమాత సంగీతాన్ని గురించి) అవగాహన కలుగదు. మనసు ప్రయత్నం ద్వారా కూడా కాదు, లోపలివైపుగా, నిశ్శబ్దంగా, ఆంతరికంగా సిద్ధమైన అనుభూతిని పొందడం ద్వారా జరుగుతుంది.

CWSA 32:571

నాలో నాకు సంగీతం పట్ల అభిమాన వైఖరి ఉంది. కానీ సంగీతంలోని లయ, శ్రుతి, సమగతులు నాకు అర్థం కావు. ఇంకా కొన్ని సమయాల్లో నేను శ్రీమాత సంగీతం విననప్పుడు మంత్ర ముగ్ధమైపోతాను. కాలమనే ధ్యాస పోతుంది.

సంగీతానికి వెనుక ఏమున్నదో అనుభూతి చెందడానికి సాంకేతికపరమైన జ్ఞానం ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. అయినా శ్రీమాత సాంకేతిక సంబంధమైన ప్రభావాన్ని కల్గించేందుకు చేయరు. ఉన్నత తలాల్లో నుండీ దేనినో క్రింది దింపుకు రావడానికి చేస్తారు. దాని వైపుకు తెరుచుకున్న వారెవరైనా దానిని స్వీకరించవచ్చు.

నేను శ్రీమాత గదిలోకి ప్రవేశించినప్పుడే అంతకు మునుపు చాలాసేపటి నుండీ వాయిస్తున్న వాయిద్య సంగీతాన్ని ముగించారు. అందుకు నేను నా కోసం ఆమె సంగీతం చేయాలని ఆశించలేదు. శ్రీమాత బాల్య వయస్సూ

ఇంకా ముందు నుండే సంగీతం సాధన చేసేవారు. కాబట్టి చాలాసార్లు పాడడానికి లేదా పియానోను పలికించడానికి ఆమెకు ఇబ్బంది లేదు. ఎందుకు నా మనస్సు శ్రీమాత సంగీతం వినడానికి పరవశించిపోతుంది? ఇవాళ ఆమె సంగీతాన్ని వింటున్నప్పుడు నా మనస్సు, నా హృదయం, నా పూర్తి చైతన్యం శాంతిమయంగా, హర్షాతిరేకంగా మారి, ఆపైకి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది.

వీటిని క్రిందికి తేవడం కాక, శ్రీమాత సంగీతానికి వేరే ఏముంటుంది? ఆమె సంగీతం కోసం పాడటం, పియానో వాయించడం చేయరు. దివ్య చేతనను, దాని శక్తుల్ని క్రిందికి ఆహ్వానించడం కోసమే చేస్తారు.

CWSA 32:572

శక్తి గ్రహణం

బాల్యం నుండీ, సంపూర్ణ అభేద స్థితి - దానిలో బాధపడేది లేదు, సంబరపడేదీ లేదు - కోసం పరిశ్రమించాను. చిన్నప్పటి నుండి నాలో ఒక చేతనాశక్తి (దానిని శ్రీ అరొబిందో తలంచారు) ఆ అభేద స్థితి కోసం ప్రయత్నిస్తున్నట్లు నాకు గుర్తుకొస్తుంది.

ఇది ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. మానవ చేతనకు, అతి మానస చేతనకు మధ్య సంక్రమణకై నేను ప్రయత్నించగలనని శ్రీ అరొబిందో ఏం చెప్పారో అది నాకు అర్థమయ్యింది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 26,1972

నిజానికి నాకెప్పుడూ ఒకటి అనుభవంలోకి రాలేదు (అర్థం లోపించిన స్థితిలో) నా బాల్యంలో కూడా, ఏ అభివృద్ధి లేనప్పుడు కూడా ఎప్పుడూ ఒక గ్రహింపు (అది మానసికమైనది కాదు, అది ఒక కంపనతో కూడిన గ్రహింపు) సమస్త విషయాలకు వెనుక ఉంది, వాటిపై ఆధ్యాత్మికతతో వున్న శక్తి పట్ల గ్రహింపు - ఒక శక్తి, ఒక చాలక శక్తి, ఒక రకమైన నును వెచ్చదనం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఆగష్టు 21,1963.

చూస్తున్నావుగా, నేను కనిపించడానికి ఇతర బాలికలమల్లేనే ఉండేదాన్ని, కాని నన్ను సంభాళించడం కష్టమయ్యేది. కష్టమనేది ఏ ఉద్దేశ్యంతో అంటే నాకు ఆహారం మీద, సాధారణంంగా ఆటల మీద ఉత్సాహముండేది కాదు. స్నేహితుల ఇళ్లకి వెళ్ళి తినుబండారాలు తినడం నచ్చేది కాదు, ఎందుకంటే కేకు నాకు ఇష్టముండేది కాదు. నన్ను శిక్షించడం అసాధ్యం ఎందుకంటే నేను నిజంగా తక్కువ జాగ్రత్తపడేదాన్ని కాదు; భోజనానంతర ఫలహారం లేకుండా ఉంటే నాకు చాలా తేలిగ్గా ఉండేది. ఆ తరువాత చదవడాన్ని, నేర్చుకొనడాన్ని తిరస్కరించేదాన్ని. నాకు స్నానం చేయడం కూడా కష్టమే ఎందుకంటే నాకొక ఆంగ్ల సంరక్షకురాలు ఉండేవారు. ఇక దానర్థం చన్నీటి స్నానాలు. మా అన్న ఒక గెంతు గెంతి దూరంగా పోయేవాడు. ఆ చన్నీటి స్నానానికి నేను అరచి గీపెట్టేదాన్ని. ఆ తరువాత అది నాకు చేటుచేసిందని తెలుసుకున్నాను. (అలా వైద్యుడు చెప్పాడు) అదీను చాలా కాలం తరువాత. నేనెప్పుడైతే మా బంధువులతో, తోటి ఆటగాళ్ళతో లేదా మిత్రులతో ఇబ్బందికరంగా ఉన్నప్పుడు చాలా అసహ్యంగా, రోతగా అనిపించేది. అన్ని విధాల వికారమైన విషయాలు ఎదురయ్యేవి. (నేను చాలా సున్నితమైన దాన్ని ఎందుకంటే, స్వాభావికంగా నేను సౌందర్యం, సామరస్యమనే ఒక ఆదర్శాన్ని నాలో పెంచుకున్నాను. అది జీవితంలోని అన్ని పరిస్థితుల్ని ఇలా కాదు అనేది) కాబట్టి నేను బాధగా ఉన్నా, మా అమ్మతో గాని, నాన్నతో గాని ఏదీ చెప్పకుండా జాగ్రత్తపడేదాన్ని. ఎందుకంటే అమ్మేమో తిట్టేది, నాన్న ఆమెపై అరిచేవారు కాదు. ఆమె చేసే మొదటి పని తిట్టడమే. కాబట్టి నేను వెళ్ళి నాగదిలో నా చిన్న (ఆర్మ్‌చైర్) కుర్చీలో కూర్చుండిపోయేదాన్ని. అక్కడ ఏకాగ్రంగా కూర్చొని, నా పద్ధతిలో నన్ను నేను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించేదాన్ని. నాకు జ్ఞాపకం కొన్ని విఫల ప్రయత్నాల తదుపరి నాకు నేను నొచ్చుకొంటూ చెప్పుకునే దాన్ని (ఎప్పుడూ నాలో నేను మాట్లాడుకుంటూ ఉండేదాన్ని. అది ఎందుకో ఎలాగో మరి! ఇతరులతో మాట్లాడుతున్నట్లే మాట్లాడేదాన్ని) చూడు నీవు బాధగా ఉన్నావు. ఎందుకంటే ఎవరెవరో ఏదో అన్నది నీకు చికాకు కల్గించింది. అది నిన్నెందుకు ఏడ్పించింది? ఎందుకంత దిగాలు పడతావు? ఆ ఫలానా అబ్బాయి చెడ్డవాడు, అతడు ఏడవాలి. వాడికి నీవేమీ కీడు చేయలేదు. నీవేమన్నా అతడికి చెడు చెప్పావా? లేదా ఆ అమ్మాయితో ఘర్షణ

పడ్డావా? లేదే! ఇక నీవు విచారించాల్సిన పని లేదు. ఏదైనా నీవు చెడు చేస్తేనే బాధపడాలి. కాని... అలా చక్కదిద్దింది. ఇక నేను ఏడ్వలేదు. ఒక చిన్నపాటి ఆంతరిక కదలికతో లేదా 'ఏదో' అది 'నువ్వు తప్పుచేయలేదు' అని చెప్పింది. ఇక దిగులుపడాల్సిందేమీ లేదు. దీనికి మరో ప్రశ్న 'ఎవరో' నన్ను పదేపదే గమనిస్తున్నది. ఒక మాట మాట్లాడినా లేదా ఒక సైగ చేసినా కూడా లేదా నాలో ఒక చెడు తలంపు వచ్చినా, మా అన్నయ్యను కవ్వించినా లేదా ఇంకేమయినా, అది చిన్న విషయమైన, అది పలికేది (అమ్మ గట్టిగా అరుస్తుంది) 'జాగ్రత్తగా ఉండు' మొదట్లో బాధగా సణిగేదాన్ని, తరువాత నాకు బోధపర్చడం మొదలుపెట్టింది. 'దుఃఖించకు-సరిగ్గా చెయ్యి, బాగు చెయ్యి' ఎప్పుడూ దేన్నైనా చక్కదిద్దవచ్చును. ఏవైనా అవి ఎలా ఉన్నా మరమ్మత్తు చెయ్యవచ్చును. నేను అట్లాగే చేశాను, అదంతా 5 నుండి 7 ఏళ్ళ ప్రాయంలోనే ఉన్న బాలికకున్న తెలివితేటల కొలబద్ద పైనే.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై 25, 1962.

Vol. 55, No. 2
February 2025

Date of Publication:
1st February 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మార్చి 2025

ఈ శరీరమే అంతా కాదు

ఈ శరీరమే అంతా కాదు
విషయ సూచిక

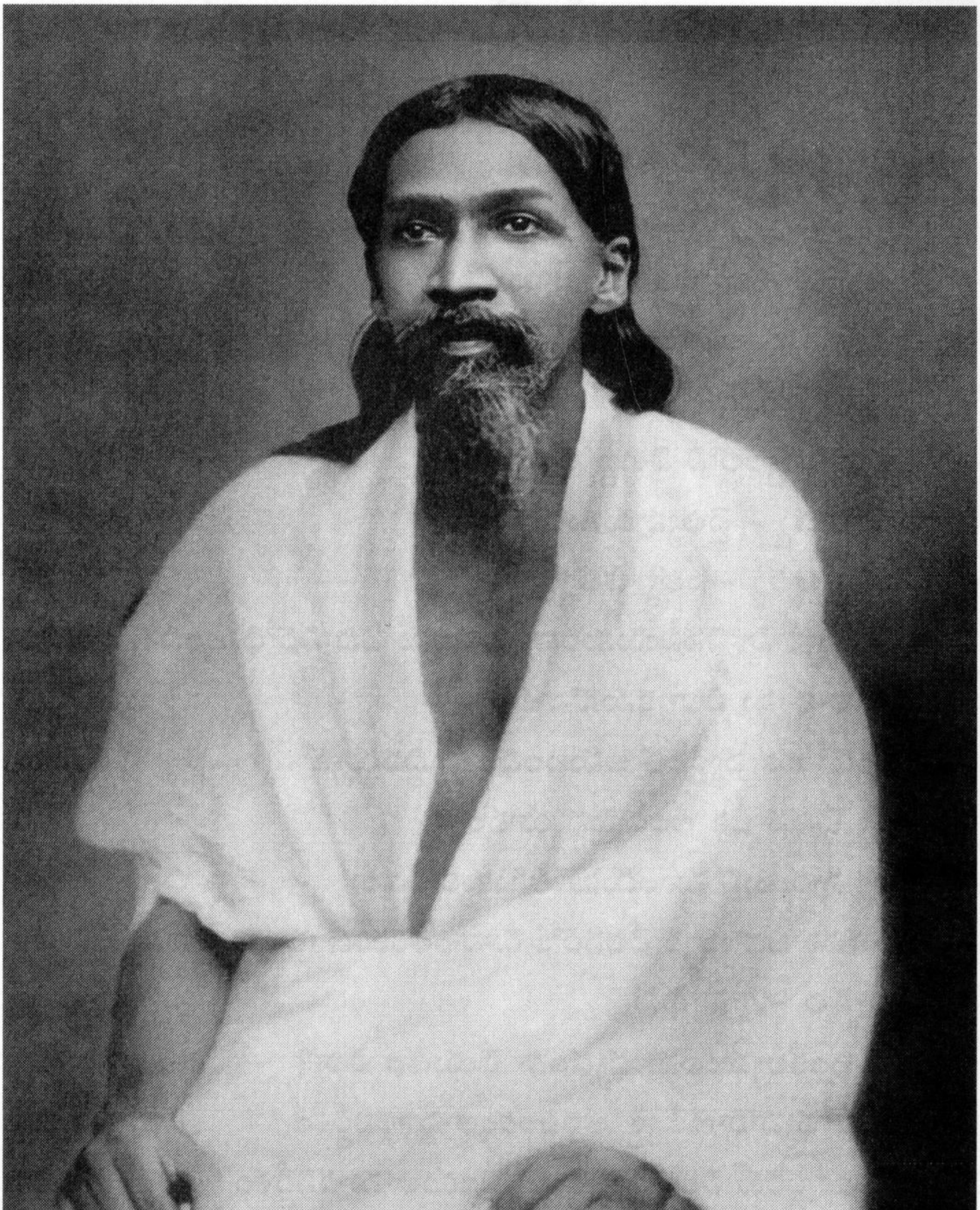
విభాగం-1 వివరణలు

విభాగం -2 సాధన

విభాగం - 3 దైవంతో ఐక్యత

సవరణ : జనవరి 2025 అఖిల సంచిక శీర్షికలో 'జీవిత దశలు' అన్న దానికి 'జీవిత' అని మాత్రమే అచ్చైనది. ఈ సాంకేతిక తప్పిదానికి చింతిస్తున్నాము.

- సొసైటి ప్రధాన కార్యాలయం, పాండిచ్చేరి

శ్రీ అరొబిందొ

ఈ కనిపించే శరీరమే అంతా కాదు

రూపం మోసం చేస్తుంది, వ్యక్తి ఒక ముసుగుమాత్రమే
మనిషిలో లోతుగా దాగిస్వర్గపు శక్తులు వసించగలవు.

అతని దుర్బలమైన నావ సంవత్సరాలనే సముద్రంపై ప్రయాణిస్తుంది
ఒక అవినాశ స్థితికి మారువేషగానివలే అతనున్నాడు.

దివ్యజ్వాల అయిన ఒక ఆత్మ అక్కడ ఉంది,
అద్భుతమైనదాని ఒక జ్వలించే భాగమది,
తన స్వీయ సౌందర్య, దివ్యానందాలకు అతను సృష్టికర్త అయ్యాడు,
మన మర్త్య దారిద్ర్యంలో అతను అమరుడు.

సావిత్రి, పుట. 23 -శ్రీ అరవిందులు

చినిగిన వస్త్రాలలో కూడా నేను ఒక దేవతను
పడిపోయినా సరే ,నేను దైవాన్నే
కింద పడినప్పుడుకూడా ఉన్నతమైన విజయం నాది
చంపబడినప్పుడు సైతంనాది సుదీర్ఘ జీవితం
CWSA 2: 541 *శ్రీ అరవిందుల పద్యాల నుండి*

బాహ్య రూపాలు ఇలా ఉంటాయి

నీ జీవితోద్దేశాన్ని, లక్ష్యాన్ని ఎప్పటికీ మర్చిపోకు. గొప్ప విషయాలను కనుగొనాలనే సంకల్పం ఎల్లప్పుడూ అన్నిటికంటే పైన ఉండాలి, నీవు చేసే పనులకంటే, నీవు (సమాజంలో) ఎవరో దానికంటే పైన ఉండాలి. నీ అస్తిత్వ అన్ని కదలికలపైన ఆధిపత్యం చేసే ఒక పెద్ద కాంతి విహంగంవలె ఉండాలి.

నిరంతరమైన పట్టుదలతో నీవు చేసే ప్రయత్నం ముందు ఒక లోపలి ద్వారం అకస్మాత్తుగా తెరుచుకుంటుంది. నీవు అద్భుతమైన వైభవంలోకి ఉద్భవిస్తావు, అది నీ అమరత్వ నిశ్చయతను నీకు తెలియచేస్తుంది, నీవు ముందు ఎల్లప్పుడూ జీవించే ఉన్నావని, ఇకపై కూడా ఎల్లప్పుడూ జీవించే ఉంటావని ఒక దృఢమైన అనుభవాన్ని అది నీకు ఇస్తుంది. బాహ్యమైన రూపాలు మాత్రమే నశించిపోతాయని, ఈ రూపాలు, నీవు నీ వాస్తవస్థితి నుండి చూసినప్పుడు బాగా మాసి, పాడైపోయి, విసిరివేయబడే దుస్తుల వంటివి.

CWM 12:35 — *శ్రీ మాత*

మనం "నేను" అని పిలిచేది

ఎవరైనా "నేను" అని ఆలోచించినప్పుడు శరీరం గురించి ఆలోచిస్తారు. అది సాధారణ విషయం. వ్యక్తిగత వాస్తవికత శరీరం వాస్తవికత. ఒకరు అంతర్గత అభివృద్ధి కోసం ప్రయత్నించి, తమ అస్తిత్వంలో కొంచెం స్థిరంగా ఉన్నదాన్ని కనుగొనడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు మాత్రమే, అన్ని యుగాలలో, సమస్త మార్పుతో శాశ్వతంగా చేతనాస్థితిలో ఉన్నదేదో "దానిని" అనుభూతి చెందడంతో ప్రారంభించవచ్చు, అటువంటి శాశ్వత చేతన "నేను" అన్నది నిశ్చయం.

CWM 9: 310 — *శ్రీ మాత*

మనం మనంగా అవ్వాలి అనేది చేయవలసిన ఒక పని కానీ నిజమైన మనం అనేది మనలో ఉన్నదే, మనస్సు, ప్రాణం, దేహాల బాహ్యాత్మను అధిగమించడం ఈ అత్యున్నత అస్తిత్వ షరతు అది ఈ అత్యున్నతమైన అస్తిత్వం వ్యక్తం కావడానికి చురుకైనదిగా మారడానికి గల ఒక ఆవశ్యకత. అంతరంగంలో అభివృద్ధి చెందడం, అంతరంగంలో జీవించడం ద్వారా మాత్రమే మనం దానిని కనుగొనగలం. అది పూర్తయిన తర్వాత, అక్కడి నుండి ఆధ్యాత్మిక లేదా దైవిక మనస్సు, ప్రాణం, శరీరాన్ని సృష్టించడం, ఈ పరికరాల ద్వారా దివ్యజీవనం సాగించడానికి ఉపయుక్తమైన నిజమైన వాతావరణం ఉండే ప్రపంచాన్ని సృష్టించడం - ఇది ప్రకృతి శక్తి మన ముందు ఉంచిన అంతిమ లక్ష్యం. ఇది మొట్ట మొదటి ఆవశ్యకత. ప్రతి వ్యక్తి కూడా, తనలోని ఆత్మను, దైవిక వాస్తవికతను కనుగొని, దానిని తన అస్తిత్వంలో, జీవనం అంతటిలో వ్యక్తపరచాలి.

CWSA 21: 1059 — *శ్రీ అరవిందులు*

ఇప్పుడు నీవుగా పైకి అగుపించే అహంకారయుతమైన మనస్సు, ప్రాణం, పరివర్తన చెందడానికి గాను మొదట మనలోని ఆ అత్యంత ఆంతరంగిక రహస్య దివ్యత్వ హస్తాలలోకి తనను తాను సమర్పించుకోవాలి.

CWSA 19:309-10 — *శ్రీ అరవిందులు*

నిజమైన వైభవం

నిజానికి, అత్యంత విషాదకరమైన విషయం ఏమిటంటే, వ్యక్తికి అంతరాత్మ, చైత్యపురుషుడి గురించిన ఎరుక లేకపోవడం దానిచేత జీవితంలో సంపూర్ణంగా మార్గనిర్దేశం చేయబడకపోవడం.

ఒకరి అంతరాత్మను కనుగొనకముందే, దానిధర్మాన్ని అనుసరించి జీవించక మునుపే, మరణించడం, అదే నిజమైన వైఫల్యం.

వాస్తవంగాఐతిహాసికమైన, నిజమైన వైభవం ఏమిటంటే, తనలో దైవత్వాన్ని కనుగొని, ఆ దైవంచే విధించబడిన ధర్మాలకు అనుగుణంగా జీవించడం.
CWM 10: 277

మన అస్తిత్వంలోని నిశ్శబ్ద లోతులలో

మన అస్తిత్వంలోని నిశ్శబ్ద ప్రశాంతతా లోతులలో, ఒక కాంతి నిరంతరం ప్రకాశిస్తున్నది, అది అంతరాత్మిక చేతనా కాంతి. ఈ కాంతిని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళండి, దానిపై దృష్టి పెట్టండి. అది మీలోనే ఉంది. పట్టుదల, సంకల్పంతో మీరు దానిని ఖచ్చితంగా కనుగొంటారు. మీరు దానిలోకి ప్రవేశించిన వెంటనే, మీరు అమరత్వ భావానికి మేల్కొంటారు. మీరెప్పుడు జీవించే వున్నారు. ఇకపైన కూడా మీరు ఎల్లప్పుడూ జీవిస్తారు. మీరు మీ శరీరం నుండి పూర్తిగా స్వతంత్రంగా ఉంటారు. మీ సచేతన మనుగడ ఇకమీద దానిపై ఆధారపడి ఉండదు. ఈ శరీరం అనేది మిమ్మల్ని మీరు వ్యక్తం చేసుకున్న నశించిపోయే రూపాలలో ఒకటి మాత్రమే. మరణం అనేది ఇకపైన అంతరించిపోవడం కాదు, అది ఒక పరివర్తన మాత్రమే. అన్ని భయాలు తక్షణమే అదృశ్యమవుతాయి. మీరు స్వేచ్ఛపొందిన మనిషికి ఉండే ప్రశాంతమైన నిశ్చయతతో జీవితంలో ముందుకు నడుస్తారు.

CWM 12:83-84 *శ్రీ మాత*

అంతరాత్మ - చైత్య పురుషుడు

అంతరాత్మ అనేది దైవానికి సంబంధించినది, ఇది పరిణామక్రమంలోకి ఒక దివ్య సూత్రంగా దిగివచ్చి మనిషిని అజ్ఞానం నుండి వెలుగులోకి తీసుకువెళ్ళే పరిణామానికి మద్దతు ఇస్తుంది.

ఇది పరిణామ సమయంలో ఒక చేతనగల వ్యక్తిత్వం లేదా 'అంతరాత్మిక' వ్యక్తిత్వాన్ని అభివృద్ధి చేస్తుంది, ఇది పరిణామం చెందుతున్న మనస్సు, ప్రాణం,శరీరాలను తన సాధనాలుగా ఉపయోగిస్తూ ఒక జీవితం నుండి ఇంకొక జీవితానికి యెదుగుతుంది.

CWSA 28: 118 *శ్రీ అరవిందులు*

ఆకాంక్ష అనేది దాదాపు ఎల్లప్పుడూ చైత్య పురుషుడి వ్యక్తీకరణ, ఇది మనలోని భాగం, ఇది దివ్య కేంద్రం చుట్టూ, మానవులలో లోతైన చిన్న దివ్య జ్వాల చుట్టూ వ్యవస్థీకృతమై ఉంటుంది. చూడు ! ఈ దివ్య జ్వాల ప్రతి మానవుడి లోపల ఉంది. క్రమంగాఅనేకజన్మ పరంపరలు, కర్మల ద్వారా, ఒక అస్తిత్వం దాని చుట్టూ ఆకారం తీసుకుంటుంది, దీనిని థియోన్ "చైత్య పురుషుడు" అని పిలిచాడు. చైత్య పురుషుడు పూర్తి అభివృద్ధి చెందిన స్థితిని చేరుకున్నప్పుడు, అది అంతరాత్మ పైన ఒక దేహం లేదా ఎలాగైనా ఒక వ్యక్తిగత వస్త్రంలా తయారవుతుంది. అంతరాత్మ అనేది పరమాత్మలో ఒక భాగం - జీవుడు వ్యక్తిగత రూపంలో ఉన్న పరమాత్మ. అలాగే పరమాత్మ ఒక్కటే గనక , జీవుడు కూడా ఒక్కడే, కానీ లక్షలాది వ్యక్తిగత రూపాలతో ఉన్నాడు. ఈ జీవుడు ఒక దివ్య కణం వలె ప్రారంభమై -అది మార్పులేనిది, శాశ్వతమైనది అనంతమైనది కూడా (అంటే వైశాల్యం లో కాదు, అనేక అవకాశాలు కలిగి ఉండే విషయంలో). అనేక జన్మల ద్వారా, దైవిక ప్రభావాన్ని స్వీకరించి, ప్రతిస్పందించినదంతా ఆ జీవుడి చుట్టూ క్రమంగా ఆవరించి ఘనీభవించి, మరింత చైతన్యంతో, మరింత వ్యవస్థీకృతంగా మారుతుంది. చివరికి అది సంపూర్ణ చైతన్యం కలిగిన వ్యక్తిగా మారుతుంది, తనకు తాను యజమానిగా మారి, దివ్యసంకల్పం ద్వారా మాత్రమే ముందుకు కదులుతుంది. అంటే ఇది పరమాత్మ వ్యక్తిగత వ్యక్తీకరణ. దీనినే మనం "చైత్య పురుషుడు" అని పిలుస్తాము.

శ్రీమాత : శిష్యుడితో సంభాషణ, జూలై 25, 1962

అసత్య ఆత్మ - సత్య ఆత్మ

మొదట మానవునిలో జంతువులకు వలెనే వివిధ రకాలుగా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాణిక అనుభూతుల హృదయం ముందు ఉంటుంది. దాని భావాదేశాలు అన్నీ అహంభావంతో కూడుకున్న భావావేశాలతో, సహజ అంధత్వపు అభిమానాలతో, లోపాలు, వక్రబుద్ధి, నీచత్వం, అల్పత్వం, హీనత్వంల యొక్క జీవన ప్రేరణల ఆటల, అదుపు ఆజ్ఞలలో ఉంటాయి. అది ఒక ముట్టడించబడిన హృదయం - కామ, క్రోధ, మధ, మాత్సర్యాల, తీవ్ర హక్కు ప్రకటనల, నీచ దురాశ, దిగజారుడు తనపు అస్పష్ట అల్పత్వముల ముట్టడి అది. అది ప్రతీప్రేరణకు బానిస అయిన అవమానపూరిత జీవశక్తి. ఈ అనుభూతులమయమైన హృదయం మరియు సంచనలపూరిత, ఆకలిగొన్న ప్రాణికపు మిశ్రమము - మానవునిలో కోరికకు చెందిన ఒక అసత్య ఆత్మను సృష్టిస్తుంది. ఇదే మోటైన, అతి అనాగరికమైన, ప్రమాదకరమైన విషయం. నిజానికి 'హేతుబుద్ధి' దీనిని విశ్వసించదు. పైగా నియంత్రణ చేయవలసిన అవసరం వుంది అని అనుకుంటుంది. నిజమైన బలవంతపు నియంత్రణను అది సాధించినప్పటికీ, మన దృఢమైన ప్రాణిక స్వభావం ఎల్లప్పుడూ చాలా అనిశ్చితంగా, మోసపూరితంగా మిగిలిపోతుంది.

కానీ నిజ ఆత్మ అక్కడ లేదు. అది స్వభావపు కాంతివంతమైన గుహలాంటి దానిలో దాగిన ఒక కనపడని యథార్థ హృదయం నందు వున్నది. అక్కడ, వడపోతకులోనైన దివ్యకాంతి దిగువన యథార్థ అంతరాత్మ ఉంది. దాని స్పృహసైతం కూడా కొద్ది మందికే గల ఒక నిశ్చల, నీరవతలో లోతున గల అంతఃసత్తా అది. ఎందుకనంటే ఒకవేళ అందరిలో అంతరాత్మ ఉంది అని అనుకున్నా కూడా చాలా కొద్దిమంది మానవులు మాత్రమే వారి యథార్థ ఆత్మ స్పృహ కలిగి, దాని ప్రత్యక్ష ప్రేరణలో ఉంటారు. అక్కడ భగవంతుని ఒక చిన్న అగ్ని కణము వసిస్తూ ఉంటుంది. అది మన స్వభావనపు అస్పష్టమైన ద్రవ్యరాశికి సహకరిస్తూ ఉంటుంది. దాని చుట్టూ చైత్య పురుషుడు వృద్ధి చెందుతూ ఉంటాడు. ఆ చైత్యపురుషుడే మనలో రూపుదాల్చిన ఆత్మ లేదా మనలోని నిజమైన మనిషి. మానవునిలో ఈ చైత్యపురుషుడు ఎదుగుతున్న

క్రమంలో హృదయ స్పందనలు దైవత్వపు ప్రేరణలను ప్రతిబింబిస్తాయి. అది ఎలా అంటే - మానవుడు నెమ్మదిగా తన అంతరాత్మ ఎఱుకను మరింత కింతగా పొందుతాడు. తను 'ఒక అతి ఉత్తమ జంతువుగా' ఉండడు, తనలోని దైవత్వ సంగ్రహ అవలోకన పొంది, ఆ దివ్య చైతన్య లోతైన జీవితపు సూచనలను దివ్యత్వ విషయాల పట్ల ప్రేరణకు ఇంకా ఎక్కువగా అనుమతిని ఇస్తూ ఉంటాడు.

CWSA 23:150 *శ్రీ అరవిందులు*

ఆత్మ స్వరాన్ని విననీయకుండా మనలను ఏది నిరోధిస్తుంది?

మానవునిలోని బాహ్య అస్తిత్వం, దాని మానానికి దాన్ని వదిలేస్తే అంత బాధ్యతాయుతంగా ఉండదు. సామాన్యంగా దానికి అదే స్వతంత్ర్యంగా వదిలివేయబడి ఉంటుంది. అది ప్రకృతి శక్తుల ఆటవిడుపు. కానీ అంతః లేదా ఉన్నత వ్యక్తి లోతైన చైతన్యమే అతిపెద్ద నిర్మాత, మన విధికి అధిపతి. అందుకే ఈ సార్వభౌమ చైతన్యమును కనుగొనడం, ప్రకృతిలోని అన్ని సంఘర్షణలు, జీవితపు అసంబద్ధతలకు ఒక ముగింపును ఇవ్వడానికి దానితో మమేకం అవ్వడం అనేది అత్యంత ముఖ్యమైనది.

CWM 14:357

మనస్సు నుండి వచ్చేవన్నీ పరస్పర సంబంధంతో ఉంటాయి. మనస్సు ఎంత ఎక్కువ విద్యావంతమై, తనకు తాను వివిధ విభాగములకు ఎంత ఎక్కువ అనువర్తించుకుంటుందో, అంత ఎక్కువగా తాను చెప్పే, ప్రతిపాదించేది సత్యము అని నిరూపించుకునే సామర్థ్యంను పొందుతుంది. ఏ సత్యంను అయినా తర్కం ద్వారా నిరూపించవచ్చు. అంతమాత్రాన అది సత్యం అయిపోదు. అది ఒక అభిప్రాయంగా, ఒక వివక్ష పూరిత ఆలోచనగా, సంశయాత్మకమైన పైపై మెరుగులపైనే ఆధారపడే జ్ఞానముగా మిగిలిపోతుంది. అందుకని దీని అంతటి నుండి బయట పడే ఒకే ఒక్క మార్గం ఏమిటంటే తను ఆత్మను శోధించుకుంటూ వెళ్లి చివరకు దానిని కనుగొనడమే. నీ అంతరాత్మ అక్కడే ఉంటుంది. అదేమీ దాక్కొనే ప్రయత్నం చేయదు. విషయాలను కష్టతరం చేయడానికి నీతో ఆటలు ఆడదు. పైగా దానిని కనుగొనడానికి, అది వినబడేటట్లు చెయ్యడానికి నీకు దోహద పడటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటుంది. నీ అంతరాత్మకు, నీ చురుకైన చైతన్యంకు మధ్య బాగా అల్లరి చేసే అలవాటు ఉన్న రెండు లక్షణాలు ఉన్నాయి. అవే

మనస్సు మరియు ప్రాణికం. వాటి ఆ అల్లరి గోలనే, అసలే సద్దు చేయని లేదా కొద్ది అలికిడి చేసే అంతరాత్మ స్వరాన్ని వినబడకుండా నిరోధిస్తుంది.

CWM 10:23-24 శ్రీమాత

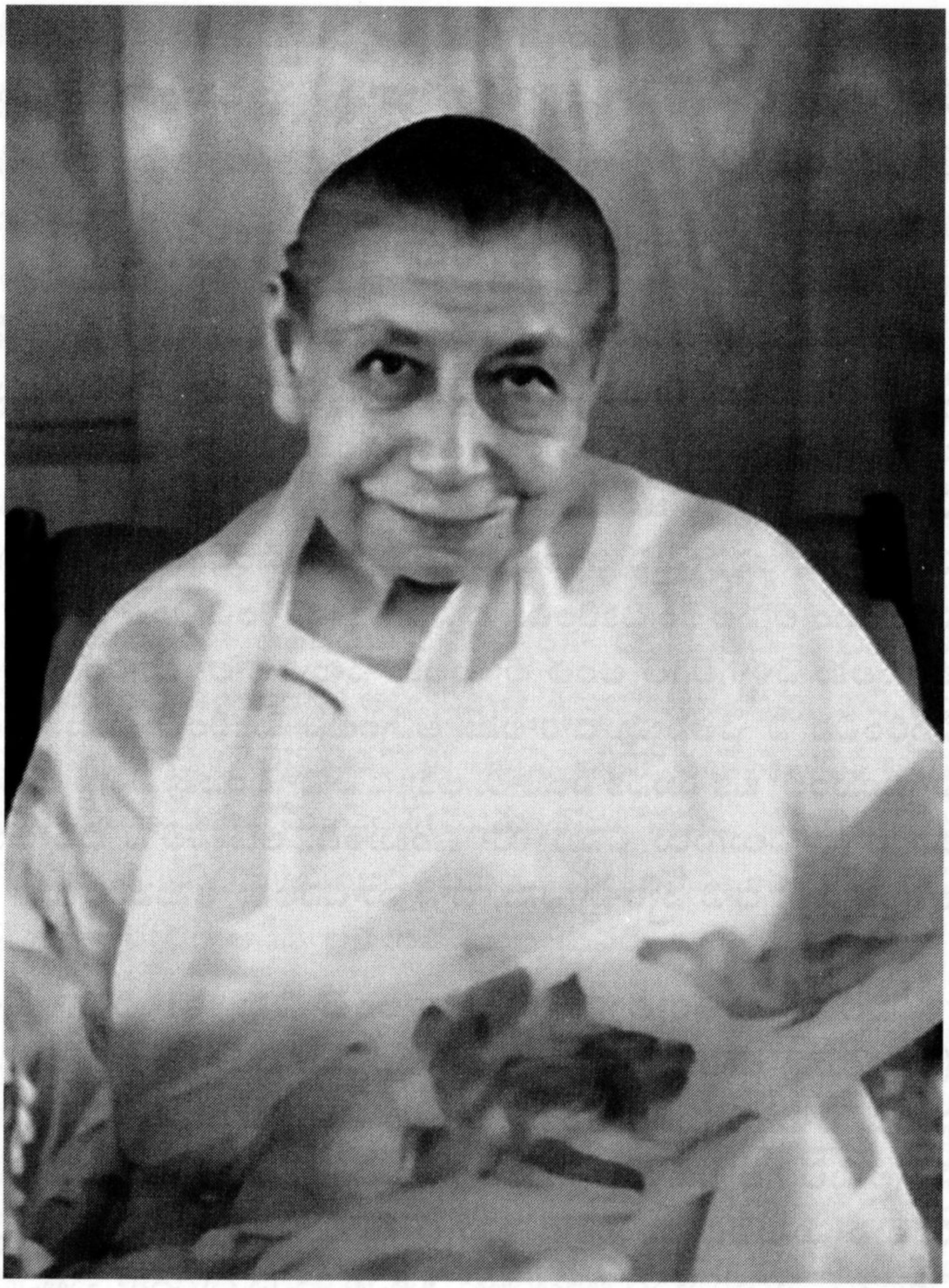
అంతరాత్మను ఎలా కనుకొనగాలి?

దీనికై మొట్టమొదటి ఆవశ్యకత - దైవం కొరకు ఆకాంక్ష. ఆ పిదప, నీవు చేయవలసిందేమిటంటే, దాని వైపే మొగ్గుచూపుతూ, దానిని ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా, ఎఱుకతో, జీవంతో ఉంచడం. దానికి కావలసింది ఏకాగ్రత. ఎలాంటి ఏకాగ్రత అంటే ఆ దైవ నిర్ణయం, దాని ప్రయోజనాల పట్ల సమగ్రమైన, అనన్యమైన అంకిత భావంను కలిగి ఉండేటంతటి ఏకాగ్రత. నీ హృదయం లోపల కేంద్రీకరించు, దానిలోనికి ప్రవేశించి ఎంత దూరం, ఎంత లోతులకు వెళ్ళగలిగితే అంత లోతులకు వెళ్ళు. చాలా దూరం, విశాలంగా విస్తరించిన నీ చైతన్యపు దారాలను అన్నింటినీ సేకరించి చుట్ట చుట్టి, నీ హృదయంలో ఒక మునక వేయాలి. అక్కడ నీ హృదయపు నిశ్శబ్ద లోతులలో ఒక జ్వాల వెలుగులు చిమ్ముతూ ఉంటుంది. అదే నీలోని దివ్యత్వం. నీ అసలైన సత్త. దాని స్వరాన్ని విను, దాని సూచనలను అనుసరించు.

CWM 3:1

నీలోని అంతరాత్మను కనుగొనాలంటే నీవు ~~ఈ~~ దిశగా వెళ్ళాలి. (హృదయపు లోతులలోనికి వెళ్ళాలన్నట్లు సంజ్ఞ చేస్తూ) ఇలా... ఉపరితలం నుండి, బాహ్యం నుండి వెనక్కి, లోపలికి తిరిగి, లోలోపలికి వెళ్తూ, నిశ్శబ్ద, నిశ్చల స్థితి గల ఒక లోతైన బిలంలోనికి దిగి.... అదిగో అక్కడ... ఏది ఒక రకమైన నునువెచ్చనైన నిశ్శబ్ద సమృద్ధ మౌలిక ద్రవ్యం గల నిశ్చలమైనదీ, నిండైనదీ, మధురమైనదీ అంతరాత్మ. ఒకవేళ మనిషి దృఢంగా, చేతనత్వంలో ఉన్నట్లయితే ఒకరకమైన సమృద్ధత లభిస్తుంది. కనుగొనలేని అగాధంలో వున్నఒక పూర్ణ అనుభూతి, ఆ లోతుల్లోకి ప్రవేశిస్తే అనేక రహస్యాలు బట్టబయలవుతాయనే సంవేదన కలుగుతుంది. అది ఎలా ఉంటుందంటే దేనికో సంబంధించిన శాశ్వత, ప్రశాంత జలాల్లోని ప్రతిబింబం వలె బట్టబయలౌతాయి. ఎల్లప్పుడూ శాశ్వతత్వం కొరకే ఉండి ఉన్నాననీ శాశ్వతత్వంకై ఉంటాననే సంవేదన వ్యక్తికుంటుంది. అదిగో అప్పుడే ఆత్మ సారంను లేదా కేంద్రమును మానవుడు స్పృశించినట్టు.

CWM 9:310 శ్రీమాత

అహం నుండి విముక్తి ఆధ్యాత్మికంగా విలువైనది. ఎందుకంటే ఇక వ్యక్తి తను వ్యక్తిగత ఆత్మలో కాక దైవంలో కేంద్రీకృతమౌతాడు. అది భక్తి నియమం కూడా.

CWSA 29:95 *శ్రీ అరవిందులు*

దైవంతో ఒక వ్యక్తిగత అనుబంధం వృద్ధిపర్చుకో

చైత్యపురుష సిద్ధి, చైత్య పురుష జాగృతమవ్వడం, దానిని ముందుకు తీసుకొచ్చి విస్తృత స్థాయిలో దానిపైనే ఆధారపడడంతో మనిషి దైవంతో ఒక వ్యక్తిగత అనుబంధాన్ని వృద్ధి పర్చుకోగలడు. భక్తి, ప్రేమ, నమ్మిక, ఆత్మ సమర్పణతో కూడిన అనుబంధం, స్వార్థ కేంద్రితమైన మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక అహంకారానికి చెందిన వేరుబాటు ఒత్తిడులను తిరస్కరించగల అనుబంధం.

CWSA 30:360

దేవుని యెడల నిజమైన భక్తి, మానసిక లేదా ప్రాణిక భక్తికి పూర్తిగా భిన్నమైనది.

ఈ రెండూ (ప్రాణిక, మానసిక) వాటి శరణాగతిలో వాటినవి దాచుకొనే, వాటి జాగ్రత్త అవి చూచుకొనే ధోరణి ఉంటుంది. అంతరాత్మిక భక్తి అలా ఉండదు. వెనుక దాగి వున్న దివ్యత్వంతో సంపర్కంలో ఉంటుంది. అదే నిజమైన భక్తిగా నిలిచి ఉంటుంది. అంతరాత్మిక భక్తి ఎలాంటి దానినీ కోరదు. తనకంటూ దాచుకొని జాగ్రత్త పడదు. తాను ఉన్నట్లుగానే తన ఉనికిపై సంతృప్తి చెందుతుంది. సరైన పద్ధతిలో పరమ సత్యానికి విధేయంగా ఎలా ఉండాలో చైత్యపురుషకు తెలుసు. అది తనకు తానుగా భగవంతునికి లేదా గురువుకి ఇచ్చి వేసుకొంటుంది. ఎందుకంటే తనను నిజంగా త్యాగం చేసుకోగలదు కాబట్టే నిజంగా అందిపుచ్చుకొనగలదు.

CWSA 36:380-81

కోరిక అనేది తిరస్కరించబడితే అది ఆలోచనపై, భావంపై అజమాయిషీ చేయలేదు. ఒక పూర్తి నిజాయితీతో కూడిన ఆత్మ సమర్పణకి చెందిన స్థిరమైన ఆకాంక్ష ఉంటే, చైత్యపురుష సహజంగానే కొంతకాలం తరువాత తనకు తాను వికసించగలదు.

CWSA 30:349

భక్తి ఒక అనుభవం కాదు, అది హృదయానికి, అంతరాత్మకు చెందిన స్థితి. చైత్యపురుష మేల్కొని, ముందుకు చొచ్చుకొని వచ్చినపుడు ఈ స్థితి కల్గుతుంది. ఈ కారణంతో ఆ ప్రాణిక వాంఛల నుండి వెనుకకు మళ్లి, అంతరాత్మిక మార్గంలోకి చొచ్చుకు వెళ్ళమని చెప్పాను.

CWSA 29:95 — *శ్రీ అరవిందులు*

చైత్య చేతన ఒక అందమైన రూపం

నిస్వార్థ గమనం, లెక్కించకపోవడం, ఈ లోకంలో చైత్య చేతనా రూపాల్లో ఒక అమిత అందమైన రూపం. కానీ ఎప్పుడు మనిషి తన మానసిక వ్యాపకమనే కొలమానానికి పైగా ఎదుగుతాడో అప్పుడది అతని విషయంలో అరుదైనదిగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే బుద్ధితో పాటు అన్ని రకాల నైపుణ్యాలు, తెలివితేటలు, భ్రష్టాచారం, లెక్కింపు ధోరణులు వచ్చేస్తాయి. ఉదాహరణకి ఒక గులాబీ పువ్వు విరిసినప్పుడు, చాలా అలవోకగా, సహజ సిద్ధంగా, అందంగా ఉండటంలోని హర్షాతిరేకంలో, కమ్మని వాసనతో తాను జీవిస్తున్న జీవన

ప్రమోదాన్ని అంతటినీ అభివ్యక్త పరుస్తుంది. అది లెక్కలు వేయదు దాని నుండి అది దేనినీ పొందదు, అది జీవించడంలో, హర్షోల్లాసంగా ఉండటంలో అప్రయత్న సిద్ధంగా ఉంటుంది.

ఒక మనిషిని తీసుకోండి, ఏవో కొన్ని మినహాయింపుల్ని ప్రక్కన పెడితే అతని మనస్సు సక్రియంగా పనిచేయడం మొదలు పెట్టడంతోనే అతని తెలివి అతని అందంతో ఏదో లాభాన్ని పొందాలనే ప్రయత్నిస్తాడు. తనలో ఉన్నది తన కోసం ఏదో తెచ్చిపెట్టాలని, అది మనుషుల నుండి ప్రశంస లేదా ఇంకా అల్పమైన ఉపలబ్ధులయినా సరే. కానీ అంతరాత్మిక దృక్పథం నుండీ చూస్తే ఒక గులాబి పువ్వు మానవుల కంటే ఉత్తమమైనది.

నీవు గనుక ఒక మెట్టు పైకి ఎక్కి గులాబి ఏమి అచేతనంగా ఉంటూ చేస్తుందో దాన్ని సచేతనంగా చేయగల్గితే అప్పుడది చాలా చాలా బాగుంటుంది. అది అదే అయ్యుండాలి. సౌందర్యాన్ని అలవోకగా పుష్పింప జేయడం, లెక్కలు కట్టకుండా ఉండటం, ఉల్లాసభరితంగా ఉండటానికి గానూ, సరళంగా ఉండటం చేయాలి. పసిపిల్లలు కొన్ని సమయాల్లో (కొన్ని సమయాల్లో, ఎప్పుడూ కాదు) ఈ రకంగా ఉంటారు. దురదృష్టవశాత్తు, వాళ్ళ తల్లిదండ్రుల ప్రభావానికి, వాతావరణ ప్రభావానికి లోబడి, చాలా చిన్న పిల్లలుగా ఉన్నప్పటి నుండే లెక్కలు కట్టడం, బేరీజు వేయడం నేర్చుకుంటున్నారు.

తన దగ్గర ఉన్నదానితో లేదా నిజంగా తాను చేసేదానితో ఏదో ఆర్జించాలనే కోరిక, ప్రపంచంలో ఉన్న వికారమైన వాటిల్లో ఒకటి. ఇది చాలా విస్తరించి పోయింది. చాలా విశేషంగా ప్రచలితమై పోయింది. ఇది చాలామటుకు మనిషిలో సహజంగా ఉన్నది. దానికి మల్లే దివ్యప్రేమకు పూర్తిగా వెనుజూపేది మరొకటి లేదు. లెక్కలు వేసి, లబ్ధిని పొందాలనే తృష్ణ.

ప్రశ్న : పువ్వులు ప్రేమిస్తాయా?

ఇది వాటి ప్రేమ రూపం, ఈ వికసనం. గులాబీని స్పష్టంగా చూస్తే అది సూర్యునికి తెరుచుకొని తన అందాన్ని ఇచ్చివేయడం అవసరమన్నట్లు కనిపిస్తుంది. మనకు మాత్రమే, చాలా మటుకు తెలివిలేనిదిగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆ పువ్వులు ఏమి చేస్తున్నాయో దాని గురించి ఆలోచన చేయవు. కాని మనిషి మాత్రం ఎప్పుడూ ప్రతి దానితోనూ సంబంధం పెట్టుకుని, తాను ఏమి చేస్తున్నాడో తనకు తాను చూచుకొంటూ, తన గురించి ఆలోచించు కొంటూ తాను చేస్తున్నట్లు తలంచుతూ ఉండే సామర్థ్యం అతడికి ఉంది.

జంతువులు ఆలోచించవు. అదంతా ఒక మాదిరి ప్రేమ రూపంలో ఉండదు. ఇంకా చెప్పాలంటే పువ్వులు సచేతనంగా ఉండవు. వాటిలో ఉండేది అప్రయత్న సిద్ధంగా సాగే చర్య. తనకు తానుగా సచేతనంగా ఉండే చేతన కాదు. ఏ మాత్రం కాదు. కాని ఆ మొత్తంలో నుండీ ఒక గొప్ప శక్తి పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఒక గొప్ప విశ్వచేతన, ఒక గొప్ప విశ్వప్రేమకున్న శక్తి సమస్త వస్తు జాలమూ సౌందర్యంలో విచ్చుకొనేలా చేస్తుంది.

CWM 5:240-41 *శ్రీమాత*

చైత్య పురుషుని ముందుకు తీసుకురావడం

చైత్యపురుషను ముందుకు తీసుకురావడానికి, చిత్తశుద్ధి గల ఆకాంక్ష, దైవం వైపుకు మాత్రమే తిరుగవలెనను సంకల్పం ఎల్లప్పుడూ ఉండి తీరాలి.

ప్రతిరోజూ అలజడి లేకుండా స్వేచ్ఛగా తానుండే సమయాన్ని కేటాయించుకోవాలి. చైత్యపురుషునితో సంపర్కం పెట్టుకోవాలనే ఆకాంక్షతో సుఖాసీనుడవై దానిని గురించి ఆలోచించు. వెంటనే అలా చేయలేకపోయినా నిరుత్సాహపడవద్దు. ఏదో ఒక రోజు అలా చేయగలవనేది ఖాయం. నీకు మరింత ఎరుకతో సహాయపడడానికి, నీవెంచుకున్న సమయాన్ని నాకు తెలియజేయమని నిన్నడుగుతున్నాను.

CWM 17:363

చైత్యపురుష, యెదుగుదలకు అత్యంత ఆవశ్యక స్థితులు : ఒక గొప్ప ఆకాంక్షలో జీవించడం, ఆంతరంగికంగా ప్రశాంతంగా తయారై వీలైనంత వరకు అలాగే నిలిచి ఉండేందుకు తగిన జాగ్రత్త వహించడం, తన అస్తిత్వ సమస్త కార్యకలాపాలలో ఒక పరిపూర్ణ నిజాయితీని పెంపొందించుకోవడం.

CWM 16:222 *శ్రీమాత*

ఆధ్యాత్మిక పరమసత్యతతో, ఉపరితల అస్తిత్వంలో, ప్రత్యక్ష సంబంధం అనేది అంతరాత్మ సంపూర్ణంగా బయటపడేందుకు ప్రథమ షరతు. ఎందుకనంటే, అది వచ్చేది దాని నుండే. ఒక ఉన్నతతర పరమసత్యతకు చెందినదిగా దృగ్గోచర ప్రకృతిలో కన్పించేదేదైనా దానివైపు సదా మనలోని అంతరాత్మికాంశం మరలి వుంటుంది. దాని చిహ్నంగా, శీలంగా, దానిని సమ్మతిస్తుంది. మొదట ఈ పరమ సత్యాన్ని, శివం, సత్యం, సుందరం ద్వారా అన్వేషిస్తుంది. పరిశుద్ధము, సంస్కారవంతము, ఉన్నతము, ఉదాత్తము

అయిన దాని అంతటి ద్వారా అన్వేషిస్తుంది. ఈ స్పర్శ బాహ్య చిహ్నాలు, నడతల ద్వారా స్వభావాన్ని సవరించి, సంసిద్ధం చేయగలిగినప్పటికీ, పూర్తిగా లేక అత్యంత ఆంతరికంగా, మహోన్నతంగా దానిని మార్చలేవు. మన అస్తిత్వ పునాదులను అంత లోతుగా మరేదీ, తాకి, దానిని కలచి వేయలేదు గనుక, లేక దాని కలచివేత వల్ల ఒక ఉత్పరివర్తనా కల్లోలంగా మార్చలేదు, గనుక అటువంటి అత్యంత లోతున జరిగే మార్పుకు స్వయంగా పరమ సత్యతతో ప్రత్యక్ష సంబంధం తప్పనిసరి.

CWSA 22:934 *శ్రీ అరవిందులు*

ఉన్నతతర ఆధ్యాత్మిక చేతనలోనికి రూపాంతరీకరణ ప్రథమ సోపానం

ఆవశ్యకమైన ద్వివిధ రూపాంతరీకరణలలో మొట్టమొదటిది అంతరాత్మిక సంబంధమైనది. అంతరాత్మిక రూపాంతరీకరణం లభిస్తే ఇతర అంటే సాధారణ మానవ చేతనను ఉన్నతతర ఆధ్యాత్మిక చేతనలోకి రూపాంతరీకరణను సానుకూల పరుస్తుంది. లేని యెడల ఒక మందకొడి, నిరుత్సాహ లేక ఆవేశ, కాని ప్రమాదకర ప్రయాణం అవుతుంది.

CWSA 30:380

మనిషి మానసిక, ప్రాణికములతో ఏర్పడిన రూపంలో ఆధ్యాత్మిక అంశం బయల్పడుతుంది. ఆ రూపం నుండి అంతరాత్మ లేక అధ్యాత్మను గాని మరే ఆధ్యాత్మికాంశాన్ని గాని పూర్తిగా విడదీసి గుర్తించడమనేది మానవ మనస్సుకు చాలా కష్టం. కాని అది కష్టంగా అయ్యేది ఆ ఆధ్యాత్మికాంశం సంపూర్ణంగా వెలువడనంత కాలమే. జాంతవిక మనసులో దాని స్వకీయ ప్రాణ-మూస, ప్రాణ పదార్థం నుండి పూర్తిగా భిన్నమైనదై ఉండదు. దాని కదలికలు, ప్రాణ కదలికలలో విడదీయనలవిగానంతగా కలిసిపోయి ఉంటాయి, విడిగా తనను నిలుపుకొని వాటిని గమనించజాలదు. కాని మనిషిలో మనసు ప్రత్యేకత గలదై ఉంది. ఆతని ప్రాణ ప్రక్రియల నుండి మానసిక ప్రక్రియలు భిన్నమని ఆతడెరుగగలడు. ఆతని ఆలోచన, సంకల్పాలు, తమను తాము ఆతని ఇంద్రియ సంవేదనలు, ప్రేరేపణలు, కోరికలు, భావోద్వేగ ప్రతిచర్యల నుండి తమను తాము వేరుచేసుకోగలవు.

వాటి నుండి బయట పడగలవు. వాటిని పరిశీలించి, నియంత్రించగలవు. వాటి కార్యములు నిర్వహించ అనుజ్ఞ ఇవ్వగలవు, రద్దు చేయగలవు. ప్రాణ, దేహంలో ఒక మానసి జీవిలా తన అస్తిత్వ రహస్యాలను చాలినంత బాగా ఇంకా ఇదమిత్థంగా, నిశ్చయాత్మకంగా తెలుసుకోలేదు. కాని అతనికాభావం ఉంది. ఆంతరికంగా ఆ స్థితిలో వుండగలడు. అదేవిధంగా మనిషిలో అంతరాత్మ, మనస్సు, మానసికీకృతమైన జీవితం నుండి బాగా భిన్నమైనదిగా మొదట్లో కన్పించదు. దాని కదలికలు, మనస్సు కదలికలలో కలసిపోయి ఉంటాయి. దాని ప్రక్రియలు, మానసిక భావావేశ కార్యకలాపాలలో కలసిపోయి ఉంటాయి. మనస్సు ప్రాణం, దేహం నుండి వెనుదగ్గి, తనను తాను విడగొట్టుకొని, వాటి పనిని వాటి రూపకల్పనలను నియంత్రిస్తూ, రూపాన్ని సవరిస్తూ అతనిలో నిలిచి ఉండే ఒక అంతరాత్మను మానసిక మానవుడె ఉుగడు. కాని ఆంతరిక పరిణామం, ముందుకు జరుగుతున్న కొద్దీ ఖచ్చితంగా జరిగేదీ, తప్పక జరిగేదీ, సంభవించి తీరేదీ ఇదే. అది చాలా ఆలస్యంగా జరిగేదైనప్పటికీ, మనపరిణామాత్మక భవిష్యత్తులో అనివార్యమైన తదుపరి సోపానం. ఒక నిశ్చయాత్మకమైన వెలువరింత ఉంటుంది. అలా వెలువడడం జరిగినపుడు అస్తిత్వం తనను తాను ఆలోచన నుండి వేరుచేసుకొని, ఒక ఆంతరిక నిశ్చల నీరవతలో మనోమయ పురుషునిగా చూచుకొంటుంది, లేక ప్రాణ కదలికల నుండి, కోరికలు, ఇంద్రియ సంవేదనలు, గతి ప్రేరేపణల నుండి తనను తాను వేరుచేసుకొని, ప్రాణమయ పురుషునిగా నెఱుగుతుంది. ఒక మానసిక అస్తిత్వంగా లేక ఒక ప్రాణ - అంతరాత్మగా, లేక దేహానికాధారంగా, ఒక సూక్ష్మ ఆత్మగా అయిన ఒక పరమ పురుషలా మనల్ని మనం ఆవిష్కరించుకొంటాం. యథార్థ ఆత్మావిష్కారానికిది చాలు అని అనేక మంది భావించారు. ఒకానొక రకంగా వారిది సరైన భావనే. ఎందుకనంటే ప్రకృతికి, కార్యకలాపాలకు సంబంధించినంత వరకు ఆత్మ లేక అధ్యాత్మ తనను తానావిధంగా చూపుకొంటుంది. దాని సన్నిధానానికి సంబంధించిన ఈ విదిత జ్ఞానం ఆధ్యాత్మికాంశాన్ని విడదీసి చూపడానికి సరిపోతుంది. కాని ఆత్మావిష్కరణ ఇంకా ముందుకు పోగల్గి, ప్రకృతికి సంబంధించిన రూపం లేక కర్మ, సమస్త సంబంధాన్ని ప్రక్కన పెట్టి వేయగలదు. ఈ ఆత్మలు ఒక దివ్య అస్తిత్వ రూపపు ప్రకటనలు. ఆ దివ్య అస్తిత్వ రూపానికి, మనసు, ప్రాణ, దేహాలు, రూపాలు, పరికరాలు మాత్రమే. అప్పుడు మనం, ప్రకృతి

వంక చూస్తున్న జగదంతరాత్మ. మానసిక అవగాహన, పరిశీలన వల్ల గాక, ఒక అంతర్నిహిత చేతన వస్తువుల గురించి దానికి గల అపరోక్ష భావన, దానికి గల సన్నిహిత, ఖచ్చితమైన దృష్టి ద్వారా మనలో ఆమె సమస్త గతి శక్తులను తెలుసుకొంటాం. అందువల్ల మన స్వభావంపై అది బయట పడడం వల్ల ఒక మంచి నియంత్రణ నుంచి దానిని మార్చగలుగుతాం.

మొత్తం అస్తిత్వపు ఒక నిశ్చితతత్వం ద్వారా గాని లేక ఉపరితల చలనాల ప్రభావం క్రింద పడని, దాని వెనుకగా ఉన్న నిశ్చలత్వంతో గాని, అస్తిత్వంలో (సాధించిన : అను) ఒక సంపూర్ణ నిశ్చలత ఉన్నప్పుడు ఒక పరమాత్మను మనమెఱుగ గలుగుతాం. అది మన అస్తిత్వ ఆధ్యాత్మిక ద్రవ్యం, అంతరాత్మ వ్యష్టిత్వాన్ని గూడా అతిశయించిన ఒక ఉనికి అది. విశ్వజనీనత్వంలోనికి తనను తాను వ్యాపింపజేసుకొంటూ, ఏ విధమైన ప్రాకృతిక రూపం లేక కర్మ మీద ఆధారపడడాన్నతిశయిస్తూ, పరిమితులు దృగ్గోచరం కానటువంటిదైన అతీతత్వంలోనికి, పై వైపుకు తనను తాను విస్తరింప చేసుకొంటున్న పరమాత్మను మనమెరుగగలుగుతాం. ఇదిగో మనలోని ఆధ్యాత్మిక భాగపు ఈ విముక్తులు, ప్రకృతిలో ఆధ్యాత్మిక పరిణామపు నిశ్చయాత్మక అడుగులు.

CWSA 22:886-87 *శ్రీ అరవిందులు*

విభాగం - 2 : సాధన

మన సంకల్పములను దృఢంగా చేయడం ఎలా?

ప్రశ్న : మధురమయి మాతా! ఏ విధంగా మనం మన నిర్ణయాలను దృఢంగా చేసుకొనగలం?

శ్రీమాత (నవ్వుతూ) అది చాలా దృఢంగా ఉండాలని కోరుకోవడం ద్వారా. ఇది ఒక తమాషాగా అనిపించవచ్చు. కానీ వాస్తవానికి ఇది నిరపేక్షమైన సత్యం. ఇది నిజంగా కావాలని ఎవరూ కోరుకొనరు. ఇక్కడ సదా ఒక విషయము నీవు గమనించాలి. ఇది నిజాయితీ లేకపోవడం. నిజాయితీగా చూడగలిగితే, ఇది ఈ విధంగా ఉండాలని నీవు తీర్మానించుకొన్నట్లు నీవు చూడగలుగుతావు. దీని వెనుక ఇంకనూ నిర్ణయించుకోలేనిది ఏదో ఉంటుంది. అది తటపటాయిస్తూ ముందుకు రావాలని కాచుకొని ఉంటుంది. నీవు నిజాయితీగా ఉంటే, దాగి వున్న భాగాన్ని పట్టుకోవాలంటే, తనను తాను

కనపడకుండా ఉన్నదానిని నిర్ధారితము కానట్టిదానిని, హఠాత్తుగా ముందుకు వచ్చి ఏదైతే నీవు చేయకూడదనుకొంటావో దానిని చేసేటట్లుగా చేస్తుంది.

అయితే నీవు గనుక నిజంగా కోరుకొంటే ఈ ప్రపంచంలో ఏది కూడా, నీవు చేయాలనుకొన్న దానిని నిరోధించలేదు. ఇది ఎందుకంటే మనిషికి ఎలా సంకల్పించాలో తెలియకపోవడం వలన. ఇది ఎందుకంటే వ్యక్తి తన సంకల్పములో విభజింపబడటం వలన. నీ సంకల్పములో విభజన లేకపోతే, అంటే ఏకమైన నిర్ణయమే ఉంటే, ఈ ప్రపంచంలో నీ సంకల్పాన్ని ఎవరూ మార్చలేరని నేనంటాను.

అయితే చాలామందికి ఎలా సంకల్పించాలో తెలియదు. నిజానికి అలా సంకల్పించుకోవాలని కూడా వారు కోరుకొనరు. ఇవన్నీ కూడా చాలా బలహీనమైన సంకల్పాలు. సరే, ఇది ఈ విధంగా ఉంటుంది... అది ఆ విధంగా ఉండడం మంచిది. ఔను, అది ఆ విధంగా ఉండడమనేది, ప్రాధాన్యమివ్వాల్సిన విషయం. అయితే ఇది సంకల్పము కాదు. సదా, వెనుక ఎక్కడో మేధస్సు మూలాలు దాగిఉండి ఒకటి చూస్తూ చెబుతుంది.

'ఓ అది నాకెందుకు కావాలి? దీనికి భిన్నమైనది నాకు అవసరము'

చూడండి ఈ విధంగా కాదు, కొంచెం నిదానించి వేచి ఉండండి....

అయితే వ్యతిరేకంగా చేయడానికి వ్యక్తి ఎల్లప్పుడు వేయి సాకులు దొరుకుతాయి. ఓహ్! కొద్ది తటపటాయింపు, ఊగిసలాట చాలు... హుష్... విషయము పూర్తిగా పడిపోతుంది. అది ఆ విధంగా ఉంటుంది. అయితే వ్యక్తి సంకల్పిస్తే, విషయం ఇదని అతనికి నిజంగా తెలిస్తే, యథార్థంగా దానిని కోరుకొంటే, సంకల్పములో తనకు తానే పూర్తిగా ఏకాగ్రత చెందితే, అప్పుడు అది చేయుటకు (ఈ ప్రపంచంలో) లేక అది చేయబడడానికి ఖచ్చితంగా, చేయడానికి ఆవశ్యకమైనపుడు ఈ ప్రపంచంలో ఏ శక్తీ కూడా, అడ్డుపడదని నేను చెబుతున్నాను. అది ఏమిటి అనే విషయం మీద ఇది ఆధారపడి ఉంటుంది.

వ్యక్తి కోరుకోవాలి. ఔను, వ్యక్తి కోరాలి. ఈ విధంగా (శ్రీమాత భంగిమ చూపించారు)

వ్యక్తి కోరాలి 'ఔను, ఔను అది ఆ విధంగా ఉంటే చాలా మంచిది' అని తప్పక అనుకోవాలి.

'ఔను, అది శ్రేష్ఠతరం'. మరింత సుందరము అయితే, అయ్యో! జీవి చాలా అల్పప్రాణి, అంతే గదా! ఎల్లప్పుడూ వ్యక్తి, నిందను లేక లోపాన్ని వేరే విషయం మీదకు తోసేస్తుంటాడు. దీనికి కారణం బాహ్యం నుండి వచ్చే ప్రభావం. ఇది పరిస్థితుల అన్ని విధాల ప్రభావం.

చూడు! ఒక పిల్ల తెమ్మెర వచ్చిపోయింది. చూడు నీకది తెలియదు... ఏదో ఒక విషయం... అచేతనయొక్క ఒక్క క్షణం దాని గురించి నాకు ఎఱుక లేదు అంటావు. నీవు దీనిని సమ్మతించ లేదు గనుక దానిని గూర్చి ఎరుక లేదు... దీనికన్నింటికి కారణం ఎలా సంకల్పించాలన్నది నీకు తెలియక పోవడమే.

ఎలా సంకల్పించుకోవాలని నేర్చుకోవడం చాలా ముఖ్యమైన విషయం. యథార్థంగా సంకల్పించుకోవడానికి నీవు నీ సమస్త సత్తాను ఏకీకృతం చేయాలి. వాస్తవానికి ఒక సత్తాగా ఉండడానికి, ఖచ్చితంగా మొదటగా, తనను తాను ఏకీకృతం చేసుకోవాలి. వ్యక్తి గనుక పరస్పర విరుద్ధ ధోరణులతో లాగబడితే, జీవితంలో ముప్పాతిక భాగము తనని గూర్చి తాను తెలుసుకొనలేకపోతే, విషయాలను ఎందుకు చేస్తున్నాడో కారణాలు తెలియకపోతే, అతడు నిజానికి యథార్థమైన ఒక సత్తానా? అతడు మనుగడ లేక ఉనికిలోనే లేనట్లుగా ఉంటుంది. అతడు కేవలం ప్రభావాల, కదలికల, శక్తుల, చర్యల, ప్రతిచర్యల రాశి మాత్రమే. కానీ ఒక సత్తా కాదు.

ఎప్పుడైతే వ్యక్తికి సంకల్పించుకోవడం తెలియడం ఆరంభమౌతుందో, అప్పుడు మాత్రమే నిజమైన సత్తాగా మారడము మొదలౌతుంది. అతడు ఏకీకృతమైతే గాని నిజమైన సంకల్పమును పొందలేడు.

ఎప్పుడైతే నీకు సంకల్పము ఉంటుందో అప్పుడు నీవు దైవానికి ఇలా చెప్పగలుగుతావు. 'నీవు ఏమి కోరుకుంటావో అది నేను కోరుకుంటాను'. అయితే, సంకల్పము లేనప్పుడు ఇలా చెప్పలేము. ఎందుకంటే దైవం ఏది కోరుకొంటాడో అది కోరుకోవడానికి, నీకు సంకల్పము ఉండాలి. అలా కాకుంటే నీవు ఏమీ సంకల్పించుకోలేవు. దీన్ని చాలా ఇష్టపడతావు. దైవము ఏదీ కోరుకొంటాడో అది నీవు కోరుకోవడానికి చాలా ఇష్టపడతావు. దైవానికి ఇవ్వడానికి అతని సేవకు వినియోగించడానికి, నీకు సంకల్పం లేదు. ఇది ఒక రకంగా చెప్పాలంటే, అర్ధ ద్రవ పదార్థం లాగా 'జెల్లీ ఫిష్'లాగా (ఒక రకమైన చేప) ఈ రకమైన చేపకు చావు లేదని కానీ దీని లోపమేమిటనగా,

దాని బ్రతుకులో ఎదుగుదల లేనట్టిదని అంటారు (అనువాదకుని భావం) అక్కడే... సత్సంకల్పాల ఒక రాశి – ఇక్కడ నేను చెడు సంకల్పాలని మరచిపోతూ విషయాల మెరుగైన వైపును మాత్రమే పరిగణిస్తున్నాను – సత్సంకల్పాల ఒక రాశి, అర్ధ చేతస్సు, ఊగిసలాడు చుండటము.

నా బిడ్డలారా ఇది విషయము. ఈ రోజుకు ఇది చాలు సరేనా ! ఇక్కకి చేరుకున్నాం. కేవలం, దీనిని ఆచరణలో పెట్టండి నేను చెప్పిన దానిలో ఈ స్వల్పాన్నైనా, పూర్తిగా కాకపోయినా, కనీసం కొద్దిగానైనా ఆచరించండి.

CWM 6:346-347

సంకల్పము శిరస్సులో లేదు....

తలలో విషయము ఈ విధంగా పోతూ ఉంటే, (శ్రీమాత తన నుదిటి వద్ద ఒకవ్రేలును త్రిప్పుతారు) దానికిశక్తి ఉండదు. చాలా చాలా పరిమితమైన అల్పశక్తి మాత్రమే ఉంటుంది. ఎల్లప్పుడూ అది తనను తాను మోసగించు కుంటుంది.

చాలా కష్టముగా తన సంకల్పాన్నంతా సమీకరించినట్లుగా అది భావించుకొంటుంది. సాధ్యమైనంత కృత్రిమంగా. అంతేకాకుండా, దేనినో పట్టుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారు. అయితే తదుపరి నిమిషమే అదంతా అదృశ్యమైపోతుంది. దీనిని కనీసం వ్యక్తి గుర్తించలేడు, తనను తాను ఇలా ప్రశ్నించుకుంటాడు 'ఇది ఏ విధంగా సంభవించింది?'

నాకు తెలియదు, శిరస్సులో యోగము చేయడమన్నది వాస్తవానికి చాలా కష్టంగా నాకనిపిస్తోంది వ్యక్తికిది అధీనమైతే తప్పసాధ్యం కాదు. పట్టుబడితే మాత్రం సాధ్యం.

సంకల్పమనేది శిరస్సులో లేదు.

నేను సంకల్పముగా, పిలవబడేది అది ఇక్కడ ఉంది.

(శ్రీమాత హృదయ కేంద్రంలోనికి సూచిస్తుంది) దీనికి చర్య జరిపే శక్తి సాక్షాత్కారంకావించే శక్తి వుంది.

ఎవరైతే కేవలం శిరస్సులో సాధన చేస్తారో అతడు లెక్కలేనన్ని ఊగిసలాటలకు లోనౌతాడు.

CWM 6:139

శ్రీమాత

బరోడా మహారాణికి శ్రీ అరవిందుల మార్గనిర్దేశం

(ఆమె విచారణకు సమాధానంగా)

యోగసాధన వలన నేను యోగంతో వచ్చే ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చేతనను పొందాననేది, దానితో కొంత శక్తి వస్తుందనేది వాస్తవమే. ముఖ్యంగా సంసిద్ధంగా ఉన్న వారితో అనుసంధానం కావటానికీ, లేదా ఆ ఆధ్యాత్మిక స్థితి ఏదైతే తన పరిపూర్ణతలో ఒక మార్పుచెందని అంతర్నిశ్చలత, దృఢత, ఆనందమయ స్థితి అయి ఉంటుందో దాని వైపునకు ముందుకు సాగటానికి సహాయం చేయగల శక్తి ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ ఆధ్యాత్మిక శాంతి, ఆనందాలు మానసికమైన శాంతి, సంతోషాల కంటే భిన్నమయినవి. వాటికి ఒక ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ లేకుండా చేరుకోవడం సాధ్యం కాదు.

మీకు నేనీ విషయాన్ని బాగా విడమరచి చెప్పగలిగానో లేదో తెలియదు. నేను క్లుప్తంగా చెప్పగలను. ఏమిటంటే రెండు రకాలయిన చేతనలుంటాయి. వాటిలో ఏదో ఒక దానిలో మనం జీవించగలం. ఒకటి ఉన్నత చైతన్యం - ఏదైతే ఈ జీవన్నాటకానికి అతీతంగా ఉండి దానిని పాలిస్తూ ఉందో అది. దీనినే పలువిధాలుగా పరమాత్మ అనీ, ఆత్మ అని, దైవమనీ పిలుస్తుంటారు. మరొకటి మానవులు నివసించే సాధారణ చేతన. చాలా ఉపరితలంపైన ఉండేది. జీవన్నాటకానికి ఆతడి ఉపకరణంగా వ్యవహరిస్తూ ఉంటుంది. ఎవరైతే సాధారణ చేతనలో నివసిస్తూ, అక్కడి నుండి పనిచేస్తుంటారో వారు పూర్తిగా మనస్సులోని సామాన్య కదలికల చేత పాలించబడి, సహజంగా ఆందోళన కోరికలు, సుఖదుఃఖాలకు అంటే సామాన్య జీవితపు పోకడలన్నింటికీ లోనవుతుంటారు. మానసికమయిన శాంతి, ఆనందాలను పొందవచ్చు. కానీ అది ఎప్పుడూ శాశ్వతమూ, భద్రమూ కాదు. కానీ ఆధ్యాత్మిక చేతన వెలుగు, శక్తి, శాంతి, ఆనందాలతో నిండి ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి సంపూర్ణంగా అందులో నివసించగలిగితే ఈ విషయాలు సహజంగా, భద్రంగా వారికి ఎటువంటి సమస్య లేకుండా స్వంతమవుతాయి. పాక్షికంగా ఉండగలిగినా, లేదా నిరంతరం దానికి ఉన్మీలనంగా ఉండగలిగితే, తగినంత ఆధ్యాత్మిక వెలుగు, శాంతి, శక్తి, ఆనందాలను స్వీకరించి, జీవితపు ఆటుపోటులను తట్టుకోగలుగుతాడు. ఒక వ్యక్తి ఈ ఆధ్యాత్మిక చేతనకు

ఉన్మీల్యం కావడం వలన ఏమి పొందుతారనేది వారు దాని నుండి ఏమి ఆశిస్తున్నారనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. శాంతి కావాలనుకుంటే ఆ వ్యక్తి శాంతిని పొందుతాడు. జ్ఞానం, తేజస్సులు కావాలనుకుంటే మహత్తరమయిన తేజో ప్రకాశంలో జీవించి, సామాన్యమైన మనసు అందుకోగలిగే దానికన్నా మహత్తరమైన లోతైన జ్ఞానాన్ని అందుకోగలడు. ఒక వేళ శక్తి, సామర్థ్యాలను అభిలషిస్తే ఆ వ్యక్తి ఆంతరికమయిన జీవనానికి అవసరమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తిని లేదా బాహ్యమైన కార్యాన్నీ, ఆచరణనూ నియంత్రించగల యోగశక్తిని పొందుతాడు. ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి సంతోషాన్ని కోరుకుంటే, సాధారణ మానవ జీవితం ఇవ్వగల సంతోషమూ, ఆనందాల కన్నా మరింత ఉన్నతమైన ఆనంద పారవశ్యాన్ని అందుకుంటాడు.

ఈ దివ్య చైతన్యానికి ఉన్మీలనం కావటానికి లేదా అందులో ప్రవేశించడానికి అనేకమైన మార్గాలున్నాయి. నేను ఇతరులకు చూపించే నా మార్గం, వ్యక్తి తన ఆంతర్యంలోకి వెళ్ళటానికి చేయవలసిన నిరంతర సాధన, ఆకాంక్షతో భగవంతునికి తెరుచుకోవటం, ఒకసారి ఆ దివ్య చైతన్యము, దాని కార్యగతికి సంబంధించిన ఎఱుకను పొందిన తరువాత సంపూర్ణంగా నివేదన కావించుకోవడం, ఈ ఆత్మ సమర్పణ అంటే మరేమీ కోరుకోకుండా దివ్య చైతన్యంతో ఎడతెగని సంస్పర్శ, ఐక్యతను కలిగి ఉండడం, ఆ చైతన్యపు శాంతి, శక్తి, వెలుగు, ఆనందాలను ఆకాంక్షించడం, మరేమీ ఆశించకుండా జీవితము, కార్యసాధనలో ఈ జగత్తులో ఆ శక్తి కేటాయించిన పనికి మాత్రమే ఉపకరణం కావటం. ఒకసారి ఆ దివ్యశక్తికి ఉన్మీలనమయి, ఆత్మశక్తి మీ మనసు హృదయం, శరీరాలలో పని చేయటాన్ని అనుభూతి చెందినపుడు, ఇక మిగిలినవి దానికి విశ్వసనీయంగా ఉండటమే. నిత్యమూ దానిని పిలుస్తూ తాను వచ్చినపుడు తన పనిని చేయనిస్తూ, అధోచేతనకూ, నిమ్న ప్రకృతికి చెందిన ఇతరములయిన శక్తులన్నింటినీ నిరాకరించాలి.

నా యోగశక్తి స్వభావాన్ని, నా స్థితిని వివరించటానికి ఇదంతా వ్రాశాను. నేను సాధారణంగా ఈ యోగ సాధన చేయమని ఎవరికీ చెప్పను. ఎందుకంటే మొదటి నుండీ చాలా బలవత్తరమైన పిలుపు ఉన్నా లేదా మధ్యలో పెంపొందించుకొని ఉన్న వారికి మాత్రమే ఇది సాధ్యం. మిగిలిన వారు చివరి వరకూ నిలిచి ఉండలేరు. నేను తరచుగా నా మార్గానికతీతంగా చాలామంది యోగుల వలె బాహ్య ప్రకృతిని ఉపశమింపజేసే అవసరం వున్న వారి

సహాయార్థం వెళ్ళను. అయినప్పటికీ కొందరి విషయంలో అలా చేయటానికి నిరాకరించను. నా ధ్యేయం ఒక ఆధ్యాత్మిక జీవన కేంద్రాన్ని నెలకొల్పడం. అది ఒక ఉన్నత చేతనను క్రిందికి తీసుకురావడానికి సాధనమయి, ఆ శక్తి కేవలం మోక్షం కోసం కాక ఈ భూమిపై దివ్య జీవనాన్ని ఆవిష్కరించటానికి వినియోగింపబడాలి.

ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే నేను బహిరంగ జీవనం నుండి వైదొలగి పాండిచ్చేరిలో ఆశ్రమాన్ని స్థాపించడం జరిగింది. (ఇంతకు మించిన సరైన పదం దొరకక 'ఆశ్రమమని' అనవలసి వచ్చింది ఇది సన్యాసుల ఆశ్రమం కాక, అన్నిటినీ వదిలి ఈ కార్యం కోసం సిద్ధం కావాలని ఆకాంక్షించే వారి కొరకు ఉన్న ఆశ్రయం మాత్రమే) అదే సమయంలో నాకున్న శిష్యుల సంఖ్య పరిమితం. వారు వారి కుటుంబాలతో జీవిస్తూ దూరం నుండే నా నుండి ఆధ్యాత్మిక సహాయాన్ని పొందుతుండేవారు.

మహారాణీ, ప్రస్తుతం నేను ఇంత వరకు మాత్రమే జవాబివ్వగలను. నేనీ లేఖలో వివరించినది మీరు కోరుకున్న దానికి ఉపకరిస్తుందో లేదో తమరే నిర్ణయించుకోవలసి ఉన్నది.

CWSA 36:440-442 — *శ్రీ అరొబిందో*

సంసిద్ధత అంటే అర్థం సమర్థత అని కాదు, కేవలం మీ అంగీకారమని. మీలో అన్ని ఇబ్బందులను ఎదుర్కొనే సంకల్పం, ఎంత కాలమయినా వాటిని తట్టుకొనే శక్తి ఉన్నప్పుడే ఈ మార్గాన్ని ఎన్నుకోవాలి.

*

సాధారణ జీవితం పట్ల అసంతృప్తి మాత్రమే యోగానికి తగిన సంసిద్ధత కాదు. అంతర్యంలో ఒక సకారాత్మకమైన పిలుపు. ఒక దృఢ సంకల్పం, ఒక గొప్ప స్థిరత, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో విజయానికి అవసరం.

CWSA 29:27-28 — *శ్రీ అరొబిందో*

మిస్ మార్గరెట్ విల్సన్ (అమెరికా)కు

శ్రీ అరవిందుల మార్గనిర్దేశం

యుద్ధకాలం నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు వుడ్రో విల్సన్ కుమార్తె అయిన మిస్ మార్గరెట్ వుడ్రో విల్సన్ న్యూయార్క్ పబ్లిక్ గ్రంథాలయంలో శ్రీ అరవిందులు రచించిన "ఎస్సేస్ ఆన్ ది గీత" అనే గ్రంథాన్ని 1932 లో చదివి గాఢంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ప్రభావితులైనారు. మార్చి 3వ తేదీన 1936 లో శ్రీ అరవిందుల వారికి రాసిన ఒక లేఖలో తన యోగసాధనలో శ్రీఅరవిందుల మార్గదర్శకత్వం కోసం ప్రాధేయపడుతూ, వారి శిష్యురాలిగా ఆశ్రమంలో నివసించడానికి, యోగసాధకురాలు కావడానికి అవకాశం ఇవ్వమని శ్రీఅరవిందుల వారిని అభ్యర్థించారు.1938 లో ఆశ్రమం లో చేరేందుకు ఆమెకు అనుమతి లభించింది. శ్రీ అరవిందులు ఆమెకు 'నిష్ఠ' అనే పేరును సూచించారు. (అంటే ఏకలక్ష్య సాధనకై ఎక్కుపెట్టిన ఏకాగ్రత) ఆమె 1948 లో అనారోగ్య కారణంగా మరణించారు.

క్రింద తెలుపబడిన లేఖ మిస్ మార్గరెట్ 3.3.1936 లో శ్రీ అరవిందులకి వ్రాసినది.

శ్రీ అరవిందులు 7.9.1936 లో ఆమెకు ఇచ్చిన సమాధానం. (శ్రీ అరవిందులవారు కొన్ని విషయాలు తొలగించి దాని ప్రచురణకు అనుమతించారు.)

శ్రీ అరవిందులకు మిస్ మార్గరేట్ విల్సన్ లేఖ

న్యూయార్క్, మార్చి 3, 1936

గౌరవనీయులైన ప్రియతమ శ్రీ అరవిందులవారికి !

తమరు రచించిన "ఎస్సేస్ ఆన్ ది గీత" 1932 వేసవిలో నాకు లభించినప్పటి నుండి అది ఎంతో ఉపయోగకారిగాను, ఉత్తేజ మూలంగాను ఉంటూ వస్తున్నది. ఇప్పుడు నాకు మీ ప్రత్యక్ష సహాయము, ప్రేరణకై వేడుకుంటున్నాను. నా ఈ దేశంలో ప్రగాఢ విశ్వాసంతో దరిచేర అట్టి వారెవ్వరు నాకు కనబడలేదు. నేను ఏదైనా సంఘంలో గానీ ఒక బృందంలో గానిచేరుదామని ఆశ పడినా వాటి నియమ నిబంధనలు, కట్టుబాట్లు నా

విముక్తిని సాధించడానికి, నిర్బంధిస్తాయని భయంగా ఉంది. నా దగ్గర మీ ఆశ్రమానికి చెందిన ఒక చిన్న కరపత్రం ఉంది. నా ఆత్మ స్వేచ్ఛగా ఆచరించగలిగిన విధి విధానాలు మీరు నాకు అనుమతిస్తారని, అక్కడి క్రమశిక్షణ నేను పాటించదగినదిగా ఉండగలదని విముక్తి దిశగా పరిసరాలు ఉంటాయని ఆశిస్తున్నాను. నాలోని అంతర చేతనలోకి, సమస్త ప్రాణుల చేతనలోకి, చివరగా నాలోని భగవంతుడు అనుగ్రహించిననాడు, పురుషోత్తమునితో, పురుషోత్తమ చైతన్యంతో ఐక్యం చెందే అనుభూతిని పొందడానికి నాకు నేను స్వేచ్ఛగా విధించుకునే కట్టుబాట్లను మీరు నాకు నిర్దేశిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. కానీ దీని సంభావ్యతకు పూర్వం అనుసరించవలసిన మార్గం సుదీర్ఘం అని తెలుసు, ఇది జరగడానికి చాలా సమయం పట్టవచ్చును. మార్గం, గమ్యం రెండూ కష్టసాధ్యమేనని తెలుసు కానీ నేను ఈ మార్గాన్ని ఎంచుకున్నాను తిన్నగా త్వరితగతిన ఆ గమ్యం వైపు వెళ్తున్న నన్ను ఏ అంతరాత్మిక ఐశ్వర్యం, శక్తులు అనుభవించడానికి ఆగకుండా. నా అధ్యాత్మ పరమాత్మ ఒక పనిముట్టుగా, ఒక పరికరంగా మార్గం వెంట నడువదలచు కొన్నాను. ఇప్పుడు నాకొక భయానక శూన్యత ఎరుకైనది. ఏ పనీ, ఏ మాట నాలో నుండి పరమాత్మచే ప్రోత్సహింపబడని కారణంగా అవి నిరర్థకం. ఉన్నత ఆత్మచే నడిపింపబడి ప్రదీప్తమునొందనంత వరకు, నా సూక్ష్మాంతర ఆత్మ నాకు దిశానిర్దేశం చేస్తుందని ఇకపై భ్రమ పడనని విశ్వసిస్తున్నాను.

“ఎప్పుడు శిష్యుడు సంసిద్ధమైయ్యాడో అప్పుడు అక్కడ గురువు తయారుగా ఉంటారని విని ఉన్నాను. నేను సంసిద్ధంగా ఉన్నానా లేదా మీ మార్గ సూచికాలను అనుసరించగలనా అన్నది తెలియదు. కాని నాకు దారి చూపమని గురువర్యా! మిమ్మల్ని వేడుకొంటున్నాను. నిర్భయంగా ప్రయత్నిస్తాను. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం నాకు తెలియని నా స్వీయ ఉన్నత చేతనకు మీరు మాత్రమే ప్రతినిధి అని నాకు తెలుసు. విముక్తి కోసం నా పరితపన ప్రగాఢంగా, చిత్త శుద్ధితో లేకుంటే దయచేసి దానిని ప్రగాఢం చెయ్యండి, ఓ గురుదేవా! అది నన్ను యాతనకు గురి చేసినా దానిని పోగొట్టుకోవాలనుకోవడం లేదు.

ఆశ్రమంలో నివసించకుండా ఉన్న శిష్యులు మీకున్నారని నేను తెలుసు కొన్నాను. అమెరికాలోని శిష్యుల్ని మీరు స్వీకరించారు. ఏ సమయంలోనైనా మీరునన్ను అన్నీ వదిలి పెట్టి మీ ఆశ్రమానికి వచ్చి ఉండమని ఆదేశించండి.

మీరు చెప్పినట్లు చేస్తాను. నాకు భగవంతుడు సహాయం చేస్తాడు.

మీ జవాబు కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. నా కోసం ఇప్పటి వరకూ చేసిన దానికి నేను కృతజ్ఞురాల్ని.

మీ విశ్వాస పాత్రురాలు

మార్గరెట్ వుడ్రోవిల్సన్

మార్గరెట్ విల్సన్‌కు శ్రీ అరవిందుల లేఖ

మార్గరెట్ వుడ్రోవిల్సన్‌కు

పాండిచ్చేరి

సెప్టెంబర్ 7, 1936

వాస్తవంగా ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని, ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని అన్వేషించే ప్రథమ కారణం దైవాన్ని కనుక్కోవడమే. ఇది ఒక్కటే అత్యావశ్యకమైనది, ఇది లేకుండా తక్కినదంతా శూన్యమే. ఒక్కసారి దైవాన్ని కనుగొంటే, ఆయనను అభివ్యక్తం చేయుడానికి,- అంటే వ్యక్తి మొదట స్వంత పరిమిత చైతన్యాన్ని దివ్యచైతన్యంలోకి రూపాంతరం చెందించడం, అనంత శాంతిలో, ప్రకాశంలో, ప్రేమలో, శక్తిలో, ఆనందంలో జీవించడం, తన మూల ప్రకృతిలో అదిగా కావడం, తత్ఫలితంగా తన క్రియాశీలక ప్రకృతిలో దాని పాత్రగా, వాహకంగా, సాధనంగా కావడం జరగాలి. భౌతిక తలం మీద ఏకతా సిద్ధాంతపు కార్యాచరణను తీసుకురావడం, లేదా మానవజాతి కొరకు పనిచేయడం అన్నది పరమ సత్యానికి చెందిన ఒక మానసిక అపానువాదం - ఆధ్యాత్మిక అన్వేషణకు ఇవి ప్రథమ లేక యథార్థ లక్ష్యం కాదు. మనం పరమాత్మను, దైవాన్ని కనుక్కోవాలి, అప్పుడు మాత్రమే పరమాత్మ లేక దైవం ఎలాంటి కార్యాన్ని కోరుతున్నాడు అని తెలుసుకోగలుగుతాం. అప్పటివరకు మన జీవితం, చర్య దైవాన్ని కనుగొనే దిశలో ఒక సహాయంగా, లేక మార్గంగా ఉంటుంది తప్ప వేరే ఏ ఇతర ప్రయోజనం ఉండదు. మనం అంతరిక చైతన్యంలో వృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ, లేదా ఆధ్యాత్మిక దివ్యసత్యం మనలో వృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ, మన జీవితం, చర్య ఇంకా, ఇంకా ఎక్కువగా దాని నుండి ప్రవహిస్తూ దానితో ఒకటవుతాయి.కానీ మన పరిమిత మానసిక భావనలతో అవి ఎలా ఉండాలి అని నిర్ణయించడం అంతరంలోని ఆధ్యాత్మిక సత్య పురోగతిని

అడ్డుకోవడమే అవుతుంది. అది వృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ మనం దివ్యప్రకాశం, దివ్య సత్యం, దివ్య శక్తి, బలం, దివ్య స్వచ్ఛత, దివ్యశాంతి మనలో పనిచేస్తున్నట్లుగా అనుభూతి చెందాలి. అది మన చైతన్యం వలె మన చర్యలతో వ్యవహారం జరుపుతుంది, వాటిని ఉపయోగించుకుని, కల్తీ పదార్థాన్ని తొలగిస్తూ, అధ్యాత్మ విశుద్ధ బంగారంతో మనల్ను దివ్య ప్రతిబింబం లోకి పునర్నించుకోవాలి.

మనలో సతతం దివ్య సన్నిధి ఉన్నపుడు, చైతన్యం రూపాంతరం చెందినపుడు మాత్రమే దైవాన్ని భౌతిక తలంపై అభివ్యక్తం చేయడానికి మనం సిద్ధంగా ఉన్నామనడానికి హక్కు ఉంటుంది. ఒక మానసిక ఆదర్శాన్ని, లేదా సిద్ధాంతాన్ని పట్టుకుని దాన్ని అంతరిక పని విధానాలపై రుద్దటం మనల్ను ఒక మానసిక సాక్షాత్కారానికి పరిమితం చేసుకునే ప్రమాదాన్ని తెస్తుంది, లేదా దైవంతో పూర్తి సౌభ్రాత్రం, సంయోగం పొంది, మన జీవితంలో ఆయన సంకల్పం స్వేచ్ఛగా, సన్నిహితంగా పొంగి పొర్లే నిజమైన అభివృద్ధిని ఆటంకిస్తుంది లేదా అర్ధంతరంగా మధ్యలోనే అసత్యం చేస్తుంది.

ఇది ప్రత్యేకంగా ప్రస్తుతమున్న మనసు మొగ్గు చూపించే ధోరణి లోని పొరపాటు. మనకు అవసరమైన ఒకే ఒక అంశం నుండి అల్ప విషయాల వైపు మనల్ను మళ్లించేదాని కన్నా భగవత్ సాక్షాత్కారం మనకిచ్చే శాంతి, ప్రకాశం, ఆనందాల కోసం భగవంతుని సమీపించడం చాలా ఉత్తమం. అంతరిక జీవితంతో పాటు భౌతిక జీవితాన్ని కూడ దివ్యం చేయడం మనం దర్శించే దివ్య ప్రణాళిక లోని భాగమే, కానీ ఇది పొంగిప్రవహించే ఒక అంతరిక సాక్షాత్కారం తో, అంతరం నుండి పైకి వృద్ధి చెంది దానితో మాత్రమే నెరవేరుతుంది తప్ప ఒక మానసిక సిద్ధాంత పనివిధానంతో కాదు.

మానసిక అన్వేషణను ఒక సజీవ ఆధ్యాత్మిక అనుభవంగా మార్చడానికి అనుసరించవలసిన క్రమశిక్షణ గురించి అడిగావు. నీ చైతన్యాన్ని నీ అంతరంలో ఏకాగ్రం చేసే సాధన మొదటి ఆవశ్యకత. సాధారణ మానవ మనసు నిర్వర్తించే ఉపరితల చర్య నిజ తత్వానికి ముసుగు వేస్తుంది. కాని అక్కడ ఉపరితలం వెనుక, అంతరంలో ఇంకొక చైతన్యం దాగి ఉంది, ఇందులో నిజతత్వం గురించి, స్వభావానికి చెందిన ఒక విశాలమైన, గాఢమైన సత్యం గురించి ఎరుకతో ఉంటూ, ఆత్మను సాక్షాత్కరింప జేసుకుని, స్వభావాన్ని విముక్తి చెందించి, పరివర్తన చెందిస్తాం. ఉపరితల మనసును నిశ్చలం చేసి,

అంతరంలో జీవించడాన్ని ప్రారంభించడం ఏకాగ్రత లక్ష్యం. ఈ యథార్థ చైతన్యంలో బాహ్యం కాని మరో రెండు ముఖ్య కేంద్రాలు ఉన్నాయి. ఒకటి హృదయ కేంద్రంలో(భౌతిక గుండె కాదు, చాతి మధ్యలో ఉండే హృదయ కేంద్రం), ఇంకొకటి శిరసులో ఉంటుంది. హృదయం మీద ఏకాగ్రం చేయడం వల్ల అంతరంలోకి ఉన్మీలనం జరిగి, ఈ అంతరిక ఉన్మీలనాన్ని అనుసరిస్తూ, లోతునకు పయనించడం ద్వారా వ్యక్తిలోని దివ్య అంశమైన అంతరాత్మ లేదా చైత్య పురుష గురించి ఎఱుక కలుగుతుంది. స్వభావాన్ని పాలించడానికి, స్వభావాన్ని, దాని అన్ని చలనాలను దివ్య సత్యం వైపు, దైవం వైపుమళ్లించడానికి, ఊర్ధ్వంలో ఉన్నదానినంతా దాని లోకి ఆహ్వానించడానికి ముసుగు తొలగించబడినందున అది ముందుకు రావడం మొదలవుతుంది. ఇది దివ్య సన్నిధి చైతన్యాన్ని తీసుకువస్తుంది, సర్వోన్నతునికి అస్తిత్వాన్ని అంకితం చేస్తూ, అవరోహణను మనకు పైన వేచి చూస్తూ, ఒక ఉన్నత శక్తి, చైతన్యాలతో ఉన్న మన స్వభావంలోకి ఆహ్వానిస్తుంది. తనను తాను దైవానికి అర్పించుకుంటూ, హృదయ కేంద్రం మీద కేంద్రీకరించడం, ఈ ఆంతరిక ఉన్మీలనం కోసం, హృదయంలో దివ్య ఉనికి కోసం ఆకాంక్షించడం, మొదటి మార్గం, ఒకవేళ అది జరిగితే అది సహజ ప్రారంభమవుతుంది: ఒకసారి పొందిన దాని ఫలితం ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని వేరే ఇతర మార్గంలో ప్రారంభించడం కన్నా చాలా ఎక్కువ సులభము, సురక్షితము చేస్తుంది.

శిరసులో, మానసిక కేంద్రంలో ఏకాగ్రత ఇంకో మార్గం. ఇది ఒకవేళ ఉపరితల మనసులోకి నిశ్శబ్దాన్ని తీసుకువస్తే ఒక అంతరిక, విశాల, గాఢ మనసుకు ఉన్మీలమయ్యి ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని అందుకోవడానికి ఇంకా ఎక్కువ సమర్ధవంతమవుతుంది. కానీ ఒక్క సారి ఇక్కడ ఏకాగ్రం చేసినపుడు వ్యక్తి ఊర్ధ్యం వైపుగా నిశ్శబ్ద మానసిక చైతన్యాన్ని మనసుకు అతీతంగా ఉన్న సర్వానికి ఉన్మీలనం చేయాలి. కొంతకాలం తర్వాత చైతన్యం ఊర్ధ్వం వైపు పెరగడాన్ని అనుభూతి చెందుతాడు, చివరకు ఇది అంతవరకు దేహంలో బంధించబడి ఉన్న ఆచ్ఛాదనకు అతీతంగా పెరిగి, అనంతంలో విముక్తి చెందే ఒక కేంద్రాన్ని శిరసు పైన కనుగొంటుంది. అక్కడ విశ్వాత్మతో, దైవ సన్నిధితో, దివ్య ప్రకాశంతో, దివ్యశక్తితో, దివ్య జ్ఞానంతో, దివ్య ఆనందంతో అనుబంధంలోకి రావడం, అందులోకి ప్రవేశించడం, అదిగా కావడం, స్వభావంలోకి ఇవన్నీ దిగి రావడం మొదలవుతుంది.

మనసులో నిశ్చలత కోసం, ఊర్ధ్వంలోని ఆత్మను, పరమాత్మను సాక్షాత్కరింపజేసుకునే ఆకాంక్షతో శిరసులో కేంద్రీకరించడం ఏకాగ్రత రెండవ మార్గం. శిరసులో చైతన్యాన్ని ఏకాగ్రం చేయడం పైనున్న కేంద్రం లోకి అది పెరగడానికి ఒక సన్నద్ధత మాత్రమే అన్నది గుర్తుంచుకోవడం ముఖ్యం: లేకపోతే వ్యక్తి తన స్వంత మనసులో, దాని అనుభవాలలో మూసుకుపోతాడు, లేదంటే ఆధ్యాత్మిక సర్వాతిశయం లోకి పెరిగి అక్కడే జీవించడానికి బదులు, ఉత్తమోత్తమంగా సత్యం యొక్క ప్రతిబింబాల ను మాత్రమే సాధిస్తాడు. కొంతమందికి మానసిక ఏకాగ్రత సులభం, ఇంకొంతమందికి హృదయ కేంద్రం మీద ఏకాగ్రత సులభంగా ఉంటుంది. కొంతమందికి ఒకదాని తర్వాత మరొకటి రెండింటిని చేసే సామర్థ్యముంటుంది కానీ ఎవరైనా హృదయ కేంద్రంతో ప్రారంభించడం చేయగలిగితే, అది ఎక్కువ అభిలషణీయం.

క్రమశిక్షణ ఇంకో పార్శ్వం స్వభావానికి, మనసుకు, ప్రాణ-ఆత్మ లేక ప్రాణికానికి, భౌతిక తత్వానికి చెందిన కార్యశీలతను పరిగణించడం. స్వభావాన్ని అంతరిక సాక్షాత్కారంతో సామరస్యంగా చేయడమే ఇక్కడ ప్రధాన సూత్రం, దాని వలన వ్యక్తి రెండు అసామరస్య భాగాలుగా విడిపోవడం ఉండదు. ఇక్కడ అనేక క్రమశిక్షణలు లేదా పనివిధానాలు సంభవిస్తాయి. వ్యక్తి సకల క్రియాశీలక చర్యలను దైవానికి అర్పించి, తన స్వభావం ఒక ఉన్నత శక్తి ఆధీనం కావడానికి అంతర మార్గదర్శకతను పిలవడం ఒకటి. ఒకవేళ అక్కడ అంతరం లో అంతరాత్మ-ఉన్మీలనం ఉంటే, చైత్య-పురుష ముందుకు వస్తే, అప్పుడు పెద్ద కష్టం ఉండదు. దానితో పాటుగా చైత్యపురుష విచక్షణ, ఒక స్థిరమైన సూచన సంభవించి, అంతిమంగా ఒక నియంత్రణ ప్రకటితమయ్యి సకల అపరిపూర్ణతలను నిశ్చలంగా, ఓర్పుతో తొలగిస్తూ, యుక్తమైన మానసిక, ప్రాణిక చలనాలను తీసుకువచ్చి, భౌతికచైతన్యాన్ని కూడ పునర్నిర్మిస్తుంది.

మనసు, ప్రాణము, భౌతిక అస్తిత్వాల చలనాల వెనుక వేరుపడి ఉంటూ, వాటి క్రియాశీలక చర్యలను, మన నిజతత్వపు ఏ భాగంగా కాక, కేవలం గత పనివిధానాల చేత మన మీద రుద్దబడిన సాధారణ స్వభావపు ఒక అలవాటు పడిన నిర్మాణం లా పరిగణించడం ఇంకొక పద్ధతి.

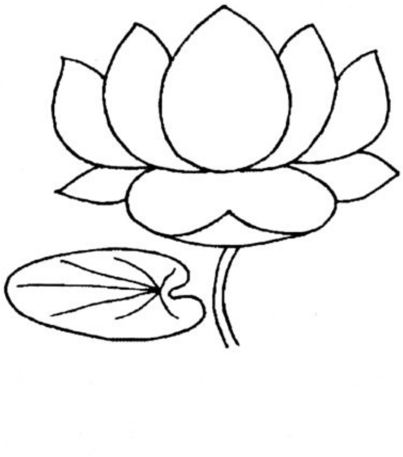
దానికి అనురూపంగా వ్యక్తి విజయవంతమైతే, వేరుపడితే, మనసును, దాని చర్యలను జీవితాన్ని, దాని చర్యలను, శరీరాన్ని, దాని చర్యలను తాను

కానట్లుగా చూస్తే, అతను తనలోని అంతరిక తత్వం గురించిన ఎఱుకను కలిగి ఉంటాడు, ఆంతరిక మనసు, అంతరిక ప్రాణం, అంతరిక భౌతికాలతో ఊర్ధ్వంలో ఉండే యథార్థ ఆత్మను ప్రతిబింబించే వేరుపడిన నిశ్చలనీరవ అపరిమేయ అంతర అస్తిత్వంగా ఉంటూ దాని(ఆత్మ) ప్రతినిధిగా ఉంటాయి. ఈ అంతరిక నిశ్చల దివ్య అస్తిత్వం నుండి నిరాకరించవలసినదంతా నిరాకరించబడటం, ఏదైతే ఉండాలో, రూపాంతరం చెందాలో దాన్ని మాత్రమే అంగీకరించడం, పరిపూర్ణతకై ఒక అంతర దివ్యసంకల్పం, స్వభావ పరివర్తనకు ఏది అవసరమో దానిని ప్రతి అడుగులో చేయడానికి దివ్యశక్తిని పిలవటం జరుగుతుంది, ఇది మనసు, ప్రాణము, శరీరాలను లోలోతుల్లోని అంతరాత్మిక ఉనికికి దాని నిర్దేశక ప్రభావానికి, లేక దాని ప్రత్యక్ష మార్గనిర్దేశం కొరకు ఉన్మీలనం చేస్తుంది. చాలా విషయాలలో ఈ రెండు విధానాలు బయల్పడి కలిసి పనిచేస్తూ, అంతిమంగా రెండు ఒకటిగా కలిసిపోతాయి. కానీ వ్యక్తి అనుసరించడానికి అత్యంత సహజంగా, సులభంగా ఉన్న ఏదో ఒకదానితో ప్రారంభించవచ్చు.

అంతిమంగా వ్యక్తిగత ప్రయత్నం ఆటంకించబడే అన్ని కష్టాల్లో గురువు సహాయం జోక్యం చేసుకుని సాక్షాత్కారానికి లేక అవశ్యక తక్షణ అడుగుకు ఏది అవసరమో దాన్ని తీసుకువస్తుంది.

CWSA 29: 5-9

శ్రీ అరవిందులు

చెప్పు అమ్మా, నేనెవరు?

బాహ్యంగా, నువ్వు చైతన్యవంతం కావడానికి ప్రయత్నిస్తున్న అచేతనామయ శిశువువు.

అంతర్గతంగా, నువ్వు ఒక శాశ్వత ఆత్మవు, శరీరంలో వ్యక్తపరచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు.

CWM 17:74-75 — *మదర్*

మదర్ నుంచి కొన్ని సాధారణ సలహాలు

... ఆ సాక్షాత్కారానికి మార్గం సుదీర్ఘమైనది, కష్టతరమైనదీనూ, ఉచ్చులు, పరిష్కరించాల్సిన సమస్యలతో నిండి ఉంది, ఇది విఫలం కాని దృఢ సంకల్పాన్ని కోరుతుంది... దానిని చేపట్టాలని నిర్ణయించుకున్న వ్యక్తికి కింద చెప్పిన కొన్ని సులభమైన సలహాలు ఉపయోగపడతాయి.

మొదటిది, బహుశా అతి ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే, మనస్సు ఆధ్యాత్మిక విషయాలను అంచనా వేయలేకపోవడం. ఈ విషయంపై వ్రాసిన వారందరూ ఇలాగే అన్నారు. కానీ దానిని ఆచరణలో పెట్టిన వారు చాలా తక్కువ. ఇంకా, మార్గంలో కొనసాగడానికి, అన్ని రకాల మానసిక అభిప్రాయాలకు, ప్రతిక్రియలకు దూరంగా ఉండటం ఖచ్చితంగా అవసరం.

సుఖం, సంతృప్తి, భోగం లేదా ఆనందాల కోసం ఉన్న వ్యక్తిగత కోరికలన్నింటినీ వదులుకో. పురోగతి కోసం మండుతున్న అగ్నిగా మాత్రమే ఉంటూ నీ పురోగతికి, సహాయంగా నీకు వచ్చే ప్రతిదాన్ని తీసుకో, అవసరమైన పురోగతిని వెంటనే సాధించు.

నువ్వు చేసే ప్రతి పనిలో ఆనందాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నించు, కానీ ఆనందం కోసం ఎప్పుడూ ఏమీ చేయకు.

ఉద్రేకంగా, భయంగా లేదా ఆందోళనగా ఎప్పుడూ ఉండకు. అన్ని పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటూ సంపూర్ణ ప్రశాంతతతో ఉండు. ఇంకా నువ్వు సాధించవలసిన పురోగతి గురించి తెలుసుకోవడానికి ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా ఉండు. దానిని చేయడంలో సమయాన్ని వృథా చేయకుండా దానిలో నిమగ్నం అవ్వు.

భౌతిక సంఘటనలను వాటి పైపై విలువలను అనుసరించి గ్రహించడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నించకు. ఆ విషయాలు ఎప్పుడూ గజిబిజిగా ఉండటం వల్ల వాటి వాస్తవిక అర్థం కాకుండా, వేరొక దాన్ని నువ్వు గ్రహించే అవకాశం ఉంది, వాస్తవిక అర్థం మన పైపై అవగాహన ల వల్ల మనకు స్ఫురించనే స్ఫురించదు.

ఒక వ్యక్తి స్వభావాన్ని (స్వభావానికి ఆధారమైన ప్రకృతిని) మార్చే శక్తి నీకు ఉంటే తప్ప, ఎవరి ప్రవర్తన గురించి ఎప్పుడూ ఫిర్యాదు చేయకు. నీకు శక్తి ఉంటే ఫిర్యాదు చేయటానికి బదులు అతనిని మార్చు.

నువ్వు ఏ పని చేసినా, నువ్వు నీ ముందు పెట్టుకున్న లక్ష్యాన్ని ఎప్పటికీ మర్చిపోకు. నువ్వు ఈ గొప్ప యాత్రను ఎంచుకున్న తర్వాత ఉచ్ఛ నీచములనేవి ఏమీ లేవు. అన్ని విషయాలు సరిసమాన ప్రాముఖ్యతతో

ఉంటాయి, అవి విజయాన్ని వేగవంతం చేయడమో, లేదా ఆలస్యం చేయడమో చేయవచ్చు. కాబట్టి నువ్వు తినడానికి ముందు, తినబోయే ఆహారం నీ గొప్ప యాత్ర వైపుగా నీ ప్రయత్నంలో నీ శరీరానికి అవసరమైన పదార్థాన్ని, బలమైన ఆధారాన్ని తీసుకురావాలని, ఆ ప్రయత్నానికి అవసరమైన పట్టుదల, తదేకదీక్షల కోసం శక్తిని ఇవ్వాలనే ఆకాంక్షతో, కొన్ని సెకన్లు ధ్యాన దృష్టితో కేంద్రీకరించు.

నువ్వు ఏ పనైనా చేసే ముందు, ఆ పని నీకు సహాయపడగలదని, కాని పక్షంలో నీ గొప్ప యాత్ర వైపు నీ గమనానికి కనీసం ఏ విధంగానూ ఆటంకం కలిగించకూడదని ఏకాగ్రతతో సంకల్పించు.

నువ్వు మాట్లాడటానికి ముందు నువ్వు మాట్లాడేటప్పుడు, నీ నోటి నుంచి పదాలు బయటకి రాకముందు, నువ్వు మాట్లాడే మాటలు సరి చూచుకోవడానికి, నీ గొప్ప యాత్రలో నీ పురోగతికి ఏ విధంగానూ హాని కలిగించని వాటిని మాత్రమే మాట్లాడడానికి, అలాగే ఖచ్చితంగా అవసరమైన వాటిని మాత్రమే ఎంచుకొని మాట్లాడడానికి తగినంత సమయాన్ని కేంద్రీకరించు.

సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే, నీ జీవిత ఉద్దేశాన్ని, లక్ష్యాన్ని ఎప్పటికీ మర్చిపోకు. గొప్ప ఆవిష్కరణ కోసం సంకల్పం ఎల్లప్పుడూ నీ లోపల ఉండాలి, నువ్వు ఎలా ఉన్నా, ఏమి చేస్తున్నా, ఆ గొప్ప సంకల్పం మీద నీ సమస్త దృష్టి ఉండాలి, ఆ సంకల్పం, నీ ఉనికికి సంబంధించి అన్ని కదలికలపై ఆధిపత్యం చెలాయించే భారీ వెలుగు పక్షిలాగా ఉండాలి.

అలుపెరుగని పట్టుదలతో నువ్వు చేసే ప్రయత్నం వలన, లోపలి ఒక తలుపు అకస్మాత్తుగా తెరుచుకుంటుంది, అప్పుడు నువ్వు మిరుమిట్లు గొలిపే వైభవంలోకి ప్రవేశించి అమరత్వ ధ్రువీకరణను గ్రహిస్తావు, అంటే నువ్వు సమస్త భూతకాలంలో జీవించి ఉన్నావని, రాబోయే భవిష్యత్తులో కూడా జీవించే ఉంటావని, బాహ్య రూపాలు మాత్రమే నశిస్తాయని, పాడైపోయి పారవేయబడిన బట్టల పోలికన ఆ రూపాలు నీ వాస్తవికతతో సంబంధం కలిగి ఉన్నాయని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకోగలవు. అప్పుడు నువ్వు అన్ని బంధాల నుండి విముక్తి పొంది నిటారుగా నిలబడతావు, ప్రకృతి నీపై విధించిన పరిస్థితుల (నువ్వు ఆ పరిస్థితుల భారంతో నలపపడకూడదు అనుకునేటప్పుడు తప్పక పరిస్థితులను సహిస్తూ, భరిస్తూ) భారంతో, శ్రమతో ముందుకు సాగే బదులు, నువ్వు నిటారుగా, దృఢంగా, నీ విధి పట్ల సచేతనంగా, నీ జీవితానికి యజమానిగా ఉంటావు.

CWM 12: 33-35 — *మదర్*

మదర్ హామీ

"నాకు నువ్వు మాత్రమే కావాలి" అని నీవు నిశ్చయతతో భగవంతునికి చెబితే, భగవంతుడు నిన్ను చిత్తశుద్ధితో ఉండేలా ఒత్తిడి చేసే విధంగా అన్ని పరిస్థితులను ఏర్పాటు చేస్తాడు. జీవిలో ఏదో... "నాకు నువ్వు మాత్రమే కావాలి" ఆకాంక్ష... ఆపై ఒక వ్యక్తికి అన్ని వేళలా వంద అసమతుల్య (ఆకాంక్షకు సరిపోని) విషయాలు కావాలి, కాదా? కొన్ని సమయాల్లో ఏదో ఒకటి వస్తుంది, సాధారణంగా ప్రతిదానికీ భంగం కలిగించడానికి అది అడ్డుగా నిలిచి నీ ఆకాంక్షను అనుభవంలోకి నిరోధిస్తుంది. సరే, భగవంతుడు తాను కనపడకుండా, నువ్వు అతనిని చూడకుండానే, నీకు ఎలాంటి సూచన లేకుండా వస్తాడు, నువ్వు భగవంతునికి మాత్రమే చెందకుండా నిరోధించే ప్రతిదీ నీ నుండి తొలగించబడే విధంగా అతను అన్ని అనివార్య పరిస్థితులను, మార్గాన్ని ఏర్పాటు చేస్తాడు. అప్పుడు అన్నిటినీ తీసివేసేటప్పుడు, నువ్వు కేకలు వేయడం, ఫిర్యాదు చేయడం ప్రారంభిస్తావు, కానీ తరువాత, నువ్వు నిజాయితీగా ఉండి, నీలోనికి నువ్వు సూటిగా చూసుకుంటే.. నువ్వు ప్రభువుతో, "నాకు నువ్వు మాత్రమే కావాలి" అని చెప్పినట్లు గుర్తిస్తావు. ఆయన నీకు దగ్గరగా ఉంటాడు, మిగిలినవన్నీ వెళ్లిపోతాయి. ఇది నిజంగా ఉన్నత కరుణ. నువ్వు ~~ఈ~~ విషయాన్ని నమ్మకంతో చెపితే చాలు. నువ్వు దీన్ని సమగ్రంగా చెప్పాలని కూడా నా ఉద్దేశ్యం కాదు, ఎందుకంటే ఒకరు దానిని సమగ్రంగా చెబితే, అంతా పూర్తయిందని అర్థం. అవసరమైనది ఏమిటంటే, జీవిలో ఒక భాగం, నిజానికి కేంద్ర సంకల్పం, "నాకు నువ్వు మాత్రమే కావాలి" అని నిశ్చయతతో చెబితే చాలు. ఒక్కసారి చెప్పినా, అది సరిపోతుంది: పని పూర్తి కావడానికి ఎక్కువ లేదా తక్కువ సమయం పడుతుంది, కొన్నిసార్లు ఇది సంవత్సరాలుగా సాగినా, మనిషి లక్ష్యాన్ని చేరుకుంటాడు-ఎక్కువ లోపాలు ఉంటే, ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. ఒకరికి ఎంత ఎక్కువ అనుబంధాలు ఉంటే అంత ఎక్కువ సమయం పడుతుంది.

కానీ లక్ష్యానికి చేరుకోవడం ఖచ్చితం!

CWM 6: 176-77 — *మదర్*

ఎప్పుడూ ఆమెను తెలుసుకోవడం,
ఎప్పుడూ ఆమె సమక్షంలో జీవించడం
శ్రీ అరొబిందొ

మదర్ ప్రార్థనలు - ధ్యానాలు

అకస్మాత్తుగా తెర చిరిగిపోయింది, క్షితిజం బహిర్గతమైంది - స్పష్టమైన దృష్టికి ముందుగా, నాకు నేనుగా (నాలోని సమస్త భాగాలు) కృతజ్ఞత పెల్లుబికి నీ పాదాల వద్దకు విసిరి వేయబడ్డాను. ఇంకా ఈ లోతైన, సమగ్రమైన ఆనందం ఉన్నప్పటికీ అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది, శాశ్వత శాంతితో అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది.

నాకు ఎటువంటి పరిమితులు లేవు, శరీరానికి సంబంధించిన స్పృహ లేదు, అనుభూతులు లేవు, భావాలు లేవు, ఆలోచనలు లేవు - స్పష్టమైన, స్వచ్ఛమైన, ప్రశాంతమైన, అపారమైన ప్రేమ, కాంతులతో చొచ్చుకుపోయి, చెప్పలేని దీవెనలతో నిండి ఉన్న, అది మాత్రమే ఇప్పటి "నేను" అని నాకు అనిపిస్తోంది, ఇప్పటి "నేను" చాలా స్వల్పంగా ఉంది, మునుపటి "నేను" స్వార్థపూరితమైనది, పరిమితమైనది, ఇది నేనా లేదా నువ్వా అని నేను చెప్పలేను, ఓ ప్రభూ, మా భవిష్యత్తుకి మార్గదర్శీ!

అందరూ కూడా శక్తి, ధైర్యం, బలం, సంకల్పం, అనంత మాధుర్యం, సాటిలేని కరుణ మొదలైన వాటి ప్రతిరూపాలే అని అనిపిస్తుంది.....

ఈ చివరి రోజుల్లో ఇంతకుముందు కంటే బలవంతంగా గతం, కొత్త జీవిత కిరణాల క్రింద పాతిపెట్టబడినట్లుగా అంతరించిపోయింది. ఈ పుస్తకంలోని కొన్ని పేజీలను చదివేటప్పుడు నేను వెనుకకు విసిరిన చివరి చూపు ఖచ్చితంగా ఈ మరణం గురించి నాకు నమ్మకం కలిగించింది. ఓ నా దివ్య గురుదేవా, చాలా సరళతతో, ఒక పసి బిడ్డ నగ్నత్వంతో నేను నీ ముందు సమర్పించుకుంటున్నాను.. నేను గ్రహించిన ఏకైక విషయం ఏమిటంటే ఆ ప్రశాంతతతో కూడిన స్వచ్ఛమైన అపారత్వం....

ప్రభూ, నీవు నా ప్రార్థనకు జవాబిచ్చావు, నేను నీ నుండి అడిగిన దానిని నాకు అనుగ్రహించావు. "నేను" కనుమరుగైంది, నీ సేవలో ఉంచబడిన ఒక విధేయ పరికరం మాత్రమే ఉంది, ఇది నీ అనంత, శాశ్వత కిరణాల గాఢతకి, అభివ్యక్తికి కేంద్రం, నువ్వు నా జీవితాన్ని నా నుండి తీసి నీదిగా చేసుకున్నావు. నీవు నా సంకల్పాన్ని స్వీకరించి నీ సంకల్పంతో ఏకం చేసావు. నీవు నా

ప్రేమను తీసుకొని నీ ప్రేమతో కలిపి ఒకటి చేశావు. నీవు నా ఆలోచనను తీసుకొని, ఆ ఖాళీని నీ సంపూర్ణ చేతనతో భర్తీ చేసావు.

శరీరం మూగ విధేయతతో కలసిన ఆరాధనతో ఆశ్చర్యకరంగా దాని నుదిటిని ధూళిలోకి వంచింది.

నీ శాశ్వత శాంతి శోభలలో నీవు తప్ప మరేమీ లేవు.

CWM 1: 123-24 *మదర్*

మా అస్తిత్వ ఏకైక వాస్తవికత అయిన ఓ ప్రభూ!, ఓ ఉత్కృష్ట ప్రేమాస్పద యజమానీ, జీవితానికి తారకుడా, ప్రతి క్షణం, ప్రతి భాగంలో నీ చేతన తప్ప నాలో మరొక చేతనను ఉండనివ్వకు. నేను నీ జీవితంతో మాత్రమే జీవించనప్పుడు, నేను బాధపడి, నేను అంతరించిపోయే దిశగా నెమ్మదిగా మునిగిపోతాను. ఎందుకంటే నీవే నా ఉనికికి ఏకైక కారణం, నా ఏకైక లక్ష్యం, నా ఏకైక మద్దతు. నేను ఇంకా రెక్కల గురించి తెలియని, ఎగరడానికి వెనుకాడుతున్న పిరికి పక్షిలా ఉన్నాను. నీతో ఖచ్చితమైన ఏకత్వాన్ని చేరుకోవడానికి నన్ను ఎగరనివ్వు.

CWM 1:59 ***(జనవరి 24, 1914)*** *మదర్*

మనం చెడుగా కళంకం కలిగించేవాటిని వదలడం మాత్రమే కాకుండా, మనకు మంచిగా అనిపించే వాటిని కూడా మార్గంలో వదిలివేయడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి.

CWSA 23:333-34 *శ్రీ అరొబిందొ*

Vol. 55, No. 3
March 2025

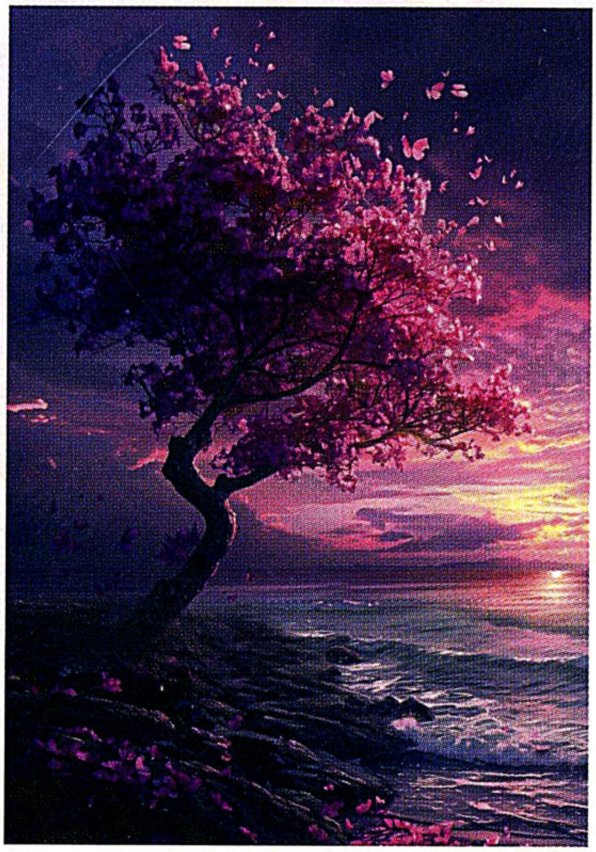
Date of Publication:
1st March 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఏప్రిల్ 2025

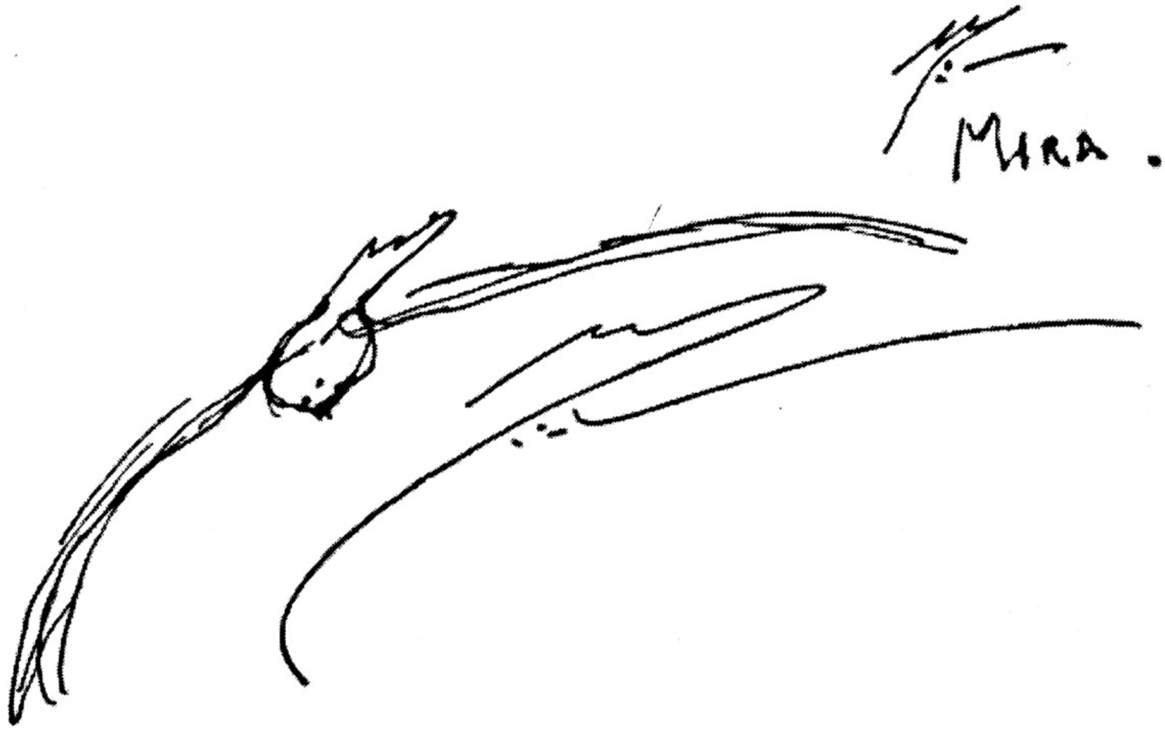
పరముని సందేశం

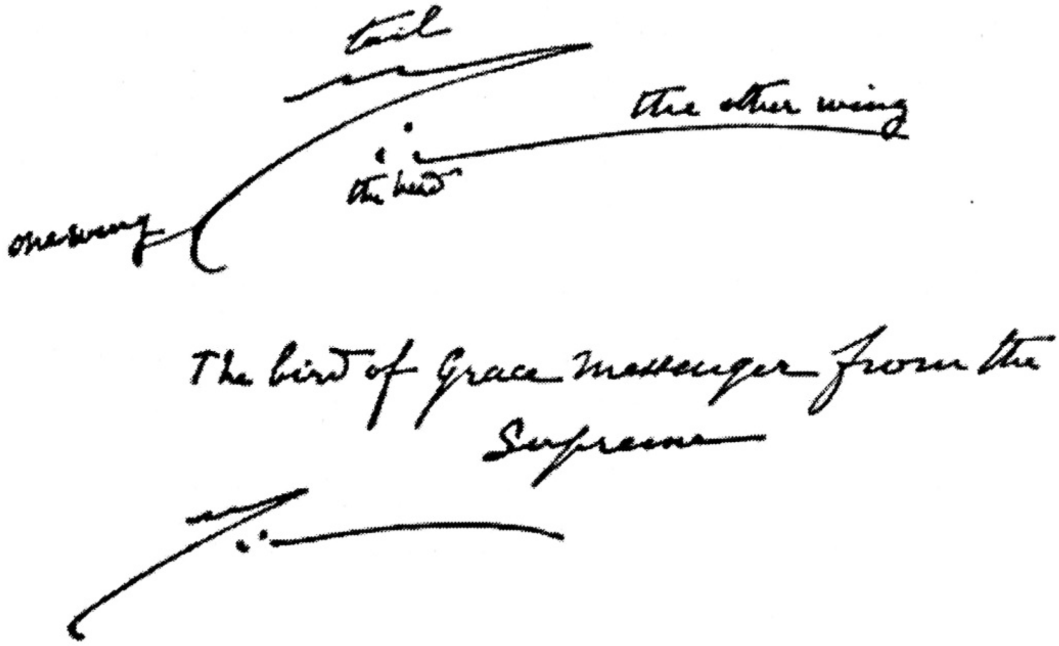
విషయ సూచిక

విజ్ఞప్తి : ఏ విషయమైతే లిఖించబడి, సంతకం చేయబడిందో, ఆ విషయం అంగీకరించబడి, ఆమోదించబడిందని ఆ సంతకం తెలియజేస్తుంది. దానికి తోడు, సంతకం చేసినవారి పేరులో నున్నటువంటి అతీంద్రియశక్తి యొక్క వాస్తవికతను కూడా ఆ సంతకం రూఢి పరుస్తుంది. శ్రీమాతగాని, శ్రీఅరవిందులుగాని ఏదైనా సంతకం చేసారంటే అది కేవలం లాంఛనప్రాయం కాదు. వారి ఇతర చర్యల మాదిరిగానే వారి సంతకం కూడా భూలోకానికి, మానవజాతికి ఒక అపూర్వమైన ఆశీర్వాదం, ఒక దివ్యానుగ్రహం, ప్రస్తావించబడిన విషయం ఈడేర్చబడుటకు వారి పేరులో నున్న అతీతశక్తి యొక్క ధృవీకరణ. అంతేగాక ఒక దైవికమైన, ఉన్నతమైన, పై స్థాయికి చెందిన జీవితాన్ని ఆకాంక్షిస్తున్న వ్యక్తికి, మానవజాతికి ఆనుకూల్యతను చాటడం, మంత్రగర్భితమైన వారి వాక్కు పై భగవంతుని ఆమోదముద్ర వేసి దాని శక్తిని ఇనుమడింప చేయటం. శ్రీమాత తమ సంతకంలోని గమనించతగ్గ విషయాన్ని “భగవంతుని వద్ద నుంచి అరుదెంచే దైవానుగ్రహ వార్తాహరి” అని వివరించారు.

ఈ సంచికలో, వివిధ సందర్భాలలో శ్రీమాత స్వదస్తూరిలో వ్రాయబడి, సంతకం గావించబడిన కొన్ని సందేశాలను ప్రచురిస్తున్నాం. ఆ కారణంగా ఈ సంచిక ఒక ప్రత్యేకతను ఆపాదించుకున్నది; మాసంలో ప్రతి దినం అంతఃకరణతో విశ్లేషించి, ధ్యాస నిలుపడమే గాక, రోజువారీ జీవనంలో ఆచరించతగ్గ ఆలోచన ప్రస్తావన గలది.

పాఠకుల ఆకాంక్ష మేరకు 2015 అఖిల జూలై సంచికను 2025 ఏప్రిల్ సంచికగా మళ్లీ ప్రచురిస్తున్నాం. *- కె.వి. రావు*

సంపాదకీయం :

ఒక ఆసక్తికర విషయం, మదర్ తమ పేరును మీరా అని వ్రాశారు. (చూడుడు, పుట కుడివైపు పైన ఉన్న మూల) "పరముని నుండి సందేశమును కొనితెచ్చు దివ్య కృపావిహంగం" అని తమ చేవ్రాలు విశిష్టత, వివరణను పుట క్రింది భాగంలో చూడగలరు.

అనువాదం : కె.వి. రావు

శ్రీమాత సంతకం

ఇది శ్రీమాత సంతకం యొక్క రేఖాప్రతిరూపం. "మహా శాంతివిహంగం భూలోక అవరోహణ" అని దీని భావం. దాని రెక్కలు భూమి వైపుగా ఒరిగి వున్నాయి. అది భూమికి దిగివస్తున్నది. దాని రెక్కలు ఏ కోణంలో ఒరిగి వున్నాయో, అది ఏ విధంగా పృథ్వీతలం వైపు దిగివస్తున్నదో చూడు. దాని రాక మహాశాంతిని కొని వచ్చుటకు; అది మహాశాంతి వార్తాహరి, మహాశాంతి విహంగం పృథ్వి పైకి దిగివచ్చుట. గమనించావా?...

ఇప్పుడు, ఈ పక్షి ఈ సంతకానికి ఎలా పోలి వున్నదో వివరిస్తాను. చూడు, ముందుగా ఇక్కడ తోక యొక్క రెండు కొసలు వున్నాయి. దానిని నేను రెక్కలా పొడిగించాను. అది ఒక వంపు తిరిగిన రేఖలా కనిపిస్తుంది. నీవు పక్షుల తోకలను చూసి వుంటావు. అవి ఈ విధంగా వుంటాయి....

ఆ విధంగా, తోక యొక్క ఈ రెండు కొసలు ఒక రెక్క కలిసి పక్షి యొక్క ఒక భాగం. ఇది మరొక రెక్క. ఆ రెక్కలు విశాలమైనవి. ఇవి కన్నులు, ఈ రెండుచుక్కలు వాటికి సంకేతాలు. ఇక్కడ తల వుంది.

పక్షి దూరంగా కనిపించినట్లుగా వుంటుంది. అందువల్ల మెరిసే కళ్ళు మాత్రమే కనిపిస్తాయి గాని ఆకారం పూర్తిగా కనిపించదు. దాని రెక్కలు విశాలమైనవి, ఈ మాదిరిగా ఒక పక్కకు ఒరిగి వున్నాయి. అందువల్ల దాని శరీరం మరుగుపరచబడింది. దాని శరీరం కనిపించదు, దాని విశాలమైన రెక్క వెనుక దాచబడింది. దూరంనుంచి చూస్తే దాని కళ్ళు, ముక్కు మాత్రమే కనిపిస్తాయి. అందుకు కారణం కళ్ళు మాత్రమే మెరుస్తుంటాయి గనుక. కళ్ళు ఆత్మకు ప్రతిబింబాలు. కళ్ళే ముఖ్యమైనవి. ఆ కారణంగా విషయం ఈ విధంగా నుంటుంది: తోక ఒక రెక్కతో కలుస్తుంది. ఇది మరొక రెక్క, ఈ రెండు చుక్కలు కళ్ళు.

ఇది మహాశాంతి విహంగం భూమికి దిగివచ్చే దృశ్యానికి సంకేతాత్మక ప్రతి రూపం. ప్రతిసారి పక్షి పూర్తి రూపాన్ని చిత్రించే బదులు దాని సంకేతాత్మక రేఖా చిత్రాన్ని నేను రూపొందించాను. ఎగురుతూ భూమి వైపుగా దిగివస్తున్న పక్షి దృశ్యం నీవు స్పష్టంగా చూడగలవు. అది ఇంకా దూరంగా వుంది కాని ఏదో ఒక నాడు భూమికి దిగివస్తుంది. అప్పుడు అంతటా ప్రశాంతియే ఇదీ నా సంతకంలో గమనించదగ్గ విషయం.

ఆ పక్షి మరో ప్రపంచం నుండి మహాశాంతిని ఇక్కడికి కొనితేవడానికి క్రిందకు వస్తున్నది.

(మోనా సర్కార్ వ్రాసిన 'Luminous Notes' నుండి శ్రీమాతతో సంభాషణల అనువాదం)

Do not take my words for a teaching. Always they are a force in action, uttered with a definite purpose, and they lose their true power when separated from that purpose.

నా మాటలను ఒక ఉపదేశంగా తీసుకోకు. అవి ఎల్లప్పుడూ క్రియాశీల శక్తియుక్తమై, ఒక కచ్చితమైన ప్రయోజనం కోసం ఉచ్ఛరించబడతాయి. వాటిని ఆ ప్రయోజనానికై ఉద్దేశింపబడినవిగా గాక వేరుగా భావిస్తే అవి వాటి యదార్థశక్తిని కోల్పోతాయి.

In the night as in the day be always with me.

In sleep as in waking let me feel in me always the reality of your presence.

Let it sustain and make to grow in me Truth, consciousness and bliss constantly and at all times.

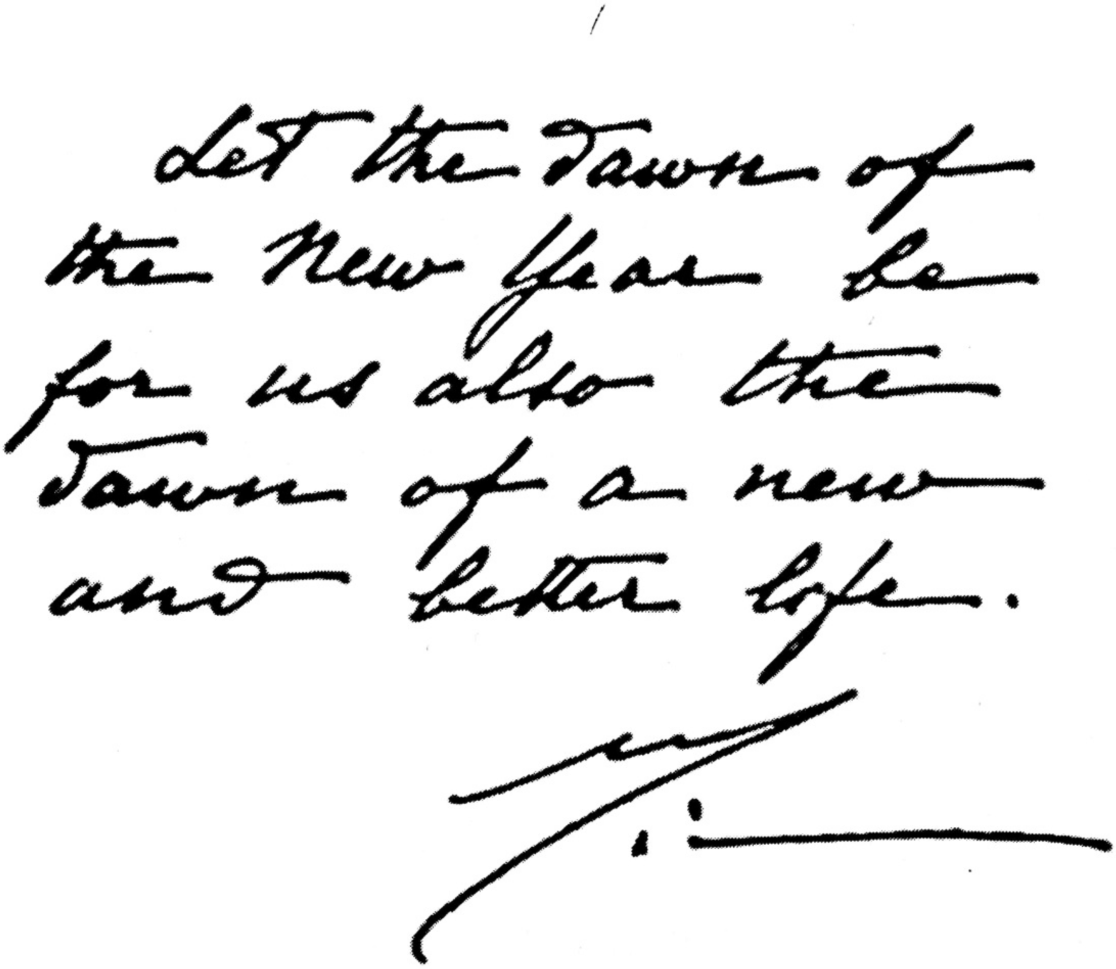
Sri Aurobindo

ప్రార్థనలు

ఒక నిత్య ప్రార్థన

పగటి పూట నున్నట్టుగా రాత్రిళ్ళు కూడా నాతో వుండు. మేల్కొని వున్నప్పటిలాగే నిద్రలో కూడా నీ ఉనికి యొక్క ప్రత్యక్ష అనుభూతి నాలో కలుగనీ, అది నాలో నిర్విరామంగా కొనసాగనీ, అది మహాసత్యాన్ని, దివ్యచేతనను, మహదానందాన్ని నాలో ఎడతెగకుండా ఎదగనీయనీ.

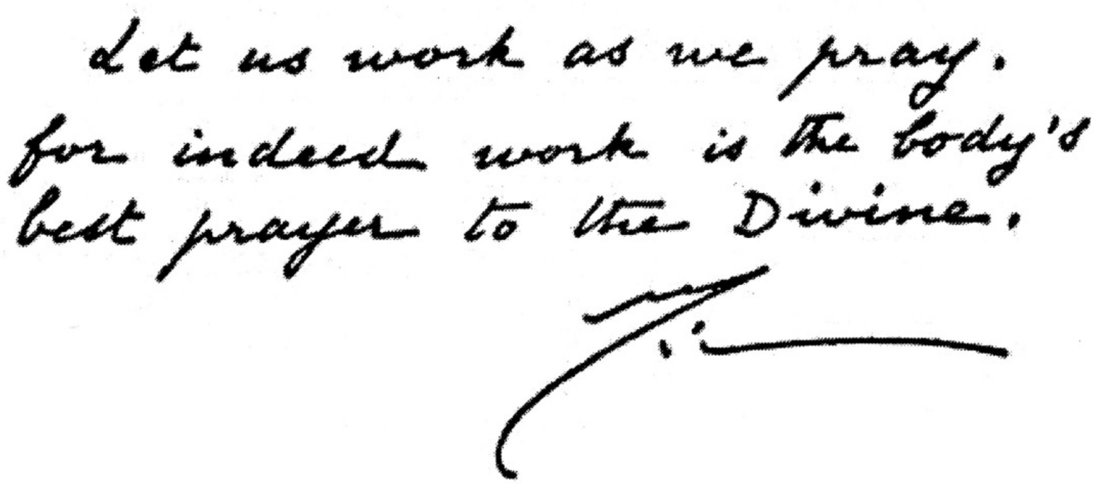
శ్రీ అరవిందులు

Let the dawn of the New Year be for us also the dawn of a new and better life.

ఒక నూతన సంవత్సర ప్రార్థన

నూతన సంవత్సరారంభం మనకో నూతనమైన, మేలైన జీవితానికి ఆరంభమగు గాక.

CWM 15:182 — శ్రీ మాత

Let us work as we pray,
for indeed work is the body's
best prayer to the Divine.

పని శారీరక ప్రార్థన

మనం ప్రార్థిస్తూనే పనిని నిర్వర్తించెదము గాక. పని అంటే దైవాన్ని గురించి చేసే అత్యుత్తమమైన శారీరక ప్రార్థన.

CWM 14:299 — శ్రీ మాత

The prayer of the cells in the body.

Now that, by the effect of the Grace, we are slowly emerging out of inconscience and waking to a conscious life, an ardent prayer rises in us for more light, more consciousness,
"O Supreme Lord of the universe, we implore Thee, give us the strength and the beauty, the harmonious perfection needed to be Thy divine instruments upon earth."

M.

శరీర కణాల ప్రార్థన

దైవానుగ్రహ ప్రభావంతో మనం అజ్ఞానమయస్థితి నుండి నెమ్మదిగా ఒక చేతనామయ జీవనంలోకి మేల్కొంటున్నందున, ఒక అధికమైన వెలుగుకై, మరింత ఉన్నతమైన చేతనకై మనలో ఒక తీవ్రమైన ప్రార్థన ఉత్పన్నమౌతోంది.

"ఓ జగత్ ప్రభూ, ఈ పృథ్వి పై మీకు దివ్యమైన ఉపకరణాలుగా నుండటానికి అవసరమైన సామరస్యపూర్వక సమగ్రతను, శక్తిని, చక్కదనాన్ని ప్రసాదించమని వేడుకొంటున్నాము."

CWM 11:91 — *శ్రీ మాత*

Is the aim of life to be happy?

This is just putting things topsy-turvy.

The aim of human life is to discover the Divine and to manifest It. Naturally this discovery leads to happiness; but this happiness is a consequence, not an aim in itself. And it is this mistake of taking a mere consequence for aim of life that has been the cause of most of the miseries which are afflicting human life.

ముఖ్యోద్దేశం

జీవిత లక్ష్యం

సుఖసంతోషాలను పొందటమే జీవితం యొక్క లక్ష్యమా?

ఈ భావన కేవలం అసలు విషయాలను తలక్రిందులు చేయటమే.

మానవజీవిత లక్ష్యం దైవాన్ని కనుగొని ఆ దైవత్వాన్ని వ్యక్తపరచటమే. ఈ ప్రక్రియ సుఖసంతోషాలకు దారితీస్తుంది; అయితే సుఖసంతోషాలు పర్యవసానమేగాని స్వయంగా పరమార్థం కాదు. ఈ విధంగా కేవలం ఒక పర్యవసానాన్ని జీవిత పర మార్థమని పొరపడటమే మానవజీవితాన్ని దుఃఖభాజితం గావించే అనేకానేక దురదృష్టకర పరిస్థితులకు మూల కారణమైంది.

CWM 12:311-12 శ్రీ మాత

There is a purpose in
life — and it is the only
true and lasting one —
The Divine
Turn to Him and the
emptiness will go.
Blessings

యథార్థమైన, శాశ్వతమైన జీవిత లక్ష్యం

జీవితానికి ఒక లక్ష్యం వుంది—అదొక్కటే యథార్థమైనది, శాశ్వతమైనది దైవం. దైవం వైపు మరలు, నిస్సారభావన తొలగిపోతుంది.

ఆశీర్వాదాలు

CWM 14:6 — *శ్రీ మాత*

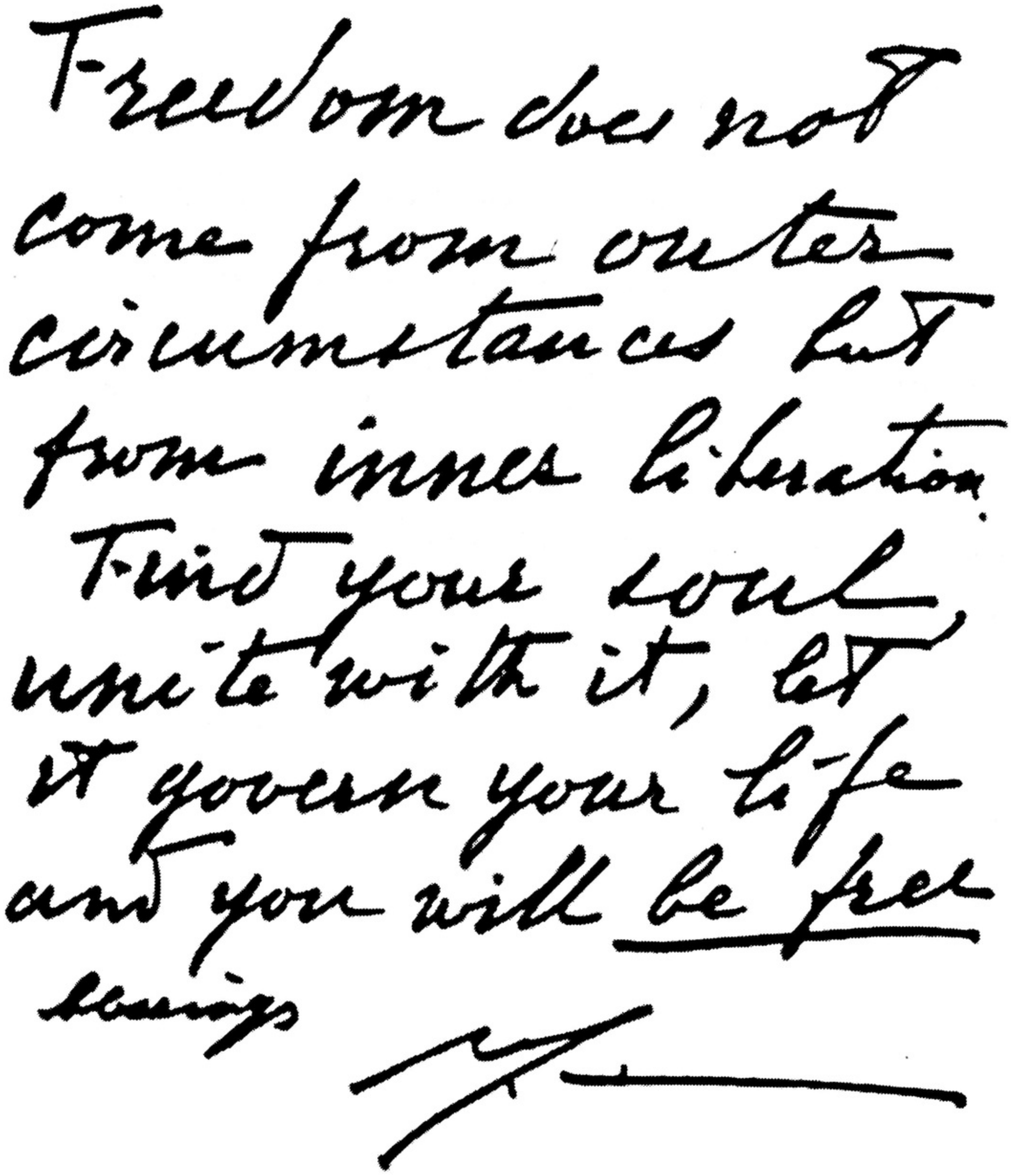
1951

Lord, we are upon earth to accomplish Thy work of transformation. It is our sole will, our sole preoccupation. Grant that it may be also our sole occupation and that all our actions may help us towards this single goal.

ఏకైక లక్ష్యం

ప్రభూ, మేము భూమిపై మీ రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వర్తించడానికే వున్నాము. అదే మా ఏకైక సంకల్పం. ఆ లక్ష్యసాధనలోనే మేము నిమగ్నులమై వున్నాము. అదే మా ఏకైక వృత్తి అగుటకు, మా చర్యలన్నీ ఆ ఒకే ఒక లక్ష్యసాధనకుపకరించేలా అనుగ్రహించు.

CWM 13:8 — శ్రీ మాత

Freedom does not come from outer circumstances but from inner liberation. Find your soul, unite with it, let it govern your life and you will be free
blessings

స్వేచ్ఛ

నిజమైన స్వేచ్ఛ అంటే ఏమిటి

స్వేచ్ఛ అనేది అంతరంగ విముక్తి వలన తప్ప బాహ్యపరిస్థితుల వలన సమకూరదు.

నీ ఆత్మను కనుక్కో, దానితో తాదాత్మ్యం చెందు, అది నీ జీవితాన్ని శాసించనీ

-నీవు స్వేచ్ఛను పొందుతావు.

ఆశీర్వాదాలు

CWM 14:188 — శ్రీ మాత

All that happens
is to teach us one
and the same lesson. –
Unless we get
rid of our ego
there is no peace
either for ourselves
or for the others –
And without ego
the life becomes
such a wonderful
marvel!...

love

అహం ఉన్నంత వరకు శాంతికి తావు లేదు

జరిగేదంతా మనకు ఆ పాఠం నేర్పడానికే. మనం మన అహం త్యజించితే తప్ప మనకుగాని, ఇతరులకుగాని, శాంతి చేకూరదు. అహంభావరహిత జీవితం ఎంతో ఆశ్చర్యకరమైన అద్భుతమౌతుంది!...

ప్రేమతో

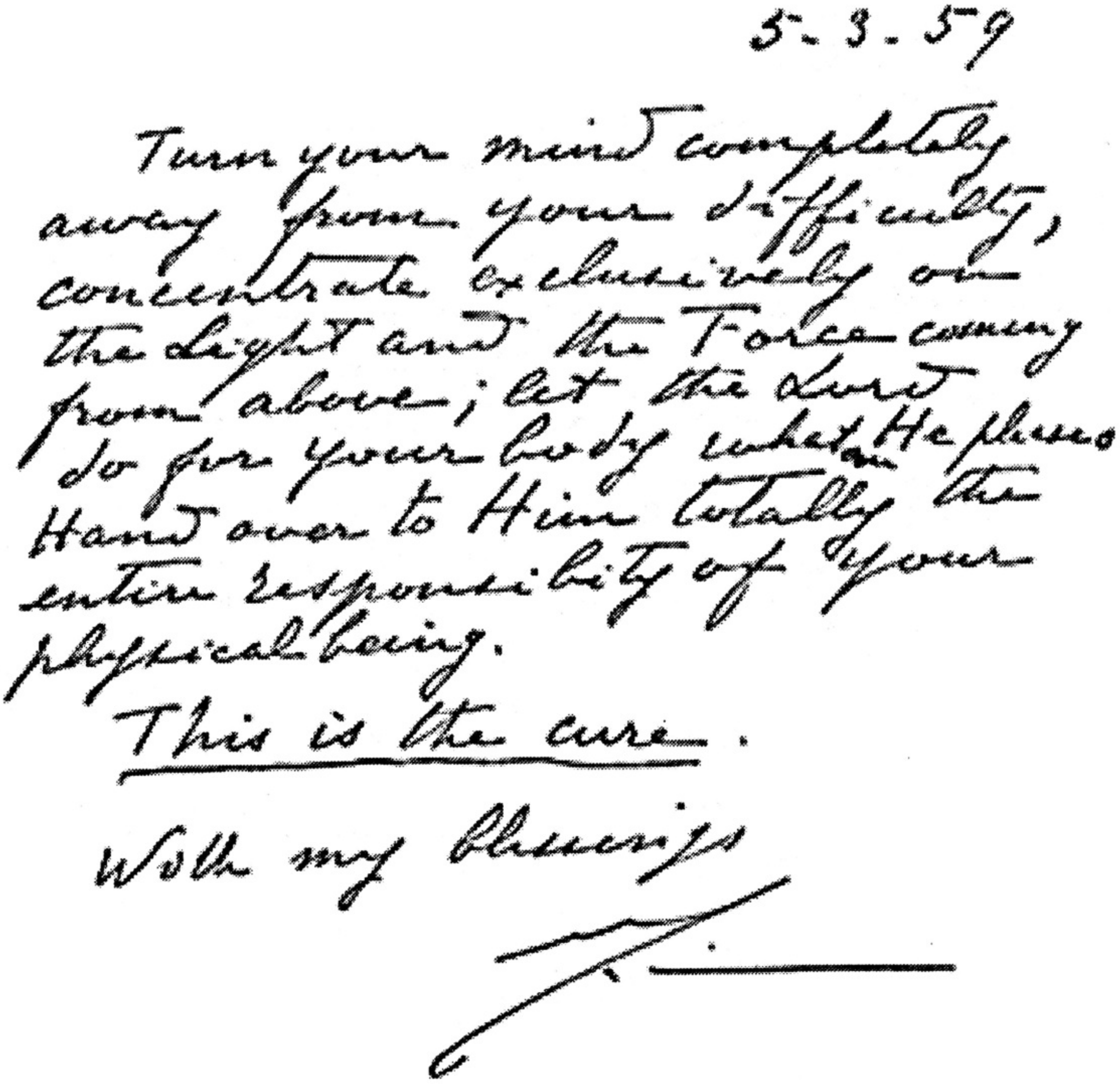
CWM 17:294 — శ్రీ మాత

Never worry –
Do with sincerity all
you do and leave the
results to the Divine's
care.

ఎప్పుడూ దిగులు పడవద్దు

నీవు చేసేదంతా చిత్తశుద్ధితో చేయి, ఫలితాలు దైవానికే వదలివేయి.

CWM 14:222 శ్రీ మాత

5-3-59

Turn your mind completely away from your difficulty, concentrate exclusively on the Light and the Force coming from above; let the Lord do for your body what He pleases. Hand over to Him totally the entire responsibility of your physical being.

This is the cure.

With my blessings

వ్యాధి నివారణ

నీ మనస్సును ఇక్కట్ల నుంచి పూర్తిగా దూరంగా మరల్చు, పైనుంచి వచ్చే మహాప్రకాశము, మహాశక్తుల మీద ప్రత్యేకించి కేంద్రీకరించు. మహాప్రభువు నీ శరీరానికి ఏమి చేయడానికి ఇష్టపడతాడో ఆయనను దానినే చేయనీయి, నీ భౌతిక అస్తిత్వం పూర్తి బాధ్యతను మొత్తం ఆయనకే అప్పజెప్పు.

ఇదే నివారణ.

నా ఆశీశ్శులతో

CWM 15:150 — శ్రీ మాత

Be simple,
Be happy.
Remain quiet.
Do your work as well as you can.
Keep yourself always open towards me.
This is all that is asked from you.

సాధన

రోజువారీ కార్యక్రమం

నిరాడంబరంగా ఉండు,

సంతోషంగా ఉండు,

ప్రశాంతంగా ఉండు,

నీవు చేయగలిగినంత చక్కగా నీ పనిని నెరవేర్చు, నిన్ను నీవు ఎల్లప్పుడూ నాకు ఉన్మీలనం కావించుకుని ఉండు. ఇంత మాత్రమే నీ నుంచి ఆశించేది.

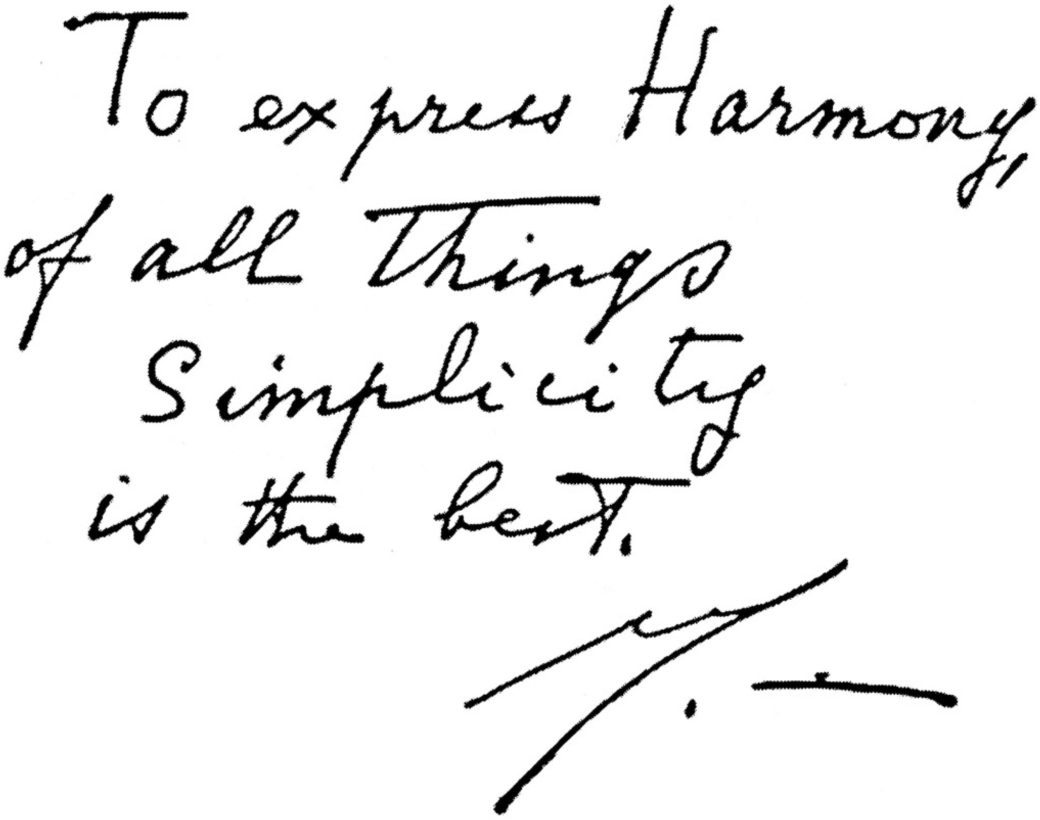
CWM 13:77 — శ్రీ మాత

What you are not able to do today, you will achieve tomorrow. Persevere and you shall conquer.

పట్టుదల - గెలుపు

ఈ రోజు నీవు చేయలేనిది, రేపు నీవు సాధించగలవు. పట్టుదలతో ఉండు, నీవు గెలిచి తీరుతావు.

CWM 14:163 శ్రీ మాత

To express Harmony
of all Things
Simplicity
is the best.

సామరస్యత - నిరాడంబరత

సామరస్యత అభివ్యక్తీకరణలో,
నిరాడంబరత అన్నింటిలోకి అత్యుత్తమం.

CWM 14:151 శ్రీ మాత

Love is not sexual intercourse

Love is not vital attraction and interchange.

Love is not the hearts hunger for affection.

Love is a mighty vibration coming straight from the One, and only the very pure and very strong are capable of receiving and manifesting it.

To be pure is to be open only to the Supreme's influence and to no other.

ప్రేమ - పవిత్రత

ప్రేమ లైంగిక సంపర్కం కాదు.
ప్రేమ ప్రాణికమైన ఆకర్షణ, ఇచ్చిపుచ్చుకోలు కాదు.
ప్రేమ మానసిక ప్రీతి కోసం పడే హృదయోద్వేగం కాదు.
ప్రేమ ఏకైకం నుంచి సరాసరి వచ్చే గొప్ప ప్రకంపనబీ
కేవలం ఎంతో పవిత్రులు, అతి దారుఢ్యులు మాత్రమే దానిని
అందుకొనుటకూ, అభివ్యక్తతకూ సమర్థులు.
పవిత్రంగా ఉండటమంటే కేవలం పరమేశ్వరుని ప్రభావమునకు మాత్రమే ఉన్మీలనమవటం, మరి ఏ ఇతరమునకూ కాదు.

CWM 14:25-26 — శ్రీ మాత

Do *you* know what is true love?

There is only *one* true love, the love *from* the Divine, which, in human beings, turns into love *for* the Divine.

Shall we say that the nature of the Divine is Love.

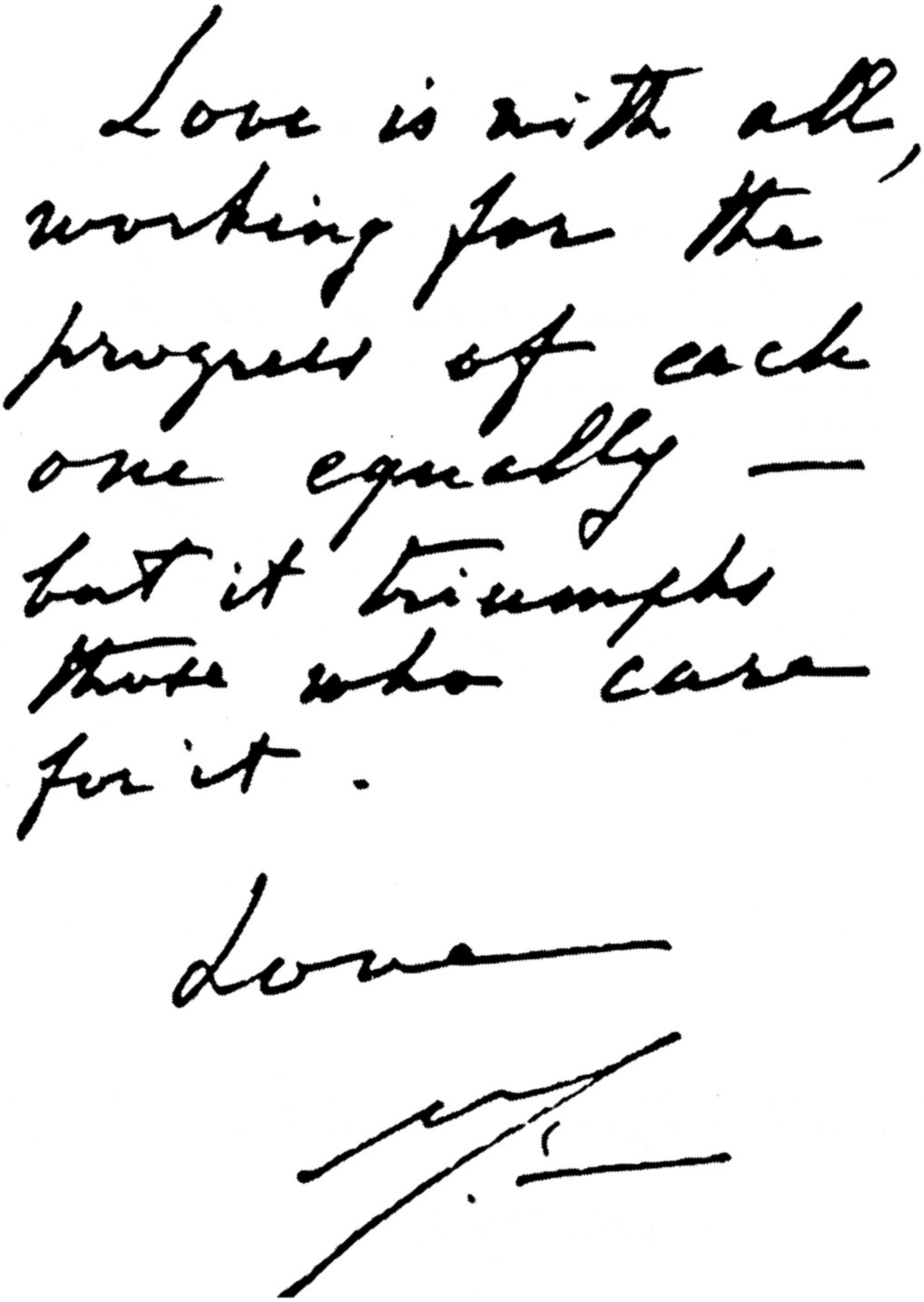

నిజమైన ప్రేమ

నిజమైన ప్రేమ ఏమిటో నీకు తెలుసా?

ఉన్నది కేవలం ఒకటే నిజమైన ప్రేమ, దైవం నుంచి పొందే ప్రేమ. అదే, మానవులలో దైవం ఎడ ప్రేమగా మరలుతుంది. దైవ స్వభావం, మహాప్రేమే అని మనం చెప్పుకోవచ్చు.

CWM 12:305 — శ్రీ మాత

Love is with all, working for the progress of each one equally — but it triumphs those who care for it.

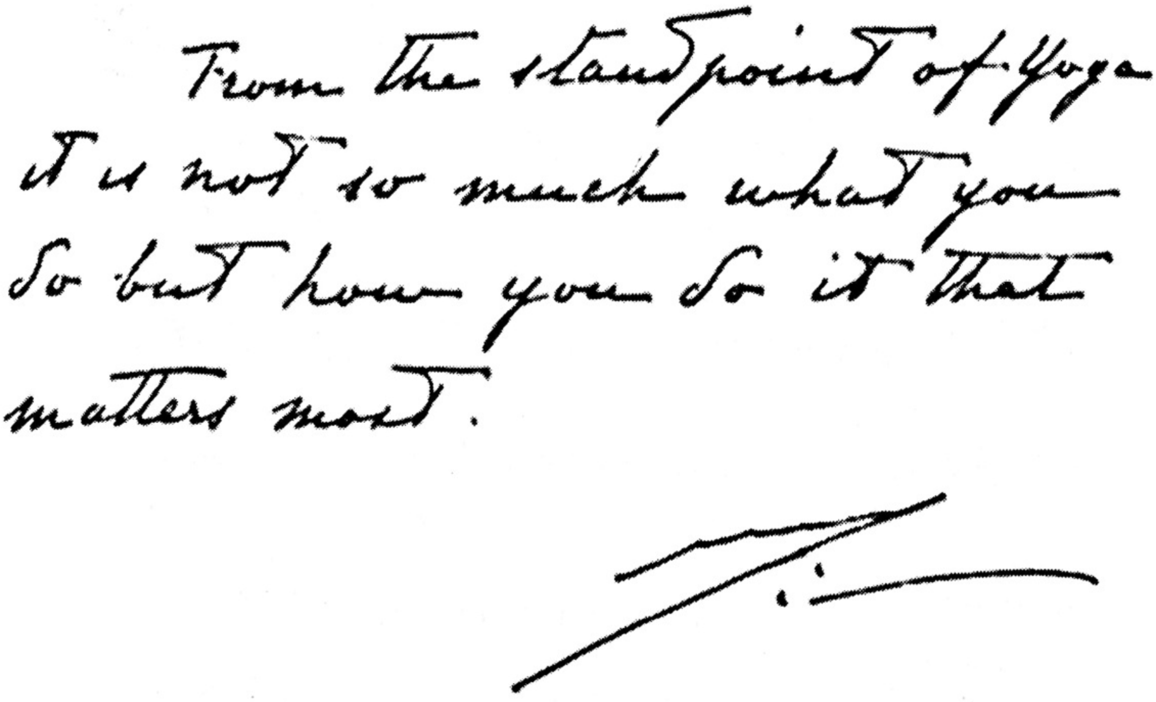
Love

అందరి యెడల మహా ప్రేమ

ప్రతి వ్యక్తి పురోగమనానికి సమానంగా పనిచేస్తూ అందరితోనూ దివ్యప్రేమ ఉన్నది. కాని అది ఘన విజయమందేది దానిని గురించి శ్రద్ధ వహించిన వారిలోనే.

ప్రేమతో

CWM 17:272 — శ్రీ మాత

From the standpoint of Yoga it is not so much what you do but how you do it that matters most.

మనం ఎలా చేస్తామో అనేదే మనం ఏమి చేస్తామనే దానికన్నా ముఖ్యం

యోగ దృక్పథంలో నీవు ఏం చేస్తావనేదే అంత ప్రాముఖ్యమైనది కాదు, కాని నీవు దానిని ఎలా చేస్తావనేది అత్యంత ప్రాముఖ్యమైనది.

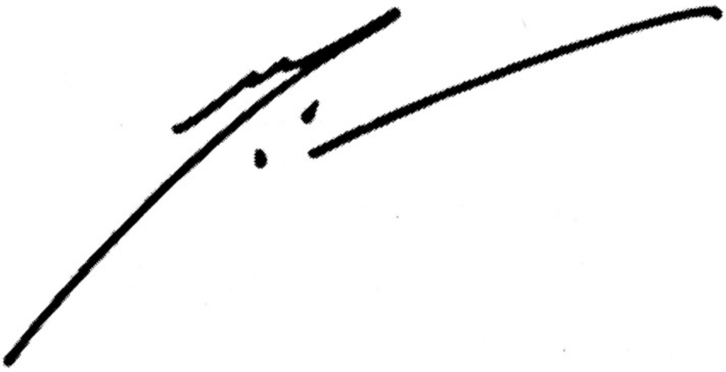
CWM 14:36 శ్రీ మాత

No joy can be greater than that of serving the Divine

ఏ సంతోషమూ దైవానికి సేవ చేయడం కన్నా అధికతరమైనది కాజాలదు.

CWM 14:104 — శ్రీ మాత

He who lives to serve the Truth is not affected by outward circumstances.

దైవానికి సెవ చెయటంలోని ఆనందం

మన ఇష్టములు, అయిష్టముల కన్నింటికీ అతీతంగా దైవ సేవాబద్ధులం కావాలని మేము కోరుకుంటున్నాం.

CWM 14:104 — శ్రీ మాత

He who lives to serve the Truth is not affected by outward circumstances.

మహాసత్య సేవనం

ఎవరైతే మహాసత్యమునకు సేవ చేయుటానికి జీవిస్తారో వారు బాహ్యపరిస్థితులకు ప్రభావితులు కారు.

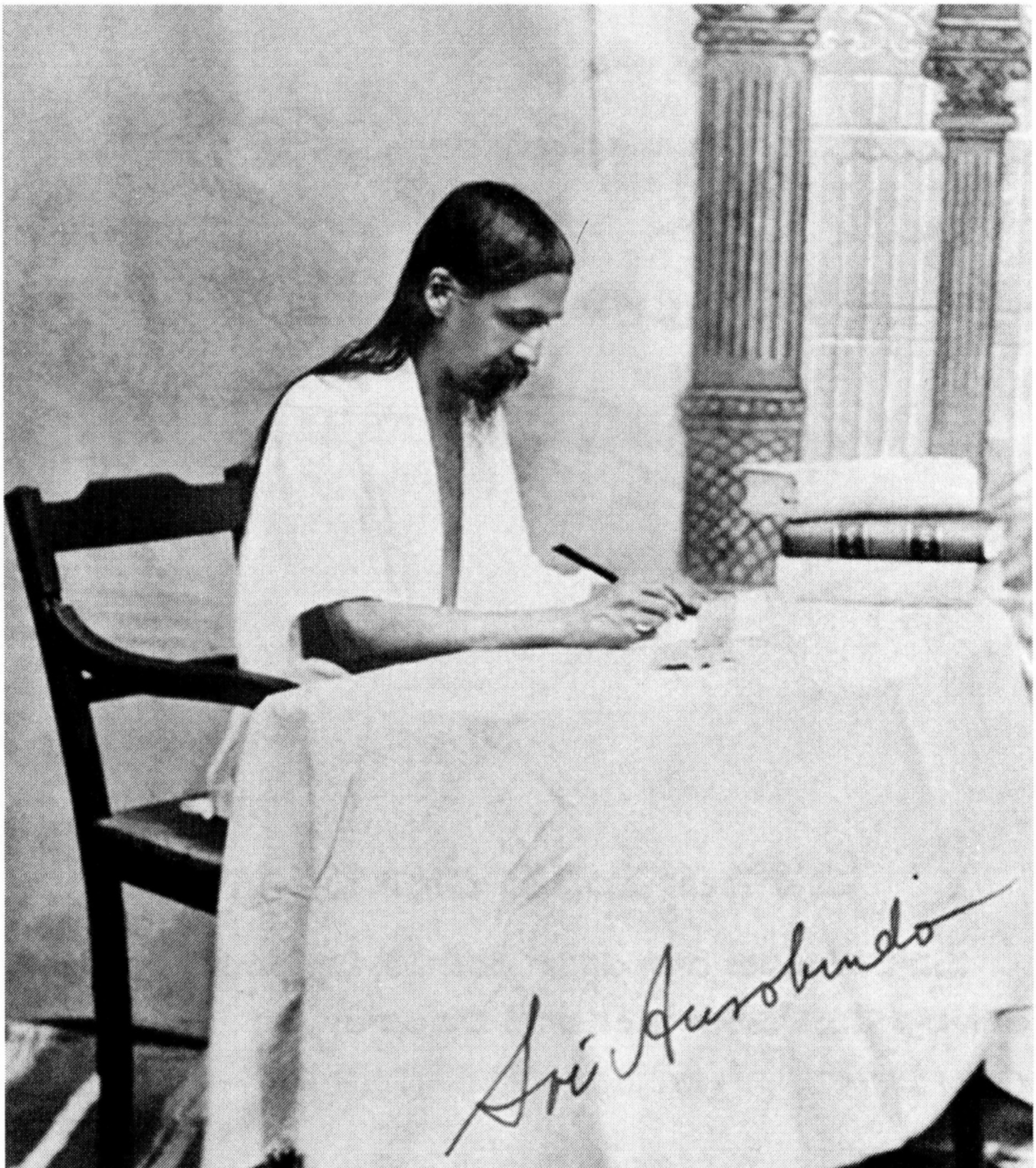
CWM 14:232 — *శ్రీ మాత*

To come closer to the Truth, you must often accept not to understand.

మహాసత్యమునకు చాలా దగ్గరగా

మహాసత్యమునకు చాలా దగ్గరగా చేరటానికి, నీవు తప్పకుండా తరచు అవగాహన చేసుకోకుండా ఉండటానికి ఔదలదాల్చు.

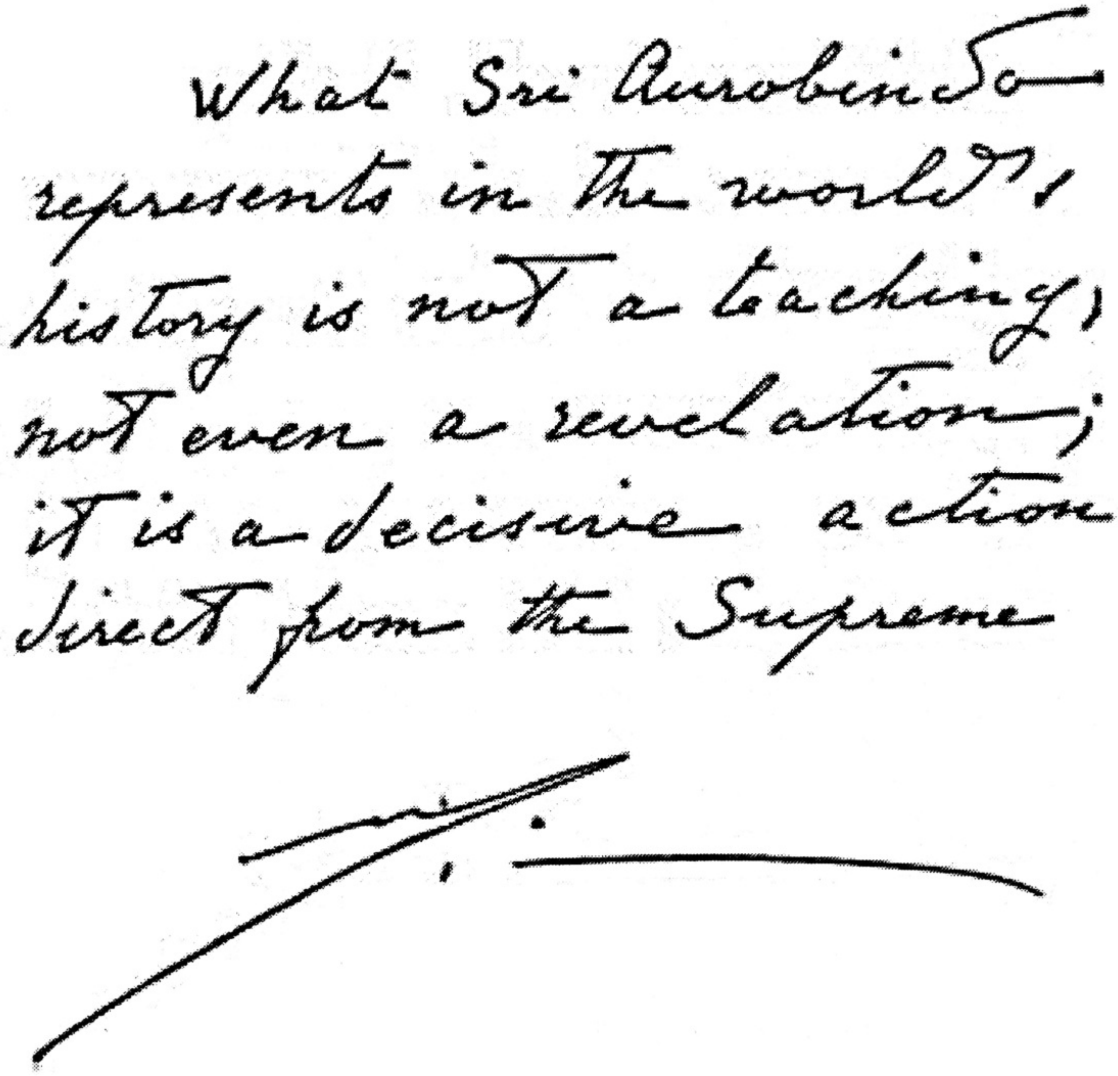
CWM 14:197 — శ్రీ మాత

OM Tat Sat Jyoti Aravinda

ॐ तत् सत् ज्योतिररविन्द

ఓం తత్ సత్ జ్యోతిరారవింద

What Sri Aurobindo represents in the world's history is not a teaching, not even a revelation; it is a decisive action direct from the Supreme

శ్రీ అరవిందులు

పరమేశ్వరుని నుంచి నిశ్చయాత్మకమైన చర్య

ప్రపంచ చరిత్రలో శ్రీఅరవిందులు ప్రాతినిధ్యము వహించింది బోధకు కాదు, దివ్యజ్ఞాన మందించుటకు కూడా కాదుబీ అది సరాసరి పరమేశ్వరుని నుంచి వచ్చిన నిశ్చయాత్మకమైన చర్య.

CWM 13:4 *శ్రీ మాత*

Sri Aurobindo
is constantly
among us and
reveals himself
to those who are
ready to see and
hear him

blessings

శ్రీఅరవిందులు నిరంతరము మనతోనే ఉన్నారు

శ్రీ అరవిందులు నిరంతరము మనతోనే ఉన్నారు. సిద్ధంగా వున్నవారికి ఆయనను వినటం, వీక్షించటం కూడా జరుగుతుంది.

ఆశీర్వాదాలు.

CWM 13:11 — శ్రీ మాత

Lord, this morning Thou hast given me the assurance that Thou wouldst stay with us until Thy work is achieved, not only as a consciousness which guides and illumines but also as a dynamic Presence in action. In unmistakable terms Thou hast promised that all of Thyself would remain here and not leave the earth atmosphere until earth is transformed. Grant that we may be worthy of this marvellous Presence and that henceforth everything in us be concentrated on the one will to be more and more perfectly consecrated to the fulfilment of Thy sublime Work.

ప్రభువు యొక్క నమ్మకమైన వాగ్దానం

ప్రభూ, నీవు తలపెట్టిన కార్యం ఫలించేవరకూ మీతోనే వుంటానని ఈ ఉదయం మాకు మాట యిచ్చావు. కేవలం దారి చూపే కాంతిపుంజంలానే కాకుండా, కార్యక్రమాన్ని ముందుకు నడిపించే శక్తిగా కూడా మీతో వుండగలనని నీవు వాగ్దానం చేశావు. ప్రపంచం రూపాంతరం చెందేవరకూ భూ పరిధిలోనే సంపూర్ణమైన నీ ఉనికి అందుబాటులో వుండగలదని నిర్ద్వందంగా హామీ యిచ్చావు. ఇందుకు మమ్ములను అర్హులుగా చేయుము. ప్రభూ! అద్భుతమైన నీ చేతనతో నీవు ఆశించిన ఈ దివ్యచేతనా కార్యక్రమం సఫలమయ్యేవరకూ మా సర్వశక్తులూ ఆ సంకల్పం దిశగా కేంద్రీకృతమయ్యేలా ఆశీర్వదించు.

CWM 13:6 — *శ్రీ మాత*

The importance of
Savitri is immense.
Its subject is universal.
Its revelation is prophetic.
The time spent in its
atmosphere is not wasted.
Take all the time necessary
to see this exhibition. It
will be a happy compensation
for the feverish haste men
put now in all they do.

10-2-67.

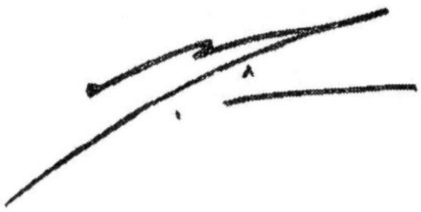
"సావిత్రి" ఘనత - శ్రీ అరవిందులు మానవాళికి అందించిన బహుమానం

"సావిత్రి" ప్రాధాన్యత విశేషమైనది. అది విశ్వజనీనం, దాని సందేశం భవిష్యవాణి, దాని ప్రభావంలో ఉన్నంత సేపూ కాలానికే విలువ వచ్చినట్లు. ఎంత సమయమైనా వెచ్చించి ఇది మాత్రం గమనించండి. మానవాళి ఈనాడు ప్రతి విషయంలో ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్న "తొందరపాటు" అనే రోగానికి ఇది దివ్యౌషధం!

CWM 13:26 శ్రీ మాత

He who is faultless
does not care for the opinion
of others.

ఏ దోషమూ లేనివారు ఇతరుల అభిప్రాయాలను లెక్క పెట్టరు.

శ్రీమాత

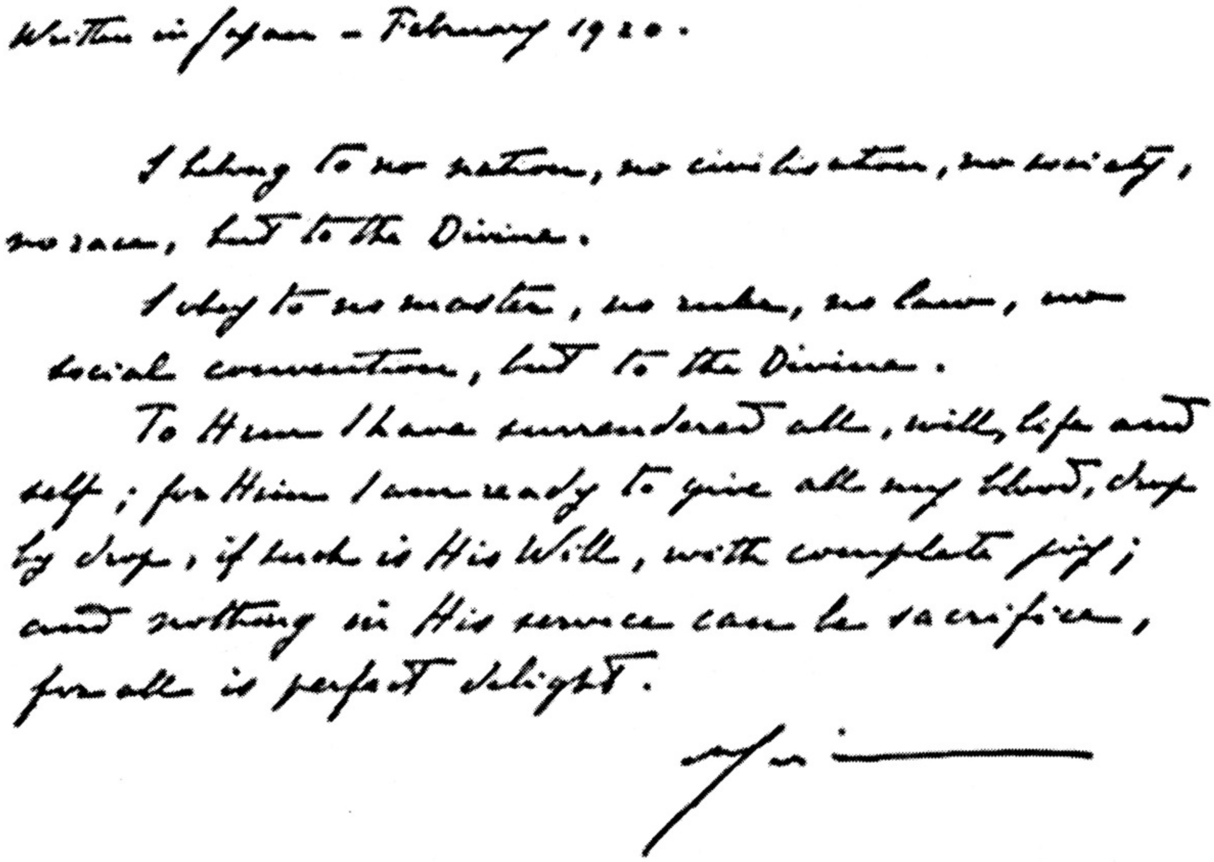
Since the beginning of the earth, wherever and whenever there was the possibility of manifesting a ray of consciousness, I was there.

శ్రీమాత

అనాది నుండి శ్రీమాత ప్రపంచమందు వున్నారు
అనాది నుండి ప్రపంచంలో ఎక్కడెక్కడ చైతన్య కిరణాలు
ప్రసరించే అవకాశం ఉందో అక్కడ నేనూ వున్నాను.

శ్రీ మాత

Written in Japan – February 1920.

I belong to no nation, no civilisation, no society, no race, but to the Divine.

I obey no master, no ruler, no law, no social convention, but to the Divine.

To Him I have surrendered all, will, life and self; for Him I am ready to give all my blood, drop by drop, if such is His Will, with complete joy; and nothing in His service can be sacrifice, for all is perfect delight.

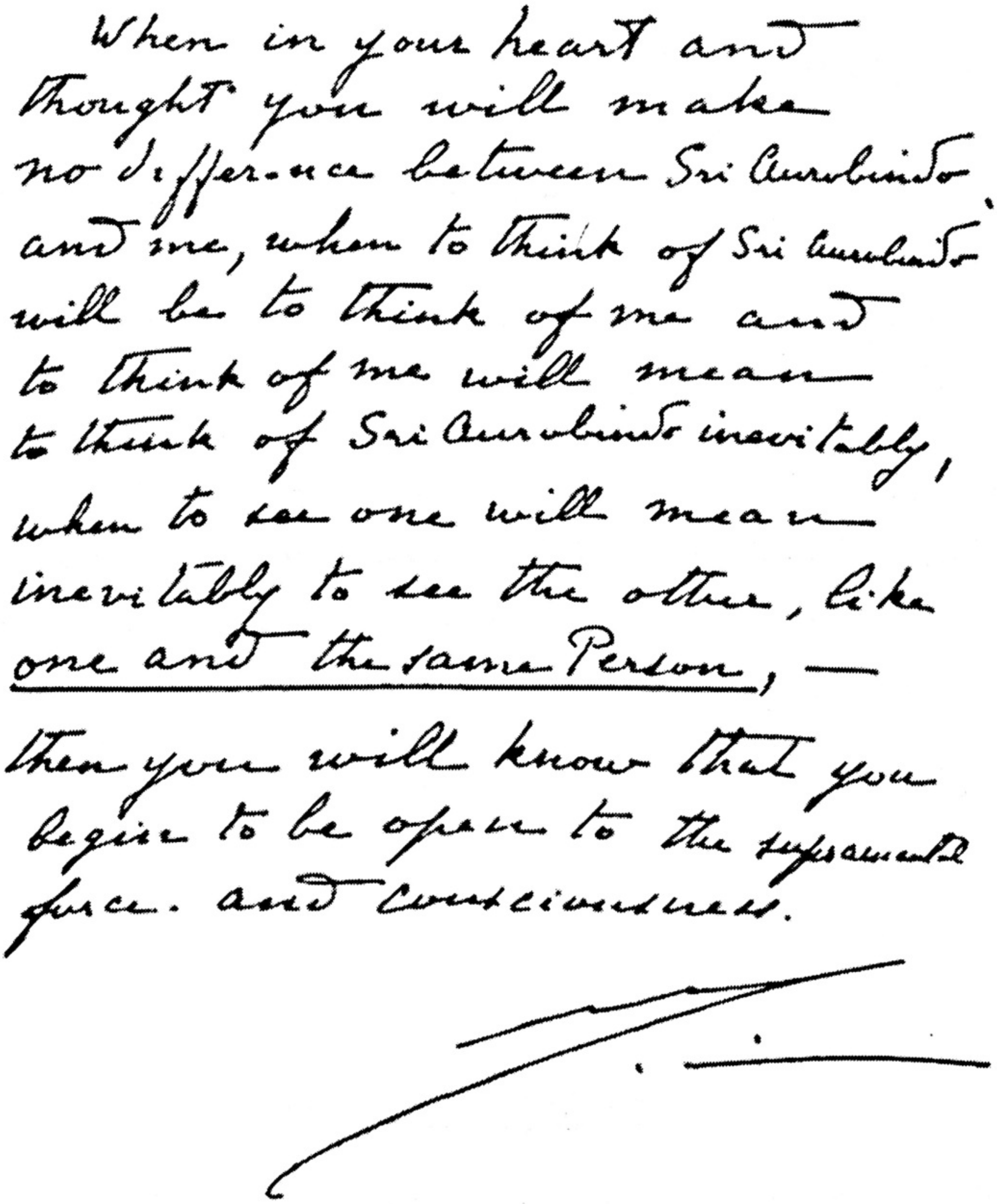
పరమమైన సమర్పణ

నేను ఏ యొక్క జాతికిగాని, నాగరికతకుగాని, సంఘానికి లేక తెగకు చెందినదాన్ని కాదు: దివ్యత్వమే నా ఉనికి.

నన్ను శాసించే శక్తులు ఏవీ లేవు. పై అధికారికిగాని, ఒక చట్టానికిగాని లేక సాంఘిక కట్టుబాట్లకుగాని నేను విధేయురాలను కాను. నేను కేవలం దైవానికే సంబంధించి వుంటాను.

నా ఇచ్ఛ, జీవితం, ఆత్మ, నా సర్వస్వం నేను ఆ పరాత్పరునికే అర్పించాను. నా రక్తంలో ప్రతి బిందువు తర్పణంగా అర్పించటానికి నేను మహదానందంతో సంసిద్ధంగా వున్నాను. ఆయన కోసం నేను ఏది చేసినా అది బలిదానం కాదు, అది ఆనంద పారవశ్యం!

CWM 13:138 శ్రీ మాత

When in your heart and thought you will make no difference between Sri Aurobindo and me, when to think of Sri Aurobindo will be to think of me and to think of me will mean to think of Sri Aurobindo inevitably, when to see one will mean inevitably to see the other, like <u>one and the same Person</u>, — then you will know that you begin to be open to the supramental force and consciousness.

నీ హృదయంలోగాని, భావనలోగాని, మాలో విభేదాన్ని చూడొద్దు. శ్రీఅరవిందులను తలిస్తే నన్ను తలచినట్లే! అలా ఎప్పుడు భావిస్తావో, ఏ ఒకర్ని చూచినా ఇద్దరినీ చూచినట్లు అనిపిస్తుందో అంటే ఒకే వ్యక్తి రెండు రూపాల్లో కనపడ్డట్లనిపిస్తుందో అప్పుడు మాత్రమే నీవు అతిమానస చేతనకు, శక్తికి దగ్గరలో వున్నట్లు భావించు.

CWM 13:32 — *శ్రీ మాత*

1955

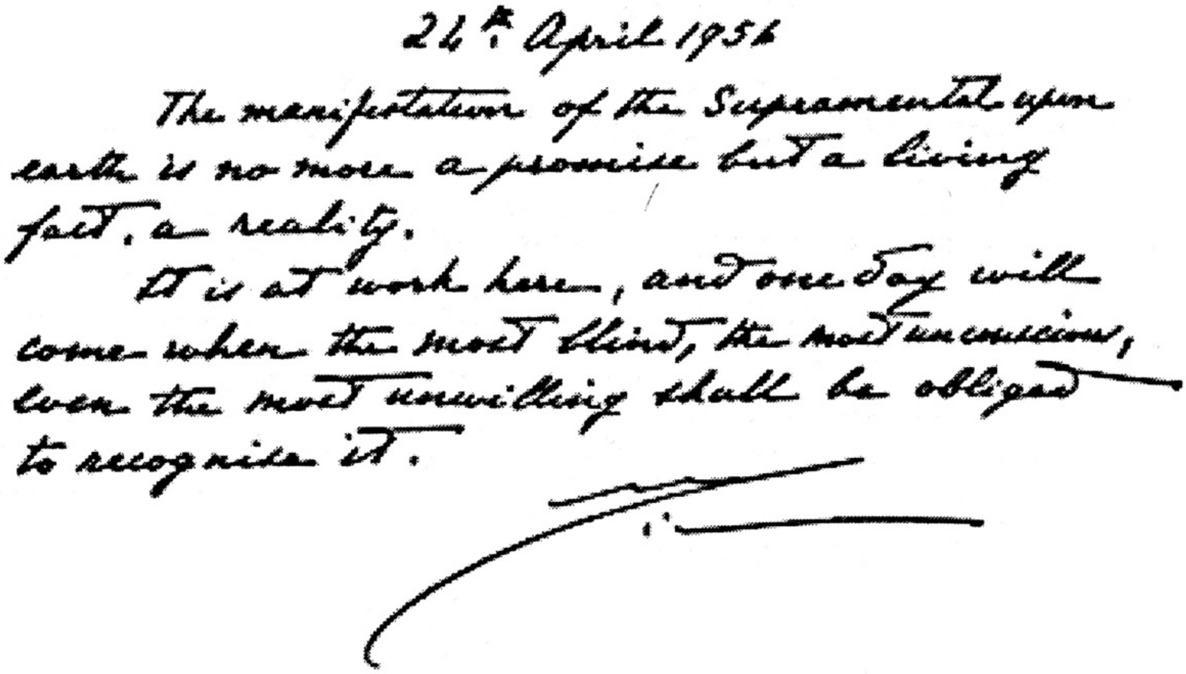
No human will can finally prevail against the Divine's Will. Let us put ourselves deliberately and exclusively on the side of the Divine, and the Victory is ultimately certain

నీకుగా నీవు దైవసంకల్పానికి అంటి పెట్టుకొని వుండు

1955

మానవుల కోరికలు దైవేచ్ఛను ఎన్నడూ శాసించలేవు. సత్సంకల్పంతో కేవలం దైవం వైపే మనం దృష్టి సారించుదాము. అప్పుడే మనకు విజయం తథ్యం.

CWM 15:171 శ్రీ మాత

24th April 1956

The manifestation of the Supramental upon earth is no more a promise but a living fact, a reality.

It is at work here, and one day will come when the most blind, the most unconscious, even the most unwilling shall be obliged to recognise it.

భూమిపై అతిమానసచేతన ఆవిర్భావం సత్యం

ఏప్రిల్ 24, 1956

భూమిపై అతిమానసచేతన ఆవిర్భవించటం కేవల వాగ్దానం కాదు. అది సజీవ సత్యం.

అతిమానసచేతన ఇప్పుడు కూడా పనిచేస్తూనే వున్నది. వెలుగు చూడలేని అంధులు సైతం ఏదో ఒక రోజు దాన్ని గమనించగలరు. అచేతనలో పడి వైముఖ్యతలో కొట్టుమిట్టాడేవారు కూడా దాన్ని గుర్తించగలరు.

CWM 15:96 — శ్రీ మాత

1947

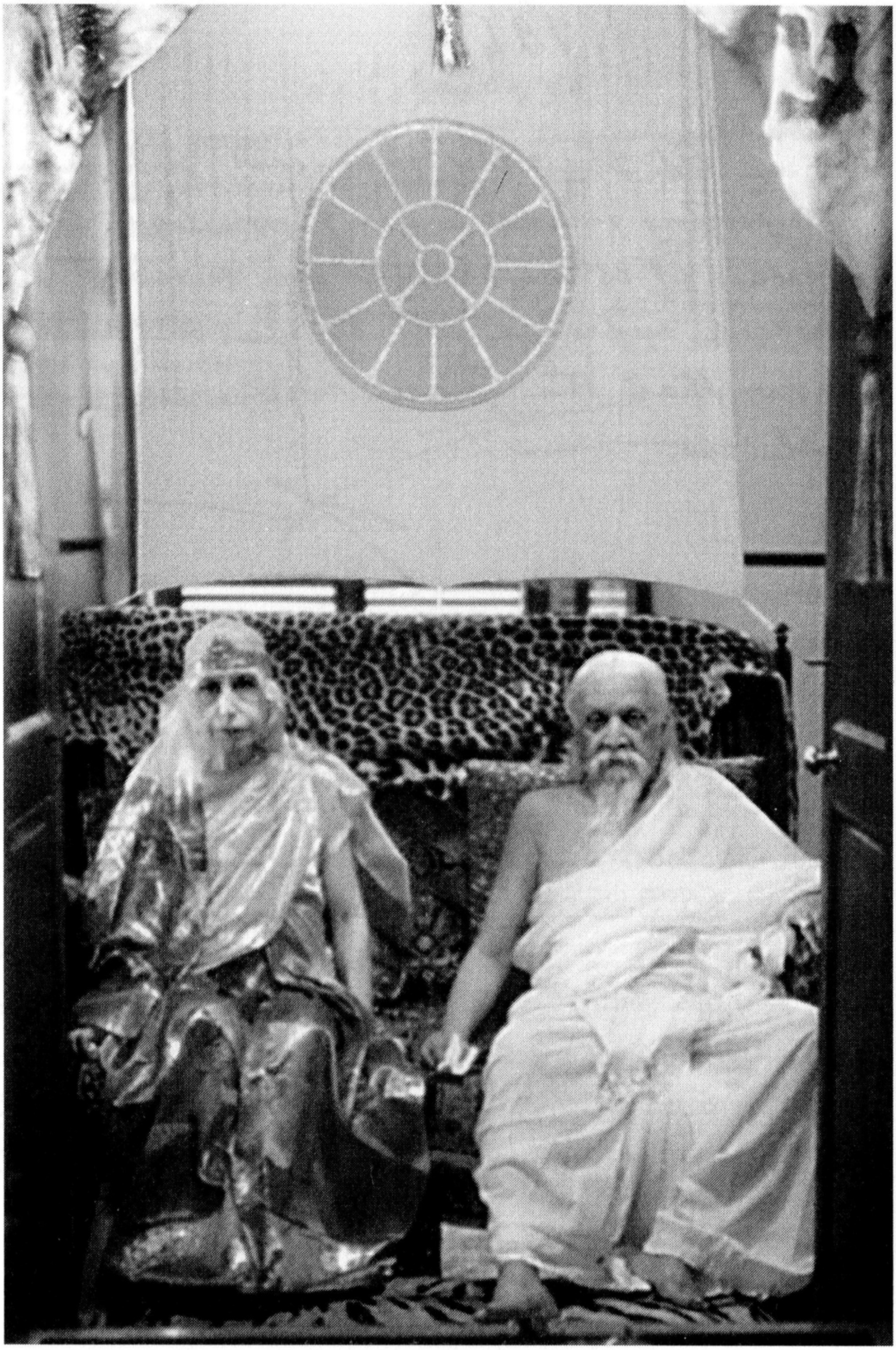
At the very moment when everything seems to go from bad to worse, it is then that we must make a supreme act of faith and know that the Grace will never fail us.

దైవకృప మనలను ఎన్నడూ వర్జించదు

అన్నీ చెడునుండి మరింత చెడు వైపుకు పోతున్న సందర్భంలోనే విశ్వాసంతో పని చేయాలి; దైవకృప మనలను వర్జించదని దృఢంగా విశ్వసించాలి!.

CWM 15:169 — *శ్రీ మాత*

మదర్ శ్రీ అరొబిందొ
దర్శనం

కాంతిరేఖలు

1. దురాశ వద్దు. అన్నిటి కంటే మించి ఏదీ కావాలనుకోకు. ప్రతి క్షణం సర్వశక్తులు సమీకరించటానికి సిద్ధంగా వుండు. 25 ఫిబ్రవరి 1957

2. విశ్వంలో నీ స్థానాన్ని కేవలం ఆ పరాత్పరుడు మాత్రమే నిర్దేశించగలడు.
2 మే 1957

3. ప్రపంచం అనే "బృందగానం" లో నీ స్థానం ప్రభువైన ఆ పరమాత్మ ఇప్పటికే నిర్దేశించియే యున్నాడు. అది ఎట్టిదైనా అందరితోబాటు నిన్ను కూడా ఉన్నత శిఖరాలకు చేర్చగలదు. 17 మే 1957

4. 'సత్యజీవనం' లో నీదైన ఉనికి ఇప్పటికే నిర్దేశించబడి యున్నది. దీన్ని ఎవరూ మార్చజాలరు. కాకపోతే ఈ గమ్యాన్ని చేరే మార్గం మాత్రం కేవలం నీకే వదలి వేయబడింది. 19 మే 1957

5. పరిణామంలో ఉన్నత శిఖరాలను చేర్చగల మార్గాలలో ప్రతి వ్యక్తి తనకు అను కూలమైనదానిని ఎంచుకునే స్వేచ్ఛ వుంది. అత్యున్నత శిఖరాలను చేరటానికి గాని లేదా వెన్నుచూపి, తేలికగా వుంటుందని అనేక వంపులతోనూ, అనంత పునర్జన్మ లతోనూ కూడి యుండగల అధోమార్గాన్ని ఎంచుకోవటానికి గాని నీకు స్వేచ్ఛ ఉంది. 23 మే 1957

6. రానున్న యుగాలలో ఎప్పుడైనా కాని, లేక ఈ జీవితకాలంలోనే కాని నీవు సుస్థిరమైన, ఎప్పటికీ మారని నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు. దాన్ని వెనక్కు తీసుకోనక్కర లేదు. మధ్య మధ్య దాని దృఢత్వాన్ని సడల నీయకుండా జాగ్రత్తపడితే చాలు. అట్లా కాని నాడు నువ్వు స్థిర నిర్ణయం తీసుకున్నట్లే కాదు! లేకుంటే సత్యాసత్యాల మధ్య క్షణానికో నిర్ణయం తీసుకోవాల్సి వస్తుంది. 23 మే 1957

7. మాట వరసకు ఏ ధృడనిర్ణయం నీవు తీసుకోకపోయినా ప్రస్తుత మహత్తర క్షణాలను గమనించగల అదృష్టభాగ్యం నీకు కలిగినా ఇప్పుడు అవతరించిన దైవకృప నిన్ను తప్పక అంతిమ లక్ష్యం చేర్చగలదు. 23 మే 1957

8. అస్తిత్వంలో ఏ తేడా వచ్చినా నిజాయితీ లోపించినట్లే!

9. పాంచభౌతిక దేహానికీ, సత్యంలో వుండగల నీ ఉనికికీ మధ్యన అగాధం వస్తే అది నీ నిజాయితీకి గొడ్డలిపెట్టు.

10. నీ యథార్థమైన ఉనికికీ, భౌతిక ఉనికికి మధ్య ఉండగల అగాధం అనేక ప్రతికూల భావాలతో నిండి వుంటుంది. అందులోని భయం మరణ సదృశం; అనుమానం వినాశకరం!

11. నీదైన ఉన్నత సత్యాన్ని మరుగుపరచే ఏ ఆకర్షణకూ లొంగిపోకు.
అదే చిత్తశుద్ధి. 17 అక్టోబరు 1958

శ్రీమాత

Vol. 55, No. 4
April 2025

Date of Publication:
1st April 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

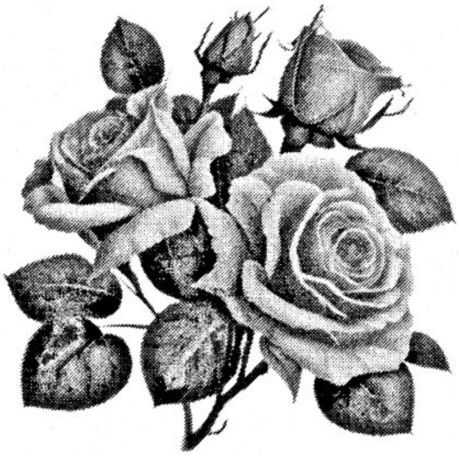
అఖిల భారత పత్రిక

మే 2025

ఉన్నత చేతన

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

మనస్సు అని మనం అనుకొనేది సృష్టి చివరి మెట్టు కాదు; చిట్టచివరి మానసంభావ్యత కూడా కాదు. తదుపరి ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికీ, జ్ఞానం పునాది లేక ఆధారం. ప్రస్తుత మానవ చేతనపై ఉన్నత చేతన పనిచేసే కొన్ని విధానాలను ఈ సంచిక స్పృశిస్తుంది.

- కె.వి. రావు

దైవం ప్రతిచోటా, సర్వంలో ఉన్నాడు.

కాని ఇదొక అజ్ఞాన ప్రపంచం. ఇందులో ప్రతి వ్యక్తీ తన అంతరంగంలోని అహంచే విడదీయబడి ఉన్నాడు. అందుచేత దైవాన్ననుసరిస్తూ గాక, అహాలను అనుసరిస్తూ పనిచేస్తున్నాడు. సర్వమయ దైవాన్ని దర్శించినపుడు, సరియైన చేతనను పొంది, స్వతంత్రుడుగా నుండనారంభిస్తాడు.

CWSA 28:6 — శ్రీ అరవిందులు

ఆరోహణ, అవరోహణ

మన యోగం ఆరోహణ, అవరోహణ గలది. ఒకటి ఉన్నతోన్నత చేతనా స్థాయిలకు అది ఆరోహిస్తుంది. కాని అదే సమయంలో, వాటి శక్తిని మనస్సు, జీవితాలలోనే గాక క్రిందికి తీసుకొస్తుంది. చరమదశలో దేహంలోనికి సైతం తీసుకొస్తుంది.

CWSA 29:376

దానితో కలియడానికి నిమ్నచేతన, ఉన్నతమైన దానివైపు ఆరోహిస్తుంది. నిమ్న చేతనను రూపాంతరీకరించడానికి ఉన్నతమైనది. అవరోహిస్తుంది. సాధనలో చేతన నియమం అది.

CWSA 30:417

ఈ యోగంలో, మొత్తం ప్రధాన సూత్రం తనను తాను దైవ ప్రభావానికున్మీలనం చేసుకోవడం. అది నీకు పైననే ఉన్నది, దాని ఎఱుక నీకొకసారి కలిగితే అప్పుడు, నీలోనికి క్రిందికి పిలువగలుగుతావు. శాంతి, వెలుగులా మనసు, దేహాలలోనకది దిగివస్తుంది. పనిచేసే క్రియాశక్తిలా, రూపంతో గాని, రూపంలేకుండా గాని మహదానందంలా, దైవసాన్నిధ్యంలా దిగివస్తుంది. ఈ చేతనను సముపార్జించుకొనే ముందు, వ్యక్తికి విశ్వాసముండాలి. ఉన్మీలనానికై అతడు ఆకాంక్షించాలి. ఆకాంక్ష, పిలుపు, ప్రార్థన, ఒకే విషయ రూపాలు, అన్నీ ప్రభావవంతమైనవే. తనకు తానుగా నీకు లభించే రూపాన్ని, లేక నీకు సులభమైనదిగా కన్పించే రూపాన్ని ఆరాధనకు తీసుకోవచ్చు.

CWSA 29:106

శిరసుపై శక్తి

శిరసుపై ఉన్న శక్తి, నిజం, మదర్‌దే - తన అవరోహణా మార్గాన్ని సంసిద్ధం చేసుకొంటున్న ఉన్నత చేతనా శక్తి అది. తనలో, విస్తృత, హద్దులు లేని అస్తిత్వ, వెలుగు, శక్తి, శాంతి, ఆనందం వగైరాల భావాన్ని, స్పృహను మోసుకొస్తున్న ఉన్నత చేతన యిది. ఇది, సదా శిరసు పై వుండి, ప్రకృతిపై పని చేయడానికి ఆధ్యాత్మిక క్రియా శక్తికి సంబంధించినదేదైనా క్రిందికి

వచ్చినపుడు, అచటి నుంచి ఇది వస్తుంది. స్వీకరించే అస్తిత్వం సిద్ధమై లేనంత కాలం, శాంతి, ఆనందాలు వగైరాల పూర్తి అవతరణ లాంటిదేదీ జరుగదు.

CWSA 30:458

నీకు పైన ఉన్నత చేతన వుంది, దేహంలో కాదు, తలకు పైన వుంది. దానినే మనం ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక, లేక దివ్య చేతన, లేక మదర్ చేతన అని పిలుచుకొంటాం.

CWSA 30:385

భౌతిక భాగాలలోనికి మదర్ అవతరణకు, నాలో పని చేస్తున్న క్రియాశక్తుల అవతరణకు మధ్య ఏమైనా సంబంధం వున్నదా?

తప్పకుండా, ఒక అర్థంలో ఉన్నత క్రియా శక్తుల అవతరణ, మదర్ స్వకీయ అవతరణే - ఎందుకంటే ఆమెయే గదా వాటిలో దిగి వచ్చేది.

CWSA 32:204

యోగ శక్తి

నూతన చేతనా యెదుగుదలను అనుసరించే ఒక క్రియా శక్తి వుంది. అది వెంటనే దానితో పాటే యెదుగుతుంది, అది రావడానికి, వచ్చి తనను తాను పరిపూర్ణం చేసుకొనడానికి తోడ్పడేది. ఈ క్రియాశక్తి, యోగశక్తియే. అదచట మన ఆంతరిక అస్తిత్వ కేంద్రాలన్నింటిలో (చక్రాలన్నింటిలో) చుట్ట చుట్టుకొని నిదురిస్తోంది. తంత్రములు కుండలినీ శక్తి అని పిలిచేది, మూలాధారంలో వుంది. కాని అది మనకు పైన, మన శిరసు పైన దైవ క్రియాశక్తిగా వుంది - అక్కడ అది చుట్టగా గాకుండా, ముడుచుపోయిగాక, నిద్రిస్తూ గాక, జాగృతమై ప్రజ్ఞయై (అత్యధిక జ్ఞానవంతమై) శక్తి సంపన్నయై విశాలమై విస్తరించుకొని వుంది. అభివ్యక్తంగావడానికచట వేచి వుంటున్నది. ఈ దివ్య క్రియాశక్తికి, మదర్‌శక్తికి మనల్ని మనం ఉన్మీలనం చేసుకోవాలి. మనసులో అది తనను తాను దివ్య మనఃశక్తిగా లేక ఒక విశ్వజనీన మనఃశక్తిగా అభివ్యక్తం చేసుకుంటుంది. వ్యక్తిగత మనసు చేయలేని దానినంతా అది చేయగలుగుతుంది. అప్పుడది యౌగిక మనస్సు శక్తి అవుతుంది. అదే విధంగా ప్రాణికంలో లేక భౌతికంగా అభివ్యక్తమై పనిచేసినపుడు ఒక యౌగిక ప్రాణ శక్తిగా లేక ఒక దైవిక శక్తిగా పైకి కనిపిస్తుంది. ఈ రూపాలన్నింటిలో భళ్లున బాహ్యం వైపు ఊర్ధ్వంవైపు క్రిందనుంచి తనను తాను వైశాల్యతలోనికి

పెంచుకొంటు మేలుకొంటుంది లేదా క్రిందికి దిగి విషయ పరంగా ఒక సునిర్దేశ శక్తిగా తయారవుతుంది అది దేహంలోనికి గ్రుమ్మరిల్లి పనిచేస్తూ తన పాలనాధికారాన్ని ప్రతిష్ఠించుకొంటు పై నుంచి వైశాల్యతలోనికి విస్తరించుకొంటు మనలో అత్యంత నిమ్నమైనదానికి ఊర్ధ్వానగల అత్యంత ఉన్నతమైన దానితో సంబంధం కలిగిస్తోంది. కలిగించి వ్యక్తిగా అయిన దానిని ఒక జగత్ సంబంధ విశ్వజనీనతలోనికి లేక నిరపేక్షత, విశ్వాతీతతలోనికి విడుదల చేస్తుంది.

CWSA 30:422

తరగని ఆధ్యాత్మిక ఊర్జం

జీవితానికి సంబంధించిన బాహ్య పరిస్థితులు, భౌతిక నియమాలేవైనప్పటికీ ఎన్నటికీ తరగని ఊర్జ వనరు ఒకటి ఒకసారి ఆవిష్కృతమౌతుంది. ఆధ్యాత్మికమని వర్ణించదగిన ఊర్జమిది. దానిని నిమ్నం నుండి నిశ్చేతన లోతుల నుండి ఇకనెంత మాత్రం స్వీకరించం, కాని ఊర్ధ్వం నుండి, విశ్వం, మనిషి మహోత్కృష్ట మూలం నుండి, సర్వోత్కృష్ట, చేతనావంతమైన దానిని సర్వశక్తి వంతమైన శాశ్వత వైభవాల నుండి స్వీకరిస్తాం. ప్రతి దానిలోనికి చొచ్చుకొనిపోతూ అది మన చుట్టూ వున్నది. దానితో సంపర్కంలోనికి ప్రవేశించడానికి, దానిని స్వీకరించడానికి చిత్తశుద్ధితో అందుకోసం ఆకాంక్షించడం, విశ్వాసంలో దృఢనమ్మకంలో దానికోసం ఉన్మీలనం గావడం, వ్యక్తి చేతనను విస్తృతం చేయడం, విశ్వజనీన చేతనతో దానినేకం చేయడం చేస్తేచాలు.

మొత్తం మీద, అసాధ్యంగా గాక పోయినా, చాలా కష్టమైనదిగా కన్పిస్తుంది. ఈ వ్యవహారాన్ని మరింత నిశితంగా పరిశీలించడం ద్వారా అదేమంత అన్యదేశీయమైనది కాదని, మామూలుగా అభివృద్ధి చెందిన మానవ చేతనకు చాలా దూరంగా వున్నది కాదని చూడగలరెవరైనా, తమకు ఆవలగా తమనుమించి తాము లేవనెత్తబడినట్లు, అనూహ్య, అసామాన్యక్రియా శక్తితో నింపబడినట్లు, దేన్నైనా సరే, కొద్ది సమయం పాటైనా చేయగల సమర్థవంతులైనట్లు, వారి జీవితాల్లో అనుభూతి చెందని వారు, నిజానికి చాలా కొద్దిమందే వుంటారు. అటువంటి క్షణాలలో, మరీ కష్టమైనదిగా ఏదీ కన్పించదు, "అసాధ్యం" అనే మాట మనకు తన అర్థాన్ని కోల్పోతుంది.

ఈ అనుభవం, అదెంత క్షణికమైనప్పటికీ, యౌగిక క్రమశిక్షణ, సాధించి, నిలుపుకొంటూ వుండే ఉన్నత ఊర్జంతో సంపర్కంలాంటి దాని క్షణిక దర్శనాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

ఈ సంపర్కాన్ని సాధించే పద్ధతినిక్కడ తెలుపడం కష్టం. అదీగాక, అది ప్రతివానికీ, అతనికే ప్రత్యేకమైనది. వ్యక్తిగత అవసరాలకు తగినట్లు తనను తాను మలచుకొంటూ, అతడు ఏ స్థాయిలో వున్నాడో అచటి నుండి ఒక అడుగు ముందుకు వేయడానికతనికి సహాయం చేస్తూ వుంటుంది. మార్గం, కొన్ని కాలాల్లో దీర్ఘమూ, నిదానమూగా వుంటుంది. కాని ఫలితం, శ్రమించి సాధించనర్హత కలదిగానే వుంటుంది. తన ప్రకాశమయ పవిత్రతలో సర్వశక్తివంతమైన ఊర్జ అపరిమిత మూలం నుండి సర్వ అవస్థలలోనూ ఇచ్ఛాపూర్వకంగా ఆకర్షించగల ఈ శక్తి పర్యవసానాలను తేలికగానే ఊహించవచ్చు. దృఢ సంకల్పం అధిగమించ గల, మార్గం మీద కేవలం అవరోధాలుగా మాత్రమే అలసత్వం, నిస్సత్తువ, అస్వస్థత, వృద్ధాప్యం, మరణం సైతం తయారవుతాయి.

CWM 12:261-262

ఆధ్యాత్మిక క్రియాశక్తిని నడుపుట

పై పెచ్చు అది (ఆధ్యాత్మిక క్రియాశక్తి) దాని ఫలితాలలోనే గాక, దాని కదలికలలో గూడా, స్పర్శనీయమైన, ఘనిష్టమైన దివ్యక్రియాశక్తి. క్రియాశక్తి లేక శక్తిని గురించి నేను మాట్లాడినప్పుడు, దానిని గురించిన ఏదో అస్పష్ట అవగాహన, అర్థంతో మాట్లాడను. ఘనిష్టమైన అనుభూతితో మాట్లాడతాను, తత్ఫలితం, వ్యతిరేకించే శక్తులను సంవేదించినట్లే, దానికి దిశానిర్దేశం చేయగల విధంగా ఎలా కావాలంటే అలా వుపయోగించగల విధంగా చేయగలను, దాని కదలికను గమనించగలను, దాని రాశిని, సాంద్రతను సంవేదించగలను. యోగ అభివృద్ధి వలన ఇవన్నీ కూడా సాధ్యపడతాయి, మామూలు విషయాలు అవుతాయి.

CWSA 29:181-182

ఘనిష్టమా? "ఘనిష్టం" అంటే నీ అర్థం? దానికే (ఆధ్యాత్మిక క్రియా శక్తికి) స్వంతమైన ఘనిష్టత దానికుంది. అదొక రూపాన్ని (ఉదాహరణకు ఒక

ప్రవాహంగా) తీసుకోగలదు. దానిని వ్యక్తి తెలుసుకోగలడు, తెలుసుకొని ఏ "దిశ"కు కావాలంటే ఆ దిశకు లేక తాను కోరిన యే వస్తువు మీదకైనా దానిని చాలా ఘనిష్టంగా మళ్ళించగలడు.

ఆధ్యాత్మిక చేతనలో అంతర్నిహితమై వున్న శక్తిని గురించిన వాస్తవికతా ప్రకటన యిది. ప్రపంచంలో ఏదో ఒక చోట ఒక ప్రత్యేక ఫలితాన్ని సాధించడానికి, ఏ సూక్ష్మక్రియాశక్తినైనా (అది ఆధ్యాత్మిక, లేక మానసిక, లేక ప్రాణిక) క్రియాశక్తినైనా ఐచ్ఛికంగా ఉపయోగించడాన్ని గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. దృగ్గోచరంగాని భౌతిక క్రియాశక్తుల తరంగాలు (అంతరిక్ష తరంగాలు వగైరా)లాగానే లేక విద్యుత్ప్రవాహాలలాగానే, మనసు తరంగాలు, ఆలోచనా తరంగాలు, భావావేశ తరంగాలు, ఉదా, కోపం, విచారం వగైరా వున్నాయి. అవి బయటకు పోయి, ఎప్పుడొచ్చాయో అసలవి వస్తాయని వాళ్ళకు తెలియకుండానే వచ్చి ప్రభావం చూపుతాయవి - వాళ్ళకు ఫలితం మాత్రమే తెలుస్తుంది. గుప్త లేక ఆంతరిక జాగృత ఇంద్రియం వున్న వాళ్ళు మాత్రమే అవి వచ్చి, తనను ఆక్రమిస్తున్నాయని గ్రహించగలడు. మంచి, చెడు ప్రభావాలు తమంత తాము ఆ విధంగా వ్యాపింపజేసుకొంటాయి. అది అనుద్దేశ్య పూర్వకంగా, అప్రయత్నంగా కూడా జరుగుతుంది. కాని బుద్ధి పూర్వకంగా, కావాలని కూడా వాటినుపయోగించుకోవచ్చు. ఆధ్యాత్మిక లేక యితర, క్రియా శక్తిని, ఒక పనికోసం కూడా ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. బాహ్యా చర్యతోడ్పాటు లేకుండా, అంటే సంభాషణ,లేక యితర ఉపకరణాత్మక సరంజామా. అది ఆ అర్థంలో ఘనిష్టమైనది గాక పోయినా, ప్రభావం చూపేది లేక సరాసరి పనిచేసే ప్రభావవంతమైన సంకల్పపు ఉపయోగం వుంటుంది.

CWSA 29:183

మానసిక కేంద్రంలో ఏకాగ్రత

శిరస్సులో మానసిక కేంద్రంలో కేంద్రీకరించడమనేది ఇంకొక వేరైన పద్ధతి. ఇది గనక, బాహ్య మనస్సుపై నిశ్శబ్దతను తేగలిగితే లేక మౌనపరచగలిగితే అంతరంగపు విశాలమైన లోతైన మనస్సును లోలోన తెరవగలుగుతుంది. ఇది ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని, అధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పొందగల అధిక సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అయితే ఇక్కడ ఒకసారి కేంద్రీకరించినప్పుడు మనస్సు కన్నా పైన ఉన్న నిశ్శబ్ద మానసిక చైతన్యము

వైపునకు సాధకుడు ఉన్ముఖము కావాలి లేక తెరుచుకోవాలి. కొద్దికాలము తర్వాత చైతన్యము పై వైపునకు ఎగసినట్లుగా సాధకుడు అనుభూతి చెందుతాడు. చివరికి ఇంత వరుకు శరీరముతో బంధింపబడి ఉన్న మూతను తొలగించుకొని ఊర్ధ్వానికి ఎగిసినట్లు శిరస్సుపైన ఒక కేంద్రంలో కనుగొన్నట్లు అనుభవం పొందుతాడు. అది అక్కడ అనంతతలో విడుదల అవుతుంది. అక్కడ అది వైశ్విక ఆత్మతోను, దివ్యశాంతి, ప్రకాశం, శక్తి, జ్ఞానము, ఆనందములతో సంబంధం ఏర్పరుచుకొని, అందులో ప్రవేశించి వానిగా మారి, ప్రకృతిలోకి ఈ విషయాలు అవతరించినట్లు అనుభూతి పొందుతుంది. మనస్సులో ప్రశాంతతను ఆకాంక్షిస్తూ శిరస్సులో కేంద్రీకరించుట ఊర్ధ్వాన ఆత్మను, దైవాన్ని సాక్షాత్కరింప చేసుకొనుట ఏకాగ్రత యొక్క రెండవ మార్గం. ఇక్కడ ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే శిరస్సులో చైతన్యమును కేంద్రీకరించుట అనేది పైన ఉన్న కేంద్రము వైపునకు సాగుటకు సంసిద్ధం కావడమనేది గుర్తుపెట్టుకోవాలి; అట్లు అనుభవాల్లో బందీ అవుతాడు. లేక పైన వున్న సత్యం ప్రతిబింబించు పరివర్తనమును పొందుతాడు. అంతేగాని అచ్చటి ఆధ్యాత్మిక అతీతములో జీవించుట కొరకు ఎదగలేడు. కొందరికి మానసిక కేంద్రీకరణ సులభము, మరికొందరు రెండిటిని కూడా ఒకటి మార్చి ఇంకొక్కటి చేయగలరు. అయితే ఒకరు కనక హృదయ కేంద్రంనుండి ప్రారంభిస్తే, దానిని చేయగలిగితే అది చాలా అభిలషణీయమైనది.

CWSA 29:7

అవతరణ జరుగునట్లుగా మనము ఎలా తెరచుకోవాలి (ఉన్ముఖము కావాలి)

దివ్యశక్తి తనలో పనిచేస్తున్నట్లుగా లేక దాని ఫలితాలు చూపుతున్నట్లుగా దాని అవతరణకు అడ్డుపడకుండా ఉండునట్లుగా లేక తన స్వీయ మానసిక కార్యకలాపాలతోను ప్రాణిక చంచలతతోను లేక భౌతిక అస్పష్టతతోను లేక జడత్వంతోనూ సంబంధం లేకుండా సాధకుడు సచేతనముగా అనుభవించే స్థాయి ఒకటి ఉన్నది. ఇదే దైవానికి తెరుచుకొని ఉండటమనే స్థితి. శరణాగతి అనేది ఉన్ముఖం అవ్వడానికి లేక దైవానికి తెరుచుకోవడానికి ఉత్తమమైన పద్ధతి. అయితే ఈ శరణాగతి లేనంత వరకు ఆకాంక్ష ప్రశాంతత అనేవి కొద్ది వరకు ఉపయోగపడుతాయి.

CWSA 29:105-106

యోగంలో అతి ముఖ్యమైన విషయం ఏంటంటే ప్రతి మెట్టులోను దైవానుగ్రహంలో విశ్వాసం, ఆధారంలో సత్త తెరుచుకొని శ్రీమాత శక్తి అనుభూతి చెందువరకు ఆలోచనను నిరంతరం దైవం వైపు తిప్పుట, తనను తాను సమర్పించుకొనుట.

CWSA 32:166

ఔను, మనసును ప్రశాంత పరచుకోవడం వల్ల శ్రీమాతను నువ్వు పిలవగలవు. ఆమె అనుగ్రహానికి తెరుచుకొనగలవు . చైత్య పురుషుని స్పర్శ అనేది ఎంతో ఓదార్పునిస్తుంది. సాంత్వన పరుస్తుంది. తన అంతరంగ శాంతి, ప్రేమ ఆనందాల కానుకతో చైత్య పురుషుడు తెరుచుకోవడం అనేది చాలా ముఖ్యమైన స్పర్శల్లో ఒకటి అది సిద్ధం చేస్తుంది.

CWSA 32:163

దైవానికి ఉన్ముఖం కావడమనేది మొదట్లో ఎల్లప్పుడు పూర్తిగా ఉండదు. సత్తలో ఒక భాగం తెరుచుకుంటుంది. చైతన్యపు ఇతర భాగాలు పూర్తిగా మూసుకొని ఉండవచ్చు. అందుచే పూర్తిగా తెరుచుకొనేంత వరకు సాధకుడు ఆకాంక్షించాలి. చాలా గొప్ప ఉత్తమ దృఢమైన సాధకునికైనా పూర్తిగా దైవం వైపు తెరుచుకొనుటకు సమయం తీసుకొంటుంది. ఎలాంటి ఘర్షణ లేకుండా ఒకే సారిగా సర్వాన్నీ త్యజించిన సాధకుడు లేడు. అందుచే నువ్వు శ్రీ మాతను పిలిచినప్పుడు ఆమె నీ పిలుపు వినలేదని నీవు భావించరాదు. మానవ స్వభావపు కష్టాలన్నీ శ్రీమాతకు తెలుసు. ఆమె సదా సహాయం చేస్తుంటుంది. ఎల్లప్పుడు విడువక పట్టుదలతో ఉండు సదా ఆమెను పిలువు. తదుపరి ప్రతికష్టం తర్వాత అభివృద్ధి ఉంటుంది.

CWSA 32:156-157

దివ్య అవతరణను బలవంతంగా లాగవద్దు శాంతితో నిరీక్షించు ఆకాంక్షించు

దివ్య అవతరణ ఒత్తిడిని తట్టుకోవాలంటే నీవు చాలా దృఢంగా ఉండాలి. బలంగా ఉండాలి. అట్ల కాకుంటే నీవు ముక్కలుముక్కలుగా వికలమౌతావు.

కొందరు ఇలా అడుగుతుంటారు. "దేవుడు ఇంకా ఎందుకు రాలేదు?" సమాధానం ఒక్కటే. నీవు సిద్ధం కాలేదు. అల్ప (అనుగ్రహ) బిందువే నువ్వు పాడుతున్నట్లుగా, గెంతులేస్తున్నట్లుగా, అరుపులతో ఊగిపోయినట్లుగా చేస్తే మొత్తం గనుక కిందికి అవతరిస్తే ఏమవుతుంది?

అందుచేతనే మేము భౌతికంలో ప్రాణికంలో మనస్సులో దృఢమైన బలమైన ప్రశస్తమైన ఆధారం లేని వారిని అవతరణకు బలవంతంగా తమ వైపుకు లాక్కోవద్దని, అంటే దైవశక్తులను క్రిందికి సరియైన సంసిద్ధత లేకుండా క్రిందికి లాగవద్దని శాంతంగా నెమ్మదిగా వేచి ఉండమని సూచిస్తాం. ఎందుకంటే అవతరణను వారు భరించలేరు. అయితే ఇతరులకు అంటే ఆవశ్యకమైన ఆధారము పునాదులు కలవారికి దీనికి భిన్నముగా ఆకాంక్షించమని ఆకర్షించమని కోరుతాం. ఎందుకంటే వారు దానిని గ్రహించగలరు. అయినప్పటికి దైవం నుండి అవతరించే శక్తులచేత కలతకు గురికారు.

నా ఉద్దేశ్యంలో అంటే శక్తి ప్రవేశించుగాక అనడంలో నీవు దానిని బలవంతంగా లాక్కోవద్దని, అయితే నీ పూర్తి ఆకాంక్షతో సమ్మతితో దాని ప్రవేశానికి మద్దతివ్వమని అర్థం.

CWSA 30:480

ఈ విధంగా తలతిరగడము, బలహీనత, కలతచెందడం అనేవి జరిగి ఉండకూడదు. ఇవి వచ్చినప్పుడు నీ శరీరము జీర్ణించుకోవడానికన్నా అధికంగా శక్తి అవతరించింది అన్నట్లు అనిపిస్తుంది. అలాంటి సమయాల్లో నీవు ఈ ఇబ్బందులు సమసి పోయేంతవరకు, సరైన సంతులనం వచ్చేటంతవరకు విశ్రాంతి తీసుకోవాలి.

CWSA 30:481

ప్రకాశమును, శక్తిని బలవంతంగా కిందికి లాగడం అనేది ఖచ్చితంగా ఒక పొరబాటు. అతిమానసం లనేది హఠాత్తుగా తుఫాను లాగా సంభవించదు. సమయం సిద్ధమైనపుడు అది స్వయంగా తనకు తానే తెరుచుకుంటుంది. కానీ దానికి మునుపు ఎంతో విస్తృతమైన ప్రయత్నము జరగాలి. దానికి కూడా ఓపిక, సహనంతో ఆతృత లేకుండా కృషి సలపాలి.

CWSA 30:481

- శ్రీ అరోబిందో

అవరోహణకు షరతులు

నిశ్శబ్ద ఏకాగ్రతలో స్వీకరించు

అవరోహణ శక్తిని నిశ్శబ్దంగా, ఏకాగ్రతతో స్వీకరించడం తెలివైన పని, కానీ ఈ నిశ్శబ్దం, ఏకాగ్రత ప్రాణికం తన ఇష్టాయిష్టాలను తాను అనుసరించడానికి అనుమతించబడనందుకు ఏర్పడిన అనిష్టం నుండి రాకూడదు.

ఈ ఏకాగ్రత, నిశ్శబ్దం గొప్ప శాంతితో నిండి ఉండటమే కాకుండా చాలా అత్యంత సంతోషంతో కూడుకున్నదిగా ఉండాలి. అప్పుడు ఈ చేష్ట నిజమైనదని, మిశ్రమం లేనిదని తెలుస్తుంది.

CWM 17:54

నిశ్శబ్దంగా ఉండటం, తెరుచుకొని ఉండి, దానిని పిలవడం లేదా ఆ శక్తి దిగే వరకు వేచి ఉండటం. ఇది ఎల్లప్పుడూ చేయవలసిన ఉత్తమ చర్య.

CWM 14:136

నీ ఆకాంక్షకు సమాధానంగా అవరోహణ

ఆపై, అన్నింటికంటే, అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా, ఆ అంతర్గత జ్వాల, ఆ ఆకాంక్ష, వెలుగు అవసరం. దీనిని ఎలా చెప్పాలి? - ఒక రకమైన ప్రకాశవంత ఉత్సాహం నిన్ను ఆవహిస్తుంది. ఇది కరిగిపోవడానికి, తనను తాను అర్పించుకోవడానికి, దైవంలో మాత్రమే ఉనికిలో ఉండటానికి ఒక అనివార్యమైన అవసరం.

ఆ క్షణంలో నీకు నీ ఆకాంక్ష అనుభవంలోకి వస్తుంది.

కానీ ఆ క్షణం పూర్తిగా నిజాయితీగా, సాధ్యమైనంత సమగ్రంగా ఉండాలి. ఇదంతా తలలో మాత్రమే కాకుండా, ప్రతిచోటా, శరీరంలోని అన్ని కణాలలో జరగాలి. సమగ్ర చేతనకు అనివార్యమైన అవసరం. ఆ విషయం కొంత కాలం ఉంటుంది, తరువాత తగ్గిపోతుంది, ఆవిరైపోతుంది. నువ్వు దీనిని ఎక్కువ కాలం నిలుపుకోలేవు. కానీ ఒక క్షణం తరువాత లేదా మరుసటి రోజు లేదా కొంత సమయం తరువాత, అకస్మాత్తుగా నీకు వ్యతిరేక అనుభవం ఎదురవుతుంది. అదంతా ఇకపై ఉండదు, ఈ ఆరోహణను అనుభవించే

బదులు, నువ్వు అవరోహణను అనుభవిస్తావు. ఇదే సమాధానం అనే భావన ఉంటుంది, సమాధానం తప్ప మరి ఏది ఉండదు. భగవంతుని ఆలోచన, భగవంతుని సంకల్పం, భగవంతుని శక్తి, భగవంతునికి సంబంధించిన చర్య తప్ప మరి ఏది ఉండదు. నువ్వు కూడా, ఇకపై నువ్వు కూడా అక్కడ ఉండవు.

అంటే అది నీ ఆకాంక్షకు సమాధానం. అది వెంటనే జరగవచ్చు - అది చాలా అరుదు, కానీ అది జరగవచ్చు. రెండూ ఒకేసారి ఉంటే, అప్పుడు స్థితి పరిపూర్ణంగా ఉంటుంది. సాధారణంగా అవి ప్రత్యామ్నాయంగా ఉంటాయి, ఆ రెండు పూర్తి విలీనం అయ్యే క్షణం వరకు అవి మరింత దగ్గరగా ప్రత్యామ్నాయంగా ఉంటాయి. విలీనం అయిన తర్వాత, అప్పుడు ఇక తేడా ఉండదు.

CMW 5 : 56-57

స్వీకరించడానికి అనువైన ప్రశాంతతతో ఉండు

నీలో గ్రహించడానికి అవసరమైన ప్రశాంతత ఉన్నప్పుడు, నీలోని వివిధ తలాలలోకి ఉన్నతమైనది దిగివస్తుంది. ఉన్నత స్థాయికి ఎదగాలని ఆకాంక్షించడంలోనైనా లేదా ఉన్నతమైన దానిని స్వీకరించడానికి నిష్క్రియంగా తెరుచుకుని ఉండటంలోనైనా వ్యక్తిలో వివిధ భాగాలలో పూర్తి ప్రశాంతతే వాస్తవానికి అవసరం. నీ ప్రశాంత ఆకాంక్షలో లేదా సంకల్పంలో నీకు అవసరమైన శక్తి లేకపోతే, అప్పుడు కొంత ప్రయత్నం నువ్వు పైకి ఎదగడానికి సహాయపడుతుందని నీకు అనిపిస్తే, ఉన్నత శక్తి చర్యను ప్రేరేపించడానికి ప్రశాంతమయ పిలుపు లేదా సరళ అప్రయత్న సంకల్పం సరిపోయేంత సహజ స్థితి వచ్చే వరకు, నువ్వు దానిని తాత్కాలిక మార్గంగా ఉపయోగించుకోవచ్చు.

CWSA 36: 301

కొంతమందికి శరీరంలోకి ప్రశాంతత లేదా శక్తి దిగడం ప్రారంభమైనప్పుడు, అది దానిని స్వీకరించడానికి వీలు కల్పించే క్రమంలో శరీరం ఊగడం జరుగుతుంది. శరీరం అవరోహణను జీర్ణించుకోవడానికి అలవాటు పడిన తర్వాత ఊగడం ఆగిపోతుంది.

ధ్యాన సమయంలో ప్రశాంతత సంపూర్ణంగా లభ్యమవుతుంది, ఎందుకంటే ఆ సమయంలో మదర్ ఏకాగ్రత ఉన్నత చైతన్య శక్తిని కిందకు

తీసుకువస్తుంది, చెప్పిన విధంగా సాధకులు చేయగలిగితే దానిని స్వీకరించవచ్చు. అది రావడం ప్రారంభించిన తర్వాత, అది సాధారణంగా సాధకుని గ్రహణశక్తితో పాటు దాని శక్తిని పెంచుతుంది, తద్వారా అది అన్ని సమయాల్లో, అన్ని పరిస్థితులలో వచ్చి స్థిరంగా ఉండే వరకు ఎక్కువ సేపు ఉంటుంది. సాధకుడు దానిని స్వీకరించడానికి తన వంతుగా, తన చైతన్యాన్ని వీలైనంత నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా ఉంచుకోవాలి. ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చైతన్య శాంతి, శక్తి, ప్రకాశము, ఆనందము పైన అన్నీ దాచబడి ఉన్నాయి. అవి దిగి రావడానికి ఊర్ధ్వంలో ఒక నిర్దిష్ట ద్వారం అవసరం - మానసిక నిశ్శబ్దం, అవరోహణ ప్రభావానికి కొంత విస్తృత కేంద్రీకృత నిష్క్రియాత్మకత అవరోహణకు ఉత్తమ పరిస్థితులు.

CWSA 30: 481-482

స్వచ్ఛతనీ, శాంతినీ పిలువు

అలా వెనక్కి అడుగు వేయడం ద్వారా, బాహ్య పోరాటం వెనుక నీలో ఒక ప్రశాంత సమతుల్యతను కనుగొనడం నీకు సులభం అవుతుంది, దాని నుండి నువ్వు నిన్ను విడిపించుకోవడానికి, మా సహాయాన్ని మరింత సమర్థవంతంగా కోరడానికి అవకాశం ఉంటుంది. భగవంతుని ఉనికి, ప్రశాంతతత, శాంతి, స్వచ్ఛత, శక్తి, కాంతి, ఆనందం, విశాలత పైన ఉన్నాయి, నీలోకి దిగి రావడానికి వేచి ఉన్నాయి. ఈ బాహ్య పోరాటం వెనకాల వున్న ప్రశాంతతను కనుక్కుంటే, నీ మనసు కూడా ప్రశాంతంగా మారుతుంది. అప్పుడు నువ్వు ఆ ప్రశాంత మనసు తో ముందు స్వచ్ఛతను, శాంతిని, ఆ తర్వాత దివ్యశక్తిని నీలోకి దిగిరావడానికి పిలువవచ్చు. ఒకసారి ఈ స్వచ్ఛత, ప్రశాంతత నీలోకి దిగుతున్నాయి అని నువ్వు తెలుసుకుంటే, అప్పుడు నువ్వు అనేక సార్లు అవి నీలోకి దిగిరావడానికి, అవి నిలకడ గా నీలో ఉండటానికి పిలుపును ఇవ్వచ్చు. ఆ తర్వాత ఆ శక్తి నువ్వు చేసే చర్యలను, నీ చేతనను పరివర్తన చేస్తోందని గ్రహిస్తావు. ఈ పరివర్తనా చర్యలలో మదర్ సన్నిధి గురించి, శక్తి గురించిన స్పృహతో ఉంటావు. ఆ తర్వాత మిగిలినదంతా కాలానికి, నీ వాస్తవిక దివ్య స్వభావ ప్రగతి శీల పరిణామానికి సంబంధించినది.

CWA 31: 741

నువ్వు అనుభవించే శాంతి, స్వచ్ఛత, ప్రశాంతత అనే భావనలు నిమ్న స్థాయి చేతన, ఉన్నత స్థాయి చేతనల కలయిక వల్ల లేదా బలమైన సంబంధం

వల్ల కలుగుతాయి. ఇది మొదట శాశ్వతంగా ఉండదు, కానీ ప్రశాంతత, శాంతులు తరచుగా దిగి రావటం, ఎక్కువసేపు నీలో ఉండటం జరుగుతుంది, చిట్టచివరికి ఉన్నత స్థాయి చేతన, శాశ్వత శాంతి, ప్రశాంతత, నిశ్శబ్దాలు నిమ్న స్థాయి చేతనలోకి పూర్తిగా దిగడం జరుగుతుంది.

CWSA 28: 66

అది జీవులలోని స్వచ్ఛతకు సంబంధించిన భావన ఎందుకు ఊహ అయి ఉండాలి? ఉన్నత చేతన తాకినప్పుడు, అది జీవిలోని అన్ని భాగాలు పంచుకోగల అవసరమైన స్వచ్ఛతను సృష్టిస్తుంది. లేదా, బాహ్య జీవి దానిలో చురుకుగా భాగస్వామ్యం అవ్వకపోయినా, అది నిశ్చలంగా ఉండిపోవచ్చు, తద్వారా సంపూర్ణ అంతర్గత జీవి, ఒక నిర్దిష్ట అనుభవ సత్యాన్ని గ్రహించడంలో బాహ్య జీవి జోక్యం చేసుకోకపోవచ్చు. ఈ స్థితి శాశ్వతంగా ఉండదు ఎందుకంటే అది పూర్తి లేదా శాశ్వత అవరోహణ కాదు, సన్నాహక స్పర్శ మాత్రమే. కానీ అది ఉన్నప్పుడు అది వాస్తవమైనదే . లైంగిక సంవేదన బాహ్య జీవికి సంబంధించిన విషయం, ఇది వక్రీకరణ లేదా ప్రకృతి తప్పుడు ప్రాతినిధ్యం, ఇది ఆధ్యాత్మిక అనుభవం తరచుగా రావడానికి, ఆ తరువాత అది సర్వ సాధారణం కావడానికి ప్రధాన అడ్డంకి. సాధారణంగా అలాంటి వ్యతిరేకత ఒక సారి అనుభవం వచ్చిన తర్వాత తనను తాను నిరూపించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

CWSA 30: 443

దివ్య శక్తికి మాత్రమే నిష్క్రియాత్మకంగా తెరుచుకోవడం

అతని నుండి శక్తి బయటకు ప్రవహించడానికి కారణం అతను తనను తాను చాలా జడత్వంతో నిష్క్రియాత్మకంగా ఉండటాన్ని అనుమతించడం, ప్రతిదానికీ తెరిచి ఉండటానికి అనుమతించడం అయి ఉండాలి. సాధకుడు అన్ని శక్తులకు తెరుచుకుని ఉండకూడదు, దివ్య శక్తికి మాత్రమే నిష్క్రియాత్మకంగా తెరుచుకొని ఉండాలి, అందుకని అప్రమత్తంగా ఉండాలి. అతను మరొక వ్యక్తిలో దేవుడిని చూడటానికి ప్రయత్నించినప్పుడు నిష్క్రియాత్మకంగా మారితే, ఎదుటి వ్యక్తి ద్వారా పనిచేసే ఏదైనా శక్తికి అతను తనను తాను అప్పగించుకునే అవకాశం ఉంది, అతని స్వంత శక్తులు, అతనిని విడిచి పెట్టి ఎదుటి వ్యక్తి వైపుకు పయనిస్తాయి. ఈ విధంగా

ప్రయత్నించకపోవడమే అతనికి మంచిది. పైనుండి వచ్చే శాంతిని, బలాన్ని, పూర్తి స్వచ్ఛతల కోసం ఆకాంక్షిస్తూ, దివ్య శక్తికి మాత్రమే తనను తాను తెరవాలి. ప్రతిచోటా (ఇతనిలో లేదా ఎదుటి వ్యక్తిలో మాత్రమే కాదు) దైవమే అనే అనుభవాలు అప్పుడు వాటంతట అవే వస్తాయి.

CWSA 30: 492-493

నేను ధ్యానం చేయడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ మనస్సు సహకరించకపోవడంతో నేను దానిని వదిలేసాను.

నువ్వు ధ్యానం చేయలేనప్పుడు, నిశ్శబ్దంగా ఉండి మదర్ శాంతిని లేదా శక్తిని ప్రార్థించు.

CWSA 32: 215

అంతరాత్మతో కొన్ని క్షణాల సంబంధం, తరచుగా నీ జీవితంలో ఒక నిర్ణయాత్మక మలుపును, ఒక ముందడుగును, చేతనలో పురోగతిని సూచిస్తుంది, ఇది తరచుగా సంఘర్షిస్తుంది, మొత్తం వ్యక్తిలో ఒక పిలుపు మొదలైనప్పుడు పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది. అంతర్గత చేతన దానిని కప్పి ఉంచే అపస్మారక పొరలను చీల్చుకుని ఉపరితలంలో (బాహ్య వ్యక్తి) పూర్తిగా ప్రకాశవంతంగా కనిపిస్తుంది. వ్యక్తిలో ~~ఈ~~ పిలుపు, చాలా బలంగా ఉన్నప్పుడు, ఒక దివ్య అంశ, ఒక వ్యక్తిత్వం, ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో నీ వ్యక్తిత్వంతో కలిసిపోయే ఒక దివ్య అంశానికి సంబంధించిన అవరోహణకు దారితీస్తుంది, తద్వారా ఒక నిర్దిష్టమైన పనిని చేయడం, యుద్ధంలో గెలవడం, ఏదో ఒక విషయాన్ని వ్యక్తపరచడం జరగవచ్చు. పని చేసిన తర్వాత, దివ్య అంశ సాధారణంగా వెనక్కి ఉపసంహరించుకొంటుంది.

CMW 15: 341

అవరోహణను ఆకాంక్షించు

ఆకాంక్ష అంటే ఒక వ్యక్తి తన ప్రయత్న లక్ష్యం అయిన దైవం కోసమో, సత్యం కోసమో, చేతన కోసమో, శాంతి, ఆనందాల కోసమో, జ్ఞానం కోసమో, దివ్య శక్తి అవరోహణ కోసమో లేదా మరేదైనా లక్ష్యం కోసం, పిలుపు, తపన, ప్రార్థనల ద్వారా అంతర్గత జీవిని పైకి తిప్పడం.

CWSA 29: 56-57

మదర్ కృప వల్ల ప్రశాంతత, సమానత్వం పైనుండి దిగి వస్తాయా?

అవి దిగి వచ్చినప్పుడు, అంతరాత్మ ఆకాంక్ష, మదర్ కృప వల్ల అవి వస్తాయి.

CWSA 32: 165

మదర్ శాంతి నీ పైన ఉంది - ఆకాంక్ష, నిశ్శబ్ద పూర్వకంగా నీ అంతటా నువ్వుగా తెరుచుకోవటం ద్వారా అది దిగి వస్తుంది. అది ప్రాణికాన్ని, శరీరాన్ని పట్టుకున్నప్పుడు, అప్పుడు సమానత్వం సులభం అయ్యి, చివరికి స్వయంచాలకంగా మారుతుంది.

CWSA 32 : 135 - 136 - *శ్రీ అరొబిందొ*

మహాశక్తి అవతరణను అడ్డుకొనేదేది?

విరామం లేని మనో కార్యకలాపాలు

ప్రత్యేకంగా సాధకుని హెచ్చరించవల్సిన దేమిటంటే ముందుగా మానసికమయిన అభిప్రాయాలను, ముద్రలను లేదా మేధాపరమైన నిర్ణయాలను ఆత్మ జ్ఞానంగా పొరపడటాన్ని, రెండవది మనసు యొక్క గందర గోళ వ్యవహారాన్ని, చంచలత్వాన్ని, ఆధ్యాత్మిక, అంతరాత్మ అనుభవాల సహజమైన ఖచ్చితత్వానికి అంతరాయం కలుగచేసి సత్య జ్ఞాన ప్రకాశ అవతరణకు స్థానం లేకుండా ఏది చేస్తుందో లేదా మానవ మనో తలాన్ని ఆ వెలుగు తాక కుండానే లేదా స్పృశించిన వెంటనే దానిని వికృతంగా ఏది చేస్తుందో దానిని.

CWSA 31:14

చేతన నిరంతరం స్వల్పమయిన మనోగతులతో అవిరామంగా మునిగి ఉంటే, దానికి ప్రాణిక చలనాలు, కోరికలు, పక్షపాత వైఖరి, హేతువు యొక్క సహజమైన అసంపూర్ణత, మానవ హేతువును నశింప చేసేదేదయినా తోడవటం వలన - కొత్త జ్ఞానానికి, ప్రాథమిక మూల అనుభవాలకు, గంభీరము, అద్భుతమైన ఆత్మ అవరోహణకు, ఉద్ధృత ప్రవాహనికి అవకాశం ఎక్కడ ఉంటుంది ? మనసు తన కార్య కలపాల మధ్య ఆకస్మికమయిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవపు ప్రవాహంలో హఠాత్తుగా ఆశ్చర్యానికి లోనయి, ముంచెత్తబడి కొట్టుకు పోతుంది. తరువాత యిది ఏమై ఉంటుందని, ఇది నిజమా కాదా అని ప్రశ్నించటం, సందేహించటం, సిద్ధాంతీకరించటం,

ఊహించటం మొదలు పెట్టాక, ఆ ఆధ్యాత్మిక శక్తి వెనుతిరిగి ఈ మానసికమయిన నీటి బుడగలు అణిగి పోయే వరకు వేచి ఉండటం తప్ప ఏం చేస్తుంది.

CWSA 28: 340

ఏదో ఒక భాగంలో స్వీకరణ లేకపోవటం అసంతులనను కలిగిస్తుంది

"మిమ్మల్ని మీరు తెరుచుకుంటే శక్తిని స్వీకరించగలరని" మీకు చెప్పే ఉంటారు. నమ్మకాన్ని, సహృదయతను కలిగి ఉంటే రక్షించబడతారని కూడా చెప్పే ఉంటారు. నిజానికి మీరు చైతన్యంలో, శక్తిలో, సంరక్షణలో ఓలలాడుతున్నారు. మీకున్న విశ్వాసపు పరిధిలో మిమ్మల్ని మీరు ఉన్మీలనం చేసుకున్నపుడు మీరు దాని నంతటినీ స్వీకరిస్తారు. అది మిమ్మల్ని మీరు ఉపయుక్తంగా ఉంచుకొని, స్వల్పమయిన అంతరమయిన అలజడులను తిరస్కరించి, సమస్యలు తలెత్తినపుడు మిమ్మల్ని మీరు తిరిగి కుదుట పరుచుకొని, ఈ చిన్న చిన్న దాడులు లేదా ప్రమాదాల నుండి పరిరక్షించుకోవటంలో తోడ్పడుతుంది. కానీ మీలో ఎక్కడయినా మీ శరీరం, మనసు ప్రాణికం లేదా అన్ని భాగాలలోనో లేదా ఒక అంశంలో - ఆ దిగివచ్చే శక్తిని స్వీకరించలేని అసమర్థత ఉన్నట్లయితే - అది యంత్రంలో యిసుక రేణువులా ఉంటుంది. మీకు తెలుసు ఒక మంచి యంత్రం చక్కగా పని చేస్తున్నపుడు అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్నపుడు అందులో కొంచెం యిసుక వేస్తే (ఎక్కువ అక్కర లేదు - కొంచెం ఒక్క రేణువు చాలు) అకస్మాతుగా అంతా చెడిపోతుంది, యంత్రం ఆగిపోతుంది. కేవలం ఎక్కడో స్వల్పమయిన స్వీకరణ లోపం, ఏదో శక్తిని అందుకోలేక పోతుంది. దానితో పూర్తిగా ఆగి పోతుంది. (దానిని చూచినపుడు ఎక్కడో ఒక నల్లని మచ్చ - ఒక చిన్న రాయిలా కఠినమైనది - శక్తి దానిలోకి ప్రవేశించలేదు. అది స్వీకరించటాన్ని నిరాకరిస్తుంది. స్వీకరించ లేక పోవచ్చు లేదా స్వీకరించక పోవచ్చు) తక్షణమే అది ఎంతో అద్భుతంగా వికసిస్తున్నదేదో - అస్వస్థతకు గురి అవుతుంది. కొన్ని సార్లు మీరొక సమస్థితిలో మంచి ఆరోగ్యంగా ఉన్నపుడు అంతా సవ్యంగా సాగిపోతున్నపుడు, మీరు ఫిర్యాదు చేయటానికేమి ఉండదు. ఒక రోజు మీకొక కొత్త ఆలోచన వచ్చినపుడు, ఒక కొత్త స్ఫూర్తి కలిగినపుడు, మీకొక మహత్తరమైన ఆకాంక్ష కలిగి, ఉన్నతమైన శక్తిని అందుకున్నపుడు, ఒక అద్భుతమైన అనుభవాన్ని చవి చూసినపుడు, ఒక అందమైన అనుభవం మీలో

అంతర ద్వారాలను తెరచినపుడు, మీకు అంతకు పూర్వం లేని జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించినపుడు, అపుడు మీకు అంతా సవ్యంగా జరుగుతుందనే రూఢి కలుగుతుంది. కానీ మరుసటి రోజే మీరు అస్వస్థులౌతారు. ఇంకా యిలానా, ఇది అసాధ్యం! ఇలా జరగకూడదు. కానీ అది చాలా సాధారణంగా యిందాక నేను చెప్పినట్లు ఒక యిసుక రేణువులా. ఏ భాగంలోనో స్వీకరణ లేకపోవటం, అది తక్షణమే ఒక అనంతులతను తీసుకు వస్తుంది. ఎంతో స్వల్పమయినదయినా చాలు, వారు అస్వస్థులౌతారు.

CWM 5: 176

శక్తి అవరోహణకు పవిత్రత ఎందుకు అవసరం ?

సాధనలో శాంతి దిగి రావటం ప్రాథమికమయిన సకారాత్మకమయిన బృహదానుభవం. ఈ నిశ్చల స్థితిలో సాధారణ ఆలోచనా మనసు (బుద్ధి) నిశ్శబ్దమై, లేదా తన కార్యకలాపాలు ఉపశమించి, జాగరూకతలో లేనపుడు ప్రాణిక మనసు లేదా యాంత్రిక మనసు లేదా ఉపచేతనా మనస్సు పైకి వచ్చి పని చేయటం మొదలు పెడుతుంది. ఇవే ప్రశాంతతకు అంతరాయాన్ని కలిగిస్తాయి, లేదా నిమ్న ప్రాణిక మనసు కలవరాన్ని కలిగించటానికి ప్రయత్నించ వచ్చు. అది తనతో అహంకారాన్ని, దాని వ్యామోహాలను తీసుకు వస్తుంది. వదలించుకోవలసిన అంశాల చిహ్నాలు ఇవన్నీ. ఎందుకంటే యితర ఉన్నత శక్తులు దిగివచ్చినప్పుడది మిగిలి ఉంటే, బలము, శక్తి, జ్ఞానం, ప్రేమ లేక ఆనందం. ఆ శక్తులు వెనుతిరిగి వెళ్ళి పోవటమో లేదా వాటి అవతరణ కప్పి వేయబడి అవి కలిగించే ప్రేరణ నిమ్న ప్రకృతి అవసరాలకై దుర్వినియోగ మవ్వడమో జరుగుతుంది. చాలా మంది సాధకులు ఉన్నతమయిన అనుభవాలు పొందిన తరువాత ఇనుమడించిన అహంకారపు ఉద్రేకాలు, కోరికలు, ఉద్దీపించిన కామం లేదా ప్రాణిక వ్యామోహాలు లేదా వికారాల ఉచ్చులో చిక్కుకుంటారు.

అందువలన ప్రాణిక సంపూర్ణ శుద్ధీకరణం ముందుగానో లేక ఆ సానుకూల అనుభవంతో ఏక కాలంలో జరగటం మంచిది. ముఖ్యంగా ప్రాణికం ఎక్కువగా చురుకుగా ఉండే స్వభావం కలవారిలో.

CWSA 28: 180-181

రెండు దశలు

మీరతనికి చెప్పవచ్చు యోగంలో రెండు దశలుంటాయని ఒకటి సంసిద్ధమయేదశ, మరొకటి అసలైన తీవ్ర సాధన దశ అతను మొదటి దానిని ప్రారంభించవచ్చు ఈ దశలో హృదయంలో ఆకాంక్ష, ప్రార్థన, భక్తి, ధ్యానం, భగవంతునికి జీవితాన్ని సమర్పించాలనే సంకల్పం ముఖ్యమైనవి. స్వభావాన్ని పరిశుద్ధి చేసుకోవటం మొదటి ధ్యేయం. అనుభవ ప్రాప్తికై అతి ఆతురత పనికి రాదు. కానీ కలిగిన అనుభవాలను పరిశీలించి సరియైన వైఖరిని నిజమైన ప్రగతికి ఉపకరిస్తే వాటిని అంగీకరించాలి. అహాన్ని పెంచి పోషించే వాటిని తిరస్కరించాలి.

ఒక వేళ ఏ విధమైన ప్రగతి లేక పోయినా, లేదా ముందుగా ఉన్నా లేదా కష్టాలు ఎక్కువగా ఉన్నా ఏ విధమైన అసహనానికి గురికాకుండా ప్రశాంతమయిన ఓర్పుతో, దివ్య జననిపై పూర్తి నమ్మకంతో సాధన కొనసాగించాలి. ఈ సమయం దైవం పట్ల సాధకుని ఆకాంక్షలోని నిజాయితీని అతని అర్హతను పరీక్షిస్తుంది.

CWSA 35: 551

యోగంలో శక్తి దిగి రావలసిన ఆవశ్యకత ఏమిటి?

మీకు మీరుగా ఏమీ చేయలేరనేది సత్యం అందువలననే మీరు శక్తి సంస్పర్శలో ఉండాలి. ఎందుకంటే మీకొరకు మీరు చేయలేని దానిని తాను చేసి పెడుతుంది. మీరు చేయవలసినదల్లా ఆ శక్తిని పని చేయనిచ్చి మీరు తన పక్షం వహించటమే అంటే నమ్మకం కలిగి, శక్తిపై ఆధారపడి, మిమ్మల్ని మీరు వేధించుకోకుండా, కలత చెందకుండా, ఆ శక్తిని ధ్యానిస్తూ, వేడుకొంటూ ప్రశాంతంగా ఉండి పని చెయ్యనివ్వటమే. మీరది చేయగలిగితే మిగిలినదంతా మీ కోసం చేయబడుతుంది. అంటే వెంటనే ఒక్కసారిగా కాదు, ఎందుకంటే శుద్ధి చేయవలసినది చాలా ఉంటుంది. కానీ సావధానంగా చేయబడుతుంది.

CWSA 29: 188

యోగంలో చేయవలసిన అవసరం ఉన్న పనులు మీ మనోప్రయత్నం కన్నా శక్తి, శాంతి దిగరావటం వలన మరింత సులభంగా చేయబడతాయి. (ఎందుకంటే అవి పటిష్టమయిన దారుఢ్యాన్ని తీసుకువస్తాయి కనుక)

CWSA 30: 254

మన లోపలి అహంకార పూరిత వ్యక్తి తన స్వశక్తితో లేదా సంకల్పం, జ్ఞానం లేదా తనలోని ఏ సుగుణాల వలన దివ్య ప్రకృతిగా పరివర్తనం చెందలేడు. అహం చేయ గలిగిన దల్లా రూపాంతరీకరణకు తనను తాను తగినట్లుగా మలచు కొని తాను ఏమి కావాలని కోరుకుంటుందో దానికి మరింత సమర్పణం కావటం మాత్రమే.

మనలో అహం పని చేస్తున్నంత వరకూ మన వ్యక్తిగత కార్యాచరణ స్వభావం మనుగడ నిమ్న స్తరాల అంశంగా ఉంటుంది. మసకగా సాక్షికంగా దీపింపబడి తన క్షేత్రంలో పరిమితమై, శక్తిలో పరిమితమైన ప్రభావంతో ఉంటుంది. ఒక వేళ ప్రకృతి యొక్క ప్రదీప్తమయిన మార్పు మాత్రమే కాక ఆధ్యాత్మికమయిన పరివర్తన చేయవలసి ఉంటే ఆ అద్భుత కార్య సాధనకు దివ్య శక్తిని ఆహ్వానించవలసి ఉంటుంది. ఎందుకంటే అందుకు కావలసిన శక్తి ఆమెలోనే ఉంటుంది. నిర్ణయాత్మకమైన, జ్ఞానవంతమయిన అపరిమిత శక్తి అది, కానీ మీ మానవ వ్యక్తిగత ప్రయత్నానికి బదులుగా పూర్తిగా దైవం పనిచేయటం వెంటనే ప్రస్తుతం సాధ్యం కాదు.

CWSA 23: 86

ధ్యానమే ఏకైక మార్గం

ధ్యానం అనేది దైవానికి చేరువ కావడానికి ఒక సాధనం, ఒక గొప్ప మార్గం. కానీ ఇదే సత్వర మార్గం కాదు. ఎందువలనంటే ధ్యానం ఒక సుదీర్ఘమైన, కష్టతరమైన ఉన్నత ఆరోహణతో కూడిన, ఒక అవరోహణను తీసుకు వస్తే తప్ప ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఇది సత్వరమైనది కాదు. ఐతే ధ్యానం చేసిన పిదప వేయబడ్డ పునాదిపై ఒక మహోన్నత నిర్మాణాన్ని ఎంతో శ్రమించి నిర్మించవలసిన ఆవశ్యకత ఉంటుంది. ఇందుకు గాను ఎటువంటి సత్వర మార్గాలూ లేవు.

CWSA 29: 212

ధ్యానం అని మీరు దేనిని పేర్కొంటారు? కళ్లుమూసుకుని చేసే ఏకాగ్రతనా? ఇది కేవలం సత్య చైతన్యాన్ని క్రిందికి తీసుకురావడానికి ఒకానొక విధానం మాత్రమే. సత్య చైతన్యంతో ఏకమవడం లేదా దాని అవరోహణను అనుభూతి చెందడం మాత్రమే ముఖ్యం. ఈ ప్రక్రియను సాంప్రదాయ పద్ధతిలో కాకుండా నాకు ఎప్పటిలా జరిగినట్లు జరిగితే ఇంకా మంచిది.

ధ్యానం అనేది ఒక విధానం లేదా ఉపకరణం. నిజమైన ప్రక్రియ నడుస్తున్నా పనిచేస్తున్నా లేదా ఒకరితో మాట్లాడుతున్నా అది సాధనలోనే జరుగుతుంది.

CWSA 29: 300

సహజంగానే ఉన్నత చైతన్యం ఎప్పుడుఅవరోహిస్తున్నా అధోస్థితిలోఉన్న చైతన్యాన్ని తనలో ఒక అంతర్భాగం అయ్యేటట్లు మార్పును తీసుకొస్తుంది.

CWSA 30 : 441

ఈ ఉన్నత చైతన్యం అవరోహణా క్రమం అనేది చైతన్య స్థితి రూపాంతరం చెందడానికి మాత్రమే. అయితే ఇది ఏ స్వల్ప కాలంలోనో జరిగిపోయే పని కాదు. ఇందుకు కొంత సమయం పడుతుంది.

CSWA 30 : 441

ధ్యానం వల్లనే స్వభావాన్ని మార్చడం సుసాధ్యం అనేది మన అనుభవం కాదు. అలా అని బాహ్య కార్యకలాపాల నుంచి విరమించుకుని లాభపడే ప్రయత్నం చేయడం వంటివి చాలా సందర్భాల్లో కడు హానికరమైనవి. కొంత ఏకాగ్రత, హృదయంలో ఆంతరంగికమైన ఆకాంక్ష మరియు శ్రీమాత సన్నిధికై చైతన్యపు ద్వారాలు తెరచి ఉంచి, ఊర్ధ్వం నుంచి అవరోహణకై వేచి ఉండటమనేది చాలా అవసరం. కానీ కార్యాచరణ, కర్మ లేకుండా స్వభావంలో మార్పు రాజాలదు. ఇది అక్కడ మానవుల సంబంధంతో ఉండటం చేత, స్వభావ మార్పు పరీక్ష జరుగుతుంది. ఇక కార్య సాధన విషయం అనేదానిలో ఉన్నతమని, నీచమని ఏమీ లేవు. అన్ని పనులూ ఆ శ్రీమాతకు సంపూర్ణ సమర్పణ గావించి, ఆమె శక్తి సమక్షంలో చేయడం జరిగితే.

CWSA 32:252

పునరావృతమౌతూ ఉన్న ఆరోహణ అనేది రూపాంతరీకరణకు సాధనం.

తరంగాలు ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడి శిరమును తాకుతున్న భావన మనలో బాహ్య అపస్మారకస్థితిని, అంతర్గత మేల్కొలుపును కలిగించినట్లుంటుంది. ఆధారంలోని నిమ్న చైతన్యం, ఉన్నత చైతన్యంతో కలిసే ఆరోహణకు. ఇది తాంత్రిక ప్రక్రియలో మాదిరి కొంత ఒత్తిడికి లోనయ్యేటటువంటిది. కుండలినీ శక్తిని మేల్కొలిపే దిశగా మూలాధారం నుంచి బ్రహ్మరంధ్రం ద్వారా అన్ని చక్రాలు దాటి దైవాన్ని చేరుకునేంతటి క్లిష్టమైన ప్రక్రియ అది. మన

పూర్ణయోగంలో ఇదొక ప్రత్యేక ప్రక్రియగా గాదు. కానీ ఒక ఆకస్మిక ఊర్ధ్వ ముఖ తరంగాల పొంగుగా దిగువ స్థాయి చైతన్యం అప్పుడప్పుడూ స్వల్ప కదలికలతోకూడి పయనించి అదే సమయంలో, ఆవలినుంచి అవరోహించిన దివ్య చైతన్యం ఆ శక్తితో శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తుంది. ఈ అవరోహణ ఎంతో ప్రశాంతతను, శాంతిని, శక్తిని, తేజస్సుని, ఆనందాన్ని, పారవశ్యాన్ని, ఆ దివ్యాత్మకి లేదా ఒక సన్నిధికి చెందిన విస్తృత స్వేచ్ఛని, జ్ఞానాన్ని అనుభవింపజేస్తుంది. ఒక్కొక్క మారు ఒక్కొక్క అనుభూతి, ఒక్కొక్క మారు అన్నీ కలగలిపి అతీంద్రియ మానసిక, భౌతిక స్థితులను ఉన్నత స్థితులకు చేరువ చేసి, పునరావృతం అవుతూ తదేక ఆరోహణతో నిమ్న చైతన్యం అతీంద్రియ స్థాయికి తన వెలుగు, శక్తి ప్రభావాలతో వ్యాప్తి చెందిస్తుంది. దివ్య చైతన్యానికి చెందిన పునరావృత స్థిరత్వంతో కూడిన, అవరోహణ, దాని శక్తి మొత్తం స్వభావాన్ని, అస్తిత్వాన్ని రూపాంతరీకరిస్తుంది. ఒక్కసారి కనుక ఇది అలవాటుగా మారితే శ్రీమాతకు చెందిన శక్తి, ఊర్జం పనిచేయడం ప్రారంభిస్తాయి. కేవలం పైనుంచి లేదా తెర వెనుకనుంచే కాకుండా సచేతనంగా ఆధారంలో సాధ్యాసాధ్యాలు, కష్టాలు, సానుకూలతతో యోగం కొనసాగిస్తుంది.

CWSA 30:216-217

మనం ఆకాంక్షించే పరివర్తన చాలా విస్తారమైనది, క్లిష్టమైనది. ఇది ఒక్కసారిగా వచ్చేది కాదు. దశలవారీగా రావలసినదే. భౌతికమైన మార్పు అనేది ఈ దశలన్నింటిలో ఆఖరిది, మరియు ప్రగతిశీల ప్రక్రియ.

అంతర్గత రూపాంతరీకరణను కేవలం సానుకూలమైన లేదా ప్రతికూలమైన భౌతిక సాధనోపాయంతో తీసుకురాలేము. ఇందుకు ప్రతికూలముగా శరీర కణాలన్నింటిలోనూ అత్యున్నత, అతిమానస చైతన్య అవరోహణ జరిగినపుడు భౌతికమైన మార్పు కలుగుతుంది. అప్పటివరకూ శరీరం, దానికాధార శక్తులు సాధారణ సాధనాలైన ఆహారం, నిద్ర, మొదలైన వాటితో పోషించబడాలి. ఆహారాన్ని సరియైన భావనతో, సరియైన స్పృహతో తీసుకోవాలి. నిద్ర క్రమ క్రమంగా యోగ విరామంగా రూపాంతరం చెందాలి. అధికమైన, అపరిపక్వ భౌతిక తపస్సు సాధనకు ప్రమాదకరం. ఇది మార్గమధ్యలో అవరోధంగా నిలిచి వివిధ దశల్లో సాధనాప్రక్రియను పడవేయ వచ్చును. ఒక ఉన్నత శక్తి భౌతిక, మానసిక భాగాల్లోకి క్రుమ్మరించబడవచ్చు. కానీ శరీరము, నాడులు అధిక ఒత్తిడికి లోనై ఉన్నత శక్తికి మద్దతిచ్చే అవకాశాన్ని

కోల్పోవచ్చు. ఈ కారణంగానే సాధనలో అంతర్భాగంగా మితిమీరిన శారీరక కాఠిన్యత, తపస్సు ఈ యోగంలో చేర్చబడలేదు.

CWSA 31:432-433

శాంతి అవరోహణ, శక్తి అవరోహణ, ప్రకాశ అవరోహణ మరియు ఆనందం అవరోహణ అనే నాలుగు అవరోహణలు మాత్రమే స్వభావంలో పరివర్తనను తీసుకు రాగలవు.

CWSA 30:449

ఉన్నత చేతనకున్మీలనం

ఊర్ధ్వ చైతన్యం అనేది ఒక పవిత్ర ప్రేమస్థితి, దివ్యజ్ఞానం వైపుకు పవిత్రంగా తెరుచుకుని ఉండడం. వీటి మధ్య ఏ భేదము లేదు. కేవలం మనస్సు మాత్రమే ఈ రెండింటినీ వేరు చేస్తుంది.

ఈ చైతన్యంను పొందాలంటే అన్ని మానసిక ఆందోళనలు, కలవరాలు, ప్రాణిక సంబంధ కోరికలను నిరాకరిస్తూ వీలయినంతగా మన మనస్సును, హృదయంను ఆ దైవం వైపుకు మరల్చుకోగలగాలి. ఇలా చేయడానికి మనకు కావల్సిన లేదా ఉండవలసిన బలమైన శక్తి ఏమిటంటే ఆ దైవం పట్ల అపారమైన ప్రేమ కలిగి ఉండడం.

నా ప్రేమ, ఆశీర్వాదాలతో

CWM 16:213

"మనల్ని మనం చైతన్యపు ఉన్నత స్థితిలో ఉంచుకోవడమే జీవన కళ. ఆ కారణంగా, మన జీవన విధులతో గమనంలో మన ఉన్నత విధిరాతయే ఇతర విషయంలపైన ఆధిపత్యం చెలాయించడానికి అంగీకరిస్తాము. అందువలన, పొరపాటు చేస్తున్నామేమో అనే భయం ఏమీ లేకుండా నీ చైతన్యపు శిఖరంపైన నీవు ఉన్నట్లయితే నీకు ఎల్లప్పుడు అంతా మంచే జరుగుతుంది. అని మనం చెప్పవచ్చు. కాని, ఈ అత్యున్నత స్థాయిని చేరుకోవడం అనేది అంత సులభమైన విషయం కాదు. ఏ వ్యక్తి విషయంలోనైనా ఈ అత్యున్నత, ఆదర్శ స్థితిని చేరుకోవడం సాధ్యపడినట్లయితే, ఆ వ్యక్తి ఎప్పుడైనా ఏదైనా అనుకోని అపాయకర పరిస్థితిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినపుడు ప్రార్థన, బలమైన ఆకాంక్షతో ఆ అదైవ సంకల్పమునకు విశ్వాస పూరిత సమర్పణ చేసుకోవడం ద్వారా తన ఉన్నత

విధిని అభ్యర్థించవచ్చును. ఆ పిలుపులోని వినయంను బట్టి, ఈ అత్యున్నత విధి ఆ వ్యక్తి సాధారణ విధిరాతలో జోక్యం చేసుకుని, అవసరమును బట్టి, పరిస్థితులను ఆ వ్యక్తికి అనుకూలంగా మార్చి వేస్తుంది. ఈ రకమైన సంఘటనలే మన బాహ్య చైతన్యంనకు అద్భుతాలుగా, దైవజోక్యంలాగా కనిపిస్తాయి, అనిపిస్తాయి."

ఈ ఉన్నత చైతన్యం ఎలా జోక్యం చేసుకుంటుందో నేను మీకు ఒక ఉదాహరణ ఇస్తాను.

ఒక వ్యక్తి తన కార్యాలయము (ఆఫీస్)కు వెళ్ళడానికి ఇంటి నుండి బయలుదేరుతాడు. ఒక దారిలో నడుస్తూవుంటాడు. అకస్మాత్తుగా, తాను ఇంటి వద్ద మరచిపోయినదేదో జ్ఞాపకం వస్తుంది. వెంటనే తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళి దానిని తీసుకొని వస్తాడు. తాను వెనుదిరిగిన సమయంలో తాను ముందుకు వెళ్ళవలసిన దారిలో ఒక ప్రవేశంలో ఒక లోహపుపైపు పై నుంచి పడుతుంది. 'నీవు వెనకకువెళ్ళు' అని చెప్పిన చైతన్యం ఏదో అతనిని ఆ క్షణంలో రక్షించింది. ఇలా ఉన్నత చైతన్యం లేదా దైవం జోక్యం చేసుకోవడం వల్ల మన అదృష్టం మారి పోవడమునే మనం 'విధివ్రాత' మారిపోయింది అని అంటూ ఉంటాము. మిగతా వారితో పోల్చుకుంటే ఈ వ్యక్తి విధివ్రాతలో రెండు గమ్యాలు ఉన్నాయి అన్నట్టు - ఒకటి అతనిని మరణించ మనేది మరియొకటి అతనిని జీవించమనేది.

దీనిని 'యాదృచ్ఛికత' అని అనలేమా?

లేదు యాదృచ్ఛికత అనేది చాలా అసంబద్ధమయినది, అది కారణం లేకుండా సంభవించేది. ఒక వేళ నీకు నీ జీవితమే అసంబద్ధమయినదిగా అనిపిస్తే నీవు నేర్చుకోవలసినది చాలా వుంది అని అర్థం. దీనికి పూర్తి వ్యతిరేకంగా చూసినట్లుయితే, హేతుబద్ధంగా ప్రతీ చిన్న విషయము సరిగా నిర్ణయించబడి వుంటుంది. ఒక వేళ ఏదైనా నీకు "యాదృచ్ఛికత"గా అనిపిస్తే దానికి కారణం నీకు ఈ నిర్ణయాత్మకతపై ఎలాంటి అవగాహన లేదు అని అర్థం. అవి అన్నీ నీకు అందుబాటులో వుండవు ఎందుకంటే లెక్క లేనన్ని ఒక దానిలో ఒకటి అల్లుకుపోయిన సిద్ధాంతాలు వుంటాయి, వాటి గురించి నీకు ఏమీ తెలియదు. దీని ప్రకారం, ఏదైనా జరిగితే దానిని నీవు "అద్భుతం" అని లేదా "అవకాశం" అని అంటావు.

CWM 15:288-89

శ్రీమాత

నిజానికి, ఏ వ్యవస్థ అయినా మానవాళికి అత్యవసరమైన మార్పును దానంతటఅదే తీసుకుని రాలేదు. ఎందుకంటే, ఒక వ్యక్తి ఉన్నత స్వభావపు అవకాశాలను, వీలయినంత ఎక్కువగా అభివృద్ధి చేసుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఈ మార్పు సాధ్యమవుతుంది. ఈ అభివృద్ధి అనేది మనిషి బాహ్య మార్పు పై కాకుండా ఆంతరిక ఎదుగుదల మీద ఆధారపడి వుంటుంది.

ఏది ఏమైనా, వాస్తవానికి అభివృద్ధికి కావలసిన అనుకూలమైన పరిస్థితులను ఈ బాహ్య మార్పులు తయారుచేస్తాయి. లేదా దీనికి విరుద్ధంగా ఒకోసారి ఈ మార్పు ఎలాంటి పరిస్థితులకు దారి తీస్తాయి అంటే మూర్ఖపు రాక్షస గుణములు గల మానవజాతి వల్ల గలిగే భారము నుండి ఒక్క కల్కి భగవానుని ఖడ్గం మాత్రమే ఈ భూమిని విముక్తపరచి పవిత్రత చేకూరుస్తుంది. అనిపించేటంతగా ఈ ఎంపిక ఈ జాతి మీదనే ఆధారపడివుంది. ఎందుకంటే అది విత్తిన కర్మ ఫలాన్నే అది అనుభవిస్తుంది.

CWSA 25:661-62 -*శ్రీ అరవిందులు*

ఈ ప్రపంచం ఒక గందరగోళపు అలజడిలో వుంది అని అనిపిస్తుంది.

అవును, అవును !

మనుషులు కూడా ...

ఈ ఉదయం నుండి ఎలా వుంది అంటే ... నిరసనలు, పోట్లాటలు, అస్తవ్యస్తాలు. ఈ ఆందోళనలను సృష్టించిన వారి ద్వారానే ఒక క్రమము అనేది తిరిగి స్థాపించబడాలి అని అనిపిస్తుంది. అదే జరగాలి... నేలమట్టమైన, చెదిరిపోయిన, సాధారణ సద్భావన, నైతిక, సామాజిక నియమాల ఆధారంగా కాకుండా - పైకి ఎదగాలి. దైవ సంకల్పము, దివ్య సామరస్యంలు మాత్రమే వుండాలి. అప్పుడు ఎవరైతే సాధారణ విషయ నియమాలకు, సాంఘిక సంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకంగా తిరగబడ్డారో, వారే, నీవు ఉన్నత చైతన్యంలో, నిజమైన సత్యంతో సంబంధం కలిగి వున్నావని రుజువు చేస్తారు. అలా చేయడానికి ఇదే సరైన సమయం (ముందుకు ఉరుకుతున్న సంజ్ఞ చేస్తూ...)

వ్యవస్థీకృత శక్తి దృక్కోణం నుండి చూస్తే అది ఒక శక్తి... అత్యంత శక్తి వంతమైనది. ఇది ఒక ఆశ్చర్యం. ఇక ఈ అత్యున్నత శక్తిని ఉన్నత స్థాయిదైన అధికారం, సత్య చైతన్యం వద్ద పెట్టినట్లయితే అప్పుడు ఏదైనా జరగవచ్చు.

ప్రతి ఒక్కరూ పైపైకి ఎదగడానికి అంగవేయడానికి ఉద్యుక్తులై వుండాలి. కోల్పోయిన క్రమమును తిరిగి నిర్మించాలని అనుకునే వారు అందరూ,

పాత ఆలోచనల్లోకే వెనుకకుమళ్ళిస్తారు. అందుకే వారు ఎన్నడూ విజయం సాధించ లేరు. ఆ విధానాలను వదిలివేయాలి. మంచికై మనం పైపైకి నడవాలి, ఎదగాలి. ఎవరైతే ముందుకు వెళ్ళడానికి లేస్తారో వారే పనిచేయగలరు.

(చాలా సేపు నిశ్శబ్దం)

మీరు ఇంకా అడిగేవి ఏమీ లేవా? నేను ఏ దిశలో కదులుతున్నానో నాకే సరిగా తెలియడం లేదు.

ఇక ఉన్నది ఒకే దిశ - భగవంతుని వైపు, దివ్యత్వం వైపు - మీకు గమనం ఎంత లోలోపలిదో, అంత బాహ్యమైనది కూడా. ఎంత పైపైన వుంటుందో అంత లోతైనదిగా కూడా వుంటుంది అనే విషయం మీకు తెలిసిందే కదా! అది అంతటానిండి వుంది. ముందునుంచి ఈ ప్రపంచంలో వున్నట్లుగానే దైవమును కనుగొని, దానికే అంటి పెట్టుకుని వుండడం దైవానికి మాత్రమే అంటి పెట్టుకుని వుండడం తప్ప వేరు మార్గం లేదు.

CWM 11:253-54 శ్రీమాత

ఇతరులకు, ప్రపంచానికి సహాయం చేయడం

ఇతరులను బాధించడం ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కార నిర్మాణానికి ఒక మంచి ఆధారం కాదు. మార్గంలో ఒంటరిగా పురోగమించడం ఒక అహంకార రూపం, ఇతరులు అనుసరించడానికి నిరాకరించినపుడు మాత్రమే వ్యక్తి ఒంటరిగా తనను తాను విముక్తి చెందించుకోవాలి. కనుక వ్యక్తి మొదట తాను ముందుండి వారిని తనతో పాటు నడిపించే ప్రతిపాదన చేయాలి. ఒకవేళ ఇది పురోగతికి భారమైతే, కష్టాలను ఎక్కువ చేస్తే, దానిని ఈ మార్గంలో అర్పణలోని నిజాయితీని పరీక్షించే ఒక ప్రత్యేక దైవకృపగా తీసుకోవాలి. దైవ సహాయాన్ని అందుకొనే సామర్థ్యం ఈ నిజాయితీకి దామాషాగా ఉంటుంది.

*

తనకు తాను సహాయం చేసుకోవడానికి ఉత్తమమైన మార్గం ఇతరులకు సహాయం చేయడం. నువ్వు నిజాయితీగా ఉంటే వారి సమస్త కష్టాలు, వారి సకల వైఫల్యాలు నీలో ఉన్న అదే లోపానికి చెందిన ఖచ్చిత సంకేతాలుగా కనుగొంటావు. వాస్తవంగా సర్వ-శక్తిమంతంగా ఉండటానికి నీలో ఏదో కొంత పరిపూర్ణంగా లేదని అవి నిరూపిస్తాయి.

*

మనలో ఉన్న దాన్ని మనం ఇతరులలో కనుగొంటాం. ఎప్పటికీ మన చుట్టూ బురద ఉన్నట్లుగా కనుగొంటే, మన లోపల ఎక్కడో బురద ఉన్నట్లుగా అది నిరూపిస్తుంది.

*

ఇతరులలో అహంకారాన్ని కనుక్కొని అదిరిపడేది కేవలం అహంకారమే...

*

మానవ జాతికి సేవ చేయడాన్ని దైవానికి చేసే సేవకు అత్యున్నత ప్రకటనగా పరిగణించడం ఒక పొరపాటు. అలా చేయడం అన్నది ఒక ప్రత్యేక మానవ చైతన్య పరిమితులలో ఎక్కడో దూరాన నిలిచిపోవడం అవుతుంది.

*

వ్యక్తి తనను తాను రూపాంతరం చెందించుకోవడమే ఇతరులకు సహాయం చేయడంలో అత్యున్నత మార్గం. పరిపూర్ణంగా ఉండు, ప్రపంచానికి పరిపూర్ణతను తీసుకువచ్చే స్థితిలో ఉంటావు.

*

ఒక ఉన్నత చైతన్యానికి వృద్ధి చెందు, ప్రపంచం రక్షించబడుతుంది.

*

ప్రపంచాన్ని మార్చాలని కోరుకుంటే నిన్ను నువ్వు మార్చుకో. నీ అంతరిక పరివర్తన తో ఒక సత్య చైతన్యం భౌతిక ప్రపంచాన్ని స్వాధీనం చేసుకోగలదని, అలా పృథ్విపై దివ్య ఐక్యత ప్రకటితం కాగలదని నిరూపించు.

*

వివిధ సంస్థలు ఎంత విశాల దృక్పథంతో సంపూర్ణంగా ఉన్నా, ఇంకా దివ్యము, సర్వ శక్తిమంతము అయిన ఒక నూతన శక్తి, ఒక పరిపూర్ణ మానవ సాధనం ద్వారా తనను తాను ప్రకటించుకునే వరకూ శాశ్వతంగా దేనిని సాధించలేవు.

*

ఏ భౌతిక పరమైన సంస్థ అయినా దానికి ఎంత స్థాయిలో సంసిద్ధత ఉన్నా మానవ దురవస్థలకు ఒక పరిష్కారాన్ని తెచ్చే అర్హత కలిగి ఉండదు.

మనిషి తన బాధలను కూడ వదిలించుకోవాలంటే ఒక ఉన్నత చైతన్యస్థాయికి పెరిగి, తన అజ్ఞానము, పరిమితత్వము, స్వార్థములను నిర్మూలించాలి.

ప్రపంచాన్ని మార్చే శక్తి నీకు లేనంతవరకు ప్రపంచం సరిగా లేదు అనడం వ్యర్థం. ప్రపంచంలో తప్పుగా కనిపించే విషయాలను నీలో నువ్వు నిర్మూలిస్తే. ప్రపంచం ఎప్పటికీ తప్పు కాదని తెలుసుకుంటావు.

*

నిజంగా నువ్వు పరివర్తన చెందితే, నీ చుట్టూ ఉన్నది కూడ పరివర్తన చెందుతుంది.

CWM 14:275-78

కోరికలను నిర్మూలించడానికి మార్గం వాటిని ఫలింపజేసుకోవడం కాదు. కోరికలకు అంతం లేదు- ఒకసారి తృప్తి చెందిన ప్రతి కోరిక స్థానాన్ని ఇంకో కోరిక భర్తీ చేస్తుంది. అవి ఇంకా ఇంకా ఎక్కువ గోల చేస్తూ కొనసాగుతాయి. కేవలం కోరికలను జయించడం ద్వారా, నిమ్న స్వభావానికి చెందిన చైతన్యం నుండి ఒక ఉన్నత చైతన్యానికి పెరగడం ద్వారా మాత్రమే వాటిని నిర్మూలించగలవు.

*

కోరికలను పరిత్యజించడం : సాక్షాత్కారానికి అవసరమైన స్థితి

CWM 14:253

*

అమ్మా! క్రింది ఉత్తరంలో శ్రీఅరవిందులు పృథ్వి కొరకు ఒక నూతన చైతన్యాన్ని క్రిందకు తీసుకువచ్చే మన విశేష కార్యాన్ని నిర్వర్తించడానికి, బయటి ప్రపంచంతో మన సంబంధాలను పరిమితం చేసుకునే ఆవశ్యకత గురించి, సాధారణ జీవితం నుండి మనల్ని వేరు చేసుకోవడం గురించి వ్రాశారు. ఈ ఉత్తరం 1933లో వ్రాయబడింది. కానీ ఇప్పుడు బయటి ప్రపంచంలో ఉన్న అన్నిరకాల వ్యక్తులు స్వేచ్ఛగా ఆశ్రమంలోకి అనుమతించ బడ్డారు, ఆశ్రమంలోని సాధకులు కూడ స్వేచ్ఛగా వాళ్లతో కలిసిపోతున్నారు. ఇది ప్రస్తుతం మన కార్యంలో మనం ఒక నూతన దశకు చేరడం వల్లనా? ఈ దశలో బయటి ప్రపంచంతో ఉన్న సంబంధాలలో ముందున్న నిబంధనలు

ఎప్పటికీ అవసరం లేదా! దయచేసి ఈ అంశంలో నాకు జ్ఞానోదయం కలిగిస్తారా ?

(శ్రీఅరవిందులకు ప్రశ్న)

"సర్వ జీవులలో ఉన్న దైవం పట్ల ప్రేమ, సమస్త విషయాలలో దాని పనివిధానాలను స్థిరంగా గ్రహించడము, అంగీకరించడము". ఒకవేళ దైవాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకొని, సమస్తంలో ఆయన్ను చూసే మార్గాల్లో ఇది ఒకటైతే, ఇక్కడ మనం బయటి ప్రపంచం లోని వ్యక్తులతో పరిచయాలు ఎందుకు పరిమితం చేసుకోవాలి ? మన ప్రేమను అందరికి ఎందుకు ఇవ్వకూడదు?

(శ్రీఅరవిందుల సమాధానం)

విశ్వాత్మతో సంయోగాన్ని లక్ష్యంగా చేసుకుని, అధిమనసు వద్ద ఆగిపోయే సాధారణ కర్మయోగంలో అయితే అది సరిపోతుంది- కానీ ఇక్కడ ఒక విశేష కార్యం నిర్వర్తించబడాలి, మన కోసం మాత్రమే కాకుండా పృథ్వి కొరకు ఒక నూతన సాక్షాత్కారం సాధించబడాలి. మిగిలిన ప్రపంచం నుండి వేరుగా ఉండటం, తద్వారా ఒక నూతన అంశాన్ని క్రిందకు తీసుకురావడానికి మనల్ని సాధారణ చైతన్యం నుండి వేరు చేసుకోవడం అవసరం.

ఇది సర్వుల పట్ల ప్రేమ, సాధనలో భాగం కాదని కాదు, కానీ అది ఒక్కసారిగా తనను తాను అందరితో కలవడం అన్న అర్థంలోకి అనువదించు కోదు ఇది సర్వసామాన్యంగా, శక్త్యుత్పాదక విశ్వజనీన ఆదరణ లో అవసరమైనపుడు మాత్రమే తనను తాను ప్రకటించుకుంటుంది, కానీ పృథ్వి కోసం తన మొత్తం ప్రభావంతో ఉన్నత చైతన్యాన్ని క్రిందకు తెచ్చే ఈ శ్రమలో బహిర్మార్గాన్ని మిగిలిన దాని కొరకు కనుక్కోవాలి. సకల వస్తువులలో భగవంతుని పని విధానాన్ని అంగీకరించే ఇక్కడి ఆవశ్యకత కొరకు దానిని మన సంఘర్షణలు, కష్టాల వెనుక చూసే జ్ఞానం కూడా అవసరం. కానీ ఇది మనిషి స్వభావాన్ని, ప్రపంచాన్ని అంగీకరించడంతో కాదు-ప్రస్తుతమున్న దాన్ని ఒక గొప్పదైన, ఆనందకర అభివ్యక్తితో పునఃస్థాపించే అధిక దివ్య పనివిధానం వైపు సాగడమే మన లక్ష్యం.. అది కూడ దివ్యప్రేమ కార్యమే.

CWM 13:146-47 శ్రీమాత

శ్రీ అరవిందులు వ్రాసినది సమగ్రంగా సత్యం, దాన్ని అనుసరించాలి.

ఒకే ఒక నూతన యథార్థముంది- ఈ వార్షిక ప్రారంభం నుండి ఒక నూతన చైతన్యం అభివ్యక్తమయ్యింది. పృథ్విని నూతన సృష్టి కోసం సిద్ధం చేయడానికి శక్తివంతంగా పనిచేస్తూ ఉంది.

*

ఒక ఉన్నత స్థితిలోకి ఉద్భవించు

వ్యక్తి గుణాన్ని వర్ణించేది తనను తాను సజీవంగా గమనించుకునే ఈ మానసిక సామర్థ్యమే అన్నది స్పష్టం. జంతువు స్వాభావికంగా, స్వయంచలితంగా జీవిస్తుంది, ఒకవేళ అది తనను తాను ఒక ప్రాణిగా గమనించినా అది కేవలం ఒక నిమిషం, అల్ప శ్రేణిలో, కనుకనే అది ప్రశాంతంగా ఉంటుంది, కలతచెందదు. ఒకవేళ ఒక జంతువు ఒక దుర్ఘటన వల్ల గానీ, లేక ఒక జబ్బు వల్ల గానీ, బాధపడినప్పటికీ, దాన్ని గమనించదు, తన చైతన్యంలో దానికి అభయమివ్వదు, తన జబ్బును లేదా, దుర్ఘటనను గురించి భవిష్య ఊహాగానాలు చేయదు కాబట్టి ఆ బాధ అధమపక్షానికి తగ్గించబడుతుంది.

మనిషిలో ఏం జరుగుతుందో అన్నదాని గురించి నిత్యం వ్యాకులత చెందడం మొదలయ్యి, ఈ వ్యాకులతే. అతని క్లేశానికి మూల సూత్రం, లేకపోతే ఒకే ఒక కారణం అయ్యింది. ఈ చైతన్యాన్ని ఉద్దేశ్యంగా చేసుకొని ఆందోళన, బాధకలిగించే ఊహలు, చింత, క్లేశం, భవిష్యత్తులో విపత్తులను ఊహించడం ప్రారంభమయ్యింది. తత్ఫలితంగా కొంచెం చైతన్యంతో ఉన్నవారే కాకుండా, అధిక చైతన్యవంతులు కూడ నిత్య క్లేశం లో జీవిస్తూ ఉంటారు. మనిషి ఉదాసీనంగా ఉండేంత చైతన్యంతో లేడు. ఏం జరుగుతుంది అన్నది తెలుసుకోవడానికి తగినంత చైతన్యం అతనికి లేదు. సకల భూ జీవులలో తప్పు చేయడానికి భయపడని అత్యంత గహన జీవి అతను అన్నది వాస్తవం.

మానవుడు అలా ఉండటానికి కారణం తన పూర్వుల నుండి వారసత్వంగా పొందిన ఒక ఆటవిక స్థితి, కానీ నిజంగా అది ఒక దయనీయ పరిస్థితి. కేవలం ఒక ఉన్నత స్థాయికి అధిష్టించే ఆధ్యాత్మిక సామర్థ్యంతో, ఒక ఆధ్యాత్మిక అతిచేతనను జంతుచైతన్య స్థానంలో స్థాపించడంతో మాత్రమే అస్తిత్వపు గమ్యాన్ని చూసే సామర్థ్యము, ప్రయత్నపు పరాకాష్టను ముందే

చూసే గ్రహణ శక్తి మాత్రమే కాకుండా, వ్యక్తి తన మొత్తం అస్తిత్వాన్ని సమర్పించుకునే ఒక ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక శక్తి పట్ల స్పష్ట-దృష్టితో ఉన్న విశ్వాసము, తనను తాను అధీనం చేయడము, తన జీవితము, భవిష్యత్తుల బాధ్యతను అప్పగించడము, అలా సకల చింతలను త్యజించడము- ఇదంతా అస్తిత్వంలో చేరుతుంది.

అవును, మనిషి వెనక్కు జంతు చైతన్యస్థాయికి పడిపోవటం, తాను పొందిన చైతన్యాన్ని పోగొట్టుకోవడం అసాధ్యం: అందువలన అతనికి ఒకే ఒక మార్గముంది, దయనీయమని నేను పిలిచే అతని ప్రస్తుత స్థితి నుండి బయటకు రావడానికి, ఆందోళన స్థానంలో ఒక విశ్వసించే సమర్పణ, ఒక ప్రకాశమాన పరాకాష్ట యొక్క నిర్ధారణ స్థాపించబడే ఒక ఉన్నత స్థితి లోకి అతను ఉద్భవించాలి- ఇది చైతన్యాన్ని పరివర్తన చెందించే విధానం. నువ్వు అలా ఉంటే వారి సకల కష్టాలు, అన్ని వైఫల్యాలు నీలో ఉన్న అదే లోపానికి సంబంధించిన ఖచ్చిత సంకేతాలుగా కనుగొంటావు. నిజానికి అవి నీలో కొంత, సర్వ-శక్తిమంతంగా ఉండటానికి తగినంత పరిపూర్ణంగా లేదని నిరూపిస్తాయి.

*

దైవానికి శరణాగతి

సమస్యా పరిష్కారానికి అవసరమైన జ్ఞానం లేకుండా ఒక సమస్య ఎలా పరిష్కరించబడుతుంది? దురదృష్టకరమైన విషయం ఏమిటంటే, మనిషి తన జీవితంలోని అన్ని సమస్యలను పరిష్కరించుకోగలనని నమ్ముతూ ఉంటాడు కానీ అలా చేయడానికి అవసరమైన జ్ఞానం అతనికి లేదు. అదే అతని కష్టాలకు మూలకారణం, అన్నిటికంటే ముందుండే ఒక ఎడతెగని ప్రశ్న ఏమిటంటే "నేను ఏమి చేయాలి?" దాని తర్వాత మరొక మరింత తీవ్రమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే, "ఏమి జరగబోతోంది?" కాని అదే సమయంలో ఈ ప్రశ్నలకు కొద్దో గొప్పో మనవద్ద సరైన సమాధానం లేదు.

అందుకే అన్ని ఆధ్యాత్మిక సాధనలు అన్నీకూడా అన్ని బాధ్యతలను ఆ పరమోన్నత తత్వం పైన విడిచిపెట్టి దానిపై సంపూర్ణంగా ఆధారపడవలసిన ఆవశ్యకతతో ప్రారంభమవుతాయి. లేదంటే శాంతి అసాధ్యం.

అయినప్పటికీ, మనిషికి చేతన ఇవ్వబడింది ఎందుకంటే, తద్వారా అతను పురోగతి సాధించగలడు, తనకు తెలియనిదాన్ని కనుగొనగలడు, అతను

ఇంకా ఏ విధంగా పరివర్తన చెందాలో అలా అభివృద్ధి చెందగలడు. కాబట్టి నిశ్చలమైన, స్థిరమైన శాంతికంటే ఉన్నతమైన స్థితి ఉందని చెప్పవచ్చు: ఇది పురోగతి కోసం సంకల్పాన్ని కొనసాగించడానికి, పురోగతి కోసం ప్రయత్నాన్ని కొనసాగించడానికి, అన్ని ఆందోళనలు, ఫలితాలు, పర్యవసానాలపట్ల అనురక్తిని వదిలించుకోవడానికి కావలిసినంత విశ్వాసం ఇస్తుంది. ఇది ఇతర పద్ధతుల కంటే ఒక అడుగు ముందుంది.

"మౌనం " లేదా "నివృత్తి మార్గం" అన్ని కార్యకలాపాలను తిరస్కరించడం, జీవితాన్ని కాదని నిశ్చలతలో, అంతర్గత నిశ్శబ్దంలోకి మునిగిపోవడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎందుకంటే శాంతి లేకుండా ఒక వ్యక్తికి అంతర్గత సాక్షాత్కారం ఉండదని అకస్మాత్తుగా అనిపిస్తుంది. సహజంగానే, బాహ్య పరిస్థితులలో సమస్యలు తలెత్తి పరిష్కరించలేని ఆందోళనకరమైన స్థితిలో నివసిస్తున్నంత కాలం శాంతి ఉండదని బావిస్తారు, ఎందుకంటే అలా చేయడానికి వారికి తగిన జ్ఞానం లేదు.

తదుపరి దశ సమస్యను ఎదుర్కోవడం, అది కూడా అన్నీ తెలిసి అవసరమయిన చర్య తీసుకునేలా చేయగల అత్యున్నత శక్తిపై సంపూర్ణ విశ్వాసంతో వచ్చిన ఒక ప్రశాంతతతో, నిశ్చయతతో, అటుపైన, కర్మను వదిలివేయడానికి బదులుగా, బలమైన చైతన్యవంతమైన ఉన్నతమైన శాంతిలో ఉండి చర్య తీసుకోవచ్చు.

దీనినే జీవితంలో దైవిక జోక్యం అనే కొత్త పార్శ్వం, ఉనికిలో దైవిక శక్తుల జోక్యం అనే కొత్త రూపం, ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారంలో ఇది ఒక కొత్త పార్శ్వం అని పిలవచ్చు.

CWM 9:303-04

శరణాగతి - ప్రదీప్తమైన ఆలోచన

ఆ ప్రేమలో, దాని మూలంలో, నిరంతరం కృప లేక అనుగ్రహరూపంలో పరివర్తనచెంది మనలో ప్రవేశించేది ఏదో ఉంది: ఒక శక్తి, ఒక మాధుర్యం, స్వాంతనతో కూడిన విశేషమైన స్పందన ప్రతిచోటా వ్యాపించింది, కానీ ఒక ప్రకాశపూర్ణమైన చేతన కొన్ని ప్రత్యేక కేంద్రాలపై దృష్టి పెట్టగలదు. అక్కడే, నేను ఆలోచనకున్న నిజమైన ఉపయోగాన్ని చూచాను: ఆలోచన ఈ స్పందనను ఒక చోటు నుండి మరొక చోటుకు, అవసరమైన చోటకు

తీసుకువెళ్లడానికి ఒక రకమైన మాధ్యమంగా పనిచేస్తుంది. ఈ శక్తి, ఈ మధురమైన స్పందన లోకంలో స్థిరమైన రీతిలో ఉంటుంది, దానిని స్వీకరించ డానికి సిద్ధమయ్యేలా ఒత్తిడి చేస్తుంది, కానీ ఇది ఒక వ్యక్తిత్వరహితమైన చర్య. ఆలోచన అంటే ప్రకాశపూర్ణమైన ఆలోచన, శరణాగతి చేసిన ఆలోచన, ఇక విషయాలను ప్రారంభించడానికి ప్రయత్నించే ఒక పరికరం మాత్రమే కాని ఇంకేమీ కాదు, ఇది ఉన్నత చైతన్యం ద్వారా కదిలించబడటంతో సంతృప్తి చెందుతుంది- ఆలోచన ఒక సంపర్కాన్ని, సంబంధాన్ని స్థాపించడానికి ఈ వ్యక్తిత్వరహితమైన శక్తి అవసరమైన చోట, నిర్దిష్ట కేంద్రాలపైన పనిచేయడానికి వీలు కల్పించడానికి మధ్యవర్తిగా పనిచేస్తుంది.

CWM 11:42-43

ఉన్నతసీమలతో ప్రథమ పరిచయం

ఉన్నత సీమలతో మీకు ప్రథమ పరిచయం అనేది చైత్య పురుష సంబంధమైనది. ఖచ్చితంగా, అంతర్గత చైత్య పురుష జాగృతిని సాధించే వరకు, ఈ ప్రేరణలను పొందటం కష్టం. ఇది ఒక అరుదైన అసాధారణ పరిస్థితులలో దైవకృపవలన జరగవచ్చు. కానీ నిజమైన సంస్పర్శ చైత్య పురుషునివలన వస్తుంది: ఎందుకంటే చైత్య పురుషుడు ఖచ్చితంగా దైవిక సత్యంతో అతిగొప్ప అనుబంధంతో ఉన్న మాధ్యమం.

తరువాత, మానసికచేతన నుండి మనస్సుకు అతీతంగాఉన్న ఉన్నత చైతన్యంలోకి ఉద్భవించినప్పుడు, అంటే ఉన్నత మనస్సునుకూడా దాటి తనకు తాను అధిమనస్సు సీమలోకి మనసు తెరుచుకున్నప్పుడు, అటుతరువాత అధి మనస్సు నుండి అతి మానసానికి తెరుచుకున్నప్పుడు, నేరుగా ప్రేరణలను పొందవచ్చు. సహజంగానే ఆ సమయంలో అవి మరింత తరచుగా, సుసంపన్నంగా, చెప్పాలంటే మరింత సంపూర్ణంగా ఉంటాయి. ఎప్పుడు కావాలన్నా ప్రేరణ పొందగల సమయం వస్తుంది, కానీ దీనికి స్పష్టంగా గణనీయమైన అంతర్గత అభివృద్ధి అవసరం.

మనం ఇప్పుడే అనుకున్నట్టు, మనస్సుకు చాలా పైనున్న సీమలనుండి వచ్చే ఈ ప్రేరణకున్న విలువ, నాణ్యత, మనస్సు సాధించిన అత్యున్నత విజయాలనుకూడా అధిగమిస్తుంది, ఉదాహరణకు వివేచనను కూడా అధిగమిస్తుంది.

CWM 10:5-6

దైవంతో సంస్పర్శ కొరకు ఏకాగ్రత

ఈ దైవానుభూతిని పొందడానికి ప్రతిసారీ మనసును ఏకాగ్రం చేయడం అవసరమా?

ప్రారంభంలో చేయాలి, మీరు సంపాదించిన దానిని నిలిపి ఉంచుకునే సామర్థ్యం మీకు లేదు, మీ ఏకాగ్రతను దాని గరిష్ట స్థాయిలో ఉంచుకునే సామర్థ్యం మీకు లేదు మీరు వెనక్కి జారిపోతూ ఉంటారు, మీరు పొందిన అనుభవ స్మృతిని కూడా కోల్పోతారు. కానీ మీరు ఒకసారి ఒక మార్గాన్ని అనుసరిస్తే, రెండవసారి అదే మార్గాన్ని అనుసరించడం సులభం..అలాగే రెండవ ఏకాగ్రత మొదటిదానికంటే సులభం. మీరు ఇకపై అంతర్గత సంబంధాన్ని కోల్పోని స్థితికి వచ్చేవరకు మీరు మీ ఏకాగ్రత విషయంలో పట్టుదలతో ఉండాలి.

అప్పటినుండి మీరు ఈ అంతర్గతమైన ఉన్నతమైన చైతన్యంలో ఉండాలి, అక్కడినుండి మీరు ఏదైనా చేయగలరు.

ఇలా చూడండి మీ శరీరం, భౌతిక ప్రపంచం విషయంలో ఏమి చేయాలో ఎలా చేయాలో మీకు బాగా తెలుసు. అది ఏకాగ్రత మొదటి లక్ష్యం, కానీ సహజంగానే అది చివరిది కాదు.

ఆ ఏకాగ్రతను సాధించడానికి చాలా కృషి అవసరం. తక్షణమైన లేదా శీఘ్రమైన ఫలితం చాలా అరుదుగా సాధ్యమవుతుంది. కానీ లోపలి తలుపు ఒకసారి తెరవబడితే, మీకు పట్టుదల సడలకుండా ఉంచుకోవడం తెలిస్తే అది మళ్ళీ తెరుచుకుంటుందని మీరు ఖచ్చితంగా అనుకోవచ్చు.

తలుపు తెరవబడనంతవరకు, మీరు మీ సామర్థ్యాన్ని అనుమానించవచ్చు, కానీ ఒకసారి తెరవబడిన తర్వాత, మీరు ఇష్టపూర్వకంగా, ఆకాంక్షతో ముందుకు సాగితే ఇక సందేహం అక్కరలేదు.

CWM 4:9-10

శ్రీమాత సంగీతం

తరచుగా మీ సంగీతంలో ఒక శ్రుతి పదే పదే పునరావృతమౌతూ ఉంటుంది. దాని ప్రత్యేకత ఏమిటి?

నీవు గమనించి ఉండాల్సింది, ఈ శ్రుతి సాధారణంగా ఏదో ఒక ఇబ్బంది లేదా కలవరం వ్యక్తమయిన తరువాత వస్తుంది. అది సమస్యకు పరిష్కారంగా వస్తుంది. అంటే అది చేతనలో ఒక అడుగు ముందుకు వేసినట్లు, ఒక పురోగమనం, ఒక ముందంజ. అది ఒక జ్ఞాన ప్రదీప్తిగా నా సంగీతం సాధనలోని ఆంతరిక చలనాలకు రూపాన్నిస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి ఒక యిబ్బంది, ఒక అశాంతి, ఒక సమస్య, ఒక పెడ కదలిక ఒక గొప్ప బలంతో గెలిచి వెనుదిరిగినట్లు కనిపిస్తుంది. అప్పుడే ఒక జవాబు, లేదా ఒక సహాయం, ఒక పురోగమనం, చేతన ప్రకటనంగా జరుగుతుంది. ఇక అప్పుడు కడపటి జ్ఞానోదయం అవుతుంది. ఈ సంగీతాన్ని అర్థం చేసుకోవడం చాలాకష్టం. ముఖ్యంగా పాశ్చాత్య మనస్సుకు. పాశ్చాత్య దేశాల వారు దీనిలో అర్థమేమీ అంత తేలిగ్గా అనుభూతి చెందరు. చాలా వరకు భారతీయ సంగీత రాగాలను ఇష్టపడగల్గే వారు, ఈ సంగీతాన్ని మెచ్చుకొంటారు; ఎందుకంటే రాగాలతో దీనికి సామ్యముంటుంది. కానీ ఇక్కడ సంగీత స్వరూపం దృష్ట్యా సంగీత నియమాలకు, సంకేతాత్మక అర్థాలకు సంబంధించి అన్ని రివాజులూ తునిగి పోతాయి.

CWM 12:238-39

ఆశ్రమ ప్లేగ్రౌండ్‌లో మీ సంగీతంతో ధ్యానం చేసేటప్పుడు ఏం చేయడానికి ప్రయత్నించాలి ?

ఈ సంగీతం నిర్దిష్టమైన ప్రగాఢ అనుభూతులను మేల్కొల్పడాన్ని లక్ష్యపెడుతుంది.

దీనిని ఆకర్షించడానికి తాను ఎంతగా నిశ్శబ్దంగా, నిష్క్రియంగా ఉండగల్గితే అంతగా ఉండిపోవాలి. నీరవంలో తనలోని ఒక భాగం సాక్షీభూత ధోరణిని తీసుకోగల్గి ఎలాంటి ప్రతి క్రియకూ లేదా అక్కడ వ్యవహారంలో పాల్గొనకుండా గమనించగల్గితే అప్పుడు తన సంవేదనలపై, భావావేశాలపై సంగీతం ఉత్పన్నం చేసే ప్రభావాన్ని స్వీకరించగలడు, అది గనుక ఈ మనిషిలో ఒక లోతైన సమాధి సమీప అవస్థకు సంబందించిన స్థితిని ఉత్పన్నం చేస్తే అది ఎంతో మంచిది.

CWM 12:239-40

సినిమా

జీవితం ఎలా ఉండాలో ఆ జీవితానికి సంబంధించిన పిల్లల సినిమాలు మనం ప్రదర్శించ గల్గేలా ఉండాలి. కాని దీనిలో సరైన, ఆ లక్ష్య బిందువును చేరుకోలేదు. ఇంకా అది చాలా దూరంలోనే ఉంది. అలాంటి సినిమాలు నిర్మించాలి ఇక. ప్రస్తుతం అధిక సమయం ఈ సినిమా జీవించకూడని జీవితాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. అందుకే అది మీకు జీవితమంటే చిరాకు పుట్టేలా చేస్తుంది. ఇది కూడా మనం సంసిద్ధమవ్వడానికి ఒకరకంగా ఉపయోగకరమే.

సినిమాలు ఆశ్రమంలో అనుమతింపబడతాయి, కాని వినోదం కోసం కాదు, విద్యలో భాగంగా మాత్రమే కాబట్టి మనం విద్యకు సంబంధించి సమస్యను ఎదుర్కొంటున్నాం అన్నమాట ! పిల్లవాణ్ని నీచమైన, క్రూరమైన, హింసాత్మకమైన దిగజారుడు పోకడల నుండీ కాపాడి స్వచ్ఛంగా ఉంచాలన్న విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొంటే యుద్ధం, హత్య, చరిత్ర పేరిట వైషమ్యం, మోసాల కథలతో మొదలయ్యే తక్కిన మానవ జాతితో గల సంపర్కాన్ని ఒక దెబ్బతో ముగించి వెయ్యాలి; అంతేకాదు కుటుంబంతో, బంధువులతో, మిత్రులతో ఉన్న ప్రస్తుత సంబంధాన్ని త్రెంచి వెయ్యాలి. ఆ పిల్లల్లోని ప్రాణిక స్పందనలన్నింటిపై ఒక నియంత్రణను సాధించాలి.

క్రైస్తవ కాన్వెంటుల్లో మూసి పెట్టి ఉంచే సన్యాస జీవితానికి, లేదా గుహల్లోనూ, అరణ్యాల్లోనూ ఉన్న బైరాగుల జీవనానికి వెనుక ఉన్న ఆలోచన ఇదే.

ఈ రకమైన చికిత్స మానవ జాతిని ఊబి నుండీ బయటకు లాగడంలో ఎట్టి ప్రభావం చూపలేనిదిగా, విఫలమైనదిగా ఋజువైంది.

శ్రీఅరోబిందో ప్రకారం చికిత్స పూర్తిగా భిన్నమైనది. ప్రస్తుతం మన ముందున్న జీవితాన్ని మొత్తంగా, దానికున్న కురూపత, బూటకం, క్రూరత్వంతో సహా దానిని ఎదుర్కోవాలి.

మూల స్రోతస్సును చేతనంగా ప్రపంచంతో అనుసంధానింపబడే, అది రూపాంతరం చెందే నిమిత్తం మనలోని మొత్తం మంచితనానికి, సమస్త సౌందర్యానికి, సమస్త ప్రకాశానికి, సంపూర్ణ సత్యానికి మూలమైన ఆ మూల స్రోతస్సును మనలోనే వెతికి, దానిని ఆవిష్కరించడానికి తగు జాగ్రత్త వహించాలి.

నిజంగా ఇదే ప్రభావ వంతమైన త్రోవ - ఎవరు నిజంగా బలవంతులో, విశుద్ధులో, సత్యాన్ని ప్రకటించగల్గిన వారో వారిదీ త్రోవ.

CWM 12:242-43

రచయితలు - ఉన్నత చైతన్యం

ఈ రచయితలు, సృజన కారుల్లో దైవస్పర్శపట్ల సచేతనంగా ఎవరు ఉన్నారో ఎవరులేరో చెప్పగలవా ? కొందరుంటారు వారు అధికారికంగా యోగులు కాదు, గురువులు కాదు, వారికి శిష్యులూ ఉండరు; వారు కీర్తి కోసం ఆరాటపడరు, మనుషుల దృష్టిని ఆకర్షించాలని స్వయంగా ప్రయత్నం చేయరు. కాని వారు ఉన్నత చైతన్యంలో పని చేస్తూంటారు. దైవశక్తి సంపర్కంలో ఉంటారు. వారు దేనినైనా సృష్టించినా, రచించినా ఆ చేతన నుండీ చేస్తారు. భారత దేశంలోని గొప్ప కళాఖండాలు, నిర్మించిన వాటిల్లో ఉత్తమ శిల్పాలు, వాస్తు శిల్ప నిర్మాణాల్ని చేసిన బౌద్ధ సన్యాసులు వారి వారి జీవితాలను ఆధ్యాత్మిక ధ్యాన సాధనల్లోనే గడిపారు; వారు సర్వోత్తమ కళారాజాలను సృజించారు కాని వారి పేర్లు కూడా తర్వాత తరాల వారికి తెలియకుండా చేసుకొన్నారు, యెగిలా వారు కళ ద్వారా తెలియాలనుకో లేదంటే దానికి ప్రధానకారణం వారి కళాభివ్యక్తిని వారి జీవితంలో ప్రధానాంశంగా పరిగణించుకోలేదు. ఒక కళాకారుడిగా, శిల్పిగా పేరొందడానికి వారి కాలాన్ని, శక్తుల్ని వెచ్చించాలనుకోలేదు. వారు చేసింది జన బాహుళ్యంలోనికి బాహాటంగా రాలేదు. గొప్ప గొప్ప రచనలు చేసి, ముద్రించి ప్రపంచం ముందు పెట్టని వారెందరున్నారో !

CWM 7:107-08

మరణకాలంలో చేతనాస్థితి

వ్యవహారంలో చాలా ముఖ్యమైన అంశం చిట్టచివరి చేతనాస్థితి. అప్పుడు రెండు స్థాయిలూ కలపి జతగా ఉంటాయి. ప్రాణికం, శరీరం అప్పటికీ కలసే ఉంటాయి. కాబట్టి ఆ చివరి చేతనాస్థితిలో వెలిబుచ్చే కోరిక లేదా చివరి కాంక్ష అన్నది తన ప్రయాణమవుతున్న అదృశ్య లోకంలో మొదటి ప్రభావాన్ని చూపడంలో బ్రహ్మాండమైన ప్రాముఖ్యతతో ఉంటుంది. ఇక్కడ మరణించే వ్యక్తి చుట్టుతా ఉన్న వాళ్ళు, వాళ్ళు ఊహించుకొనే దానికంటే పెద్ద బాధ్యతలో ఉన్నారు. వాళ్ళు గనుక ఆ మరణించే వ్యక్తి ఉచ్ఛతమ చేతనలోకి

ప్రవేశించడానికి సహకరించగల్గితే, అదే వాళ్ళు ఆ మనిషికి చేయగల మహాసేవ. కాని సాధారణంగా వాళ్ళు చేసేది అతడికి వాళ్ళు ఎంతగా అతుక్కుపోగలరో అంతగా అతుక్కుపోయి వాళ్ళ బలీయమైన స్వార్థధోరణితో అతడిని పోనివ్వకుండా వాళ్ళ వైపుకు లాక్కొంటుంటారు. దాని ఫలితం చూడవచ్చు. నిజంగా అతడి నిష్క్రమణలో తనను రక్షించగల్గిన, చేతనలోకి కొద్దిగా ప్రవేశించగల్గడానికి బదులుగా భౌతిక విషయాల్లో బిగించబడతాడు. ఇటు అతని శరీరం నుంచి, అటు బాంధవ్యాల నుంచి విడుదలవ్వడం, అతడికి ఒక భయంకర అంతర్యుద్ధం.

CWM 6:449

ఉన్నత చేతన ప్రభావం

ఓ స్వీట్ మదర్! "చేతనను ఉన్నతంగా ఉంచుకోవడం" అంటే దానర్థం ఉన్నత ఆలోచనలతో ఉండటమేనా ? ఇది ఒక వాస్తవం అనే దానికంటే ఒక పర్యవసానం. ఎప్పుడైతే ఒక మనిషి తన చేతనను ఉన్నత స్థాయిలో ఉంచుకొంటాడో, సహజంగానే అది ఆలోచనలకు వడకట్టు జల్లెడలా ఉండి, ఉన్నత స్వభావానికి చెందిన ఆలోచనల్ని మాత్రమే అనుమతిస్తుంది.

ఇది ఒక వాస్తవం కన్నా, ప్రయత్నంలో కల్గే పర్యవసానం.

చేతనను ఒక ఉన్నత స్థాయిలో ఉంచడమంటే తనలోనే నిమ్న స్థాయి నుండీ తనను పైకి లేవనెత్తుకోవడం. చేతనను ప్రకాశంలోనూ, శాంతిలోనూ, ఉన్నత జ్ఞానంలోనూ, సామరస్యంలోనూ నిలిపి ఉంచుకోవడం; అంటే వ్యక్తితనలోని చేతనను, ఎంత ఎత్తులో సాధ్యమైతే అంత ఎత్తులో నిలబెట్టడం, అది ఎంత ఉన్నతంలో అంటే, ఇక అన్ని నిమ్న కదిలికల నుండీ తాను విముక్తుడవడం. సహజంగానే ఆ చేతన ఆ స్థాయిలో ఉన్నప్పుడు అది స్వీకరించే ఆలోచనలన్నీ ఒక ఉచ్చతర క్రమంలోనివే అవుతాయి. ఆలోచన అన్నది చేతన క్రియకలాపంలోని ఒక రూపం. అదే మొత్తం చేతనా ద్రవ్యం కాదు. ఆలోచన లేకుండానే చేతన ఉంటుంది. చాలా ఉన్నత చేతనాస్థితి ఉంటుంది. దానిలో ఎలాంటి ఆలోచనలూ ఉండవు. చేతనకు విషయాల పట్ల చాలా సంపూర్ణమైన జ్ఞానం ఉండగలదు. అదీ ఆలోచనలు, శబ్దాల్లో వ్యక్త పర్చకుండానే...!

ఆలోచన క్రియాకలాపంలో ఒక రూపం మాత్రమే "నీరవత చాలా సులువుగా పైనుండీ జరిగే అవతరణ ద్వారా స్థాపిత మవుతుంది" అన్నారు.

"పై నుండీ" అన్న దాని అర్థమేమిటి స్వీట్ మదర్!

చేతనకు సంబంధించిన ఉన్నత సీమల నుండీ, చూడు! నీవు గనుక ఉన్నత సీమల్లోని చేతనకు తెరుచుకొంటే పై నుండీ శక్తి దిగుతుంది. చాలా సహజంగా నీలోని దిగువ సీమల్లో ఒక నిశ్చల నీరవతను స్థాపిస్తుంది. ఎందుకంటే అవతరించే ఉన్నత శక్తి ద్వారా ఈ సీమలు పరిపాలింపబడతాయి. ఆ శక్తి మనస్సుకు చెందిన ఉన్నత సీమలు లేదా ఇంకా ఆవలి, అతి మానసం నుండైనా రావచ్చు. ఎప్పుడైతే ఆ శక్తి, చైతన్యం క్రిందికి దిగుతాయో, ఈ నిమ్న తల చేతనలోకి ప్రవేశిస్తాయి, ఈ చేతన సహజంగానే నిశ్చలమౌతుంది. ఎందుకంటే ఇది వాటిచే ఆక్రమించబడినా, చుట్టు ముట్టబడినా ఆ ఉన్నత ప్రకాశం చేత రూపాంతరీకరించబడుతుంది.

వాస్తవానికి, ఇది మాత్రమే మనిషి మనస్సులో ఒక నిరంతర నిశ్చల నీరవతను స్థాపించే ఏకైక మార్గం. వ్యక్తి ఉన్నత సీమలకు తెరుచుకొని ఆ ఉన్నత చేతనను, శక్తిని ప్రకాశాన్ని ఎడతెరిపి లేకుండా ఈ నిమ్న మనస్సులోకి దిగనిస్తే అది దానిని స్వాధీనపర్చుకొంటుంది. ఇక్కడ, ఇది ఎప్పుడైతే జరిగిందో ఈ నిమ్న మనస్సు స్థిరంగా నిశ్చలంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోగలదు. ఆ శక్తి ఎలాంటిదంటే, స్వయంగా మొత్తం వ్యక్తి అస్తిత్వమంతటిలోనూ నిండిపోయి పనిచేస్తుంది. మనస్సు సక్రియంగా పనిచేయకుండానే మనిషి పని చేయగలడు, వ్రాయగలడు. ఎందుకంటే పై నుండీ దిగివచ్చే శక్తి మనస్సులోకి చొచ్చుకుపోయి దాన్ని ఉపయోగించుకొంటుంది; అప్పుడిక మనస్సు దానికది ఒక నిస్తేజ ఉపకరణమే కాగలదు. వాస్తవానికి, నిశ్చల నీరవత సుస్థాపితమయ్యే మార్గం ఇదే. ఇక మనస్సు అటు ఇటూ కదలదు. దానిలోకి ఆ శక్తి దిగినప్పుడు, దాని ప్రేరణ అధీనంలో మాత్రమే పనిచేస్తుంది. అది నిశ్చలమైన, శాంతమైన, చాలా నీరవమైన క్షేత్రంలా ఉంటుంది. ఆ శక్తి దిగినప్పుడు, కొన్ని మూలకాలను సక్రియం చేసి, వాటిని ఉపయోగిస్తుంది, మనోమయకోశం ఆందోళన చెందకుండానే మనస్సు ద్వారానే తనను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుంది. ఎప్పటికీ నిశ్చలంగా ఉండిపోతుంది.

CWM 6:328-29 — శ్రీమాత

Vol. 55, No. 5
May 2025

Date of Publication:
1st May 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:
Descent of the Light
It flows towards the earth in harmonious waves.
(Spiritual significance and explanation of the flower given by the Mother)
Botanical name: Laburnum anagyroides

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 . **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూన్ 2025

ఆకాంక్ష

ఆకాంక్ష

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

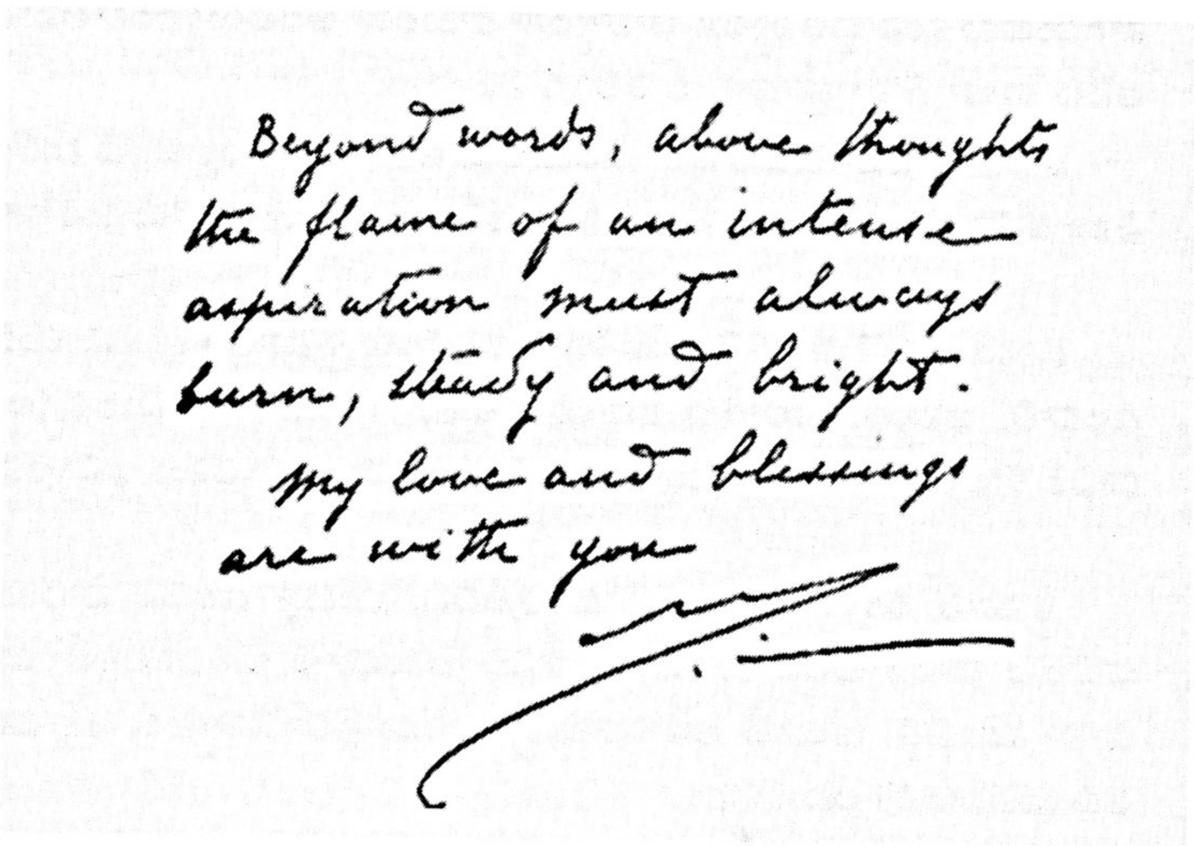
పూర్ణయోగపు అంశాలలో ఆకాంక్ష ఒకటి. ఈ యోగంలో అవసరమైన త్రివిధ కృషిలో అదొకటి. మనలోని రహస్యాగ్ని, మనలను నిష్కళంకితులుగా, చేసి, ఉద్ధరించి, మార్గంపై ముందుకు కదిలేటట్లు చేసే పురోగమనాత్మక అగ్ని అది. ఆకాంక్షకు సంబంధించిన విభిన్న పార్శ్వములకు ఈ సంచికను అంకితం చేసాం.

\- కె.వి. రావు

శ్రీమాత శాంతి పైన ఉన్నది. ఆకాంక్షించడం ద్వారా, ప్రశాంతంగా నీవు దానికి తెరుచుకొనడం ద్వారా అది అవతరిస్తుంది. ఎప్పుడైతే అది నీ ప్రాణికము, శరీరములను తన అధీనంలోకి తీసుకుంటుందో అప్పుడు సమత అనేది సులభమైపోతుంది. చివరకు అది అప్రయత్నంగా చేకూరుతుంది.

CWSA 32:135-36

Beyond words, above thoughts
the flame of an intense
aspiration must always
burn, steady and bright.
My love and blessings
are with you

మాటలకతీతంగా ఆలోచనలకు పైన, గాఢమైన ఆకాంక్ష జ్వాల, సదా స్థిరంగా ప్రకాశవంతంగా జ్వలించి తీరాలి.... నాప్రేమ ఆశీస్సులు నీకు ఎల్లప్పుడూ వుంటాయి.

CWM 14:74

- శ్రీమాత.

ఆకాంక్ష విలువ

నువ్వు చెప్పింది పూర్తిగా సత్యము. హృదయం నుండి ఒక సరళమైన సూటియైన నిజాయితీతో కూడిన ఆకాంక్ష మరియు పిలుపు - అన్ని సామర్థ్యాల కన్నా మించిన చాలా ఆవశ్యకమైన ప్రధానమైన అంశము. అంతే కాకుండా అంతరంగ పిలుపుకు, అంతరంగ అనుభవానికి, అంతరంగ సాన్నిధ్యము పొందుటకు మన చైతన్యము బాహ్యంగా కాకుండా అంతర్ముఖంగాతిప్పడం అనేది చాలా గొప్ప ప్రాధాన్యం కలిగిన విషయం.

నీ వడిగిన సహాయము నీతో ఉంటుంది. అయితే ఆకాంక్ష అనేది మరింత ఎక్కువ కావాలి. నీ అంతరంగ చైతన్యమనేది మొత్తముగా తెరుచుకోవాలి.

*

ఒకరు సాధ్యమైనంత నిజాయితీగా ఆకాంక్షించి శ్రీమాత శక్తికి తెరుచుకొని ఉండాలి. అప్పుడు ఎలాంటి కష్టాలు వచ్చినా వాటిని అధిగమించగలరు. దానికి కొంత కాలం పట్టవచ్చు, అయితే ఫలితము నిశ్చితము ఖచ్చితము.

*

శ్రీమాత శక్తి అనేది ప్రతిచోట వుందని, చుట్టూ ఉందని సాధకుడు భావించి దానిని పిలవాలి. కనుక దానిని అనుభూతి చెందగలిగితే చాలా చాలా మంచిది. అయితే అలా కాకున్నను పిలుపులో విశ్వాసం, శక్తి ఉంటే అది ప్రవహించగలదు.

*

సాధకుడు ఖచ్చితంగా దైవం మీద ఆధారపడాలి. సాధ్యమైన సాధన చేయాలి. దైవము ఫలితమిస్తాడు. అయితే సాధన ప్రమాణాల ద్వారా కాకుండా అంతరాత్మ దాని ఆంకాంక్షపై అది ఆధారపడి ఉంటుంది. అంతే గాకుండా కేవలం చింతించడం బాధపడటం వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. "నేను ఇలా ఉంటాను, నేను అలా ఉంటాను, నేను ఎలా ఉండాలి" ఇలా అనుకోవడం వల్ల ప్రయోజనం లేదు. నేను "నేను ఎలా ఉండాలో అలా కాకుండా దైవం నేను ఎలా ఉండాలి అని అనుకుంటాడో అలా ఉండటానికి నేను సిద్ధము" అని నీవు చెప్పాలి. మిగిలినదంతా దాని ఆధారంగా జరుగుతుంది.

*

అంతరాత్మిక నిజాయితీ ప్రమాణం అని నేను చెప్పడంలో ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే: దైవంకొరకు తీవ్రమైన తపన. ఉన్నతతర జీవితానికై తపన ఆకాంక్ష.

CWSA 29:55-56

ఆధ్యాత్మిక జీవన ధర్మం

నీకు దైవానికీ మధ్య ఎలాంటి భావం కాని సంఘటన కాని జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎందుకు అనుమతిస్తావు? ఎప్పుడైతే నీవు పూర్తి ఆకాంక్షతో ఆనందంతో ఉంటావో అప్పుడు దేనినీ లెక్కకు తీసుకొనకూడదు. నీ దైవానికి నీ ఆకాంక్షలకు తప్ప వేరే ఎటువంటి దానికైనా ప్రాముఖ్యత లేదు. ముఖ్యము కాదు. ఒకరు కనుక దైవమును శీఘ్రముగా, నిరపేక్షముగా పూర్తిగా పొందాలి అనుకుంటే వారి వైఖరి స్ఫూర్తి కూడా లేక అనుసరించే పద్ధతి కూడా నిరపేక్షముగాను సమస్తాన్ని లీనం చేసుకొంటున్నట్లుగాను ఉండాలి. ఆ ఒక్క లక్ష్యమే ముఖ్యము. మిగిలినది ఏదీ జోక్యం చేసుకొనరాదు.

దైవాన్ని గురించి మానసిక భావాలకు ఎలాంటి విలువ లేదు. ఆయన ఎలా ఉండాలి? ఎలా ప్రవర్తించాలి ఎలా ప్రవర్తించకూడదు ఇలాంటి విషయాలన్ని మధ్యలో వస్తాయి. వీటికి ఏ మాత్రము విలువలేదు. కేవలం దైవం ఒక్కడే ముఖ్యము. ఎప్పుడైతే నీ చైతన్యము దైవాన్ని కౌగిలించు కుంటుందో అప్పుడు మాత్రమే నీకు దైవం అంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది. అంతేకాని అంతకు ముందు మాత్రం కాదు. కృష్ణుడు కృష్ణుడు మాత్రమే. అతడు ఏమి చేశాడో ఏమి చేయలేదో అనవసరం. అతనిని చూడటం, కలుసుకోవడం, ఆతని ప్రకాశంను, అతని సాన్నిధ్యమును, ప్రేమ ఆనందాలను మాత్రమే ముఖ్యము. అందుచే ఆధ్యాత్మిక కాంక్ష ఎల్లప్పుడు ఉండాలి. ఇదే ఆధ్యాత్మిక జీవిత నియమం.

మానసిక ఆలోచనలతో ఇక ఏ మాత్రము నీ సమయాన్ని వ్యర్థపరుచు కోవద్దు. లేక ప్రాణికపు ఆరంభాలతో ఉండిపోవద్దు. ఈ మేఘాలను దూరంగా చెల్లాచెదురుచేయి. ఏది అనివార్యమో ఆ ఒక్క దానిపై స్థిరంగా దృష్టిని పెట్టు.

*

ఆకాంక్ష అర్థము

ఆకాంక్షకు సంబంధించి లోతైన అర్థము లేదు. దాని అర్థము సరళము. అదేమంటే దైవం కొరకు, ఉన్నత తరమైన వాటికి సంబంధించిన వానికి లేక దైవ చైతన్యం కొరకు జీవుని పిలుపు లేక ఆహ్వానం.

*

ఆకాంక్ష అంటే దైవం కొరకు లేక దివ్య చైతన్యానికి సంబంధించిన ఉన్నత విషయాల కొరకు జీవునిలోని పిలుపు లేక ఆహ్వానం (ఆకాంక్ష అంటే ఎల్లప్పుడు ఉన్నత తర విషయాలను పిలవడము లేక ఆహ్వానించడము.)

*

ఒక పిలుపుతో, అభిలాషతో దైవం కొరకు ప్రార్థనతో, సత్యం కొరకు, చైతన్యం కొరకు శాంతి ఆనందము జ్ఞానముల కొరకు దైవశక్తి అవతరణ లేక ఇంకేదయినా గాని సాధకుని సాధనాలక్ష్యంగా అంతరంగ సత్త ఊర్ధ్వముఖముగా తిరగడం అనే దానిని ఆకాంక్ష అనవచ్చు.

*

ఆకాంక్ష అనేది శక్తులను పిలవడము లేక ఆహ్వానించడము. ఎప్పుడైతే శక్తులు సమాధానమిస్తాయో అప్పుడు అప్పటికప్పుడే ప్రశాంతముగా కేంద్రీకృతంగా దానిని గ్రహించే సహజస్థాయి ఉంటుంది.

*

ఆకాంక్ష అనేది దైవానికై ఒక పిలుపు. ప్రకృతిపై సచేతనశక్తి ఒత్తిడి అనేది సంకల్పము.

ఆకాంక్ష అనేది సత్తలోని ఒక పిలుపు. అంతే కాని అది తెరుచుకోవడం కాదు.

*

ఆకాంక్ష లక్ష్యం

ఆకాంక్ష అనేది ఖచ్చితంగా సత్యం, పూర్తి అవతరణ కొరకు, లోకంలో అసత్యంపై విజయం కొరకు ఉండాలి.

*

ప్రకాశంతో నిరంతరం సంబంధం కొరకు ఆకాంక్షించు. ఎందుకంటే ప్రకాశంలో ఉనికి అనేది సత్యములో వ్యవస్థీకరణను పొందుతుంది.

*

దైవ సంకల్పంతో ఏకముగా ఉండునట్లు నీ సంకల్పాన్ని ఆకాంక్షించు. హృదయకేంద్రంలో కేంద్రీకరించు. నమ్రతతో లేక మృదుత్వంతో ఉండి, ఎలాంటి అనుభవం వచ్చినా అది ఎలాంటి ఆధ్యాత్మిక అనుభవమైనా నిర్బంధ పెట్టవద్దు లేక ప్రతిఘటించవద్దు.

*

అతి మానసం కొరకు ఆకాంక్షించడం అనేది అపరిపక్వము. నీవు చైత్యపురుషుని మార్పు కొరకు నీ సమస్త సత్తలో ఆధ్యాత్మిక మార్పు కొరకు ఆకాంక్షించు. అతి మానసమును గురించి ఆలోచించుటకు మునుపు ఉండవలసిన ముఖ్యమైన షరతు ఇది.

*

దివ్యమానవునిగా ఉండాలనుకోవడము పొరబాటు. అది కేవలం అహంకారాన్ని ఎక్కువ చేస్తుంది. అతిమానస పరివర్తన కొరకై దైవం కొరకు ఆకాంక్షించవచ్చు. అయితే అది కూడా శ్రీమాత శాంతి, బలము, ప్రకాశము, శుద్ధతలు అవతరించడం ద్వారా చైత్యపురుషీకరణ, ఆధ్యాత్మీకరణ జరిగినప్పుడు మాత్రమే దీనిని ఆకాంక్షించాలి.

CWSA 29:55-63

*

ఆకాంక్షలో మాటలవసరంలేదు

ఆకాంక్షలో మాటలు లేక పదాల అవసరంలేదు. అది మాటలు లేక పదాలతో కానీ లేక అవి లేకుండా కాని వ్యక్తం కావచ్చు.

*

ఆకాంక్ష అనేది ఆలోచన రూపంలో ఉండాలని లేదు. మనసు ఏదైనా పనిమీద ఉన్నప్పటికి, ఆకాంక్ష అనేది అనుభూతి రూపంలో ఉండవచ్చు.

ఆకాంక్ష ఆవశ్యకత

సాధకుడు చేరుకొన్న స్థాయిపై అది ఆదారపడి ఉంటుంది. అంతా దానంతటదే వచ్చే స్థితి వచ్చే వరకు వ్యక్తిగత ఆకాంక్ష ఆవశ్యకము. అభివృద్ధికి కేవలం ఒక నిర్దిష్ట జ్ఞానము, ఆరోహణే ఆవశ్యకము.

ఒక వేళ ఊర్ధ్వముఖముగా ఆరోహణ లేకున్నను ఆకాంక్ష అనేది ఉన్నతతర చైతన్యంతో నీకు సంబంధమేర్పరిచి ఏదో కొంత దాని నుండి కిందికి తెచ్చుటకు సహాయం చేస్తుంది లేక సిద్ధం చేస్తుంది.

*

ఆకాంక్ష ప్రకారము ఖచ్చితంగా అలా ఉన్నతతర చైతన్యము అవతరించక పోయినను, ఆకాంక్ష అనేది అసమర్థమైనది కాదు. అది చైతన్యమును

తెరుస్తుంది. సమ్మతించే జడత్వ స్థాయిని నిరోధిస్తుంది. తద్వారా అవతరించి ప్రభావం చూపే ఉన్నతతర చైతన్య ఆధారాలపై ఒక ఒత్తిడి చూపుతుంది.

*

"నేను ఆకాంక్షను పొందగలిగితే" అని ఎందుకు వ్రాస్తావు? ఒక వ్యక్తి ఎల్లప్పుడు ఆకాంక్షించవచ్చు. ప్రతి ఒక్కటి దానికదే వస్తుంది అని నీవు అనుకోవడం పొరబాటు. నీ స్వీయశక్తిలో ఏదీ లేదనుకోవడం కూడా పొరబాటే. అన్ని కదలికల విషయాల్లో నిష్క్రియత అవసరం పట్ల ఉన్న ఈ రకమైన నమ్మకాన్ని ప్రక్కకు తోసివెయ్యాలి. సంకల్పము, ఆకాంక్ష, శరణాగతి అనేది నీకు నీవు ఖచ్చితంగా చేసుకోవాలి. అయితే వీటిని చేసేటప్పుడు నీవు దైవశక్తిని నీ సంకల్పానికి ఆకాంక్షకు శరణాగతికి సహాయం చేసి వాటిని ప్రభావ పూరితముగా ఉండునట్లు చేయమని ప్రార్థించవచ్చు.

ఆకాంక్షను పొందడం ఎందుకు? ఆకాంక్ష అనేది సంకల్పం యొక్క చర్య లేక క్రియ. సదా ఆకాంక్షించవచ్చు.

*

సాధనలో సరైన విషయాలు ఏమిటంటే ఆకాంక్షలోనూ, తపస్సులోనూ ప్రతికూల శక్తుల నిరాకరణలోను, నిజమైన కార్యంలో నిష్క్రియతతో ఉండటం. శ్రీమాత శక్తి పని చేయడంలో చురుకుగా ఉండటం అనేది క్రియాశీలకంగా ఉండటమే.

*

ఒకసారి కనుక ఆధారము పరిపూర్ణమైతే అప్పుడు దైవం కొరకు ఆకాంక్షించి శరణుపొంది ఏది సరియైనదో సత్యమైనదో అది చేయడానికి దైవానికి దానిని వదలివేయాలి.

*

ఆకాంక్ష తీవ్రత ప్రాణిక అసహనం

తీవ్ర ఆకాంక్ష ఉండటం ఎప్పుడూ మంచిదే. దానితో పాటు మనస్సులోనూ, హృదయంలోనూ నిర్మలత్వం, శాంతి అట్లాగే ఆ సమయానికి అంతా జరిగి తీరుతుంది అనే ఒక విశ్వాసం కూడా ఉండి ఉండాలి.

*

తీవ్రమైన నిశ్చలమైన ఆకాంక్ష ఆంతరిక పురుషుని సామరస్యాన్ని చెదరగొట్టదు.

*

అవును - అదే మార్గం. ఆకాంక్ష తీవ్రత ప్రభావవంతమైన అనుభవాన్ని కల్గజేస్తుంది. అలా పదే పదే కల్గే తీవ్ర అనుభవం ద్వారా మార్పు కల్గుతుంది.

*

అసహనం, చిరాకుతో కూడిన అశాంతి అన్నవి ప్రాణికం నుండి వెలువడతాయి. అది వాటిని ఆకాంక్షలోకి ప్రవేశ పెడుతుంది. ఆకాంక్ష పటిష్టంగా, సుశాంతంగా, ప్రగాఢంగా (అది నిజమైన ప్రాణికానికున్న స్వభావం కూడా) ఉండాలి. అంతేతప్ప అశాంతి, అసహనం కాదు - అప్పుడే ఆకాంక్ష స్థిరంగా ఉంటుంది.

*

చైత్య పురుషయే నిజమైన ఆకాంక్షను పుట్టిస్తుంది - ప్రాణికం పరిశుద్ధమై చైత్య పురుష వైపుకు తిరిగితే అప్పుడు ప్రాణికం కూడా ఆకాంక్షకు తీవ్రతనిస్తుంది. కాని అది మలినంగా ఉండి, శుద్ధీకరణకు నోచుకోకపోతే ఆశాభంగం, అందోళనతో కూడిన ప్రతిక్రియల్ను, అసహనంతో కూడిన రాజసిక తీవ్రతను కలుగజేస్తుంది. శాంతి, సమత అవసరమయినందువల్ల అది మనసు ద్వారా పై నుండీ క్రిందకి దిగిరావాలి. అది (జ్వలించే ఆకాంక్ష) మంచిది. అది చైత్య పురుష ఆకాంక్ష, చైత్యపురుష జ్వాల. ఎప్పుడైతే దానిలోకి ప్రాణికం ప్రవేశిస్తుందో, దానిలో ఇక ఫలితం గురించి, ఫలితం వెంటనే రాకపోతే అసంతృప్తి, ఫలితం కోసం అసహనం కల్గుతాయి. ఇది ఆగాలి.

ఆకాంక్ష కోరిక

తనకు ఏది లభిస్తుందో దానికి సంతృప్తి పడాలి. సమస్తం అందే వరకూ ఎలాంటి ఘర్షణ పడకుండా, ప్రశాంతంగా ఆకాంక్షించాలి. కోరిక ఉండకూడదు, ఘర్షణ ఉండకూడదు ఆకాంక్ష, విశ్వాసం - అనుగ్రహం కోసం ఆకాంక్షతో తెరుచుకోవడం ఉండాలి.

*

నీవు చేసే దానిలో ఆఖరికి నీ సాధనకు చెందిన గొప్ప ప్రయత్నంలో కూడా కోరికతో కూడిన మిశ్రమమే ఉంటుంది. అదే ఇక్కడ ఎదురయ్యే

కష్టం. కోరిక, అహంతో సాగే ప్రయాసను, నిరాశా జనిత ప్రతిక్రియను, కష్టం ఎదురయినప్పుడు, త్వరగా ఫలితం రానప్పుడు, తిరుగుబాటును, ఇంకా కలవర పెట్టే, తికమక పెట్టే సంవేదనల్నే కలుగజేస్తుంది. ఆకాంక్ష కోరిక రూపంలో ఉండకూడదు, ఆంతరిక ఆత్మ నుండీ కల్గే సంవేదనలా, దైవాన్వేషణకు, దైవం వైపుకు తిరగడానికి ఒక సుస్థిరమైన, సుశాంతమైన సంకల్పంగా ఉండాలి. పూర్తిగా ఖచ్చితంగా ఈ వాంఛా మిశ్రమం నుండీ విముక్తమవ్వడం ఎవరికైనా అంత తేలిక కాదు; కాని ఎప్పుడైతే ఇది చేయడానికి గట్టి సంకల్పంతో ఉంటావో, ఆ పరిపోషక శక్తి సహాయంతో అది ప్రభావితమౌతుంది. ఎప్పుడైతే కోరిక లంపటముందో అక్కడ బంధనం, వెంపర్లాట, అసమతౌల్యం, హక్కుగా అడగడం, పొందలేనందుకు దుఃఖం ఇలా వరుసగా అయౌగికమైనదే ఉంటుంది.

ఆకాంక్ష బలవంతంగా తన వైపు లాక్కోవడం

కావల్సిన వాటి కోసం గల కోరిక నుండే సాధారణంగా ఈ బలవంతంగా లాక్కొనే ప్రవృత్తి ఏర్పడుతుంది. కాని ఆకాంక్షలో తన సర్వస్వాన్ని స్వాధీన పర్చుకోవడానికై ఉన్నత చేతన దిగిరావడానికి చేసుకొనే ఆత్మ సమర్పణ ఉంటుంది - పిలుపు ఎంత తీవ్రంగా ఉంటుందో, ఆత్మ సమర్పణ కూడా అదే స్థాయిలో ఉంటుంది.

*

బలవంతంగా ప్రకాశాన్ని క్రిందికి దింపడం, లాక్కురావడం ఖచ్చితంగా ఒక తప్పిదం. అతి మానసాన్ని తుఫాను వేగంతో పొందలేం. సమయమాసన్నమైనప్పుడు దానికదే వికసనం చెందుతుంది. కాని మొదట గొప్ప అనుబంధాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. అది కూడా ఎలాంటి తొందరపాటు లేకుండా, ఓరిమితో చెయ్యాలి.

ఆకాంక్ష కొరవడటం

సహజంగా ఏకాగ్రమైన ఆకాంక్ష విశేషంగా ప్రగతిని వేగవంతం చేస్తుంది. కష్టం ఎదురయ్యేది ప్రాణికమూ, దాని కోరికలతో గాని లేదా భౌతికం దానికుండే గత కాలపు అలవాట్లు పోకడల వల్ల గాని - ఇవి ప్రతి వారిలోనూ పని చేస్తాయి. అప్పుడు ఒక శుష్కత, రసవిహీనత, అప్రయత్న సిద్ధంగా

ఏర్పడవలసిన ఆకాంక్షకు యిక్కట్టు కల్గుతుంది. ఈ శుష్కత మొత్తం సాధన విషయంలో సుప్రసిద్ధ అవరోధం. కానీ సాధకుడు మొండిగా ఉండాలి. నిరుత్సాహానికి గురికాకుడదు. తాను తన సంకల్పాన్ని ఈలాంటి శుష్కమైన గడ్డు కాలాల్లోనూ సుస్థిరంగా ఉంచుకొంటే, అవి దాటి పోతాయి. వాటి యానం ముగించడంతోనే ఆకాంక్షకు చెందిన గొప్పశక్తి అనుభవం సుసాధ్యమౌతుంది.

*

ఉపరితలానికి ఏమీ జరుగనట్లుగా మొత్తం నిశ్శబ్దంగా ఉన్న విరామకాలాల్ని భరించడం ఎంతో కష్టతరంగా ఉన్నట్లు ఇప్పుడు కూడా నీలో నీవు కనుపెడుతున్నావు. ఇట్లాంటి విరామ కాలాలు అందరికీ వస్తాయి. వాటిని తప్పించలేం. అది నీలో ఆకాంక్ష కొరవడటం వలన అనే లేదా ఇంకేదో తగని పరిస్థితి వల్ల అలా జరుగుతుందనే సలహాని నీవు వినడానికి మొగ్గు చూపకూడదు, ఒక ఎడతెరిపి లేని ప్రగాఢమైన ఆకాంక్షతో నీవుంటే, అప్పుడు అట్లాంటి విరామకాలాలు, కుంటుపాట్లూ ఉండవు. అనర్ఘళమైన అనుభవాల స్రవంతి ఉత్పన్నమౌతుంది. అలాకాక పోయినా, ఆకాంక్ష ఉన్నా అలాంటి విరామకాలాలు రావచ్చు. అలాంటప్పుడు వ్యక్తి ఆకాంక్షించడం-ఎంతో ఉత్తమంగా ఆకాంక్షించవచ్చు కాని వాటిని నైరాశ్యం, అందోళన, అశాంతికి గురౌతూ కాకుండా, నింపాదిగా, ప్రశాంతంగా ఎదుర్కోవాలి. ఎప్పుడైతే సదా సాధకుడు అంతర్లీనంగా సచేతనంగా చైత్య పురుషలో ఉంటాడో అప్పుడు నిరంతర అగ్ని అతడిలో ప్రజ్వరిల్ల గలదు. కానీ దాని కోసం మానసిక, ప్రాణిక శారీరక సన్నాహమంతా అవసరం. ఎందుకంటే ఈ అగ్ని చైత్య పురుషకు చెందినది, కాబట్టి సాధకుడు తన మానసిక యత్నంతో ఎప్పటికీ దానిని ఆదేశించలేడు. చైత్య పురుష సంపూర్ణంగా విడుదల కాబడాలి. అప్పుడే పని చేస్తున్న శక్తి పూర్తిగా వ్యక్తం అవడం సాధ్యమౌతుంది.

*

సదా ప్రతి ఒక్కరిలో ఉన్న భౌతిక చేతన తనదైన కొద్ది జడస్వభావంతో ఉంటుంది. దానిలో అవిరామమైన దృఢ సంకల్పం ఉండటం అసహజమే. దానిని అక్కడ సృష్టించాలి. కాని మొట్టమొదట (వికసనం) తెరుచుకోవడం, ఒక శుద్ధీకరణ, సుస్థిరమైన, ప్రశాంత స్థితి ఉండాలి. లేకుంటే భౌతిక ప్రాణికం, ఒక దృఢమైన ఆకాంక్షను కూడా అత్యుత్సాహంగా, అసహనంగా మార్చుతుంది

లేదా అన్నింటినీ ఆ దిశగా మళ్ళించేస్తుంది. కాబట్టి నీ స్వభావ స్థితి, చాలా తటస్థంగా స్తబ్దంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తే ఇబ్బంది పడనక్కర లేదు. అక్కడ ఆకాంక్ష చాలదు, గొప్ప చలనం కావల్సి ఉంటుంది. ప్రగతికి మార్గం అవసరం, తక్కినదంతా వచ్చేస్తుంది.

ఆకాంక్ష పరివర్తన

ఎవరైతే ఇక్కడకొస్తున్నారో వారికి ఒక ఆకాంక్ష, ఒక సంభావ్యత ఉంది - వారి అంతరాత్మలో ఏదో వారిని నెడుతూ ఉంటుంది. దానిని గనుక వారు అనుసరిస్తే, ఇక్కడకు రాగలరు. అది పరివర్తన కాదు. పరివర్తన అంటే వ్యక్తి తన నిమ్న ప్రవృత్తుల నుండీ నిర్దిష్టంగా వెనుకకు మళ్ళి, భగవంతుని వైపుకు తిరగడం.

*

ఆకాంక్ష ఇకపై పరివర్తన వైపుకు నడుపగలదు; కాని ఆకాంక్ష పరివర్తన కాదు.

*

పరివర్తన చేతనకు చెందిన అప్రయత్న సిద్ధమైన గమనం. చేతనను బాహ్యవిషయాల నుండీ మళ్ళించి దైవం వైపుకు త్రిప్పడం. పరివర్తన అన్నది సాధారణంగా పై నుండీ, ఆంతర్యం నుండీ ఒక స్పర్శ ఫలితంగా వస్తుంది. స్వీయ సమర్పణ ఆ స్పర్శకు తెరుచుకోవడంలో సహాయపడవచ్చు లేదా ఆ స్పర్శ స్వయంగా ఏర్పడవచ్చు. పరివర్తన (దివ్యోన్ముఖత) సుదీర్ఘమైన ఆకాంక్ష, తపస్సుల పరాకాష్ఠగా రావచ్చు. వీటిల్లో ఒక నిర్ణీతమైన నియమం ఏమీ లేదు.

చైత్యపురుష ముందుకొస్తే, పరివర్తన జరగడం తేలిక లేదా తక్షణమే జరుగవచ్చు లేదా పరివర్తన జరిగి అది చైత్యపురుషను ముందుకు తీసుకురావచ్చు. మళ్ళీ ఇక్కడ ఎలాంటి నియమమూ లేదు.

CWSA 29:55 - 63

నిజాయితీతో కూడిన ఆకాంక్ష

ఒక నిజమైన ఆకాంక్ష అంటే ఖచ్చితంగా ఏమిటి?

ఆకాంక్ష అది ఎలాంటి స్వార్థపూరిత, ఆహంకారిక గణనతో మిశ్రమం కానిది.

*

నీ ఆకాంక్షలోని నిజాయితీకీ ప్రేమ దానంతటదే అలవోకగా జవాబునిస్తుంది.

*

నీ ఆకాంక్షను ముందుకు అంగవెయ్యనీ, స్వచ్ఛంగా, నేరుగా, సర్వసౌందర్య, సర్వానందభరిత పరాత్పర చేతనలోకి ఒక ముందడుగు వెయ్యనీ!

ఆ దివ్య అవతరణ శీఘ్రంగా, సంపూర్ణంగా జరగాలని ఆకాంక్షించాలి మనం.

CWM 14:72

ఆకాంక్ష, తిరస్కృతి, సమర్పణ

సాధన అవసరం

సాధన గురించి నీవు చెప్పేది వాస్తవం. సాధన అవసరం. దైవశక్తి శూన్యంలో పని చేయలేదు. కాని, అది ప్రతి ఒక్కరిని వారి, వారి స్వభావమునకు అనుగుణంగా శ్రీమాత నాలో నుండి నా కొరకు పనిచేస్తుంది అనే భావన వైపు నడిపించాలి. అప్పటి వరకు సాధకుడి ఆకాంక్ష, స్వీయ సమర్పణ శ్రీమాతకు సంబంధించిన పనుల పట్ల సమ్మతిని, మద్దతును తెలియ చేయడం, ఈ దారిలో వచ్చే అన్ని అడ్డంకులను నిరాకరించడం అనేది అత్యవసరం, అనివార్యం.

CWSA 32:137

సాధన ముఖ్య మార్గాలు

ఆకాంక్ష, నిరాకరణ మరియు శ్రీమాతను నిరంతరం తలుచుకుంటూ వుండటం, తనను తాను సమర్పించుకోవడం వారి చైతన్యంలో మమేకం అవడం అనేవి సాధనకు ముఖ్యమార్గాలు. ఆ అతిమానస చైతన్యంను తన స్వంతం కోసం అర్థించడం అనేది మూర్ఖత్వం. నేను చెబుతున్నది ఇదే. దైవంతో యోగంను పొందడం అనేది మాత్రమే ఒక ప్రధాన లక్ష్యం, మిగతావి అన్నీ తరువాతనే అనేది సత్యం. దాని పరిణామాలు, సాధకుని స్వంత అభివృద్ధి, అనుభవాలు, అహంకారం కోసం కాకుండా వుండటమే. సాధకుడు స్వార్థం, అహంకార పూరితంగా అస్పష్టంగా వున్నట్లయితే ధ్యానం, దర్శనం, యోగంకు సంబంధించిన ఇతరములు అన్నీ కూడా నిరుపయోగం అయినట్లే. కానీ అలాగని ధ్యానం, దర్శనం సాధనలో నిరుపయోగమయినవి, నివారించవలసినవి అని అర్థం కాదు.

శ్రీమాతను తలుచుకొని నీవు చేసేవి అన్నీ ఆ దైవం నుంచే వెలువడు తున్నాయి అని, అందుకని నీవు ఏమీ చేసినా ఏమీ కాదు అనే ఆలోచన చాలా ప్రమాదకరమైనది. అదే నిజం అయితే ఈ ప్రకృతి నుండి బహిష్కరించ వలసిన వాటికెన్నింటికో నిరాకరణ కాక, ఆహ్వానం అనుమతి లభిస్తాయి.

జీవించడం విషయంలో ఏ దశలోనైనా, ఎవరికైనా స్వేచ్ఛ పూరిత జీవనం కన్నా విరమణ జీవనమే మేలు అని చెప్పలేము. ఒక వ్యక్తి జీవితంలో

ఈ రకమైన ఏ బంధనాలు లేని స్వేచ్ఛా పూరిత, సంతోషకరమైన బాహ్య సామాజిక జీవితంలోని ప్రతికూలతలు ఏమిటంటే - ఈ పూర్తి బాహ్యీకరణ ద్వారా ఆ వ్యక్తి రకరకాలైన ప్రాణిక శక్తుల పరస్పర మార్పిడికి అవకాశం కలుగుతుంది. దాని కారణంగా ఆంతరంగిక పెరుగుదలకి అడ్డంకి ఏర్పడి, దైవం పట్ల సంపూర్ణ సమర్పణకు అవకాశం లేకుండా పోతుంది. అలాగే జీవితంలో ఈ విరమణ భావన మోతాదు పెరగడం వల్ల కూడా అది మనిషిని వ్యక్తిగతమైన, ఒకే ఒక దృక్పథంలో తనలో తానే ముడుచుకొని పోయేటట్లుగా చేసి ఈ భూ ప్రపంచంలో సంబంధము స్థిరీకరించబడక అనారోగ్యానికి, స్వీయభ్రమకు దారితీస్తుంది. లోలోపల జీవించే సూత్రముతో ఒక మధ్యే మార్గమును ఏర్పరుచుకోవడం అనేది అత్యుత్తమమైనది. బాహ్యావిషయాలను పక్కకునెట్టి వేయకుండా వాటి వెనుకాల నిలబడి ఒక క్రొత్త చైతన్యముతో, క్రొత్త దృక్పథంతో వాటి వైపు చూడటం, అదే అంతః చైతన్యంతో వాటిపై పని చేయడం ద్వారా ఈ మధ్యే మార్గమును ఏర్పరుచుకోవాలి. ఈ చైతన్యపు బదలాయింపు జరిగే క్రమములో ఈ బాహ్య సంబంధాలను పూర్తిగా చెరిపి వేయకుండా కొన్నింటిని కొన్ని దశలలో తగ్గించడం అవసరం. ఈ విషయంలో ఒకే సంపూర్ణ సూత్రమును తయారుచేయలేము.

CWSA 32:137 - 38

అవసరమైన ప్రయత్నము

ఒక సాధకుని ప్రయత్నం అవసరమైన విషయములు - ఆకాంక్ష, నిరాకరణ, సమర్పణ. ఈ మూడు సరిగ్గా జరిగినట్లయితే మిగతావన్నీ శ్రీమాత దయతో, ఆమె శక్తి నీలో పనిచేయడం ద్వారా సాధ్యమవుతాయి. ఈ మూడింటిలో అతిముఖ్యమైనది కష్ట కాలంలో కూడా దైవంపై నమ్మకం విశ్వాసం, ఆ దయకై ఓరిమి కలిగి వుండటం. ఆకాంక్ష వుంటేనే నమ్మకం, విశ్వాసం వుంటాయి అనేది ఆవాస్తవం. దానికి భిన్నంగా, జడత్వపు ఒత్తిడి కారణంగా ఆకాంక్ష లేకున్నా నమ్మకం, విశ్వాసం, ఓర్పు వుంటాయి. ఒకవేళ ఆకాంక్ష నిశ్చలంగా వున్నప్పుడు, ఆ నమ్మకం, విశ్వాసం విఫలం అయితే దాని అర్థం సాధకుడు తన స్వప్రయత్నం మీదనే సంపూర్ణంగా ఆధారపడుతున్నాడని. అంటే - "నా ఆకాంక్ష విఫలం అయ్యింది. కనుక ఇక నాకు ఏ ఆశాలేదు, దానికి శ్రీమాత మాత్రం ఏమి చేయగలదు?" అని

అనుకుంటాడు. కానీ దీనికి విరుద్ధంగా సాధకుడు ఎలా అనుభూతి చెందాలంటే - "ఫరవాలేదు ! నా ఆకాంక్ష తిరిగి వస్తుంది. ఈ లోగా నేను అనుభూతి చెందకున్నా కూడా శ్రీమాత నాతోనే వుంటుంది అనేది నాకు తెలుసు. ఈ అంధకార కాలంగుండా ఆమె నన్ను నడిపిస్తుంది". అదే నీకు ఉండవలసిన దృక్పథం. ఈ రకంగా ఆలోచించే వారిని నిరాశ కూడా ఏమీ చేయలేదు. అది వారి దరికి వచ్చినా ఆశ్చర్యంగా వెనుదిరిగిపోతుంది. ఇది తామసిక సమర్పణకాదు. తామసిక సమర్పణ అంటే "నేను ఏమీ చేయను. శ్రీమాతనే నాకై అన్నీ చేయనివ్వు. ఆకాంక్ష, నిరాకరణ, సమర్పణ అనేవి ఏమీ అవసరం లేదు. అవి అన్నీ నాలో ఆమెనే చేయనివ్వు" అనే తీరు. ఈ రెండు దృక్పథాలలో ఎంతో తారతమ్యం వుంది. ఒకరేమో ఏమీ చేయని పిరికి వాడైతే, ఇంకొకరు తనకు సాధ్యమైనంత మంచిగా అన్నీ చేసే సాధకుడు. కానీ ఎప్పుడైతే అతను నిశ్చలత్వంతో జడంగా వుంటాడో అప్పుడు అన్నీ వ్యతిరేకమవుతాయి. అతనిలో శ్రీమాత శక్తి, అతనిలో ఆమె ఉనికిపై విశ్వాసం వుంచి ఈ వ్యతిరేక శక్తులు దిమ్మదిరిగి పోయేటట్లుగా చేసి సాధనా చర్యను తిరిగి పిలుస్తాడు.

CWSA 32: 139 - 40

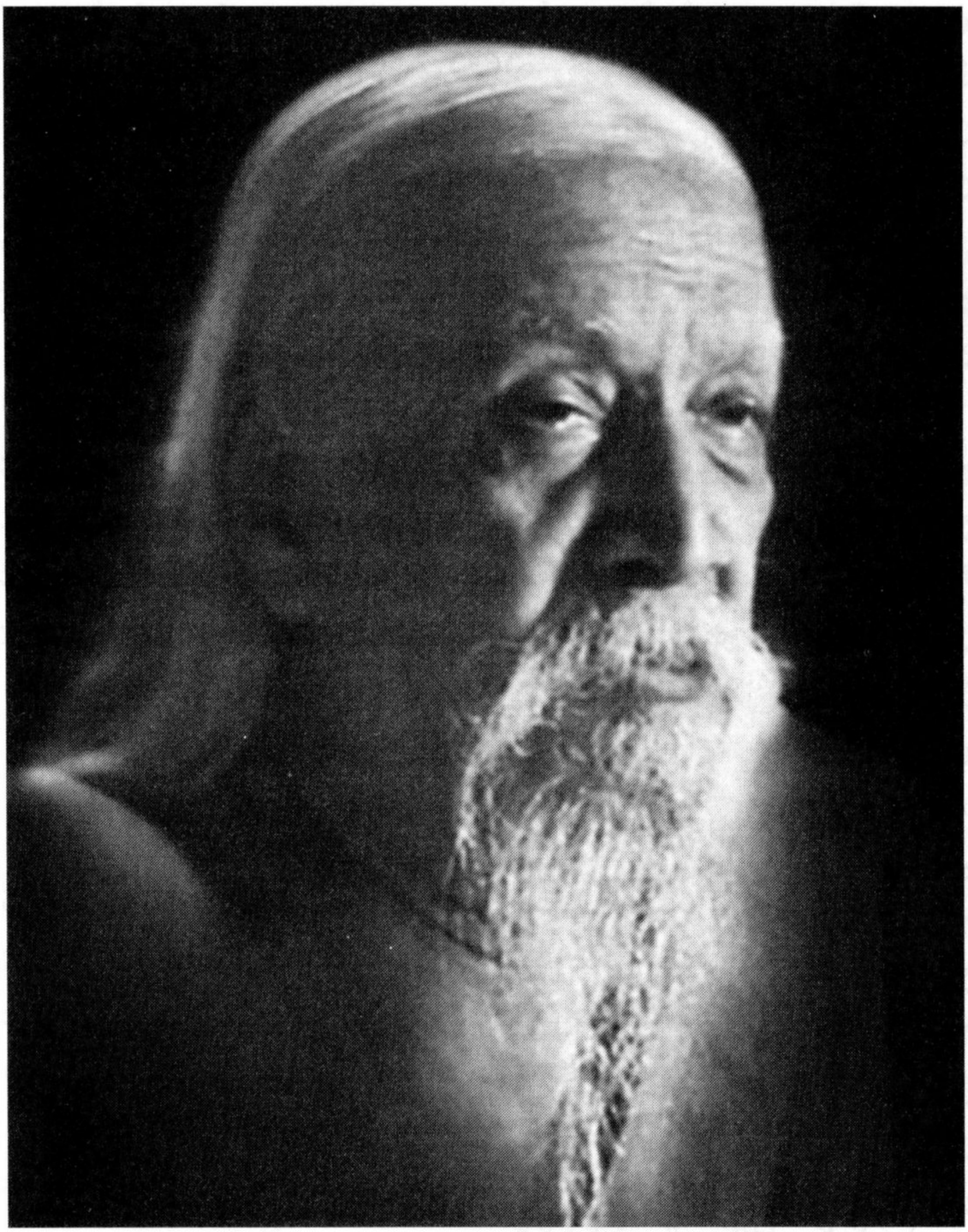
ప్రశ్న : నాలోని అన్ని భాగాలు శ్రీమాత వైపుకు తిరిగి సంపూర్ణ సమర్పణ జరగటానికి నా కెంత సమయం పడుతుంది?

జవాబు : అది నీ పైనే ఆధారపడి వుంటుంది. ఒక వేళ నీలో బలమైన ఆకాంక్ష, నిరంతరాయంగా వుంటే అది త్వరలోనే సాధ్యపడుతుంది.

CWSA 32: 40

చైత్యసత్త అనుభూతి

శ్రీమాత వెలుగుతో, శక్తితో సంబంధం కలిగి వుండటం అనేది అత్యంత అవశ్యకమైన, ప్రాథమిక అంశము. దీనికై నీవు ఎల్లప్పుడూ కాంక్షిస్తూ వుండాలి. దీనికై చైత్య అనుభూతి అనేది తప్పనిసరి నియమం. ఎందుకంటే ఈ చైత్యసత్త ద్వారానే ఈ సంబంధం సులభంగా, సహజంగా నెలకొల్పబడుతుంది. ఇదే చైత్యసత్తాకు ఆధారాన్నిస్తుంది. ఈ ఆధారం దృఢంగా నెలకొల్పబడినట్లయితే మిగతావన్నీ అవసరాన్ని బట్టి జరుగుతాయి. ఇంకా బాగా జరుగుతాయి, ఎందుకంటే వ్యతిరేక శక్తుల దాడి నుండి రక్షణ వుంటుంది, సరియైన మార్గ నిర్దేశనం వుంటుంది.

శ్రీమాత శక్తిని నీలో పనిచేయనివ్వు. అత్యంత అహంకార పూరిత పనితనం లేదా తనను తాను సత్యం వలె ప్రదర్శించుకునే అజ్ఞానపు బలాలను దాని స్థానంలోకి రానివ్వకుండా జాగ్రత్త పడాలి. అన్ని అస్పష్టతలను, అచేతనలను ఈ ప్రకృతి నుండి నిర్మూలించడానికి ఆకాంక్షించు.

CWSA 32:136 — *శ్రీ అరవిందులు*

ఆకాంక్ష, పిలుచుట, లాగుట

పిలుపు, సంకర్షణ

ప్రియ మాతా, శ్రీమాత శక్తిని పిలువడానికి, లాగడానికి (సంకర్షణ) మధ్యన ఏదైనా భేదమున్నదా అని తెలుసుకోగోరుతున్నాను, దయచేసి తెలియజేస్తారా!

ఖచ్చితంగా పిలవడానికి, లాగడానికి మధ్యన భేదముంది, నువ్వు సహాయం కొరకు ఎప్పటికీ పిలువగలవు, పిలవాలి. తక్కిన సమాధానం దానిని అందుకోవడానికి గల నీ సామర్థ్యానికి, సమీకరణకు అనుపాతంగా ఉంటుంది. 'లాగడం' అన్నది నీ సామర్థ్యాలకు పూర్తి అసమానమైన శక్తులను క్రిందకు తీసుకురాగల ఒక స్వార్థపూరిత చలనం, అందువలన అది హానికరమైనది.

కానీ శ్రీమాతను పిలువకుండా ఎవరైనా సాధన ఎలా కొనసాగించగలరు? నేను ఆకాంక్షిస్తూ ఆకర్షించవచ్చా?

సహాయం కొరకు ఆకాంక్షించడము, పిలవడము అత్యావశ్యకం.

భౌతికంలో ఆకాంక్ష

దైవ ప్రేమ కొరకు భౌతికంలో ఆకాంక్ష అంటే భౌతికం వేరే దేనినీ కోరదు, దైవం తనను ఎలా ప్రేమిస్తున్నాడో అనుభూతి చెందాలని కోరటాన్ని సూచిస్తుంది. తన సాధారణ తృప్తులన్నీ పూర్తిగా చాలనివని అది గ్రహిస్తుంది.. కానీ అక్కడ ఒక రాజీ ఉండకూడదు. ఒకవేళ భౌతికం, దైవప్రేమనే కోరుకుంటే అది కేవలం దానినే కోరుకోవాలి తప్ప, "నాకు దైవప్రేమ కావాలి, అదే సమయంలో నా ఇతర అనుబంధాలను, అవసరాలను, భోగాలను అలాగే ఉంచుకుంటాను..." అనకూడదు.

అస్తిత్వంలోని ఒక భాగంలో లేదా ఇంకో భాగంలో ప్రసరించే, లేదా అభివ్యక్తమయ్యే ఆకాంక్షకు మూలాధార పీఠం చైత్య కేంద్రం. నేను భౌతిక ఆకాంక్ష గురించి మాట్లాడేటప్పుడు, భౌతిక సౌకర్యం కోసం, శ్రేయస్సు కోసం ఆరాటపడే నీ మూల చైతన్యం నీ స్వభావంలోని ఉన్నత భాగాలచేత ఒత్తిడి చేయబడకుండా తనంతట తానే కేవలం దైవ ప్రేమను మాత్రమే కోరుతుందని అర్థం. సాధారణంగా నీ ఉన్నత భాగాల ద్వారా దానికి దివ్య కాంతిని చూపించాలి: తప్పనిసరిగా ఇది పట్టుదలతో కొనసాగించాలి, లేకపోతే భౌతికం

ఎప్పటికీ నేర్చుకోదు, తనంతట తాను నేర్చుకొనేలోపు ప్రకృతి సాధారణ యుగాల భ్రమణాన్ని తీసుకుంటుంది. వాస్తవానికి ప్రకృతి భ్రమణం దానికి సంతృప్తుల అన్ని సంభావ్యవిధాలను, చూపించడానికి ఉద్దేశించబడింది. వాటిని పూర్తిగా అనుభవించటం ద్వారా వాటిలో ఏదీ నిజమైన సంతృప్తినివ్వదని దాన్ని ఒప్పిస్తుంది, తుదిగా అది అన్వేషిస్తున్నది ఏమంటే ఒక దివ్య సంతృప్తి, యోగం ద్వారా మనం ప్రకృతి యొక్క ఈ నిదానమైన పనివిధానాన్ని త్వరితం చేస్తూ, సర్వాన్ని చూసి, దాన్ని గుర్తించడం, కోరుకోవడం నేర్చుకునేట్లు మన భౌతిక చైతన్యాన్ని ఒత్తిడిచేస్తాం.

కానీ దీనికి సత్యాన్ని చూపించడం ఎలా ? సరళంగా చెప్పాలంటే ఒక చీకటి గదిలోకి కాంతిని తీసుకువచ్చినట్లు. నీ భౌతిక చైతన్యంలోని అంధకారాన్ని మరింత శుద్ధి చెందిన భాగాల అంతఃస్ఫూర్తి, ఆకాంక్షలతో ప్రకాశమానం చేయాలి, నిమ్న సాధారణ విషయాల కొరకు దానికున్న ఆకలి ఎంత అల్పమైనది, అసంతృప్తి కలిగించేది అని అది గ్రహించి తనకు తానే సత్యం వైపు మళ్లే వరకు ఇలా చేస్తూ ఉండాలి. ఇది మళ్లినపుడు నీ జీవిత సమస్తం పరివర్తన చెందుతుంది-అనుభవం పొరపాటు లేకుండా ఉంటుంది.

బాల్యంలో నేను ఆహారం గురించి, లేదా ఏదైనా అలాంటి అల్ప విషయం గురించి ఫిర్యాదు చేసినపుడు మా అమ్మ వెళ్లి నా పని చేసుకోమని లేదా అల్పవిషయాల గురించి వ్యాకులపడే బదులు నా చదువు వైపు మరలమని చెప్పేది. ఒకవేళ నా సుఖం కొరకు జన్మించాననే ఆత్మసంతృప్త భావన నాలో ఉందేమో అడిగేది. “నువ్వు అత్యున్నత ఆదర్శాన్ని వాస్తవం చేసుకోవడానికి జన్మించావు.” అని చెప్పి మూటాముల్లె సర్ది పంపించేది. ఆమె చెప్పింది చాలా నిజం, తప్పకుండా ఆమె అత్యున్నత ఆదర్శపు భావన మన ప్రమాణాలకు చాలా స్వల్పమైనదే. మనమంతా అత్యున్నత ఆదర్శం కొరకు జన్మించాం కనుక ఎప్పుడు మన ఆశ్రమంలో ఇంకా ఎక్కువ సౌకర్యం కోసం, భౌతిక సుఖం కోసం చిన్న అభ్యర్థన ఉన్నా అది నిరాకరించబడుతుంది, ఇది నీ మంచి కోసం, నువ్వు ఇక్కడ ఎందుకున్నావో దాన్ని సఫలం చేసుకోవడానికి నిన్ను తయారు చేయడం కోసం. నిజానికి ఈ తిరస్కరణ నువ్వు అత్యున్నత ఆదర్శం ముందు నిలబడి దానికి అనుగుణంగా పరిగణించదగిన విలువతో రూపొందడానికి ఒక అనుగ్రహం.

CWM 3: 130-31

స్థిరమైన, నిజాయితీ గల ఆకాంక్ష, దైవం వైపు మళ్లాలనే సంకల్పం మాత్రమే అంతరాత్మను ముందుకు తీసుకురావడానికి అత్యుత్తమమైన మార్గం.

నువ్వు స్వేచ్ఛగా, ఆందోళన లేకుండా ఉండే ఒక సమయాన్ని స్థిరపరుచుకో; సౌకర్యంగా కూర్చో, నీ చైత్యపురుష లోకి ప్రవేశించి, దానితో అనుబంధం ఏర్పరుచుకోవాలనే ఆకాంక్షతో దాని గురించి ఆలోచించు, నిరుత్సాహం చెందవద్దు; ఏదో ఒకరోజున తప్పకుండా విజయవంతమవుతావు. నువ్వు ఏ సమయం ఎంపిక చేసుకున్నావు అన్నది మాత్రమే నాకు తెలియాలని అడుగుతున్నాను. తద్వారా ఇంకా చైతన్యంగా నీకు సహాయం చేయగలను. నా పూర్ణ ప్రేమ, ఆశీర్వాదాలతో...

CWM 17: 363

ఉన్ముఖతకు అర్థం

ఎలా తెరుచుకోవాలి?

వాస్తవికంగా తెరుచుకోవడం అంటే ఏమిటి?

మదర్ సన్నిధిని, ఆమె శక్తులను స్వీకరించడం

తెరుచుకోవడానికి సరైన, పరిపూర్ణమైన నియమం ఏమిటి?

ఆకాంక్ష, శాంతి, స్వీకరించడానికి తనను తాను విశాలపరచుకోవడం, భగవంతునికి నీకు మధ్య రావడానికి ప్రయత్నించే ప్రతిదాన్ని తిరస్కరించడం.

నేను ఇతర శక్తులకు కాదు, మదర్‌కే నన్ను నేను తెరచుకొంటున్నాను అని నాకు ఎలా తెలుస్తుంది?

నువ్వు అప్రమత్తంగా ఉండాలి, నీలో ఆందోళన, కోరిక, అహంకారం వంటి కదలికలు లేకుండా చూచుకోవాలి.

మదర్‌కి వాస్తవికంగా తెరుచుకున్నాను అనడానికి సంకేతాలు ఏమిటి?

అది వెంటనే కనిపిస్తుంది నువ్వు దివ్య శాంతిని, సమతను, విశాలతను, కాంతిని, ఆనందాన్ని, జ్ఞానాన్ని, బలాన్ని అనుభవించినప్పుడు, మదర్ సామీప్యత లేదా సన్నిధి లేదా ఆమె శక్తికి సంబంధించిన పనితీరు గురించి నీకు తెలిసినప్పుడు, వీటిలో దేనినైనా అనుభూతి చెందితే, అది తెరుచుకోవడమే.

ఈ అనుభూతులు ఎంత ఎక్కువ కలిగితే, తెరుచుకోవడం అంతగా పూర్ణతను పొందుతూవుంటుంది.

జీవునికి సంబంధించిన అన్ని ముడులను విప్పడానికి మార్గం ఏమిటి?

ఆకాంక్ష ద్వారా, దివ్య శక్తి పనితీరుకు వ్యక్తి ఇచ్చే సమ్మతి ద్వారా, ఆ శక్తి యొక్క అవరోహణ, పనితీరు ద్వారా అన్ని ముడులు విప్పబడతాయి.

CWSA 32:150

"తెరుచుకోవడం" అంటే ఏమిటి? "మదర్ నుండి ఏదీ రహస్యంగా ఉంచకుండా ఉండటమా"?

అది తెరుచుకోవడానికి మొదటి అడుగు.

వ్యక్తి "తెరుచుకోవడం "ఎలా?

విశ్వాసం ద్వారా, ప్రశాంత మనస్సుతో శరణాగతి చేయడం ద్వారా తెరుచుకోవచ్చు.

తెరుచుకుని ఉండటంలో అర్థం

తెరుచుకుని ఉండటం అంటే మదర్ వైపు ఎక్కువగా తిరిగి ఉండటం, ఆమె కార్యాచరణను తిరస్కరించకుండా లేదా అడ్డుకోకుండా ఆమె శక్తి నీలో పనిచేయగలిగేలా ఉండటం. మనస్సు దాని స్వంత ఆలోచనలలో ఉండటం వల్ల మూసుకుపోయి, ఆమె వెలుగును, సత్యాన్ని లోపలికి తీసుకురావడానికి అనుమతించకపోతే, ప్రాణిక శక్తి దాని కోరికలకు అతుక్కుపోయి, మదర్ శక్తి తీసుకువచ్చే వాస్తవిక అంకురార్పణను, ప్రేరణలను అంగీకరించకపోతే, భౌతికం దాని కోరిక, అలవాట్లు, జడత్వంతో మూసుకుపోయి, వెలుగును, శక్తిని దానిలోకి ప్రవేశించి పని చేయడానికి అనుమతించకపోతే, అప్పుడు వ్యక్తి తెరుచుకుని ఉన్నట్లు కాదు. అన్ని కదలికలలో ఒకేసారి పూర్తిగా తెరిచి ఉండటం సాధ్యం కాదు, కానీ ప్రతి భాగంలో ఒక కేంద్రీయ వికసనం, ప్రతి భాగంలో (మనస్సులో మాత్రమే కాదు) మదర్ చర్యలను మాత్రమే అంగీకరించడానికి ఒక అధీకృత ఆకాంక్ష లేదా సంకల్పం ఉండాలి, మిగిలినవన్నీ క్రమంగా జరుగుతాయి.

మదర్ కి తెరిచి ఉండటం అంటే ఎల్లప్పుడూ ప్రశాంతంగా, సంతోషంగా, నమ్మకంతో ఉండటం. అశాంతి చెందకుండా, దుఃఖించకుండా లేదా నిరాశ చెందకుండా ఉండటం, ఆమె శక్తిని నీలో పనిచేయనివ్వడం, నిన్ను

నడిపించడం. నీకు జ్ఞానాన్ని ఇవ్వడం నీకు శాంతిని, ఆనందాన్ని ఇవ్వడం. నీ అంతట నువ్వు తెరుచుకోలేకపోతే, నువ్వు తెరవబడాలనే నిరంతర ఆకాంక్షతో ఉండు.

CWSA 32:150-51

ఆకాంక్ష, హక్కుగా భావించి అడుగుట

ఆకాంక్షకి హక్కుగా భావించి అడగటానికి మధ్య తేడా ఏమిటి?

నువ్వు రెండింటినీ చవిచూచినప్పుడు, నువ్వు సులభంగా తేడాను గుర్తించగలవు. ఆకాంక్షలో నేను నిస్వార్థ జ్వాల అని పిలవగలిగేది ఉంది. అది కోరికలో ఉండదు. నీ ఆకాంక్ష నీ బాహ్య అహంకారాన్ని తృప్తి పరిచే ఫలితాన్ని కోరదు. కోరిక ఎప్పుడూ నీ బాహ్య అహంకారాన్ని తృప్తి పరచాలని కోరుతుంది. శుద్ధ మానసిక దృక్కోణం నుండి, ఆకాంక్ష అంటే తనను తాను సమర్పించుకోవడం, అయితే కోరిక ఎప్పుడూ తనను తాను తృప్తి పరుచుకోవడానికి పనిచేస్తుంది. ఆకాంక్ష ఆలోచన రూపంలో కాకుండా కదలిక రూపంలోనో, ప్రకంపనం రూపంలోనో, ప్రాణిక ప్రేరణ రూపంలోనో తనను తాను సమర్పించుకునే తత్వాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంది.

వాస్తవిక ఆకాంక్ష మెదడు నుండి రాదు. అది ఒక ఆలోచన ద్వారా రూపొందించబడినప్పటికీ, అది హృదయం నుండి జ్వాలలా ఉద్భవిస్తుంది. శ్రీ అరవిందులు వేదాలపై రాసిన వ్యాసాలను నువ్వు చదివావో లేదో నాకు తెలియదు. ఆ మంత్ర వాక్యాలు మనస్సుతో వ్రాయబడలేదని ఆయన ఎక్కడో వివరించారు. మాములుగా మనుషులు అనుకున్నట్లుగా అవి ప్రార్థనలు కావు, కానీ హృదయం నుండి వచ్చే జ్వాల వంటి ప్రేరణ అయిన ఆకాంక్షకు వ్యక్తీకరణలు (ఖచ్చితమైన పదాలను ఉపయోగిస్తే అది “హృదయం” కాదు, కానీ వ్యక్తిలోని మనోవిజ్ఞాన కేంద్రం). అవి “ఆలోచించబడలేదు”, పదాలు అనుభవాలకు అనుగుణంగా ఉండవు, అనుభవం పూర్తిగా ఖచ్చితమైన, అనివార్య పదాల్లో రూపొందించబడుతుంది - వాటిని మార్చలేము. ఇది ఆకాంక్ష స్వభావం: నువ్వు దానిని రూపొందించడానికి ప్రయత్నించవు, అది నీలోపలి నుంచి సిద్ధ జ్వాలలా ఉద్భవిస్తుంది. పదాలు ఉంటే (కొన్నిసార్లు ఏవీ ఉండవు), వాటిని మార్చలేము: నువ్వు ఒక పదాన్ని మరొక పదంతో భర్తీ చేయలేవు, ప్రతి పదం సరైనదే. ఆకాంక్ష రూపుదాల్చేటప్పుడు, అది

వర్గీకరణపరంగా, ఖచ్చితంగా, ఎటువంటి మార్పుకు అవకాశం లేకుండా జరుగుతుంది. ఆకాంక్ష ఎప్పుడు రూపం తీసుకున్నా, తనను తాను ఇచ్చివేస్తుంది, అయితే కోరిక దాని స్వభావంతో వస్తువులను తన వైపుకు లాక్కొంటుంది.

ఆకాంక్షలోని ప్రేమకు, కోరికలోని ప్రేమకు మధ్య ఉన్న ముఖ్య తేడా ఏమిటంటే, ఆకాంక్షలోని ప్రేమ తనను తాను పూర్తిగా సమర్పించుకొంటుంది, కానీ ప్రతిఫలంగా ఏమీ ఆశించదు, అది దేని మీద హక్కును కోరదు. అయితే కోరికలోని ప్రేమ తనను తాను సాధ్యమైనంత తక్కువగా సమర్పించు కొంటుంది, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ అడుగుతుంది, అది అన్నిటినీ తనవైపుకు లాక్కొంటుంది, ఎప్పుడూ హక్కుతో అడుగుతుంది.

ఆకాంక్ష ఎప్పుడూ ఉల్లాసాన్ని ఇస్తుంది, కాదా?

కాదు, ఒక సమృద్ధ భావన "ఉల్లాసం" తప్పుదారి పట్టించే పదం. సమృద్ధత, శక్తి నిన్ను నింపే అంతర్గత జ్వాలకి సంబంధించిన భావన. ఆకాంక్ష నీకు ఉల్లాసాన్ని ఇవ్వగలదు, కానీ చాలా ప్రత్యేక ఉల్లాసాన్ని ఇస్తుంది, అందులో ఎటువంటి ఉత్సాహం ఉండదు.

ఆత్మ, చైత్య పురుషుడు ఒకటేనా?

అది నువ్వు పదాలకు ఇచ్చే నిర్వచనంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. చాలా మతాలలో, బహుశా చాలా తత్వ శాస్త్రాల్లో కూడా, ప్రాణిక జీవుని "ఆత్మ" అని పిలుస్తారు, ఎందుకంటే వాటిల్లో "ఆత్మ శరీరాన్ని విడిచి పెడుతుంది" అని చెప్పబడింది, అయితే శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేది ప్రాణిక జీవుడు. మనుషులు "ఆత్మను రక్షించడం", "దుష్ట ఆత్మలు", "ఆత్మను విమోచించడం" గురించి మాట్లాడుతారు... కానీ అదంతా ప్రాణిక జీవునికి వర్తిస్తుంది, ఎందుకంటే చైత్య పురుషునికి రక్షింపబడవలసిన అవసరం లేదు! ఇది బాహ్య వ్యక్తి లోపాలను పంచుకోదు, ఇది అన్ని ప్రతిక్రియల నుండి విముక్తిని పొంది ఉంటుంది.

*

శ్రీమాత కాంతిని, బలాన్ని నిరంతరం స్థిరంగా ఆకాంక్షించడం ద్వారా మాత్రమే నీవు నిజమైన నిలకడతో కూడిన అభివృద్ధి సాధించగలవు. శ్రీమాత కాంతి, బలముల స్థిరమైన నిరంతర పునరావృత్తి ద్వారా మాత్రమే కలవరపెట్టే వ్యవస్థ క్రమముగా తగ్గుముఖం పట్టి చివరికి అదృశ్యమవుతుంది. అప్పుడు మాత్రమే నిమ్నతర సత్తా సంసిద్ధమై, నిర్ణయాత్మకమైన సత్యకాంతుల అవతరణ అనేది చివరికి సంభవిస్తుంది.

- శ్రీ అరవిందులు

ఏకాగ్రతను తీవ్రతరం చేయడం

ఒక పనిని ఎవరైనా శాయశక్తులా ఉత్తమంగా చేయదలచినప్పుడందుకు వారికి చాలా సమయం అవసరం ఉంటుంది. కానీ సాధారణంగా మనకు ఎక్కువ సమయం ఉండదు. హడావిడిగా ఉంటాము. అటువంటి తొందరలో ఉన్నప్పుడు తమ శక్తి మేరకు ఎలా పని చేయాలి?

ఇది చాలా ఆసక్తికరమైన అంశం కనుక ఈ విషయమై కొంచెం వివరంగా నీతో మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను. వ్యక్తులు తాము చేపట్టిన పనులను తొందరలో ఉండుటవలన సవ్యంగా చేయకపోవడం లేదా సరిగ్గా పూర్తిచేయకపోవడం చేస్తారు. ఇది చాలా సాధారణంగా జరుగుతుంది. సరే, ఒకానొక మూడవ మార్గమున్నది. అదే ఏకాగ్రతను తీవ్రతరం చేయడం. అది అవలంబిస్తే బహు కొద్ది సమయం నుంచి కూడా ఎక్కువ సమయాన్ని గ్రహించవచ్చు. ఇందుకు ఉదాహరణలుగా స్నానం చేయడం, దుస్తులు ధరించడంలాంటి సాధారణ పనులను చేసే వ్యవధి వ్యక్తులను బట్టి మారుతుంది కదా! కానీ ఒకవేళ తొందరలో పని చేస్తే రెండు పనుల్లో ఒకటి జరగడం తథ్యం....సరిగ్గా స్నానం చేయకపోవడం లేదా సవ్యంగా దుస్తులు ధరించక పోవడం. అయితే ఇక్కడ ఇంకొక మార్గం ఉంది. ఒకరి దృష్టిని, శక్తిని, వేరే ధ్యాసలేకుండా చేసే పనిమీదనే ఏకాగ్రపర్చి ఇతరమైనవేవీ ఆలోచించకుండా ఆ పనిమీదనే ఖచ్చితమైన దృష్టిని లగ్నం చేస్తే (ఇది స్వీయానుభవంతో ధృవీకరించి చెప్తున్నా) అర్ధగంటలో చేసే పనిని కేవలం పదిహేను నిముషాల్లోనే నిశ్చయంగా, ఇంకా మెరుగ్గా, ఏదీ మర్చిపోకుండా, వదిలివేయకుండా చేయవచ్చును. ఇదంతా కేవలం తీవ్రమైన ఏకాగ్రత వల్లనే సాధ్యపడుతుంది.

"ఓహో! ఎవరైనా పనులు సక్రమంగా చేయాలంటే అందుకు తగ్గ సమయం ఉండాలి" అని అనే వారందరికీ ఒకటే ఉత్తమమైన సమాధానం ఇది. వారి భావన సత్యం కాదు. మీరు చేసే ప్రతి దానికీ - చదువు, ఆట, పని - అన్నిటికీ ఒకే ఒక్క పరిష్కారం: ఏకాగ్రతను పెంపొందించుకోవడం. ఇది అలుపునిచ్చేది కానే కాదు. ఇది సహజంగా మొదట్లో కొంత ఒత్తిడి కలిగించినా క్రమంగా ఇందుకు అలవాటు పడిన తరువాత ఒత్తిడి తగ్గుతుంది. ఇందులో భాగంగా మిమ్మల్ని అలుపుకి గురి చేసి, దృష్టి మరల్చి, ఏకాగ్రతను

చెదరగొట్టే ఎన్నో అంశాలు మిమ్మల్ని కబళించవచ్చు. ఎప్పుడైతే మీ ఏకాగ్రతాశక్తిని వినియోగిస్తారో ఆనాడు పనులన్నింటినీ ఇంకా మెరుగ్గా, విజయవంతంగా చేపట్టవచ్చును. ఈవిధంగా ఏదైనా కార్యాన్ని వికాస సాధనంగా వినియోగించవచ్చును. లేకపోతే నిరాసక్తతతో పనిచేయాలి అనే ఒక అస్పష్ట భావనతో నీవుంటావు. కాని అక్కడ ఒక ప్రమాదముంది. ఎందుకంటే ఉదాసీనతని నిరాసక్తతగా వెంటనే తికమక పడతాడు సాధకుడు.

CWM 4:135- 38

విపత్తులనుంచి తప్పించుకోవడం

నిన్నటి రాత్రి నుంచి ఒక విచిత్రమైన అనుభూతి.....అది...దైవం అనే అసాధారణ ముద్ర (దానిని ఎలా రూపొందించాలి?) ఒక సువర్ణమయ శక్తి క్రిందికి ఒత్తినట్లు (భువిపై ఒత్తిడి సంజ్ఞ) అయింది. ఎవరైతే దైవం పట్ల బలమైన ఆకాంక్ష కలిగి ఉంటారో వారే దివ్య మూలాలను చేరి విపత్తులను తప్పించుకుంటారు.

మద్రాసులో ఒక విపత్తు ఏర్పడింది మాకున్న మంచి కార్లలో ఒకటి ప్రమాదానికి గురైంది.

ఆకాంక్ష, నిజాయితీ, దైవం పట్ల షరతుల్లేని ఆకాంక్ష ఉన్నవారు మాత్రమే దానిని తప్పించుకుంటారు. వారు సువర్ణకాంతుల్లో నిలుస్తారు.

చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, మే **4, 1972.***

ఆకాంక్ష ధైర్యాన్ని సూచిస్తుంది

ఇంతకు మునుపు ఒకసారి మనం ధైర్యం అనేక పరిపూర్ణతలలో ఒకటిగా మాట్లాడినట్లు నాకు గుర్తుంది. నేను దానిని ఒకసారి (పరిపూర్ణత లక్షణాల) జాబితాలో చేర్చినట్టు గుర్తుంది. కానీ ఈ ధైర్యం అంటే ఏమిటంటే అత్యున్నత సాహసం పట్ల అభిరుచి కలిగి ఉండటం. ఈ అత్యున్నత సాహసం పట్ల అభిరుచే ఆకాంక్ష - ఇది మిమ్మల్ని పూర్తిగా పట్టుకుని విసిరివేస్తుంది, ముందు వెనుక లెక్కలు చూడకుండా, నియంత్రణ లేకుండా, ఉపసంహరణకు అవకాశం లేకుండా, దైవాన్ని కనుగొనడం అనే గొప్ప సాహసంలోకి, దైవంతో కలవడం అనే గొప్ప సాహసంలోకి, దైవసాక్షాత్కారం అనే మరింత గొప్ప

సాహసంలోకి నెట్టివేస్తుంది. నీవు వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా, ఒక్క నిమిషం కూడా "ఏమి జరగబోతోంది?" అని అడగకుండా ఈ సాహసంలోకి దూకాలి, ఎందుకంటే నీవు ఏమి జరగబోతోందో అడిగితే, నీవు ఎప్పటికీ ప్రారంభించ లేవు, నీవు ఎప్పటికీ అక్కడే ఆగిపోతావు, అదే స్థానంలో పాతుకుపోయి ఉండిపోతావు, ఏదైనా కోల్పోవడానికి, నీ సమతుల్యత కోల్పోవడానికి భయపడతావు.

అందుకే నేను ధైర్యం గురించి మాట్లాడుతున్నాను, కానీ నిజానికి ధైర్యం, ఆకాంక్ష రెండూ కలిసే పనిచేస్తాయి. నిజమైన ఆకాంక్ష అంటే ధైర్యంతో నిండినది.

CWM 8: 40-41

మహిమలు వాటి అవసరం

మనం ఈ మహిమలు అవసరాన్ని ఏదో ఒక దానిని పొందటం కోసం స్పృహతో చేతనతో చేసే ఆకాంక్షగా మార్చుకోవాలి - ఉన్నది ఏదో, అక్కడ ఉన్నదే ఆ అన్ని ఆకాంక్షల సహాయంతో వ్యక్తమవుతుంది: ఆ ఆకాంక్షలన్నీ అవసరం కూడా, అంటే దానిని నిజమైన పద్ధతిలో చూస్తే, అవి శాశ్వతమైన దాని వ్యక్తీకరణకు ఒక తోడ్పాటుగా, సహాయకారిగా ఉంటాయి - ఒక ఆహ్లాదకరమైన సహాయకారిగా ఉంటాయి. "ఎందుకు ఆశించాలి, ఎందుకు అడగాలి? ప్రభువు తాను కోరుకున్నది చేస్తాడు, ఎల్లప్పుడూ ఆయన తాను సంకల్పించినది చేస్తాడు. ఇది అందరికీ పూర్తిగా తెలిసిన విషయమే, మళ్ళీ అందుకు ప్రార్థించవలసిన అవసరం ఏమిటి" అని, కానీ "ప్రభూ, నిన్ను నీవు వ్యక్తపరచుకో!" అనే ఈ ఉత్సాహంతో కూడిన ఆకాంక్ష ఆయన అభివ్యక్తికి మరింత తీవ్రమైన స్పందనను తీసుకువస్తుంది.

లేకుంటే అతను ప్రపంచాన్ని ఎప్పటికీ ఇప్పుడు ఉన్న విధంగా తయారుచేసి ఉండేవాడు కాదు-ప్రపంచం మళ్ళీ అది ముందు ఉన్నట్లుగా మారాలనే ఆకాంక్ష తీవ్రతలో ఒక ప్రత్యేక శక్తి, ఒక ప్రత్యేక ఆహ్లాదం, ఒక ప్రత్యేక స్పందన ఉంది.

అందుకే - పాక్షికంగా అయినా, కొన్ని భాగాలలో అయినా పరిణామం అనేది జరుగుతోంది.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ: మే 6, 1963

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం నాకు బాగా అర్థం కాలేదు: "ఆకాంక్షకున్న శక్తి వారి స్వభావాల ప్రకారం వివిధ సాధకులలో మారుతుందా?"
ఆహ్! అవును.

చూడు. ప్రశ్నను తప్పుగా అడిగావని నేను అనుకుంటున్నాను. ప్రశ్నలు అడిగిన వ్యక్తి "ఆకాంక్షకున్న ప్రభావం" అని చెప్పాలనుకున్నాడని, అతను "ఆకాంక్షకున్న శక్తి" అనే పదాన్ని పొరపాటుగా ఉపయోగించాడు అని నేను నమ్ముతున్నాను. అంటే, ప్రతి ఒక్కరిలో ఆకాంక్ష, ఆ వ్యక్తి ఎవరైనా సరే, సమానమైన శక్తి కలిగి ఉంటుంది. కానీ ఈ ఆకాంక్ష ప్రభావం భిన్నంగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆకాంక్ష అనేది ఎవరిదైనా సరే అది సమానమే: నీకు ఆకాంక్ష ఉంటే, దానిలో ఒక శక్తి ఉంటుంది. ఈ ఆకాంక్ష ఒక సమాధానాన్ని కోరుతుంది, ఈ సమాధానం ఆకాంక్ష ఫలితంగా వచ్చే ప్రభావం అన్నమాట, అది ఆయా వ్యక్తులపైన ఆధారపడి ఉంటుంది, ఎందుకంటే అది వారి వారి గ్రహణశక్తిపైన ఆధారపడి ఉంటుంది. నాకు ఈ రకమైన వ్యక్తులు చాలామంది తెలుసు: వారు, "ఓహ్! నేను అన్ని సమయాలలో ఆకాంక్షిస్తూనే ఉన్నప్పటికీ, ఇప్పటికీ నాకు ఏమీ లభించలేదు" అని అంటారు. సమాధానం ఖచ్చితంగా లభించవలసిందే అని వారు ఆకాంక్షిస్తే, దానిని వారు పొందకపోవడం అనేది జరగదు. కానీ వారు దానిని అందుకోలేరు. సమాధానం వస్తుంది కానీ వారు గ్రహించలేరు, కాబట్టి వారు ఏమీ పొందరు.

చాలా ఆకాంక్ష ఉన్న వ్యక్తులు ఉన్నారు, నీకు తెలుసా, వారు శక్తిని పిలుస్తారు. ఆ శక్తి వారి వద్దకు వస్తుంది - వారిలో లోతుగా చొచ్చుకుపోతుంది, వారు చాలా అచేతన స్థితిలో ఉంటారు, వారికి అది తెలియనే తెలియదు! ఇలా వాస్తవానికి చాలాసార్లు జరుగుతుంది. వారిలో ఉన్న అచేతన స్థితి, వారిలోకి ప్రవేశించే శక్తిని అనుభూతి చెందకుండా నిరోధిస్తుంది. అది వారిలోకి ప్రవేశించి, దాని పని చేస్తుంది. క్రమంగా రూపాంతరం చెందుతూ, ఆ విషయం తెలియని అచేతన స్థితిలో ఉన్న వ్యక్తులు నాకు తెలుసు. దాని స్పృహ తరువాత వస్తుంది - అంటే చాలా తరువాత, మరోవైపు, మరింత నిష్క్రియాత్మకంగా, అంటే చెప్పాలంటే, మరింత తెరుచుకున్న మనసుకలవారు, మరింత శ్రద్ధగా ఉండే వ్యక్తులు ఉన్నారు, చాలా స్వల్ప శక్తి వచ్చినప్పటికీ, వారు తక్షణమే దాని గురించిన ఎరుకలో ఉంటారు, దానిని పూర్తిగా ఉపయోగించుకుంటారు.

నీకు ఒక ఆకాంక్ష, చాలా చురుకైన ఆకాంక్ష ఉన్నప్పుడు, నీ ఆకాంక్ష దాని పనిని అది చేసుకుపోతుంది. నీవు కోరుకున్నదానికి అది ఒక సమాధానాన్ని తెస్తుంది. కానీ, తరువాత, నీవు వేరే దాని గురించి ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తే లేదా శ్రద్ధగా లేకుండా లేదా గ్రహణశక్తిగా లేకుండా ఉంటే, నీ ఆకాంక్షకు సమాధానం వచ్చిందని నీవు గమనించలేవు. ఇది చాలా తరచుగా జరుగుతుంది. కాబట్టి వారు ఇలా అంటారు: "నేను ఆకాంక్షిస్తున్నాను కానీ నాకు ఏమీ అందటం లేదు, నాకు ఎటువంటి సమాధానం రావటం లేదు !" అని. అవును, నీ దగ్గర సమాధానం ఉంది కానీ నీకు దాని గురించిన ఎరుక లేదు, ఎందుకంటే ఎల్లప్పుడూ తిరుగుతూ ఉండే మిల్లులాగా నీవు ఏదో ఒక పనిలో పడి ఉంటావు.

CWM 6:115-16

ఆకాంక్ష - ఆరాధన

శ్రీమాతా, దుర్గాదేవికీ, కాళికా దేవికి మనం చేసే పూజకు ఏదైనా ఆధ్యాత్మిక విలువ ఉందా?

అది ఎవరు పూజ చేస్తారనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఆధ్యాత్మిక విలువకు ముఖ్యమైనది అది కాదు. యోగసమగ్రత కోసం, పూర్తి సత్యం కోసం ఒకరి ఆకాంక్షను ఒక రూపానికో లేదా మరొక రూపానికో పరిమితం చేయకపోవడం ముఖ్యం. కానీ ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణం నుండి, ఆరాధనకు చెందిన వస్తువు ఏదైనా, ఆ ఆరాధన సంపూర్ణంగా నిజాయితీగా ఉంటే, స్వీయసమర్పణ సమగ్రంగా, సంపూర్ణంగా ఉంటే, ఆధ్యాత్మిక ఫలితం ఒకేలా ఉంటుంది. మీరు ఆరాధిస్తున్నది ఎవరినైనా సరే, కొన్నిసార్లు వారి ద్వారా లేదా వారి ద్వారా కాకున్నా కూడా, మీ అంకితభావం, నిజాయితీ యొక్క కొలతను అనుసరించి అదే నిష్పత్తిలో మీరు ఎల్లప్పుడూ అత్యున్నత సత్యాన్ని చేరుకుంటారు.

అందుకే మీరు ఆరాధించే దైవం ఏదైనా లేక మీరు ఏ మార్గదర్శిని ఎంచుకున్నా, మీరు మీ స్వీయ-సమర్పణలో పరిపూర్ణంగా నిజాయితీగా ఉంటే, మీరు ఖచ్చితంగా ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని సాధిస్తారని ఎప్పుడూ చెబుతాను.

కానీ మీరు పూర్ణ యోగాన్ని సాధించుకోవాలంటే ఫలితం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండదు. అప్పుడు మీరు ఏ విధంగానూ మిమ్మల్ని మీరు పరిమితం

చేసుకోకూడదు, మీ సమర్పణా మార్గంలో సైతం కానీ, ఇవి రెండు చాలా భిన్నమైన విషయాలు.

గతంలో అర్థం చేసుకున్నట్లుగా, ఇప్పటికీ సాధారణంగా అందరూ అర్థం చేసుకునే విధంగా, దైవసాక్షాత్కారం అనేది ఏదో ఒక విధంగా, మీలోపల లేదా వెలుపల, ఏదో ఒక రూపంలో లేదా మరొక విధంగా, పరమాత్మతో ఐక్యత. ఇది సర్వోన్నతుడితో, నిరపేక్షమైన సంపూర్ణత్వంతో మీ ఉనికి యొక్క కలయిక, ఈ కలయికలో మీ వ్యక్తిత్వం దాదాపుగా అదృశ్యమవుతుంది. అది దైవానికి సమర్పించుకోవాలని మీరు చేసుకున్న నిర్ణయంపైన కాక, మీ స్వీయ-సమర్పణలోని నిజాయితీ, సమగ్రతపై పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎందుకంటే.. మీ ఆకాంక్షలోని నిజాయితీ మిమ్మల్ని అన్ని పరిమితులను అధిగమింప చేసి దైవాన్ని కనుగొనేందుకు దోహద పడుతుంది, ఎందుకంటే మీరు ఆయనను మీలోనే కలిగి ఉన్నారు కాబట్టి.

మీరు ఆయనను బయట వెతికినా, లోపల వెతికినా, రూపంలో వెతికినా లేదా రూపం లేకుండా వెతికినా, మీ ఆకాంక్ష తగినంత నిజాయితీగా ఉంటే, మీ సంకల్పం తగినంత నిజాయితీగా ఉంటే, మీరు ఖచ్చితంగా లక్ష్యాన్ని చేరుకుంటారు.

కానీ శ్రీ అరవిందులు చెప్పే సమగ్రమైన సాధన మీరు చేయాలనుకుంటే, అంటే, మీలో ఈ ఆంతరంగిక ఏకత్వాన్ని గ్రహించిన తర్వాత బాహ్య చైతన్యంలోకి, అంటే ప్రపంచంలోకి తిరిగిరావాలని, ఈ బాహ్య చైతన్యాన్ని, ప్రపంచాన్ని మార్చాలని మీరు కోరుకుంటే, ఈ సందర్భంలో మీరు మిమ్మల్ని ఏ విధంగానూ పరిమితం చేసుకోరాదు. అలా చేసుకుంటే మీరు ఆ పనిని సాధించలేరు.

ముఖ్యంగా, మీరు అన్ని రూపాల్లో, అన్ని అంశాలలో, మీకు అలవాటైన ప్రతి మార్గంలో దైవంతో ఈ ఏకత్వాన్ని కనుగొనగలగాలి, దైవాన్ని చేరుకోవాలి. మీరు దానిని కూడా దాటివెళ్లి కొత్త మార్గాన్ని కనుగొనాలి.

కాబట్టి, మీ ఆలోచనలో స్పష్టంగా ఉండవలసిన మొట్ట మొదటి విషయం ఏమిటంటే, ఇది చాలా ముఖ్యమైన అంశం కూడా: మీరు సమగ్ర యోగాన్ని ఇతర ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారాలతో పోల్చుకుని గందరగోళపడకూడదు, అటువంటి ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారాలు చాలా గొప్పగా ఉండవచ్చు కానీ అవి

చాలా పరిమిత పరిధిని కలిగి ఉంటాయి, ఎందుకంటే వాటిది పరిమితమై ఎక్కువ లోతులోకి వెళ్ళే కదలిక మాత్రమే. మీరు మీ ఆకాంక్షతో ఒక రంధ్రం చేసుకుని, ఎటువంటి లోతుల్లోకి అయినా చొచ్చుకుపోవచ్చు. అన్నీ మీ ఆకాంక్షలోని తీవ్రత, నిజాయితీపై ఆధారపడి ఉంటాయి, అంటే, మీ స్వీయసమర్పణ ఎంతవరకు సమగ్రమైనది, సంపూర్ణమైనది, అనన్యమైనది అనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కానీ అది మీరు ఎంచుకున్న రూపంపైన ఆధారపడి ఉండదు. తప్పనిసరిగా, దాని వెనుక ఉన్నదాన్ని కనుగొనడానికి మీరు దానిని దాటి ముందుకు వెళ్ళవలసి ఉంటుంది.

కానీ మీరు మీ స్వభావాన్ని, మీ అస్తిత్వాన్ని మార్చుకోవాలనుకుంటే, మీరు ఒక కొత్త ప్రపంచ సృష్టిలో పాల్గొనాలనుకుంటే, ఈ ఆకాంక్ష, ఈ ఖచ్చితమైన, సరళ బిందువు ఇకపై సరిపోదు. మీరు అందులో ప్రతిదాన్ని చేర్చాలి, ప్రతిదాన్ని మీ చేతనలో కలిగి ఉండాలి.

సహజంగానే, అది చాలా కష్టమైనది.

CWM 8: 243-45

ఆకాంక్ష తీవ్రత

నన్ను సూక్ష్మ మయిన మరొక ప్రశ్న అడిగాడు. కానీ నాకది ప్రత్యేకంగా ఆసక్తి కలిగించింది. భగవంతుడు కావాలని కోరుకోవటంలోని నిజమైన తీవ్రత ఏమిటని ఎవరో అడిగారు. అతను తను రెండు విధాలయిన ఆకాంక్షలను గమనించానని చెప్పాడు - ముఖ్యంగా దైవం పట్ల ఆకాంక్ష తీవ్రతలు అందులో ఒక దానిలో ఒక రకమైన ఆవేదన, అమితమయిన బాధ ఉండగా మరొక భావనలో ఆతురత, అదే సమయంలో అత్యంత ఆహ్లాదం కలిసి ఉన్నాయి.

ఈ పరిశీలన చాలా సమంజసమైనదే కానీ ప్రశ్న ఏమిటంటే - ఆ ఆవేదనతో కలిసిన తీవ్రత ఎప్పుడు కలుగుతుంది, ఆహ్లాదంతో మిళితమైన తీవ్రత ఎప్పుడు కలుగుతుంది అనేది?

మీలో ఎవరికైనా, లేదా చాలా మందికి ఇటువంటి అనుభవం ఉందో లేదో నాకు తెలియదు కానీ ఈ అనుభవం వాస్తవం మరియు అప్రయత్నంగా కలిగేది. దీనికి సమాధానం చాలా సరళం.

చైత్య పురుష చేతన నీ ఆకాంక్షతో ఏకం కాగానే ఆ తీవ్రత ఒక విభిన్నమయిన గుణాన్ని ఆపాదించుకుంటుంది. ఒక అవ్యక్తమయిన, ఆనందపు సారాన్ని నింపుకున్నట్లుగా, ఈ ఆనందం ప్రతి దానిలోనూ నిండి ఉన్నట్లుగా ఉంటుంది. ఆకాంక్ష బాహ్యరూపమేదయినప్పటికీ ఏ కష్టాలను అడ్డంకులను అది ఎదుర్కొన్నప్పటికీ, ఈ ఆనందం అన్నిటినీ భర్తీ చేస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది. అది చైత్యసత్త రూఢిగా ఉందనటానికి ఖచ్చితమైన సంకేతం, నీవు నీ అంతరాత్మ చైతన్యంతో సంస్పర్శను నెలకొల్పుకున్నావ నటానికి, ఎంతో కొంత సంపూర్ణమయిన, నిలకడ అయిన సంస్పర్శ ఏర్పడినదని అనటానికది ఋజువు. ఆ క్షణంలో చైత్యపురుష, ఆ చైత్యసత్త యొక్క చేతన నీ ఆకాంక్షను భర్తీ చేసి దానికి నిజమైన పరిపూర్ణతనిస్తుంది. అదే ఆనందంగా అనువదించబడుతుంది.

ఆ అంతరాత్మ చేతన లేనపుడు, ఆకాంక్ష వ్యక్తిలోని విభిన్నమయిన భాగాలనుండి రావచ్చు. ముఖ్యంగా మనసు నుండో, ప్రాణికం నుండో లేదా భౌతికం నుండో రావచ్చు, లేదా మూడింటి నుండి కట్టకట్టుకొని రావచ్చు. లేదా అన్ని రకాలయిన కలయికలతో రావచ్చు. కానీ సాధారణంగా ఆ తీవ్రత ఉండాలంటే ప్రాణిక చేతన అవసరం. ప్రాణికం వలననే ఆ తీవ్రత ఉండాలంటే ప్రాణిక చేతన అవసరం. ప్రాణికం వలననే ఆ తీవ్రత సాధ్యం. కానీ అన్ని విధాలయిన సమస్యలకూ, వైవిధ్యాలకూ, అడ్డంకులకూ ఆ ప్రాణికమే మూలకారణం. ఆకాంక్షలోని తీవ్రత ఉన్న కష్ట, తీవ్రతల మధ్య ఘర్షణ వలన ఆవేదన మొదలవుతుంది.

ఆకాంక్ష అణగిపోవటానికి యిది కారణం కాకూడదు. ఈ ఆవేదన కారణాన్ని నీవు అర్థం చేసుకోవాలి. నీ ఆకాంక్షకు నీవు మరొక విజయాన్ని జోడించగలిగితే అదే దైవకృపలో నీ నమ్మకం - దైవ స్పందన నీ ఆవేదననంతటినీ తుడిచి వేస్తుంది. నీవేవిధమైన భయం, అంతరాయం లేకుండా ఆకాంక్షించవచ్చు.

ప్రయత్నం కృప

మనసు మరొక విషయాన్ని తీసుకువస్తుంది. ఏదయితే ఒక ప్రశ్న కాకుండా, కృపను గురించి విశదపరచటమనే ఒక అభ్యర్థన, ఆ విషయంపై ఒక అభిప్రాయమూ, వివరణ -

నేనెక్కడో చెప్పాను లేదా వ్రాసాను - నీకు దైవకృపపై ఎంత గొప్ప విశ్వాసం నమ్మకం ఉన్నప్పటికీ అన్ని పరిస్థితులలో ప్రతి క్షణం, జీవితంలో ప్రతి సందర్భంలో నీవాకృప పని చేయటం చూసినట్లయితే తన పనితనపు అద్భుతమైన అపారతను, ఖచ్చితత్వాన్ని తన కార్య నిర్వహణ పరిపూర్ణతను అర్థం చేసుకోవటంలో సఫలం కాలేవు. ప్రస్తుతం ప్రపంచ పరిస్థితులలో సాధ్యమయినంత సామరస్యంగా దైవ సాక్షాత్కారం వైపు మన గమ్యం వేగంగా, పరిపూర్ణంగా సంపూర్ణంగా చేరుకోవటానికి దైవ కృప ఏ విధంగా ప్రతి విషయంలో కల్పించుకుంటుందో, ఏ విధంగా ప్రతిసంఘటన వెంట ఉండి నడిపిస్తుందో, అన్నిటిని వ్యవస్థీకరిస్తుందో, అన్నిటినీ ఎలా నిర్వహిస్తుందో నీవెప్పటికీ గ్రహించలేవు.

నీకు దానితో సంస్పర్శలో ఉన్న వెంటనే ఆ కృప యొక్క దేదీప్యమాన మయిన నిరంతర కార్యశీలతను, స్థిరంగా ఎడతెగ కుండా జోక్యం కలిగించు కోవటాన్ని గమనిస్తావు.

ఒకసారి నీవు దానిని చూచిన తరువాత నీవు ఏనాటికీ దానితో సమానం కాలేమని భావిస్తావు, ఎప్పుడు దానిని మరచిపోకూడదని, ఏ విధమైన భయాలు, ఆవేదన, విచారం, వెనుతిరగవలసిన బాధపడవలసిన అవసరం లేదని, భగవత్ కృపతో మమేకమై అన్నింటా దానిని దర్శించగలిగి ఉంటే నీవొక హర్షాతి రేకంలో, ఎంతో శక్తి వంతంగా అనంతమైన ఆనందంలో జీవించటం ప్రారంభిస్తావు. అది దైవకార్యానికి ఎంతో సహకరిస్తుంది.

CWM 8:248-50

కోరిక - ఆకాంక్ష

కోరికలు ఆకాంక్షలకు మధ్య స్వార్థానికి, ఆత్మ సాక్షాత్కారానికి మధ్య భేధమేమిటి?

కోరిక అనేది ప్రాణిక చేతనకు సంబంధించినది ఆకాంక్ష అంతరాత్మ నుండి వస్తుంది.

ఒక వ్యక్తి స్వార్థ రహితమయిన, నిజాయితీతో కూడిన, నిజమైన ఆకాంక్షను కలిగి ఉంటే ఆ వ్యక్తి యికపై ఆ ప్రశ్నను అడుగడు. ఎందుకంటే ఆకాంక్షకి చెందిన ప్రకంపన ప్రకాశవంతంగా, నిశ్చలంగా ఉండగా కోరిక వలన కలిగే ప్రకంపనలు భిన్నంగా, వ్యామోహభరితంగా, మందంగా తరచుగా దురుసుగా ఉంటాయి.

స్వార్థమంటే అన్నింటినీ స్వలాభం కోసం కోరుకోవటం, తమను మాత్రమే అర్థం చేసుకోవటం, స్వీయ ప్రాధాన్యత లేదా అవసరాన్ని బట్టే యితరులను పట్టించుకోవటం, ఫ్రెంచి భాషలో ఆత్మ సాక్షాత్కారం (రియలైజేషన్ దుసోయి) అంటే మనలోన దివ్య కేంద్రాన్ని కనుగొనటం ఆంగ్ల భాషలో సెల్ఫ్ ఫుల్‌ఫిల్‌మెంట్ (ఆత్మ సాఫల్యం) ను సాధారణంగా జీవితంలో విజయవంతం కావటమనే అర్థంలో తీసుకుంటారు. శ్రీ అరవిందులు ఆత్మ సాక్షాత్కారమంటే, మనలోని దైవత్వపు ఎరుకను పొంది దైవంతో మమేకమవటమనే భావంతో ఆయన రచనలలో వాడారు.

అశీస్సులు.

CWM 16:411-12

ఆకాంక్ష జ్వాల

వ్యక్తి లోపల అనుభూతి చెందే అగ్ని - త్యాగం, ఆత్మ నివేదనకి చెందిన జ్వాల, లేదా ఆకాంక్ష లేదా తపస్సులోని జ్వాల.

నిరంతరం ఆకాంక్షా జ్వాలను వెలిగించాలనటం నిజమే కానీ ఇది అంతరాత్మిక సత్త యొక్క అగ్ని. ఇది వెలిగి ప్రజ్వరిల్లి వృద్ధి చెందే అంతరాత్మతో పాటు లోపల ఎదుగుతుంది. కానీ చైత్య పురుష ఎదాగాలంటే ప్రశాంతత అవసరం. అందువలననే మేము నీలో అంతరాత్మ ఎదగడానికి శాంతి పెంపొందించటానికి పని చేస్తున్నాం. నీవు శ్రీమాత పని చేయటానికి పూర్తి సహనం, నమ్మకంతో వేచి ఉండాలి. నీలో నిరంతరం చలించని సమానమైన ఆకాంక్ష జ్వాలతో ఎల్లవేళలా శ్రీమాతను స్మరించుకుంటూ ఉండటమే సాధనలో ఎంతో కొంత ప్రగతి సాధించినట్లు. అందుకు నీకు కలిగే అనుభవాల వంటి అనేక పద్ధతులు ఉపకరిస్తాయి నీలో నమ్మకంతో స్థిరంగా ఉండు. దాని వలన జరగవలసినదంతా సక్రమంగా జరుగుతుంది.

CWSA 30:368 - 69

ప్రార్థన ఆకాంక్ష

వ్యక్తిగత కృపకన్నా ప్రార్థనకు అధిక ప్రభావం ఉంటుంది గదూ?

ప్రతి దానికీ దాని ప్రయోజనం దానికుంది. వాటి యందు భరోసా కలిగించే నమ్మకం ఇమిడి వున్నందు చేత ఆకాంక్ష, ప్రార్థన, నిస్సందేహంగా అధిక ప్రభావం కలవే.

ఆలోచనలలాగానే, ప్రార్థనలు, ఆకాంక్షలు రూపం ధరిస్తాయా?

అవును. కొన్ని సమయాల్లో, ఆకాంక్ష కలవాని, లేక ప్రార్థన చేసిన వాని రూపాన్ని సైతం, తరచుగా, తీసుకొంటాయి. అది (వ్యక్తి మీదః అను) ఆధారపడి వుంటుంది. కొన్ని సమయాల్లో, దేనికోసం ఆకాంక్షిస్తున్నాడో, దాని రూపాన్ని తీసుకొంటాయి. కాని చాలా తరచుగా, ముఖ్యంగా ప్రార్థనలు, ప్రార్థించే వాని రూపాన్ని స్పష్టంగా తీసుకొంటాయి.

ప్రార్థన, ఆకాంక్ష మధ్యగల భేదమేమిటి?

నేను దీనిని గురించెక్కడో వ్రాసాను. అనేక విధాలైన ప్రార్థనలున్నాయి. పూర్తిగా యాంత్రికమైనది, భౌతిక ప్రార్థన, అంటే నేర్చుకొన్న పలుకులతో, తయారైనది, యాంత్రికంగా పునశ్చరణ చేయబడేది వుంది. అటువంటి దానికి ఏ విధమైన విశిష్టత వుండదు. ప్రార్థించే మనిషిని ప్రశాంతపరచే ఒకే ఒక ఫలితం మామూలుగా వుంటుంది. ఎందుకంటే, అనేక సార్లు పునశ్చరణ చేయడం వల్ల, ఆ పలుకులు నిన్ను శాంతపరచడంతో ఆగిపోతాయి.

తాను అడగాలనుకొన్న దానిని ఖచ్చితంగా వ్యక్త పరచేటందుకు అప్రయత్నంగా సాగే ప్రార్థన వుంది. దీనికోసమే ప్రార్థన చేస్తారెవరైనా మరో వ్యక్తి కోసం, ఒక పరిస్థితి కోసం, తన కోసం ప్రార్థన చేస్తారు.

ఆకాంక్ష, ప్రార్థన కలిసే చోటొకటివుంది. ఎందుకనంటే అది వరకు జీవించిన అనుభవం అప్పటికప్పుడు ప్రార్థనగా రూపం ధరిస్తాయి. స్వఅస్తిత్వం నుండి అంతా సిద్ధమై ఇవి పెల్లుబుకుతాయి.

ఒక గంభీరమైన అనుభవ ప్రకటనగా, ఆ అనుభవానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నట్లుగా, లేక దాని కొనసాగింపుకై లేక దానిని గురించిన విశదీకరణకై అర్థిస్తున్నట్లు పెల్లుబుకుతుంది. నిజంగా అది ఆకాంక్షకతి సన్నిహితమైనదే కాని ఆకాంక్ష అవశ్యం మాటల రూపం తీసుకోవలసిన పనిలేదు, లేక అది మాటల రూపం తీసుకొన్న దాదాపు ఒక ఆవాహనోద్యమం అని చెప్పవచ్చు. ఒకానొకస్థితికై ఎవరైనా ఆకాంక్షించవచ్చు. ఉదా - నీ ఆదర్శానికి అనుగుణంకానటువంటిది, అజ్ఞానాంధకారం ఒక చలనం, బహుశా ఒక దుస్సంకల్పం, నీవు సాక్షాత్కరింప జేసుకోవాలనుకొన్న దానితో సామరస్యత లేని దేనైన్నా ఒక దానిని నీలోనే నీవు కనుగొని వుండవచ్చు, అప్పుడది మాటలుగా రూపొందదు. అప్పుడది యెగిరెగిరి పడుతున్న జ్వాలలాంటిది,

ఇంకా పెద్దగా పెరగాలని, అధికారికంగా స్వచ్ఛమౌతూ, కచ్చితత్వాన్ని సంతరించుకొంటూ ఎన్నో రెట్లు అధికంచేయబడాలనీ అర్థించే, ఒక సజీవ అనుభవంతో తయారైన ఒక నివేదనలాంటిదవుతుంది. దానిని గుర్తుంచుకోవాలని, ప్రయత్నిస్తూ, వ్రాసివుంచుకొంటూ దాన్నంతా, తరువాత మాటలలో పెట్టవచ్చు. తానేంకావాలనుకొంటున్నాడో, లేక తానేంచేయాలనుకొంటున్నాడో, లేక తనకేది వుండాలని అనుకొంటున్నాడో, దానిని తనలో పైపైకి జ్వలిస్తూ తీసుకొనిపోయే ఒక జ్వాలలా ఆకాంక్ష యెల్లపుడూ పెల్లుబుకుతూవుంటుంది. నేను "కోరిక" అనే పదాన్నీ ప్రయోగించాను, కాని యథార్థంగా చెప్పాలంటే "ఆకాంక్షించడం" అనేది సరైన పదం, ఎందుకనంటే ఆ పదంలో కోరిక కున్న లక్షణమూ లేక రూపమూ రెండూలేవు.

CWM 5:139 - 41

పావనం చేసే సంకల్పజ్వాల

యథార్థానికి పావనం చేసే ఒక గొప్ప సంకల్ప జ్వాల అది. సాక్షాత్కారింపజేసుకోవాలని అర్థించే దానిని తన హృదయ కేంద్రంలో నిలిపి తీసుకుపోతుంటుంది.

ఉదా: చేసినందుకు, విచారించే యే పనినైనా చేసినపుడు ఆ పనికి అసుఖం కలిగించే విషయాలను అస్తవ్యస్తం చేసే పర్యవసానాలున్నపుడు అందులో అనేక మంది యిరుక్కున్నపుడు, వాళ్ళ ప్రతిచర్యలు నీకు తెలియవు. అయినా, జరిగినది అంతా మంచికే దారి తీస్తుందని నీకుగా నీవు ఆశిస్తూ ఉంటే, ఒక వేళ ఏదైనా పొరబాటు వుంటే, ఒక మహత్తర ప్రగతి కిది అవకాశం కావచ్చునని, ఒక గొప్ప శిక్షణగావచ్చుని దైవం వైపు ఒక నూతన ఆరోహణ, నీవు మరింత నిష్కళంకంగా, సత్యవంతునిగా, తీవ్రత కలిగిన వానిగా అవ్వాలి. అది ఏ పొరపాటైనా కావచ్చు దాన్ని నీవనుకొంటున్న దానికొక తెరచుకొన్న ద్వారం అయ్యిందని అర్థం చేసుకొంటావు. అదంతా యిక్కడ (హృదయం వైపు చూపుతూ) ఒక క్రియాశక్తిగా పోగౌతుంది. ఆ పిదప ఆరోహణకు సంబంధించిన ఒక గొప్ప ఉద్యమంలా, పెళ్ళున పైకి లేస్తుంది, కొన్ని సమయాల్లో రూప సంబంధమైనదసలేమీ జరుగకుండా, మాటలు లేకుండా, ప్రకటితంగాకుండా, ఒక యెగసి పడేజ్వాలలా పైకి లేస్తుంది.

నిజానికదే యథార్థమైన ఆకాంక్ష. పురోగమించాలని వ్యక్తి నిరంతరం కోరుకొనే, మరింత సత్యవంతంగా, మన నుండి దైవేచ్ఛ కోరుకొనే దానితో

మరింత సంపూర్ణ సామరస్యతాస్థితిలో వుంటే అది ప్రతి రోజూ, ఒక వంద సార్లు వేయిసార్లు సంభవించవచ్చు.

ప్రార్థన అనేది మరింత కింతగా బాహ్య విషయం సర్వ సాధారణంగా ఖచ్చితంగా ఏదో ఒక దాని కోసం చేసేది. అది యెప్పుడూ ఒక రూపం లేక సూత్ర బద్ధమై వుంటుంది. ఎందుకనంటే ఈ రూపం లేక సూత్రమే దానిని ప్రార్థనగా చేస్తుంది. ఆకాంక్ష వున్న వ్యక్తి దానిని ఒక ప్రార్థనగా చిత్రీకరించవచ్చు. ఏ విధంగా చూచినా ఆకాంక్ష ప్రార్థనను దాటి ఆవలకుపోతుంది. తానెలావుండాలని, దేనిని చేయాలని అనుకొంటున్నాడో దానిలోనూ, దైవానికి చేయాలను కొనేదానంతట్నీ నివేదనగా చేయడంలోనూ అది మరింతకింతగా దైవానికి సన్నిహితమూ, నిజం చెప్పాలంటే, తనను తాను మరచిపోవడమూ జరుగుతుంది. దేన్నైనా అర్థించడానికి నీవు ప్రార్థించవచ్చు. నీ కిచ్చిన దానికి కృతజ్ఞత తెలిపేందుకు నీవు ప్రార్థించవచ్చు, ఈ ప్రార్థన ఇంకా గొప్పది. కృతజ్ఞత తెలిపే చర్యగా ఆ ప్రార్థననవచ్చు.

నీ యెడల దైవం చూపిన ప్రేమకు ఆయన నీకు చేసిన దానికి, ఆయనలో నీవు దర్శించిన దానికి, ఆయన కల్పించే స్తుతి వాక్యంగా, కృతజ్ఞతగా ప్రార్థించవచ్చు. ఇదంతా కూడా ఒక ప్రార్థనా రూపం తీసుకొంటుంది. అది నిశ్చయంగా అత్యున్నత ప్రార్థన. అది కేవలం, అతనికే సంబంధించినదై వుంటుంది, అదొక ఆహంకారిక ప్రార్థన కానేకాదు.

CWM 5:139 - 41

సంబంధం పెట్టుకొనడానికై ప్రార్థన

తన స్వకీయ వ్యక్తి పరమైన దానికి మామూలుగా గాకుండా, దైవంతో చర్యారూప సంబంధం పెట్టుకొనడానికై చేసే ప్రార్థన అని పిలువబడేదేదో అయిన అప్రయత్నంగా, నిస్వార్థంగా అప్పటికప్పుడు వెలువడే ఒక గొప్ప పిలుపులాంటి ప్రార్థన ఒకటి వుంది. దానికి చాలా తీవ్రమైన ప్రభావం వుంటుంది. ఈ విధమైన ప్రార్థనల మూలంగా దాదాపు క్షణంలో నిజం అయినటువంటి సంఘటనలు నాకు అసంఖ్యాకంగా తెలుసు. అందులో ఒక గొప్ప విశ్వాసం, ఒక గొప్ప ఉద్రేకపూరిత ఉత్సాహం, ఒక గొప్ప నిజాయితీ, హృదయానికి సంబంధించిన ఒక గొప్ప నిరాడంబరత, అంటే లెక్కలు వేసుకొనని, ప్రణాళికలు రచించుకొనని, బేరాలాడని, ఇచ్చిన దానికి బదులుగా

దేనినైనా పొందాలనే, ఆలోచన లేకుండా వుండడమనేది ఆ ప్రార్థనలో యిమిడివుంది. ఎందుకనంటే మనుషులలో అధికభాగం, యీ యిచ్చి పుచ్చుకొనే వ్యవహారంలో ఒక చేత్తో యిచ్చి, దానికి బదులుగా దేన్నైనా అందిపుచ్చుకోవడానికి రెండో చెయ్యిచాపివుంచుతారు. ప్రార్థనలలో అత్యధిక భాగం అటువంటివే. కాని నేను విశదీకరించినటువంటి యితర ప్రార్థనలు కూడా వున్నాయి. కృతజ్ఞత తెలిపే ప్రార్థనలు, ఒక రకమైన స్తుతి గీతాలు వున్నాయి, యివి చాలా మంచివి.

అదీ సంగతి నన్ను నేను మీకు స్పష్టపరచుకొన్నానో లేదో తెలియదు, కాని విషయం అది.

ఇంకా స్పష్టతరం చేయాలంటే, ప్రార్థన యెప్పుడూ కూడా మామూలు రూపం తీసుకొంటుంది. అవి యే స్థితిలో రూపం తీసుకొన్నాయో ఆ స్థితిననుసరించి మాటలకు విభిన్న విలువలుండవచ్చు. ప్రార్థన అనేది మాటలుగా రూపొందిన అతని ఆకాంక్ష. కాని యెవర్నీ ఉద్దేశించకుండా ప్రార్థించడం కష్టం ఉదా : దైవం అనే భావానకే తావు ఏ విధంగానూ లేకుండా చేసి, విశ్వాన్ని గురించి ఒక అవగాహనకు వచ్చిన వాళ్ళున్నారు (ఇటువంటి వారు చాలా యెక్కువ గానే వున్నారు. ~~ఈ~~ భావన వారికిబ్బంది కలిగిస్తుంది. సమస్తము నెరిగిన వారొకరున్నారు, ఆతడు సర్వాన్నీ సాధించగలడు, పోల్చదగిన వారెవ్వరూలేనటు వంటి ఒక భయంకరమైనరీతిలో గొప్పవాడైన వారున్నారనే భావన వారి ఆత్మగౌరవానికి బాధాకరమౌతుంది, అందుకని దైవం లేకుండా ప్రపంచాన్ని తయారు చేయాలని వారు ప్రయత్నిస్తారు) ఇటువంటి వారు ప్రార్థన చేయలేరనేది స్పష్టం, కారణం ఎవర్నుద్దేశించి ప్రార్థన చేస్తారు? వాళ్ళకే వాళ్ళు ప్రార్థిస్తే తప్ప, కాని అది అచారం కాదుగదా! కాని దైవం యందు విశ్వాసం లేకపోయినా, ఆకాంక్షించవచ్చు.

భగవంతుడున్నాడనే విషయాన్ని నమ్మని వాళ్ళున్నారు, కాని వాళ్ళు ప్రగతిని నమ్ముతారు. ప్రపంచం నిరంతరం పురోగమిస్తున్నదని, ఆ పురోగమనం ఆగకుండా అనంతంగా, మరింత గొప్ప శ్రేయస్సు వైపు జరిగిపోతూనే వుంటుందనే భావన వారికుంది. మంచిదే, గొప్ప ప్రగతికై వీరికి ఒక చాలా గొప్ప ఆకాంక్ష వుంది. దాని కోసం ఒక దేవుడుండాలనే భావం అవసరం సైతం లేదు వాళ్ళకు. ఆకాంక్షకు, ఆకాంక్షలో తప్పనిసరిగా విశ్వాసం యిమిడి

వుంటుంది, కాని అది దైవం యెడల విశ్వాసమే అయ్యుండాలని లేదు. తత్కారణంగా, దైవాన్ని ఉద్దేశించి ప్రార్థించడం వుండదు గనుక, ప్రార్థన అనేది వుండదు. దేన్నుద్దేశించి ఆ ప్రార్థన ? మూర్తిత్వం లేనిదానినుద్దేశించి ప్రార్థించరు ఎవరైనా. మనల్ని వినగలిగిన వానినుద్దేశించి ప్రార్థిస్తాం, వినని వారినుద్దేశించి యెలా ప్రార్థిస్తాం? అందుచేత, యెవరైనా ప్రార్థన చేస్తున్నారంటే దానర్థంఅది. మన ప్రార్థననాతడాలకించక పోయినా మనకంటే యెంతో యెంతో ఉన్నతోన్నతుడైన వాడు, అనంతంగా శక్తివంతుడైన వాడు, మన భవిష్యత్తును, మనల్ని సైతం మార్చగలిగినవాడు, మార్చమని ప్రార్థిస్తే వినే వాడు ఒకడున్నాడనే విశ్వాసంతో ప్రార్థన జరుగుతుంది. అదీ సారతః ఉన్న భేదం.

*

ప్రార్థన అనేదొక వ్యక్తిగత విషయం. ఒక వ్యక్తిగత జీవినుద్దేశించి, దేనినో ఉద్దేశించి, అదొక క్రియాశక్తి గావచ్చు, జీవిగావచ్చు, నిన్ను వినగలిగిన సమాధానమిచ్చే దానినుద్దేశించి చేసేది. అలాగాకపోతే, దేనినీ అర్థించలేవు. అర్థమైందా?

CWM 5:141 - 43

Vol. 55, No. 6
June 2025

Date of Publication:
1st June 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

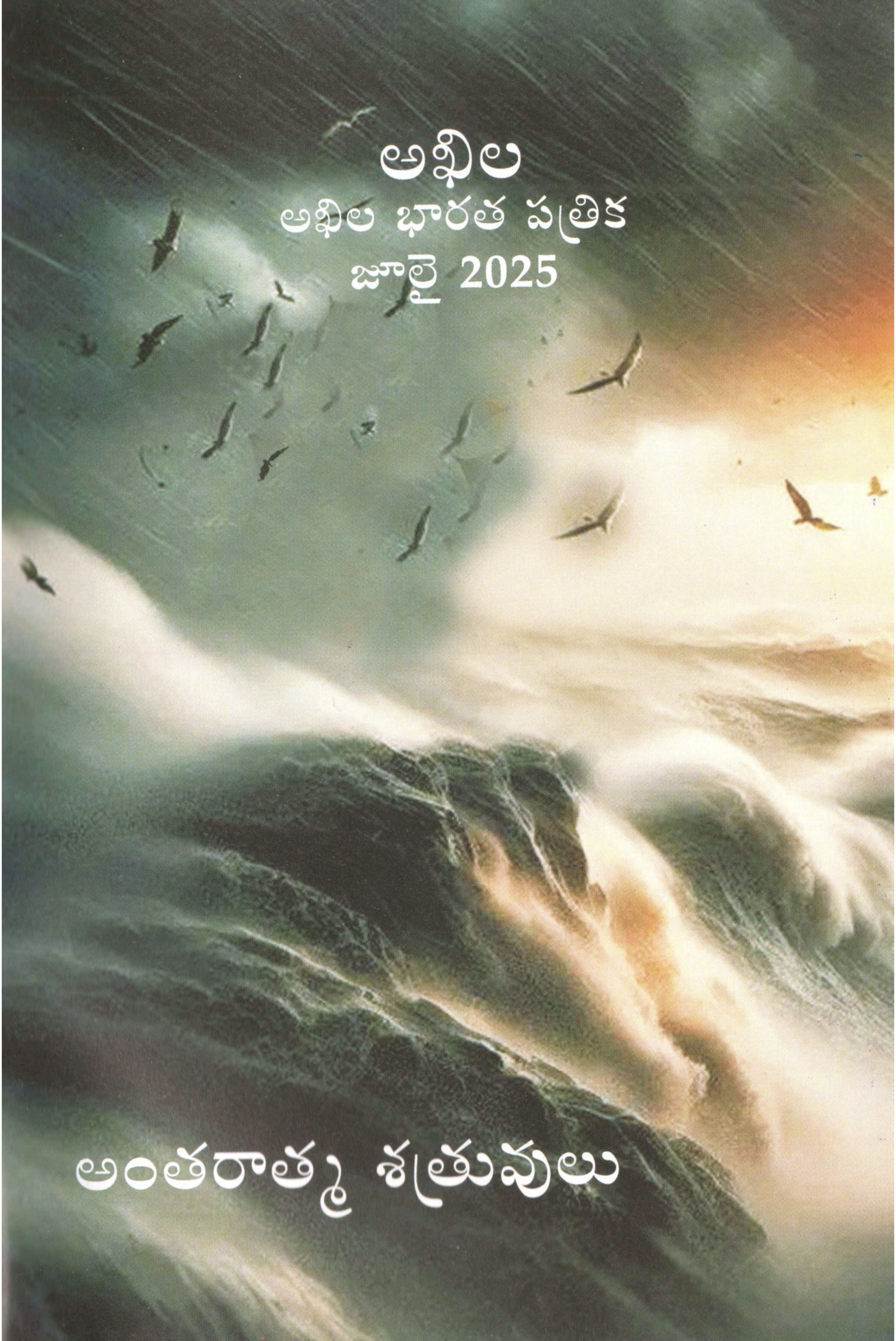

Cover page painting by:
Ritam Upadhyay

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల
అఖిల భారత పత్రిక
జూలై 2025
అంతరాత్మ శత్రువులు

అంతరాత్మ శత్రువులు

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

కొంతమంది విశ్వసిస్తున్నట్లు ఆధ్యాత్మిక చేతనలోనికి, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోనికి ఎదగడం సునాయాసంగా జరుగదు. ఇతరమైన విషయాల్లో లాగే ఇచట కూడా శత్రువులు లోపలే ఉన్నారు. వాళ్ళు విలువైన ముసుగులు వేసుకొని వస్తారు గనుక గుర్తించడం తరచుగా కష్టం అవుతుంది. అతి నిశిత పరిశీలన, వెనుదిరగని ఆకాంక్ష, నిజాయితీ, విశ్వాసం, అంకిత భావం, సహిష్ణుత, అన్నింటినీ మించి దివ్యజనని కృపా కటాక్షమునకు సమర్పణ గావడం అధికాధికం గావడం చేత మాత్రమే అంతః శత్రువులను గుర్తించగలం. మార్గం మీద అన్వేషకుని వేధించే కొన్ని ముఖ్యమైన ఇబ్బందులను పరిశీలించ ఈ సంచిక ప్రత్యేకించబడింది.

- కె.వి. రావు

అధ్యాత్మకు ఆంతరిక శత్రుమూక

తనను తానుగా తనను హింసించుకొనడాన్ని గీత నిరుత్సాహపరుస్తుంది. ఎందుకనంటే మనలో లోపలి ఆత్మ నిజంగా, పరిణమిస్తున్న భగవంతుడు, అది కృష్ణ, దైవం. ప్రాపంచిక రక్కసులు, ప్రపంచాన్ని చిత్రహింస పెడుతున్నట్లు, అది బాధించబడకూడదు, దానిని చిత్రహింసకు గురిచేయగూడదు. కానీ ఒక దివ్యవెలుగుకు, బలానికి, సంతసానికి, వైశాల్యతకు, దానిని వృద్ధి చెందించాలి, వర్ధిల్లచేయాలి, పోషించాలి, జేగీయ మానంగా తెరవాలి. నిరుత్సాహ పరుచవలసింది తనను గాదు, అధ్యాత్మ ఆంతరిక శత్రువులను నిరుత్సాహపరచి, అధ్యాత్మ వికసనం జరుగుతుంటే ఆ పీఠంపై మనం వాటిని బహిష్కరించాలి, వాటిని ఛేదించాలి.

కోరిక, రౌద్రం, అసమత, పేరాశ, బాహ్య సుఖాలు, బాధలపై మమకారం అనే పేర్లు గలవాటిని, అంతరాత్మ తప్పిదాలకు, వేదనలకు కారణమైన, రాక్షస కబ్జాదారుల బృందాన్ని నిర్దాక్షణ్యంగా నరికి పారెయ్యాలి. వీటిని తన భాగంగా పరిగణించగూడదు. మన స్వకీయ నిజ, దివ్య స్వభావంలోనికి ప్రవేశించే చొరబాటు దారులుగా, పెడదారులు పట్టించే వాళ్ళుగా పరిగణించాలి. అన్వేషకుని చేతనపై అవి పోతూపోతూ ఏ విధమైన బాధను ఆవహింపజేసినా, బలిదానం అనే పదానికి గల కఠినాతి కఠిన అర్థంలో వాటిని బలివ్వాలి.

CWSA 23:108-09 — శ్రీ అరవిందులు

తనను తాను తుడిచిపెట్టుకోవడం కాదు -
తనను తాను సంపూర్ణం చేసుకోవడం.

అర్పణకు, త్యాగానికి నిజమైన సారాంశం, ఆత్మాహుతి కాదు, ఆత్మ సమర్పణం. దీని లక్ష్యం తనను తాను తుడిచివేసుకోవడం కాదు, తనను సంపూర్ణం చేసుకోవడం. తనను కఠోరనిష్ఠకు గురిచేసే విధానంకాదు, ఈ సహజ సిద్ధ మానవ అంగ సముదాయాన్ని దివ్యాంగ సముచ్ఛయంగా రూపాంతరం చెందించడం. తనను తీవ్ర బాధకు గురిచేసుకోవడం కాదు, ఈ స్వల్ప సంతృప్తి నుండీ మహోన్నత ఆనందంలోకి ఒక ప్రయాణం చేయడం. ఇది ఉపరితల స్వభావానికి చెందిన అధమ లేదా ముడి భాగానికే మొదట్లో చాలా బాధాకరంగా తోస్తుంది. ఇక్కడ అత్యావశ్యకమైన అనుశాసనం కావాల్సి ఉంటుంది. మన స్వీయ సమర్పణలో అవతలి పక్షం నుండీ ప్రతిఫలం లేదా ఫలప్రదమైన స్వీకృతిని ఆశించకుండా ఇచ్చివేసుకోవడమే; మనలో మూర్తీభవించి వున్న ఆత్మ, సచేతన ప్రకృతికి సనాతన ఆత్మకు మధ్య జరిగే ఒక పరస్పర పరివర్తనం. అయినప్పటికీ బదులుగా దేనిని కోరేది లేదు, అయినా మన అంతరంగ లోతుల్లో ఒనగూడే జ్ఞానమే అమోఘమైన, నిర్నిరోధమైన ప్రతిఫలం. దేవునికి తనకు తాను నిరర్థకంగా సమర్పించుకోవడం లేదని అంతరాత్మకు తెలుసు. దేనినీ హక్కుగా అడగదు, అయినా దివ్యశక్తి, దివ్య సాన్నిధ్యంలోని అనంత సంపదలను అందుకొంటుంది.

CWSA 23:109

శ్రీ అరవిందులు

కోపం

శ్రీ అరవిందుల మార్గదర్శనం

హింసకు చెందిన అన్ని రూపాల్లానే కోపం ఎల్లప్పుడూ అసమర్థత, అశక్తత, బలహీనతకు సంకేతం. ఇక్కడ దానికి అనుమతి ఇవ్వడంతోనే మోసం పుడుతుంది లేదా ఒక పొగడ్త విశేషణంతో దాన్ని కప్పివేస్తాడు మనిషి; ఎందుకంటే రోషమన్నది అంధమైనది, అజ్ఞానం, ఆసురికం అంతకు మించి ఏమీ కాదు - అది ప్రకాశాన్ని వ్యతిరేకిస్తుంది.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జనవరి **17 1961***

అవును కోపమన్నది హానికరమైనది. నిరుపయోగమైన శక్తి. ఇటు ఈ వ్యక్తికి అటు ఎవరి మీద ప్రదర్శించబడిందో ఆ వ్యక్తికి ఇద్దరికీ చేటు చేస్తుంది. నీవంటున్నది సరైనదే దాని నుండీ విముక్తమవ్వాలి.

ఇది (తీవ్ర కోప విస్ఫోటన) స్పష్టంగా ఒక ఆశ్చర్యకరమైన దాడి. అది నిన్ను నీవు రక్షించుకోని వాడిగా చేస్తుంది. నీకు నీవు కోపాన్ని చూపే ధోరణి మానుకోవాలి. అలాగే చివాలున వేరేవారిపై కోపంతో విరుచుకుపడే ధోరణిని మానుకోవాలి. ఎందుకంటే కోపం చేతనను విచలితం చేసి, నిశ్చలమైన సమతను నిలిపి ఉంచడంలో చేతనను కష్టతరం చేస్తుంది. ఈకోప సంబంధ మైన దాన్నంతా బయటకు త్రోసివెయ్యాలి. చేతనను మళ్ళీ సంభాళించి అదేమీ అసలు జరగనట్లుగా ఉండాలి.

*

ఇవి వాక్కుకు చెందిన పరుష రూపాలు, కోపం మొదలైనవి.... ప్రాణిక భౌతిక చేతన ద్వారా తయారైన అలవాట్లు. ఇవి అధోచేతనపై ఆధారపడినట్లుగా ఉండి, మార్చుకోవడానికి చాలా కష్టతరంగా ఉంటాయి. మనిషి వీటిని తన సంకల్పశక్తితో లేదా మానసికంగా, లేదా ఆధ్యాత్మిక నియంత్రణతో మార్చడం లేదా గెలవడం చేయగల్గితే అది ఎంతో ఉత్తమం. కాని ఇది ఒక్కసారిగా సాధించలేకపోతే, అతడు నిరాశపడటమో లేదా తాను అసమర్థుడననో తలపోయనక్కరలేదు. తన స్వభావంలోని ఈ భాగాన్ని మార్చడం కంటే దైవాన్ని సాక్షాత్కరించుకోవడం లేదా చైత్య పురుష చేతనలోకి ప్రవేశించడం చాలా తేలిక. కానీ ఒక్కసారి చైత్య పురుష చేతన తన అదుపులోకి తీసుకొన్నా

లేదా ఉన్నత చేతన క్రిందికి దిగినా ఇవన్నీ తొలగిపోవడం చాలా సులభమౌతుంది. కాబట్టి నీవు ఈ పునరావృత్తులు లేదా మొండి పట్టుదలలకు నిరుత్సాహపడకూడదు. ఒక ఆంతరిక నిశ్చల నీరవతలో ఎల్లప్పుడు సాక్షీమాత్రంగా ఉండటానికి ప్రయత్నించాలి. అవి వచ్చినప్పుడు వెలుగు మధ్యలో నుండీ సాగిపోయే మేఘంలా వాటిని దాటి వెళ్ళనివ్వు. తగిన సమయానికి ఇవన్నీ మహాశక్తి ద్వారా పరిష్కరించబడతాయి ఆఖరికి.

*

ఇది (కోప విస్ఫోటనం) నిజంగా స్వభావానికి చెందిన పూర్వపు అలవాటు చేసే పునరావృత్తి. ఈ కోపం పెరిగిపోవడం, ఒకరిపై విరుచుకుపడటం, ఈ వ్యవహారమంతా ఎంత అల్పమైనదో, ఎంత తమాషాగా ఉంటుందో చూడు. ఇది అంతకంతకీ నిష్కారణమయ్యి ఆయా కదలికల్లోని మూఢత్వాన్ని బయటపెడుతుంది. ఇది సంభవించినప్పుడు దీనిని నిశ్చలంగా చూస్తూ ఉంటే దీని నుండి నిజంగా విముక్తమవ్వడం అంత కష్టమేమీ కాదు. కోపం బయటకు ఉపరితలానికి ఉబికి వచ్చినప్పుడు ఎవరో వేరేవారికి కోపం వచ్చినట్లుగా నిస్సంగ సమత్వంలో వ్యక్తిలోని ఒక భాగం సాక్షీమాత్రంగా గమనిస్తూ ఉండగలగడం పూర్తిగా సాధ్యమే. ఇక్కడ కష్టమైనదేమిటంటే నీవు బెదిరిపోయి, శోకిస్తూ, విచలితుడవైతే ఆ ఆవేశానికి నీ మనసును వశం చేసుకోవడం ఎంతో తేలికవుతుంది. అలా చేయకూడదు.

నీలో ఇలాంటి ఆలోచనలు వచ్చినప్పుడు ఆ ఆలోచన ఒక శక్తి రూపాన్ని తయారు చేస్తుంది. అది నీవు ఎవరిపైనయితే కోపం చూపావో అతనికి వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తుంది. అతడు కనుక స్వీయరక్షణలో లేకున్నా లేదా ఏ విధంగా చూచినా సున్నితంగా ఉన్నా, అతనిపైన దుష్ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. అందుకే అలాంటి ఆలోచనలు మొత్తానికే లేకుండా చూచుకోవాలి.

*

పాత అలవాటును వదిలివేయుట

కోపం రావడానికి, ప్రశాంతత నెలకొనకపోవడానికి కారణం నీవు నీ భౌతిక మనస్సును చురుకుగా ఉండనివ్వడమే. సాధన విషయానికి వస్తే, ఈ లోపము నీలో వుంది అనే ఆలోచన, ఈ లోపమూ, రెండూ కూడా నీ సాధనను త్వరితగతిని సఫలం, పరిపూర్ణం కానివ్వవు. ఇదే, ప్రాణికంను బలహీనపరచి నిరాశ, నిస్పృహలకు గురిచేసి అకారణంగా చికాకు స్థితిని కలుగజేస్తాయి.

వేరేవారి విషయంలోనూ న్యాయనిర్ణేతగా వ్యవహరిస్తూ, విమర్శ చేస్తూ నీ భౌతిక మనస్సు చురుకుగా మారి చికాకును, భయాన్ని కలుగజేస్తాయి. ఇవన్నీ నీవు వదిలి వేయాలనుకుంటున్న పాత మానసిక విషయాలు. అందుకే ఏకాగ్రత, ప్రశాంతత మార్గాలలో నిలబడు. ఆ పాత అలవాట్లను, ఆలోచనలను ఆదిలోనే ఆపివేయి. అంతః నిశ్శబ్దం, ప్రశాంతతలను ఆధారం చేసుకుని ఒక క్రొత్త చైతన్యం వస్తుంది. అది అభివృద్ధి చెందడానికి నీవు చాలా నిశ్శబ్దంగా ఓపికగా ఎదురు చూడాలి. ఈ నూతన నిశ్శబ్ద చైతన్యంలో మన చుట్టూ ఉన్న ప్రజలు, వస్తువుల పట్ల నిజమైన జ్ఞానం, దృక్కోణం వృద్ధి చెందుతాయి. మనుషులు, విషయాల పట్ల మనస్సు దృష్టి పరిమితులకు లోబడి, లోప భూయిష్టంగా, తప్పుల తడకగా వుంటుంది. ఇతరుల మంచి చెడులను నిర్ణయించడమనేది శుద్ధ కాల దుర్వినియోగమే. నీలో నూతన చైతన్యంను వృద్ధి చెందనివ్వడం వలన అందిరినీ, అన్నింటినీ ఒక క్రొత్త వెలుగులో చూడవచ్చు. అదిగో అప్పుడు, ఈ భౌతిక మనస్సు నుండి జనించే కోపం, అలాగే మనస్సుకు, ప్రాణికానికి నచ్చని విషయాల పట్ల కలిగే తీవ్ర అసహనాలను జనింప చేసే భూమికయే ఇక ఉండదు. ఒకవేళ అవి అకారణంగా జనించినా, వాటిని చాలా సులభంగా నిరాకరించవచ్చు. సాధనకై, శ్రీమాత అనుగ్రహంపై ఆధారపడి, కేవలం రెండే రెండు విషయాలను ఎల్లప్పుడూ జ్ఞప్తియందుంచుకోవాలి. ప్రశాంతత, విశ్వాసం. ఇక మనుషులు, ఇతర విషయాలను చూస్తే మొత్తం శ్రీమాతకే వదిలి వేయాలి. ఎందుకంటే, నీ స్వభావంలో తేడాలు ఉన్నట్లే, వారిలో కూడా స్వభావ సిద్ధమయిన తేడాలు వుంటాయి కదా! కాని, వారితో వ్యవహరించేటప్పుడు మాత్రం అంతర్దృష్టి, సానుభూతి, సహనం మొదలైన వాటి అవసరం చాలా ఉంటుంది.

*

అప్పుడప్పుడు కొన్ని సార్లు అంతః నిశ్చయం వుండవచ్చు,ఉండకపోవచ్చు. అది చాలా సాధారణం. భౌతిక మనస్సు చూడలేని కొన్ని నిర్దిష్ట పరిస్థితులపై అది ఆధారపడి ఉంటుంది. వ్యక్తి జ్ఞానంలో పరిపక్వత సాధిస్తున్న కొద్దీ, ఈ చూడలేని పరిస్థితుల పట్ల అవగాహన కలుగుతుంది. జరుగుతున్న వాటిని మరింత మంచిగా అర్థం చేసుకోగలుగుతాడు.

CWSA 31:267-70

నిరాకరణ

గతంలో, కోపం మొదలైనవి త్వరితగతిని తగ్గేవి కాదు కాబట్టి, ఆ వ్యక్తిపై అపనమ్మకం అనేది సమర్థించదగినదిగా ఉండేది కాదు. ఇలాంటివి అన్ని

ఇలాగే జరుగుతాయి అని చాలా తీవ్రంగా వచ్చి దానికి కారణమైన వాటిని నిరోధించేవి కానీ చైతన్యంలో మార్పు వచ్చి ఒకవేళ అవి నిరాకరించ బడినప్పుడు అవి వాటి బలాన్ని కోల్పోతాయి. మళ్ళీ అవి ఎప్పుడు తిరిగి వచ్చినా ఆ వ్యక్తి చైతన్యం నిశ్శబ్దంగా వాటిని నిరాకరిస్తుంది.

కోపం బయటి నుండి వస్తుంది

కోపం వస్తున్న తీవ్రతను బట్టి, అది నీలోనిది కాదని, బయటి నుండి వస్తున్నదని చాలా సులభంగా అర్థం అవుతుంది. ఆ క్షణంలో విశ్వ ప్రకృతిలోని ఒక శక్తి తీవ్రత, ఆ వ్యక్తిని ఆవహించి, తన ఇచ్ఛ ప్రకారం అతనిని నడిపిస్తుంది, కాని ఆ వ్యక్తి స్వఇచ్ఛానుసారం కాదు. ఇలాంటి అవాంతరాలన్నీ సాధనా మార్గంలో చాలా సహజం. ఎందుకంటే, సాధకుడు నిమ్న ప్రకృతి నుండి స్వేచ్ఛను పొంది శ్రీమాత వైపుకు తిరిగి, ఆ దివ్యచైతన్యంలో ఊర్ధ్వ ప్రకృతిలో నివసించడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాడు. కానీ నిమ్న ప్రకృతి శక్తులకు ఇది ఇష్టం ఉండదు. కాబట్టి అవి ఆ వ్యక్తిపై తమ ఆధిపత్యాన్ని తిరిగి పొందే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాయి. ~~ఈ~~ కోపం అనేది ఎలా వచ్చినా, ఏ కారణంగా వచ్చినా, ఎప్పుడు వచ్చినా దానిని నిరాకరించి శ్రీమాతను తలచుకుంటూ, ఆ దివ్యశక్తిని పిలుస్తూ, ప్రశాంతంగా ఉండే ప్రయత్నం చేయడం చాలా అవసరం. అలా జరిగినట్లయితే ఆ శక్తులు జయం పొందే బలాన్ని కోల్పోతాయి. అవి బయటి లేదా అన్య శక్తులేనని ఆ వ్యక్తికి స్పష్టమైన అనుభూతి కలిగినట్లయితే వాటిని జయించడం అతనికి ఇంకా సులభం అవుతుంది. ఒకవేళ ఆ అనుభూతి కలుగకుండా ఆ శక్తులు వ్యక్తిలో ప్రవేశించినట్లయితే, ఆ వ్యక్తి మనస్సు వాటిని తన స్వభావంలోని శక్తులు కావనే నిజాన్ని దృష్టియందుంచుకుని వాటిని నిరాకరించగలగాలి. శ్రీమాత శక్తి చాలా తీవ్రమైనది అనే ఆలోచన కూడా ఒక దురాలోచనగా ఆ దురాక్రమణ బలంతో పాటు వ్యక్తిలోనికి ప్రవేశించడానికి వచ్చేదే. ఇలాంటి సూచనలు చాలా మంది సాధకులకు, ప్రాణాయామ సమయంలో వస్తూ ఉంటాయి. వాటిని భంగపరుస్తూ వుంటాయి. అలాంటి సూచనలను చాలా దృఢంగా నిరాకరించగలగాలి.

*

వాస్తవానికి ఈ అజ్ఞాన ప్రాణిక కదలికలు అన్నీ బయట అంటే విశ్వప్రకృతి అజ్ఞానం నుండి జనించేవే. మానవుడు తన మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక తలాలలోని ఉపరితల భాగాలలో, బయటి నుండి వచ్చే ఈ తరంగాల పట్ల కొన్ని రకాలైన ప్రతిస్పందనలతో ఒక అలవాటును ఏర్పరచుకుంటాడు. కోపం, కోరికలు వంటి ఈ ప్రతిస్పందనలను తన స్వంత స్వభావంగా (అనుకొని) భ్రమించి తనను తాను ఇంకోరకంగా ఊహించుకోలేడు. కాని అలా కాదు, అతను మారగలడు. అతని లోలోపల, ఒక చైతన్యం రూపంలో అతని వాస్తవ అంతఃజీవి, నిజమైన మనిషి ఉన్నాడు. కాని వేరొక ఉపరితల స్వభావంతో కప్పివేయబడ్డాడు. ఒక సాధారణ వ్యక్తి దీనిని గుర్తించలేడేమో కానీ, సాధనలో, అభివృద్ధి పథంలో వున్న ఒక యోగిలాంటి వ్యక్తికి దీనిని తెలుసుకోవడం సాధ్యమే. నిరంతర సాధనతో ఈ అంతః చైతన్యం క్రమంగా పెరిగి పెద్దదై, బాహ్య స్వభావం, దాని ప్రతిస్పందనలను బయటకు నెట్టివేస్తుంది. పూర్తిగా వదిలించుకో గలుగుతుంది. కాని ఆ అజ్ఞాన విశ్వ ప్రకృతి వదిలి వేయబడటానికి ఒప్పుకోక, తిరిగి ఆ వ్యక్తిలో ప్రవేశించి, తన పాత అలవాటైన, బాహ్య స్వభావానికి ప్రతిస్పందించడానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే, వ్యక్తి స్వభావాలు కావనే జ్ఞానాన్ని పొందుతాడో, అప్పుడు అలా తిరిగి వచ్చిన నిమ్న శక్తులను నిరాకరించడం సులభం అవుతుంది. అది అతనిని గట్టిగా పట్టుకుని వ్రేలాడినా కూడా త్వరగానే వాటిని వదిలించుకో గలుగుతాడు. అందుకే నేను పదే పదే చెబుతుంటాను. ఇవన్నీ నీలో కాదు బయట నుండే జనిస్తున్నవని.

CWSA 31:270-74

కోపాన్ని ప్రకటించడం

ఒక ప్రేరణను లేక ఒక కదలికను వదిలించుకొనడానికి దీనిని ప్రకటించడమే ఉత్తమ మార్గమని లేక ఏకైక మార్గమనే భావం నీకెల్లప్పుడూ ఉంటున్నట్లు నాకన్పిస్తుంది. కానీ ఇది ఒక పొరపాటు ఆలోచన. ఒకవేళ నీవు కోపాన్ని ప్రకటించినట్లయితే, ఆగి మళ్ళీ మళ్ళీ రావడానికి, ఒక అలవాటుగా చేసుకోవడానికి అవకాశం ఇచ్చినట్లే గానీ, దానిని నీవు వదిలించుకోలేవు. స్వాభావికంగా కోప తీవ్రతను, శక్తిని బలహీనపరచగలిగి, తర్వాత దానిని సమూలంగా ఒదిలించుకోవడానికి అవసరమైన ఒకే ఒక్క అడుగు లేదా మార్గం ఏమిటంటే - మన మాటలో గానీ, మన చేతలో గానీ అది ప్రకటింపబడడానికి

నిరాకరించడం. తర్వాత దానిని సమూలంగా ఆలోచనల నుండి, అనుభవం నుండి దూరంగా విసిరివేయగల సామర్థ్యంను, విజయాలను సాధించగలుగు తారు. ఇది ఒక్క కోపము విషయంలోనే కాకుండా, ఇతర చెడు ప్రతిస్పందన లన్నింటి విషయంలో కూడా జరుగుతుంది.

CWSA 31:272

పురిగొల్పే స్వభావాన్ని తిరస్కరించడం

నీకు తిరస్కరించడం కష్టంగా అనిపిస్తే, నువ్వు చేయవలసింది అనుమతించకుండా ఉండడం. ఉదాహరణకు, స్వరాలు లేదా సూచనల విషయానికొస్తే, వాటి మాట వినకూడదు. అవి నువ్వు నమ్మాలని కోరుకుంటున్నది నమ్మకూడదు. అవి కోరుకున్నది చేయకూడదు లేదా నిన్ను చేయమని ఒత్తిడి చేస్తున్నప్పుడు చేయకుండా ఉండాలి.

కోపం ప్రాణికం నుండి వస్తుంది.

*

అది అక్కడి నుండి తరిమివేయబడితే అధోచేతనలో నుండి లేదా పర్యావరణ ప్రకృతి నుండి తిరిగి ప్రాణికంలోకి వస్తుంది.

*

ఈ విషయాలను (కోపం, లైంగిక కోరిక) వదిలించుకోవడానికి ఇది (తిరస్కరణ) మార్గం-తిరస్కరించబడినప్పుడు అవి అధోచేతనలోకి వెళ్లి అక్కడ ఉంటాయి లేదా విశ్వశక్తులతో అనుసంధానించబడిన చుట్టుపక్కల పర్యావరణ చేతనలోకి వెళతాయి. అవి అధోచేతన నుండి పైకి రావడానికి ప్రయత్నించచ్చు లేదా బయటి నుండి మళ్ళీ లోపలికి రావచ్చు. కానీ సాధకులు వాటిని ఎల్లప్పుడూ తిరస్కరిస్తూ, మదర్ సహాయాన్ని కోరుతూ వాటిని పట్టుకోనివ్వకపోతే, వాటి పునరావృత శక్తి నశించి, చివరికి అవి ఇక రావు. కొన్నిసార్లు చాలా నిర్ణయాత్మక తిరస్కరణ ఒక్కసారిగా వాటిని తొలగిస్తుంది.

*

ఈ విషయాలను (కోపం, కోరిక మొదలైనవి) నువ్వు అనుమతించకుండా ఉంటేనే వదిలించుకోగలవు. అవి వచ్చినప్పుడు, నువ్వు నీ మనస్సులో వాటి నుండి వేరుపడి వెనక్కి వెళ్లగలగాలి. వాటిని చూసి, “నాకు ఇది వద్దు” అని చెప్పాలి. నువ్వు వాటిని కోరుకోకపోయినా లేదా తిరస్కరించిన తర్వాత కూడా అవి వస్తూ ఉంటే, అవి నీ స్వంత కదలిక కాదనీ, బాహ్య ప్రకృతి వాటిని నీపై

విసిరిందని అర్థం. నువ్వు ఒకసారి వాటిని చూచి, అవి నీవి కాదని భావించగ లిగితే, అప్పుడు నువ్వు క్రమంగా కోపం, కోరిక అలాగే నిన్ను బాధించే ఇతర విషయాల నుండి విముక్తి పొందవచ్చు.

*

చైత్య పురుషుడు - న్యాయ సహిత కోపం

కోపం శాంతి సామరస్యాలని తిరిగి తీసుకురావడం అస్సలు అసహజ మైనది కాదు ఎందుకంటే ఈ కోపం దైవం పట్ల విధేయతకు ఒక రూపం, అది నీ చైత్య పురుషుని చేతనతో మళ్ళీ సంపర్కంలోకి తెచ్చింది. శ్రీరామకృష్ణులు కోపం గురించి చెప్పింది అక్షర సత్యం. శత్రు శక్తులు సౌమ్యతకు, మాధుర్యానికి, ప్రతిఘటన లేకపోవడానికి, ఆత్మశక్తికి వ్యతిరేకంగా ఉంటాయి, కానీ ధర్మబద్ధమైన కోప ప్రవాహం తరచుగా వాటిని దూరంగా నెట్టి వేస్తుంది.

ప్రతీకారం, క్రూరత్వం

వాస్తవిక కారణం ఉన్నా లేకపోయినా, ప్రతీకారం తీర్చుకోవడం కోపం కంటే అధ్వాన్నం, ఎందుకంటే దాని చర్య మరింత కఠినంగా, ఉద్దేశపూర్వకంగా ఉంటుంది. తక్కువ భావోద్వేగంతో ఉంటుంది. వ్యక్తి ఉదార స్వభావంతో ఉండాలి. అన్ని రకాల ద్వేషాలకు అతీతంగా ఉండాలి.

*

హింస

గీతపై వ్యాసాలు గీతలో అభివృద్ధి చేయబడిన సాధారణ కర్మయోగాన్ని వివరిస్తాయి, దీనిలో మనిషి, మానవ జీవితంలో చేసే పని కేవలం అంతర్గత మార్పుతో కూడిన సాధారణ పని. అక్కడ కూడా ఉపయోగించాల్సిన హింస స్వార్థపూరిత ఉద్దేశ్యాల వల్ల వచ్చే వ్యక్తిగత హింస కాదు, సామాజిక జీవితంలోని క్రమబద్ధ వ్యవస్థలో ఒక భాగం. కోపం లేదా కాంక్ష లేదా ఏదైనా ప్రాణిక ఉద్దేశ్యం వల్ల చేసే వ్యక్తిగత హింసను ఆధ్యాత్మికంగా ఏదీ సమర్థించదు. మన యోగంలో మన లక్ష్యం మానవ సాధారణ జీవితం కంటే ఉన్నతంగా ఎదగడం, మన యోగంలో హింసను పూర్తిగా పక్కన పెట్టాలి.

*

మాటల్లో లేదా చేతల్లోని అన్ని ప్రాణిక హింసలు రాజసికమైనవి, వాటితో యోగానికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. వ్యక్తి తనను తాను నియంత్రించు కోవాలి, అంటే మాటల్లో, చేతల్లో నియంత్రణ కలిగి ఉండాలి.

CWSA 31: 272-77

ఇతరులతో వ్యవహరించడం

ఇతరులతో ఇలాంటి వ్యవహారాలన్నింటిలోనూ, నువ్వు నీ వైపున ఉన్న ప్రశ్నలే కాకుండా, ఎదుటి వైపును కూడా చూడాలి. కోపం, తీవ్ర నింద లేదా బెదిరింపు ఉండకూడదు, ఎందుకంటే ఈ విషయాలు కోపాన్ని పెంచుతాయి, ఎదుటి వైపు వారిపై ప్రతీకారం తీర్చుకునేటట్టు చేస్తాయి. నువ్వు, నిన్ను నువ్వు దాటి పైకి ఎదగడానికి, నీ ప్రాణికం మీద ఆధిపత్యం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు. కాబట్టి నేను దీన్ని వ్రాస్తున్నాను. ఎవరైనా అలా చేయాలనుకున్నప్పుడు, ఈ విషయాలలో వ్యక్తి తనతో తాను చాలా కఠినంగా ఉండకూడదు. నీ స్వంత తప్పుల పట్ల తీవ్రతతో ఉండటం, ఇతరుల తప్పుల పట్ల దయ చూపడం ఉత్తమం.

CWSA: 29:280

కోపం -చైత్య పురుషుడు

సంకల్పం తగినంత బలంగా ఉంటే, దానిని (కోపాన్ని) అదుపులో ఉంచుకోవచ్చు - కానీ సాధారణంగా చైత్య పురుషుడు పూర్తిగా మేల్కొని, ప్రాణికాన్ని నియంత్రిస్తేనే కోప ధోరణి పూర్తిగా అదృశ్యమవుతుంది.

*

వ్యక్తిలో అన్ని కదలికలను శాసించేది చైత్య పురుషుడు అయినప్పుడు, ఉన్నత చైతన్య సమతాస్థితి నిమ్న ప్రాణికాన్ని పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు, అది (కోపం) పూర్తిగా అదృశ్యమవుతుంది. అప్పటి వరకు వ్యక్తి దానిపై నియంత్రణను ఏర్పరచుకోవచ్చు, తగ్గించవచ్చు, బాహ్య ప్రభావం లేని స్థితికి లేదా స్వీయ- వ్యక్తీకరణ లేకుండా వెళ్ళే తరంగ స్థాయికి తగ్గించవచ్చు.

*

కోపం లేదా మరేదైనా భావోద్వేగం పెరిగినప్పుడు అది (అంతర్గతంగా విడిపోవడం) ఎల్లప్పుడూ చేయడం మంచిది. కోపం సరైనది కాదు లేదా ఉపయోగకరంగా ఉండదు అని ఎత్తి చూపడం చైత్య పురుషుని అలవాటుగా మారాలి, ఆపై వ్యక్తి ఈ బాహ్య విషయాల నుండి వెనక్కి తగ్గి తన అంతరంగంలో తన స్థానాన్ని పొందాలి, ఈ విషయాలన్నిటి నుండి, వ్యక్తుల నుండి విడిపోవాలి. సాధకుడు మొదట పొందవలసినది ఈ నిర్లిప్తతనే -

అతను ఈ బాహ్య విషయాలలో జీవించడం మానేసి తన అంతర్గత ఉనికిలో జీవించాలి. అది ఎంత ఎక్కువగా చేస్తే అంతగా విడుదల, ప్రశాంతత ఉంటుంది. తరువాత ఈ అంతర్గత ఉనికిలో సురక్షితంగా ఉన్నప్పుడు, చేయవలసిన సరైన పని, మనుషులతో, విషయాలతో వ్యవహరించడానికి సరైన మార్గానికి సంబంధించిన జ్ఞానం సాధకుడికి అర్థం కావడం ప్రారంభం అవుతుంది.

కోపం, కలహాలు మానవ ప్రాణిక స్వభావంలో ఉంటాయి, అవి సులభంగా పోవు అనేది నిజమే, కానీ ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే మారాలనే సంకల్పం, అవి పోవాలి అనే స్పష్టమైన అవగాహన ఉండాలి. ఆ సంకల్పం, అవగాహన ఉంటే, చివరికి అవి పోతాయి. దీనికి అతి ముఖ్యంగా సహాయం చేసేది ఏమిటంటే, ఇక్కడ కూడా, అంతర్గతంగా చైత్య పురుష పూర్తిగా ఎదగడం - ఎందుకంటే అది అందరి పట్ల కొంత దయ, ఓర్పు, దాతృత్వాన్ని తెస్తుంది, ఒకరి స్వంత అహం, దాని బాధ లేదా ఆనందం, ఇష్టాయిష్టాల దృక్కోణం నుండి ప్రతిదానినీ పరిగణించదు. సహాయం చేసే రెండవ విషయం ఏమిటంటే అంతర్గతంగా శాంతి పెరగడం, దీనిని బాహ్య విషయాలు ఇబ్బంది పెట్టలేవు. శాంతితో పాటు ప్రశాంత విశాలత వస్తుంది. దీనిలో అందరినీ ఒకే ఆత్మగా, అన్ని జీవులను మదర్ సంతానంగా, మదర్ తనలో, అందరిలో నివసిస్తున్నట్లు గ్రహిస్తాడు. నీ సాధన దానివైపు కదులుతుంది. ఎందుకంటే ఇవి చైత్య, ఆధ్యాత్మిక చేతన పెరుగుదలతో వచ్చే విషయాలు. అప్పుడు బాహ్య విషయాలకు సంబంధించిన ఈ ఇబ్బందికర ప్రతిచర్యలు ఇకపై రావు.

*

నిజానికి, పై నుండి లేదా చైత్య పురుష నుండి ప్రశాంతత బయటకు వచ్చినప్పుడు, ప్రాణికం శాంతితో లేదా దయతో, సద్భావనతో నిండి ఉంటుంది. అందువల్ల, మొదట అంతర్గత చైత్య పురుష స్పర్శతో ఉన్న ప్రశాంతత, తరువాత పై నుండి వచ్చే శాంతి మొత్తం జీవుణ్ని ఆక్రమించాలి. లేకపోతే ప్రాణికంలో ఉన్న కోపం వంటి వాటిని నియంత్రించవచ్చు కానీ అంతర్గత ప్రశాంతత, ఉన్నత శాంతుల అధీనం లేకుండా వాటిని పూర్తిగా వదిలించుకోవడం కష్టం. సాధన కోసం నువ్వు మదర్ పై ఆధారపడటం ఉత్తమ వైఖరి, ఎందుకంటే నీలో సాధనను చేసేది ఆమె శక్తే.

CWSA 31: 272-77 — శ్రీ అరొబిందొ

కామోద్రేకం

ప్రకృతిలో లైంగిక చర్య పాత్ర

వాస్తవానికి, అది (లైంగిక ప్రేరణ) పూర్తిగా సహజమైనది, అందరి మనుషులకు ఇది ఉంటుంది. జాతి కొనసాగడానికి ప్రకృతి తన కార్యాచరణలో భాగంగా పునరుత్పత్తి కొనసాగడం కోసం దానిని ఉంచింది. జంతువులలో ఇది ఆ ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే ఉపయోగించబడుతోంది, కానీ మనుషులు ప్రకృతి నుండి వైదొలిగి ప్రధానంగా వారి ఆనందం కోసం సుఖం కోసం దానిని ఉపయోగిస్తున్నారు, కాబట్టి అది వారిని స్వాధీనం చేసుకుని అన్ని సమయాల్లో వారిని పట్టుకుని వేధిస్తుంటుంది.

CWSA 31:485-86

ఖచ్చితంగా, ప్రకృతి దాని సంతానోత్పత్తి లక్ష్యాన్ని సాధించుకోడానికి ఒక ప్రోత్సాహకంగా దానిని - లైంగిక ఆనందం - ఇచ్చింది. జంతువు దానిని ఒక ఋతువులో మాత్రమే చేస్తుంది, సంతానోత్పత్తి ముగిసిన వెంటనే, దానిని వదిలివేస్తుంది. మనస్సు కలిగిఉన్న మనిషి ప్రకృతి అవసరం లేనప్పుడు కూడా తాను దానిని చేయగలనని కనుగొన్నాడు - కానీ అది మనస్సు ప్రకృతి అసలు ఉద్దేశ్యాన్ని వక్రీకరిస్తుందనడానికి ఒక రుజువు మాత్రమే. ప్రకృతి దానిని మనిషికి స్వల్పకాలిక, విధ్వంసకరమైన ఇంద్రియ సుఖాన్ని ఇవ్వడానికి మాత్రమే సృష్టించింది అనడానికి ఎటువంటి నిరూపణ లేదు.

*

భూసంబంధమైన లైంగికచలనం అనేది ప్రాథమిక భౌతిక శక్తిని ప్రకృతి ద్వారా సంతానోత్పత్తి ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించడం కోసం ఉద్దేశించింది. కవులు మాట్లాడే ఉద్వేగభరితమైన సుఖానుభూతి, చాలా స్థూలమైన ఉత్సాహంతో కూడి ఉంటుంది,చికాకుతో కూడుకున్న ఈ ప్రక్రియకు కీలకమైన ప్రాణికం యొక్కఅనుమతి పొందడానికి ప్రకృతి ఈ సుఖాన్ని ఒక ఎరగా వాడుకుంటుంది, ఎవరైనా సరే ఏదైనా కొంత సుఖానుభూతి పొందినా కూడా, ఆ చర్య తర్వాత అసహ్యంకలిగి వారి భాగస్వామి పట్ల వికర్షణను అనుభవించే వారు అనేకమంది ఉన్నారు, అయినప్పటికీ ఈ ఎర కోసం ఆ అసహ్యం తగ్గిపోయినప్పుడు వారు తిరిగి అదే పనికి ఉపక్రమిస్తారు.

*

సంయమనం

సంయమనం అనేది ఒక కాలానికి సంబంధించినది కాదు, ఒక శక్తి, ఒక స్వభావం లేదా ఒక ధోరణి దాని తొలిదశలో శక్తివంతంగా ఉన్నప్పుడు, అది పొందవలసిన ఆనందం సుఖం, దాని పూర్తి కార్యాచరణను పొందేవరకు ఎటువంటి సంయమనం ఫలించదు. ఎప్పుడైనా సరే ఒక వస్తువు జన్మించిన తర్వాత దానికి యవ్వనం, పెరుగుదల, ఆనందించడం, జీవనకాలం, అంతిమ క్షయం అటుపైన మరణం ఉండాలి. ప్రకృతి తన సృష్టికి ప్రేరణ ఇచ్చిన తర్వాత, అది ఆగిపోయే ముందు సహజంగానే శక్తిని కోల్పోవడం ద్వారా బలహీనపడి వేగం తగ్గేలా ప్రకృతి నిర్దేశిస్తుంది.

ఎదుగుదల లేదా వేగం దాని కాలపరిమితి ముగిసేలోగా శక్తితో ఆపడం నిగ్రహం, ఇది కొంతకాలం ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది కానీ శాశ్వతంగా పనిచేయదు. గీతలో శ్రీ కృష్ణుడు అన్ని వస్తువులు వాటి స్వభావం ద్వారా పాలించబడుతున్నాయని, అవి వాటి స్వభావానికి తిరిగి వస్తాయని నిగ్రహం లేదా అణచివేత ఫలించదని చెప్పాడు. అప్పుడు ఏమి జరుగుతుందంటే, హింస ద్వారా అకాలంలో అణిచివేయబడిన విషయ వాసనలు నిజంగా చనిపోవు, కొంతకాలం దానిని పంపిన ప్రకృతిలోకి ఉపసంహరించుకుంటాయి, అపారమైన శక్తిని సేకరించి, అది తనకు ముందు తిరస్కరించబడిన సరైన సుఖం కోసం ఆరాటపడుతుంది. మనం మొదట యోగ మార్గంలో అడుగుపెట్టినప్పుడు మన కుసంస్కారాలు లేదా చెడు అనుబంధాలను వదిలించుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నాలలో దీనిని మనం చూస్తాము. మన స్వభావంలో కోపం ఒక శక్తివంతమైన అంశం అయితే, మనం దానిని కొంతకాలం పూర్తిగా అణచివేసి స్వీయనియంత్రణ అని పిలుస్తాము, కానీ చివరికి సంతృప్తి చెందని ప్రకృతి మనపై విజయం సాధిస్తుంది, ఊహించని క్షణంలో ఆశ్చర్యకరమైన శక్తితో ఆ ఉద్వేగం తిరిగి మనపై దాడిచేస్తుంది.

ప్రత్యామ్నాయం

మనల్ని బానిసలుగా చేసుకోవాలనుకునే ఉద్వేగాలను సమర్థవంతంగా మెరుగుపరచుకోవడానికి రెండు మార్గాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. ఒకటి ప్రత్యామ్నాయం ద్వారా, అది వ్యతిరేక లక్షణంతో దానిని భర్తీ చేయడం, కోపాన్ని క్షమాపణతో కూడిన ప్రేమ లేదా సహన సంబంధమైన ఆలోచనల

ద్వారా, కామాన్ని స్వచ్ఛతపై ధ్యానం చేయడం ద్వారా, గర్వాన్ని వినయం ద్వారా మన స్వంత లోపాలు చూసుకోవడం లేదా శూన్యతకు సంబంధించిన ఆలోచనల ద్వారా. ఇది రాజయోగ పద్ధతి, కానీ ఇది కష్టమైన, నెమ్మదిగా జరిగే అనిశ్చిత పద్ధతి, ఎందుకంటే పురాతన సంప్రదాయాలు అలాగే యోగం యొక్క ఆధునిక అనుభవాలు రెండూ కూడా చాలా సంవత్సరాలుగా అత్యున్నత స్వీయ నియంత్రణ పొందిన వారు తాము అంతమొందించినట్టు లేదా ఎప్పటికీ తమ స్వాధీనమైనట్టు భావించిన విషయ వాసన అకస్మాత్తుగా హింసాత్మకంగా తిరిగి తలెత్తడంతో ఆశ్చర్యపోవలసి వచ్చింది. ఈ ప్రత్యామ్నాయ మార్గం నెమ్మదిగా ఉన్నప్పటికీ, ప్రకృతికున్న అత్యంత సాధారణ పద్ధతుల్లో ఇది కూడా ఒకటి. ఎక్కువగా ఈ విధంగానే జరుగుతూ ఉంటుంది. తరచుగా అచేతనంగానో లేదా సాక్షికమైన చేతనతోనో ఒక వ్యక్తి స్వభావం ఒక జన్మ నుండి ఇంకొక జన్మకు లేదా ఒకే జన్మలో కూడా మారుతూ ఉంటుంది లేక అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇది వాటి మూలంలో బీజరూపంలో ఉన్న విషయవాసనలను నాశనం చేయదు. యోగం ద్వారా కాల్చి బూడిద చేయని విత్తనంవలె మళ్ళీ మొలకెత్తుతుంది. తిరిగి సంపూర్ణమైన శక్తివంతమైన చెట్టుగా అది ఎదుగుతుంది.

భోగం

రెండవ పద్ధతి ఏమిటంటే, ఆ ఉద్వేగాన్ని త్వరగా వదిలించుకోవడానికి ఇంకొక మార్గం దానిని అనుభవించడం లేదా భోగించడం. అది అధిక ఆనందంతో కలిసి సంతృప్తి చెందినప్పుడు అది కొంత మేరకు బలహీనపడి తొలగిపోతుంది, అపుడు ఒక ప్రతిచర్య ఏర్పడుతుంది, ఇది కొంత సమయం పాటుఒక వ్యతిరేక శక్తిని, ధోరణి లేదా గుణాన్ని తీసుకువస్తుంది . ఆ క్షణాన్ని యోగి నిగ్రహం కోసం వాడుకుంటే, ప్రతి సారి అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా ఆ నిగ్రహం అభ్యాసం చేస్తే అది చాలా ప్రభావవంతంగా మారుతుంది, తద్వారా చిట్టచివరి సంయమనం యొక్క అభ్యాసానికి తగినంతగా ఆ వాసనా బలాన్నితగ్గించి వేస్తుంది. ఈ అనుభవించడం, ప్రతిచర్య అనే పద్ధతి కూడా ప్రకృతికి ఇష్టమైన సార్వత్రిక పద్ధతి, కానీ ఇది ఎప్పటికీ సంపూర్ణంగా ఉండదు. శాశ్వత శక్తులు లేదా లక్షణాలకు వర్తింపచేసినప్పుడు, అది వ్యతిరేక శక్తుల మధ్య పైకి కిందకు జరిగే ఊగిసలాటకు దారితీస్తుంది, ఇది ప్రకృతి

కార్యకలాపాలకు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది కానీ స్వీయ - నియంత్రణ దృక్కోణం నుండి ఇది పనికిరానిది, అనిశ్చితమైనది. ఈ పద్ధతిని సంయమనంతో అభ్యాసానికి అనుసరించినప్పుడు మాత్రమే అది ప్రభావవంతంగా మారుతుంది.

వైరాగ్యం - ఉదాసీనత

యోగి ఈ చిత్తవృత్తిని కేవలం ప్రకృతి నాటకంగా భావిస్తాడు, దానితో అతను ఆందోళన చెందడు అతను కేవలం ప్రేక్షకుడిగా గమనిస్తూ ఉండిపోతాడు. కోపంకానీ, కామంకానీ లేదా గర్వంకానీ అతనిది కాదు, అది విశ్వజననికి చెందినది. ఆమె దానిని తన స్వంత ప్రయోజనాల కోసం పని చేయిస్తుంది లేదా నిలిపి ఉంచుతుంది. అయితే, వాసనావృత్తి బలంగా ఉండి, పైచేయి కలిగి, ఖర్చుఅవకుండా ఉన్నప్పుడు, ఈ వైఖరిని నిజాయితీగా కొనసాగించలేము. దానిని నిజాయితీగా శ్రద్ధతో కాకుండా మన తెలివితేటలతో పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించి నప్పుడు అది మిధ్యా చారం, తెచ్చి పెట్టుకున్న క్రమశిక్షణ, కపటత్వం అనిపించుకుంటుంది. అనేక సార్లు అనుభవించడం లేదా బలవంతంగా అణిచిపెట్టడం కారణంగా ఈ వృత్తులు కొంతవరకు బలహీనమైన తర్వాత మాత్రమే ఆత్మ లేదా పురుషుని ఆదేశం మేరకు ప్రకృతి తన స్వంత సృష్టిని నియంత్రించగలదు. ఆమె మొదట వైరాగ్యం యొక్క ఒక మౌలిక రూపమైన అసహ్యంతో ఈ వృత్తులతో వ్యవహరిస్తుంది, కానీ ఇది శాశ్వతంగా నిలబడుటకు వీలు కాని అతి హింసాత్మకమైన భావన. అయినప్పటికీ ఆ వృత్తులకు కారణమైన దానిని తొలగించుకునే ఉద్దేశాన్ని తెలిపే ఒక చిహ్నాన్ని అక్కడ వదిలి పెడుతుంది, ఇది ఆ వృత్తులుతిరిగి తలెత్తి వాటి ఆధిపత్యాన్ని కొంతకాలం పాటు కొనసాగించినా కూడా ఆ ఉద్దేశం తాలూకు ఆ చిహ్నం కొనసాగుతుంది.

తరువాత ఆ వృత్తులు లేక ఉద్వేగాలు తిరిగి తలెత్తినప్పుడు అసహనంతో వాటిని చూడగలం అంతే కాని వాటిని భరించలేనంత తీవ్రమైన అసహ్యం ఉండదు. చివరికి అత్యున్నత ఉదాసీనత సాధించగలం. ప్రకృతి సాధారణ ప్రక్రియ ద్వారా స్వభావాల నుండి బయటకు రావడాన్ని నిజమైన సంయమన స్ఫూర్తితో వీటినీ గమనించవచ్చు, తనను తాను ఒక సాక్షిగా ఉండే ఆత్మగా ఆ ప్రాకృతిక స్వభావం అంతటితో ఆగిపోవడానికి దృగ్విషయాల నుండి తనను తాను వేరుపరచుకోవాలి.

అత్యున్నత దశ లయంకావడం లేదా అదృశ్యం కావడం ద్వారా ముక్తికి దారితీస్తుంది, వృత్తి పూర్తిగా అదృశ్యమవుతుంది, ఇంక తిరిగి తలెత్తే సమస్యే ఉండని విధంగా అదృశ్యమవుతుంది, లేదా మరొక రకమైన స్వేచ్ఛకు దారితీస్తుంది, జీవాత్మ అది దేవుని లీల అని తెలుసుకుని ఆ ధోరణిని విడిచి పెట్టాలా లేదా దానిని తన స్వంత ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించాలాఅనేది దైవానికే వదిలివేస్తుంది, ఇది కర్మయోగి వైఖరి, అతను తనను తాను దేవుని చేతుల్లో ఉంచుకుని, అతని కోసమే పని చేస్తాడు, అతనిలో పనిచేసేది దేవుని శక్తి అని తెలుసుకుంటాడు. ఆ స్వీయ-సమర్పణ వైఖరి ఫలితంగా, అందరికీ ప్రభువు బాధ్యత వహిస్తాడు. గీతలో శ్రీకృష్ణుడు చేసిన వాగ్దానం ప్రకారం తన సేవకుడిని, ప్రేమికుడిని అన్ని పాపాలు, చెడుకర్మల నుండి విడిపిస్తాడు, వృత్తి శారీరక యంత్రంలో ఆత్మను ప్రభావితం చేయకుండా పనిచేస్తుంది, అతను తన ప్రయోజనాల కోసం వాటిని పైకి లేపినప్పుడు మాత్రమే అవి పనిచేస్తాయి. ఇది నిర్లిప్తత, లీలకు లోపల ఉండి అనుభవించే సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ స్థితి.

CWSA 13:33-35

లైంగిక ప్రేరణ పరివర్తన

లైంగిక చలన పరివర్తన ఒక విషయం అయితే సాధారణ మానవ స్వభావంలో ఉండే ప్రస్తుత రూపాలను అంగీకరించడం మరొక విషయం. లైంగిక చర్యలో పాల్గొనడానికి మనం చెప్పుకునే కారణాలు అస్సలు నిలబడేవి కావు. కఠినమైన యోగ జీవితానికి పిలువబడేది కేవలం అతి కొద్ది మంది మాత్రమే కాని జాతిని కొనసాగించే వ్యక్తులు ఎల్లప్పుడూ పుష్కలంగా ఉంటారు. ఖచ్చితంగా, యోగికి మానవ స్వభావం పట్ల ధిక్కారం కానీ లేదా విరక్తి కానీ ఉండదు, అతను దానిని అర్థం చేసుకుంటాడు. దానిలోని ప్రతి కార్యకలాపానికి స్పష్టమైన ప్రశాంతమైన గౌరవంతో ఇవ్వబడిన స్థానాన్ని అర్థం చేసుకుంటాడు. అలాగే, ఉన్నత చేతనకు చేరువయ్యే మార్గంలో కోరిక లేకుండా స్వీయనియంత్రణతో ఒక పని చేయగలిగితే, అదే మెరుగైన పద్ధతి, దైవిక సంకల్పం నెరవేరడానికి కొన్నిసార్లు దీనిని అనుసరించవచ్చు ఉదాహరణకు యుద్ధం, యుద్ధంతో పాటు వచ్చే విధ్వంసం వంటి - యోగి సాధారణంగా చేపట్టని - విషయాలలో ఇలా చేయవచ్చు. కానీ అలాంటి

నియమాన్ని ఊరకే చేపడితే సాధారణ మానవ స్వభావాన్ని ఆస్వాదించడానికి ఒక సాకుగాఅది అతి సులభంగా మారిపోతుంది.

CWSA 31:485-86

మైధునం, ఆనందం

బ్రహ్మానందపు, భ్రష్ట లేక వికృత రూపం మైధునం.

*

మైధున కేంద్రాన్ని, దాని ప్రతిచర్యలను రూపాంతరం చెందించవచ్చుననే విషయం యథార్థమే. జాంతవిక మైధున ప్రతిచర్య స్థానంలోనికి ఊర్ధ్వం నుండి బ్రహ్మానందం దిగిరాగలదు. ఈ బ్రహ్మానందపు ఒక భ్రష్ట స్థితే మైధున ప్రేరణ. కాని భౌతిక (భౌతిక సంబంధ ప్రాణికంతో సహా) చేతనను రూపాంతరీకరించకముందు ఈ బ్రహ్మానందాన్ని స్వీకరించడం ప్రమాదకారి కాగలదు. ఎందుకనంటే, ఇతర నిమ్న విషయాలు, స్వప్రయోజనానికి దానిని తీసుకొని అందులో కలసిపోతాయి. ఈ నిమ్న విషయాలు, సాధనలోని భాగాలేననీ, ఊర్ధ్వం నుండి వీటికి అనుమతి వున్నదనే అభిప్రాయంచే మొత్తం అస్తిత్వాన్ని కలచివేసి, తప్పుదారిలోనికి మళ్ళించవచ్చు. లేక కేవలం, యథార్థ అనుభవంపై పైచేయి సాధించిన నిమ్న అంశాలచే కూడా అలా తప్పుదారిలోనికి మళ్ళించబడవచ్చు. నిమ్న అంశాలు పైచేయి సాధించినపుడు బ్రహ్మానందం అదృశ్యమౌతుంది. మైధున కేంద్రం నిమ్న ప్రతిచర్యల స్వాధీనమౌతుంది.

*

మైధున ప్రేరణ దురాక్రమణ నుండి సాధకుడు పూర్తిగా బయట పడాలి. ఎందుకనంటే మైధున ప్రేరణను జయించకపోతే అతని దేహంలో దివ్య చేతన, దివ్య బ్రహ్మానందం కుదురుకొనలేవు, స్థిరపడలేవు.

*

మైధున సుఖ సంతోషాలు, బ్రహ్మానందం సోదరులు అనే దాన్లో వున్న ఏకైక సత్యం, సమస్త తీవ్ర సుఖం, మూలంలోని బ్రహ్మానందంలోనికి వెనుదిరిగిపోతుంది. కవి రచన, కళ, సంగీతం, సకల విధాలైన ఉత్పత్తులు, యుద్ధం, విజయం, సాహసాలు కూడా - ఆ అర్థంలో మాత్రమే, సకలమూ బ్రహ్మానందపు సోదరులే. కాని అటువంటి మాటల ధోరణి, పూర్తిగా

అసమంజసమైనది. బ్రహ్మానందం నుండి ఉద్భవించిన మైథునం కన్న అత్యంత తీవ్రమైన ఎంతో ఎంతో ఉన్నతమైన, సున్నితమైన, కాని దాని అశ్లీల, ప్రకోపిత నైచ్యీకరణ అది - అంతే.

మైథున కోరిక, ప్రేమ

పరిశుద్ధ ప్రేమను నిలుపుకొనడం సాధ్యంకాదని దానర్థం గాదు. కాని ఈ రెండు విషయాలు (ప్రేమ, మైథునవాంఛ) పరస్పరం చాలా సన్నిహితంగా వుంటాయి. జాతి జాంతవిక ఆరంభ దశల నుండి ఆ రెండూ యెంతో పెనవేసుకుపోయి ఉన్నాయి. ఆ రెండింటినీ పూర్తిగా విడదీసి ఉంచడం అంత తేలిక కాదు. పరిశుద్ధ అంతరాత్మిక ప్రేమలో మైథున వాంఛకు సంబంధించిన చిహ్నం కూడా వుండదు. కాని మామూలుగా ప్రాణిక ప్రీతి, ప్రాణిక భౌతిక మైథున భావోద్వేగం, పూర్తిగా పరస్పరం దగ్గరగా ఉంటాయి. ఏ క్షణంలోనైనా, లేక ఏ సందర్భంలోనైనా ఒకటి ఇంకొకదాన్ని మేలుకొలుప గలదు. అత్యంత బలవంతులైన వారిలో ఉన్నట్లుగా, ఒక వ్యక్తిలో మైథున శక్తి చాలా బలంగా తయారవుతుంది. ఈ ఇబ్బందికి యథార్థ చికిత్సలు, సదా అంతరాత్మిక క్రియా శక్తిని వృద్ధి చేసుకోవడం, మైథున ప్రేరణను నియంత్రించి దాన్ని ఓజస్సుగా చేయడం, ప్రేమను దైవం వైపు మరల్చడం, వీర్యశక్తిని మైథుపరంగా ఖర్చు చేయకుండా సదా ఓజస్సుగా చేయవచ్చు.

అంతరాత్మ తన ప్రభావాన్ని ప్రాణికం మీద జరపే ముందు, ఏ కొంచెం అపసవ్య ప్రాణిక చలనం, అంతరాత్మ చలనంతో కలువకుండా నీవు జాగ్రత్త పడాలి. కామతృష్ణ అనేది వక్రమైనది లేక నీచము అయినది, అది ప్రేమ తన ఏలుబడిని నెలకొల్పకుండా అడ్డుపడుతుంది. కనుక హృదయంలో అంతరాత్మ ప్రేమకు సంబంధించిన చలనం ఉన్నప్పుడు, లోనికి ప్రవేశించకుండా చేయవలసినది, కామతృష్ణను లేక ప్రాణిక వాంఛను ఊర్ధ్వం నుండి బలం వచ్చినపుడు, దాని నుండి తీవ్రకోరికను, గర్వాన్ని చాలా దూరంగా పెట్టినట్లు పెట్టాలి. ఎందుకనంటే వక్రతకు సంబంధించినది ఏ మాత్రం అందులో కలిసినా అంతరాత్మిక లేక ఆధ్యాత్మిక చర్యను కలుషితం చేసి, యథార్థ సాఫల్యతను నివారిస్తుంది.

స్త్రీలలో భౌతిక పాతివ్రత్య వైఖరి అసాధారణమైనదేమీ కాదు, అది చాలా సర్వసామాన్య విషయమే, ఉన్నత స్త్రీత్వంగా పరిగణించబడుతుంది.

CWSA 31:488-492

మైథున కేంద్ర రూపాంతరీకరణ

భౌతిక సిద్ధి కోసం మైథున కేంద్రం, దాని ఊర్జాల రూపాంతరీకరణం అవసరం. ఎందుకనంటే ప్రకృతికి సంబంధించిన సమస్త మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక క్రియా శక్తులకు ఈ ఊర్జం ఆధారం. దానిని అత్యంత సన్నిహిత దివ్యవెలుగు, సృజన శక్తి, పరిశుద్ధ దివ్య ఆనందపు రాశిగా, ఒక చలనంగా మార్చాలి. అతి మానస వెలుగు, శక్తి ఆనందాలను, ఆ కేంద్రంలోనికి తీసుకురావడంతోనే దాని పరివర్తన సాధ్యపడుతుంది. తరువాత అదెలా పనిచేస్తుందనే దాన్ని నిర్దేశించేది, అతి మానస సత్యం, దివ్యమాత సృజనాత్మక దృష్టి, సంకల్పాలు. అంధకారానికి, అజ్ఞానానికి చెందిన కామవాంఛ, భోగం పనిచేయడం గాకుండా, సచేతన సత్యం పని చేయడంగా అవుతుంది. అది యథాస్థితిని కొనసాగించు ఒక శక్తి, ప్రాణ-క్రియా శక్తుల, వాంఛారహిత స్వేచ్ఛాయుత ప్రసార శక్తిగాని, వాటిని బయటకు త్రోసివేసి వృథా చేయవలసినది గాదు. ప్రాణికం, దైహికానికి సంబంధించిన కోరికల అత్యున్నతీకరించబడి, సంతృప్తినిచ్చేదే అతి మానస జీవితం అనే ఊహను రానీయకు. పరమ సత్య అవరోహణకు, మానవ స్వభావంలో జంతు తత్త్వాన్ని గొప్పగా చేసుకోవచ్చుననే ఆశకంటె పెద్ద అవరోధం మరొకటి లేదు. తనకిష్టమైన భావాల ఆలోచనలను ధృవీకరించే స్థితే, అతి మానస స్థితి అవ్వాలని మనసు కోరుకుంటుంది. తన స్వకీయ సుఖాలు, సంతోషాలు, అలవాట్ల ఘన కొనసాగింపే అతి మానస స్థితి అవ్వాలని కోరుకుంటుంది. విషయం అలా అవ్వడమే అయితే జంతు, మానవ ప్రకృతికి సంబంధించిన అనేక రెట్లు పెద్దది చేయబడిన, అతిశయీకరించబడిన స్థితే అవుతుంది గాని, మానవీయత నుండి దైవత్వంలోనికి మారడం అవ్వదు.

CWSA 31:501

సాధికారత సాధించే విధానం

సాధికారత సాధించే విధానం విషయంలో, అది భౌతికంగా దానికి దూరంగా ఉండడం వల్ల మాత్రమే జరుగదు. నిస్సంగత్వత, తిరస్కృతి రెండూ కలసిన ప్రక్రియచే ప్రారంభమౌతుంది. మైథున ప్రేరణ నుండే చేతన విడిపోయి ఉంటుంది. అది తనది గాదు అనుకొంటుంది. తన సమ్మతిని లేక మమేకతను నిరాకరించే ప్రకృతి-క్రియాశక్తిచే తన పైకి నెట్టబడిన ఒక అన్యదేశీయమైన ఏదోగా భావిస్తుంది. ప్రతిసారీ ఒకానొక తిరస్కార చలనం

దానిని అధికాధికంగా బయటకు త్రోసివేస్తుంది. దానివల్ల ప్రభావితం గాకుండా మనసు ఉండిపోతుంది. కొంత సమయం తరువాత, దాని ప్రధాన ఆధారమైన ప్రాణిక అస్తిత్వం, అదేవిధంగా దాని నుండి ఉపసంహరించుకొంటుంది. చివరగా భౌతిక చేతన ఇకనెంత మాత్రం దానిని బలపర్చదు. కలలో కూడా అధోచేతన సైతం దానిని పైకి లేపకుండా ఉండేంత వరకు, ఈ నిమ్నాగ్ని తిరిగి జ్వలించేందుకు బాహ్య ప్రకృతి క్రియాశక్తి నుండి మరే చలనమూ రాకుండా ఉండేంత వరకు ఈ ప్రక్రియ కొనసాగుతుంది. మైథున-ఆసక్తి, మొండిగా అంటి పెట్టుకుపోయినపుడు అనుసరించవలసిన విధానం ఇది. కాని నిశ్చయాత్మకంగా, ఒక సమూల విసర్జన ద్వారా దానిని లేకుండా చేయగలవారు కొందరున్నారు. ఏదేమైనప్పటికీ అది చాలా అరుదు.

*

నిస్సంగత్వం ద్వారా సాధికారత

మైథున ప్రేరణ విషయం. అది పాపం అనీ, భయంకరమైనదనీ, కాని అదే సమయంలో ఆకర్షణీయమైనదనీ దానిని పరిగణించకు. నిమ్న స్వభావపు ఒక పొరపాటు, అపసవ్య చలనంగా దానిని పరిగణించు. దాని నుండి వెనుకకు తగ్గి, నిన్ను నీవు యెడం చేసుకుంటూ, నీ అనుమతిని నిరాకరిస్తూ దానిని పూర్తిగా తిరస్కరించాలి గాని దానితో పెనగులాడుతూ గాదు. నీ స్వంతం కాని దానిలాగా దాని వంక చూడు. ఆ విధింపుకు నీ సమస్త సమ్మతిని నిరాకరించు. నీ ప్రాణికంలో ఏదైనా అంగీకరిస్తుంటే, దాని సమ్మతినుపసంహ రించుకోమని ఆ నీ భాగంపై ఒత్తిడి చెయ్యి. ఉపసంహారణలో, తిరస్కృతిలో నీకు సహాయం చేయమని దైవ క్రియాశక్తిని పిలువు. దీనిని ప్రశాంతంగా, పట్టుదలగా, సహనంతో చేయగలిగితే, చివరకు నీ ఆంతరిక సంకల్పం, బాహ్య ప్రకృతి అలవాటుకు వ్యతిరేకంగా నిలబడుతుంది.

*

మైథున చలనాన్ని తెలుసుకోవడం మొదటి అడుగు. కాని అది మాత్రమే చాలదు. మనసు నుండి లేక ప్రాణికం నుండి లేక అదెక్కడ తాకిందో అక్కడి నుండి వెనుకకు పోయేటట్లు చేయడానికి ఆ క్షణంలో కావలసిన కోరిక, గాఢ వాంఛ, తలెత్తేటట్లు చేయగల తనంతట తాను ఒక తిరస్కార క్రియాశక్తి వెలువడాలి. తిరస్కారానికి సంబంధించిన ఒక బలమైన శక్తి, చేతనపై తన అలవాటు చర్యగా కావడం ద్వారా లేక, పరిశుద్ధీకరించు సక్రియ శక్తిచే, వాటిని తాకకుండా చేయడం మాత్రమే గాక, వీటిని తిరస్కరించగలిగేటట్లు

తనలోనే ఒక స్వయంచాలక సక్రియాత్మక బలాన్ని సంగరహిత ఆంతర అస్తిత్వంలో అభివృద్ధి చేత, లేక చివరకు అంతరాత్మ పూర్తిగా వెలికి వచ్చి మనఃప్రాణ దేహాలపై దానియేలుబడితో ఇది ప్రాప్తిస్తుంది. చివరకు తెలిపిన విధానం అత్యంత వేగవంతమూ తేలికైనదీ కూడా. అప్పటి వరకూ ఇవి తిరిగి తిరిగి జరుగుతూనే ఉంటాయి. కాని బహుశా నీలోనే పాపమనే, లేక తప్పిదం అనే పాత భావన నిన్ను బాధిస్తున్నట్లున్నది. నీవిగా నీవికెంత మాత్రం అంగీకరించని పాత కదలికలు అలవాటు ఒత్తిడి వల్ల వచ్చినపుడు అస్తిత్వపు యేదో ఒక భాగం నుండి అలవాటైన ప్రతిస్పందననిచ్చే స్వభావం తనను తాను సర్దుబాటు చేసుకోవడంగా దానిని భావించు. కాని దానిని తిరస్కరించే విధంగా ఆ భాగాన్ని చేయగలిగితే, అప్పుడు ప్రతిస్పందన అదృశ్యంగావడం ఆరంభమౌతుంది. నీవు నిన్ను లేక నీ మనస్సును, అలా అవి తిరిగి తిరిగి వస్తున్నందుకు బాధపెట్టుకోవద్దు. ఎందుకనంటే అది నీ నిరోధక శక్తిని బలహీనపరుస్తుంది. వీటి నుండి ప్రశాంతంగా నిన్ను నీవు వేరు చేసుకో. అప్పుడు సంగరహితమైన ఆంతరిక అస్తిత్వం చాలా తేలికగా క్రియావంతమై ప్రాణిక స్వభావం నుండి వాటిని తిరస్కరించగలుగుతుంది.

CWSA 31:508-09

మరో విషయాన్ని గురించి మైధున బలహీనతల గురించి ఎప్పుడూ విచారిస్తుండడం, దానితో ఘర్షణ పడటం, కృంగిపోయే స్థితి. దానికి ప్రాముఖ్యతనిచ్చి, పీడించబడడం గాని లేక వృద్ధి అయ్యేటట్లు అలక్ష్యం చేస్తే దానిని వదిలివేయడం గాని సరైన ధోరణి గాదు. బహుశా, దానిని పూర్తిగా వదిలించుకోవడం అనేది అత్యంత కష్టం కావచ్చు. ప్రశాంతంగా దాని ప్రాముఖ్యతను, దాని ఇబ్బందిని గుర్తించి, ప్రశాంతంగా, స్థిరంగా దానిని నియంత్రించ యత్నించాలి. ఒక కొంచెం ఆ లక్షణం ప్రతిచర్యలు మిగిలి ఉంటే, అది అంతగా కలత చెందవలసిన విషయం కాదు. సాధనను భగ్నం చేసేంతగా అభివృద్ధి చెందకుండా మాత్రం చూచుకోవాలి లేక మానసిక, ఉన్నత ప్రాణిక అస్తిత్వపు వెనక్కులాగే సంకల్పానికి కూడా లొంగనంత బలంగా అది పెరగకుండా చూసుకోవాలి.

*

ఈ మైథున చలనాన్ని గురించి ఎక్కువ శ్రద్ధ పెట్టడం మంచిది కాదు. మనసునుండి, ఉన్నత ప్రాణికం నుండి అనుమతి లేకుండా చేసి ప్రశాంతంగా దానంతటదే రాలిపోయేటట్లు చేయాలి.

దానిని అణచివేయడానికైనా, మైథునాన్ని గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించడం, పరిస్థితిని మరింత నికృష్టం చేస్తుంది. సానుకూల, సద్భావాత్మక అనుభవానికి మరింతగా తెరచుకోవాలి. నిమ్న ప్రాణికంతో ఎప్పుడూ పెనుగులాడుతూండడం చాలా మందకొడి పద్ధతి. దాని నుండి విడిపోవడం మొదటి అడుగు నీవు చెప్తున్నట్లు మైథున సూచనలు వస్తున్నా, వాటి నుండి నిన్ను నీవు విడగొట్టుకో గలిగితే, నీ సాధనతో జోక్యం చేసుకునే తమస్సు, జడత వగైరాలంతగా వాటిని పట్టించుకోవలసిన పని లేదు. తరువాతెప్పుడైనా చివరగా తొలగించబడడానికి వాటిని ప్రస్తుతం వదిలివేయవచ్చు.

CWSA 31:503-04 శ్రీ అరవిందులు

పరిశుద్ధీకరణకై ఆకాంక్షించే మైథున కేంద్రం

ఉన్నత జీవితానికై చేతనను మేలు కొలపడం

(మదర్ ఆధ్యాత్మిక విశిష్టతను, పుష్పమును గురించిన వివరణను ఇచ్చారు)

పేరాశ

పేరాశ, పేరాశ, ఎల్లప్పుడు పేరాశ... ఇది భౌతిక స్వభావపు (ప్రకృతి) స్పందన.

దైవం ఎలాంటి పద్ధతిలో ప్రకటితమైనను, అది పేరాశకు ఒక లక్ష్యంగా వెంటనే గురి అవుతుంది. దానిని పంచుకుందామనే పరుగు, దోచుకుందాము, దోపిడీ చేద్దాము,పిండుకొందాము, మింగివేద్దాము అనే ప్రయత్నాలు, చివరకు దైవాన్ని నలిపివేయడం, దివ్య స్పర్శను గ్రహించే పదార్థపు గ్రహింపు.

ఓ నా ప్రభు! నీవు పాపవిమోచన కారకుడిగా వచ్చావు. అయితే ఇవి నిన్ను నకిలీని చేశాయి. ఐక్యత కొరకు, పరివర్తన కొరకు సాక్షాత్కారం కొరకు నీవు ఏతెంచావు. అయితే నిన్ను లీనం చేసుకోవాలని శోషించుకోవాలని స్వార్థపరతను వృద్ధి చేసుకోవాలని మాత్రము అవి యోచిస్తాయి.

CWM 14:128-29

అత్యాశకు పోకు - నీకు ఏది ఇవ్వబడినదో దానితో సంతృప్తిపడు. నీకు ఇవ్వబడిన దానితో కూడా కృతజ్ఞతగా ఉండు. ఇంకా నీకు ఎక్కువ ఇవ్వలేదని గొణుక్కోవద్దు.

కొంతమంది వ్యక్తులు యథార్థానికి చాలా అత్యాశాపరులు. వారికి ఎప్పుడూ సంతృప్తి ఉండదు. నీవు ఎంత అధికముగా ఇచ్చినను, ఇంకా కావలెనని అడుగుతారు. దైవము కేవలము వారితోపాటు మాత్రమే నిమగ్నమై ఉండటం, అన్యమేదీ లేకపోవడం చాలా సహజమని వారు భావిస్తారు.

ప్రతి ఒక్కరికి యథార్థానికి ఏది అవసరమో అది ఇవ్వబడుతుంది. నిజానికి అతడు ఏది గ్రహించగలడో, ఉపయోగించగల సామర్థ్యం కలదో అది ఇవ్వబడుతుంది.

ఎవరైనా అధికంగా కావాలని కోరితే నేను అరుదుగా నిరాకరిస్తాను. అయితే ఇది తరుచుగా అతడు స్వీకరించగల సామర్థ్యం కన్నా అధికంగా ఉండి అవ్యవస్థతను సృష్టిస్తుంది. కొన్నిసార్లు పెనుసంక్షోభానికి కూడా దారితీస్తుంది.

దొంగ ఎవరు అంటే ఇతరులకు దైవమిచ్చిన దానిని తాను తీసుకోవాలి అని అనుకునేవాడు.

CWM 20:320

పేరాశ (ఆహారం కొరకై)

అవసరాలు, సౌకర్యాలకు సంబంధించి వాటి స్వభావం ఏదైనను, భౌతిక చైతన్యానికి సంబంధించిన ఏ విషయమైనా దురాశ అనేది సాధనకు అడ్డుగా ఉండే ప్రధానమైన ఆటంకాలలో తీవ్రమైనది.

పేరాశ ద్వారా నీవు పొందే ప్రతి అల్ప సంతృప్తి నిన్ను లక్ష్యము నుండి ఒక అడుగు వెనక్కి తీసుకెళ్తుంది.

ఎప్పుడైతే నీకు ఆశ కలుగుతుందో, నీవు ఆ ఆశద్వారా పాలించబడతావు. నీ మనస్సు జీవితాన్ని అది తన ఆధీనంలోకి తీసుకుంటుంది. నీవు దాసుడైతావు. ఆహారం పట్ల నీకు పేరాశ ఉంటే నీవు ఆహారమునకు ప్రభువు కాలేవు. ఆహారమనేది నీపై అధికారము చలాయిస్తుంది.

సాధకుడు తన శరీర అవసరాలను తృప్తి పరుచుటకు ఆహారం స్వీకరించాలి. అంతే కాని తన దురాశ కోరికలను నెరవేర్చుటకు కాదు.

*

దైవంతో ఐక్యతకన్నా జిహ్వాచాపల్యపు సౌఖ్యాలకు నీవు ప్రాధాన్యమిస్తే, అది నీ స్వీయ దృక్పథము. నేను దాని విషయమై ఏమీ చెప్పలేను, ఒక్కటేమిటంటే నేను దానిని అంగీకరించను, అయితే ప్రతి ఒక్కరికి కూడా తన నిమ్న స్వభావాన్ని అధిగమించే పద్ధతిని లేక భౌతిక కూపములో కూరుకుపోయే పద్ధతిని స్వీకరించుటకు స్వేచ్ఛ ఉన్నది. ఎవరైతే ఉన్నత మార్గాన్ని ఎన్నుకుంటారో వారికి సదా నా సహాయముంటుంది.

*

ఆహారం పట్ల పేరాశకు జిహ్వా చాపల్యపు కోరిక నుండి దూరంగా ఉండే ఒక అంతరంగపు స్వేచ్ఛా దృక్పథం అవసరం. అంతేగాని అనవసరంగా ఆహారపు పరిమాణము తగ్గించడం లేక తినకుండా ఉపసవాముండడము అనేది ముఖ్యం కాదు. ఒకరు బలం కోసము, ఆరోగ్యం కోసము శరీరాన్ని తగిన విధంగా నిర్వహించుటకై యుక్తమైన ఆహారమును స్వీకరించాలి. అయితే ఎలాంటి కోరిక కానీ, ప్రీతి కానీ, ఇష్టం కానీ ఉండరాదు.

*

బాహ్యముగా ఆడంబరం కోసం ఒక పూట భోజనం మాని, అంతకు ముందు కానీ తరువాత కానీ ఎక్కువగా తీసుకోవడం కన్నా ఆహారం ఎప్పుడైనా వ్యర్థపరచకపోవడమనేది నూరు రెట్లు మేలైనది.

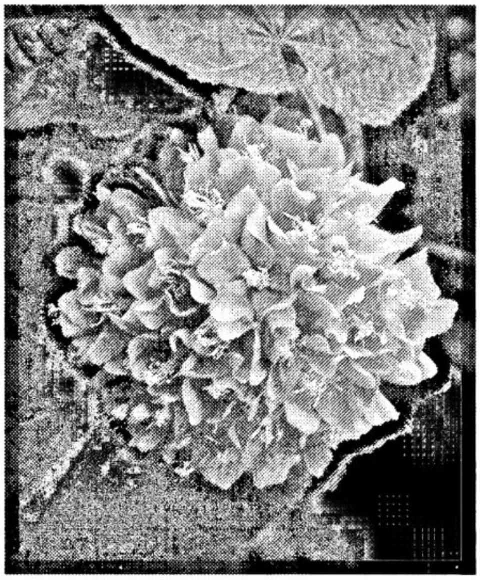
ఆహారంను వ్యర్థపరచకపోవడానికి విరుద్ధంగా ఒక దృఢమైన గంభీరమైన నిజాయితీతో కూడిన సంకల్ప ప్రకటన చాలా అవసరం. దానికి నేను సంపూర్ణ హృదయంతో సమ్మతి ఇస్తాను.

ఆశ్రమ అంతరంగ వాసులు వారు జీర్ణము చేసుకోదగిన పరిమాణం కన్నా అధికంగా స్వీకరించకుండగను, వారు తినగలిగిన దానికన్నా అధికంగా కోరకుండుట అనే సుహృద్భావలను సహకారమును చూపించెదరు గాక.

అమ్మా! సాధారణ భౌతిక ఆహారంపై ఆధారపడే లక్ష్యమును క్రమక్రమంగా తగ్గించుకుంటూ క్రమముగా అధికముగా మరింత అధికముగా వైశ్విక ప్రాణిక శక్తికి ఉన్ముఖ్యమయ్యే ఏదైనా సరళ మార్గమును మాకు సూచించండి.

శ్రీమాత : భౌతిక పశు స్వభావమును ప్రాణిక పేరాశను అధిగమిండానికి ఎలాంటి సరళ మార్గము లేదు. ఒక నిరంతర పూనికతో కూడిన పట్టుదలతో మాత్రమే మనము గెలుపొందగలము.

CWM 14:251,252 శ్రీమాత

ఆహారమునకై గల పేరాశపై విజయము సాధించుట.

మంచి ఆరోగ్యము కొరకు ఒక వాగ్దానము

(శ్రీమాతచే ఇవ్వబడిన ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత, వివరణ)

వృక్ష శాస్త్రీయ నామము : డోంబీయాక్సావియుక్సీ

ఇతరులతో అనుబంధము

మానవ సంబంధముపైన ఆధారపడిన సమస్తము అస్థిరము, తాత్కాలికము, మిశ్రమముతో కూడినట్టిది. అసంతృప్తికరమైనది, దైవము, దైవము ద్వారా మాత్రమే స్థాపితమైనది చిరకాలము మనగలదు సంతృప్తి ఇవ్వగలదు.

*

కోరిక, అనుబంధాల నుండి దూరంగా ఉన్న మిత్రత్వం ఆదర్శవంతమైన పరిష్కారము కావచ్చు. అయితే దానిని కొనసాగించుటకు తనమీద తనకు పూర్తి ఆధిపత్యం ఉండాలి. అంతేగాక ప్రాణికము, భౌతికముల అచంచలమైన క్రమశిక్షణ ఆవశ్యము. అసురుణ్ని ప్రలోభపరచకపోవడం అన్ని సంబంధాలను తెంచుకోక పోవడం అనేది తెలివైన పని.

*

అయితే ఇప్పుడు నీవు మరింత ఉదాత్తంగా ఉన్నావు. నిస్సందేహంగా మరింత ప్రశాంతతతో నిశ్చింతగా ఉన్నావు. ఈ దినం వరకు నీకు ఏ మాత్రము ఎలాంటి అనుబంధాలు లేవు. ఎలాంటి కోరిక లేకుండా, అహంకారం లేకుండా ప్రకాశవంతమైన మధుర సానుభూతులతో మాత్రమే ఉన్నావు.

*

నీ ముక్కు సూటితనమును, నీ నిజాయితీని నేను చాలా మెచ్చుకుంటు న్నాను. మానవ సత్తాలలో సన్నిహిత పరిచయాన్ని ప్రాణిక మిశ్రమమునకు దూరంగా నిలబెట్టుకోవడం, చాలా కఠినమైన విషయమనేది ఎంతో సత్యమైనది. అయితే సంబంధాలు తెంచుకోవడం ద్వారా దీనికి పరిష్కారం లేదు. కానీ నిరంతరము ఒకరు తనను తాను రక్షించుకోవాలి, తన స్వీయ చర్యలపై నిరంతరము జాగరూకతతో ఉండాలి. తన చర్యలను ప్రాణిక ఆకర్షణ నుండి దూరంగా పెట్టాలి.

*

నీవు సమస్త మానవ అనుబంధాల నుండి దూరంగా ఉండు. అప్పుడు నీవు సంతోషంగా ఉంటావు.

*

గుర్తుపెట్టుకోవడమనేది అనుబంధానికి ప్రమాదకరైన మిత్రుడు

ప్రస్తుతానికి ప్రశాంతంగా ఉండి నీ అంతరంగ అభివృద్ధిపై ఏకాగ్రత వహించడమనేది మంచిది. తరువాత అనుబంధం యొక్క ప్రతి మూలము నుండి నీవు విముక్తుడిగా భావించినప్పుడు ఎలాంటి ఇబ్బంది లేకుండా అప్పటికప్పుడు నీ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములను నీవు పునరుద్ధరించుకోగలవు; అప్పుడు అది ఉపయోగకరం గాను, లబ్ధి పొందినట్లు గాను ఉంటుంది. అయితే ఎల్లప్పుడు నియమం ఏమిటంటే నీవు ఇతరులకు ఏది ఇవ్వాలనుకున్నావో, దానిని నీవు సాక్షాత్కరింపజేసుకొని ఉండాలి.

CWM 14:283-85 శ్రీమాత

దైవానికి అనుసంధానము

శ్రీమాతచే ఇవ్వబడిన ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత - వివరణ

వృక్ష శాస్త్రీయ నామము : బేలంకంద చినెన్సిస్

బ్లాక్ బెర్రి లిల్లీ, లిపార్డ్ లిల్లీ

గాఢవాంఛ, గర్వం, స్వాతిశయం

గర్వం : అత్యంత తరచుగా కనబడే అసత్యాలలో ఒకటి.

*

ఎప్పుడైనా ఏదైనా అయి ఉన్నట్లు కనిపించే కంటే అయి ఉండటం మంచిది.

*

నిజమైన గొప్పతనానికి గర్వమన్నది చాలా గట్టి అడ్డంకు.

ఒకప్పుడు నీఆత్మ గౌరవం నీకెంతో సహాయకారిగా ఉండేది. నీ హోదాకు తగినవి కాదని చెప్తూ అనేక బుద్ధి తక్కువ పనులు చేయకుండా కాపాడింది.

CWM 14.259-60

పిరికితనం కూడా ఒక రకమైన గర్వమే. నీ పిరికితనం వల్ల చేపట్టిన చర్యల నిజాయితీ కంటే వాటిపట్ల ఇతరులకున్న అభిప్రాయాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యతను ఇస్తావని తెలుపుతుంది.

వ్యాధి: వ్యాధి అనేది మనస్సులో ఉన్న సంకుచిత, స్వార్థపూరితమైన గాఢాభిలాష, ప్రాణికంలో తనకు తాను గర్వంగా వ్యక్తమవుతూ, విషయాలను గూర్చి నీ ఆలోచనలను, ప్రతిచర్యలను వక్రీకరిస్తుంది.

పరిష్కారం: ఆ మధురమయి 'శ్రీమాత'కు అన్నింటినీ సంపూర్ణంగా, ఖచ్చితంగా సమర్పణ చేసుకోవడమే సరియైన పరిష్కారం.

నా ప్రేమ పూర్వక ఓదార్పుతో, నా ఆశీస్సులు

CWM 16:54

గర్వం: పురోగతికి గర్వం ఒక పెద్ద అవరోధం.

ఓటమిని, అవమానాన్ని అనుభవించేది అహంకారము, దాని గర్వమే కానీ అంతరాత్మ కాదు.

CWM 14:259

మన కృతజ్ఞతను వ్యక్తపరించేందుకు మనం చేయగలిగే అత్యుత్తమమైన పని ఏమిటంటే మనలో ఉన్న అహంకారం అంతటినీ అధిగమించి, ఈ పరివర్తనవైపు నిరంతర ప్రయత్నం చేస్తూ ఉండటమే. ఇతరులు పరిణామం

చెందడం లేదనే సాకు చూపి మానవ అహంకారం మాత్రం త్యజించడానికి నిరాకరిస్తుంది. కానీ ఇది చెడు సంకల్పానికి బలమైన కోట. ఎందుకంటే ఇతరులు ఏమి చేస్తారన్న దానితో నిమిత్తం లేకుండా తనకు తాను పరిణామం చెందడమే తక్షణ కర్తవ్యం.

ఈ పరిణామం, ఈ అహంకారం తొలగింపు మాత్రమే. స్థిర శాంతి ఆనందాలు పొందేందుకు ఏకైక మార్గం అని మానవులు తెలుసుకుంటే ఖచ్చితంగా వారు ఇందుకు తగ్గ ప్రయత్నం చేసేందుకు అంగీకరిస్తారు. ఇదియే వారిని జాగృతం చేయవలసిన గట్టి నమ్మిక.

అహాన్ని నిర్మూలించు. శాశ్వతమైన శాంతి నీలో రాజ్యమేలుతుంది అని ప్రతి ఒక్కరికీ పదే పదే చెప్పవలసి ఉన్నది.

హృదయపూర్వకమైన ఆకాంక్షకు దైవిక సహాయం ఎల్లప్పుడూ ప్రతిస్పందిస్తుంది.

CWM: 16: 428

అహం మరియు అహంభావం

మరొకవైపు అహంకారం అంటే ఏమిటో అందరికీ తెలుసు. నీవు ప్రతిదానినీ నీవైపుకి లాగాలని అనుకున్నపుడు, ఇతరుల గురించి నీకు ఆసక్తి లేకపోతే, దానిని అహంకారమని అంటారు. నిన్ను నీవు విశ్వానికి కేంద్రంగా భావించి, ప్రతీదీ నీతో సంబంధం ఉన్నందువల్ల అది ఉన్నదని అనుకోవడం అహంకారం. ఒకరు అహంకారాన్ని కలిగి ఉన్నారనే స్పృహను కలిగి ఉండరాదన్నది ఇక్కడ స్పష్టంగా ఉన్నది. ప్రతి ఒక్కరిలో కొంతమేర అహంకారం ఉంటుంది. అది తక్కువైనా, ఎక్కువైనా, సాధారణ జీవితంలో ఒక పరిమితి వరకు అహంకారాన్ని సహించే అవకాశం ఉంటుంది. కానీ ఎవరికైనా శ్రుతిమించిన అహంకారంతో గనుక ఉంటే వారికి కొంత శిక్ష తప్పదు, ఎందుకంటే అందరిలోనూ అహంకారం ఉన్నా ఇతరులలో అహంకారాన్ని ఎవ్వరూ ఇష్టపడరు.

అహంకారంతో ఉండడాన్ని సహజంగా తీసుకుంటారు. అది సామాజిక నైతికతలో భాగంగా మారింది. ఔను. అహంకారం ఉండాలి గానీ ఎక్కువగా కాదు. అది అస్పష్టంగా ఉండాలి. మరొకవైపు, ఎవరూ అహాన్ని గురించి మాట్లాడరు ఎందుకంటే దానిని గురించి ఎవరికీ సరిగ్గా తెలియదు. అది

ఎంతో సన్నిహిత సహచరునిగా ఉండటం వలన దాని ఉనికిని మనం గుర్తించలేం. అయినా అది ఉన్నంతకాలం ఎవరికైనా గాని దివ్యచైతన్యాన్ని పొందడం అసాధ్యం.

అహంకారమనేది ఒకరిని ఇంకొకరితో వేరు చేసే స్పృహను కలుగజేస్తుంది. అహంకారమే లేకుంటే ఒకరినుంచి ఇంకొకరు వేరు అనేదే గ్రహించలేరు. నీవు ఒక పెద్ద సమిష్టిలో చిన్న భాగమని, చాలా చిన్న భాగంగా ఉన్నావని మాత్రమే అనిపిస్తుంది. కానీ మీలో ప్రతి ఒక్కరికీ తాము ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులమనే స్పష్టమైన భావన ఉందనేది నిస్సందేహం. ఈ భావన మీలో కలిగించేది కూడా అహమే. మీరు ఇలా భావించినంతవరకు నీలో అహంకారం ఉందని అర్థం.

ఈ విశ్వంలోని ప్రతీదీ నీవేనని గ్రహించినపుడు, ఇప్పుడున్న చిన్న బిందువుల్లో ఒకటి అని భావించినపుడు, నీవే అన్నింటిలోనూ ఉన్నావని, వేర్పాటు అన్నదే లేదనిపించినపుడు అప్పుడు నీకు అర్థమౌతుంది నీవు ఇక అహంకారం లేని స్థితికి చేరే మార్గంలో ఉన్నావని.

CWM 3:240-41

మనం ఎల్లవేళలా అహం జోక్యం నుండి జాగ్రత్తగా ఉండాలి కదా తల్లీ?

ఇది ఖచ్చితంగా సరియైనది, ఆసక్తి ఎప్పుడూ కలవరానికి, గందరగోళానికి మూలం అవుతుంది.

*

మనస్సు, ప్రాణికం అజ్ఞాన చర్యలనుంచి, అలానే ఏవైనా వాంఛలనుంచైనా తనని తాను విడదీసి దివ్యమాత తన సంకల్పానికి అనుగుణంగా పనిచేయడానికి అనుమతించడం ద్వారా అంతరంగికంగాను, బాహ్యంగానూ మనం శాంతి, ఆనందం పొందవచ్చును. బహుశా ఇదే మనం శ్రీమాతను కృతజ్ఞతతో నిజాయితీగా భక్తితో సేవించే మార్గం అని భావిస్తున్నాను. నిజమే కదా?

ఖచ్చితంగా, అహంకారపూరిత లెక్కలు లేని వాంఛరహిత చర్యలే అంతర్గతంగాను, బాహ్యంగానూ శాంతీ, ఆనందానికి మూలం.

ప్రతీ ఆశయం వెనుక ఒక సత్యం వ్యక్తమయ్యేందుకు అనుకూల సమయం కొరకు వేచి చూస్తూ ఉంటుంది. ఇప్పుడు ఆ ఆశయం

తొలగిపోయింది. ఆ సత్యం (అర్థవంతమైన సామర్థ్యాలు, నైపుణ్యాలు) వెలుగులోనికి రావడానికి సమయం వచ్చింది.

"గర్వంతో ఉప్పొంగిపోవద్దు"...అనే విషయంలో ఎంతో జాగ్రత్త వహించు. కానీ నేను నీతో ఉన్నాను. ఏదో ఒక ఆసక్తికరమైన దానిని చేసేందుకు నీకు సహాయం చేస్తున్నాను.

CWM 14: 260 శ్రీమాత

గాఢవాంఛ

ప్రసిద్ధి చెందాలనే కోరిక చాలా మంది యోగులను నాశనం చేస్తుంది. ఆ స్వభావం చాలాకాలం వారిలో దాగి వుండవచ్చు. చాలా మంది యోగం గురించి ఎటువంటి జ్ఞానం లేకుండానే మార్గంపై (నడక) ప్రారంభిస్తారు.. కానీ ఎప్పుడైతే వారు శక్తులను పొందుతారో అప్పుడు వారిలో ప్రఖ్యాతి చెందాలనే కోరిక పైకి లేస్తుంది. ఇది ప్రారంభంలో పైకి త్రోయబడదు కనుక తర్వాత చాలా తీవ్రంగా పైకి లేస్తుంది.

అద్భుత శక్తులను సాధించిన ఒక యోగి గురించిన ఒక కథ చెప్పబడింది. ఒకసారి అతని శిష్యులు అతడిని ఒక గొప్ప విందుకు ఆహ్వానించారు. ఒక పెద్ద టేబుల్ మీద విందు ఏర్పాటు చేయబడింది. శిష్యులు తమ గురువును ఏదో ఒక విధంగా అతని శక్తులను చూపమని అర్థించారు. అలా చేయకూడదని అతనికీ తెలుసు. కానీ ప్రసిద్ధి చెందాలనే బీజం అతనిలో ఉంది, అతను అనుకున్నాడు "ఇది చాలా చిన్న విషయం. ఇటువంటి విషయాలు సాధ్యమవుతాయన్నది వారికీ ఋజువవుతుంది. దీని వలన భగవంతుని గొప్పతనం బోధపడుతుంది" అప్పుడు అతను అన్నాడు, "ఖాళీ టేబుల్ మాత్రమే పక్కకు తీయండి. టేబుల్ బట్ట ను కూర గిన్నెలతో సహా అలాగే ఉంచండి." శిష్యులు గట్టిగా అరిచారు "అలా చేయలేము, ఎందుకంటే మొత్తం గిన్నెలు క్రిందపడిపోతాయి." కానీ గురువు వారిని బలవంతపెట్టాడు. వారు బట్ట క్రింద ఉన్న టేబుల్ ను మాత్రమే పక్కకు తీశారు. అద్భుతం! టేబుల్ బట్ట, దాని పైన ఉన్న అన్ని గిన్నెలు క్రింద టేబుల్ ఉన్నట్టుగానే నిలబడ్డాయి. శిష్యులు ఆశ్చర్యపోయారు ! కానీ హఠాత్తుగా గురువు ఒక్కసారిగా ఎగిరి గంతేసి, బయటికి పరిగెత్తి అరవటం మొదలుపెట్టాడు. "నాకు ఎప్పటికీ ఒక్క శిష్యుడు కూడ వద్దు. తప్పు నాదే. నేను నా దైవాన్ని వంచించాను." అతని

హృదయంలో అగ్ని రగిలింది, అతను దైవశక్తులను స్వార్థపూరిత ప్రయోజనాలకై ఉపయోగించాడు.

శక్తులను ప్రదర్శించటం ఎప్పటికీ తప్పు, దీని అర్థం వాటి వలన ఏ ప్రయోజనం లేదని కాదు. కానీ అవి ఎలా వచ్చాయో అలాగే ఉపయోగించ బడాలి. దైవంతో సంయోగం వలన అవి వస్తాయి. అవి దైవ సంకల్ప ప్రకారంగా ఉపయోగించబడాలి కానీ ప్రదర్శన కోసం కాదు. ఒకవేళ నీకు ఒక గుడ్డివాడు ఎదురయ్యి, అతన్ని చూడగలిగేట్లు చేయగల శక్తి నీకుంటే-అతను చూడాలి, అన్నది దైవసంకల్పం అయినపుడు నువ్వు అనవలసింది "అతను చూడగలిగేట్టు ఉండాలి." అతను చూస్తాడు. కానీ నువ్వు అతన్ని చికిత్స చేయాలనుకుంటు న్నావు కాబట్టి, అతను చూడాలి అని కోరుకుంటే నీ వ్యక్తిగత వాంఛ ను తృప్తి పరచడానికి నీ శక్తిని ఉపయోగిస్తున్నావు. అటువంటప్పుడు తరచుగా నువ్వు నీ శక్తిని పోగొట్టుకోవడమే కాకుండా ఆ వ్యక్తిలో ఒక గొప్ప అలజడిని రేపినవాడివవుతావు. చూడటానికి ఈ రెండు మార్గాలు ఒకలాగే కనిపిస్తాయి. కానీ ఒక సందర్భంలో దైవసంకల్పం ప్రకారంగా నువ్వు చర్య తీసుకుంటావు ఇంకో సందర్భంలో అది కొంత వ్యక్తిగత ప్రేరణ అవుతుంది.

CWM:7-8 శ్రీమాత

గర్వం

అసత్యపు అత్యంత దగ్గర రూపాలలో ఒకటి

(మదర్ ఇచ్చిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత, వివరణ)

దాలియా పుష్పం

ఈర్ష్య

మదర్ నుండి వచ్చిన మార్గ నిర్దేశకత

అసూయకు కారణమంటూ ఎప్పటికీ ఉండదు. అది అత్యంత నిమ్న అజ్ఞాన చలనం.

*

మనసులోని సంకుచితత్వంతో, హృదయపు బలహీనతతో అసూయ పుడుతుంది, చాలామంది దీని దాడికి గురికావడం ఎంతో దయనీయం.

అపవాదులను వెంట తీసుకుపోయే అసూయ బలహీనులు, అల్పుల నుండి ఉత్పన్నమయ్యేది.

దీని పై కోపం కన్నా ఎక్కువగా జాలి చూపాలి, దీని పట్ల పరిపూర్ణ ఉదాసీనతతో ఉంటూ, మన చెక్కుచెదరని నిశ్చయత లోని ఆనందాన్ని అనుభవించాలి.

CWM 14:261

నిజమైన ప్రేమలో (సాధారణ జీవితంలో) అసూయ అనివార్యం అని సంబంధిత వ్యక్తి మరొకరిని ప్రేమిస్తున్నట్లు చూసినపుడు అసూయ లేకపోతే వారిరువు ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోవడం లేదని! ఒక లేఖలోని ఒక ప్రకరణంలో మదర్ చెప్పారని అంటున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నావు! వింతగా నువ్వు మదర్‌ను తప్పుగా విన్నట్లున్నావు, తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నట్లున్నావు.

ఇది మదర్ ఎప్పుడూ చెప్పినదానికి, భావించినదానికి, ఆమె మొత్తం జ్ఞానానికి, అనుభవానికి పూర్తిగా విరుద్ధం. ఇది అసూయ గురించి, ప్రేమ గురించి సాధారణ మనసు చేసే భావన తప్ప ఆమెది కాదు.. సరిగ్గా దానికి వ్యతిరేకంగా ఆమె నీకు చెప్పినట్లుగా ఆమెకు గుర్తుంది. సాధారణ జీవితంలో కూడ ఎవరికైనా నిజమైన ప్రేమ ఉంటే అసూయ పడటం ఉండదు. అసూయ తన స్వంతం చేసుకునే సహజ స్వభావంతో ఉన్న మానవ అహంకారిక నిమ్న ప్రాణిక సాధారణ చలనం, తప్ప మరొకటి కాలేదు. నిమ్న ప్రాణ తత్వానికి చెందిన అలాంటి చలనాలకు అంతరాత్మ సత్యంలో ఏదైనా అనుమతి, లేదా ఆధారం ఉంటుందని తప్పుగా నిర్దేశించే అభిప్రాయం ఉండకూడదని, నేను దీనిని స్పష్టం చేయడం ఉత్తమమని భావించాను: అవి ప్రాణిక అజ్ఞానానికి చెందినవి, ప్రాణిక అహంకార ఫలాలు.

CWSA 32: 384 శ్రీ అరవిందులు

భయము

భయము, యోగము

యోగం చేయాలంటే నువ్వు భయం వదిలించుకోవాలి, యోగము, భయము కలిసి కొన సాగలేవు.

*

ఉన్నత ప్రకృతిలో భయం ఉండదు. భయం అన్నది ప్రాణతలం యొక్క సృష్టి, అజ్ఞానపు ఒక ప్రేరణ, ఒక ఉగ్ర ప్రాణిక ప్రతిచర్యను పునఃస్థాపితం చేసే హానికర జ్ఞానం, సాధారణంగా విషయాల అవగాహనను నిరోధిస్తుంది. లేదా విరూపం చేస్తుంది. దాదాపుగా ఇది ప్రతికూల శక్తుల అవిష్కరణగా పరిగణించబడుతుంది.

*

అవును భయం ఊహాజనిత భయాలను సృష్టిస్తుంది- ఒకవేళ అక్కడ నిజంగా ప్రమాదమున్నా, భయం సహాయం చేయదు, అది మేధకు మబ్బు కప్పి, మనసు అక్కడ ఉండకుండా దూరంగా తీసుకెళుతుంది, చర్య తీసుకోవడంలో సరైన దానిని చూడకుండా వ్యక్తిని నిరోధిస్తుంది.

ఈ మిశ్రమ చైతన్యం మొత్తంగా స్పష్టమయ్యేవరకు దైవశక్తి పనిచేయడాన్ని వృద్ధిచెందించాలి.

*

వ్యక్తి భయపడే దాని వంక చూసి, దాని నుండి ముడుచుకుపోవడాన్ని అధిగమించగలిగే వరకూ, అతను భయపడుతున్నది జరిగే ప్రవృత్తి ఉంటుం దన్నది నిజం. వ్యక్తి దైవం మీద ఆధారాన్ని నిర్మించుకుని భయాన్ని అధిగమించడం నేర్చుకోవాలి, అన్ని విషయాల గుండా, అప్రియమైన, వ్యతిరేక శక్తులగుండా కూడ తనను తీసుకెళ్లే సహాయం పై ఆధారపడాలి. వాటి గుండా పనిచేసి, సాధకుని తన గమ్యం వైపుగా తీసుకెళ్ళే దివ్యశక్తి ఒకటి ఉంది.

*

భయాన్ని తొలగించుకోవడం మొదటి ఆవశ్యకత అని ఆమెకు వ్రాయవచ్చును. కేవలం దైవం పై విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో మాత్రమే యోగం కొనసాగగలదు.

అదే సమయంలో సాధనలోని అవాంఛనీయ చలనాలకు, లేదా దృగ్విషయాలకు వ్యతిరేకంగా కాపలా కాస్తూ ఉండాలి. ఆమె శిరసులోని చలనం పైనుండి దిగివచ్చే దివ్యశక్తి ఫలితం కాదు, లేదా ఆమె భరించలేని దానికి సంకేతం కాదు, కానీ అది ఆమె దేహంలో పరీక్షించుకోవలసిన, తొలగించుకోవలసిన ఒక తప్పుడు చలనం.

*

ఒకవేళ సాధన చేయాలని కోరుకుంటే మొత్తానికి భయాన్ని తొలగించుకోవాలని ఆమెకు మళ్ళీ ఒకసారి వ్రాయి: భయం వ్యతిరేక శక్తులకు తలుపు తెరుస్తుంది. ఆమెలో భయాన్ని నింపాలని ప్రయత్నించే వారి మాటను ఆమె వినకూడదు. ఒకవేళ వికారమైన రూపాలు లేదా శబ్దాలు కనిపించినా, వినిపించినా వ్యక్తి భయపడకూడదు, కానీ వాటిని తిరస్కరించాలి. శ్రీమాత రక్షణను పిలవాలి. ఒకవేళ ధ్యానంలో ఆమె నిశ్శబ్దాన్ని అనుభూతి చెందితే, అది అవసరమైన ఆధారం. ఆ ఆధారంతో ఎవరైనా సురక్షితంగా యోగసాధన చేయవచ్చు. మనసు పూర్తిగా శూన్యం కావటమన్నది అత్యావశ్యకం కాదు - ఆలోచనలు తిరుగుతున్నా అలజడి చెందని ఒక మూలాధారక నిశ్శబ్దంతో, నిశ్చలంగా ఉండటం సరిపోతుంది.

*

భయం కాదు జాగరూకత

భయపడుతుండటం, విచారంగా ఉండటం వలన ప్రగతి సాధించగలమనుకోవడం ఒక పొరపాటు. భయమనే భావన ఎప్పుడూ తిరస్కరించదగినదే. ఎందుకంటే నీవు దేని గురించి ఎక్కువ భయపడతావో అది నీ దగ్గరికి తప్పకుండా వస్తుంది. భయమనేది నీవు దేనిని గురించి భయపడుతున్నావో దానిని నీ వైపు ఆకర్షిస్తుంది. సంతోషంగా లేకపోవడం నీ శక్తిని బలహీనపరచి మరింత ఆనంద రహిత కారణాలకు తలుపులు తెరుస్తుంది.

తేలికగా, పైపైన కాక ఒక వ్యక్తి ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా, ఉల్లాసంగా ఉండవచ్చు. ఆ సంతోషం ఏ విధమయిన ప్రాణిక ప్రతిస్పందనను తీసుకురానవసరం లేదు. మీరు చేయవలసినదల్లా గమనిస్తూ జాగరూకతతో ఉండటమే. గమనిస్తూ ఎందుకు ఉండాలంటే ఏ విధమైన పొరపాట్లు జరగకుండా ఉండటానికి, అంధకారము, అయోమయం వంటి పాత భావనలు

తిరిగి రాకుండా ఉండటానికి. భయం కాదు జాగరూకత మాత్రమే. నీవు జాగ్రత్తగా ఉన్నప్పుడు నిన్ను కాపాడే శక్తి పెంపొంది, నీలో ఆత్మ నిగ్రహం యినుమడిస్తుంది. ఏది సరికాదో లేదా సరి అయిన స్పందన కాదో దానిని గుర్తించి వెంటనే తిప్పికొట్టగల శక్తి సమకూడుతుంది. భయపడటం, సంతోషంగా లేకపోవడం - నీకు దానిని ఇవ్వలేవు. కేవలం జాగరూకత, నీకు ఆధారమై నిలిచి నిన్ను నడిపించే శక్తికి ఉన్మీలనమై ఉండటం వలన మాత్రమే అది ప్రాప్తిస్తుంది. నీవు సరియైన దానిని ఎన్నుకోవటమని వర్ణిస్తున్నవో, సరికాని దానిని ఆపగల దృఢత లేక శక్తి భావన, గుర్తించిన వెంటనే సరియైన దానిని అంగీకరించటం, దానిని ఈ జాగరూకత, నియంత్రణ అవుతుంది. ఈ నియంత్రణ, జాగరూకత శక్తి వలన బలపరచబడి ప్రేమ, భక్తి - స్వార్థ పూరితమయిన కోరికలు, మాలిన్యాలతో కలసిపోకుండా నివారిస్తుంది. మీరు ఎంతగా తెరుచుకుంటే మీలో ఈ శక్తి అంతగా పెరుగుతుంది.

గడిచిన విషయాలను చర్చించటం, ఎక్కువగా మాట్లాడడం ఖచ్చితంగా రాత్రివేళ అపసవ్యమైన ప్రతిస్పందనలను తీసుకువస్తుంది. అలాంటి చర్చలు, మాటల నుండి దూరంగా ఉండటం మంచిది. ఇక్కడ కూడా మీరు నిగ్రహాన్ని పెంపొందించుకోవటం అభిలషణీయం.

నిమ్న ప్రాణికంలోకి శక్తినీ, నిశ్చలతనూ తెచ్చుకుంటే (నాభి క్రింది భాగంలో) భయాన్ని తొలగించుకోవచ్చు. భయం తల ఎత్తినప్పుడు సంకల్ప బలంతోనూ, వ్యవస్థలో నిశ్చలత్వాన్ని నెలకొల్పుకోవటంతోనూ భయాన్ని తొలగించుకోవచ్చు. ఏదో ఒక పద్ధతిలోనో లేక రెండు విధాలగానూ చేయవచ్చు.

*

భయమెప్పుడూ ఒక చెడు సలహాదారి.

*

భయపడకు. నమ్మకముంచు. నీ ఇబ్బందులన్నీ సమసిపోతాయి. ప్రేమ, ఆశీస్సులతో మదర్.

*

భయపడటం మానేస్తే నిన్ను బాధించే విషయాలుకూడా ఆగిపోతాయి. నా బిడ్డలెవరూ భయపడరు - ఆశీస్సులు.

*

నా రక్షణ ఎప్పుడూ నీతో ఉంటుంది. ఏ విధమైన చెడు జరగదు.

కానీ భయాన్ని విదిల్చి వేయటానికి నువ్వు నిర్ణయం తీసుకోవాలి. అప్పుడే నా శక్తి పూర్తిగా పనిచేయగలదు.

ప్రేమ, ఆశీస్సులు

భయపడవలసిన దేదీ లేదు. అంతా ఆ దైవమే అయి ఉన్నది. ఆయన కాని దేదీలేదు. కేవలం భగవంతుడు మాత్రమే ఉన్నాడు. మనని భయపెట్ట డానికి ప్రయత్నించేదంతా కేవలం ఆ దైవం నుండి వెలువడే అర్థంలేని చిలిపి మారు వేషాలే.

ఆనందంగా ఉండు. నీ ముందే మార్గం తెరుచుకొని ఉంది. భయమనే అనారోగ్యమైన వ్యసనం, దానిని వదిలి దివ్యమైన ప్రశాంతతను క్రిందికి తెచ్చుకోవాలి. అప్పుడంతా సర్దుకుంటుంది.

ప్రేమ, ఆశీస్సులు

*

నీ నుండి హింసను పూర్తిగా తరిమి కొట్టు. అప్పుడే నీ నుండి భయం సమూలంగా తొలగిపోతుంది.

*

హింసను వదిలివేస్తే, ఆపై భయమనేది ఉండదు.

*

భయం ఒక దాగి వున్న అంగీకారం వంటిది. నీవు దేని గురించి అయినా భయపడుతున్నావంటే నీవు దాని సాధ్యతను అంగీకరించి దానిని మరింత శక్తివంతం చేస్తున్నావని అర్థం. అది అధోచేతనలో అంగీకారమని చెప్పవచ్చు.

భయాన్ని అనేక మార్గాలలో అధిగమించవచ్చు.

ధైర్యం, నమ్మకం, జ్ఞానం అందులో కొన్ని మార్గాలు.

*

భయమొక బానిసత్యం వంటిది. కర్మ అనేది స్వాతంత్ర్యం, ధైర్యమనేది విజయం.

CWM 14:240-41

శ్రీమాత

అసత్యం

కపటం, నటన, ఆత్మవంచన, అబద్ధం

మానవులలో ఆత్మవంచన అనేది చాలా సాధారణ విషయం. వాళ్ల పరిపూర్ణమయిన నిష్కాపట్యంతోను, చిత్తశుద్ధి లేకపోవడం వలన తమను తాము వంచించుకుంటారు.

*

నిర్మోహమాటంగా, నిజాయితీగా ఉండడం తప్పకుండా మెరుగయిన విషయమే. అబద్ధమాడటం, మాయ చేయడం చేతనను అన్నిటికన్నా ఎక్కువగా మసకబారుస్తుంది.

నా ఆశీస్సులో నీతో ఉంటాయి.

*

సత్యం ఆవిష్కృతమయినపుడు, అంతకు ముందెన్నడూ ఉనికిలో లేనట్లుగా అసత్యపు ప్రకంపనలు అదృశ్యమయిపోతాయి. దాని స్థానే సత్య ప్రకంపనలు నెలకొంటాయి. మాయా వాదానికి నిజమైన ఆధారమిదే.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 12, 1964

సత్యం ఎందుకు పనిచేయదు?

ఎందుకంటే సత్యం మాయను, దుష్ట సంకల్పాలను నాశనం చేస్తుంది. అది ప్రపంచంపై వెంటనే పనిచేయాలంటే, అక్కడేమీ మిగలదు. అది తన ఆగమనాన్ని ఎంతో సహనంతో సిద్ధం చేసుకుంటుంది.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబర్ 15, 1966

సత్యంలో నివసించటమంటే అన్ని వైరుధ్యాలకు అతీతంగా ఉండడం.

*

సత్యంలో జీవించే వ్యక్తి అన్ని వైరుద్ధ్యాలకు, వ్యతిరేకతలకు అతీతంగా ఉంటాడు.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, డిసెంబర్ 14,1968

మానవ అంధత్వం ఎటువంటిదంటే అబద్ధాలాడుతూనే సత్యం కావాలని కోరుకుంటారు.

శ్రీమాత : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ 7, 1971

Vol. 55, No. 7
July 2025

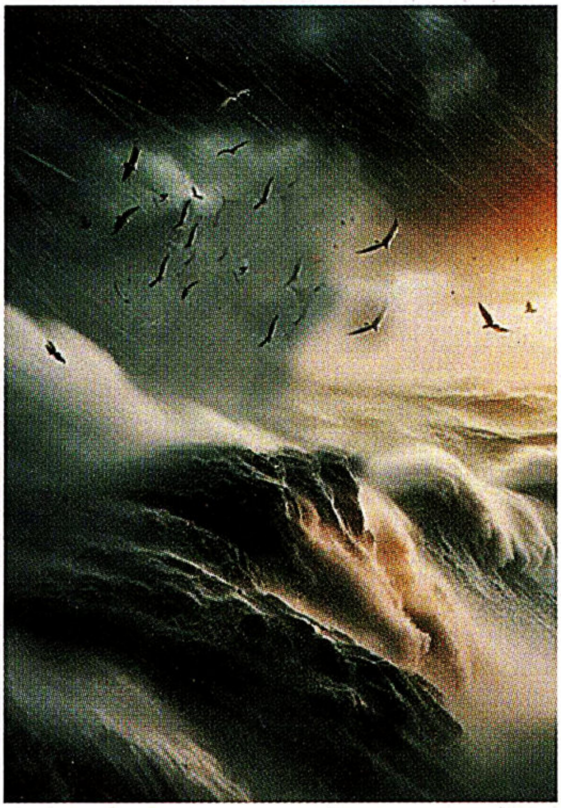
Date of Publication:
1st July 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

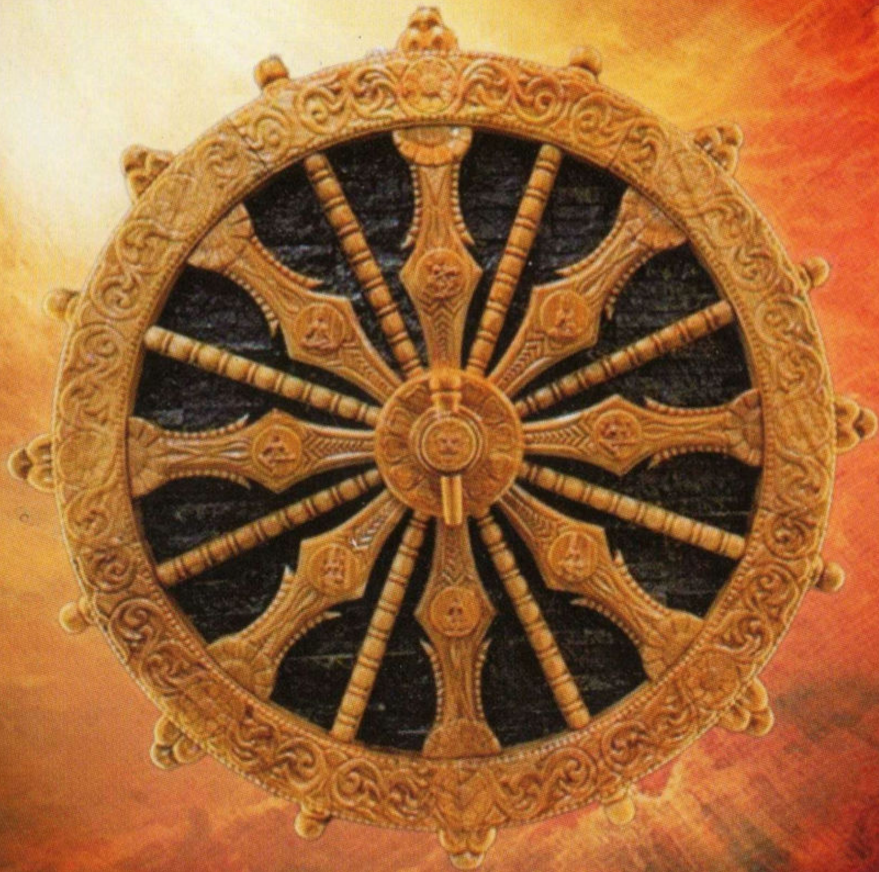
Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగష్టు 2025

ధర్మం

ధర్మం

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

భారతీయ సంస్కృతికీ, దాని ఆధ్యాత్మిక శీలానికీ కేంద్రం ధర్మం, అనే పదం. అయినప్పటికీ అది యెంతో అపార్థం చేసుకోబడిన పదం కూడా. ధర్మానికి గల వివిధ ఛాయలను, వర్ణాలను అర్థం చేసుకొనడానికి ఈ సంచిక కృషి చేసింది.

- కె.వి. రావు

ఈ ఏడాది నూతన సంవత్సర సందేశంలో మీరు "సత్యం ఆగమనానికి వందనం"అన్నారు. కనుక ఇది చాలా సమీపంలో ఉందని అర్థమా? 1965 వ సంవత్సరంలో దానిని గుర్తించడానికి, మమ్మల్ని మేం సిద్ధం చేసుకోవడానికి ఏమి చేయాలి?

చేయదగిన ఉత్తమమైన పని ఏమిటంటే మనలోని ప్రతి కదలికకు మూలం ఏమిటో తెలుసుకోవడం. అది సత్యకాంతి నుంచి, లేక పాత జడత్వం నుండి అసత్యం నుండి వచ్చినదా అన్నది స్పష్టంగా గమనించడం. సత్యం నుండి వచ్చిన వాటిని స్వీకరించి, అసత్యం నుండి వచ్చిన వాటిని తిరస్కరించాలి లేదా నిరాకరించాలి.

చక్కని అభ్యాసంతో ఇది స్పష్టంగా గమనించడం నేర్చుకుంటారు. అయితే ఒక సాధారణ నియమంగా మనం ఈ విధంగా చెప్పవచ్చును. అసమ్మతి, అశాంతి, జడత్వం వైపు దారితీసే ప్రతీదీ అసత్యం నుంచి వచ్చినదే. ఐక్యత, సామరస్యం, క్రమం మరియు చైతన్యాన్ని ప్రోత్సహించే ప్రతీదీ సత్యం నుంచి వచ్చినదే.

ఈ మార్గంలో మొదటి అడుగులు ఎలా వేయాలో చూపించడానికి ఇది కేవలం సూచన మాత్రమే.

CWM 16:311 శ్రీమాత

ధర్మం అంటే ఏమిటి

ధర్మం అనే పదానికి అర్థం

ధర్మం అంటే కర్తవ్యం అని కొందరు అంటారు. కానీ ధర్మం “దేవోయిర్” అనే ఫ్రెంచి పదం. ధర్మానికి సరియైన అర్థం కాదు. నిస్వార్థంగా తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడం అనే గీతా బోధనను పాశ్చాత్యులు తప్పుగా చదవటమే. గీతలో తన స్వంత సహజ స్వభావాన్ని అనుసరించిన కార్యాన్ని చేయడం లేదా స్వభావంద్వారా నియంత్రితమైన కార్యాన్ని చేయడం. ఇది స్వభావం ద్వారా నిర్వహించబడే చర్యగా వర్ణించబడుతుంది.

CWSA 36:114

ధర్మానికి విస్తృత అర్థం

గీతా ప్రబోధంలో ఇది ఇతర ప్రత్యేకించి వున్న బోధనలు, సాధనల్లో కంటే చాలా సంక్లిష్టమైన సార్వత్రికమైనదిగా ఉంది. ఈ విషయాలన్నీ చాలా విస్తృత అర్థాన్ని పొందుతాయి. ఎందుకంటే ఇక్కడ ఉన్న ఐక్యత అన్నింటిని ఆలింగనం చేసుకోగల వేదాంతపరమైన ఐక్యత, దీని ద్వారా అంతరాత్మ సమస్తాన్ని తనలో, తనను సమస్తంలోనూ చూచుకొంటుంది. అన్ని జీవులలోను తనను ఒకటిగా చేసుకొంటుంది. కాబట్టే ధర్మం అన్ని మానవీయ సంబంధాలను ఒక ఉన్నత దివ్యార్థంలోకి తీసుకొంటుంది. దైవాన్వేషి జీవించగల మొత్తం సమూహాన్ని సంఘటితంగా ఉంచగల సుస్థాపిత నైతిక, సామాజిక, ధార్మిక నియమంలో నుండి ఇది ప్రారంభమౌతుంది. దానికి బ్రాహ్మీచేతనను పరిచయం చేయడం ద్వారా దానిని లేవనెత్తుతుంది. అది అందించే నియమం ఏకత్వానికి, సమత్వానికి, స్వేచ్ఛకు, నిష్కామానికి, దైవీపాలనాచర్యకు, దివ్య జ్ఞానానికి, ఆత్మజ్ఞాన ఉద్దీపనానికి చెందింది. తన స్వభావాన్ని మొత్తాన్ని, కార్యాచరణను, స్వీకరించి, దివ్య చేతన, దివ్యమూర్తిత్వం వైపుకి సమర్పిస్తుంది. దివ్య ప్రేమను సర్వోన్నత శక్తిగా జ్ఞానానికి, కార్యానికి మకుటంగా నిలుపుతుంది. దైవ సంఘభావనకు ఆధారమైన దైవప్రాప్తి, దైవ ప్రేమలో పరస్పర సహకారం, సాహచర్య భావన, ఆరాధన, ప్రేమ ద్వారా దైవాన్ని అన్వేషించడం గురించి గీతలో ప్రస్తావించబడింది. ఈ ఉపదేశానికి సంబంధించిన నిజమైన సంఘం సమస్త

మానవతే. మొత్తం ప్రపంచం ఈ ధర్మంవైపుకు గమిస్తుంది. ప్రతి మనిషీ తన సామర్థ్యానికి అనుగుణంగా - "నేను వేసిన మార్గాన్నే ప్రతి ఒక్కరు ఏదో రూపంలో అనుసరిస్తున్నారు" అని భగవంతుడు చెప్పాడు.

ప్రపంచం మొత్తం అందరితో ఒకటిగా, వారి ఆనందాన్ని, దుఃఖాన్ని, వారి జీవితమంతా తనదిగా చేసుకుంటూ విముక్తి పొందిన వ్యక్తి అన్ని జీవులతో ఏకమై ఉంటాడు. మానవ జీవితంలో జీవిస్తాడు. మానవులలో ఉన్న ఒకే ఆత్మ కోసం, అన్ని జీవులలో భగవంతునికోసం జీవిస్తాడు. లోక సంగ్రహం కోసం, అందరి నిర్వహణ కోసం పనిచేస్తాడు.

అతడు ప్రజల ధర్మంలో - వారి అభివృద్ధి అన్ని దశలలో, అన్ని మార్గాలలో దివ్యత్వం వైపు సాగేందుకు అవసరమైన ధర్మంలో స్థిరత కలిగించేలా పని చేస్తాడు. ఇక్కడ అవతారుడు శ్రీకృష్ణుని రూపంలో ప్రత్యక్షమైనా, తన ఈ ఒక్క మానవ రూపానికి కాకుండా ఇది సూచించే దివ్యరూపానికే ప్రాధాన్యత నిస్తాడు. అదే పురుషోత్తముడు. అన్ని అవతారాలు ఆ పురుషోత్తముని మానవ జన్మలే. ప్రజలు పూజించే భగవత్స్వరూపాలు, నామాలు అన్నీ ఆయన రూపాలే. శ్రీకృష్ణుడు సూచించిన మార్గం మానవునికి నిజమైన జ్ఞానాన్ని, విమోచనాన్ని పొందడానికి సూచించబడిన మార్గమే. కానీ ఇది అన్ని మార్గాలను కలుపుకుని ముందుకు నడిపే మార్గం. ఎందుకంటే భగవంతుడు తన విశ్వవ్యాపకతలో అన్ని అవతారాలను అన్ని బోధనలను, అన్ని ధర్మాలను తనలో కలుపు కుంటాడు.

శాశ్వతమైనది, ప్రాచీనమైనది

శాశ్వతమైనది, ప్రాచీనమైనది రెండూ ఒకటి కావు. శాశ్వతం అన్ని కాలాలకూ చెందినది. గతం, వర్తమానం, భవిష్యత్తుకు అతీతంగా ఉన్నది, అన్ని మార్పుల మధ్య అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగేది, మర్త్యంలో మనం గ్రహించే అమృతం. మన భారతదేశం యొక్క ధర్మం మరియు ప్రాథమిక ఆలోచన పాతవి కాబట్టి శాశ్వత ధర్మం, శాశ్వత సత్యం అని మనం పిలవము. ఈ ఆలోచన శాశ్వతమైనది ఎందుకంటే ఇది ఆత్మ సాక్షాత్కారం ద్వారా పొందిన స్వీయ జ్ఞానం. ఈ ధర్మం శాశ్వతమైనది ఎందుకంటే ఇది శాశ్వత జ్ఞానం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. పాతది అంటే శాశ్వతత్వానికి అప్పటి కాలానుగుణంగా ఉన్న రూపం మాత్రమే.

బెంగాలి రచనలు : 214

భారత ధర్మవృక్షం

మన భారతీయ ధర్మం అనేది అనేక శాఖలతో, కొమ్మలతో అలంకరించబడిన ఒక మహావృక్షం. దాని మూలాలు గంభీరమైనజ్ఞానంలో లోతుగా ప్రవేశిస్తాయి. దాని శాఖలు కార్యరంగంలో విస్తృతంగా వ్యాపించిపోతాయి. ఇదే గీతలో చెప్పబడ్డ అశ్వత్థ వృక్షంలా ఉంటుంది. దాని వేరు పైగా శాఖలు కిందగా విస్తరించి ఈ ధర్మం జ్ఞానం మీద ఆధారపడి ఉన్నందున మనిషిని చర్య వైపు ప్రేరేపిస్తుంది. ఆసక్తి నుండి విముక్తి ఈ విస్తృత వృక్షభవనానికి పునాదిగా ఉంది, కార్యశీలత, దాని గోడలు, పైకప్పుగా ఉంటుంది. మోక్షమే దాని గోపురం మరియు శిఖరం. మానవాళి మొత్తం జీవితానికి ఈ విస్తారమైన హిందూ ధర్మ వృక్షగృహం ఆశ్రయంగా ఉంది.

బెంగాలి రచనలు : 57

ధర్మం మరియు యుగాలు

మానవ జీవితం సరియైన క్రమంలో సాగేందుకు, విశ్వజీవన క్రమాన్ని కాపాడేందుకు ప్రాచీన భారతీయ భావన ప్రకారం ప్రతి వ్యక్తికి తన స్వధర్మాన్ని నిష్ఠతో అనుసరించాలి. అంటే తన సహజ స్వభావానికి, జాతికి, మనుగడకు సరిపడే నిజమైన నిబంధనలను అనుసరించాలి. ఇటువంటి వ్యక్తుల సామూహిక జీవితం కుటుంబం, వంశం, కులం, వర్గం, సాంఘిక, మత, పారిశ్రామిక సమాజం, జాతి ఇవన్నీ సజీవ సమూహాలు, మరియు వాటికి కూడా తమదైన ధర్మం ఉంటుంది.

ఆ సమూహ ధర్మాన్ని అనుసరించడమే వాటి మనుగడకు ఆరోగ్యకరమైన అభివృద్ధికి, సరైన కార్యాచరణకు ప్రాథమిక అర్హత. ఇంతే కాక ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి స్థానానికి సంబంధించిన ధర్మం ఉంటుంది. తన పాత్ర, ఇతరులతో ఉన్న సంబంధం, పరిస్థితి విధించిన ధర్మం, వాతావరణ ధర్మం, వయస్సు లేదా కాలానికి తగ్గ యుగధర్మం, సమ సమాజధర్మం, ఇవన్నీ కలిపి సహజ స్వభావానికి అనుగుణంగా ఉండే ధర్మాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఇవన్నీ కలిపి ధర్మ శరీరాన్ని నిర్మిస్తాయి. ప్రాచీన భారత సిద్ధాంతం ప్రకారం ఒక సంపూర్ణంగా సక్రమమైన మానవ స్థితి. అది వైయక్తికం, సామూహికం. అంటే సత్య యుగం, "సత్యమయమైన స్వర్ణయుగం". అందులో రాజకీయం, ప్రభుత్వ నిర్మాణం, లేదా కృత్రిమ సమాజ నిర్మాణం అవసరం ఉండదు. ఎందువలనంటే ప్రతీ వ్యక్తీ తన ప్రబోధిత ఆత్మ సత్యాన్ని అనుసరించి, తనలోనే ఉన్న దైవత్వాన్ని

అనుసరించి, స్వేచ్ఛగా జీవిస్తాడు. ఆత్మ నిర్దేశిక వ్యక్తి, ఆత్మ నిర్దేశక సమూహం తన స్వతంత్రమైన నియమాన్ని, హక్కును అనుసరించి ఉంది. దాని ఉనికే దాని ఆదర్శం.

అసలు మానవుల స్థితిలో వారి అజ్ఞానము, వక్రీకృత స్వభావము నిజమైన వ్యక్తిగత ధర్మాన్ని, సాంఘిక ధర్మాన్ని పతనానికి గురిచేస్తుంది. అందుకే సమాజంలోని సహజ జీవనంపై అదనంగా ఒక పరిపాలనాశక్తి ఒక రాజ్యాన్ని శాసించేశక్తిని లేదా పాలనా వ్యవస్థను విధించాల్సి వస్తుంది. ఈ పాలనా వ్యవస్థ పని ఏమిటంటే సమాజ జీవితంలో అమితంగా జోక్యం చేసుకోవడం కాదు. సమాజం, దాని సహజ చట్టం, మరియు ఆచారం, ఆకస్మికాభివృద్ధి ప్రకారం పనిచేయడానికి వీలు కల్పించాలి. కానీ అదేసమయంలో రాజు పాలనా వ్యవస్థ యొక్క విధేయత ఏమిటంటే ధర్మాన్ని గమనించడం, దానిని బలోపేతం చేయడం, ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే నేరాలను నివారించడం, అణచివేయడం, శిక్షించడం చేయాలి. ధర్మపతనం మరింత లోతుగా జరిగే దశకు వస్తే శాసన నిర్మాత ఆవిర్భావం అవసరం అవుతుంది. అప్పుడు మన జీవన విధానం మొత్తం బాహ్యమైన లేదా లిఖితపూర్వకమైన చట్టాల నియమ నిబంధనల అధీనంగా మారుతుంది. కానీ చట్టాలను నిర్మించడం, రాజకీయ అధికారి యొక్క పని కాదు. అతడు కేవలం అధికార నిర్వాహకుడు మాత్రమే. నిజమైన చట్ట నిర్వచనము, దాని రూపకల్పన, అది సాంఘిక, ధార్మిక సృష్టికర్త, అంటే ఋషి లేదా బ్రాహ్మణ పండితుని లేదా వ్యాఖ్యాత పని. వ్రాయబడిన, లేదా వ్రాయబడని చట్టం అయినా ఎల్లప్పుడూ ఒక రాజకీయ లేదా శాసన అధికారం ద్వారా కొత్తగా సృష్టించాల్సిన విషయం కాదు. అది ఇప్పటికే సమాజంలోని జీవశాస్త్రంలో, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంలో సహజంగా పెరిగినట్లు అర్థం చేసుకోవడానికి చెప్పడానికి మాత్రమే. కానీ ఉనికిలోఉన్నదాన్ని వ్యాఖ్యానించాలి, ప్రకటించాలి, కానీ కొత్తగా నిర్మించకూడదు. ఈ పెరుగుతూ పోయే కృత్రిమత, ఆచార సంస్కృతుల వల్ల ఉద్భవించిన సమాజపు చివరి అత్యంత దారుణమైన స్థితి అనేది కలియుగంగా పేర్కొనబడే అనర్థం, కలహానికి మరియు ధర్మ లయానికి దారి తీసే కాలంగా అవుతుంది. ఇది ఒక కఠినమైన పోరాటాలతో కూడిన ఎర్ర బూడిదరంగు సంధ్యాసమయంలాగ సాగుతూ, చివరికి మానవ జీవిలో ఆత్మ పునరుద్ధరణకు స్వీయ అభివ్యక్తీకరణకు దారి చూపుతుంది.

CWSA 20:403-04

మత, ఆధ్యాత్మిక జీవన నియమం

మరోవైపుగా, ధర్మమనే శబ్దాన్ని కేవలం దాని మత సంబంధమైన భావనలో తీసుకొంటే ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి మతపరమైన జీవన సూత్రమని మాత్రమే అర్థమొస్తుంది. నిజంగా ఈ విషయంలోని మూలసారాన్ని మనం గ్రహించినా 'అవతారం' నెరవేర్చే కార్యంలోని అతి ప్రధాన బాగాన్ని కోల్పోయే ప్రమాదంలో పడతాం. మనం దివ్య అవతారాలకు సంబంధించిన చరిత్రను గమనిస్తే వారి కార్యం ద్వివిధమైనది, అప్రతిహతమైనది. ఎందుకంటే అవతార పురుషుడు దైవానికి చెందిన కార్యాలను మానవ జీవితంలో దివ్య సంకల్ప, దివ్య ప్రజ్ఞకు సంబంధించిన విధానాన్ని ప్రపంచంలో చేబూనుతాడు. అది ఎల్లప్పుడూ బాహ్యంలోనూ, అంతర్గతంగానూ తనను సంపూర్ణం చేసుకొంటూ, అంతరాత్మలో ఆంతరిక అభివృద్ధి ద్వారా, బాహ్యంలోనూ మార్పుద్వారా తన పనిని నెరవేర్చుకొంటుంది.

'అవతారం' ఒక గొప్ప ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధకుడుగానో, లేదా రక్షకుడు క్రీస్తుగానో, బుద్ధుడిగానో క్రిందికి దిగివస్తాడు. ఎప్పుడూ ఒక అవతారం పృథ్విపై ఒక అవతార కార్యం ముగించుకొన్న తరువాత తన కార్యం, ఒక గొప్ప లోతైన, ప్రబలమైన మార్పును, నైతిక స్థాయిలోనే కాక సామాజికంగా జాతికి సంబంధించిన బాహ్యాజీవితంలోనూ, ఆదర్శాల్లోనూ తెస్తుంది. మరో విధంగా ఆ అవతారం దివ్యజీవనానికి చెందిన ఒక అవతారంగా దాని స్వాభావికమైన కార్యాచరణలో శక్తివంతంగా, దివ్యమూర్తిమత్వంతో బయటకు కనబడకుండా, సామాజికంగా, నైతికంగా, రాజకీయంగా రాముడు కృష్ణుడు చరిత్రల్లోలాగా ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ దిగిరావచ్చు. అప్పుడీ అవతరణ ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ కోసం, ఆంతరిక జీవనం కోసం జాతి ఆత్మలో ఒక శాశ్వత శక్తిగా అయిపోతుంది. చాలా ఉత్కంఠగా నమోదు చేసుకోవలసిన విషయం ఏమిటంటే బౌద్ధానికి, క్రైస్తవానికి సంబంధించిన శాశ్వత, ప్రధాన, వైశ్విక ప్రభావం, వాటినైతిక, సామాజిక, ఆచరణాత్మక ఆదర్శాలు, వాటి ప్రభావానికి ఉన్న శక్తి, ఆయా మతసంబంధమైన, ఆధ్యాత్మిక పరమైన విశ్వాసాన్ని, వాటి వివిధ రూపాల్ని, సాధనావిధానాల్ని ఆ తరువాత కాలాలు, ప్రజలు తిరస్కరించినా దాని ప్రభావాన్ని చూపుతూనే ఉంది. హైందవం

బుద్ధుణ్ని అతడి సంఘాన్ని అతడి ధర్మాన్ని తిరస్కరించినా కూడా బౌద్ధ మతానికున్న సామాజిక, నైతిక ప్రభావం, అది జాతీయ చేతన, ఆదర్శాల పై చూపిన తుడుపరాని ప్రభావ ముద్రను జాతి భరిస్తూనే వచ్చింది. అదే సమయంలో ఐరోపాలో కేవలం క్రైస్తవం అనే పేరుమీద, నైతిక, సామాజిక పరిధిలో మానవతావాదంగా తర్జుమా అయ్యింది. స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం కోసం పుట్టిన ఆకాంక్ష క్రైస్తవ ఆధ్యాత్మిక సత్యాలతో కూడిన రాజకీయ, సామాజిక పరిధిలోకి తర్జుమా అయ్యింది. క్రైస్తవమతాన్ని దానిలోని క్రమశిక్షణ పద్ధతుల్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించిన వారి ద్వారానే ముఖ్యంగా ప్రభావితమౌతూ ఉంది. ఒకానొక సమయంలో దాస్యవిముక్తి పై జరిపిన బౌద్ధిక ప్రయత్నంతో మతంగా క్రైస్తవం నుండీ విముక్తి పొందడానికి ప్రయత్నించింది. మరోవైపు రాముడు, కృష్ణుడి జీవితం నిజానికి సారస్వతంలోనూ, గాథల్లోనూ అవతరించినా ఆఖరికి దానిని పురాణాలుగా భావించినా అది చరిత్ర ఆనవాళ్ళకు ముందున్నదే! ఆ గాథల్ని కట్టుకథలుగా లేదా చారిత్రక సత్యాలుగా చూస్తున్నామా అన్నది అస్సలు విషయమే కాదు, ఎందుకంటే వాటిల్లోని శాశ్వత సత్యం, విలువ, ఒక ఆధ్యాత్మిక రూపంగా, సన్నిధిగా, ప్రభావంగా జాతి అంతర్గత చేతనలో, మానవ అంతరాత్మ జీవనంలో సుస్థిరంగా దాగి ఉన్నాయి. అవతారతత్వమన్నది ఒక యథార్థం. అది తనకు తాను బాహ్య కార్యాచరణలో నిజీకరించుకోవచ్చు. కాని దాని బాహ్య చర్య అయిపోయినప్పుడు దాని ఆధ్యాత్మికత నిలిచి ఉంటుంది. లేదా అది తనకు తాను ఆధ్యాత్మిక ప్రభావంలోనూ, ప్రబోధంలోనూ సాక్షాత్కరింప జేసుకోవచ్చు. ఒక కొత్త మతం లేదా అనుశాసనం ముగిసిపోతున్నా మానవ జాతి బాహ్యజీవనంలో, స్వభావంలో, ఆలోచనలో దాని ప్రభావం శాశ్వతంగా ఉండి తీరాలి.

CWSA 19:170-71

అవతార కార్యం ధర్మం

అవతార కార్యం గురించి గీత వివరణను అర్థం చేసుకొనే నిమిత్తం బాహ్య, ఆంతరిక శాసనం ద్వారా దివ్య సంకల్పం, దివ్య ప్రజ్ఞ మానవ జాతి ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి సంబంధించిన జాతి జీవన పరిస్థితుల్లో వాటి ఫలితాల్లో తాను అనుకొన్నది నిర్వహించేదిగా ధర్మాన్ని పరిపూర్ణమైన, లోతైన,

బృహత్ భావనగా మనం స్వీకరించాలి. భారతీయ భావనలో ధర్మమంటే సాధారణంగా ఒక మంచి, విధి, నీతి నియమం, న్యాయం, నైతికత అనే అర్థంలో కాదు, మనిషితో ఇతర జీవులతో, ప్రకృతితో, దైవంతో ఉన్న అన్ని సంబంధాలకు ఏలికగా, ఒక దైవసూత్రం తనకు తాను కార్య సూత్ర స్వరూపాల్లో, అంతరిక బాహ్య జీవన రూపాల్లో, ప్రపంచంలోని అన్ని రకాల సంబంధాల క్రమాలకు చెందినదిగా పరిగణించబడుతుంది. మనం చేపట్టేదిగా, మన బాహ్య, ఆంతరిక కార్యకలాపాలను కలిపి చేపట్టేదిగా ధర్మం రెండు విధాలుగా ఉన్నది. దాని ప్రాథమిక భావనలో అది మన స్వభావానికి మౌలిక సూత్రంగా ఉండి మన క్రియాకలాపాన్ని నియమిస్తుంది. ఈ భావనలో ప్రతి జీవి, తెగ, జాతులు, వ్యక్తి, సమూహం తనకంటూ ధర్మాన్ని కల్గి ఉంది. రెండవది, దివ్యస్వభావం మనలో అభివృద్ధి చెంది, ప్రకటితమవ్వాలి, ఈ భావనతో చూస్తే ధర్మం మన ఆంతరిక కార్యకలపాలకు చెందిన నియమసూత్రం. వాటి ద్వారానే అది మనలో ఎదుగుతుంది. మూడవది, మనలో నుండి బయటకు వెళ్ళే ఆలోచనల్ని చర్యల్ని సంభాళించుకొనే ఒక సూత్రం ఉంది, దాని ద్వారా పరస్పర సంబంధంతో స్వీయ అభివృద్ధి, దివ్య ఆదర్శం వైపుగా మానవజాతి వికాసానికి ఉత్తమంగా సహకారం అందుతుంది.

CWSA 19:171

ధర్మం అధర్మం

గీత ప్రపంచం ఒక రంగస్థలంగా, దానిలోని సంఘర్షణను గూర్చి నొక్కి చెబుతుంది. అది రెండు రూపాలు : మనిషిలో ఆంతరిక సంఘర్షణగా, బాహ్యంలో యుద్ధంగా ఉంటుంది. లోపలి సంఘర్షణలో శత్రువులు లోపలే ఉంటాయి, వ్యక్తిలో కోర్కెను, అజ్ఞానాన్ని, అహంభావాన్ని చంపడం ద్వారా అక్కడ విజయం. కాని మానవ సమూహంలో ధర్మానికి, అధర్మానికి చెందిన అధికారాల మధ్య యుద్ధం. ఆంతరిక సంఘర్షణ ఎదుర్కొనడంలో దైవం, మానవుని దైవీస్వభావం దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే వారి ద్వారా లేదా దివ్యత్వాన్ని మానవ జీవితంలో సాక్షాత్కరింప చేసుకొనే వారి ద్వారా అది జరుగుతుంది. బాహ్యంసంఘర్షణ పెనుభూత, ఆసుర, రాక్షస స్వభావం ద్వారా అది జరుగుతుంది. దాని నేత దౌర్జన్యపూరిత అహంభావం. దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే వారి ద్వారానే ప్రయత్నం జరిగి దానిని సంతృప్తి పర్చడముంటుంది.

ఇది దేవతలకు దానవులకు మధ్యపోరు. దీని ప్రతీకతో భారత ప్రాచీన సాహిత్యమంతా నిండి ఉంది. మహాభారత యుద్ధానికి ప్రధాన పురుషుడు శ్రీకృష్ణుడు, చాలా వరకు సంగ్రామానికి ప్రాతినిధ్యంవహించే ప్రతీక. ధర్మ సంస్థాపన చేయడానికి యుద్ధాన్ని చేసే పాండవులు దేవతల పుత్రులు, దేవతా శక్తులే మానవ రూపాలు ధరించాయి. వారికి విరుద్ధమైనవిగా రాక్షసశక్తులు రూపాలు ధరించారు. వారే అసురులు ఈ బహిర్ యుద్ధంలో సహాయం చేయడానికి, అవతారం ప్రత్యేకంగా లేదా పరోక్షంగా ఉండి, అసుర రాజ్యాలను భగ్నం చేసి, దుష్టులను హతమార్చి వారు ఏ అసత్య శక్తికి ప్రాతినిధ్యం వహించారో దానిని అణిచివేసి, ధర్మానికి చెందిన అణగారిన ఆదర్శాలను తిరిగి నిలబెడుతుంది. సామూహికంగా, ఈ భూమిపైన స్వర్గరాజ్యాన్ని అవతరింప చేయడం కోసం, అదే విధంగా వైయక్తికంగా మానవ అంతరాత్మలో స్వర్గ సామ్రాజ్యాన్ని నిర్మించడం కోసం అతడు వస్తాడు.

CWSA 19:175

దేవుని వైపు మానవుని ఆరోహణ మెట్లు

పరిణామ కాలక్రమంలో ఎన్నో విధాలుగా మానవీయ జ్ఞానం, శక్తి ప్రకటితమౌతుంది. దీనిని మూడు విధాలుగా మనం సూచించవచ్చు. ప్రాణిక శక్తి చేత నియంత్రించబడి, శరీర అధీనంలో ఉండే ఒకానొక సహజస్థితి ఉంటుంది. కడపటిది, సర్వోత్తమ స్థితిలో అంతరాత్మ ఆధిక్యతను కల్గి ఉంటుంది.

మనిషి ఎప్పుడైతే శరీరానికి వశమై, ప్రాణిక శక్తితో నడుపబడతాడో అప్పుడు స్వార్థాలకు, కోరికలకు బానిస అవుతాడు. అతనికి స్వాభావిక స్వార్థం, సామాన్య ప్రవృత్తులు, ప్రేరణల గురించి మాత్రమే తెలుసు. అతడు ఏ సామాజిక ఏర్పాటైన తనకు సౌకర్యవంతంగా ఉంటేనే వాటికి ప్రాధాన్యతనిస్తాడు. ఆ సామాజిక ఏర్పాటు కోరికలు, ఇష్టాల సంఘర్షణ ఫలితంగా ఏర్పాడే ఘటనావళి ద్వారా జరుగుతుంది. కొద్ది లేదా చాలా కట్టుబాట్ల కూర్పును అతడు అనుసరించే ధర్మమని, తన జీవన విధానమని పిలుస్తాడు. ఒక సాంప్రదాయంలో లేదా ఒక కుటుంబంలో లేదా ఒక సమాజంలోనో చలామణిలో ఉన్న ఆచారాలే ధర్మంగా లేదా ఈ నిమ్న స్వాభావిక స్థితి విధివిధానంగా ఉంటుంది. సాధారణంగా, సహజ సిద్ధంగా

ఉన్న మనిషికి విముక్తి అనే భావన ఉండదు. అతడికి ఆత్మ అంటే ఏమిటో తెలియదు. తన భౌతిక, ప్రాణికాల ఉద్రేకాలకు నియంత్రణ లేకుండా లోబడి వుండే ఒక స్థానం అతడి కాల్పానిక స్వర్గం. అట్లాంటి స్వర్గాన్ని చనిపోయిన తరువాత పొందడమే అతని దృష్టిలో అతని ముక్తి. ప్రాథమికంగా బుద్ధిపరంగా ఉన్న మనిషి ఎప్పుడూ తన హేతుబద్ధత ద్వారా తన కోరికలను, ఇష్టాలను కట్టడిచేద్దామనుకొంటాడు. కోరికల సంతృప్తి ఎక్కడ దాగి ఉంది, వేరే వేరే ఇష్టాల మధ్య ఏది అత్యంత ప్రాధాన్యతతో ఉంది, ఆదర్శ జీవన స్వభావం ఏమిటి, ఆ ఆదర్శం హేతుబద్ధత ద్వారా నిర్ణయించబడి, స్వభావం పరిశుద్ధం అయ్యి, ఆ ఆదర్శం సాకారమవ్వడానికి ఎలాంటి క్రమశిక్షణను అనుసరించాలి. ఇలాంటి ఆలోచనల్లో ఆ మనిషి నిమగ్నమై ఉంటాడు. ఒక ఆదర్శ వంతమైన నియమాన్ని, ఒక నిరిష్టమైన క్రమ స్వభావ నిర్వహణ, అభివృద్ధినే తన ధర్మంగా నెలకొల్పుకొంటూ ఉంటాడు. అలాంటి ధార్మిక భావన అన్నది నిజంగా హేతుబద్ధమైన జ్ఞానం ద్వారా సముద్ధరించబడి ముందంజ వేసే సమాజాన్ని నియమింపచేస్తుంది.

ఆధ్యాత్మికంగా ఆధిక్యంతో ఉన్న మనిషికి శరీరం ప్రాణం, మనస్సు, బుద్ధికి అతీతంగా ఉన్న నిగూఢ అంతరాత్మ తెలుస్తుంది. ఆ ఆత్మ జ్ఞానాన్నే తన జీవనగమనానికి ఆధారంగా చేసుకొంటాడు. మోక్షం, ఆత్మ సాక్షాత్కారం, పరమాత్మ ప్రాప్తినే జీవిత చరమస్థితిగా ఎరిగి ఆ వైపుగా తన అన్ని కార్యాకలాపాలను నడిపిస్తాడు. ఆ విధమైన జీవన విధానాన్ని ఆదర్శాన్ని సాధించడమే ఆత్మ సాక్షాత్కారానికి ఉండవలసిన ప్రవర్తనగా, అదే పరిణామ గమనాన్ని ఆ లక్ష్యం వైపుకు నడుపుతుందని, అదే తన ధర్మమని భావిస్తాడు. ఉన్నత కోవకు చెందిన సమాజం, ఇలాంటి జీవన ఆధిక్యత ద్వారా హేతుబద్ధతలోకి, హేతుబద్ధత నుండీ, దానికి అతీతమైన ప్రేమలోకి వెళ్ళడం. దైవశిఖరాలకు చేరుకొనేందుకు మానవ ఆరోహణలో గల మెట్లు.

బెంగాలి రచనలు ***177***

హేతువుకి మూల సూత్రం

ఒక ప్రత్యేక సమాజంలో ఒక రేఖలో సాగే పరిణామం ఉండదు. ~~ఈ~~ మూడు రకాల మనుషులు అన్ని సమాజాల్లోనూ ఉంటారు. అలాంటి విభిన్న వ్యక్తులు ఒకటిగా కలసి ఒక సమాజంగా ఉంటారు.

సహజ సిద్ధమైన సమాజంలో కూడా ప్రజల్ని హేతువు శాసిస్తుంది, ఇంకా ఇతరులను అధ్యాత్మ శాసిస్తుంది. ఇంకా కొంతమంది అవ్యవస్థితంగా, అసంపూర్ణంగా ఉండే వాళ్ళు సమాజంపై స్వల్ప ప్రభావాన్నే చూపుతారు అయినా కొంత అభివృద్ధి చెందితే వారు గొప్ప ప్రభావాన్ని చూపించడమే కాక సంఘం పై పట్టు సాధిస్తారు. ఏది ఏమైనా వాళ్ళు ఎక్కువ మందిని సంభాళించగల్గితేనే వాళ్ళ ప్రభావం గట్టిగా ఉంటుంది. సామాన్య ప్రజలు చాలా అధిక సంఖ్యలో ఉంటారు. భౌతిక లేదా ఆధ్యాత్మిక పరమైన వ్యక్తికుండే నియమం చాలా మట్టుకు వక్రీకరించబడుతుంది. హేతువు సంబంధమైనదంతా ఒక మామూలు ఒడంబడికగా క్షీణించి పోతుంది. తద్వారా ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్న మనిషి జీవితం తన వ్యక్తిగత ఇచ్ఛ చేసే ఒత్తిడికి, బాహ్యకట్టుబాట్లలో కూరుకుపోయి, వాటి అణిచివేతకు లోనయ్యి నిర్జీవమై దాని లక్ష్యం నుండీ దారి తప్పిపోతుంది. అట్లాంటి అంతాన్నే మనం ఎప్పుడూ గమనిస్తూ ఉంటాము.

ఎప్పుడైతే హేతువు ఆధిక్యంతో ఉంటుందో, అది అకారణమైన అభిరుచిని, నిర్మాణాన్ని నాశనం చేసేసి దానిని మార్చి ఆ పిమ్మట బౌద్ధిక జ్ఞానంతో ఉద్దీపింపబడిన ఒక ధర్మాన్ని స్థాపించడానికి ప్రయత్నించి, సమాజానికి నేతృత్వాన్ని వహిస్తుంది. సమానత్వం, స్వేచ్ఛ, సౌభ్రాతృత్వంతో కూడిన ఐరోపా ఉద్దీపనమే ఈ ప్రయత్నంలోని ఒక రూపం. విజయం అసాధ్యం. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం కొరవడిన కారణంగా బౌద్ధిక మానవుడు తనకు తాను తన శారీరక, ప్రాణిక, మానసిక ఆవేగాల ఒత్తిళ్ళకు లోబడజేసుకొని స్వంత ఆదర్శాన్ని వక్రీకరించుకొని దారి తప్పుతాడు. ఈ దశ మధ్యస్థమైనది, ఇక్కడ నిలకడ అన్నది లేదు. పతనం కాని లేదా ఉన్నతి వైపు ఊర్ధ్వగమనం గాని లేదు. ఈ రెండు గుంజల మధ్య హేతు బద్ధత ఊగిసలాడుతూ ఉంటుంది.

బెంగాలి రచనలు ***179*** — *- శ్రీ అరవిందులు*

సనాతన ధర్మము

ఆర్య ధర్మ - మూలములు

ఈ జ్ఞానము మొదటి రూప దశలను మనము ఋగ్వేదంలో గమనిస్తాము. చరిత్ర ఆరంభంలో ఆర్యధర్మ దేవాలయ ప్రవేశంలో ఆరంభానికి పాత్రలు ఇక్కడి స్తూపంపై లిఖింపబడినాయి. అయితే నిశ్చితముగా మొదటిసారి ఋగ్వేదంలో దీని గురించి ప్రస్తావన ఉందని చెప్పలేము. ఎందుకంటే ఋగ్వేదఋషులు కూడా వారి కంటే ముందు జనించిన వారు ఆర్యజాతికి చెందిన ప్రాచీన తెగవారు, మానవజాతి ప్రాచీన పితృమానవులు ఈ సత్య అమృతత్వ మార్గమును తదుపరి తరాలకై కనుగొన్నారని అంగీకరించారు. అంతేగాక వారు నూతన ఋషులు, అంతకు మునుపటి పూర్వ ఋషులు చూపించిన మార్గమును మాత్రమే తాము అనుసరిస్తున్నామని చెప్పారు. ఋగ్వేద మంత్రం కూడా పితృవర్గం యొక్క శబ్దములను ప్రతిధ్వనించడం మనం కనుగొంటాం. వారు ఉచ్చరించిన దివ్యభాషను తత్పరిణామముగా రూపొందిన ధర్మాన్ని ఋగ్వేదంలో మనము చూడగలుగుతాము. అందుచే ఇది మొట్టమొదటి స్వరూపంగా చెప్పవచ్చును. ఉపనిషత్తుల జ్ఞానము, వేదాంత సాధన అనేవి కేవలము ఈ ఉదాత్త శ్రేష్ట ధర్మము యొక్క రూపాంతరీకరణ, పరబ్రహ్మతత్వ జ్ఞానము వేదాలలోని దివ్యజీవనమును సాధించుటకు వలసిన సాధన, ఆత్మజ్ఞానము, ఉపనిషత్తుల్లో పేర్కొనబడిన బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము, ఈ రెండు కూడా ఒక సమన్వయ ధర్మంపై ఆధారపడి ఉన్నవి. బ్రహ్మాండపు పురుషుడు లేక విరాట్ పురుషుని వైవిధ్యమైన అంశలు, ధోరణులు వైశ్విక శక్తి బ్రహ్మము యొక్క సమస్త సత్యాలను ఏకమొనర్చే అప్రమేయ పరమ దివ్యత్వము. 'సర్వమ్ ఖల్విదమ్ బ్రహ్మ' అనుభవము దానిని అనుసరించడము మొదలగువన్నీ కూడా ఇందులోని సన్నిహిత విషయ అంశములు.

బెంగాలి రచనలు ***61-62***

సనాతన ధర్మము - భారతదేశము

మనము తరచుగా హైందవ మతము, సనాతన ధర్మము గురించి మాట్లాడుతూ ఉంటాం. అయితే మనలో కొందరికి మాత్రమే ఆ మతమేమిటో

తెలుసు. ఇతర మతాలలో విశ్వాసము, వృత్తి, వ్యాపారము అనేవి అధిక ప్రాధాన్యత వహిస్తాయి. అయితే సనాతన ధర్మమనేది జీవితమే. దీనిని జీవించినంత ఎక్కుగా నమ్మడముండదు ఈ ధర్మమనేది మానవజాతి మోక్షానికై ఈ ద్వీపకల్పానికి గతము నుండి విడిగా ప్రత్యేకముగా అట్టిపెట్టబడినది. ఈ ధర్మము జీవించడమే, విశ్వసించడం కాదు. మతమును అందించడానికే భారతదేశము జాగృతమగుచున్నది. ఇతర దేశాల వలే స్వార్థం కోసం గాక లేక తాను దృఢంగా ఉన్నప్పుడు బలహీనులను అణగదొక్కడానికి తాను జాగృతం కావడం లేదు. భూమిపై శాశ్వత ప్రకాశమును వ్యాప్తి చేయుటమనే బాధ్యతను నెరవేర్చుటకు ఆమె జాగృతమగుచున్నది, బలపడుచున్నది, భారతదేశము సదా తన కొరకు గాక మానవజాతి కొరకు మనుగడ సాగించినది. తన స్వీయ ఘనత కొరకే గాక, మానవజాతి కొరకు ఆమె గొప్పది కావాలి.

ఈ సనాతన ధర్మము, ఈ శాశ్వత మతమును గురించి ఇంతకు మునుపు నీకు తెలియదు. ఇప్పుడు నేను నీకు తెలియజేస్తున్నాను. నీలోని అజ్ఞేయవాదికి సంశయవాదికి సమాధానమివ్వబడింది. ఎందుకంటే లోలోపలికి లేక అంతరంగానికి సంబంధించిన, బాహ్యానికి సంబంధించిన సాక్ష్యాలు చూపబడ్డాయి. భౌతికమైనవి, విషయగతమైనవి నిన్ను సంతృప్తి పరిచినాయి. ఇక ముందుకు సాగినపుడు, నీ దేశానికి సదా ఈ మాట చెప్పు - సనాతన ధర్మము కోసమే ఈ దేశ ప్రజలు జాగృతం కావాలి. అది ప్రపంచము కొరకు అంతే కానీ వారి కొరకు మాత్రమే కాదు. ప్రపంచ సేవ కోసము వారికి నేను స్వతంత్రమిస్తున్నాను. అందుచేత భారతదేశము జాగృతము కాబోతుందంటే అది సనాతన ధర్మము జాగృతం కావడమే. ధర్మము కొరకు ధర్మముచేత మాత్రమే భారతదేశము మనగలుగుతుంది. మతము ప్రాధాన్యత ఎక్కువ చేయుడం అంటే దేశ ఖ్యాతి పెంచడము. నేను ప్రతి వ్యక్తిలోను ప్రతివిషయంలోను, సర్వత్రా ఉన్నాననే విషయం నీకు చూపించాను. నేను ఈ ఉద్యమంలో ఉన్నాను. దేశం కొరకు పోరాడుచున్న వారిలోనే గాకుండా వారిని వ్యతిరేకించే వారిలోను, వారి మార్గానికి అడ్డుగా ఉన్నవారిలోను నేను పనిచేస్తున్నాను. ప్రతి ఒక్కరిలో నేను పనిచేస్తున్నాను. మనుషులు ఏమనుకున్నా, ఏం చేస్తున్నా వారు కేవలము నేను ఉద్దేశించిన ప్రయోజనము మాత్రమే, వారందరూ నా కార్యమే నిర్వహిస్తున్నారు. వారు నా శత్రువులు కాదు. నా

పనిముట్లు, నీ కార్యకలాపాలన్నింటిలోను నీకు తెలియకుండానే నీవు ముందుకు సాగుతున్నావు. నీవు ఒకటి అనుకొంటావు. మరొకటి చేస్తావు. నీవు ఒక ఫలితం కోసం లక్ష్యం పెట్టుకొంటావు. అయితే నీ ప్రయత్నాలు తత్ విరుద్ధంగా వేరుగా వేరే పనిచేస్తాయి. శక్తి అనేది ఏతెంచి ప్రజల్లోకి ప్రవేశించింది. చాలాకాలం క్రితం నుండి నేను ఉద్యమాన్ని సిద్ధం చేస్తున్నాను. ప్రస్తుతము సమయము ఏతెంచింది. దీనిని సాధించుటకు నేను నాయకత్వం వహిస్తాను."

CWSA 8:6-11

సనాతన ధర్మము, హైందవ మతము

అప్పుడు నీకు నేను ఈ విధంగా చెప్పాను. "మీ సంఘము పేరు, మత సంరక్షణ సంఘము. సరే ఈ మతాన్ని రక్షించడం, హిందూమతమును ప్రపంచము కొరకు రక్షించడము, ఉద్ధరించడము ఇది మన ముందర ఉన్న కర్తవ్యము. అయితే హైందవ మతమంటే ఏమిటి? మనము సనాతనముగా శాశ్వతముగా పిలువడే ధర్మమేమిటి? ఇది హైందవ ధర్మం మాత్రమే... ఎందుకంటే ఈ ద్వీపకల్పమనేది విడిగా ప్రత్యేకముగా సముద్రము, హిమాలయాలచే వేరుపరచబడి వృద్ధి చెందినది. ఎందుకంటే ఈ పవిత్రమైన, ప్రాచీనమైన భూమికి ఆర్యజాతి ద్వారా తరతరాలుగా నిలబెట్టవలసిన బాధ్యత ఇవ్వబడింది. అయితే ఒకే దేశ పరిమితులతో సంకుచితముగా ఇది ఏర్పరచబడలేదు. ప్రత్యేకించి ఈ ప్రపంచములో పరిమితమైన భాగంగా దీనికి అవధులు కల్పించబడలేదు. అందుచేతనే హైందవ మతమును శాశ్వతమతమని పిలుస్తున్నాము. ఎందుకంటే ఇది వైశ్వికమతము, అన్యులందరిని కలుపుకుంటుంది. ఒక మతము గనుక వైశ్విక ధోరణి కలిగి ఉండకపోతే అది శాశ్వతము కాదు. సంకుచిత మతము, ఒక తెగకు చెందిన మతము, విడిగా వున్న మతము కేవలం పరిమిత కాలానికి పరిమిత ప్రయోజనానికి మాత్రమే ఉంటుంది. ఈ హైందవ ధర్మము పదార్థ వాదముపై విజ్ఞాన శాస్త్రం యొక్క అన్వేషణలను, ఊహలను కలుపుకొని దానిపై విజయం సాధించగలదు. అంతేగాక భిన్న దర్శనములు భావనలు కూడా. ఈ ఒక్క మతము మానవులకు దైవ సాన్నిహిత్యమును గురించి ప్రభావం చూపగలుగుతుంది. తనపరిధిలో దైవాన్ని చేరుటకు గల సమస్త సంభావ్యతల మార్గాలన్నీ కలుపుకుంటుంది. భగవంతుడు సర్వంలో ఉన్నాడని, అన్ని

విషయాలలో ఉన్నా, అతనితో మనము చరిస్తున్నా, మన ఉనికి అతడేననే సత్యమును ప్రతిక్షణము నొక్కి చెబుతుంది. అన్ని మతాలు ఈ విషయాన్ని అంగీరిస్తాయి. ఈ మతం మాత్రమే మన ఉనికిలో ప్రతిభాగము కూడా ఈ సత్యమును అర్థం చేసుకోగలదని, సాక్షాత్కరింపజేసుకోగలదని స్పష్టం చేస్తుంది. ప్రపంచమేమిటన్నది, ఈ ప్రపంచం వాసుదేవలీల అని ఈ మతము ప్రపంచానికి చూపిస్తుంది. ఈ లీలలో మనము ఎంత అద్భుతంగా మన పాత్రను నిర్వహించవచ్చునో ఈ మతం చూపుతుంది. దాని సూక్ష్మతను నియమాలను శ్రేష్ఠతను నిబంధనలను తెలుపుతుంది. ఈ మతము జీవితంలో ఏ స్వల్పభాగ వివరణను గాని వేరుచేయదు. దానికి అమృతత్వం అంటే ఏమో తెలుసు. మృత్యువు యథార్థతను పూర్తిగా మననుండి తొలగించి వేసినది.

CWSA 8:11-12

సనాతన ధర్మము - జాతీయ వాదము

ఈ దినము మీకు చెప్పడానికి నా వాణిలో ఈ మాట చెప్పబడింది. నేను ఏమి మాట్లాడాలనుకున్నది నా నుండి పక్కకుపోయింది. అతీతమైనది ఏది ఇవ్వబడిందో దాని గురించి చెప్పలేము. నాకు ఏ మాట ఆదేశముగా వచ్చిందో అది మాత్రమే నేను మీకు చెప్పగలను, ఆ మాట ప్రస్తుతము నిలిచిపోయింది. ఇంతకు ముందు ఒకసారి నేను మీకు నాలోని ఈ శక్తితో మాట్లాడాను. అప్పుడు నేను ఈ ఉద్యమం అనేది రాజకీయ ఉద్యమం కాదని, జాతీయ వాదమనేది రాజకీయాలు కాదని అది మతమని, విశ్వాసమని, నమ్మకయని చెప్పాను. అదే విషయము నేను ఈ రోజు ఇంకొకరకముగా చెప్పుచున్నాను. జాతీయవాదము సిద్ధాంతమని, మతమని, విశ్వాసమని నేను చెప్పడం లేదు. సనాతన ధర్మమే మనకు జాతీయవాదమని నేను అంటున్నాను. హిందూ దేశము సనాతన ధర్మంతో జనించినది, దానితో అది చరిస్తుంది, అభివృద్ధి చెందుతుంది. సనాతన ధర్మము పతనమైతే దేశం పతనమవుతుంది. సనాతన ధర్మము నశిస్తే ఆ ధర్మంతో పాటు దేశము నశిస్తుంది. అందుచే సనాతన ధర్మమే జాతీయ వాదము. ఈ సందేశం గురించే నేను మీతో మాట్లాడవలసి ఉంది.

CWSA 8:12

ధర్మం యొక్క వైశ్విక, వైయక్తిక అంశాలు

జీవితం సమస్త సత్ప్రవర్తన ఈ జ్ఞానముపై ఆధారపడింది. భారతీయ సంస్కృతికి ఆధారము ధర్మము. స్వీయ సంస్కృతి యొక్క యుక్తమైన అవగాహన, యుక్తమైన దృక్పథములబట్టి జీవించడము. విషయాలు జీవితాన్ని గురించి జ్ఞానము, అట్టి జ్ఞానమును అనుసరించి కర్మ. ఈ విధముగా ప్రతి మనిషికి, వర్గానికి, రకానికి, జాతికి, అంతరాత్మ, మనస్సు, ప్రాణికము శరీరము వాటి ధర్మాలననుసరించి కార్యకలాపాలు అయితే విస్తృతమైనది లేక చాలా ముఖ్యమైన ఆవశ్యకమైన ధర్మములోని అంశ ఏమంటే మనిషి సాంస్కృతిక క్రమతాపూర్వక నైతిక స్వభావము. జీవితంలో నైతిక దృక్పథము, కొన్ని రకాల విమర్శకుల ఆశ్చర్యపు అజ్ఞాన అభిప్రాయాలకు విరుద్ధముగా చాలా అధిక పరిమాణములో ప్రాధాన్యతను ఆకర్షించింది. అది భారతీయ ఆలోచనలోను, రచనలోను అధిక భాగాన్ని ఆక్రమించింది. శుద్ధ జ్ఞానానికి, ఆత్మ సంబంధమైన అంశాలకు సమర్పితం కాలేదని దానికుండాల్సిన అత్యున్నత భావన గాని, అది అందుకునే ఆదర్శం గాని, సాధన సంబంధమైనది గాని నైతిక జీవన పార్శ్వంలో లేదని దూరంగా నెట్టివేయబడినది. అయినా చెప్పుకోదగిన ఊహాగానాలు దానికి భిన్నంగా ఉన్నాయి. భారతీయ ఆలోచన మానవ నైతిక స్వభావము ప్రపంచపు నైతిక నియమాల గురించి అధిక ప్రాధాన్యమిచ్చింది. అయితే కొన్నిసార్లు దీనికి విరుద్ధముగా కొన్ని మినహాయింపులు ఉన్నాయి. తన కోరికలను సంతృప్తి పరుచుకోవడంలో మానవుడు సమర్థింపబడ్డాడు. ఎందుకంటే జీవితంలో సంతృప్తి కొరకు, వ్యాప్తి కొరకు అది అవసరము. అయితే తన ఉనికిలోని కోరికలు నిర్దేశించినట్లుగా పాటించుటకు కాదు. ఎందుకంటే అన్ని విషయాలకు ఒక ఉచ్చతమ నియమముంది. ప్రతి ఒక్కటి దాని వైపున వున్న ఆసక్తి, కోరికలే గాకుండా దాని ధర్మము, యుక్త సాధన నియమము, సంతృప్తి, విస్తరణ, నియంత్రణ మొదలగునవి కూడా ఉన్నాయి. అందుచే శాస్త్రాలలో పండితులచే నిర్ణయింపబడిన ధర్మము అనుసరించుట యుక్తమైనది. అది కర్మ యొక్క సత్యమైన నియమము. మొదటగా ధర్మము పరిధిలో సామాజిక నియమం ఉంది. ఎందుకంటే మనిషి జీవితం కేవలము ప్రాథమికంగా తన ప్రాణిక, అంతర్గత, వైయక్తిక స్వకీయతే గాక అంతకంటే అధికముగా జాతికి, ఒక తెగకు సంబంధించి ఉంటుంది. ఎందుకంటే అత్యంత ఆవశ్యకముగా తనలోను, ఇతరులలోను ఉన్న ఆత్మ కొరకు, దైవము

కొరకు ఇది ముఖ్యము. అందుచే వ్యక్తి మొదటగా జాతికి చెందిన ఆత్మకు లేక సామూహిక ఆత్మకు లొంగి ఉండాలి. అయితే దీని అర్థం అతివాదులైన మత సంప్రదాయవాదులు భావించేటట్లుగా తన స్వకీయతను పూర్తిగా రద్దుచేసుకొనే భావం కాదు. వ్యక్తి తన స్వభావాన్ని అనుసరించి అదేవిధంగా సామాజిక వర్గము, సమాజము, దేశముల నియమములు, నిబంధనలు, కట్టుబాట్లతో సామరస్య పూర్వకంగా ప్రవర్తించాలి, జీవించాలి. తద్వారా అతని ఉనికి యొక్క ఔన్నత్య ప్రాప్తి దేశానికి కూడా ఉపయోగపడుతుంది. మానవజాతికి ఉపయోగపడుతుంది. బౌద్ధులు ఈ విషయాన్ని నొక్కి చెప్పారు. ఆ విధంగా జీవిస్తూ ప్రవర్తించడం వలన వ్యక్తి ధర్మం యొక్క సామాజిక స్థాయిని అధిగమించ గలుగుతాడు. ఆదర్శ పద్ధతి జీవిత పునాదికి ఎలాంటి సంక్షోభం కలిగించదు. తుదకు ఆత్మిక స్వేచ్ఛలోనికి వికాసం చెందుతాడు. ఎప్పుడైతే నియమాలు కర్తవ్యాలు అనేవి బంధించవో అతడు దివ్య స్వభావపు పరమస్వేచ్ఛ అమృతత్వ ధర్మములోనికి కదిలి ఆ విధంగా ప్రవర్తించ గలడు. ధర్మానికి చెందిన ఈ అంశలు లేక ధోరణులు అన్నీ పరస్పరం అనుసంధానమై వికాసాత్మక ఐక్యతకు దారి తీస్తుంది. ఉదాహరణకు ఆ విధంగా నాలుగు వ్యవస్థల్లో ప్రతి ఒక్కటి దానికంటూ సామాజిక కార్యకలాపాలు నైతిక ప్రమాణాలు కలిగి ఉంటాయి. అయితే శుద్ధ నైతిక మనుగడ వికాసానికి ఆదర్శపు నియమం కూడా ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరు తన ధర్మమును అనుసరించి తన కర్మను దైవం వైపుకు తిప్పడం ద్వారా దాని పరిధుల నుండి బయటపడి ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛను పొందగలుగుతారు.

CWSA 20:226-27

సనాతన ధర్మ సార్వత్రికత

పురాతన మానసిక సార్వత్రికతచే సరళీకరించబడిన భారతీయ నీతి వ్యవస్థ, పెరుగుతున్న సన్యాసి ధోరణి, నిర్దిష్టంగా శిఖర స్థాయిలో నిష్ఠాగరిష్ఠ ఆచారాలు ఉన్నప్పటికీ, మనిషి కళాసౌందర్యాత్మకదృష్టిని లేదా సుఖవాదాన్ని నిషేధించలేదు లేదా హింసాత్మకంగా వాటిని నిరుత్సాహపరచలేదు. అన్ని రకాల, అన్ని తరగతుల కళాసౌందర్యాత్మక సంతృప్తి సంస్కృతిలో ఒక ముఖ్య భాగం. కవిత్వం, నాటకం, పాటలు, నృత్యం, సంగీతం, చిన్నా పెద్ద కళలు ఋషుల అనుమతిని పొందడంతో పాటు ఆత్మ సంస్కృతికి (అభివ్యక్తీకరణకి)

సాధనాలుగా చేయబడ్డాయి. ఒక న్యాయ సిద్ధాంతం మొదట్లో వాటిని స్వచ్ఛమైన కళాసౌందర్యాత్మక సంతృప్తికి సాధనాలుగా భావించింది, ప్రతి ఒక్కటి దాని స్వంత ప్రాథమిక నియమంపై, శాసనంపై స్థాపించబడింది, కానీ ఆ ప్రాతిపదికన, దానికి పరిపూర్ణ శ్రద్ధతో వ్యక్తికి సంబంధించిన మేధో, నైతిక, మతపరమైన అభివృద్ధికి సేవ చేయడానికి మాధ్యమంగా తర్వాత మారింది. రెండు విశాల భారతీయ మహాకావ్యాలను ధర్మశాస్త్రాలతో సమానంగా గొప్ప చారిత్రక-పౌరాణిక చారిత్రక కథనాలుగా, ఇతిహాసాలుగా పరిగణించడం గమనార్హం. అవి, అంటే, జీవితానికి సంబంధించిన గొప్ప, స్పష్టమైన, ప్రభావవంతమైన చిత్రాలు, కానీ అవి జీవితంలో గొప్ప, ఉన్నత నైతిక, మతపరమైన స్ఫూర్తికి సంబంధించిన నియమాన్ని, ఆదర్శాన్ని చూపిస్తాయి. వాటి అత్యున్నత ఉద్దేశ్యంలో దివ్య భావనా, ప్రపంచ చర్యలో ఆత్మ ఆరోహణా మార్గం వైపు దృష్టి సారిస్తాయి. భారతీయ చిత్రలేఖనం, శిల్పకళ, వాస్తు శాస్త్రం మానవుని సామాజిక, పౌర, వ్యక్తిగత జీవిత కళాసౌందర్యాత్మకతకు, వ్యాఖ్యలకు చేయవలసిన సేవను తిరస్కరించలేదు. అన్ని ఆధారాలు చూపినట్లుగా, ఈ కళలు వాటి సృష్టి ఉద్దేశ్యాలలో గొప్ప పాత్ర పోషించాయి, అయినప్పటికీ కళల అత్యున్నత కృషి(ఉపయోగం) గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతి కోసం కేటాయించబడింది, ఆత్మ, భగవంతుడు, ఆధ్యాత్మికత, అనంతం పై భారతీయ మానసిక చింతన ఒత్తిడిలో కళలు పట్టుబడి మునిగిపోవడాన్ని మనం అంతటా చూస్తున్నాము. కళా సౌందర్యాత్మకత, సుఖవాద జీవి ఉత్పత్తి మతానికి, ఆధ్యాత్మికతకు సహాయంగా ఉండడం కోసమే చేయబడిందని, ఆ ప్రయోజనం కోసం ఉదారంగా ఉపయోగించబడిందని మాత్రమే కాకుండా, ఆ వ్యక్తిని ఆత్మకు మనిషి చేరువయ్యే ప్రధాన ద్వారాలలో ఒకటిగా కూడా మనం దానిని గమనించాలి.

CWSA 20: 227-28

జీవితమంతా ధర్మ క్షేత్రమే

మన దేశంలోని జ్ఞానులు ధర్మానికి సంబంధించిన సంకుచిత వివరణను (అంటే జీవిత సరైన నియమం, దివ్య శాసనం) జీవితంలోని గొప్ప కార్యకలాపాలకు విరుద్ధంగా ఉంటుందని ఎప్పుడు అంగీకరించలేదు.

జీవితమంతా ధర్మానికి క్షేత్రమే అనే గొప్ప, లోతైన సిద్ధాంతం హిందువుల జ్ఞానంలో, అభ్యాసంలో అడుగున ఉంది. పాశ్చాత్య బోధనల వల్ల కళంకం చెందిన మన విద్య, జ్ఞానాలు వక్రీకృత, క్రమవిరుద్ధ స్థితికి దిగజారిపోయాయి. త్యాగం, భక్తి లేదా సాత్విక దృక్పథం తప్ప మరేమీ ధర్మంలో భాగం కాలేదనే తప్పుడు భావనకు మనం తరచుగా లోబడుతూ ఉంటాము. పాశ్చాత్య దేశాలలో మనుషులు మతాన్ని అంత ఇరుకైన భావనతో అధ్యయనం చేస్తారు. హిందువులు జీవితంలోని అన్ని కార్యకలాపాలను ధర్మం, అధర్మం ("ధర్మం కానిది") అనే రెండు వర్గాలుగా విభజించారు, పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో వారు మతం, మతతత్వానికి వ్యతిరేకం (మతాన్ని అంగీకరించని తత్వం), మత పరిధికి, మతతత్వానికి వ్యతిరేక పరిధికి వెలుపల జీవితంలోని చాలా లక్ష్యాలు, కార్యకలాపాలను పెంపొందించడం వంటి మూడు విభాగాలను చేశారు. దైవాన్ని స్తుతించడం, ప్రార్థనలు చేయడం, ఉపదేశాలు ఉచ్చరించడం, చర్చిలో పాస్టర్ ప్రసంగాలు వినడం, ఇతర అనుబంధ కార్యకలాపాలు మతం పేరుతో జరుగుతాయి. నైతికత మతంలో భాగం కాదు, అది స్వయంగా ఒక ప్రత్యేక వర్గాన్ని ఏర్పరుస్తుంది. కానీ చాలామంది మతాన్ని, నైతికతని రెండింటినీ ధార్మికతకి సహాయక అవయవాలుగా అంగీకరిస్తారు. చర్చికి హాజరు కాకపోవడం, నాస్తికత్వం లేదా అజ్ఞేయవాద స్ఫూర్తిని అంగీకరించడం, మతాన్ని తక్కువ చేసి మాట్లాడటం లేదా దాని పట్ల ఉదాసీనత చూపడం వంటి వాటిని మతతత్వానికి వ్యతిరేక, అనైతిక చర్యలు అంటారు. పైన పేర్కొన్న అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇవి రెండు కూడా అధార్మికత లోకి వస్తాయి. కానీ మరోలా ఇక మిగిలిన చాలా పనులు, కార్యకలాపాలు మతానికి, మతతత్వ వ్యతిరేకత వెలుపల ఉంటాయి. మతం-జీవితం, ధర్మం-కర్మ అనేవి వేర్వేరు వర్గాలు. మనలో చాలా మంది ధర్మాన్ని ఈ విధంగా వక్రీకరించిన విధానంలోనే అర్థం చేసుకుంటారు. ఆ మనుషులు సాధువులు- సన్యాసులు, పరమాత్ముడు, దేవుళ్ళు లేదా దేవతలు, ప్రపంచాన్ని త్యాగం చేయడం వంటి వాటికి సంబంధించిన ప్రతిదాన్ని ధర్మంగా భావిస్తారు. కానీ నువ్వు ఏదైనా ఇతర అంశాన్ని లేవనెత్తితే, వారు "ఇది ప్రపంచానికి సంబంధించినది, మతానికి సంబంధించినది కాదు" అని నిరాకరిస్తారు. పాశ్చాత్య భావనకి చెందిన మతం వారి మనసులో వేళ్ళూనుకుంది. 'ధర్మం' అనే పదాన్ని వినగానే వారు వెంటనే 'మతం' గురించి ఆలోచిస్తారు, వారు తెలియకుండానే ఆ పదాన్ని అదే అర్థంలో

ఉపయోగిస్తారు. కానీ మనం మన స్థానిక పదాలకు అలాంటి విదేశీ అర్థాలను ఆపాదిస్తే, మనం సార్వజనీన, శాశ్వత ఆర్య భావనలు - బోధనల నుంచి పక్క దారి పట్టడం ఖాయం. సమస్త జీవితమూ ధర్మ క్షేత్రమే, ప్రపంచంలోని జీవితం దానికి మినహాయింపు కాదు. కేవలం ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం లేదా భక్తి పట్ల ప్రేరణ మాత్రమే ధర్మం కాదు, క్రియ(చర్య) కూడా ధర్మమే. ఈ గొప్ప బోధన మన సాహిత్యం అంతటా యుగాల నుండి వ్యాపించి ఉంది.

ఏష ధర్మః సనాతనః.

*

అత్యున్నతమైన గొప్ప ధర్మం

చాలా మంది పనులు ధర్మంలో భాగమైనప్పటికీ, అన్ని రకాల పనులు అలా కావు అని భావిస్తారు. సత్వగుణంతో నియంత్రించబడి, నివృత్తి, సంయమనం లేదా విరమణకు దోహదపడేవి మాత్రమే ఈ బిరుదుకు అర్హమైనవి. ఇది కూడా ఒక తప్పుడు భావన. సాత్విక కర్మలు ధర్మమైనట్లే, రాజసిక కర్మలు కూడా ధర్మమే. జీవుల పట్ల కరుణ చూపడం ధర్మమైనట్లే, ధర్మయుద్ధంలో ఆ భూమికి శత్రువును నాశనం చేయడం కూడా ధర్మమే. ఇతరుల మంచి కోసం తన స్వంత ఆనందాన్ని, సంపదను లేదా జీవితాన్ని కూడా త్యాగం చేయడం ధర్మమే, అలాగే ధర్మానికి సాధనమైన శరీరాన్ని సరైన స్థితిలో ఉంచుకోవడం కూడా ధర్మమే. రాజకీయాలు కూడా ధర్మమే, కవిత్వం రాయడం, చిత్రాలు గీయడం అది కూడా ధర్మమే, మధురమైన పాటల ద్వారా ఇతరుల హృదయాలను సంతోషపెట్టడం కూడా ధర్మమే. స్వార్థంతో కళంకం కాని పని ఏదైనా, అది చిన్నదైనా లేదా గొప్పదైనా, అది ధర్మమే. మనం ఒక విషయాన్ని గొప్పగా లేదా తక్కువగా భావిస్తాము, దైవం ఎదుట గొప్పదని, తక్కువదని ఏదీ ఉండదు. ఒక వ్యక్తి తన స్వభావానికి తగ్గట్లుగా పనులు చేస్తున్నప్పుడు, అతని వైఖరిని లేదా ఊహించని పరిస్థితుల వల్ల ఆ వ్యక్తి ప్రతిస్పందించి, కనబరిచే వైఖరిని మాత్రమే ఆయన చూస్తాడు. అత్యున్నతమైన గొప్ప ధర్మం ఇదే: మనం ఏ పని చేసినా, దానిని భగవంతుని పాదాలకు అంకితం చేయడం, దానిని యజ్ఞంగా లేదా పవిత్ర త్యాగంగా చేయడం, దానిని తన స్వంత స్వభావంతో చేసినట్లుగా సమాన హృదయంతో అంగీకరించడం:

ఈశా వాశ్యమిదం సర్వం యత్ కిఞ్చ జగత్యాం జగత్,
తేన త్యక్తేన భుఞ్జీథా మా గృధః కస్య స్విద్ధనమ్.

కుర్వన్నే వేహ కర్మణి
జిజీ విషేచ్ఛతం సమాః (ఈశా.ఉ.)

అంటే, మనం చూచేది లేదా చేసేది లేదా ఆలోచించే ప్రతిదాన్ని ఆయనలో చూడటం, అతని ఆలోచనతో అన్నింటినీ ఒక కవచంతో కప్పి ఉంచడం గొప్ప మార్గం. పాపం లేదా మతతత్వానికి వ్యతిరేకమైనవి ఈ కవచంలోకి ఎప్పుడూ చొచ్చుకుపోలేవు. దేనికోసమూ ఆరాటపడకుండా, అన్ని పనుల పట్ల మన హృదయంలో కోరికను, అనుబంధాన్ని వదులుకొని, కర్మల ప్రవాహంలో మనం పొందే ప్రతిదాన్ని ఆస్వాదించడం, అన్ని రకాల పనులను చేయడం, శరీరాన్ని కాపాడుకోవడం - ఇది దేవునికి ఇష్టమైన ప్రవర్తన, ఇది నిజంగా గొప్ప ధర్మం. ఇదే నిజమైన సంయమనాన్ని ఏర్పరుస్తుంది. బుద్ధి లేదా తెలివైన సంకల్పం నివృత్తి లేదా సంయమనానికి స్థానం, ప్రాణం, ఇంద్రియాలు ప్రవృత్తి లేదా శక్తిశీల ప్రేరణకు క్షేత్రం. బుద్ధి ఒక నిర్లిప్త సాక్షిలా సమతుల్యతను కొనసాగించాలి, దేవుని ప్రవక్త లేదా ప్రతినిధిగా వ్యవహరించాలి, కోరిక నుండి విముక్తి పొంది, ఆయన మంజూరు చేసిన ప్రేరణను ప్రాణానికి, ఇంద్రియాలకు తెలియజేయాలి. అప్పుడు జీవితం, ఇంద్రియాలు తదనుగుణంగా పనిచేస్తాయి. కర్మలను త్యజించడం గొప్ప విజయం కాదు, కోరికలను త్యజించడం వాస్తవికంగా త్యజించడం అనిపించుకుంటుంది. భౌతిక ఉపసంహారణ ఉపసంహారణ కాదు, చైతన్యం ద్వార పాల్గొనకపోవడమే వాస్తవిక ఉపసంహారణ.

*బెంగాలి రచనలు: **204***

అన్ని ధర్మాలకు అతీతంగా:

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు
మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియో-సి మే (18:65)

సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః (18:66)

(నా గురించి ఎల్లప్పుడూ ఆలోచించు, నన్ను ప్రేమించు, ఆరాధించు, నాకోసం త్యాగం చేసేవాడిగా వుండు, నాకు నమస్కరించు. నా దగ్గరకు నువ్వు వస్తావు, ఇదే నీకు నా ప్రతిజ్ఞ, వాగ్దానం, ఎందుకంటే నువ్వు నాకు ప్రియమైనవాడివి. అన్ని ధర్మాలను విడిచి పెట్టి, నన్ను మాత్రమే ఆశ్రయించు. నేను నిన్ను అన్ని పాపాల నుండి, చెడు నుండి విడిపిస్తాను, దుఃఖించకు).

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, ఈ రెండు శ్లోకాల అర్థం ఆత్మ సమర్పణ. వ్యక్తి కృష్ణుడికి ఎంతమేరకు శరణాగతి చేయగలడో, అంతగా ఆ దయామయుని కృప ద్వారా దివ్య శక్తి అతని శరీరంలోకి దిగి వచ్చి, అతన్ని పాపం నుండి విముక్త పరచి, అతనికి దివ్య స్వభావాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ఈ ఆత్మ సమర్పణ గురించి శ్లోకంలోని మొదటి భాగంలో వివరించబడింది. వ్యక్తి తన్మనా, తద్భక్త తద్యాజీ అయి ఉండాలి. తన్మనా అంటే ప్రతి జీవిలోనూ ఆయనను చూడటం, అన్ని సమయాల్లో ఆయనను గుర్తుంచుకోవడం, పరిపూర్ణ ఆనందంలో ఉండటం, ఆయన శక్తి, జ్ఞానం, ప్రేమల ఆటను అన్ని పనులు, సంఘటనలలో తెలుసుకోవడం. తద్భక్త అంటే పూర్తి విశ్వాసం, ప్రేమలపై స్థాపించబడిన ఆయనతో ఐక్యతను సూచిస్తుంది. తద్యాజీ అంటే ఎక్కువ, తక్కువ అన్ని కర్మలను కృష్ణుడికి అర్పించడం ఆ లక్ష్యం కోసం అహంకార ప్రయోజనాలను, కర్మ ఫలాలను వదులుకోవడం ద్వారా సరైన నియంత్రణా మార్గంలో పనిచేయడంలో నిమగ్నమవ్వడం.

మానవుడు తనంతట తాను సంపూర్ణ శరణాగతి చేయడం కష్టం, కానీ అతను కొంచెం ప్రయత్నం చేసినా, భగవంతుడు స్వయంగా అతనికి భరోసా ఇచ్చి, అతని గురువు, రక్షకుడు, స్నేహితుడు అయ్యి, యోగ మార్గంలో అతన్ని ముందుకు నడిపిస్తాడు. స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహతో భయాత్. ఈ ధర్మంలో స్వల్ప భాగం కూడా గొప్ప భయం నుండి విముక్తి కలిగిస్తుంది. ఈ ధర్మాన్ని ఆచరించడం సులభం, ఆనందదాయకం అని ఆయన చెప్పారు. నిజానికి అది అల్లాగే జరుగుతుంది, అయినప్పటికీ సంపూర్ణ సమర్పణ ఫలితంగా వ్యక్తీకరించలేని ఆనందం, స్వచ్ఛత, శక్తి సముపార్జన ఉంటాయి. మామేవైశ్యసి (నీవు నా దగ్గరకు వస్తావు) అంటే మానవుడు నన్ను కనుగొంటాడు. నాతో జీవిస్తాడు, నా స్వభావాన్ని పొందుతాడు. ఈ మాటలలో సాదృశ్యం, భగవంతుని స్వభావం, సాలోక్యం, భగవంతునితో జీవించడం, సాయుజ్యం, భగవంతునితో తాదాత్మ్య సాక్షాత్కారాలు ప్రస్తావించబడ్డాయి.

ధర్మం అందరిదీ

అయితే, ఈ ధర్మాన్ని కొద్దిగా ఆచరించినా గొప్ప శక్తి, కల్మషం లేని ఆనందం, పూర్ణ ఆనందం, స్వచ్ఛత లభిస్తాయి. ఈ ధర్మం ప్రత్యేక లక్షణాలు కలిగిన వ్యక్తుల కోసం మాత్రమే సృష్టించబడలేదు. బ్రాహ్మణుడు, క్షత్రియుడు, వైశ్యుడు, శూద్రుడు, పురుషుడు, స్త్రీ, అణగారిన జన్మకు చెందిన అన్ని జీవులు ఈ ధర్మాన్ని పాటించడం ద్వారా తనను చేరుకోవచ్చని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఆయనను ఆశ్రయిస్తే, అత్యంత పాపి కూడా త్వరగా శుద్ధి అవుతాడు. కాబట్టి, ప్రతి ఒక్కరూ ఈ ధర్మాన్ని అనుసరించాలి. జగన్నాథుని ఆలయంలో కుల వివక్ష చూపబడదు. అయినప్పటికీ ఈ ధర్మం ద్వారా పొందే మహిమ ఇతర మతాలలో సూచించబడిన అత్యున్నత స్థితి కంటే ఏ విధంగానూ తక్కువ కాదు.

*బెంగాలీ రచనలు : **79-80***

ధర్మ పున: స్థాపన

గీతలో చెప్పినట్లుగా, ధర్మ పున: స్థాపనయే అవతారం ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అనేది మన అందరికీ కనిపించే బాహ్య అర్థం. కాలం ఒక యుగం నుండి మరొక యుగమునకు మారుతున్నప్పుడు ఆ యుగ ధర్మం క్షీణించి, నశించి పోతుంది. అధర్మం పెచ్చు పెరిగి ధర్మాన్ని అణచి వేస్తున్నప్పుడు భగవంతుడు ఒక రూపంలో అవతరించి అధర్మాన్ని రూపుమాపి, ధర్మాన్ని తిరిగి స్థాపిస్తాడు. భగవంతుడు దుర్మార్గులు, అధర్ములు అయిన రాక్షసులనుండి ధర్మాత్ములను కాపాడడానికే కాక అవతారం యొక్క అసలైన ఆధ్యాత్మిక ఉద్దేశ్యం మరొకటి వుంటుంది. ఉపయోగించే భాష చాలా తేలిగ్గా అవతార తత్వానికి పూర్తి ప్రగాఢమైన, ఆధ్యాత్మిక అర్థానికి సరిపడని అల్పమైన అర్థాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ ఉంటుంది. 'ధర్మం' అనే పదం నైతికంగా, ఆచరణాత్మకంగా, సహజంగా, తాత్వికంగా, మతపరంగా, ఆధ్యాత్మికంగా చాలా ప్రాముఖ్యత గలది. ఇన్ని రకాలుగా ప్రాముఖ్యత కలిగినదైనా దానిని మనం చాలా సందర్భాలలో ఏదో ఒక్క ఉద్దేశ్యంలోనే ప్రయోగిస్తూవుంటాం. 'నైతికం'గా తీసుకుంటే అది న్యాయ సంబంధ ప్రవర్తనా నియమం వంటిది. ఇక 'ఆచరణాత్మకంగా' అంటే అది సామాజిక, రాజకీయ న్యాయానికి సంబంధించి న్యాయాన్ని పాటించేటట్లు చేస్తుంది. ఈ అర్థంలో తీసుకున్నట్లయితే ఎప్పుడైతే అన్యాయం, అధర్మం,

అణచివేత విస్తరిస్తుందో, అప్పుడు ఒక అవతారమూర్తి దిగి వచ్చి, దుష్టత్వాన్ని నాశనం చేసి, అన్యాయాన్ని అణచివేసి, రూపుమాపి, మంచిని రక్షించి, మానవాళిలో నైతిక సమానత్వాన్ని, ధర్మాన్ని పునః స్థాపిస్తాడు.

CWSA 19:169

ధర్మ రక్షకుడు

ఒక రాజకీయ సామ్రాజ్యం లేదా రాజు అతని పరిపాలనా కూటమి, అధికారుల ముఖ్యవిధి ఏమిటంటే తన ప్రజల సామాజిక, జీవిత సంపూర్ణ న్యాయ నిర్వహణ. ఈ సార్వభౌమాధికారియే, ధర్మరక్షకుడు, ధర్మ నిర్వాహకుడు. తన ప్రజల ప్రాణిక, ఆర్థిక అవసరాలు, ఆనందాలను, సుఖప్రదమైన కోరికలను తీర్చగలగడం అతని సహజ విధులలో భాగం. కాని అన్నీ ధార్మిక, నైతిక, సామాజిక, మత పరమైన సూత్రాలకు లోబడినవే అయి ఉండాలి. సామాజిక రాజకీయ లేదా రాజరిక సమూహం ఏదైనా వారి స్వాభావిక అర్హతాపూర్వక పరిధులలో వారి వారి ధర్మబద్ధతను నిర్దేశించడం జరుగుతుంది. దానికి లోబడి మాత్రమే వారు, వారి విధులను ధర్మబద్ధంగా నిర్వర్తించవలసి వుంటుంది. అంతేకాక వారు ఎట్టి పరిస్థితులలో ఆ పరిధులను దాటి, లేదా వక్రీకరించి, అవతలి వారి పరిధిలోనికి ప్రవేశించే ప్రయత్నం చేయకుండా సక్రమంగా పని చేయవలసి వుంటుంది. ప్రజల అవసరాలకై పనిచేసే అధికారులలో అతడే సార్వభౌముడు. అతడిదే మహోన్నతమైన రాజకీయ, అధికార కార్యాలయం, కానీ ఇదే అర్హతతో కుల, మత, గ్రామ, ప్రాంత సహజమైన ఆధార వ్యవహారాలలో కల్పించుకోవడం, అడ్డుచెప్పడం అనే అధికారం ఆ సార్వభౌమత్వానికి వుండదు. సామాజిక ధర్మం సవ్యంగా నిర్వర్తించబడాలి అంటే అంతర్లీనంగా ఈ విషయం చాలా అవసరం. ఇది ఇలాగే జరగాలి. ఎందుకంటే - ప్రజల సామాజిక జీవితాలలో నియంత్రణను పెంచి, బాహ్య శక్తులు, లోపలి అంతరాయాల నుండి రక్షించి, నేరములను, ఆ రకమైన ప్రవృత్తిని నిరోధిస్తూ ఆర్థిక, పారిశ్రామిక సంక్షేమాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ అన్ని కనీస సౌకర్యాలను అందరికీ అందేలా చేస్తూ, తన అధికారాలు, మొదలైనవన్నీ సక్రమంగా నిర్వర్తించబడడానికి, వినియోగించబడడానికి మాత్రమే ఆ సార్వభౌమత్వం పని చేయాలి.

CWSA 20:404-405

అందుకని, భారతదేశ రాజకీయాలు - మత పరమైన స్వేచ్ఛ నిశ్చయం అనే అంశాలు గల ఒక క్లిష్టమైన వ్యవస్థ. మత పరమైన ప్రతీ సమూహము ఒక ప్రత్యేక ఉనికిని కలిగి ఎవరి నియంత్రణా వ్యవహారాలు వారు నిర్వహించుకునేటట్లుగా, దేనికది ఇతర సమూహాల నుండి వేరుగా ప్రత్యేక పరిధులను కలిగి వుంటుంది. అయినప్పటికి అన్ని సమూహాలు ఒకరిని ఒకరు అర్థం చేసుకుంటూ, సత్సంబంధాలతో వుంటూ, మత పరమైన ఉనికిలో ఒకరితో ఒకరు భాగస్వామ్యంలో విధులు నిర్వర్తిస్తూ, వారి వారి నియమ నిబంధనలతో, పరిధులలో పనిచేస్తూ వుంటారు. అంతే కాకుండా, సామ్రాజ్యంలోని సాధారణ సమవేశాలలో ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ, అందరి బాగు కోసం చర్చించుకొంటూ, కలిసి మెలిసి పనిచేస్తూ వుంటారు. ఇక్కడ రాజ్యం అనేది ఒక సార్వభౌమ, మహోన్నత, రాజకీయ అధికారం. అది మంచి దక్షత, సమర్థత, నియంత్రణ మరియు సమన్వయం గల పనిముట్టుగా ఉన్నత అధికారంతో పనిచేస్తుంది, కాని సంపూర్ణ అధికారంతో మాత్రం కాదు. ఎందుకంటే దాని హక్కులు, అధికారాలు అన్నీ చట్టానికి లోబడి, ప్రజల ఇష్టాయిష్టాలను ఈ సామాజిక, రాజకీయ సంస్థలో ఒక సభ్యునిగా, అంతః విధులలో భాగస్వామిగా మాత్రమే ఈ సార్వభౌమత్వం వుంటుంది.

ఇదే భారతీయ రాజకీయ సిద్ధాంతం, సూత్రము, నిజమైన రాజ్యాంగ పరమైన, మతపరమైన స్వేచ్ఛ, స్వీయ నియంత్రణ గల అత్యున్నత సమన్వయాధికారం గల, ఒక సార్వభౌమ వ్యవస్థ. అది అత్యంత సామర్థ్యం గల శక్తులతో సాయుధమై, పరువు ప్రతిష్టలతో, హక్కులు, విధులతో, నియమిత పరిధులతో వ్యవహరిస్తూ, అన్నింటినీ నియంత్రిస్తూ, అన్నింటి ద్వారా నియంత్రించబడుతూ, అందరినీ చురుకైన భాగస్వాములుగా అంగీకరిస్తూ వుంటుంది. సార్వభౌమత మరియు ప్రజల అన్ని మత పర విభాగాలు ధర్మం అనే కాడికి లోబడి పనిచేయవలసి వుంటుంది. అంతే కాకుండా, మతపర జీవితపు ఆర్థిక, రాజకీయ విషయాలు ధర్మంలోని భాగాలే. మిగతా అన్నింటితోపాటు సమాజపు ఉనికి మతపర, నైతిక, ఉన్నత సాంస్కృతిక లక్ష్యంతో మమేకమై ఉంటుంది. రాజకీయ, ఆర్థిక చట్టాలు అన్ని నైతిక చట్టాల రంగును పులుముకుని రాజు అతని మంత్రులు,

సమితులు, అధికారులు, వ్యక్తులు, ఇతర సంబంధిత ప్రజల సమూహాలు అన్నింటి పనులపై విధులపై ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. ఈ నైతికత సాంస్కృతికతలు ఎప్పుడు లెక్కలోకి తీసుకోబడతాయి అంటే - మంత్రులు, అధికారులను (ఓట్లతో) ఎన్నుకునేటప్పుడు అది వారి అర్హతలుగా లెక్కించబడతాయి. ఆర్యులకు సంబంధించి, ఉన్నత అధికారం కలిగిన ప్రతి ఒక్కరి విషయంలో ఉన్నత వ్యక్తిత్వం మరియు శిక్షణ అనేది ఉండాలని అనుకుంటారు. మతపరమైన స్ఫూర్తితో ధర్మాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చే మతాధికారులు, రాజు, అతని ప్రజల జీవితాలకు పెద్దలుగా వ్యవహరిస్తారు. వ్యవస్థలోని ప్రాధాన్యతగల అనేక విభాగాల లక్ష్యం కన్నా సామాజిక జీవిత లక్ష్యమే అధిక ప్రాధాన్యత గలదికారాదు. కానీ మానవుల మానసిక, ఆత్మ విద్యకై సహజమైన, ఆధ్యాత్మిక ఉనికి ద్వారా అభివృద్ధికై, అన్ని విభాగాలలో లేదా మొత్తంగానైనా ఒక గొప్ప శిక్షణకు సంబంధించిన వ్యవస్థలో సామాజిక జీవితమే ప్రాధాన్యత గలదిగా భావించబడుతుంది.

CWSA 20:405-406

ఆర్థిక అంశాలలో ధర్మం

భారతీయ పద్ధతిలో మానవ లక్ష్యం, ప్రవర్తనలో - ఆసక్తి, సుఖప్రదమైన కోరికలు అనే రెండు మొట్టమొదటి స్థూల భాగాల సహజ కార్యాచరణ రంగాలే - రాజకీయాలు, సమాజం, ఆర్థిక అంశాలు. ధర్మం అనే ఉన్నత న్యాయం, బాహ్య జీవితంలో ఎక్కడా కూడా సగాని కంటే ఎక్కువ కానరాదు. ఇక రాజకీయాలలో అయితే ఇంకా తక్కువ మోతాదులోనే ఉంది. ఎందుకంటే, సాధారణ రాజకీయ కార్యాచరణపై నీతి శాస్త్ర పాలనా ప్రయత్నం అనేది నటన కంటే కొద్దిగ ఎక్కువగానే అనిపిస్తుంది. అంతే సామూహిక బాహ్య జీవితము మరియు మోక్షము (స్వేచ్ఛాయుత ఆధ్యాత్మిక ఉనికి)ల కలయిక లేదా సమన్వయము అనే దానిని ఎవ్వరు, ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. ఒకవేళ ఎవ్వరైనా, ఎప్పుడైనా చరిత్రలో లేదా గతంలో ప్రయత్నించినా, అది మానవ జీవితంలో అయితే అసలే జరిగి ఉండదు. అందుకే వ్యక్తి ప్రయత్నానికి అత్యున్నత లక్ష్యం అయిన ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని సాధించడం అనే ప్రముఖమైన విషయాన్ని పక్కన పెట్టి భారతీయ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, పాలనా పద్ధతులలో ధర్మం ఏలుబడితో వీలయినంత ముందుకు వెళ్ళడమే భారతదేశ

ప్రాచీన పద్ధతి. తన పట్టుదల, ఓపికలతో ఈ మాత్రం ప్రయత్నం చేసింది. అదే తన సామాజిక, రాజకీయతకు ఒక ప్రత్యేక రూపాన్ని ఇచ్చింది. ఒక సంపూర్ణ లక్ష్యంతో పెరగడం, ఒక సమగ్రమైన అనుభవం, జీవితాన్ని, ఆత్మను ముడిపెట్టే ఖచ్చితమైన జ్ఞానం; లోతైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని సాక్షాత్కరింప చేయడం ద్వారా మనిషికి సంబంధించిన సామూహిక అస్తిత్వ కార్యాచరణను, హోదాను నెలకొల్పడానికి, మన అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఇంకా అనుభవంలోకి రాని ఆధ్యాత్మిక శక్తులతో, మానవ జాతిలో మహదాత్మ లీలగా, ఆమె ప్రజల జీవితాన్ని ఆత్మవంతం చేయడం, విరాట్‌కి చెందిన ఒక సచేతనమైన సంఘపర ఆత్మను, విశ్వాత్మను స్థాపించడం అనే ప్రాచీన బృహత్కార్యమే బహుశః ప్రస్తుత భారతదేశ భవిష్యత్తు.

CWSA 20:397-98 - శ్రీ అరవిందులు

జీవితము - ధర్మము

మూడురకాల జీవనవిధానం

ఆధ్యాత్మిక జీవితం (ఆధ్యాత్మ జీవనం), మత జీవితం (ధర్మ జీవనం) అలాగే నైతికత ఒక భాగమైన సాధారణ మానవ జీవితం అనేవి మూడూ కూడా మూడు భిన్నమైన విషయాలు,మనకు ఏది కావాలో మనం తెలుసుకోవాలి, ఈ మూడింటినీ కలిపి గందరగోళపడకూడదు. సాధారణ జీవితం అంటే సగటు మానవ చైతన్యం, దాని స్వంత నిజస్వభావం నుండి, దైవత్వం నుండి వేరు చేయబడి, మనస్సు, ప్రాణం, శరీరాల సాధారణ అలవాట్ల ద్వారా నడిపించబడుతుంది, అది అజ్ఞాన నియమాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మతపరమైన జీవితం అనేదికూడా అదే అజ్ఞాన మానవ చైతన్యపు కదలిక, భూతలం నుండి దైవం వైపు తిరగడం లేదా తిరగడానికి ప్రయత్నించడం, కానీ ఇంకా అందుకుకావలసిన జ్ఞానం లేకపోవడం వల్ల భూతల చైతన్య బంధాల నుండి బయటపడటానికి ఒక అతీత స్థితికి చేరుకునే మార్గాన్ని కనుగొన్నట్లు చెప్పుకునే కొన్ని శాఖలు లేదా సాంప్రదాయాల పిడివాద సిద్ధాంతాలు, నియమాల ద్వారా అది నడిపించబడుతుంది. మతపరమైన జీవితం ఆధ్యాత్మికానికి మొదటి చేరిక కావచ్చు కానీ చాలా తరచుగా ఇది ఆచారాలు, వేడుకలు, అభ్యాసాలు, కొన్ని భావనలు,ఆలోచనలు, రూపాల

ఆవృత్తంలో తిరగడంతో సరిపుచ్చుకుంటుంది. దీనికి విభిన్నంగా, ఆధ్యాత్మిక జీవితం అనేది నేరుగా చైతన్యంలో మార్పు ద్వారా, సాధారణ చైతన్యం నుండి, అజ్ఞానం నుండి, దాని నిజతత్వం, దైవం నుండి వేరు చేయబడిన స్థితిలో నుండి, ఒక గొప్ప చైతన్యంలోకి దారితీస్తుంది, దీనిలో ఒకరు తన నిజమైన ఉనికిని కనుగొని మొదట ప్రత్యక్ష సజీవ సంబంధంలోకి తరువాత దైవంతో ఐక్యతలోకి వస్తారు. ఆధ్యాత్మిక అన్వేషకుడికి ఈ చైతన్యంలో మార్పు మాత్రమే అతను కోరుకునేది, మిగతా విషయాలు అతనికి పట్టవు.

నైతికత సాధారణ జీవితంలో ఒక భాగం. ఇది కొన్ని మానసిక నియమాల ద్వారా బాహ్య ప్రవర్తనను నియంత్రించడానికి లేదా ఒక నిర్దిష్ట మానసిక ఆదర్శ రూపానికి చెందిన నియమాలు అనుసరించి తద్వారా వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నం. ఆధ్యాత్మిక జీవితం మనస్సును దాటి వెళుతుంది. ఇది అధ్యాత్మ యొక్క లోతైన చైతన్యంలోనికి ప్రవేశిస్తుంది, అధ్యాత్మ యొక్క సత్యం నుండి పనిచేస్తుంది. నైతిక జీవితంలో దైవాన్ని గ్రహించాల్సిన అవసరం గురించిన ప్రశ్న విషయానికొస్తే, అది వ్యక్తి తన జీవితంలో సాధించదగిన విషయాలపైన ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం లోకి ప్రవేశించడం దానిలో భాగమైతే, కేవలం నైతికత నీకు దానిని అందించలేదు.

రాజకీయాలకు ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో సంబంధం లేదు. ఆధ్యాత్మిక పరమైన వ్యక్తి తన దేశం కోసం ఏదైనా చేస్తే, అది దైవిక సంకల్పాన్ని నెరవేర్చడానికి, దైవికంగా నియమించబడిన పనిలో భాగంగా ఉంటుంది. మరే ఇతర సాధారణమైన మానవ ఉద్దేశ్యం నుండి కాదు. అతని ఏ చర్యలోనూ అతను సాధారణ మానవులను కదిలించే సాధారణ మానసిక, ప్రాణిక ఉద్దేశ్యాలతో ఏ పనినీ చేయడు, కానీ అధ్యాత్మ సత్యం నుండి, ఏ మూలం నుండి వస్తోందో స్పష్టంగా తెలిసినటువంటి అంతర్గత ఆదేశం నుండి అతను పనిచేస్తాడు.

ఈ లేఖలో ప్రస్తావించిన ఆరాధన (పూజ) మతపరమైన జీవితానికి చెందినది. ఇది లోతైన మతపరమైన స్ఫూర్తితో సరిగ్గా చేస్తే, మనస్సును, హృదయాన్ని కొంతవరకు సిద్ధం చేయగలదు కానీ అంతకు మించి చేయలేదు. కానీ ఆరాధన ధ్యానంలో భాగంగా లేదా ఆధ్యాత్మిక వాస్తవికత ఆధ్యాత్మిక

చైతన్యం పట్ల నిజమైన ఆకాంక్షతో, దైవంతో సంబంధం కోసం, ఐక్యత కోసం ఆరాటపడితే, అది ఆధ్యాత్మికంగా ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది.

నీ హృదయంలో ఆత్మలో ఆధ్యాత్మిక మార్పు కోసం నీకు హృదయ పూర్వక ఆకాంక్ష ఉంటే నీవు మార్గంతో పాటు మార్గదర్శిని కూడా కనుగొంటావు. ఆత్మ ద్వారాలను తెరవడానికి కేవలం మానసికమైన శోధన, విచారణ సరిపోవు.

CWSA 28: 420

మతపరంగా జీవించడం

భారతదేశంలో మతం అనేది ఇంకా నిర్దిష్టమైన విషయం కాదు, యోగంలోని అత్యున్నత స్థితి నుండి మీ తోటి మనిషిని గొంతు కోసి చంపడం, అతను తనతో తీసుకువెళ్ళే ప్రాపంచిక వస్తువుల నుండి అతనికి ఉపశమనం కలిగించడం వరకు మతాన్ని ఎలా కావాలంటే అలా అర్థం చేసుకోవచ్చు. అందువల్ల భారతీయులు మతం పేరుతో పాటించే ప్రతి అంశాన్ని లెక్కించడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. అయితే, క్లుప్తంగా, ఇది ధర్మం లేదా మతపరంగా జీవించడం, అటువంటి జీవితం మొత్తం మతం ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది. కానీ మళ్ళీ మతపరంగా జీవించడం అంటే ఏమిటి? దీని అర్థం, సాధారణ ఆచరణలో, మతం నిర్దేశించిన ప్రకారం జీవించడం. సాధారణంగా అంగీకరించబడిన శాస్త్రాలు అందుకు మార్గదర్శకాలుగా ఉన్నాయి. కానీ ఎవరైనా శాస్త్రాన్నీ, భారతీయ జీవితాన్ని పక్కపక్కనే పెట్టి చూసినప్పుడు, రెండింటికీ ఒకదానికొకటి పొంతన లేదని కనుగొంటారు. భారతీయుడు తన జీవితాన్ని శాస్త్రం ద్వారా కాకుండా అందుబాటులో ఉన్న బ్రాహ్మణుడి అభిప్రాయం మేరకు ఆచరిస్తాడు. ఆచరణలో ఇది కొన్ని ఆచారాలు పాటించడం, సామాజిక కట్టుబాట్లు పాటించడంలోకి తిరిగి వెళు తుంది, దానికున్న ఆధ్యాత్మిక అర్థం లేదా ఆచరణాత్మక ప్రయోజనం అతనికి తెలీదు. శాస్త్రాల అర్థం తెలియకుండానే పూజించడం, వాటి స్థానంలో ఆచారాన్ని పాటించడం, గౌరవనీయులైనా లేదా నీచమైనవారైనా సరే అందరు బ్రాహ్మణులను ఒకే రకంగా గౌరవించడం, సామాజికంగా తక్కువస్థాయిగల వ్యక్తి వండినది తినకపోవడం, యుక్తవయస్సు రాకమునుపే తన కుమార్తెకు అటుపైన తన కొడుకుకు వీలైనంత త్వరగా వివాహం చేసెయ్యడం, స్త్రీలను

అజ్ఞానులుగా, గృహానికే పరిమితం చేసి ఉంచడం, జాగ్రత్తగా స్నానం చేయడం, కొన్ని నిర్దిష్టమైన ఆచమనాలు పాటించడం, టేబుల్ పైన కాకుండా నేలపైకూర్చుని తినడం, పూజని అర్థం చేసుకోకుండా రోజుకు రెండుసార్లు పూజ చేయడం, ఒకరి రోజువారీ ప్రవర్తనలో అర్థరహితమైన అల్పమైన నియమాలు పాటించడం, హిందూ సెలవులను పాటించడం, ఒక విగ్రహాన్ని ఏర్పాటు చేసి, పూజించి విసర్జన చేయడం, ఇది భారతదేశంలో మతానికున్న కనీస లక్షణం. దీనిని హిందూ మతం, సనాతన ధర్మంగా కీర్తిస్తారు. అదనంగా, ఒక వ్యక్తికి భావోద్వేగ లేదా పారవశ్య భక్తి ఉంటే, అతను మహాభక్తుడు. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, దర్శనాలు, పురాణాల గురించి అనర్గళంగా మాట్లాడగలిగితే, అతను గొప్ప జ్ఞాని. అతను పసుపు రంగు వస్త్రం ధరించి ఏమీ చేయక కూర్చుంటే, అతను త్యాగి లేదా సన్యాసి. సన్యాసి సాధారణ సామాజిక ధర్మం నుండి విముక్తి పొందినవాడు, అతను భిక్షాటన చేయడం, ఊరక ఉండటం తప్ప మరేమీ చేయకపోతే మాత్రమే అతను సన్యాసి. అన్ని పనులు, ఆచారాలు, బ్రాహ్మణుడి ప్రకారం జరగాలి. సగటు భారతీయ మతంలోని ఒక గొప్పతనం ఏమిటంటే అది నిజమైన భక్తుడు లేదా సన్యాసిని నిజంగా గౌరవిస్తుంది, అతను చాలా విచిత్రమైన దుస్తులు లేదా చాలా విప్లవాత్మకమైన అంశంతో రాకపోతే తప్ప. పాశ్చాత్యుడు దాదాపు ఎల్లప్పుడూ ఇతన్ని దొంగ సన్యాసి, వృత్తిరీత్యా మతస్తుడిగా, పనిలేకుండా తిరిగే వాడుగా లేదా ఉన్మాదిగా చూపిస్తాడు.

CWSA 1:492-93

ధర్మం - కర్మ సిద్ధాంతం

ధర్మానికి మరో పేరు ప్రకృతి నియమం, విధి అంటే ఇంతకంటే ఏమీ లేదు, ధర్మం అనేది దైవం లేదా ఉన్నత చైతన్యం ప్రకారం నడిచేందుకు ప్రకృతి చేతిలో ఉన్న ఒక సాధనం మాత్రమే. ధర్మం అనేది ఒక విధానం లేదా చర్య లేదా నియమం తప్ప మరొకటి కాదు, మన తత్వశాస్త్రంలో దీనిని ప్రకృతి నియమం అని కాకుండా, ధర్మం అని పిలుస్తారు, కలిపి ఉంచడం ద్వారా, ధర్మం యొక్క చర్య జరుగుతుంది. ధర్మం చేతనే విశ్వం, దానిలోని భాగాల పనితీరు, వ్యక్తిగతమైన పనితీరు అన్నీ కలిసి పనిచేస్తాయి. విశ్వం, దానిలోని సార్వత్రిక భాగాలలో, వ్యక్తులలో జరిగే క్రియను కర్మ

అంటారు. ధర్మం యొక్క నిర్వచనం- స్వభావం ద్వారా నిర్ణయించబడిన కర్మఅని దానికి అర్థం. ప్రతి వ్యక్తికి ఒక స్వభావం ఉంటుంది, దాని ప్రకారం పనిచేయడం జరుగుతుంది, ప్రతి సమూహం, జాతి లేదా వ్యక్తుల సమూహం ఒక స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది, దాని ప్రకారం అది పనిచేస్తుంది. విశ్వం కూడా దాని స్వభావాన్ని అది కలిగి ఉంటుంది, అది కూడా దాని ప్రకారం పనిచేస్తుంది. మానవజాతి అనేది వ్యక్తుల సమూహం ప్రతి మనిషి తన మానవ స్వభావం ప్రకారం వ్యవహరిస్తాడు, అది జంతువులు, చెట్లు లేదా ఇతర వ్యక్తుల సమూహాల నుండి భిన్నంగా ఉండటం అనే ప్రకృతి నియమం. ప్రతి మనిషికి తనదైన ప్రత్యేక స్వభావం ఉంటుంది. అది వ్యక్తిగా అతన్ని నడిపించాల్సిన అతని జీవన నియమం. కానీ ఈ చిన్నచిన్న ధర్మాలకు అతీతంగా విశ్వానికి గొప్ప ధర్మం ఉంది, ఇది గతంలో చేయబడిన కర్మవలన కొన్ని కొత్త భవిష్యత్ కర్మలకు లేదా ఫలితాలకు దారితీసేలా చేస్తుంది.

మొత్తం కార్య కారణ సంబంధాన్ని ఈ విధంగా చెప్పవచ్చు గతంలోని చర్య లేదా కర్మ భవిష్యత్తులో చర్యకు, కర్మకు లేదా కర్మఫలానికి దారితీస్తుంది. హిందు సిద్ధాంతం ప్రకారం ఆలోచన, భావన, అలాగే భౌతికజగత్తులో చేసే కర్మలు అన్నికూడా కర్మలో భాగమే, అవి ఫలితాలను సృష్టిస్తాయి. ఆలోచన లేదా భావన కంటే కూడా బాహ్యమైన ప్రపంచంలో బాహ్య వ్యక్తీకరణ చాలా ముఖ్యమైనదనే పాశ్చాత్య అభిప్రాయాన్ని మనం అంగీకరించము. ఈ బాహ్య వ్యక్తీకరణ వ్యక్తీకరించబడిన విషయంలో ఒక భాగం మాత్రమే. దాని ఫలితాలు కర్మఫలంలో ఒక భాగం మాత్రమే. గతంలో చేయబడిన కర్మ ఒకే రకమైన ఫలితాన్ని కలిగి ఉండదు, అది అనేక రకాలైన ఫలితాలకు దారితీయవచ్చు. మొదట, ఒక నిర్దిష్ట ఆలోచన లేదా భావన లేదా అలవాటు, కొన్ని చర్యలు, మాటలు లేదా చర్యతో కూడిన మాటలు ఇవన్నీ కొన్ని అలవాట్లను సృష్టిస్తాయి, ఇది ఈ జీవితంలో, తదుపరి జీవితంలో అదృష్టం లేదా దురదృష్టంవలె కార్యరూపం దాల్చుతుంది. మళ్ళీఅది తన చర్య ద్వారా ఇతరులు చేసే మంచి లేదా చెడుగా పరిణమించి మరొక జన్మలో మనకు ఆనందం లేదా దుఃఖాన్ని తీసుకువస్తుంది. అంతేకాకుండా, ఇది భవిష్యత్ జీవితాలలో ఆ ఆలోచన లేదా భావన యొక్క అలవాటును కొనసాగించే ధోరణిని తీసుకువస్తుంది, అది అలా కొనసాగుతూ ఉంటుంది. అదృష్టం లేదా దురదృష్టం, ఆనందం లేదా దుఃఖం వ్యతిరేక దిశల్లో పనిచేస్తే గనక, అది

తిరుగుబాటు లేదా ప్రతిచర్యను ఉత్పన్నం చేస్తుంది, వ్యతిరేక అలవాట్లతో భర్తీ చేయబడుతుంది, దీని ఫలితంగా మంచి లేదా చెడుకు వ్యతిరేక ఫలితాలు అవసరం అవుతాయి. ఇది కర్మ యొక్క సంకెల, కర్మల బంధం, ఇది హిందువులు నమ్మే విధి, హిందువులు దీని నుండి మోక్షాన్ని కోరుకుంటారు.

CWSA 13:48

ప్రతి ఒక్కరి నిరుపమాన ధర్మం

ఈ జ్ఞానం మీద ఆధారపడిన జీవితపు సరైన ఆచరణ మొత్తం, భారతీయ సంస్కృతి దృక్పథంలో ఒక ధర్మంగా, కేవలం అర్థంచేసుకుంటూ జీవించే జీవితంగా ఉంది, అంతేగాక స్వీయ-సంస్కృతికి, ఆ జ్ఞానంలో విషయాలు, జీవితం, చర్యల జ్ఞానానికి చెందిన సరైన దృక్పథంగా ఉంది. తత్ఫలితంగా ప్రతి వ్యక్తి, వర్గం, జాతి, తెగలతో పాటు అంతరాత్మ, మనసు, ప్రాణముల చర్యలన్నీ తమదంటూ స్వంత ధర్మాన్ని కలిగి ఉంటాయి. కానీ ధర్మంలోని అత్యంత విస్తృతమైనది లేదా కనీసం ప్రాణికంగా అత్యంత ముఖ్యమైన భాగము, వ్యక్తి నైతిక స్వభావ సంస్కృతికి, దాని క్రమీకరణకు కట్టుబడివున్నది. ఒక నిర్దిష్ట జాతికి చెందిన విమర్శకుల అద్భుతమైన అజ్ఞాన పరిశీలనకు విరుద్ధంగా జీవితపు నైతిక దృక్పథం అపార సంఖ్యలో వ్యక్తుల ధ్యాసను ఆకర్షించింది, భారతీయ భావన, రచనల్లో ఎక్కువ భాగాన్ని ఆక్రమించింది, కానీ అది స్వచ్ఛమైన జ్ఞానానికి, ఆత్మకు అంకితమైనది కాదు, తన అత్యున్నత భావనకు, అదర్శ ఆచరణలో నిర్దిష్ట దివ్య సమగ్రతకు చేరని నైతిక రూపం గానీ, ఆదర్శం గానీ లేదు అన్నంతవరకు అది సమర్థించబడింది. వైరుధ్యానికి అక్కడ కొంత గుర్తించదగిన ఊహాగానాలు ఉన్నప్పటికీ, వ్యక్తి నైతిక స్వభావాన్ని, ప్రపంచపు నైతిక ధర్మాన్ని భారతీయ భావన తేలికగా తీసుకుంది. జీవితాన్ని సంతృప్తిగా గడపడానికి, విస్తరించడానికి అవసరం కనుక మనిషి తన కోరికలను తృప్తిపరచడం సమర్థించబడింది, కానీ అదే తన అస్తిత్వ ధర్మంగా కోరిక ఆజ్ఞాపనలకు విధేయత చూపిస్తూ కాదు, ఎందుకంటే అన్నింటిలో ఒక గొప్ప ధర్మం ఉన్నది. ప్రతిదానికి కేవలం తన ఆసక్తి పార్శ్వం, కోరిక మాత్రమే కాకుండా దాని ధర్మము, సరైన ఆవరణ నియమము, సంతృప్తి, విస్తరణ, క్రమీకరణ ఉన్నాయి. అప్పుడు ధర్మం, చర్యను నిజంగా పాలించేది, శాస్త్రంలో వివేకవంతులైన వారి చేత నిర్ణయించబడటం యుక్తమైన విషయమని

గమనించాలి, మొదట ధర్మం యొక్క సాలెగూడు అల్లికలో సామాజిక ధర్మం వస్తుంది ఎందుకంటే ప్రాథమికంగా మనిషి జీవితం అతని ప్రాణికం కోసం, వ్యక్తిగతం, వ్యక్తిగత ఆత్మ కోసం, ఇంకా ఎక్కువ విధ్యాథ్యర్థకంగా సమాజం కోసం, అంతకన్నా అత్యంత ఎక్కువ విధ్యాథ్యర్థకంగా సర్వ జీవులలో, తనలో తాను ఒకరుగా ఉన్న ఉన్నత ఆత్మ కోసం, దైవం కోసం, పరమాత్మ కోసం. కనుక సామాజిక భావన ఊహను వ్యతిరేకించే తీవ్రవాదిగా అందులో తనను తాను రద్దుచేసుకోవడానికి ఏ విధంగాను బద్ధుడై ఉండకున్నా మొదట వ్యక్తి తనను తాను సమాజ ఆత్మకు ఆధీనం చేసుకోవాలి. తన సామాజిక రకానికి, జాతికి చెందిన ధర్మముతో, దేశం కొరకు ఉన్నతంగా తన అస్తిత్వాన్ని చేరుతూ, తన స్వభావ సామరస్యతతో ధర్మం ప్రకారంగా జీవించాలి. ఇది మానవజాతి నిమిత్తం బౌద్ధుల చేత గొప్పగా సమర్థించబడింది. అలా జీవిస్తూ, చర్య తీసుకుంటూ ధర్మం యొక్క సామాజిక ప్రమాణాన్ని అతిశయించడం నేర్చుకుంటాడు. ఆదర్శ ప్రమాణమైన జీవితపు ఆధారాన్ని గాయపరచకుండా ఆచరిస్తూ, అంతిమంగా ఆత్మ స్వేచ్ఛలోకి వృద్ధి చెందుతాడు, నియమము, బాధ్యత బంధించవు గనుక అప్పుడు అతను ఒక దివ్యస్వభావానికి చెందిన ఉన్నతమైన, స్వేచ్ఛాయుత, అమృత ధర్మంలో చలిస్తాడు, చర్య తీసుకుంటాడు. ధర్మానికి చెందిన ఈ దృక్పథాలన్నీ కలిసి ఒక పురోగమించే ఏకతలో దగ్గరగా అనుసంధానించుకుని ఉంటాయి. ఉదాహరణకు నాలుగు క్రమాలలోని ప్రతిదీ తన స్వంత సామాజిక పనివిధానాన్ని, నైతికవిలువలను కలిగి ఉంటుంది, అయినప్పటికీ స్వచ్ఛమైన నైతిక అస్తిత్వపు ఎదుగుదల కోసం ఒక ఆదర్శనియమము, ప్రతి వ్యక్తి తన ధర్మాన్ని గమనిస్తూ, తన చర్యను భగవంతుని దిశగా మళ్లిస్తూ దాని నుండి ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛలోకి వృద్ధి చెందుతాడు. కానీ సమస్తానికి వెనుక ఒక సంరక్షకునిగా మాత్రమే గాక ఒక జ్యోతిగా, ఒక మతైక సమ్మతిగా, జీవితం కొనసాగడానికి, అనేక జన్మల నుండి మనిషి చేస్తున్న దీర్ఘ తీర్థయాత్రకు ఒక అనుస్మారకంగా దైవానికి చెందిన అతీతంలోని దేవుళ్ళకు, తలాలకు ఒక అనుస్మారకంగా ఉంటూ, దానికి పైన గల పరిపూర్ణ గ్రాహ్యత లోని అంతిమ దశ యొక్క సర్వ దర్శనాన్ని, ఏకతను, దివ్య అతిశయాన్ని సర్వ ధర్మానికి నైతికతకు వెనుక నిలబెడుతుంది.

CWSA 20: 227

స్థితి ఉన్నతమయ్యే కొద్దీ ధర్మం పిలుపు ఎక్కువవుతుంది

సంస్కృతి యొక్క గొప్ప నియమం ఏమంటే ఒక వ్యక్తి స్థితి, శక్తి ఉన్నతమయ్యేకొద్దీ, అతని పనివిధానపు పరిధి, అతని చర్యల, ఉదాహరణల ప్రభావపు పరిధి విశాలమయ్యేకొద్దీ, అతనికి ధర్మం పిలుపు ఎక్కువవుతుంది. సమాజం యొక్క మొత్తం ధర్మం, ఆచారం ఋషులు, దేవుళ్ల సమ్మతి కింద ఉంటుంది. గొప్పవాళ్ళ, శక్తిమంతుల హింస నుండి రక్షించ బడింది, ఒక సామాజిక -మతైక గుణం ఇవ్వబడినవాడై రాజు సమాజం మీద కేవలం ఒక నిర్వాహక శక్తితో ఉన్న ధర్మానికి సంరక్షకుడుగా, సేవకుడుగా జీవిస్తూ, పాలిస్తూ ఉండటానికి బాధ్యత వహించాడు. ఇది అతను ధర్మాన్ని విధేయతతో గమనించినంతవరకే దృఢంగా ఉంటుంది. జీవితపు ఈ ప్రాణిక దృక్పథం మనల్ని అత్యంత సులభంగా బాహ్యానికి లాగి, ఆంతరిక ఆత్మకు, జీవితంలోని దివ్య లక్ష్యానికి దూరం చేసింది, ఇది ప్రాణిక వ్యక్తి ఉత్తమంగా అర్థం చేసుకునే విధంగా ప్రతి అంశంలో అత్యంత శక్తివంతంగా మతైక భావనకు అనుబంధించుకుని ఉంది, వేద కాలంలో ప్రతి సామాజిక, పౌర చట్టం వెనుక యజ్ఞం (త్యాగం) గురించి స్థిరంగా గుర్తుచేయడం ఉండేది, తర్వాత కాలంలో మతపర ఆచారాలు, వేడుకలు, ఆరాధన, దేవుళ్ళను ఆవాహన చేసుకోవడం, తదుపరి ఫలితాల మీద, లేదా కర్మల అధిభౌతిక లక్ష్యం మీద ఒత్తిడి చేయడం జరిగింది. ఈ చింతన ఎంత గొప్పగా ఉండేదంటే ఆధ్యాత్మిక, మేధోపరమైన, ఇతర గోళాలలో పరిగణించదగినంత లేదా పూర్తి స్వేచ్ఛ లావాదేవీలకు, చర్యకు సృష్టికి అనుమతించగా, ఇక్కడ ఒక కఠినమైన ధర్మాన్ని, అధికారాన్ని రుద్దడమే ధోరణిగా ఉంది. చివరకు ఈ ధోరణి గొప్పగా పెంచి చెప్పబడి, యుగధర్మంగా ఆ కాలంలో ఆత్మ అవసరానికి ఎక్కువగా సరిపోయే నూతన రూపాలలోకి సమాజాన్ని విస్తరింపజేయడాన్ని నిరోధించింది.

ఆచారాన్ని మార్చడానికి, తన ఉన్నత క్రమశిక్షణ తో మతైక జీవితాన్ని స్వీకరించడంలో వ్యక్తికి, లేదా నియమాన్ని ఆదేశాన్ని బంధించే సాధారణ సామాజిక అల్లికకు ఆవలి స్వేచ్ఛకు ఒక స్వయంచాలక అనుమతి సదుపాయం కలుగజేయడంతో సమాజానికి ఒక స్వేచ్ఛా ద్వారం తెరువబడింది. సామాజిక ధర్మాన్ని జడంగా గమనించడం, ధర్మపు ఆదర్శ పార్శ్వానికి చెందిన స్వేచ్ఛాపూరిత సంస్కృతి, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక జీవితపు ఒక విశాలమైన

ఉదాత్త క్రమశిక్షణ ఈ మూడు వ్యవస్థలు మూడు శక్తులుగా మారాయి. మానవ ఆత్మను విస్తరింపజేసే అడుగులు, ఈ మూడు శక్తుల గుండా దాని పరిపూర్ణతకు ఆరోహించాయి.

CWSA 20:228-29

మన ప్రకృతి యొక్క గంభీర ధర్మం

ధర్మం అంటే యిక్కడ పాశ్చాత్య భావనలా మతం, సాంప్రదాయం లేదా నైతిక సాంఘిక న్యాయాలకు స్ఫూర్తినిచ్చే ఒక ఆదర్శం కాక మన నడవడికి చెందిన మత పరమైన నియమం. మన ప్రకృతి యొక్క లోతైన ధర్మం అది మన జీవనంలోని అన్ని అంశాల పనితీరులో సరియైన న్యాయమై ఉంది. జీవితానికి తగిన పరిపూర్ణమయిన న్యాయాన్ని కోరుకొనే మనిషి ఈ ధర్మంలో సత్యము న్యాయాలను దర్శిస్తాడు. నిజానికి ప్రతిదానికి తన దంటూ ఒక ధర్మముంటుంది. తన ప్రకృతి స్వభావం వలన తనపై ఆపాదించబడిన జీవన నియమం ఉంటుంది. కానీ మనిషి విషయంలో ఆదర్శ ప్రాయమైన జీవన న్యాయం యొక్క చైతన్య వంతమయిన ఆపాదన తన అన్ని అంశాలపై ఉంటుంది. ధర్మ మనేది తన మూలంలో స్థిరంగా ఉన్నప్పటికీ మన చైతన్యంలో వృద్ధియై పరిణామం చెందుతూ మన ప్రకృతి యొక్క అత్యున్నత న్యాయానికి చెందిన అన్వేషణలో తన దశలను ఆధ్యాత్మికమయిన, నైతికమయిన ఆరోహణా వర్గాలను కలిగి ఉంటుంది. జనులందరూ అన్ని విషయాలలో ఒకే సార్వజనీనమయిన, మార్పులేని నియమాన్ని అనుసరించలేరు. నిర్హేతుకంగా నైతిక సిద్ధాంతకర్త ప్రేమించే ఆదర్శవంతమైన సరళత్వాన్ని అంగీకరించటానికి జీవితం చాలా సంక్లిష్టమయినది. స్వభావాలు విభేదిస్తాయి. మనం చేసే పని తనదైన ప్రమాణాలను వాదనను కలిగి ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరికీ వారి వారి జీవితాశయం మొగ్గుదల జీవితపు, ఆంతరికమయిన ఆత్మ పిలుపు ఒకే విధంగా ఉండవు. ప్రగతి శ్రేణి, అవకాశం, సామర్థ్యం, అధికారం సమానంగా ఉండవు. మనిషి సమాజం చేత సమాజంలో జీవిస్తాడు. ప్రతి సమాజం తన సార్వత్రిక మయిన ధర్మాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ప్రతి వ్యక్తి జీవితం ఈ బృహత్తరమైన ధర్మపు గదిలో ఒదిగి పోవాలి. అక్కడ కూడా సమాజంలో వ్యక్తి పాత్ర, అతని ప్రకృతి, సామర్థ్యం, స్వభావాలు విభిన్నంగా, అవసరాలు అనేక రకాలుగా వివిధ శ్రేణులలో ఉంటాయి. సాంఘిక

న్యాయం ఈ భిన్నత్వానికి స్థానమివ్వాలి లేదా అందరికీ ఒకే న్యాయమని పట్టుపడితే నష్టపోవాలి. ఒక జ్ఞాని, ఒక ఉత్పత్తి దారుడు, శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగిన వ్యక్తి, సముపార్జించ గలిగిన వాడు, పూజారి శాస్త్ర కోవిదుడు కవి, కళాకారుడు, పరిపాలనా దక్షత గలవాడు, యోద్ధ, వ్యాపారి, పొలం దున్నేవాడు, హస్తకళాకారుడు, కార్మికుడు, సేవకుడు ఒకే విధమైన శిక్షణను కలిగి ఉండరు. వీరిని ఒకే మూసలో రూపు దిద్దలేము. అందరూ ఒకే జీవన విధానాన్ని అవలంబించలేరు. అందరినీ ఒకే న్యాయం క్రిందకు తీసుకురాలేము, అప్పుడది అర్థం లేని వంగని రేఖా గణితంలా ఉండి మృదువైన జీవన సత్యాన్ని భంగ పరుస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి తనదైన భిన్న స్వభావాన్ని కలిగి ఉండి ఆ పరిపూర్ణత తరహాకు చెందిన నియమాన్ని కలిగి ఉండాలి. ప్రతి ఒక్కరికీ సముచితమైన విధి ఉండి, ఆ విధికి తగిన నియమావళి ఉండాలి. అన్ని విషయాలలోనూ వివేకవంతమయిన, అర్థమయ్యే, ఆచరణాత్మక ప్రమాణాలు, పరిపూర్ణతా భావం, సజీవమైన నియమం ఉండాలి. అది ధర్మానికి అత్యంత అవ్యక్తం. నియమం లేని కోరికలు, ఆసక్తులు, సహజ ప్రవృత్తుల ఒత్తిడి మానవ ప్రవర్తనకు నడిపించనీయకూడదు. బహిరంగంగా కోరిక, విషయాసక్తి ప్రవృత్తులను అనుసరించేటపుడు కూడా ఒక నైతికత, ఒక శాస్త్రీయత, ఒక నియమం, అభిలషించే విషయంలోని సత్యం నుండి ఆవిర్భవించే అవకాశం, ఒక పరిపూర్ణతా ప్రమాణం, ఒక క్రమం ఉండాలి. వ్యక్తి తరహాను, అతని విధి తరహాను బట్టి ఈ ప్రత్యేక ధర్మం మరింత ఉన్నత మయిన న్యాయం, సత్యం దిశగా మిగిలిన వాటిని అధిగమించి విశ్వజనీనంగా (ప్రభావ వంతంగా ఉంటుంది) ఇదే అపుడు ధర్మం. ప్రత్యేక వ్యక్తికి అతని ప్రగతి దశకు జీవితపు సాధనకు, వ్యక్తిగత కార్యక్షేత్రానికి ప్రత్యేకంగా ఉంటూనే విశాల మార్గంలో అందరూ సాధించటానికి అనువుగా, విశ్వ జనీనంగా ఉంటుంది.

CWSA 20:162-63

విశ్వాన్ని ఆలింగనం చేసుకునే ధర్మం

భారతీయ భావనలో విశ్వాన్ని ఆలింగనం చేసుకునే ధర్మం అంటే అది ప్రగతి చెందే మనిషి మనసుకూ, ఆత్మకూ ఒక ఆదర్శవంతమయిన పరిపూర్ణతా న్యాయం. అది అతణ్ణి కొన్ని ఉన్నత, విశాలమయిన విశ్వ గుణాలతో బలము, శక్తులలో ఎదగటానికి ఒత్తిడి చేస్తుంది. ఏవయితే తమ

సామరస్యతతో ఉన్నతోన్నతమయిన మానవీయతను నిర్మిస్తాయో వాటిని పెంపొందిస్తుంది. భారతీయ యోచన మరియు జీవనంలో ఇది అత్యుత్తమమైన ఆదర్శం, ఉదాత్తమయిన మరియు సహృదయుడైన వ్యక్తి న్యాయం. అత్యంత పరిపూర్ణమైన వ్యక్తికై రూపొందించబడిన శిక్షణ. ఆర్యుడు, శ్రేష్టుడు, సజ్జనుడు, సాధువు అయినవాడు. ఈ ఆదర్శం కేవలం నైతికమూ, ధార్మికమయిన ఊహకాదు. ఆ భావన ప్రబలంగా ఉండి అది మేధోపరంగా, మతపరంగా, సాంఘికంగా, సౌందర్య దృష్టితో చూసినా ఒక ఆదర్శవంత మయిన మనిషి వికాసం, మానవ ప్రకృతి యొక్క పరిపూర్ణత, భారతీయతా దృష్టిలో 'ఉత్తమం' అన్న దానికి చెందిన వివిధ గుణాలు - శ్రేష్టుడు సహృదయుడు, ఉదాత్తమయినవాడు, ఆర్యుడు, హృదయంలో పరోపకారం, మేలు చేయటం, ప్రేమ, జాలి, నిస్వార్థసేవ, సుదీర్ఘమయిన ఓర్పు, ఉదారత, కరుణ, సహనం, వ్యక్తిత్వంలో ధైర్యం, వీరోదాత్తత, శక్తి, విశ్వసనీయత, నిగ్రహం, సత్యం, గౌరవం, న్యాయం, నమ్మకం, విధేయత, పూజ్యభావం, ఎక్కడ ఉంటాయో అక్కడ పాలించగల, దిశా నిర్దేశం చేయగల శక్తి, వినమ్రత, దృఢమయిన స్వాతంత్ర్యత, మరియు ఉదాత్తమయిన ఆత్మగౌరవం ఉండాలి. మనసులో జ్ఞానం, వివేకం, నేర్చుకోవాలనే తపన, ప్రేమ, ఉన్నతమయిన ఆలోచనా జ్ఞానం కవిత్వం, కళలు, కళాత్మకతకు సుముఖత, విద్యలో ప్రతిభ, పనిలో నైపుణ్యం, అంతరంగంలో దృఢమయిన ధార్మికత, పవిత్రత, భగవంతుని పట్ల ప్రేమ, అత్యున్నత మయిన దానిని అభిలషించటం, ఆధ్యాత్మికత, సాంఘిక సంబంధాలు, నడవడిలో ఖచ్చితమయిన సాంఘిక ధర్మాలను పాటించటం తండ్రిగా, తనయుడిగా, భర్తగా, సోదరుడిగా, బంధువుగా, మిత్రుడిగా, పరిపాలకుడిగా, ప్రజలలో ఒకడిగా, యజమానిగా, సేవకుడిగా, పూజారిగా యుద్ధ సైనికుడుగా, పనివాడుగా, రాజుగా, ఋషిగా, జాతిలోనూ, కులంలోనూ ఒక వ్యక్తిగా ఉండడం ఇది ఒక ఆర్యుడి సంపూర్ణ ఆదర్శం - ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దబడిన, ఉదాత్త స్వభావం కలిగిన వ్యక్తి లక్షణాలు - ఈ ఆదర్శం చాలా స్పష్టంగా గత రెండువేల సంవత్సరాల సనాతన భారత చరిత్రలో లిఖించబడి ఉంది. ఇదే హిందువుల నైతికత యొక్క జీవన శ్వాస. ఇది ఏక కాలంలో ఆదర్శవంతమూ, హేతుబద్ధమయిన మనసు యొక్క సృజన, ఆత్మపరంగా, ప్రపంచ పరంగా లోతైన ధార్మికత, ఉదాత్తమయిన నైతికత, స్థిరంగా, నమనీయంగా మేధోపరం, శాస్త్రీయం, కళాత్మకం, సహనం,

ఒడిదుడుకులలో మానవ బలహీనతల పట్ల ఓర్పు కలిగినప్పటికీ, స్వీయ క్రమశిక్షణలో కఠినత్వం కలిగి ఉండటం. భారత నాగరికత పునాది ఈ విధమైన మనోవైఖరితో ఏర్పడి తన సంస్కృతిపై ఒక విశిష్టమైన ముద్రను వేసింది.

CWSA 20:164

ధర్మము - ఆచరణ

ఇది కూడా మరొక ఉన్నతాదర్శానికి తన ఉనికి చేత మానవ జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మికము, దివ్యమయిన శిఖరాలకు లేవనెత్తటానికొక పునాది మరియు సంసిద్ధత. భారతీయ సంస్కృతి అనాగరికమయిన కోరికలు, స్వార్థము, ఇంద్రియలోలత్వం నిండిన పాశవిక జీవనం నుండి ఒక క్రమబద్ధత, ధర్మం యొక్క ఉన్నతాశయాల, ఉదాత్తమయిన ఆత్మ నిగ్రహం వైపు ఉద్ధరించి నప్పటికీ తన గంభీరమయిన, నిర్దిష్టమయిన ధ్యేయం చాలా అద్వితీయమైనది - ఈ పరిపూర్ణ మానవుని ఉదాత్తమయిన జీవనాన్ని కూడా అతని ఉద్దేశానికి అతీతంగా నడుపగల శక్తివంతమైన ఆత్మ అధిగమనం. స్వాతంత్ర్యం వైపు నడిపించటం. ఆధ్యాత్మిక విమోచన, పరిపూర్ణత అనే ఉన్నత ధ్యేయాన్ని ముక్తి మోక్షాన్ని అందులోకి పూరించటానికి పరిశ్రమించింది. ఈ నియమం కానీ దానిని అనుసరించటం మానవుడి ఆరంభమూ లేదా అంతం కాజాలవు. ఈ నియమ క్షేత్రానికి అతీతంగా ఒక విశాలమయిన చైతన్య ప్రపంచం ఉంది. దానిలోకి అధిరోహిస్తూ తానొక మహోన్నతమయిన ఆధ్యాత్మిక స్వాతంత్ర్యంలోకి అడుగుపెడతాడు, మనిషి పరిపూర్ణత ఇంత వరకూ అందుకున్న ఉన్నతోన్నత శిఖరం మరణ ప్రాయమయిన మానవతే కానీ అంత కన్నా ఉదాత్తమయినది కాదు. అమృతత్వం, స్వాతంత్ర్యం, దివ్యత్వం అతని అందుబాటులో ఉన్నాయి. సనాతన భారతీయ సంస్కృతి ఈ అత్యున్నత ధ్యేయాన్ని నిరంతరం ఆత్మ యొక్క అంతర నేత్రం ముందు ఉంచి, ఈ సృష్టి ఉనికి యొక్క ఆశావహ దృక్పథాన్ని మరియు వెలుగులను గూర్చి నొక్కి చెప్పి స్ఫూర్తిని నింపింది. వ్యక్తి జీవితం సంపూర్ణంగా ఈ ఆశయంతో ఉదాత్తంగా మారింది. సమాజం మొత్తపు క్రమబద్ధీకరణ ఈ అత్యున్నత శిఖరం వైపు కొలమానపు ఆరోహణా శ్రేణి మూసలో యిమిడి పోయింది.

CWSA 20:162-65 - శ్రీ అరవిందులు

Vol. 55, No. 8
August 2025

Date of Publication:
1st August 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Cover Page Picture:

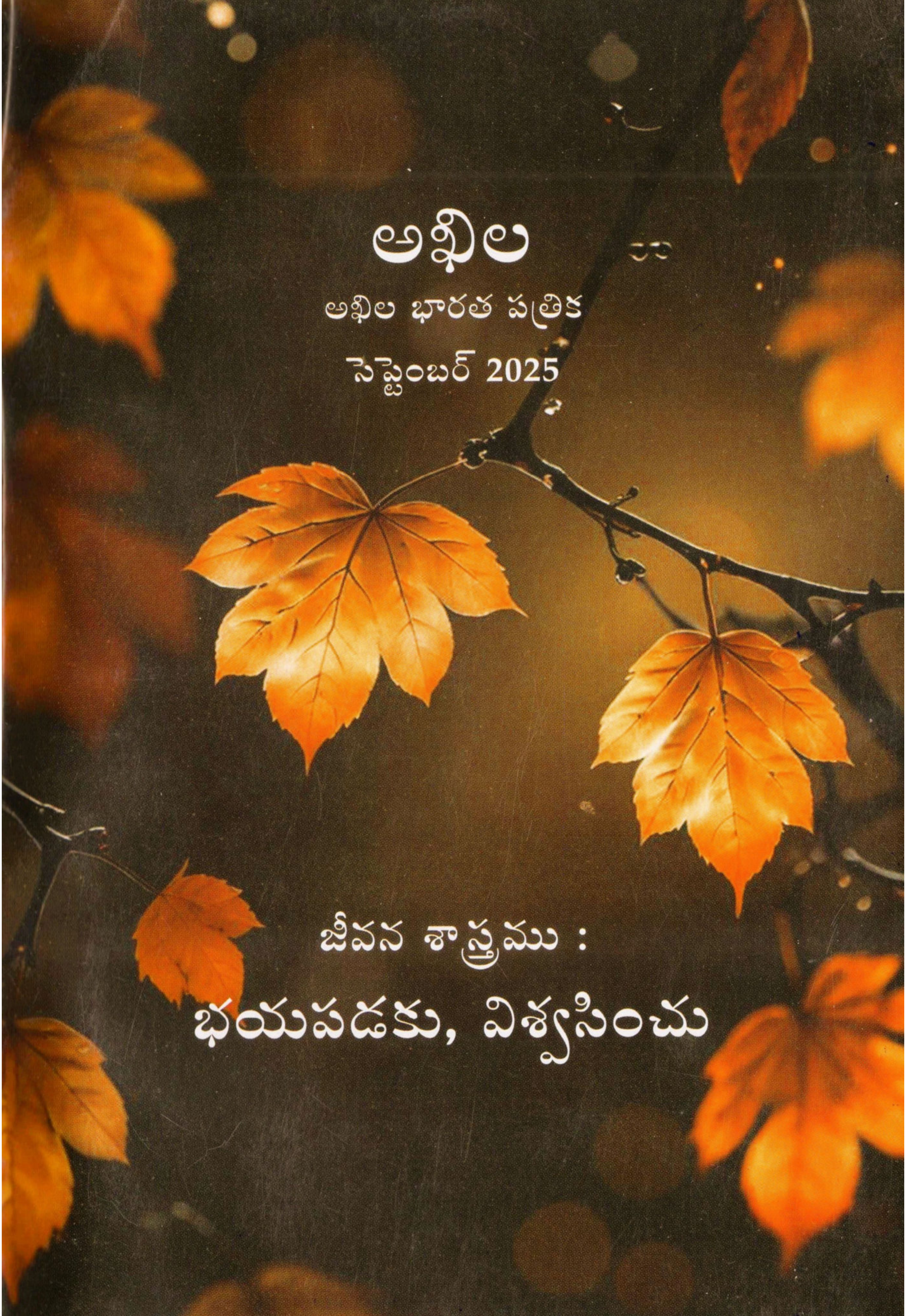
Dharma is central to the Indian conception of life. It is the Law that is at the core, giving impulsion to every creature according to the truth embedded within it. Often depicted as a wheel it implies that the perpetual movement in creation is governed by Dharma, the Divine Law inherent in everything.

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబర్ 2025

జీవన శాస్త్రము :

భయపడకు, విశ్వసించు

జీవన శాస్త్రము : భయపడకు, విశ్వసించు

విషయ సూచిక

విభాగం - 1 : భయము - దాని కారణము, నివారణ

విభాగం - 2 : శ్రద్ధ, విశ్వాసం, భరోసా

విభాగం - 3 : ఆంతరిక ప్రబోధాలు

"నేను నీతోనే ఉన్నాను."

\- శ్రీమాత

ముందుమాట

భయం, ఆందోళన అనేవి సంకల్ప వికారాలు. మీరు దేనిని గురించి భయపడి, దేనినయితే పదేపదే మీ మనసులో తలుస్తూ ఉంటారో దానిని మీవైపు ఆకర్షించడానికి దోహదం చేస్తాయి. అది ఉపరితలం పైకి రాకముందే మీ సంకల్ప శక్తి దానిని తిరస్కరించినప్పటికీ క్రింద వున్న మీ మనస్సు అందుకు అంగీకరిస్తూ ఉంటే, మీ ఉప చేతనా మనస్సు మీ జాగృత మనస్సు, బుద్ధి రెంటికన్నా శక్తివంతమూ, విశాలమూ అయి ఆ కార్యసాధనకు సమాయత్తం చేస్తుంది. కానీ ఈ రెండూ కలిపిన దానికన్నా ఆత్మ మరింత శక్తివంతం. అందువలన భయమూ ఆశల నుండి ఆత్మ యొక్క వైభవోపేతమైన నిశ్శబ్దంలోనూ, ఆత్మాధిక్యత వలన కలిగే నిర్విచారంలోనూ ఆశ్రయం పొందాలి.

CWSA 12:473 శ్రీ అరోబిందో

అసలు భయపడవలసినదేదీ లేదు. అన్నీ ఆ భగవంతుడే. ఆయన కానిదేదీ లేదు. కేవలం ఆయన మాత్రమే సత్యం. మనల్ని భయపెట్టడానికి ప్రయత్నించేదంతా ఆ భగవంతుడి అర్థంలేని విచిత్ర వేషధారణే.

*

భగవంతుడికి చెందిన వారు దేనికి భయపడతారు? దైవం చూపిన త్రోవలో తన ఆత్మ విస్తరించగా, అతని ధీశక్తి ప్రకాశించగా ముందుకు నడవడా? అది ఏమయినా సరే, తన పరిమిత హేతువుకది పూర్తిగా అర్థం కానిదయినా సరే?

*

నా బిడ్డలైన వారికి భయం ఉండదు.

CWM 14:240-42 - శ్రీమాత

విభాగం-1

భయం అంటే ఏమిటి?

భయమనేది ప్రాణిక తలానికి చెందిన సృష్టి

ఉన్నత ప్రకృతిలో భయమన్నది లేదు. భయం ప్రాణిక లోకపు సృజన మాత్రమే. అజ్ఞానం నుండి వచ్చే ప్రకృతి, తీవ్రమైన ప్రాణిక స్పందనతో కూడిన ఏదో ప్రమాదం సంభవించబోతున్నదనే భావన విషయ వివేకాన్ని నివారిస్తుంది లేదా వక్రీభవిస్తుంది. అది పూర్తిగా అసుర శక్తుల ఆవిష్కరణ కావచ్చు.

*

భయం ఊహా కల్పితమైన భీతిని కలిగిస్తుంది. అక్కడ వాస్తవంగా ప్రమాదం ఉన్నప్పటికీ భయం వలన ఒరిగేదేమీ లేదు. అది మన వివేకాన్ని కమ్మివేసి, విచక్షణను తొలగించి, సరియైన నిర్ణయం తీసుకోకుండా చేస్తుంది.

CWSA 31:278 — శ్రీ అరొబిందొ

అవును ఈ అసుర శక్తులు ప్రపంచానికిచ్చే అతిసుందరమైన బహుమానం భయం. అది వాటి మొదటి కానుక. చాలా శక్తివంతమయినది. ఈ భయంతోనే అవి మనుషులను పట్టి బంధిస్తాయి. మొదట ఒక భయభ్రాంతిని కలిగించి అవి మిమ్మల్ని అశక్తులను చేస్తాయి. అలా నెమ్మది నెమ్మదిగా మిమ్మల్ని తమ కబంధ హస్తాల్లోకి తీసుకుంటాయి. అది హేతుబద్ధమయిన భయం కూడా కాదు. అది మిమ్మల్ని బంధించే భయం, ఎందుకో కారణం మీకు తెలియదు. అది మిమ్మల్ని వణికిస్తుంది. మీలో ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ఎందుకో మీకు తెలియదు, దానికి కనిపించే కారణమేమీ ఉండదు. అది వాటి పని.

CWM 5:118 — శ్రీమాత

భయం - అచేతనకున్న లక్షణం

భయం అనేది అచేతన లక్షణం. అది అజ్ఞానం నుండి జనించే ఆందోళన. ఒక విషయం స్వభావం, దాని ప్రభావం, లేదా ఏమి జరుగుతుందో తెలియకపోవడం, ఒక వ్యక్తి ప్రవర్తన పరిణామాలు తెలియనపుడు, చాలా విషయాలు తెలియకపోవడం - ఆ అజ్ఞానం భయాన్ని తీసుకువస్తుంది. ఒక వ్యక్తి తనకు తెలియని విషయాన్ని గురించి భయపడతాడు. ఇది ఒక వెరపు

లేదా అంతఃస్ఫూర్తుల మిశ్రమం కావచ్చు. ఒక వ్యక్తి అంతఃస్ఫూర్తి వలన ఒక విషయం ప్రమాదకరమని గ్రహించి దానిని పరిష్కరించే మార్గం తెలియనపుడు, దాని నుండి తనను తాను ఎలా రక్షించుకోవాలో తెలియనపుడు అతను భయానికి లోనవుతాడు. భయం కలగడానికి అసంఖ్యాకమైన కారణాలు ఉంటాయని విశ్వసిస్తాను నేను. కానీ ప్రతీ సందర్భములోనూ అది అచేతనకు చెందిన సంకేతమే.

ఎరుక కలిగిన చోట భయం లేదు. ఏదైతే పరిపూర్ణముగా జాగృతమై ఉంటుందో, పూర్తిగా చైతన్యవంతమై జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉంటుందో అక్కడ భయం లేదు. అంధకారమయమయినదే ఎప్పుడూ భీతికి లోనవుతుంది.

భయం కలిగినపుడొక వ్యక్తి దానిపై చైతన్యాన్ని, జ్ఞానాన్ని, శక్తి, వెలుగులను ఉంచటంలో సఫలీకృతుడయితే దానిని పూర్తిగా నయం చేయగలుగుతాడు. క్రైస్తవ మతం ఈడెన్ వనంలో ఆపిల్‌తినటం వలన దానితో భయం వచ్చిందని చెపుతుంది. భూమిపై ఈ భయమే మానవులందరి జీవితాలనూ శాసిస్తూ ఉంటుంది. నేను ఇప్పుడే మళ్ళీ పదేపదే చెబుతాను. జంతువులలో కూడా భయం ఉంటుంది. అవి యాపిల్ తినలేదు. వాటికి భయం ఉండకూడదు అవి అజ్ఞానమయిన సహజాతంతో కలగలిసిన పాక్షికమయిన చేతనతో కలిగే ప్రమాదాన్ని పసికట్టగలవు కానీ దాని పరిష్కారాన్ని తెలుసుకోలేవు. కానీ అసలు వాస్తవమేమిటంటే ప్రాణిక ప్రపంచానికి చెందిన అసుర శక్తులు దైవ కార్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి భయాన్ని విరివిగా వాడుకుంటాయి. ఈ భయం ద్వారానే అవి మానవులపై బలమైన పట్టును కలిగి ఉంటాయి. ఇవి మాత్రమే కాక ఎన్నో రాజకీయ, మతపరమైన విధానాలు కూడా ఈ విధంగానే పనిచేస్తాయి. కొన్ని మతాలు తాము విధించిన నియమాలను, గుడ్డిగా పాటించకపోతే మరణభయంతో, ఆపైన జరిగే అనర్థాలతో మరణం తర్వాత వారి కోసం వేచి ఉండే విపత్తులతో తమను నమ్మిన వారిపై అధికారాన్ని సాధిస్తారు.

ద్వేషం నుండి కూడా భయం కలగవచ్చు. దేనిపట్ల అయినా సుముఖత లేనపుడు కొంతమందికి ప్రత్యేకంగా అగ్ని అంటే భయం ఉండవచ్చు. కొందరికి నీళ్ళను చూస్తే భయం కలగవచ్చు. మరికొందరికి ఏదో ఒక జంతువును చూస్తే భయం కలగవచ్చు. ఇది ప్రాణికం ద్వారా స్పందనల మధ్య సామరస్యతా లోపం వలన వస్తుంది. అదిశరీర అచేతనలో భయంగా అనువదించబడుతుంది.

CWM 6:50-51 — శ్రీమాత

ఒక వ్యక్తికి భయం ఎందుకు కలుగుతుంది?

అహంకారం వలన అని నేననుకుంటాను.

అందుకు మూడు కారణాలున్నాయి. తమ స్వీయ భద్రత గురించి మితిమీరిన పట్టింపు, ఆపై తెలియదు అనే విషయం ఒక ఇబ్బందికరమైన భావనను కలిగించి, అది చేతనలో భయంగా అనువదించబడుతుంది. అన్నింటినీ మించి భగవంతుని పట్ల అప్రయత్నంగా సహజమైన విశ్వాసమనే అలవాటు లేకపోవడం. మీరు విషయాలలోకి తగినంత లోతుగా చూడగలిగితే ఇదే వాస్తవమయిన కారణం. కొంతమంది ఉంటారు కనీసం నమ్మకం అనేది ఉందని కూడా వారికి తెలియదు. వాళ్ళకి వేరే మాటలలో చెప్పవచ్చు. మీకు మీ విధి వ్రాతపై నమ్మకం లేదు అని లేదా మీకు భగవత్కృప గురించి ఏమీ తెలియదు అని. మీరు దానిని మీకు నచ్చినట్లుగా ఎలా చెప్పినా మూల కారణం మాత్రం నమ్మకం లేకపోవటమే. ఒక వ్యక్తి ఎప్పుడూ అన్ని పరిస్థితుల్లోనూ కేవలం ఉత్తమ మయినదే సంభవిస్తుందనే భావన కలిగి ఉంటే, అతనికి భయం ఉండదు.

భయం యొక్క మొదటి స్పందన తనంతట తానే వస్తుంది. ఒక గొప్ప శాస్త్రవేత్త ఉండేవాడు. అతను గొప్ప మానసిక శాస్త్రజ్ఞానం కూడా కలవాడు. (నాకప్పుడతని పేరు గుర్తులేదు) అతనికి మంచి అంతర చైతన్యం ఉంది. ఒకసారి దానిని పరీక్షించాలనుకున్నాడు. అందుకోసం ఒక ప్రయోగం చెయ్యాలనుకున్నాడు. చైతన్యాన్ని వినియోగించి శరీరపు ప్రతిస్పందనలను నియంత్రించడం. బహుశా అతనింకా ఆ స్థితికి చేరుకొని ఉండకపోవచ్చు. కానీ అలా చేయడం సాధ్యమే. కానీ అతడింకా అంత ప్రగతిని సాధించి ఉండలేదు. అతనొక జంతు ప్రదర్శన వనంలో సర్పాలను గాజుబోనులో పెట్టిన చోటకు వెళ్ళాడు. అక్కడొక చాలా ఉగ్రమయిన నాగుపాము ఉంది. నిద్రపోనపుడు తప్ప మిగతా అన్ని సమయాల్లోనూ అది వచ్చిపోయే జనాలను చూస్తూ భయంకరంగా చిరాకుపడి కోపంతో బుసలు కొడుతూ ఉండేది. మన శాస్త్రవేత్త వెళ్లి ఆ గాజు గది ముందు నిలబడ్డాడు. అతనికి తెలుసు సర్పం ఎట్టిపరిస్థితులలోనూ ఆ అద్దాలను పగలకొట్టుకుని బయటకు వచ్చి తనపై పడే ప్రమాదం లేదని. అతను బయట నిలబడి సైగలు చేస్తూ, అరుస్తూ

దానిని ఉద్రేక పడేటట్లు చేశాడు. ఆ పాము కోపంతో బుసలు కొడుతూ ఆ గాజు అద్దాలపైకి ఎగరటం మొదలు పెట్టింది.

అది అలా చేసిన ప్రతిసారీ ఆ శాస్త్రవేత్త గట్టిగా కళ్ళు మూసుకునేవాడు. అతడు తనలో తాను 'నాకు తెలుసు ఈ పాము ఆ గాజు గదిని దాటి రాలేదని, అయితే నేనెందుకు కళ్ళు మూసుకొంటున్నాను?' అయితే ఒక వ్యక్తి గుర్తించవలసినదేమిటంటే ఆ ప్రతిస్పందనను గెలవడం కష్టం. అది ఒక రక్షణాభావం, ఎప్పుడయితే తనను తాను రక్షించుకోలేననే భావన కలుగుతుందో అప్పుడు భయం కలుగుతుంది. కానీ కనురెప్పలు మూసుకోవడంతో వ్యక్తపరిచే భయం, మానసిక మయినదో లేక ప్రాణికమయినదో కాదు అది శరీర కణాలలో ఉండే భయం. వాటికి ప్రమాదం లేదనే భావన వాటిపై ముద్రించబడనందున దానినెలా ప్రతిఘటించాలో వాటికి తెలియదు. ఎందుకంటే యోగమార్గాన్ని అవలంబించకపోవడం వలన. యోగం చేసేవారయితే కళ్ళువిప్పి చూడగలుగుతారు. కళ్ళు మూసుకోరు. వాళ్ళు కళ్ళు మూసుకోకుండా ఉండడానికి కారణం వారు 'దేనినో' ఆహ్వానిస్తారు. ఆ దేనినో అనేది వారిలోని దైవపు ఉనికి. అది అన్నిటికన్నా శక్తివంతమయినది.

కేవలం ఇది మాత్రమే మిమ్మల్ని భయం నుండి రక్షిస్తుంది.

CWM 4:211-13 శ్రీమాత

పీడకలలు

ప్రాణిక భూతాలు అధి భౌతిక లోకంలో తిరుగుతూ ఉంటాయి. ఒకవేళ మానవులక్కడికి ప్రవేశించినట్లయితే, వారికి సహాయము రక్షణ లేనట్లుగా సముద్రంలో చిక్కుకున్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతారు. మానవులు శరీరంలోనే భద్రంగా స్వనివాసంలో ఉన్నట్లుగా, దేహమే వారికి రక్షణ కల్పిస్తుంది. కొంతమంది తమ శరీరాల పట్ల ద్వేషాన్ని కలిగి ఉండి, చనిపోయిన తరువాత విషయాలు మరింత సులువుగా, బాగా ఉంటాయని భావిస్తారు. కానీ నిజానికి దేహం నీకొక కోటలా, ఒక తలదాచుకునే నీడలా పనిచేస్తుంది. నీవు శరీరంలో బసచేసి ఉండగా ఎటువంటి అసుర శక్తులకయినా నిన్ను చేజిక్కించుకోవడం కష్టతరమౌతుంది. 'పీడకలలు' అంటే ఏమిటి? ఇవి నీ ప్రాణిక ప్రపంచంలోకి చేసే దాడులు. ఒక పీడకలలో చిక్కుకున్నప్పుడు నీవు చేసే మొదటి పని ఏమిటి? నీవు నీ శరీరంలోకి వెనక్కి పరుగున వచ్చి

నీ సాధారణ చైతన్యంలోకి ఒక కుదుపుతో ప్రవేశిస్తావు. కానీ ప్రాణిక శక్తుల లోకంలో నీవొక కొత్త వ్యక్తివి - అది నీకొక దిక్సూచి మరియు తెడ్డులేని తెలియని సముద్ర ప్రయాణం లాంటిది.

CWM 3:46-47 శ్రీమాత

ఎవరికి వారు 'భయం' నుండి చికిత్స పొందడం

ప్ర : ఎవరికైనా భయం కలిగినప్పుడు వారు ఏం చేయాలి?

జ : ఒకవేళ నీ అంతరాత్మిక సత్తతో నీకు అనుబంధం ఉంటే, దానిని వెంటనే పిలిచి ఆ వెలుగులో అన్నింటినీ సరిచేయాలి. ఇది అన్నింటికన్నా శక్తివంతమైన విధానం.

మునుపటిలానే అదే ఒకవేళ అంతరాత్మిక సత్తతో అనుబంధం లేకుండా ఒక సహేతుకమైన సత్తా అయి సహేతుక మనస్సుతో స్వేచ్ఛాయుత కదలికలను కలిగి ఉండి ఒక శిశువుతో మాట్లాడినట్లుగా తనలో తనే మాట్లాడకోగలగాలి. ఈ 'భయం' అనే అంశం ఒక చెడు విషయం అని, ఒకవేళ నిజంగానే ఎక్కడైనా, ఎప్పుడైనా అపాయం ఉన్నా దానిని 'భయం'తో ఎదుర్కోవడం అనేది మూర్ఖత్వమే అని అర్థం చేసుకోవాలి. అలాంటి పరిస్థితులలో ధైర్యం అనే శక్తితోనే దాని నుండి బయటపడే అవకాశం ఉంటుంది. భయంను తగ్గించుకుంటేనే నీకు విజయం. ఈ రకమైన సహేతుకతతో మాత్రమే ఈ భయంను కలిగించే విషయంతో భయపడ వలసిన అవసరం లేదని సర్ది చెప్పవచ్చును.

నీకు ఆ దైవం నందు విశ్వాసం ఉండి, అంతటినీ ఆ దైవశక్తికే సమర్పణ కావించగలిగితే, చాలా సులభమైన మార్గం ఒకటుంది. 'నీ ఇచ్ఛయే నెరవేరును, నన్ను ఏదీ భయపెట్టలేదు, ఎందుకంటే నన్ను నడిపించేది నీవే, నేను నీ వ్యక్తిని, నీవే నా జీవితాన్ని నడిపిస్తున్నావు. ఇది బ్రహ్మాండంగా, తక్షణమే పనిచేస్తుంది. అన్నింటినీ మించి ఇదే అత్యంత ప్రభావోపేతమైన మార్గం. అంటే దైవానికి తనను తాను సమర్పించుకోవడం తప్పని సరి. అదే కనుక జరిగితే అన్ని భయాలు ఇట్టే ఒక కలలాగా మాయం అవుతాయి. అలాగే చేదు ప్రభావాన్ని కలిగించే భయం కూడా ఆ కలలాగే మాయం అవుతుంది. హమ్మయ్య! అనిపించేటట్లుగా అది చాలా వేగంగా పారిపోవటం నీవు గమనించగలవు.

కొద్దిమంది చాలా బలమైన ప్రాణిక శక్తి కలిగిన పోరాట యోధులుగా ఉంటారు. ఏదైనా ప్రమాదం కానీ, అపాయం కానీ ఎదురైనప్పుడు వారు తలెత్తి ధైర్యంగా, ఇక్కడ ఒక శత్రువు ఎదురైంది, దానిని సమూలంగా నాశనం చేయాలి అని అనుకుంటారు. అలా చేయడానికి వారికి చాలా గొప్ప జ్ఞానం, ప్రాణిక శక్తి అవసరం. ప్రాణిక శక్తి నిండిన బలిష్టమైన ఆకారం ఉండాలి.

ఇలా రకరకాల పద్ధతులు కలవు. అవి అన్నీ మంచివే కానీ నీ స్వభావానికి సరిపడేది ఏదో, దానిని ఉపయోగించడం ఎలాగో నీకు తెలియాలి.

CWM 5:118-20

భయానికి ఒక సులభమైన విరుగుడు

దీనికి చాలా సులభమైన విరుగుడు ఒకటుంది. ఇది వ్యక్తిగత ఇంగిత జ్ఞానంపైన ఆధారపడి ఉంటుంది. నిన్ను నీవు గమనించుకుంటూ ఉండాలి. నువ్వుఎలా భయపడతావు అంటే, నిన్ను భయపెట్టే అంశాన్ని నీవే ఆకర్షిస్తున్నట్లుగా అది ఉంటుంది. నీవు అనారోగ్యం అంటే భయపడుతున్నట్లు అయితే, అనారోగ్యంను నీవు ఆకర్షిస్తున్నట్లే, ఆహ్వానిస్తున్నట్లే. నీకు ఊహించని ప్రమాదాలు అంటే భయం అయితే నీవు వాటిని ఆకర్షిస్తున్నట్లే. నీవు, నీలోనికి నీ చుట్టూ చూసుకున్నట్లయితే ఇదే నీకు అర్థం అయ్యే నిలకడైన నిజం. అందుకని ఒకవేళ మనకు కనీస ఇంగితజ్ఞానం ఉన్నట్లయితే, దేనికైనా భయపడడం అనేది ఒక మూర్ఖత్వమే అనే విషయం అర్థం అవుతుంది. అయినా భయం అనిపిస్తే మనమే దానిని మన దగ్గరికి రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్నట్లే కదా! ఒకవేళ మనల్ని చంపాలనుకునే శత్రువు కనుక మనకు ఉన్నట్లయితే, అతని దగ్గరికి వెళ్ళి 'నన్నే నీవు చంపాలనుకుంటున్నది' అని చెప్పం కదా! ఇదీ అలాంటిదే, నీ హేతుబుద్ధితో నీవు దానిని నిరోధించలేకపోతున్నట్లయితే, నీమీద నీకు నియంత్రణ లేనట్లే. దానిపై నీవు కొంచెం ప్రయత్నం చేసినా చాలు అంతే.

CWM 5:317-18

ఉత్తమమైన చికిత్స

ఏ విషయంగా నైనా, ఎవరికైనా భయం కలిగితే వెంటనే భగవంతుని గురించి ఆలోచించి ఆ పరమాత్ముని చేతుల్లో, పాదాల వద్ద ఒదిగిపోవాలి.

తన లోపల, బయట, చుట్టూ జరుగుతున్న దానికి బాధ్యత అతనిపైననే వదిలివేయాలి. ఇలా చేస్తే భయం వెంటనే మాయం అవుతుంది. ఈ మార్మికతకు ఇదే చికిత్స. ఇదే అన్నింటికన్నా సులభమైనది. కానీ మార్మికంగా ఉండగలిగే ఆనందాన్ని, హుందాతనాన్ని అందరూ అనుభవించలేరు.

CWM 5-319

సరియైన ధోరణికున్న శక్తి

జరుగుతున్నదంతా నిజంగా సరియైనదా? లేదా ఉత్తమమైనదా? జరిగినదంతా అలా జరగాల్సింది కాబట్టి జరిగింది అనేది మాత్రమే సుస్పష్టం. దానికి కారణం విశ్వనిర్ణయాత్మకత. కానీ మనం అలా జరిగిపోయిన తర్వాత మాత్రమే అనగలం. కానీ జరుగకముందు మాత్రం కాదు. ఉత్తమమైనది మాత్రమే జరగాలి అని అనుకోవడం అనేది ఒక వ్యక్తిగత సమస్య. ఒక వ్యక్తి అయినా దేశం అయినా, ఇది అంతా వ్యక్తిగత ధోరణి, వైఖరిపైన ఆధారపడి ఉంటుంది. ఏదైనా జరుగబోతున్న పరిస్థితులలో, వీలైనంత ఉన్నత ధోరణి నీవు అవలంబించినట్లయితే అంటే నీ చైతన్యంను, ఉన్నత చైతన్యంకు దగ్గరగా నిలిపినట్లయితే, అప్పుడు నీవు నిక్కచ్చిగా చెప్పవచ్చు - ఉత్తమమైనదేదో నీకు సంభవించిబోతున్నది అని. కానీ నీవు ఎప్పుడైతే ఆ ఉన్నత చైతన్య ప్రభావంను కోల్పోతావో, వెంటనే క్రిందకు పడిపోతావు. అప్పుడు జరగవలసిన అత్యుత్తమమైనదది కాదనేది స్పష్టం. కారణం, నీవు నీ ఉన్నత చైతన్యంలో లేవు కాబట్టి. సరియైన ధోరణికి, ప్రతి పరిస్థితినీ అనుకూలంగా మార్చగలిగే శక్తియే కాదు, ఆ పరిస్థితినీ మార్చివేయగలదు. అవి ఒకదానిని ఒకటి ప్రభావితం చేస్తాయి అనే విషయాన్ని అనుసరించి పై విషయాన్ని నేను నొక్కి చెప్పగలను. ఉదాహరణకు, ఎవరైనా నిన్ను చంపడానికి లేదా హాని చేయడానికి వచ్చినట్లయితే, నీ సాధారణ చైతన్యంలో నీవు వుండి దానికి భయపడినట్లయితే అతడు తాను అనుకున్న దానిలో విజయం సాధించగలడు. కానీ నీవు కొద్దిగా ఉన్నతంగా స్పందించి, భయంలోనైనా, దేవుని సాయం కోసం పిలిచినట్లయితే, అతడు నీకు కొంచెం అపాయం మాత్రమే చేస్తూ నిన్ను వదిలి వేయవచ్చు. ఒకవేళ నీవు సరియైన ధోరణితో దైవ ఉనికిని నీ చుట్టూ, నీలోన, చైతన్య పూరితంగా అనుభవించగలిగితే, ఆ వ్యక్తి నీకు వ్యతిరేకంగా ఒక్క వ్రేలును కూడా ఎత్తలేడు.

నా వద్దసరియైన ధోరణికి సంబంధించి ఎన్నో ఉదాహరణలు కలవు. ఒక వ్యక్తి సరియైన ధోరణి వల్ల సమూహాలే పెద్ద పెద్ద ప్రమాదాల నుండి తప్పించుకోగలిగినాయి. కానీ ఈ సరియైన ధోరణి అనేది మనిషి చైతన్యంను వదిలి పైన ఎక్కడో ఉండి, మనిషి శరీరంను సాధారణ ప్రతిచర్యలను వదిలివేయకూడదు. నీవు అలాగే దైవ ఇచ్ఛయే నెరవేరుగాక అని నీవు అనుకుంటూ పైన ఎక్కడో ఉంటే చంపబడతావు. నీ శరీరం దివ్యత్వం లేనిదై, భయంతో వణికిపోతున్నప్పుడు నిజమైన చైతన్యంను నీ శరీరంలో పట్టి ఉంచి ఇసుమంత భయం కూడా లేకుండా దివ్యశాంతితో ఉండగలగాలి.

CWM 3:154-55 శ్రీమాత

భయం అస్వస్థత

భయం ద్వారా ఒక వ్యక్తి రోగగ్రస్తుడవుతాడా?

అవును. నాకు తెలిసిన ఒక మనిషి పూర్తి భయంతో కలరా బారిన పడ్డాడు. వాళ్ళ పక్కింటిలో వారికి కలరా సోకింది. దాంతో ఇతడు భయంతో వణికిపోయాడు. అంటే అనారోగ్యాన్ని పట్టుకొన్నాడు. ఇక్కడ ఇంకే ఇతర కారణమూ లేదు. దాని బారిన పడడానికి మరే కారణమన్నదీ లేదు. కేవలం భయం. నిజానికి ఇది చాలా సాధారణ విషయం; అంటువ్యాధికి సంబంధించి చాలామందికి ఇదే జరుగుతుంది. భయం చేత నీలో తలుపులు తెరుచుకొంటాయి. నీకు రుగ్మత ఆవహిస్తుంది. ఎవరిలో అయితే ఏ భయమూ ఉండదో వాళ్ళు ఎలాంటి బెరుకూ లేకుండా సాగిపోతారు. వాళ్ళకేమీ కాదు. అయినా నీ మనసులో భయం లేకున్నా, ఆఖరికి నీ ప్రాణికంలోనూ భయం లేకున్నా శరీరంలో భయం లేకుండా ఉండేదెవరు?... చాలా కొద్దిమంది. భయంతో వున్న శరీరాన్ని బాగు చేయడానికి ఒక కఠినమైన క్రమశిక్షణ అవసరమౌతుంది. కేవలం అనుశాసనం ద్వారా, యోగం ద్వారా ఒక వ్యక్తి ఈ భయాన్ని అధిగమించగలడు.

CWM 5:168

భయం అంటే రహస్య అనుమతి. నీవు ఒక దానికి సంబంధించి భయపడ్డావంటే దానర్థం దాని సాధ్యతను నీవు అనుమతించినట్లే, అట్లా దాని చేతిని బలోపేతం చేసినట్లే! ఇది అధోచేతనలో నుండీ వచ్చే అనుమతిగా చెప్పవచ్చు.

CWM 14:262

నీవు భయపడకూడదు. నీకు వచ్చే ఇబ్బందులన్నీ భయం నుంచే వస్తున్నాయి. నిజానికి తొంభై శాతం జబ్బులు శరీరానికి చెందిన అధోచేతనలోని భయం ఫలితంగా వచ్చేవే. శరీర సాధారణ చేతనలో స్వల్ప భౌతిక అలజడి పర్యవసానాల గురించిన కొద్దో గొప్పో కనిపించని ఒక ఆందోళన ఉంటుంది. "ఏమి జరుగుతుందో ఏమో"అనే భవిష్యత్తు పట్ల సంశయానికి చెందిన ఆదుర్దా మాటలుగా తర్జుమా అవుతుంది. ఇదిగో ఈ ఆందోళనను తనిఖీ చేసుకోవాలి. ఇది నిజానికి దైవకృప యందు విశ్వాసం లేకపోవడం వల్ల కల్గుతుంది. సమర్పణ సంపూర్ణంగా, సమగ్రంగా లేదన్న దానికి నిర్దోషమైన సంకేతం ఇది.

CWM 15:151 శ్రీమాత

అభివృద్ధికి మూడు అవరోధాలు

భయం, సంశయం, నిరాశావాదం

ఎవరైతే సంసిద్ధంగా ఉన్నారో, ఎవరైతే నిస్సందేహంగా, సత్య సాక్షాత్కారానికై ఉన్నారో ఎవరి జీవితంలో, ఒక నిర్దిష్ట సమయం పాటైనా, కనీసం కొన్ని క్షణాలైనా సందేహమన్నది లేదో వారికి సాక్షాత్కారానికి సంబంధించిన అనుభవం ఉండకుండా ఉండదు. ఇది చాలా అరుదుగా జరుగుతుంది.

కాని ఖచ్చితమైన భవిష్యత్తుతో ఉన్నవారు, తమ శ్వాసతో పాటు లోపలికి తీసుకొంటున్నట్లు కనిపించే 'ప్రత్యేక అంశా'నికి వ్యతిరేకంగా, చాలా బలంగా, ఇదిగో ఈ భయానికి సంబంధించినదే ఏదో జరుగవచ్చు ఇది చాలా మూర్ఖమైనది. ఎందుకంటే ఆఖరి విశ్లేషణలో ప్రతి వ్యక్తి భవిష్యత్తూ ఒకే మాదరిగా ఉంటుంది. నీవు పుట్టావు, జీవించావు - కొద్దో గొప్పో సంతృప్తికరంగా - నీవు మరణిస్తావు. అప్పుడు నియమిత కాలం వేచి ఉండాల్సి ఉంటుంది. మళ్ళీ నీవు పుడతావు, జీవిస్తావు - కొద్దో గొప్పో సంతృప్తికంగా - మళ్ళీ నీవు మరణిస్తావు అంత ఖచ్చితంగా కాకపోయినా దీనికి సంబంధించి ఇక చాలు అని భావించే వరకు ఇది జరుగుతుంది. దేనికి సంబంధించినదీ భయం? గాడిలోంచి బయట పడుతున్నందుకు భయమా? స్వేచ్ఛగాఉండబోతున్నందుకు భయమా? ఇక ఖైదీగా ఉండబోవట్లేదనే భయమా?

అప్పుడు, నీకెప్పుడైతే దీనిని అధిగమించగల తగినంత ధైర్యముంటుదో "రానీ ఏదైనా, ఆఖరికి, నష్టపోయేదేం లేదు" అని నీవన్నావంటే... అప్పుడు భిన్నమైన వాడివిగా అవుతావు. అది సహేతుకమైనప్పుడు, నిజమైనదైనప్పుడు, అదంతా భ్రమ కానప్పుడు, నీవు విషయాన్ని కల్పనగా చూడనప్పుడు, దానికి నిజమైన ధ్రువం వున్నప్పుడు, నీవు ఆశ్చర్య పడతావు. గుర్తుపెట్టుకో! ఈ అపనమ్మకమే మూఢమైనదిగా కనిపిస్తుంది. దీనిని తెలివైన వారిలోనూ ఆఖరికి నిశ్చయమైన అనుభవాలతో ఉన్న వారి విషయంలోనూ నీవు ఎదుర్కోవాల్సి ఉంటుంది. నీవు భుజించే ఆహారంతో, నీవు పీల్చే శ్వాసతోనూ, ఇతరులతో నీకు గల సంబంధాల నుండి కూడా దేనినో తీసుకొంటున్నావు.

ఈ రెండు అవరోధాలను (భయం, సంశయం) నీవు అధిగమించినప్పుడు ఇక నీవు ఏ మాత్రం సందేహించనంతగా దృఢమైన అనుభవాలతో ఉన్నప్పుడు సందేహమన్నది అసాధ్యం - తాను బ్రతికుండటాన్ని సందేహించినట్లు - అప్పుడు కూడా భయంకరమైనది, క్షుద్రమైనది, శుష్కమైనది, భక్షితమైనది ఒకానొకటి ఉంటుంది. నిరాశావాదం. ఇది మనిషి దర్పంలో ఉంటుంది. అందుకే ఇది చాలా కాలం పాటు నిలిచి ఉంటుంది. "ఓహ్ నేను అలాంటి బోనులో పడాలనుకోవడం లేదు. నేను హేతుబద్ధమైన వాణ్ని, నేను ఏ విషయాన్నైనా ఆచరణాత్మక దృష్టితో చూస్తాను, నేను అంత తేలిగ్గా మోసపోను". ఈ రకమైన విషయాలన్నింటికి అతీతంగా ఆలోచించాలని కోరుకొంటావు, అది భయానకం, అది క్షుద్రం, అది ప్రమాదకరం.

నీవెప్పుడైతే నిజంగానే స్థైర్యంతో ఉంటావో నీ ఎదుట ఉన్న విషయాలు భిన్నంగా ఉండాలనుకొంటున్నావో అప్పుడు నీలోకి ధైర్యం, బలం ఈ భయకంరమైన మూడు శత్రువుల్ని గెలిచే సమర్థత వస్తుంది. అవే భయం, సంశయం, నిరాశా ధోరణి. మళ్ళీ చెబుతున్నాను. చక్కగా ఒక రోజు కూర్చొని నిన్ను నీవు పరిశీలించుకొని, ఈ విషయాలపై ఒక్కసారిగా పోరాడి ఊరుకోవడం సరిపోదు. ఈ పనిని మళ్ళీ మళ్ళీ చేయాల్సి ఉంటుంది. వీటన్నింటి నుండీ విముక్తుడవయ్యావు అని రూఢీ అయ్యే వరకు, అంతమవ్వని దానిలాకనిపించే ఈ మార్గంలో కొనసాగవలసిందే. వాస్తవంగా నీవు బహుశా నిజంగా దీని నుండి విముక్తుడవు కాలేవు. కాని ఒక సమయం ఎప్పుడు వస్తుందో అప్పుడు నీలోపల ఈ విషయాలకు ఇంకెంత మాత్రం అంటుకోని భిన్నమైన వాడివిగా అవుతావు. వాటిని చూస్తావు, కానీ ఒక చిరునవ్వుతో

చూస్తావు. ఒక చిన్నపాటి సైగతోనే అవి ఎక్కడి నుండి వచ్చాయో అక్కడికి పోతాయి. కొంత మార్పు, కొంత క్షీణత, కొంత మొండిపట్టు, స్వల్ప ఉగ్రత - వెలుగు చిక్కబడటంతోనే చీకటి మటుమాయమౌతుంది....

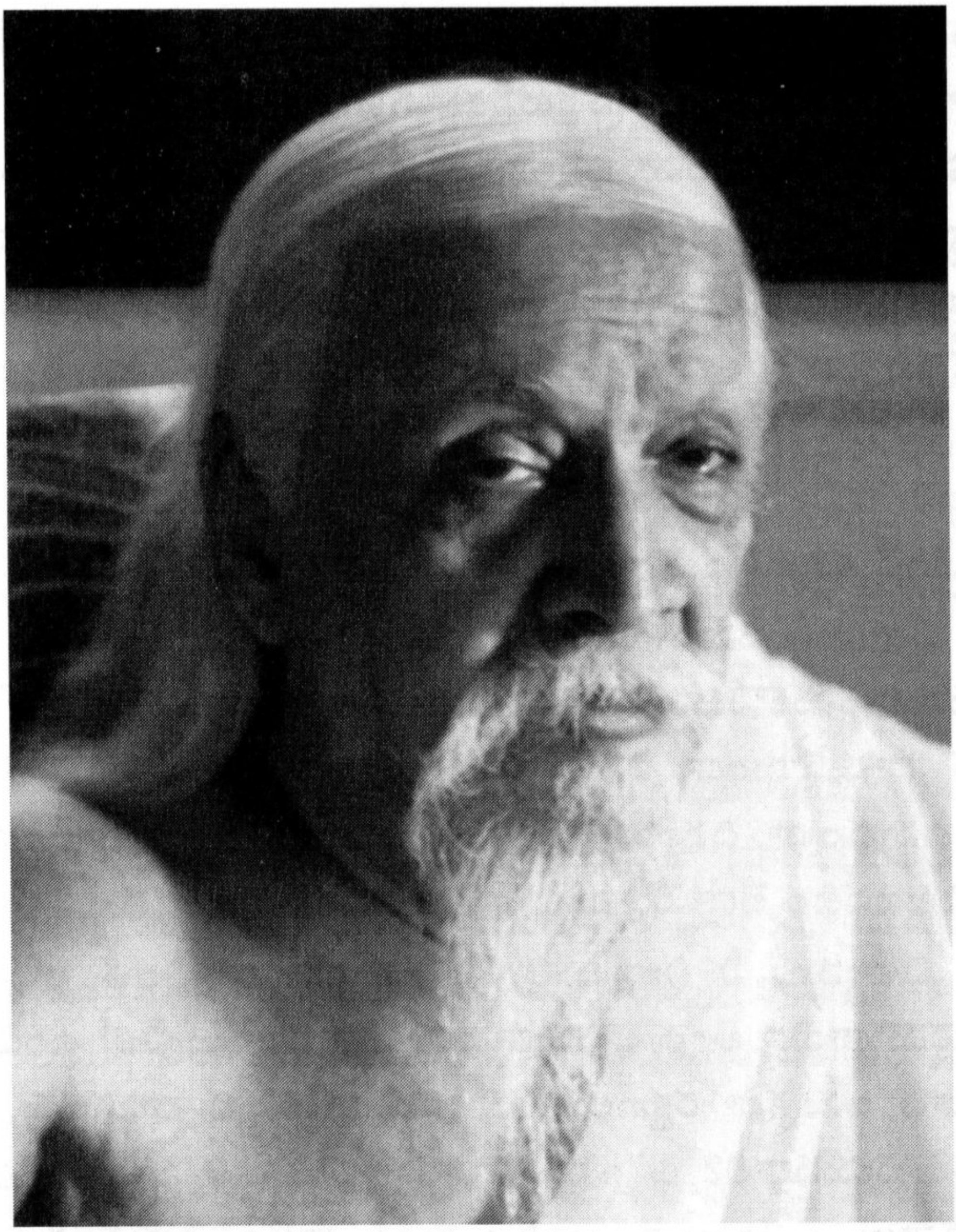
ఆఖరుగా, మీరందరూ ఈ అనుభవాలను మీకు మీరే పొందుదురు గాక! దాని కోసం నమ్మకం, విశ్వాసం, మానవీయత, గొప్ప సుహృద్భావం అవసరమౌతాయి.

మిమ్మల్ని వికసింపచేసుకోండి, వేచి ఉండండి. తప్పక ప్రాప్తిస్తుంది. దివ్యకృపపైన ఉంది. ప్రతి ఒక్కరి కోసం పని చేయగల్గేలా ఉండాలని మాత్రమే మిమ్మల్ని అది అడుగుతుంది.

CWM 10:11-14 శ్రీమాత

కాని మార్గం (సాక్షాత్కారానికి) సంకీర్ణమైనది. నెట్టాలంటే తలుపులు గట్టిగా ఉన్నాయి. భయం, అపనమ్మకం, నిరాశా ధోరణి అక్కడ ఉన్నాయి. ప్రకృతి కాపలాదారు ఆమె సాధారణ పచ్చిక బయళ్ళ నుండే మడమ త్రిప్పి తిరిగి వెళ్ళమని ఆంక్ష పెడుతున్నాడు.

CWSA 12:423 శ్రీ అరవిందులు

జీవితంలోని భయాలను, అపాయాలను, విపత్తులన్నింటినీ ఎదిరిస్తూ సుభద్రంగా సాగిపోవడానికి

రెండు విషయాలు మాత్రమే అవసరమౌతాయి. ఆ రెండూ ఎప్పుడూ కలిసే ప్రయాణించాలి. - దివ్యమాత అనుగ్రహం, నీవైపు నుండి నీలోని సమర్పణ, నిజాయితి, విశ్వాసాలతో రూపుదిద్దుకొన్న ఒక అంతరిక స్థితి. నీ విశ్వాసం స్వచ్ఛమైనదిగా, నిష్కపటమైనదిగా, పరిపూర్ణమైనదిగా ఉండాలి. మనస్సులో ఒక అహంకారపూరిత విశ్వాసం, కీర్తికాంక్ష, గర్వం, దర్పం మానసిక దురహంకారం, ప్రాణిక స్వార్థ సంకల్పం, వ్యక్తిగత నిక్కచ్చి కోర్కెలతో ప్రాణికం కళంకితమవ్వడం, నీచ స్వభావానికి చెందిన అల్ప సంతోషాలపై కాంక్ష ఉండటమంతా ఒక అట్టడుగు పొగబారిన అల్పజ్వాల.

అది ఎగువకు స్వర్గసీమల వరకూ జ్వలించలేదు. ఈ జీవితం దైవకార్యానికి, దివ్యత్వ ప్రకటనకు సహకరించేందుకు మాత్రమే నీకివ్వబడిందని భావించు. దివ్యచేతనకు చెందిన శుద్ధత, శక్తి, ప్రశాంతత, వైశాల్యత, స్థిరత ఆనందాలను, ఆ దివ్యచేతన నీ మనఃప్రాణ శరీరాలను రూపాంతరీకరించి పరిపూర్ణం చేసేందుకై నీపై ఒత్తిడి తేవాలని తప్ప మరేమీ కోరుకోకు. దైవాన్ని, ఆధ్యాత్మిక, అతిమానస సత్యాన్ని దాని సిద్ధి ఈ భూమి మీద, నీలోనూ,ఎంపిక చేయబడుతూ, పిలువబడుతున్న వారందరిలోనూ జరగాలని, దాన్ని సృష్టించేందుకు అవసరమైన పరిస్థితులను, అలాగే దాన్ని వ్యతిరేకించే శక్తులన్నింటిపై దాని విజయాన్ని తప్ప నీవేమీ అడగకు.

నీ నిజాయితీ సమర్పణలు వాస్తవికమూ సంపూర్ణమూ కానివ్వు. నిన్ను నీవు సమర్పించుకొనేటప్పుడు బేషరతుగా, నిరాపేక్షంగా, నిన్ను నీవు స్వార్థ దృష్టితో దాచుకోకుండా, నిస్సందేహంగా పూర్తిగా ఇచ్చి వేసుకో. తద్వారా నీలో ఉన్నదంతా దివ్యమాతకే చెందుతుంది. ఇక అహంకారానికి వదిలిపెట్టబడటం లేదా వేరే శక్తికి అప్పగించబడటం ఉండదు.

నీ విశ్వాసం, నీ నిజాయితి, నీ సమర్పణలు ఎంత అధికంగా పరిపూర్ణమౌతాయో అంత అధికంగా అనుగ్రహ రక్షణలు నీతో ఉంటాయి. దివ్యమాత అనుగ్రహ రక్షణలు నీతో ఉండగా నిన్నేది తాకగలదు, లేదా నీవెవరికి భయపడాలి? ఆ అనుగ్రహ, రక్షణలోని అతి స్వల్ప అంశమైనా అన్ని కష్టాలు, అడ్డంకులూ, ఆపదల నుండీ దాటించివేయగలదు; నిన్ను చుట్టివేసిన సంపూర్ణ అనుగ్రహ సన్నిధితో నీవు నీ మార్గంలో సురక్షితంగా పోగలవు. ఎందుకంటే అది ఆమె మార్గమే, ఇక ఈ లోకానికి చెందిన లేదా కనిపించని అన్యలోకాలకు చెందిన దుష్టత్వం, అది ఎంత బలమైనదైనా సరే, దాని బెదిరింపుని లక్ష్యపెట్టనవసరం లేదు. దానికి ప్రభావితం కానవసరం లేదు. దాని స్పర్శ కష్టాలను అవకాశాలుగా, వైఫల్యాలన్నీ విజయంగా, బలహీనతను సుస్థిర బలంగామార్చి వేయగలదు. ఎందుకంటే పరమేశ్వరుడు అనుమతించిందే దివ్యమాత అనుగ్రహం, ఇక దాని ప్రభావం నేడో, రేపో తథ్యం. ఆదేశించబడింది, అనివార్యమైనది, ఆపశక్యము కానిదది.

విభాగం-2

శ్రద్ధ, విశ్వాసం, భరోసా

సాధారణ పదం శ్రద్ధ - దేవుని అస్తిత్వం, ప్రజ్ఞ, శక్తి, ప్రేమ అనుగ్రహం పట్ల అంతరాత్మ విశ్వాసం - అకుంఠిత విశ్వాసం, భరోసా అన్నవి శ్రద్ధకున్న పార్శ్వాలు, దాని ఫలితాలు.

అకుంఠిత విశ్వాసం అంటే నిజాయితీతో పిలిస్తే, దైవం వింటాడు, సహాయం చేస్తాడు, దైవం చేసేదంతా సర్వోత్తమమైనది అనే ఖచ్చిత భావన.

భరోసా అంటే మనస్సు, హృదయంలో దైవం పట్ల తన మార్గదర్శనం రక్షణ పట్ల పూర్తి భరోసా ఉంచడం.

CWSA 29:88

శ్రద్ధ అనుభవం మీద ఆధారపడదు. అది ఒక విధంగా అనుభావానికంటే ముందుగానే ఉంటుంది. ఒక మనిషి యోగాన్ని ప్రారంభించినప్పుడు సాధారణంగా అనుభవం వల్ల వచ్చే బలంతో కాక విశ్వాసం, శ్రద్ధ వల్ల వచ్చే బలంతో జరుగుతుంది. ఇది ఒక్క యోగంలోనే కాదు, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోనూ, సాధారణ జీవితంలోనూ శ్రద్ధాపూర్వక విశ్వాసం ద్వారానే జరుగుతుంది.

కార్యరతులు, అన్వేషకులు, ఆవిష్కర్తలు, విజ్ఞాన శాస్త్ర సృజనకారులు ఎవరైనా గాని విశ్వాసంతో ఋజువు అయ్యే వరకు, లేదా పని నెరవేరే వరకు నిరుత్సాహం, వైఫల్యం, నిరాదరణ, నిరాకరణ ఎదురైనప్పటికీ విశ్వాసంతో ముందుకు సాగుతారు. ఎందుకంటే వారిలో ఒకానొక అంశం ఉంటుంది. అది ఇది సత్యం, దీన్ని అనుసరించాలి, ఇది చేయాలంటూ వారికి చెబుతూ ఉంటుంది. శ్రీరామకృష్ణులు ఈ విషయంలో చాలా ముందుకు వెళ్ళి చెప్పారు. అంధ విశ్వాసం ఉండటం తప్పు అవునా కాదా! అంటే అలాంటి విశ్వాసం మాత్రమే ఉండాలి. ఎందుకంటే విశ్వాసం అన్నది గుడ్డిది లేదా విశ్వాసం కాని వేరే ఏదైనా అయ్యుండాలి-హేతువు చొరబాటు, నిరూపిత విశ్వాసం లేదా రూఢి అయిన జ్ఞానం.

CWSA 29:92-93

దైవంలో స్థిర విశ్వాసం, ఆధ్యాత్మిక నియతి పట్ల శ్రద్ధ (అంటే నా హృదయం, అంతరాత్మ దైవాన్నే వెతుకుతుంది, కనుక ఒకానొక రోజుకి ఆయనను చేరక విఫలుణ్ణి కాలేను) అన్నవి మార్గంలో వచ్చే కష్టాల దృష్ట్యా చాలా ఆవశ్యకమైనవి.

CWSA 29:92-93

విశ్వాసం అంటే ఏమిటి?

శ్రీ అరవిందుల వచనాలు

ఈ శ్రద్ధ - దీనికి సాధారణ ఆంగ్లంలో వాడుతున్న మాట సరైన అర్థాన్ని ఇవ్వదు - వాస్తవంగా, పరమాత్మ నుండి ప్రసరించే ఒక ప్రభావం. దాని ప్రకాశం మన అతి మానస పురుషుడి నుండీ వచ్చే సందేశం. అది ఈ నిమ్న స్వభావాన్ని దాని అల్ప ప్రస్తుత స్థితి నుండీ, మహత్తర స్వీయ అస్తిత్వంలోకీ, స్వీయ అధిగమనంలోకి, పైకి లేవమని పిలుస్తోంది. అది స్వీకరించే ప్రభావం, ఆ పిలుపు జవాబు ఇవ్వడం అన్నది బౌద్ధికమైనది, హృదయానికి లేదా జీవన మనస్సుకి చెందినది కాదు. అది అంతరాత్మకు చెందినది, దానికి అసలు కారణం, స్వీయ నియతిలోని సత్యం బాగా తెలుసు.

CWSA 24:774

శ్రద్ధాపూర్వక విశ్వాసం పైనుండి ఒక మద్దతు; బుద్ధిని, దాని బోగట్టాని దాటి ఉన్న ఒక రహస్య ప్రకాశం విసిరిని కాంతిమయ ఛాయ, దాగి వున్న జ్ఞానానికి హృదయం. బయటకు కనిపించే త్వరిత ఆకారాల కనికరంపై అది ఆధారపడదు.

CWSA 23:245

ఇంకా సిద్ధించని, సాధ్యం కాని, అభివ్యక్తం కాని దానికి దేనికో శ్రద్ధా పూర్వక విశ్వాసం అంతరాత్మ సాక్ష్యం. కాని దానిని ఎరిగిన వాడు లోపల ఉన్నాడు. దానికి సంబంధించిన సూచనలు ఏవీ లేకుండా పోయినా నిజమైనదిగా లేదా ప్రధానంగా సాధించదగినదిగా లేదా అనుసరించ దగినదిగా భావిస్తాడు. మనలో ఉన్న ఈ అంశం మనసులో ఒక స్థిర నమ్మకం లేకున్నా, ప్రాణికం పెనుగులాడుతూ ఎదురు తిరుగుతూ, తిరస్కరిస్తున్నా అది అలాగే నిలిచి ఉంటుంది.

CWSA 29:93

శ్రద్ధాపూర్వక విశ్వాసం పరమ సత్యానికి సంబంధించి నిమ్న చేతనలో జరిగే అసంకల్పిత చర్య లేదా ఇంకా అభివ్యక్తిలోకి రాని, సిద్ధించని వాస్తవిక భావన.

CWSA 23:44

శ్రద్ధాపూర్వక విశ్వాసం మనస్సు, అజ్ఞానం, సంశయం, బలహీనత, అపనమ్మకాల నడుమ అంతరాత్మ నుండీ తరలివచ్చే ఒక మార్మిక ప్రకాశం, ఒక శక్తి మనిషికి అత్యావశ్యకం. అది లేకుండా అతడు అజ్ఞేయం గుండా తన యాత్రను ముందుకు సాగించలేడు. కానీ దీనిని బలవంతంగా విధించకూడదు. ఇది ఒక స్వతంత్రమైన గ్రహింపుగా లేదా ఆంతరిక ఆత్మ నుండీ ఆదేశ పూర్వక మార్గదర్శనంగా రావాలి.

CWSA 22:896

ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో సాధకుడి నుండి కోరబడే విశ్వాసం

అజ్ఞాన పూరితమైనది కాదు, అది ప్రకాశమయమైన విశ్వాసం అంధకారంలో కాదు, కాంతిలో నడిపించే విశ్వాసం.

అది బాహ్యంగా కనిపించే రూపాలను లేదా స్పష్టమైన వాస్తవాలను అనుసరించదని సాంకేతికతను మాత్రమే నమ్మే మేధస్సు దానిని "అంధ విశ్వాసం"గా అంటుంది, ఎందుకంటే అది ఆ రూపాల వెనుక ఉన్న సత్యాన్ని చూస్తుంది, ఆధారాలు లేదా సాక్ష్యాలనే ఊతకర్రలపై నడవదు.

ఇది ఒక అంతర్ బుద్ధి-అనుభవం ఆవిష్కరించేటటువంటి అంతర్‌బుద్ధి మాత్రమే కాక, అనుభవం వైపు నడిపించే శక్తి.

నేను స్వీయ వైద్యంపై విశ్వాసం ఉంచితే, కొంతకాలానికి నన్ను నేనే నయం చేసుకునే మార్గాన్ని కనుగొంటాను. రూపాంతరంపై నాకు విశ్వాసం ఉంటే, నేను చివరికి ఆ రూపాంతర ప్రక్రియను అర్థం చేసుకోగలను, దానిని అనుసరించగలను.

CWSA 28:349

"అంధ విశ్వాసం" అనే పదానికి వాస్తవంగా అర్థం ఏమీ లేదు.

బహుశా వారు ఋజువు లేకుండా నమ్మలేము అనడమే అని అర్థం చేసుకోవాలి. కానీ ఋజువు తర్వాత ఏర్పడే నమ్మకం అనేది విశ్వాసం కాదు అది జ్ఞానం లేదా మానసిక అభిప్రాయం. వాస్తవ విశ్వాసం అనేది ఆధారాలు

లేకముందు ఉండే నమ్మకం, దానివల్ల మనం అనుభవం లేదా జ్ఞానాన్ని పొందగలుగుతాం. దైవం ఉందని నిరూపించదగిన ఆధారం లేదు, కానీ నాకు దేవునిపై విశ్వాసం ఉంటే, నేను ఆ దివ్యానుభూతిని పొందగలను.

CWSA 29:91-92

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసని ఒకసారి అంధ విశ్వాసం తప్పు కాదా అని అడిగినప్పుడు ఆయన స్పష్టంగా చెప్పినది ఏమిటంటే అంధవిశ్వాసమే నిజమైన విశ్వాసం ఎందుకంటే విశ్వాసం 'అంధం' కాకపోతే అది విశ్వాసం కాదు వేరేదేదో కావచ్చు. - అది తార్కిక నిర్ధారణ, ప్రమాణాలపై ఆధారపడిన నిశ్చయం లేదా రూఢీ అయిన జ్ఞానం.

CWSA 29:93

అవిశ్వాసమే నిజమైన అంధత్వం- అది దూరంలో ముందున్న దాన్ని చూడదు. అటు బలాన్ని ప్రేరేపించదు, ఇటు చర్యకు స్ఫూర్తినివ్వదు.

CWSA 6-7:348

శ్రీమాత వచనాలు

విశ్వాసం లేదా నమ్మకం అనేది ఆధారాలు లేకుండా ఉండే ఒక నిశ్చయం.

*

నమ్మకం అనేది అనుభవం మరియు జ్ఞానంపై ఆధారపడని నిశ్చయం.

*

నమ్మకం అనేది అంతరాత్మలో అయత్న సిద్ధంగా ఏర్పడిన జ్ఞానం.

*

భౌతిక ఋజువులపై ఆధారపడిన నమ్మకం నమ్మకం కాదు, అది ఒక లావాదేవీ.

*

అంధకారభరితమైన రోజులలో నమ్మకం అత్యుత్తమ మార్గదర్శిని.

*

ప్రతి క్షణం మన ముందు అనూహ్యమైన, ఎదురుచూడని, తెలియని విషయాలే ఉంటాయి.

*

మనకు ఏం జరుగుతుంది అనేది ప్రధానంగా మన నమ్మకపు తీవ్రత మరియు పవిత్రతపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

*

మనలో విశ్వాసం లేకపోవడమే మన పరిమితులకు కారణం.

*

పరమాత్మ శక్తి అనంతమైనది మన నమ్మకం కొద్దిమాత్రమే.

*

నిరపేక్షమైన నమ్మకం, కృపపై సంపూర్ణ నమ్మకం చివరికి పరమ జ్ఞానమే.

*

దివ్యకృప మరియు సహాయం కోరుకునేవారికి ఎల్లప్పుడూ అవి అందుబాటులోనే సిద్ధంగా ఉంటాయి. మరియు నమ్మకంతో, విశ్వాసంతో స్వీకరించినపుడు వాటి శక్తి అపరిమితమవుతుంది.

CWM, 14, 87 శ్రీమాత

పరిమితులు పెట్టుకునేది మనమే

పరిమితులు పెట్టుకునేది మనమే. మనం ఎప్పుడూ చెబుతాం "అది సాధ్యమే, కానీ ఇది అసాధ్యం, ఇది అవుతుంది, అది మాత్రం కుదరదు, ఇది నిజమే, ఇది జరిగేది, కానీ అది అసంభవం. ఇలా మనమే మనల్ని పరిమితుల చెరసాలలో బంధించుకుంటాం అజ్ఞానం, సంకుచితత్వం, బుద్ధిహీనత వల్లే ఇలా అవుతుంది. జీవిత నియమాలు మనం ఊహించే దానికంటే చాలా భిన్నంగా ఉంటాయి- మనం ఊహించేవి, బుద్ధిమంతులు ఊహించే విధంగా ఉండవు. అవి చాలా భిన్నంగా ఉంటాయి.

CWM 6:124-125

నీ మనస్సు నీకు నిజమైనదిగా అనిపిస్తున్నంత వరకు, నీ ఆలోచనా విధానం నీకు నిజమైనదిగా, వాస్తవమైనదిగా, స్పష్టమైనదిగా అనిపిస్తున్నంత వరకు, నీవు ఇంకా అక్కడికి చేరలేదన్న సంగతి స్పష్టమవుతుంది. నీవు ముందుగా ఆ పార్శ్వానికి వెళ్లాల్సిందే. ఆ తర్వాత నేను చెబుతున్నది నీకు అర్థమవుతుంది.

CWM 9:136-137

ఒకవేళ మనం నిజంగా మన జీవితాన్ని పూర్తిగా వదులుకుంటే - అంతా ఎంత సులభంగా, వేగంగా, ప్రకాశంగా, ఆనందంగా మారిపోతుందో ఊహించలేము! కానీ అది మానవులు అర్థం చేసుకునే సుఖం, సంతోషం కాదు.

CWM 10:93

బాహ్య చైతన్యానికి కల్గిన గ్రహింపు, అంతరాత్మ గ్రహింపుని తిరస్కరించవచ్చు. కానీ అంతరాత్మదే నిజమైన జ్ఞానం. అది ఒక సహజమైన, స్వాభావిక జ్ఞానం. అది చెబుతుంది: "నాకు తెలుసు. నేను కారణాలు చెప్పలేను, కానీ నాకు తెలుసు." ఇది అనుభవాల ఆధారంగా గాని, తర్కంతో నిరూపించబడే విధంగా గానీ కాదు. ఇది అంతర్గతంగా తెలిసే నిజం. ప్రపంచమంతా వ్యతిరేకంగా వాదించినా, వేల ఉదాహరణలు చూపించినా - అది మాత్రం తెలుసు, అంతర్గతంగా తెలుసు. ఇది ఒక తాదాత్మ్య జ్ఞానం.

ఈ జ్ఞానాన్ని మన మనస్సు, ప్రాణము, శరీరము వరకూ తీసుకురాగలిగితే మనకు సంపూర్ణ విశ్వాసం లభిస్తుంది. అలాంటి విశ్వాసం పర్వతాలను కూడా కదిలించగలదు. కానీ మన లోపలి ఏ భాగమైనా "అది అలా కాదు" అని అనుకోకూడదు లేదా "నిరూపణ కావాలి' అని అడగకూడదు. చిన్న అనిశ్చితి వచ్చినా, అన్నీ తారుమారవుతాయి.

నిజమైన విశ్వాసం - కలవరపడనిది. అదే దాని స్వభావం. ఎందుకంటే, అది కలవరపడితే అది విశ్వాసం కాదు. కానీ మన మానసిక భాగాలు, ప్రాణిక భాగాలు, శరీర భాగాలు ఈ విశ్వాసాన్ని అనుసరించకపోవచ్చు. ఒక మనిషి ఒక యోగిని కలిసినప్పుడు, ఒక అద్భుతమైన విశ్వాసం కలుగుతుంది ఈ వ్యక్తి నన్ను గమ్యానికి తీసుకువెళ్తాడని. ఆ వ్యక్తికి జ్ఞానం ఉందా లేదా అన్నది అతడికి తెలియదు. అతడొక అంతరాత్మిక ఘాతానికి లోనౌతాడు. అతడు గురువుని పొందినట్లు భావిస్తాడు. చాలా సుదీర్ఘమైన మానసిక నిర్ధారణ లేదా లీలలు చేయడం చూచి నమ్మడు. ఇలాంటి విశ్వాసం మాత్రమే యోగ్యమైనది. నీవు వాదన చేయడం మొదలు పెడితే ఎప్పుడూ నీ నిజమైన నియతిని కోల్పోతూ ఉంటావు...

నిజానికి అంధ విశ్వాసంగా పిలిచే దానివల్ల మనుషులు తప్పుదారి పట్టరు. వాళ్ళు తరచుగా అంటారు "నేను ఒక వ్యక్తిని నమ్మాను. అతడు నన్ను

మోసగించాడు" అని. వాస్తవానికి దోషం ఆ మనిషిలో లేదు, అది నమ్మిన వాడిదే; ఇతడిలో ఒక బలహీనత ఉంటుంది. ఇతడు ఇలాంటి వాటికి అన్నింటికీ దూరంగా ఉంటే అతడిని కూడా మార్చగల్గేవాడు. ఎందుకంటే ఒకే చేతనా స్థాయిలో లేకపోవడం వలన తనకు తాను మోసపోయాడు. ఇతను అనుకున్నట్లు, ఆ మనిషిని ప్రభావితం చేయలేకపోయాడు. అతడిలో సమగ్రమైన విశ్వాసం ఉండి ఉంటే, ఆమనిషిని మార్చగల్గి ఉండేవాడు. విశ్వాసం వల్లనే ఊహించని అద్భుతాలు జరుగుతాయి. అంతరాత్మ, దాని విశ్వాసం ఎప్పుడూ నిజమైనవే. కానీ నీ బాహ్య వ్యక్తిలో మాలిన్యం ఉంటే నీవు ఆధ్యాత్మిక జీవనం కాక, వ్యక్తిగత శక్తుల కోసం చూస్తూ ఉంటే అది నిన్ను తప్పుదారి పట్టిస్తుంది. నీ విశ్వాసం తప్పుదారి పట్టించదు. శుద్ధమైనదే అయినా, నిన్ను కదలికలతో కూడిన అస్తిత్వంతో కలిస్తే అప్పుడు నీవు దారి తప్పిపోయినట్లే.

CWM 3: 152-53 — శ్రీమాత

అతి ముఖ్యనిబంధన బాలుని తత్వం లాంటి నమ్మకం

అతి ముఖ్య షరతు ఏమిటంటే, దాదాపు చిన్న పిల్లల లాంటి నమ్మకం, అది ఖచ్చితంగా వస్తుందని భావించే పిల్లల నిజాయితీలో ఉండే నమ్మకం, అతను దాని గురించి తనను తాను అడగడు. అతనికి ఏదైనా అవసరమైనప్పుడు అది వస్తుందని అతనికి ఖచ్చితంగా తెలుసు. సరే, అది ఇదే, ఈ రకమైన నమ్మకం ఇది నిజంగా అతి ముఖ్యమైన షరతు.

ఆకాంక్షించడం తప్పనిసరి. కానీ కొంతమంది తమలో విశ్వాసం- విశ్వాసం లేకపోవడం, నమ్మకం- అపనమ్మకం, విజయం సాధిస్తామనే ఆశావాదం, విపత్తు ఎప్పుడు వస్తుందో అని తనను తాను ప్రశ్నించుకునే నిరాశావాదం మధ్య ఒక సంఘర్షణతో ఆకాంక్షిస్తారు. ఇప్పుడు ఇది వ్యక్తిలో ఉంటే, నువ్వు ఆకాంక్షించినా, నీకు ఏమీ లభించదు. నువ్వు, "నేను ఆకాంక్షించాను కానీ ఏమీ పొందలేదు" అని అంటావు. ఎందుకంటే నువ్వు ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోవడం ద్వారా నీ ఆకాంక్షను ఎల్లప్పుడూ నాశనం చేసుకుంటావు. కానీ నీకు నిజంగా నమ్మకం ఉంటే... పిల్లలను పెద్దలు వక్రీకరించకుండా వారిని వదిలేసినప్పుడు, వారికి అంత గొప్ప నమ్మకం ఉంటుంది, అంతా బాగానే ఉంటుంది! ఉదాహరణకు, వారికి ఒక చిన్న ప్రమాదం జరిగినప్పుడు, అది ఏదో తీవ్ర విషయం అని వారు ఎప్పుడూ అనుకోరు: ఇది త్వరలోనే

తగ్గిపోతుందని వారు సహజంగా నమ్ముతారు, దాని నుంచి బయట పడడంలో ఇది చాలా శక్తివంతంగా సహాయపడుతుంది.

సరే, ఒక వ్యక్తి శక్తి కోసం ఆకాంక్షించినప్పుడు, దైవాన్ని సహాయం కోరినప్పుడు, అది వస్తుందని, అది రాకపోవడం అసాధ్యం అని అచంచల నిశ్చయతతో అడిగితే, అది ఖచ్చితంగా వస్తుంది. ఇది ఈ రకమైనది... అవును, ఈ విశ్వసనీయతతో ఉండటం ఇది నిజంగా అంతర్గతంగా తెరుచుకోవడం. కొంతమంది నిరంతరం ఈ స్థితిలో ఉంటారు.

స్వీకరించడానికి ఏదైనా ఉన్నప్పుడు, వారు దానిని స్వీకరించడానికి ఎల్లప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటారు. మరికొందరు, ఏదైనా తీసుకునే సమయం వచ్చినప్పుడు, ఒక శక్తి దిగివస్తుంది, వారు ఎప్పటికీ దానిని స్వీకరించలేక పోవచ్చు, వారు ఆ క్షణంలో, ఎప్పుడూ ఆ శక్తికి మూసుకుని ఉంటారు. అయితే ఈ పిల్లవాడిలాంటి నమ్మకం ఉన్నవారు ఎల్లప్పుడూ తెరుచుకుని ఉండి, సరైన సమయంలో, ఆ శక్తిని స్వీకరిస్తారు.

ఇది వింతగా ఉంది, కాదా, బాహ్యంగా ఎటువంటి తేడా లేదు. వారిలో సరిగ్గా అదే సద్భావన, అదే ఆకాంక్ష, మంచి చేయాలనే అదే కోరిక ఉండవచ్చు, కానీ ఈ చిరునవ్వుతో కూడిన విశ్వాసం ఉన్నవారు, అది వారికి ఉంటుందా లేదా అని ప్రశ్నించరు, తమను తాము ప్రశ్నించుకోరు, భగవంతుడు సమాధానం ఇస్తాడా లేదా అనే ప్రశ్న తలెత్తదు. అది అర్థమయ్యే విషయం... "నాకు అవసరమైనది నాకు ఇవ్వబడుతుంది. నేను ప్రార్థిస్తే నాకు సమాధానం లభిస్తుంది. నేను కష్టంలో ఉండి సహాయం అడిగితే, సహాయం వస్తుంది అది రావడమే కాదు, అది ప్రతిదాన్ని నిర్వహిస్తుంది."

నమ్మకం ఉంటే, అది సహజంగా, నిష్కపటంగా, ప్రశ్నించకుండా ఉంటే, అది అన్నింటికంటే బాగా పనిచేస్తుంది, ఫలితాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. మనస్సులోని వైరుధ్యాలు, సందేహాలతోనే వ్యక్తి ప్రతిదీ పాడు చేసుకుంటాడు, కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు వచ్చే ఈ రకమైన భావనతో: "ఓహ్, అది అసాధ్యం! నేను దానిని ఎప్పటికీ సంభాళించలేను. అది మరింత దిగజారితే, నేను కోరుకోని ఈ పరిస్థితిలో ఉంటే, నేను మరింత దూరం జారిపోతూ ఉంటే, ఉంటే, ఉంటే, ఉంటే, ఉంటే..." అలా, వ్యక్తి తనకు తాను పొందాలనుకునే శక్తికి మధ్య ఒక గోడను నిర్మిస్తాడు. చైత్య పురుషకి

ఈ నమ్మకం ఉంటుంది, ఏ నీడ, వాదన, వైరుధ్యం వంటివి లేకుండా, ఈ నమ్మకాన్ని అద్భుతంగా కలిగి ఉంటుంది. అది అలా ఉన్నప్పుడు, సమాధానం లభించని ప్రార్థన లేదు, నెరవేరని ఆకాంక్ష లేదు.

CWM :403-04 శ్రీమాత

మానసిక నిర్ణయము మాత్రమే సరిపోదు - వేరే ఏదో కావాలి

ప్రశ్న : అమ్మా! ఒకరు ఆరోగ్యం బాగాలేనప్పుడు మందులు తీసుకోకూడదనే నిర్ణయానికి రావడము - మానసిక ప్రయత్నం ద్వారా శరీరాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో ఫలితం సాధించవచ్చునా?

జవాబు : అది సరిపోదు. మానసికమైన నిర్ణయం చాలదు. నీ శరీరంలో సూక్ష్మమైన ప్రతిచర్యలు ఉంటాయి. అవి మానసిక నిర్ణయాన్ని పాటించవు. అందుచే అది చాలదు ఇంకా ఏదో అవసరము.

ఇతర భూమికలతో ఖచ్చితంగా సంపర్కం పెట్టుకోవాలి. మనసుకన్నా మించిన ఉన్నతతర శక్తి అవసరము. ఈ భావన నుండి మనసులో సమస్తానికి అంతరంగ ప్రశ్నలు కలుగుతాయి. నీవు ఒక నిర్ణయాన్ని తీసుకొంటావు. అయితే ఎల్లప్పుడూ ఇంకేదో రావడం అనేది ఖచ్చితం. బహుశా ఈ భావము నీ నిర్ణయముతో బాహ్యంగా ఘర్షణ పడదు, కాని దాని ప్రభావమును ప్రశ్నిస్తుంది.

ఇదిగో నీవు చూడు, ఇది మాత్రము చాలు. నీ నిర్ణయములో ప్రభావాన్ని సగము తగ్గించడానికి, సందేహించడానికి. అదే సమయంలో నీవు గనుక "నాకిది కావాలి" అని అనుకుంటే, ఇంకేదో నిశ్శబ్దముగా మూలలో ఇంకెక్కడో వెనుక (నేపథ్యములో) నక్కి ఉంటుంది. అది తనను తాను ఏదో అడుగుతుంది, 'ఫలితం ఎలా ఉంటుంది?' సమస్తాన్ని నాశనం చేయడానికి ఇది చాలు.

మనసు పనిచేసే విధానపు క్రియ ఎంతో సూక్ష్మముగా ఉంటుంది. సాధారణమైన మానవ పద్ధతులు దానిని పరిపూర్ణంగా నియంత్రించుటలో సఫలత పొందలేవు. ఉదాహరణకు యోగసాధన చేసేవారందరికీ కూడా,

శరీరమును నియంత్రణలో ఉంచుకోవాలనే వారికి తెలిసిన విషయము. కఠినమైన యోగ సాధన ద్వారా తమలో ఏదో దానిని వారు నియంత్రించుటలో విజయం పొందినపుడు శరీరములో ఒక ప్రత్యేకమైన బలహీనత, ఒక నిశ్చిత అసంతులనమునకు తెరుచుకుంటుంది, లేక ఉన్ముఖమవుతుంది. వారు ఏదో విధంగా దీనిని నియంత్రించి ఫలితం పొందితే, ఉదాహరణకు చాలా దీర్ఘకాలములో ఈ అసంతులనము అదృశ్యమైతే, ఎన్నో సంవత్సరాల తర్వాత ఒక రోజు ఒక ప్రత్యేక క్షణములో, హఠాత్తుగా వారి మనస్సులో ఆలోచన వస్తుంది. 'ఓహ్! ప్రస్తుతమిది జరిగింది". మరుక్షణమే అది తిరిగి వస్తుంది. అది చాలు. వారు ఏ స్పందనలనైతే నిరాకరించారో వాటితో మరలా సంపర్కమేర్పడింది, ఆ భూమికలో వారు దుర్బలులు, ఆలోచనల భూమిక, ఏదో ఒక కారణం రీత్యా వారు శక్తుల క్రీడకు లేక ఆటకు ఉన్ముఖులైనారు. అవి తిరిగి వచ్చినాయి.

ఇది యోగంలో చాలామందికి తెలిసిన విషయమే. ఒకరు విజయం సాధించిన విషయాన్ని పరిశీలించే చిన్న విషయము. మానసికంగా దానిని గమనించడమనేది దాని గురించి ఆలోచించడమనేది ఎన్నో సంవత్సరాలుగా సాధన చేసి సాధించిన యోగ ప్రభావము నాశనం చేయడానికి సరిపోతుంది.

కాదు, సఫలతను పొందడమనే మానసిక భూమికలో కాదు, అది అసాధ్యము, అది అన్ని రకాల ప్రభావాలకు గురి అవుతుంది. పరస్పర విరుద్ధ ప్రభావాలను ఎదుర్కొంటుంది. ఒకరు చేసే సమస్తమైన మానసిక నిర్మాణాలన్నీ వాని స్వీయ వైరుధ్యాలను తమతో పాటూ మోస్తాయి. ఒకరు దానిని అధిగమించవచ్చు లేక సాధ్యమైనంత వరకు అపాయం లేకుండా చూడవచ్చు. అయితే అది ఉనికిలో ఉంటుంది. ఎలాంటి చిన్న బలహీనత ఉన్నా లేక జాగ్రత్త లేకపోయినా లేక తెలియకుండా అది ప్రవేశిస్తుంది. మొత్తం పనిని చెడగొడుతుంది. మానసికంగా ఒకరు కొన్ని ఫలితాల తీర్మానానికి రావచ్చు. అయితే ఎల్లప్పుడు అవి మిశ్రమంగా ఉంటాయి. వేరే ఏదో అవసరము. జాగ్రత్తతో పనిచేయుటకు ఒకరు మానసిక సీమ నుండి విశ్వాస క్షేత్రమునకు, ఉన్నతతర క్షేత్రమునకు కదలాలి.

శరీరముపై చర్య చూపుటకు చాలా ప్రభావ పూరితమైన మార్గము ఏమిటంటే అది స్పష్టంగా చెప్పాలంటే విశ్వాసము, సరళ హృదయము కలిగిన సామాన్యులు, జటిలమైన మనస్సు లేనివారు, ఇదిగో చూడు, చాలా చాలా

సామాన్యమైన చాలా గొప్పగా ఘనంగా సంక్లిష్టంగా మానసిక వికాసం లేనివారు, చాలా లోతైన విశ్వాసం కలిగిన వారు, వారి శరీరముపై చాలా శక్తివంతమైన ప్రభావం కలిగి ఉంటారు. ఇది ఘనమైనది. అందుచేతనే ఒకరు కొన్ని సార్లు చాలా ఆశ్చర్యపోతుంటారు. "ఇక్కడ ఎంతో గొప్ప సాక్షాత్కారం పొందిన వ్యక్తి ఉన్నాడు. చాలా అసాధారణ వ్యక్తి. అయితే అతడు చాలా చిన్న చిన్న భౌతిక విషయాలకు బానిస. కాని ఈ మనిషి, చాలా చాలా సరళంగా, అమాయకునిగా ఉన్నాడు. అయితే గొప్ప విశ్వాసం కలిగి ఉన్నాడు. ఒక విజేతలాగా సమస్యలు కష్టాల నుండి దాటుతున్నాడు"

ఉన్నతమైన సంస్కారం కలవానికి విశ్వాసం లేదని నేను చెప్పడం లేదు. అది చాలా కష్టము. ఎందుకంటే అది ఎల్లప్పుడు మానసిక అంశ కలిగి ఉంటుంది. ఇది విరుద్ధతతోను చర్చలతోను అర్థం చేసుకోవడంలోను నచ్చజెప్పడానికి కష్టపడడంలోను ఋజువుల కోసం చూస్తూ ఉంటుంది. అతని విశ్వాసంలో నైర్మల్యత తక్కువ.

CWM 9:124-25 శ్రీమాత

ఏది నిర్మలమైన విశ్వాసము

పేరాశ, అహంభావము, డంభము మానసిక అహంకారము, ప్రాణిక స్వీయసంకల్పము వ్యక్తిగతమైన కోరిక, నిమ్న ప్రకృతియొక్క అల్ప సంతృప్తి కొరకై ఆశమొదలగు వానితో కలుషితమైన మానసిక ప్రాణిక సత్తాలోని అహంకార పూరిత విశ్వాసము. అల్పమైన పొగ క్రమ్మిన జ్వాలలాంటింది. అది స్వర్గం వరకు ఊర్ధ్వానికి జ్వలించలేదు.

CWSA 32:8 శ్రీ అరొబిందొ

ప్రశ్న : మానసిక సత్తలో అహంకార విశ్వాసము ఎలా ఉండగలుగుతుంది?

జవాబు : శ్రీ అరవిందులు చాలా అద్భుతంగా దీనిని వివరించారు. 'అత్యాశ వగైరా చేత కళంకితమైనది' నీవు దీనిని గనుక ఇంకోరకంగా చెప్పగలిగితే అది మరింత అధికముగా సత్యమవుతుంది. తనలో అటువంటిదే కొంచెమైనా లేని విశ్వాసమంటూ ఒకటి ఉందా? ఎందుకంటే ఈ విధంగా చెప్పబడింది: విశ్వాసం అనేది నిర్మలంగా ఉంటే దానికి ఎదురుగా ఏది నిలబడలేదు. అది సమస్తాన్ని సాధిస్తుంది అని మరలా మరలా చెప్పబడింది. దీని అర్థం ఏమిటంటే

ఒకరు గనుక నిరపేక్షమైన నిర్మల విశ్వాసం కలిగి ఉంటే, ఇతర విషయాల చేత దూషితం కాకుండా ఉంటే అదే ఒక యథార్థమైన విశ్వాసము దీనినే మనము సత్యమైన విశ్వాసమందాము. అప్పుడు ఏది కూడా అసాధ్యము కాదు.

నిర్మలమైన విశ్వాసం అనేది సర్వశక్తివంతము. ఎదురులేనట్టిది. అయితే తరచుగా ఒకరు ఇలాంటి విశ్వాసాన్ని కనుగొనలేరు. దీనిని బట్టి నిర్మల విశ్వాసమనేది అందరికీ సులభంగా ఉండదు. ప్రశ్న ఈ విధంగా అడగాలి. మనలో ప్రతి ఒక్కరికి విశ్వాసముంది. ఉదాహరణకు ఏదో ఒక విషయంలో విశ్వాసం. ఉదాహరణకు మనలో దైవసాన్నిధ్యం ఉందనే విశ్వాసం. మన విశ్వాసం గనుక నిర్మలమైతే మనలోని ఈ దివ్యసాన్నిధ్యమును వెంటనే మనము జాగృతం చేసుకోగలం. అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ ఉదాహరణ చాలా సులభం. నీకు నమ్మకముంది, అది అక్కడే ఉన్నది. అయితే నీకు అనుభవం లేదు. ఎందుకు? కారణమేమిటంటే నీ విశ్వాసము నిర్మలమైనది కాదు. నీ విశ్వాసము చాలినంత నిర్మలముగా ఉంటే, వెంటనే విషయాలు జరిగేవి. ఇది చాలా చాలా యథార్థము. అందుచేత విషయము గనుక వెను వెంటనే సాక్షాత్కారము కాకుంటే నీవు ఈ విధంగా చూడడం ఆరంభించవచ్చు. 'ఇది ఎందుకు సాక్షాత్కరింపబడలేదు. నా విశ్వాసములో ఏముంది?' నీవు ఇదే విధంగా నిజాయితీతో చూస్తూ ఉంటే అందులో ఎన్నో చిన్నచిన్న విషయాలు ఉన్నట్లు నీవు కనుగొనగలవు. ఎన్నో ఎన్నో చిన్న చిన్న విషయాలు పెద్దవి కాదు. ఇవన్నీ కూడా వైముఖ్యం చూపించే చిన్న విషయాలు. ఎన్నో సార్లు చిన్న అహంకారాలు వస్తాయి. తర్వాత కోరిక అది ఏమంత ఉద్వేగభరితమైంది కాదు. అది తనను తాను చూపించుకోదు. అది నీకు ప్రాధాన్యత ఇస్తుంది. శక్తినిస్తుంది. సంతృప్తినిస్తుంది.

CWM 15:319-20

వ్యక్తిగత ప్రయత్నంతో విశ్వాసం ఎక్కువ చేసుకోవచ్చా ?

విశ్వాసం అన్నది ఖచ్చితంగా భగవదనుగ్రహంతో మనకు లభించిన బహుమతి. అది ఒక నిత్య సత్యానికి హఠాత్తుగా తెరుచుకునే ద్వారం వంటిది, దాని గుండా మనం చూడవచ్చు, దాదాపు స్పర్శించవచ్చు.

మిగిలిన అన్నింటిలో లా మానవజాతి ఆరోహణలో ప్రత్యేకంగా ప్రారంభంలో వ్యక్తిగత ప్రయత్నం ఆవశ్యకత ఉంది. కొన్ని అసాధారణ పరిస్థితులలో మన మేధకు పూర్తిగా చిక్కక తప్పించుకునే కారణాలు ఉన్నందున, విశ్వాసం దాదాపు అకస్మికంగా రావచ్చు, పూర్తిగా ఊహించని విధంగా, ఎప్పుడు అభ్యర్తించకుండానే రావచ్చు, కానీ చాలా తరచుగా అది అస్తిత్వంలో చైతన్యవంతంగా, ఒక పద్ధతిగా ఉండకపోయినా అన్వేషిస్తూ, పరితపిస్తూ ఉండే కొంత భాగంలోని ఒక పరితాపానికి, ఒక ఆవశ్యకతకు, ఒక ఆకాంక్షకు సమాధానం. కానీ ఏ సందర్భంలోనైనా విశ్వాసం లభిస్తే, హఠాత్తుగా పొందే ఈ ఆంతరిక ప్రకాశం ఉంటే, దానిని స్థిరంగా కార్యాచరణ చైతన్యంలో నిలువ చేసుకోవాలంటే మొత్తంగా వ్యక్తిగత ప్రయత్నం అత్యావశ్యకమవుతుంది. వ్యక్తి తన విశ్వాసాన్ని గట్టిగా పట్టుకుని ఉండాలి, విశ్వాసాన్ని సంకల్పించుకోవాలి. దాని కోసం వెతకాలి, దానిని పెంపొందించు కోవాలి, దాన్ని రక్షించుకోవాలి.

మానవ మనసులో సందేహించడం, వాదించడం, సంశయించడం అన్న శోచనీయమైన దుర్భర అలవాటు ఉంది. ఇక్కడ మానవ ప్రయత్నం ఉండాలి. వాటిని సమ్మతించడానికి నిరాకరణ, వాటిని వినడానికి నిరాకరణ, ఇంకా ఎక్కువగా వాటిని అనుసరించడానికి నిరాకరణ. సందేహంతో, సంశయంతో ఆడుకోవటం కన్నా గొప్ప ప్రమాదకరమైన ఆట ఇంకోటి ఉండదు. అవి కేవలం శత్రువులు మాత్రమే కాదు, అవి భయంకరమైన ఊబిలు, ఎవరైనా ఒక్కసారి అందులో పడితే బయటకు లాగటం అత్యంత కష్టం, భావనలతో ఆడటం, వారితో చర్చించటం, వారి విశ్వాసాన్ని ఖండించడం ఒక గొప్ప మానసిక స్వారస్యం అని కొంతమంది అనుకుంటారు.

ఇది వారికి ఒక ఉన్నతమైన దృక్పథాన్ని ఇస్తుందని వారనుకుంటారు, అలా వారు మూఢనమ్మకాలకు, అజ్ఞానానికి అతీతంగా ఉన్నామనుకుంటారు కానీ నువ్వు సందేహ, సంశయాల సూచనలను వింటే, నువ్వు అతి స్థూల అజ్ఞానంలోకి పడిపోయి, సరైన మార్గానికి దూరమై దారితప్పిపోతావు. గందరగోళంలోకి, తప్పులోకి, వైరుధ్యాల చిక్కు లోకి ప్రవేశిస్తావు.

తప్పకుండా దాని నుండి బయటకు రాగలుగుతావు. నువ్వు ఆంతరిక సత్యం నుంచి ఎంత దూరం వెళతావు అంటే దాని దృష్టిని కోల్పోతావు, కొన్నిసార్లు నీ అంతరాత్మతో సంభావ్యమయ్యే మొత్తం అనుబంధాన్ని కూడ కోల్పోతావు.

ఖచ్చితంగా వ్యక్తి విశ్వాసాన్ని నిలుపుకోవాలంటే ఒక వ్యక్తిగత ప్రయత్నం అవసరం, దానిని ఆంతరంలో పెరగనివ్వాలి. ఆ తర్వాత ఒకరోజున, వెనక్కు తిరిగి చూస్తే జరిగినదంతా అత్యంత చెడుగా మనకు కనిపించినదంతా మార్గంలో మనం పురోగమించేట్లు చేసే ఒక దివ్యానుగ్రహంగా చూస్తాం: అప్పుడు వ్యక్తిగత ప్రయత్నం కూడ ఒక అనుగ్రహమే అని తెలుసుకుంటాం. కానీ ఆ అంశానికి చేరే ముందు వ్యక్తి ఎంతో పురోగమించాలి, ఎక్కువ సంఘర్షించాలి, కొన్ని సార్లు ఎక్కువ బాధపడాలి.

జడంగా కూర్చుని ఏమీ చేయకుండా "నాకు విశ్వాసం కలుగవలసి ఉంటే నేను విశ్వాసం కలిగి ఉంటాను. దైవం దాన్ని నాకు ఇస్తాడు," అని అనటం బద్ధకానికి, అచైతన్యానికి, చెందిన ఒక దృక్పథం, మొత్తంగా చెడు-సంకల్పం. ఎందుకంటే ఆంతరంలో జ్వాల రగలాలి, దానిని మనం పోషించాలి: వ్యక్తి అగ్నిజ్వాలను గమనిస్తూ తాను నిషేధించాలనుకునే అన్ని తప్పులను, పురోగతిని ఆలస్యం చేసే విషయాలను, మార్గాన్ని చీకటి చేసే మొత్తాన్ని అందులోకి పడేయాలి. అ అగ్నిని వ్యక్తి పోషించకపోతే వ్యక్తి అచేతన, జడత్వాల బూడిద కింద అది లోలోపల మండుతూ ఉంటుంది, సంవత్సరాలు కాదు ఇంకా ఎక్కువగా జీవిస్తుంది, వ్యక్తి గమ్యం చేరే లోపు అలా శతాబ్దాలు గడిచిపోతాయి.

ఎవరైనా అనంతంగా విలువైన దాని జన్మను ఎలా గమనిస్తారో అలా వ్యక్తి తన విశ్వాసాన్ని గమనిస్తూ, దానిని బలహీనపరచే ప్రతిదాని నుండి దానిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి.

ప్రారంభంలో ఉన్న అజ్ఞానము, అంధకారాలలో పోరాడటానికి, విజయం సాధించడానికి వచ్చిన దైవశక్తి యొక్క అత్యంత ప్రత్యక్ష ప్రకటన విశ్వాసం.

CWM 9: 351-52 శ్రీమాత

విశ్వాసాన్ని పొందే మార్గం

విశ్వాసాన్ని, మిగిలిన దానినంతా పొందే మార్గం వాటిని కావాలని ఒత్తిడి చేయడం, అది నీరసపడడాన్ని, నైరాశ్యాన్ని నిరాకరించడం, లేదా దానిని

పొందేవరకూ వదలకుండా ఉండటం, ఈ క్లిష్ట ప్రపంచం ఆలోచించే, ఆకాంక్షించే జీవులను తనలో కలిగి ఉండటాన్ని ప్రారంభించినప్పటి నుంచి ఈ మార్గంలో ప్రతిదానిని పొందవచ్చు. ఇది ఎప్పటికీ ఉన్మీలనమై ఉంది, ఎప్పటికీ దివ్యకాంతికి తెరుచుకుని, చీకటికి వెన్ను చూపిస్తూ ఉంది. "నువ్వు చేయలేవు. నువ్వు చేయవు, నీకు సామర్థ్యం లేదు, నువ్వు ఒక స్వప్నంలోని తోలుబొమ్మవు"- ఇలా నిరంతరం వినిపించే స్వరాలను నిరాకరించాలి- ఎందుకంటే అవి శత్రు స్వరాలు, వ్యక్తిలోని కఠిన గందరగోళం నుంచి వస్తాయి కనుక వ్యక్తిని ఫలితం నుండి దూరం చేసి, అప్పుడు తమ సిద్ధాంతానికి సాక్ష్యంగా ఫలితపు నిస్సారతను విజయవంతంగా చూపిస్తాయి. శ్రమ లోని కష్టం తెలిసిన విషయమే, కానీ కష్టం అసాధ్యం కాదు, అది ఎప్పటికీ కష్టాన్ని సఫలం చేసుకోవడం, కష్టాల విజయం భూచరిత్రలో విలువైన దానినంతా తయారు చేస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక శ్రమ విషయంలో కూడ అది అలాగే జరుగుతుంది.

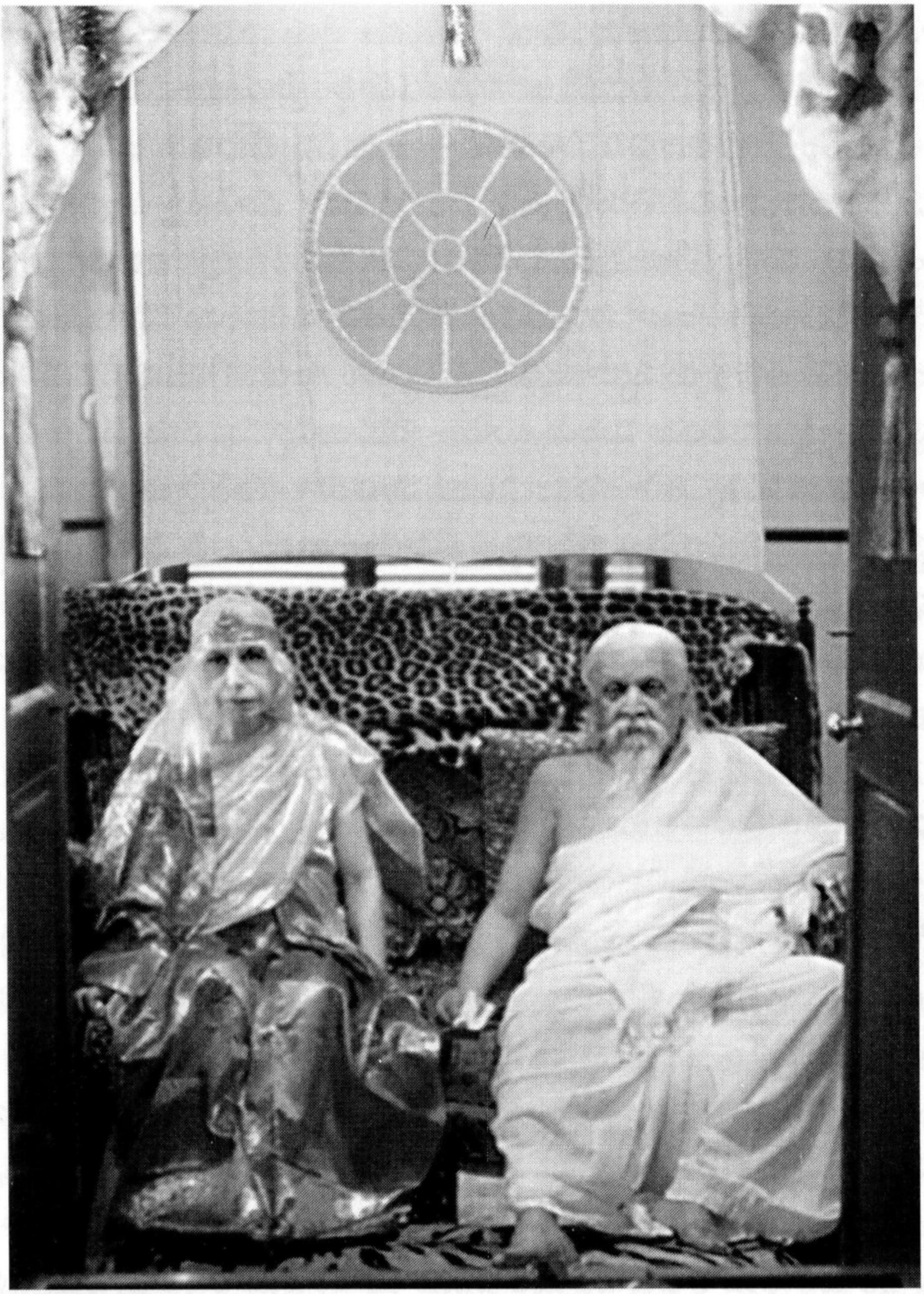
CWSA 29: 100

నువ్వు పెంపొందించుకోవలసిన విశ్వాసం

ఇదిగో, ఇలాంటి విశ్వాసాన్ని నువ్వు పెంపొందించుకోవాలి- హేతువుకు, లోకజ్ఞానానికి అనుగుణంగా ఉత్పన్నమయ్యేది- ఒకవేళ దైవం ఉనికిలో ఉండి నిన్ను మార్గంలోకి పిలుస్తే అక్కడ వెనుక దైవం మార్గదర్శకత ఉందన్నది స్పష్టం, ఎన్ని కష్టాలున్నా దాని గుండా గమ్యం చేరగలవు.

వైఫల్యాలను సూచించే ప్రతికూల స్వరాలను లేదా వాటిని ప్రతిధ్వనించే అసహన ప్రాణిక స్వరాలను వినవద్దు, అక్కడ గొప్ప కష్టాలున్నాయి కాబట్టి అక్కడ విజయం ఉండదు, లేదా దైవం ఇంతవరకు తనను తాను చూపించుకోలేదు కాబట్టి ఎప్పటికీ తనను చూపించదు అనేదాన్ని నమ్మవద్దు, ఎవరైనా తన మనసును ఒక కష్టమైన గొప్ప లక్ష్యం మీద స్థిరపరచినట్లుగా ఆ స్థితిని తీసుకో "విజయవంతం అయ్యే వరకూ నేను కొనసాగుతాను, నేను విజయవంతమవుతాను-సకల కష్టాలు నిలబడవు." భగవంతునిలో విశ్వసించే వాడు ఇలా అనవచ్చు, "దైవం ఉనికిలో ఉన్నాడు, ఆయన ఉన్నాడు గనుక నేను ఆయన్ను అనుసరించడం విఫలం కాదు, ఆయన్ను కనుక్కునేంతవరకు వీటన్నింటి నుండి కొనసాగుతాను.

CWSA 29: 94 శ్రీ అరొబిందొ

సర్వరోగ నివారిణి ఉంది, కానీ ఒకటే ఒకటి... పరిపూర్ణ నిర్భరత అత్యంత పరిపూర్ణ సాధన యొక్క గొప్ప రహస్యం. "నిర్భరత", అంటే ఎలాంటి స్థితి అయినా లేదా కష్టాలయినా దైవం మీద ఆధారపడటం. అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్నపుడు "నిర్భరత" అవసరముండదు. అది నువ్వు వృద్ధి చెందవలసిన ఒక సమతుల్య స్థితి....

శ్రీ అరవిందులతో నిరోద్ బరన్ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, భాగం 2, (1984)

పుట. 650-657

అత్యున్నత విశ్వాసం

అత్యున్నత విశ్వాసం అంటే అందరిలోనూ దైవాన్నిచూసేది, దాని కంటికి వ్యక్తం, అవ్యక్తం రెండూ ఒకే దైవంగా ఉంటాయి. పరిపూర్ణ ఐక్యత అంటే ప్రతిక్షణంలో, ప్రతి చర్యలో, ప్రకృతి యొక్క సంపూర్ణ సమగ్రతతో దైవంతో కలవడం

CWSA 19:400

ఈ యోగసాధనకు విముక్తిని ప్రసాదించే ఆంతరికజ్ఞానం యొక్క స్థిరమైన నిరంతర అంత: స్మరణ అవసరం, మన కార్యకలాపాలలో ఆఆంతరిక జ్ఞానం యొక్క స్థిరమైన క్రియాశీల బాహ్యావ్యక్తీకరణకూడా స్మరణను తీవ్రతరం చేయడానికి దోహదపడుతుంది. అన్నింటిలోనూ ఒకే ఆత్మ, ఒకే దైవం అంతాకూడా, అన్నీ దైవంలో ఉన్నాయి, అన్నీ దైవమే, విశ్వంలో మరేమీ లేదు, ఈ ఆలోచన లేదా ఈ విశ్వాసం మాత్రమే మొత్తం నేపథ్యంగా ఉండాలి, సాధకుడి ఉనికి మొత్తం సంపూర్ణంగా దైవంగా మారేంత వరకు.

CWSA 23-24:112

దైవంపైన దృష్టి కేంద్రీకరించే ఆలోచన, దైవం ఉన్నాడని కేవలం మేధోపరంగా అర్థం చేసుకోకూడదు లేదా అతన్ని ఒక నైరూప్య తార్కిక అవసరంగా భావించకూడదు. అది దైవాన్ని ఇక్కడ అన్నిటిలోనూ వసించేవాడిగా చూడగల, కలుసుకోగల, మనలోనే అతన్ని సాక్షాత్కరించుకోగల, అతని శక్తుల కదలికను గమనించి ఆకళింపు చేసుకొని చూసే ఆలోచనగా అది మారాలి.

అతనే ఏకైక ఉనికి: అతను అన్ని విషయవస్తువులను కలిగి ఉన్న, అదే సమయంలో వాటిని అధిగమించివున్ననిజమైన ఆనందపారవశ్యం : అతను అన్ని జీవుల చైతన్యాలను కలిగి, వాటి అన్ని కదలికలను నిర్దేశించే ఏకైక అనంత చైతన్యస్వరూపుడు: అతను జీవుల అన్ని కార్యాక్రమాలను, అనుభవాలను నిలిపిఉంచే ఏకైక అపరిమిత ఉనికి: అతని సంకల్పం జీవుల పరిణామాన్ని, సాధించుటకు అలవి కాని అనివార్యమైన లక్ష్యం వైపుకు, పూర్ణత్వం వైపుకు నడిపిస్తుంది.

అతనికి హృదయం స్వీయసమర్పణ చేసుకోగలదు, అత్యున్నత ప్రియతమునిగా అతనిని సమీపించగలదు, విశ్వవ్యాప్త ప్రేమమాధుర్యంలో

సజీవానందసంద్రంలో అతనిలో స్పందిస్తూ ముందుకు పోగలదు. ఎందుకంటే అతనిది రహస్య ఆనందం, అది జీవాత్మ యొక్క అన్ని అనుభవాలకు ఆధారమైఉండి, అన్ని దుఃఖాలు బాధలు అంతమయ్యే వరకు, దాని కష్టాలలో పోరాటాలలో తప్పుదారి పట్టినఅహంకారానికి కూడా ఆధారమై ఉంటుంది. తన ఆనందకరమైన ఏకత్వం వైపుకు అన్ని జీవులను వాటి వాటి స్వంత మార్గంలో తన వైపుకు లాగుతున్న అనంతమైన దివ్య ప్రేమికుడి దివ్యప్రేమ, దివ్య ఆనందం ఆయనది.

మన ఇచ్ఛాశక్తి, సంకల్పశక్తి మార్చలేని విధంగా, దానిని నడిపించే నెరవేర్చే అదృశ్య శక్తిగా, తన బలానికి మూలంగా ఆయనపై ఆధారపడి ఉంది.

అన్వేషకుడు తన అన్వేషణను తన ప్రయాసతో కూడిన ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభించడానికి కావలసిన విశ్వాసం దైవం నుండే వస్తుంది. ఎందుకంటే అతని అన్ని ప్రయత్నాలలో, అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా, కనిపించని వాటికై అతను చేసే ప్రయత్నంలో, బుద్ధి ప్రధానంగా ఉండేమనిషి, విశ్వాసంతో ధృఢంగా ముందుకు సాగాలి. సాక్షాత్కారం జరిగినప్పుడు, విశ్వాసం నెరవేరి దైవికమైన జ్ఞానం యొక్క శాశ్వతమైన జ్వాలగా రూపాంతరం చెందుతుంది.

CWSA 23: 83 — శ్రీ అరవిందులు

మీ ప్రతి అడుగులోనూ మీరు దైవానికి చెందినవారమని మీరు భావించాలి. మీరు ఏది ఆలోచించినా లేదా ఏమి చేసినా, ఎల్లప్పుడూ మీద్వారా పనిచేసేది దివ్యచైతన్యమే అన్నఅనుభవం నిరంతరంగా మీకు తప్పక ఉండాలి. మీరు ఇకపై మీ స్వంతం అని పిలవగలిగేది మీకు ఏదీ ఉండదు. మీరు ప్రతిదీ దైవం నుండి వస్తున్నట్లుగా తెలుసుకుంటారు, మీరు దానిని తిరిగి దాని మూలమైన దైవానికి సమర్పించాలి కూడా.

నిరంతరం దైవం సమక్షంలో జీవించండి. ఈ ఉనికి మిమ్మల్నిముందుకు నడిపిస్తూ మీరు చేసే ప్రతిదాన్ని చూస్తోంది అనే భావనలో జీవించండి. మీ ప్రతి కదలికను, ప్రతి మానసిక చర్యను, ప్రతి ఆలోచనను అనుభూతిని మాత్రమే కాకుండా తినడంవంటి అత్యంత సాధారణ బాహ్యచర్యలను కూడా దైవానికి సమర్పించండి. మీరు ఆహారంతీసుకుంటునప్పుడు దైవమే మీ ద్వారా ఆ ఆహారాన్ని స్వీకరిస్తున్నాడని మీరు భావించాలి.

CWM 3:24-25 — శ్రీ మాత

పరిగణించవలసిన ఏకైక విషయం దైవం, ఆయన సంకల్పం, ఆయన అభివ్యక్తి, ఆయన వ్యక్తీకరణ.మనం ఉన్నదిదైవం కోసమే, మనం కూడా దైవమే కాని మరొకటి కాదు

CWM 7:195 శ్రీమాత

ఇది మీకు తెలుసా?..

(విశ్వాసం రహస్యంగా బహిరంగంగా అన్ని ప్రయత్నాలు,కార్యాలకు కీలకమైన విషయం)

ప్రపంచం తాను హేతు బుద్ధి కాంతివలన కదులుతున్నానని భావిస్తుంది, కానీ అది నిజంగా దాని విశ్వాసాలు ప్రవృత్తుల ద్వారా ప్రేరేపించబడుతుంది.

CWSA 12:458

హేతు బుద్ధి విశ్వాసానికి అనుగుణంగా మారుతుంది లేదా ప్రవృత్తుల సమర్థనకొరకు తర్కించే గుణం కలిగి ఉంటుంది, కానీ అది ఉపచేతన నుండి ప్రేరణను పొందుతుంది. కాబట్టి తాము హేతుబద్ధంగా పనిచేస్తున్నట్టు జనం భావిస్తారు.

CWSA 12:458

(మనిషిలో ఏదో అతని విశ్వాసానికి అంటి పెట్టుకుని ఉంటుంది) అలా కాకపోతే, మనిషి మారుతున్న మనస్సు యొక్క ఆటవస్తువుగా లేదా పరిస్థితుల ఆటలో పావుగా మారతాడు.

SABCL 23:616

ఈ ఆత్మవిశ్వాసం, ఏదో ఒక రూపంలో, జీవికార్యాచరణకు ఎంతో అవసరం అది లేకుండా మనిషి జీవితంలో ఒక్క అడుగు కూడా వేయలేడు, అలాంటిది సాధించవలసిన పరిపూర్ణత కోసం ఇంకేం ముందుకు పోగలడు. ఇది చాలా ప్రాధాన్యతగల లోతైన అంశం, భగవద్గీత ఈ విషయం గురించిసరైన రీతిలో ఇలా చెప్పింది, మనిషి యొక్క శ్రద్ధ ఎంత మాత్రమో ఆ మనిషికి (ఉండే శక్తి సామర్థ్యాలు)కూడా అంతమాత్రమే, ఇంకా చెప్పాలంటే ,అతను తనలోస్వీయాభివృద్ధి ఎంతమేరకు సాధ్యమో పరికించిచూచి అందుకు ప్రయత్నం చేయగల విశ్వాసం కలిగిఉంటే, అతను ఆ అభివృద్ధిని తానే సృష్టించుకోగలడు, ఆ విధంగా సిద్ధంకాగలడు.

CWSA 24: 771 శ్రీ అరవిందులు

*

భగవద్గీత మనకు చెప్పే ఒక అద్భుతమైన విషయం, ఈ పురుషుడు, మనిషిలోని ఈ ఆత్మ, శ్రద్ధతో తయారైనది,అంటే విశ్వాసంతో,జీవించాలనే సంకల్పంతో, తనపై, ఉనికిపైన, సృష్టి పైన నమ్మకం కలిగి ఉంటుంది. ఆ సంకల్పం, విశ్వాసం లేదా తనపైన తనకు ఉండే నమ్మకం అదే ఆ వ్యక్తిగా పరిగణించాలి అని చెబుతుంది.,"శ్రద్ధమయో – పురుషా యో యచ్ఛ్రద్ధః స ఏవ సః" లోతైన ఈ బోధను సరైన రీతిలో అర్థం చేసుకోగలిగితే, కొంచెం నిశితంగా పరిశీలిస్తే, దానిలో ఈ ఆధునిక యుగానికి కావాల్సిన శక్తివంతమైన ఆచారణాత్మక ప్రబోధం అంతా అందులో ఉందనేది స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. **(భగవద్గీత 17:3)**

CWSA 19:482

దైవం మనలో పనిచేసే విధానం

.....ఈ మార్గంలో అవసరమైన విశ్వాసం, శరణాగతి,ధైర్యం వంటివి అహంకారంతో నిండిన జీవాత్మకు అంత సులభం కాదు. దైవం చేసే పరివర్తన తాలూకు మార్పులను అహంకారయుతమైన మనస్సు ఆకాంక్షించే లేదా ఆమోదించే విషయం కాదు. ఎందుకంటే అది సత్యాన్ని చేరుకోవడానికి లోపాన్ని, ఆనందాన్ని చేరుకోవడానికి బాధను, పరిపూర్ణతను చేరుకోవడానికి అసంపూర్ణతను ఉపయోగిస్తుంది. అహం తాను ఏ దిశగా వెళుతున్నదో చూడలేదు. అది దివ్యమార్గదర్శిపై తిరుగుబాటు చేస్తుంది, విశ్వాసాన్ని కోల్పోతుంది, ధైర్యాన్నికోల్పోతుంది. ఈ వైఫల్యాలు పట్టించుకోనక్కరలేదు, ఎందుకంటే లోపల ఉన్న దివ్యమార్గదర్శి మన తిరుగుబాటుతో బాధపడడు, మన విశ్వాస లేమివల్ల నిరుత్సాహపడడు లేదా మన బలహీనతవల్ల తిరోగమించడు. అతనికి తల్లికి ఉండే ప్రేమ, గురువుకు ఉండే సంపూర్ణ సహనం ఉన్నాయి. కానీ ఆ దివ్య మార్గనిర్దేశనం పట్ల మన సమ్మతిని ఉపసంహరించుకుంటే దైవం మనలో చేసే పనిగురించిన ఎరుకను కోల్పోతాము, అయితే ఆ పని ఆగదు, ఏ సందర్భంలోనైనా సరే దాని ప్రయోజనం నెరవేరి తీరుతుంది. దైవం తన స్వీయ-వ్యక్తీకరణకు సిద్ధం చేస్తున్న మన ఉన్నత స్వభావాన్ని నిమ్నస్వభావం నుండి వేరుచేయడంలో విఫలమైనందున మనం మన సమ్మతిని ఉపసంహరించుకుంటాము. లోకంలో వలెనే, మనలో కూడా, దేవుడిని మనం చూడలేము ఎందుకంటే ఆయన

పనితీరు అలాంటిది, ముఖ్యంగా, ఆయన మన స్వభావంద్వారా మనలో పనిచేస్తాడు కాబట్టి, మహిమల పరంపరతోఆయన పనిచేయడు. మనిషి తనకు విశ్వాసం కలిగేందుకు మహిమలు కోరుతున్నాడు. అతను ఆ అద్భుతాలను చూడాలని కోరుకుంటాడు.ఈ అసహనం, ఈ అజ్ఞానం గొప్ప ప్రమాదం లేదా విపత్తుగా మారవచ్చు. దైవిక మార్గనిర్దేశకత్వానికి వ్యతిరేకంగా మనం తిరుగుబాటు చేసినప్పుడు, మన ప్రేరణలు కోరికలకు మరింత సంతృప్తికరంగా ఉండే ఇంకొక రకమైన ఆవిద్యాశక్తిని ఆహ్వానించి,మార్గనిర్దేశం చేయమని దానిని కోరి, దివ్యమైన ఒక పేరునుదానికి పెట్టుకుంటాడు.

*

సకల చరాచర జీవకోటికి ప్రభువు, స్నేహితుడు అయిన దైవానికి మన మానసిక పరిమితులు కొలతలను పూర్తిగా పక్కనపెట్టి ఆయన చేతుల్లోకి సంపూర్ణ విశ్వాసంతో సమర్పించుకోలేకపోతే, శాశ్వతమైన, అనంతమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యంలోకి పూర్తిగా ప్రవేశించడం సాధ్యం కాదు. ఒక క్షణంలో మనం ఏమాత్రం సంకోచం, నిగ్రహం, భయం,జాగ్రత్త అనేవి లేకుండా అనంత స్వేచ్ఛా మహాసముద్రమైన సంపూర్ణత్వంలో మునిగిపోవాలి.

CWSA 23: 64, 208 — శ్రీ అరవిందులు

విభాగం-3

ఆంతరిక ప్రబోధాలు

సముద్రపు అలల పాట

నేను అలల స్వరాన్ని విన్నాను. అది నాకు అనేక అద్భుతాలను చెప్పింది. అది నా జీవితానందపుగమనంలోని పారవశ్యత గురించి నాకు చెప్పింది. ఓ సముద్రమా, అంతులేకుండా నిరంతరం నిత్యనూతనమై వినిపించే నీ పాటలో, అన్ని విషయాలకు వాస్తవ రూపాన్ని ఒసగే ప్రేమశక్తి గురించి నువ్వు మరోసారి నాకు తెలియపరచావు. నీ అజేయమైన కార్యం యొక్క వైభవాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ, విశ్వాన్ని అత్యున్నత వాస్తవికత వైపు తీసుకువెళ్ళే ఎదురులేని మహాకెరటాన్నినేను చూశాను. నిన్ను పైకెత్తి, నీ ఉపరితలాన్ని పర్వతాలకు సమంగా మార్చే శక్తి, ప్రపంచాన్ని దాని జడత్వంనుండి పైకి లేపి, దానిలో దైవిక ఆకాంక్షను మేల్కొల్పే శక్తికూడా అటువంటిదే.

అప్పుడు నేను మౌనంగా నిన్ను చూస్తున్నప్పుడు, నువ్వు నాతో మరింత లోతుగా మాట్లాడావు. అన్ని రూపాల్లో తనను తాను ప్రేమించుకునే అన్ని కార్యకలాపాలలో స్వయంగా వెల్లడి అయ్యే శాశ్వతమైన ప్రేమయొక్క గొప్ప రహస్యాన్ని నువ్వు నాకు చెప్పావు. నా ఉనికిలో అప్పటికే నిలిచిన ఈ వర్ణించలేని ప్రేమ స్వీయ-చైతన్యంతో జీవించింది, ఆ సమయంలోజీవితం అసాధారణ తీవ్రతను సంతరించుకుంది ఇంకాచెప్పాలంటే బహుశా వ్యక్తిగత అవగాహన అసాధారణంగా స్పష్టంగా ఉంది. ఓ పూజ్యనీయ ప్రభూ!, లోకాలను పాలించే చక్రవర్తీ, అందరినీ నీలో కలిగిఉండి, అందరినీ నీలో ఆస్వాదిస్తూ ఆనందించే నీవు, నీ శాశ్వతత్వం యొక్క ఆ క్షణంలో మాకుదగ్గరగా నీ దృష్టిని పరచావా, మేము ఇంత గొప్ప వైభవోపేతమైన ప్రేమలో మునిగి పోయామా? లేక ఈ అశాశ్వతమైన పరిమితమైన ఉనికిగల నిరాడంబరమైన ఉపాధిలో, మరింత బలంగా, పూర్తిగా, మరింత తీవ్రతతో, ఖచ్చితత్వంతో, నీ అస్తిత్వస్వయం-వ్యక్తీకరణ కాంతిని మేము రుచిచూడాలని నీవు కోరుకున్నావా? అకస్మాత్తుగా అన్నీ నీ సత్యంయొక్క వర్ణనాతీతమైన అందంతో వెలిగిపోయాయి. వ్యక్తిగత చైతన్యమనే అద్దంలో నీవు నీ ప్రేమ యొక్క, అస్తిత్వం యొక్క అనంతమైన వైవిధ్యభరితమైన స్వీయ-వ్యక్తీకరణ విధానాలన్నింటినీ ప్రతిబింబించావు. బాధ,ఆనందం ఒక పారవశ్యంలో ఐక్యమై, అది నా మొత్తం ఉనికిని తన జ్వాలలో దహించివేస్తుందా అనిపించింది. ఓహ్, అది నిన్ను ఎంత బాగా అర్థం చేసుకుంది, నా ఉనికి అని నేను పిలిచుకునే ఘనీభవించిన నీలోని ఈ భాగం, ఎంత శక్తివంతంగా ఆ మరపురాని క్షణాల్లో అది నిన్ను పూర్తిగా ప్రేమించింది! ఆలోచనల, ఇంద్రియానుభూతుల అన్ని అడ్డంకులు అదృశ్యమయ్యాయి, నీ దివ్యాగ్ని గరిమలో అవి దహించి వేయబడ్డాయి. ఆ క్షణంలో అన్నింటిలో నిండిన నీ శాశ్వతమైన అనంతమైన ఉనికిని దర్శించి ఆనందించింది నువ్వే కదా. అన్ని కార్యకలాపాలు,అన్ని ప్రతిఘటనలు, అన్ని అనుభూతులు, అన్ని ఆలోచనలు,ప్రేమించేది, ప్రేమించబడేది, తనను తాను ఇచ్చేది, స్వీకరించేది, అక్షయమైన నిరంతరచలనంలో నిండిఉండే సామరస్యతలో ఉన్నది నీవే.

నేను అలల పాటను విన్నాను, అది నాకు చాలా గొప్ప అద్భుతాల గురించి చెప్పింది....

CWM 2: 120-21 (1915) — శ్రీ మాత

Vol. 55, No. 9
September 2025

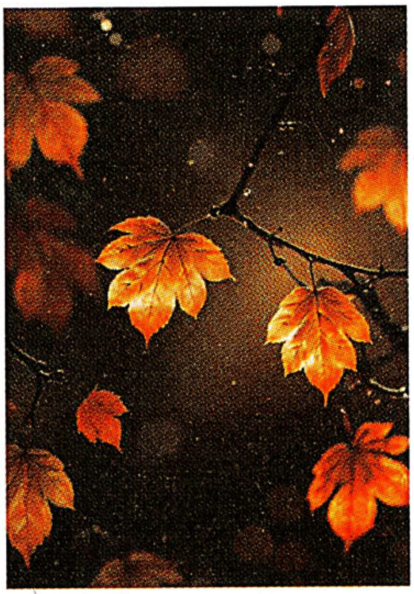
Date of Publication:
1st September 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

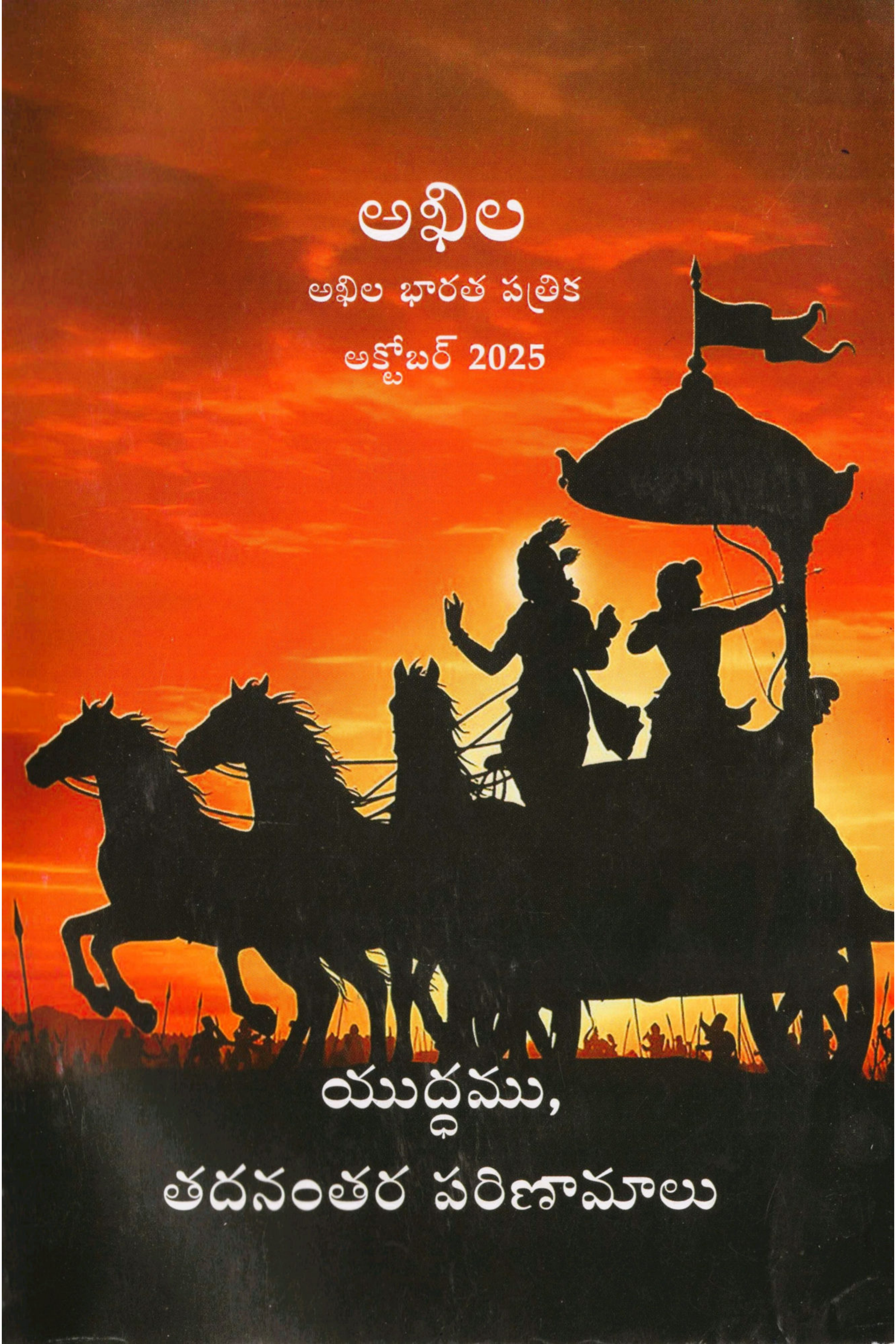
Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

అక్టోబర్ 2025

యుద్ధము,
తదనంతర పరిణామాలు

యుద్ధము, తదనంతర పరిణామాలు

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

మానవజాతి చరిత్రలో అసలెన్నడూ యుద్ధాలు లేని కాలమంటూ లేదు. మనలోనిదేదో ఐకమత్యానికి, శాంతికి ఆకాంక్షిస్తున్నది ఉన్నప్పటికీ మరింత పటిష్టమైన శాంతి, ఐకమత్యతలకు మార్గాన్ని నిష్కంటకం చేసేందుకైనా తరచుగా యుద్ధం, పోరాటం అవసరమైనాయి.

యుద్ధాన్ని, శాంతికి గల అవకాశాలను, మరింత లోతుగా అవగాహన చేసుకొనేందుకు ఈ సంచిక ప్రత్యేకించబడింది.

- కె.వి. రావు

నేను రైళ్లు సందర్శించాను, ప్రతి రైలు ఐదువందల నుండి ఆరు వందల మంది గాయపడిన సైనికులతో యుద్ధభూమి నుండి వచ్చేవి. ఇది కదిలించి వేసే దృశ్యం ఈ దురదృష్టవంతులు అనుభవిస్తున్న బాధ వల్ల కాదు, అంతకు మించి వారిలో చాలామంది వారి బాధను భరిస్తున్న ఉదాత్త విధానం వల్ల. వారి అంతరాత్మ వారి కళ్ల ద్వారా ప్రకాశిస్తుంది, గాఢశక్తులతో స్వల్ప సంబంధం కూడ దానిని మేల్కొలుపుతుంది. ఆ తీవ్రత నుండి, నిజమైన ప్రేమశక్తుల సంపూర్ణత, వారి దగ్గర, పరిపూర్ణ నిశ్శబ్దంలో ప్రకటితమయ్యి, వారి గ్రహణశీలత, విలువ గ్రహించ సులభమయ్యింది.

CWM 2: 141 శ్రీమాత

మహాయుద్ధాలు

యుద్ధ క్షేత్రం

నాడీ తలం మొత్తం భూమి పైకి దూకినట్లుగా కనిపించింది: కానీ ఇది తన శక్తి రూపంలో, ఒత్తిడిరూపంలో యుద్ధ భూమికి పరిమితమైంది.

వేరెక్కడో, పదాతి దళాల వెనుక లేదా తటస్థ దేశాలలో, ఈ తలం ముఖ్యంగా బలహీనత, నాటకీయ ఉద్రిక్తత, జ్వరము, అసహనము, అరాచకమైన కల్పనల రూపం ధరించి సకల శక్తులను నిర్వీర్యం చేసింది. యుద్ధం చేసేవారిని, ఒకరినొకరు చంపుకొంటున్న వారిని నడిపిస్తున్న బ్రహ్మాండమైన శక్తి తమకు లేకుండాపోయిందని అనుభూతి చెందారు. ఆ అనుభూతి అక్షరాలా వారిని పిచ్చివారిని చేసింది.

యుద్ధ క్షేత్రంలోనికి - చురుకుగా ఉండే ప్రభావాలు, వాతావరణ దృక్కోణం నుండి చూస్తే, స్పష్టంగా హద్దులేర్పరచబడిన క్షేత్రం - వెళ్ళేవాళ్ళందరూ అల్లకల్లోలంగా ఉండే సాగర మహోత్తుంగ తరంగ భయంకర ప్రవాహంలో చిక్కుకుపోయి, కొట్టుకుపోయి, తామొక వ్యక్తిగా నిలబడలేని స్థితికి లోనవుతారు. వారుచెప్పాలంటే, ఒకానొక ప్రాథమిక స్థితికి సంబంధించిన వారిగా, గాలి, తుఫాను, లేక నీరు లాంటి పంచభూతాత్మక స్థితికి కుంచించుకు పోతారు. కేవలం భువిపై నిర్వహించవలసిన భువి సంబంధ కార్యాన్ని చేసేవారుగా, తమకు తెలియని ఒక పరమేచ్ఛ వలన కదిలింపబడుతున్న వారిగా, వ్యక్తిత్వమంటూ లేనివారుగా తయారవుతారు. వారికెంత మాత్రం వ్యక్తిత్వమున్న మనుషులు గాదు, కదులుతున్న, పనిచేస్తున్న ఒక సమూహంలో భాగంగా అయిపోతారు. ధైర్యం, వ్యక్తిగత వీరత్వం నుండి పెల్లుబికినట్లు కన్పించే అసంఖ్యాక సంఘటనలున్నా, అది తేనెటీగల లేక చీమల వీరత్వం లాంటిదే. దాదాపు యాంత్రిక అభినయాలే, జాతి సాముదాయక ప్రతిభా చేతనచే చెదురు మదురుగా ప్రేరేపించబడిన సహజాత సంబంధ అభినయాలే.

CWM 2:142-43

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం గురించి

అది శ్రీమాత యుద్ధమా అని నువ్వు సందేహిస్తున్నావని చెప్పావు, తిరిగి ఇది శ్రీమాత యుద్ధమే అని నీవనుకొనేటట్లు చేయమని నన్ను అడిగావు. ఇది శ్రీమాత యుద్ధమేనని అత్యంత బలంగా నీకు ధృవీకరిస్తున్నాను. ఇది

నిర్దిష్ట దేశాలు ఇతర దేశాలకు విరుద్ధంగా, లేదా భారతదేశం కోసం చేసే ఒక యుద్ధంగా నువ్వు భావించరాదు ఇది భూమిపై మానవజాతి జీవితంలో తనను తాను స్థిరపరుచుకోవలసిన ఒక ఆదర్శం కోసం జరిగే ఒక సంఘర్షణ, సత్వర భవిష్యత్తులో పృథ్విని, మానవ జాతిని ముంచెత్తడానికి ప్రయత్నించే అంధకారానికి, అసత్యానికి విరుద్ధంగా తనను తాను పూర్తిగా సాక్షాత్కరింప చేసుకోవలసిన ఒక సత్యం కోసం జరిగే యుద్ధం.

ఈ యుద్ధం వెనుక ఉన్న శక్తులను చూడాలి తప్ప బాహ్య పరిస్థితులను కాదు. దేశాల లోపాలు, తప్పుల మీద శ్రద్ధ పెట్టడం వల్ల ప్రయోజనం లేదు. అన్నింటికీ లోపాలు ఉన్నాయి, తీవ్రమైన తప్పులు చేస్తాయి కానీ అవి యుద్ధంలో ఏ వైపు నిలబడ్డాయి అన్నది ముఖ్యం. ఇది మానవజాతి వృద్ధి చెందడానికి స్వేచ్ఛ కోసం చేసే ఒక యుద్ధం, మనుష్యులు ఆలోచించడానికి స్వేచ్ఛ, వెసులుబాటు ఉండి, వారిలోని కాంతికి అనుగుణంగా, పరమ సత్యంలోకి వృద్ధి చెందడానికి, ఆత్మలోకి వృద్ధి చెందడానికి చేసే పోరాటం. ఒకవేళ ఒక పక్షం విజయం పొందితే అలాంటి స్వేచ్ఛకు, కాంతి, సత్యముల ఆశకు ఒక అంతం ఉంటుంది, జరుగవలసిన కార్యం మానవ మాత్రంగా అసాధ్యమయ్యే పరిస్థితుల ఆధీనంలోకి వెళుతుందనడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు, అసత్యం, అంధకారాల పాలన నెలకొంటుంది. ఈ దేశ ప్రజలు ఊహించని, ఎప్పటికీ అస్సలు గ్రహించలేని విధంగా మానవ జాతిలో చాలాభాగం ఒక క్రూరమైన అణచివేతకు, పతనానికి గురవుతుంది.

ఒకవేళ మానవజాతి స్వేచ్ఛా భవిష్యత్తు కోసం అని ప్రకటించుకున్న మరో పక్షం విజయం సాధిస్తే, ఈ భయంకర ప్రమాదం నివారించబడుతుంది, ఆదర్శం వృద్ధి చెందడానికి, దైవకార్యం జరగడానికి మనం భూమిపై స్థాపించాలనుకునే ఆధ్యాత్మిక సత్యం నెలకొనడానికి అవకాశం ఉండే పరిస్థితులు సృష్టించబడతాయి. ఈ లక్ష్యం కోసం పోరాడేవారు దైవం కోసం, అసురుల భయపెట్టే పాలనకు విరుద్ధంగా పోరాడుతున్నారు.....

CWSA 35:211-12

దైవ శక్తులు, అసుర శక్తులు

మనం ఈ యుద్ధాన్ని దేశాల మధ్యన లేదా ప్రభుత్వాల మధ్యన జరిగే ఒక పోరాటంగా పరిగణించరాదని ఒక లేఖలో శ్రీమాత బహిరంగంగా స్పష్టం

చేశారు (ఇంకా తక్కువగా మంచివాళ్లకి, చెడ్డవాళ్లకి మధ్యన) కానీ అది దైవిక, ఆసురిక రెండు శక్తుల మధ్యన జరిగేది.

మనం చూడవలసింది మనుష్యులు, దేశాలు ఏ వైపున తాము నిలబడతారు అన్నది. ఒకవేళ వారు తమను తాము సరియైన వైపు నిలుపుకుంటే, మానవ స్వభావానికి, సమస్త మానవ సమూహాలకు సహజం అయిన సకల లోపాలు, తప్పులు, తప్పుడు చలనాలు, చర్యలు (గతంలో, వర్తమానంలో, లేదా భవిష్యత్తులో క్రిందకు జారిపోవడం) ఉన్నప్పటికీ, ఒక్కసారిగా తమను తాము దివ్య ప్రయోజనానికి సాధనాలుగా చేసుకున్నట్లవుతుంది. ఒకవైపు విజయం (మిత్ర దేశాలు) పరిణామ శక్తులకు మార్గాన్ని తెరుస్తుంది : ఇంకోవైపు విజయం మానవ జాతిని వెనక్కు లాగి, భయంకరంగా దిగజార్చి, గత పరిణామంలో ఇతరులు ఒక జాతిగా విఫలమై, నశించినట్లుగా అత్యంత దుస్థితికి తీసుకెళుతుంది.

ప్రశ్న మొత్తం ఇక్కడే ఉంది, ఇతర పరిశీలనలన్నీ అసంబద్ధమైనవి లేదంటే అల్ప ప్రాధాన్యత కలవి. మిత్రదేశాలు తరచుగా తమ ఉత్తమ ఆదర్శాలకు విరుద్ధంగా చర్య తీసుకున్నప్పటికీ, (మానవులు ఎప్పుడూ చేసే విధంగా) కనీసం మానవ విలువలకు నిలబడ్డాయి. హిట్లర్ క్రూర విలువల వైపు నిలబడ్డాడు లేదా మానవ విలువలు క్రూరమయ్యేంత వరకు తప్పుడు విధానంలో వాటిని పెంచాడు. (ఉదాహరణకు హెరెన్ వాక్, రచించిన "వర్ఛ్యూస్', ద మాస్టర్ రేస్) అది ఇంగ్లీషు వారిని, లేదా అమెరికన్లను మచ్చలేని దేవతల దేశాలుగా చేయదు, లేదా జర్మన్లను దుర్మార్గులైన పాపాల జాతిగా చేయదు, కానీ దేనిని సూచిస్తుంది అన్నది నిశ్చయాత్మక ప్రాముఖ్యత కలిగి ఉంటుంది.

CWSA 35: 215-16

దైవ మార్గాలు

దైవం మనుష్యులను వారు స్వభావంలో తప్పులేకుండా ఉన్నా, ఏ మచ్చ, పాపము, తప్పు లేకుండా ఉన్నా, సుగుణంతో ఆదర్శప్రాయంగా ఉన్నా, లేదా దేవదూతలా ఉన్నా, పవిత్రంగా, స్వచ్ఛంగా ఉన్నా, వారు ఉన్నట్లుగా తీసుకుని వారిని తన సాధనాలుగా ఉపయోగించుకుంటాడు. ఒకవేళ వారు సద్భావనతో ఉంటే, బైబిల్ వాక్యాల ప్రకారంగా వారు ప్రభువు వైపు ఉంటే, కార్యం

నెరవేరడానికి అది చాలు. మిత్ర దేశాలు (అమెరికా, బ్రిటన్, చైనా లాంటి పెద్ద దేశాల గురించి మాట్లాడుతున్నాను) వారి విజయాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తారని, లేదా శాంతిని నాశనం చేస్తారని, లేదా కనీసం ఆ విజయంతో మానవజాతికి లభ్యమైన అవకాశాలను పాక్షికంగా నాశనం చేస్తారని నాకు తెలిసినప్పటికీ నా శక్తిని వారి వెనకే నిలబెడతాను. అది ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, విషయాలు హిట్లర్ క్రింద ఉంటే జరిగే విపత్తులో నూరవ వంతు కూడ ఉండదు. ప్రభువు మార్గాలు ఇంకా తెరుచుకుని ఉన్నాయి, వాటిని తెరచి ఉంచటమే ఇక్కడ ముఖ్యం. పక్క సమస్యలు, అల్ప సమస్యలు లేదా ఊహాజనిత సమస్యలను కొంతకాలం వదిలిపెట్టి అసలు సమస్యకు మనం అనుబంధించుకోవాలి, అది మన ముందున్న మొత్తం ముఖ్యమైన, విషాద సమస్యను మేఘావృతం చేస్తుంది.

విలువల యుద్ధం

మనది కేవలం దైవం పట్ల ఆరాధన, లేక దైవంతో సంయోగం, లేదా అన్ని విషయాలలో, అన్ని జీవులలో ఆయన్ను గుర్తించడమో అయి ఉన్న సాధన మాత్రమే కాదు, కార్యకర్తలుగా, సాధనాలుగా క్రియ నిర్వర్తించడం, ప్రపంచంలో జరుగవలసిన కార్యాన్ని చేయడం, కష్టమైన పరిస్థితులలో ప్రపంచం పైకి ఒక ఆధ్యాత్మిక శక్తిని తీసుకురావడం, అయి ఉన్న సాధన. అప్పుడు వ్యక్తి తన మార్గాన్ని చూస్తూ, ఏది ఆదేశించబడిందో అది చేయడం, ఏది బలపరవచలసి ఉందో దానిని బలపరచడం, చేయాలి, అది రథాలు, విల్లంబులు, టాంకులు, కార్లు, అమెరికా బాంబులు, యుద్ధ విమానాలు - వీటన్నింటితో జరిగే యుద్ధం, పోరాటం అయినా 'ఘోర కర్మ ' అయినా దానిని బలపరచాలి. మార్గాలు, కాలాలు, వ్యక్తులు వేరు కావచ్చు, కానీ కురుక్షేత్రంలోని అదే సమస్యను ఇందులో చూడటం నాలినీ కాంత్ చేసిన తప్పుగా నాకు కనిపించడంలేదు. అత్యున్నత మానవ విలువల కోసం, ఒక భయంకర విధి నుండి మానవజాతి విముక్తి కోసం ప్రపంచంలో స్వేచ్ఛను కొనసాగించడానికి యుద్ధంలో, హింసలో శక్తిని ఉపయోగించడం, యుక్తమైన దాని కోసం ఈ యుద్ధాన్ని పోరాడేవారు, లేదా బలపరచేవారి కోసం అనేక కాలాల తర్వాత పాత ఆదేశం స్పష్టంగా వినిపిస్తుంది, 'మయాయైవ వైతి నిహతాః పూర్వమ్ ఏవ నిమిత్తమాత్రమ్ భవ సవ్యసాచిన్'.

CWSA 35:218-19

యుద్ధము, పరిణామాలు

యుద్ధం అంతరించిపోవాలనే ఊహ ఒక గొప్ప ఆశ వలన కలిగే భ్రాంతి. మానవ ప్రగతిలో ఈ అద్భుతమైన సంఘటన ఎల్లప్పుడూ ఎంతో విశ్వాసంతో ఎదురు చూడబడింది. ఇప్పుడు శాస్త్రీయంగా తాత్కాలికంగా ఆలోచించే మనం ఆ భగవంతుని జోక్యంతో కాక భౌతికము మరియు ఆర్థిక కారణాలతోనే సాధ్యమవుతుందని విశ్వసిస్తున్నాం.

ఈ శుభవార్త తీసుకొనే నూతన రూపం ఏమిటంటే వాణిజ్యం విస్తరిస్తే యుద్ధం తుడిచిపెట్టబడుతుందనే అంచనా. ఎందుకంటే వాణిజ్యం అనేది సైనిక బలాలకు సహజ శత్రువు. విశ్వవ్యాప్తంగా పసిడిపై పెరుగుతున్న వ్యామోహం, సౌకర్యవంత జీవనంపై మక్కువ వలన పెరుగుతున్న ఉత్పత్తుల అవసరాలు, విస్తృతమైన వినిమయాలు - ఇవి అధికార దాహాన్ని, రాజ్య దాహాన్ని, యుద్ధాన్ని అణచివేస్తాయి. స్వర్ణ దాహం, సౌకర్యాలపై వ్యామోహం వంటి వైశ్య ధర్మం - రాజ్యదాహమయిన క్షత్రియ ధర్మాన్ని జయించి దానికి ముగింపు పలుకుతుంది. ఇందుకు దేవతల విరుద్ధ సమాధానం ఎంతో దూరంలో లేదు. నిజానికి ఈ వాణిజ్య సామ్రాజ్యం, ఉత్పత్తుల పెరుగుదల మరియు వినియమం సౌకర్యాలకై మార్కెట్‌లో పెరుగుతున్న హింస ఇవే కొత్త యుద్ధాలకు కారణమయ్యాయి. అనవసరమైన అవసరాలు పెరగడం వల్లనే మానవ జాతి సగం యుద్ధాల కష్టాలను అనుభవించింది.

ఇప్పుడు వాణిజ్యం మరియు సైనికబలం కలసి దేశభక్తి పేరుతో జాతీయ జీవనం పేరుతో ద్వంద్వ శక్తిగా కలసిపోయి తమ బలంతో అవివేక పూర్వమయిన భయంకరమైన యుద్ధాలను నడిపిస్తున్నాయి. ఇది మానవ చరిత్రలోనే అత్యంత వినాశకరమైన యుద్ధాలకు కారణమైంది.

CWSA 25:607

ప్రజాస్వామ్యం మరియు యుద్ధం

ప్రజాస్వామ్యం పెంపొందితే యుద్ధం అంతరించిపోయి శాంతి నెలకొంటుందనే మరో భ్రమ ఉంది.

యుద్ధాలు స్వాభావికంగా రాజవంశాలకు, పాలక పక్షాలకు సంబంధించినవి. రాజ్య విస్తరణా దాహం కల దురాశాపరులైన రాజులు

సమరోత్సాహం గల ఉన్నత సైన్యాధికారులు, మనుషుల జీవితాలతో జాతుల అదృష్ట, దురదృష్టాలతో చదరంగమాడే రాజనీతిజ్ఞులు, యుద్ధాలు, హేయమైన కారణాలు. వీరి కారణంగా దురదృష్టవంతులైన ప్రజలు కసాయి దుకాణాలలోనికి తోలబడే గొర్రెలలా యుద్ధభూమిలోకి నెట్టబడి ప్రాణాలు కోల్పోయేవారు. అమాయక పేద ప్రజలకు యుద్ధం పట్ల, రాజ్యం పట్ల, కోరిక, ఆశక్తి లేవు. చదువుకొని, ప్రపంచం మొత్తాన్ని స్నేహంగా, సోదర భావంతో, స్వీకరించాలనేదే వారి ఆకాంక్ష. చరిత్ర నుండి పండితులు వల్లించె పాఠాలను నేర్చుకోవడానికి మనిషి నిరాకరిస్తాడు. పాత ప్రజాస్వామ్యాల తప్పిదాల కథలు చాలు ఈ భ్రమ తొలగిపోవడానికి.

రాజులు, దౌత్యవేత్తలు చాలాసార్లు యుద్ధానికి కారణమయ్యారు. ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యం కూడా కొన్ని సార్లు తమ ఉత్సాహంలో, ఆవేశంలో రణరంగానికి కాలుదువ్వింది. పాలకులు సందేహిస్తుంటే ఉగ్రులైన ప్రజలు వారిని యుద్ధంవైపు తోసారు.

శాంతి కాముకులు తమ సిద్ధాంతాలపై నిలబడితే ప్రజలు వాళ్ళని చూసి హేళన చేసి అరచి వ్యతిరేకించారు. ఇంకా విచిత్రమేమిటంటే నిన్న యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకించిన సామ్యవాదులు, ప్రజా కూటములు అంతర్జాతీయ వాదులు ఈ పరస్పర ఖండనలో యుద్ధ జెండా పట్టుకొని వారి ఎలుగెత్తిన కంఠాలతో యుద్ధపు శునకాలను ప్రేరేపిస్తారు.

CWSA 25:607-08

యుద్ధము మరియు తీర్పునిచ్చే న్యాయస్థానాలు

మరొక భ్రమ ఏమిటంటే యూరప్‌లోని న్యాయస్థానాలు మరియు దేశాల మధ్య జరిగిన సమావేశాలు, యుద్ధాలను ఆపగలమన్న నమ్మకం. కానీ పరిణామాలు చాలా విచిత్రంగా మారాయి. ఎందుకంటే అంతర్జాతీయ వివాదాలను పరిష్కరించిన గొప్ప కోర్టు ఉండగానే చిన్నా పెద్ద యుద్ధాలు వరుసగా జరిగాయి. ఆ యుద్ధ పరంపర చివరికి యూరప్‌లో చాలా కాలం ఘోర యుద్ధానికి దారి తీసింది. ఈ ఆలోచనకు బీజం వేసిన చక్రవర్తి యిరు పక్షాల మధ్య ధర్మ విరుద్ధమయిన దురాశ, ఆగ్రహాలలో జరిగిన విభేదాలలో ఒర నుండి ఖడ్గాన్ని బయటకు తీసిన మొదటి వ్యక్తి. ఉత్తర లేదా దక్షిణ ఆఫ్రికా, మంచూరియా, బాల్కన్స్‌లో జరిగిన ఈ యుద్ధ పరంపరలన్నీ మానవ

హక్కులు, సమానత ధర్మం వీటిపై ఉన్న న్యాయపు పునాదిని త్రోసిపుచ్చటం వలననే జరిగాయి. యూరప్ కాంగ్రెస్, సమ్మేళనం కూడా మనకన్నా అతి ప్రాచీనమయినదప్పటికీ, నిజానికి అది బైబిల్‌లో చెప్పబడిన జలప్రళయానికి ముందే ఉంది. కానీ అది ఎంత రసహీనమయిన, శ్రుతి లేని సమ్మేళనమో మనకు జ్ఞాపకముంది. ఎంత తడుముకోవడం, ఎన్ని తప్పటడుగులతో దాని రాజనీతి దేనినయితే వద్దని పోరాడిందో మరణప్రాయమయిన ఆ సంఘటనకే దారి తీసింది. ఇప్పుడు కొందరు ఆ పనిచేయని సమ్మేళనం బదులు యూరపు ఐక్యరాజ్యసమితిని ప్రారంభిచమని సూచిస్తున్నారు. దయనీయమైన హేగ్ న్యాయస్థానం వెనుక ఒక శక్తివంతమయిన అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానాన్ని నియమించమని అంటున్నారు. కానీ ప్రజలు యంత్రశక్తి - ఆధిపత్యాన్ని విశ్వసించినంత వరకూ దేవతలు కూడా తమ వ్యతిరేకతను కొనసాగిస్తారు.

CWSA 25:608-09

శాస్త్ర విజ్ఞానం - యుద్ధం

అంతకుముందు వేరే ఉహాగానాలు కారణాలు చెప్పబడేవి. సృజనాత్మకత కలిగిన వారు మరింత హేతుబద్ధమయిన, దృఢమైన నమ్మకం కలిగిన భూమికను వెదికారు. వీటిలో కొన్ని తొలిసారగా ఒక రష్యాదేశపు రచయిత రాసిన పుస్తకంలో ప్రతిపాదించబడ్డాయి. ఆ రోజులలో ఆ గ్రంథం చాలా అద్భుతమైన విజయాన్ని చవిచూసింది. కానీ ఆ తర్వాత నిశ్శబ్దంలోకి జారుకుంది. విజ్ఞాన శాస్త్రాన్ని భౌతికంగా అసాధ్యం చేయడం ద్వారా యుద్ధాలకు ముగింపు పలకాలి. గణిత శాస్త్రం ప్రకారం చూసినా ఆధునిక ఆయుధాలతో సమాన సైన్యం ఇరువైపులా ఒకరితో ఒకరు యుద్ధం చేస్తే దాడి అసాధ్యం అవుతుంది. సైనిక శక్తి త్రిగుణీకృతమైనా అదొక నిష్ప్రయోజనమైన తిరుగుబాటుగా మారి జాతి జీవనాల క్రమబద్ధతను ఆటంకపరుస్తుంది. రష్యా-జపానుల మధ్య యుద్ధం దాడిచేయడం మరియు విజయం పొందడం సాధ్యమయినప్పటికీ మనిషి ఆగ్రహం ఈ మారణా యుధాల ఉగ్రత కన్నా ఎక్కువ ఉంది. మరొక పుస్తకం ప్రచురితమయింది. “పెద్దభ్రమ” అనే శీర్షికతో ఆ రచయిత పరిహసించబడినా, యుద్ధం వలన కలిగే వాణిజ్య లాభాలూ, విజయం కూడా ఒక భ్రాంతి మాత్రమే అని తెలుస్తుంది. ఈ విషయం అర్థమయి శాంతియుతమైన వినయం యొక్క

లాభాలు తెలిసాక ప్రజలు వ్యాపార వృద్ధికై చేసుకున్న ఒప్పంద మార్గాన్ని అదే వాణిజ్యసంపదను పోగొట్టుకోవటానికి కూడా చేసుకోవడం లేదు. ప్రస్తుత యుద్ధం ఈ హేతుబద్ధమయిన ప్రతిపాదనకు తక్షణ సమాధానంలా వచ్చింది. ఇది విజయం కోసం, వ్యాపార అభివృద్ధి కోసం పోరాడబడింది. యుద్ధభూమిలో పోరాడబడినప్పటికీ యుద్ధోత్సాహులైన రెండు దేశాల మధ్య వాణిజ్య పోరాటం కొనసాగింది.

CWSA 25:607

మానవ స్వభావం - మరియు యుద్ధం

ఈ పుస్తకాలను రాసిన వ్యక్తులు మంచి ఆలోచనా శక్తి కలవారే కానీ వాళ్ళు ఒక ముఖ్యమైన విషయాన్ని విస్మరించారు. అది మానవ స్వభావం. ప్రస్తుత యుద్ధం రష్యన్ రచయితను కొంతవరకూ బలపరిచినా, వైజ్ఞానిక యుద్ధ నైపుణ్యాన్ని అతను ముందుగా దర్శించలేకపోవటం, సైనిక బలాన్ని నిశ్చేష్టులను చేసింది. రాజనీతిజ్ఞులను అయోమయంలో పడేసింది. కేవలం అత్యధిక సంఖ్యలో సైన్యం, ఆయుధ సంపద, ఖచ్చితమైన ఐడియా సాధ్యం చేయలేకపోయింది. యుద్ధాన్ని ఆపలేకపోయింది. దాని స్వభావాన్ని మాత్రమే మార్చగలిగింది. యుద్ధ నిర్ణయం కేవలం సైనిక శక్తులు, ఆర్థిక వనరులు, కరువు వంటి విషయాలపై ఆధారపడుతుంది. ఆంగ్ల రచయిత ఆర్థిక పార్శ్వాన్ని వేరు చేస్తూ పొరబడటం జరిగింది. అతను మానవుల రాజ్యకాంక్ష, వాణిజ్యపరమైన లాభాల కాంక్షగా మారి నియంత్రణ లేని వ్యాపారులతో అమాయకప్రజలను కొల్లగొడుతున్నారు.

అసలు యుద్ధం గురించి ఆలోచించటమే అసాధ్యమయ్యే వరకూ అది నిలిచే ఉంటుంది. ఒకవేళ కొంత సమయం వరకూ వెళ్ళగొట్టబడినా తిరిగి వస్తుంది. కేవలం యుద్ధం మాత్రమే యుద్ధానికి ముగింపు చెప్పగలదు. దాని మూల్యం భయానకత, నరుక్కోవటం, అల్లకల్లోమయ్యే ప్రశాంత జీవనం, ఈ అయోమయ రక్తపాతపు వెర్రి ఎంత బృహత్తరమైన పరిణామాలను చేరుతుందంటే మానవజాతి అలసిపోయి, వైరాగ్యంతో ఈ రాక్షసత్వాన్ని దూరంగా విసిరి వేస్తుంది. కానీ ఈ అలసట, వైరాగ్యం, భయం, దయ, మానవుల ప్రాణత్యాగం, శక్తికి కలిగిన కీడూ, వినాశన కారణాలు చూసి కళ్ళు తెరుచుకున్నా అది కేవలం ఆ పాఠం కొత్తగా ఉన్నప్పుడే గుర్తుంటుంది.

తరువాత మర్చిపోవటం జరుగుతుంది. మానవ స్వభావం తిరిగి పుంజుకొని అణిగిన సంస్కారాలు తిరిగి వస్తాయి. దీర్ఘమైన ప్రశాంతి, ఒక వ్యవస్థీకృతమైన శాంతి నెలకొనవచ్చు. కానీ మానవ హృదయం మారకపోతే ప్రశాంతత అంతరించిపోతుంది. మానవ వ్యామోహం ఒత్తిడి క్రింద ఈ శాంతి వ్యవస్థ ముక్కలయిపోతుంది. యుద్ధం అనేది ఒక జీవితావసరం కాదు. కేవలమొక మానసిక అవసరం, మనలోపల ఉన్నదే బయట ఆవిష్కృతమౌతుంది.

నిజం కాని ప్రతి ఆశా, నమ్మకంతో చెప్పే అంచనా వెంటనే సమాధానాన్ని వింటుంది. అప్పుడే మనం నిజమైన పరిష్కారం తెలుసుకోగలుగుతాం. మనిషి ఎప్పుడైతే మిగిలిన వారందరినీ కేవలం తనతోటి వారిగా, సోదరులుగా అల్పమైన బంధం వలె కాక ఏకత్వం, సమానత, తనలో భాగాలుగా చూడాలి. ఒక వేర్పాటైన సాముదాయక అహంభావంతో కాక విశాలమైన విశ్వచైతన్యంలో ఉండగలిగినపుడు యుద్ధమనే దృగ్విషయం ఎన్ని ఆయుధాలున్నా మళ్ళీ తిరిగి చూడకుండా తన జీవితంలోంచి వెళ్ళిపోతుంది. అంతవరకూ యుద్ధం అంతరించి పోయిందనే భ్రమ ఒక అద్భుతమైన సూచన ఎందుకంటే ఆ భ్రమ వెనుక ఉన్న సత్యం ఆవిష్కరిచబడే సమయం దగ్గరకు వస్తున్నదనే వాస్తవం వలన.

CWSA 25:609-11 శ్రీ అరొబిందొ

యుద్ధ ప్రభావాలు

పునాది

యుద్ధం వల్ల కలిగిన మొదటి ప్రభావాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, అది ఈ సమస్యను పూర్తిగా కొత్త కోణంలో ఆలోచించడానికి కారణమైంది.

పురుషులు మరియు మహిళల మధ్య నిత్యం జరుగుతున్న విభేదాలు ఎంత వ్యర్థమైనవో యుద్ధం వల్ల స్పష్టంగా తెలిసింది.

ఈ లింగ భేదాల వెనుక, అవి ఎక్కువగా బాహ్య అంశాలకు సంబంధించినవే అయినప్పటికీ, యుద్ధం వంటి తీవ్రమైన పరిస్థితులు ఒక నిజాన్ని వెలికితీసాయి. అది ఏమిటంటే, పురుషులు మరియు మహిళలు వాస్తవానికి ఒకే మానవతావంతమైన రెండు అనివార్య భాగాలు, వారు సహజంగా పరస్పరం సహకరించే భాగస్వాములు అనే విషయం.

ఈ సత్యం ఎల్లప్పుడూ బాహ్యంగా కనపడకపోయినా, ఎప్పుడూఉండేదే. కానీ యుద్ధం వంటి క్లిష్టకాలాల్లో ఈ పరస్పర సహకారం, నిజమైన ఐక్యత స్పష్టంగా బయటపడుతుంది. చాలా మంది పురుషులు ఆశ్చర్యపోయారు, తమ స్థానాలను స్త్రీలు ఎంత సులభంగా భర్తీ చేయగలరో చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. అందుకు అదనంగా, తమ పని మరియు పోరాటాల్లో నిజమైన భాగస్వామిని ఆమెలో తాము ముందే గుర్తించకపోవడం పట్ల కొంత పశ్చాత్తాపం కూడా కలిగింది. ఎందుకంటే గతంలో వారామెను ప్రధానంగా వినోదానికి గాని, అత్యధికంగా ఇంటి పరిరక్షకురాలిగా లేదా పిల్లల తల్లిగానే భావించేవారు. ఖచ్చితంగా స్త్రీ ఆ పాత్రలను పోషించగలగాలి, వాటిని సరిగా నిర్వహించడానికి అసాధారణమైన గుణాలు అవసరం, కానీ ఆమె కేవలం అంతటితోనే పరిమితం కాదని ఈరోజు పరిస్థితులు స్పష్టంగా రుజువు చేశాయి.

గాయపడిన వారిని శత్రు గోళీల మధ్య, అత్యంత క్లిష్ట భౌతిక పరిస్థితులలో సంరక్షిస్తూ, ఈ పేరు పెట్టిన "బలహీన లింగ వర్గం" శారీరక శక్తి, సహనశక్తిలో పురుషులతో సమానమని నిరూపించింది.

కానీ, స్త్రీలు అసాధారణ ప్రతిభను చూపిన ప్రధాన విషయం కార్యనిర్వాహక సామర్థ్యం (సంఘటనా నైపుణ్యం).

ఈ నైపుణ్యాన్ని మహమ్మదీయుల దాడికి ముందు బ్రాహ్మణిక భారతదేశమే గుర్తించింది. అక్కడ ఓ ప్రజాప్రసిద్ధ నానుడి ఉంది:

"స్త్రీ పరిపాలించే ఆస్తి శ్రేయోభివృద్ధిని పొందుతుంది." కానీ పాశ్చాత్య దేశాల్లో సెమిటిక్ ఆలోచనతో పాటు రోమన్ చట్టాలు సంప్రదాయాలను బలంగా ప్రభావితం చేసినందున, మహిళలకు తమ సంఘటనా సామర్థ్యాన్ని చూపించుకునే అవకాశమే దక్కలేదు.

ఈ యుద్ధం ద్వారా కేవలం స్త్రీ యొక్క అసాధారణ గుణాలే వెలుగులోకి వచ్చాయని కేవలం అనుకోవడమేం కాదు ఆమె బలహీనతలు, ఆమె లోపాలు, ఆమె చిల్లర మనస్తత్వం కూడా బయటపడే అవకాశాన్ని పొందాయి.

దేశ పరిపాలనలో తామూ పాత్ర పోషించాలంటూ స్త్రీలు కోరుకుంటే, వారు తమను తాము మరింతగా పరిపక్వం చేసుకోవాలి.

తమ ఆలోచనలను, దృష్టికోణాలను విశాలపరచాలి.

మెదడు ఆలోచనల్లో తక్కువ ఒత్తిడి, వ్యక్తిగత భావోద్వేగాలను అదుపు చేయగల సామర్థ్యం కలిగి ఉండాలి.

ఇలాంటివే ఆమె ప్రజాపరమైన బాధ్యతలకు తగినవారిగా మారడానికి అవసరమైనవి.

CWM 2:147-49

భవిష్యత్తు పట్ల ఏకైక ఆశ - మానవుడి భావజాగృతి మారడంలో ఉంది.

ఈ మార్పు తప్పనిసరిగా వస్తుంది.

కానీ ఆ మార్పుకు పురుషులు సహకరిస్తారా, లేక అది అనివార్య పరిస్థితుల బలంతో వారిపై ఆపాదించబడాలా అన్నది, వారే నిర్ణయించాలి.

అందుకే, లేచి నిలబడండి - మార్పుకు సహకరించండి!

CWM 15:60

విజయం సాధించబడింది - నీ విజయమే, ఓ ప్రభూ!

ఈ విజయానికి మేము నీకు అనంత కృతజ్ఞతలు అర్పిస్తున్నాం.

ఇప్పుడు మా తీవ్రమైన ప్రార్థన నీ వైపుకు వేగంగా చేరుతోంది.

విజేతలు గెలిచింది నీ శక్తితో మరియు నీ శక్తికొరకు మాత్రమే.

ఆ విజయంలో వారు దీన్ని మర్చిపోకుండా ఉండగలిగేటట్లు అనుగ్రహించు.

భయం, నిరాశతో నిండిన క్షణాల్లో వారు నీకు ఇచ్చిన ప్రతిజ్ఞలను గౌరవించ గలిగేటట్లు అనుగ్రహించు.

వారు నీ నామాన్ని యుద్ధం చేయడానికి ఉపయోగించారు.

శాంతిని నెలకొల్పే సమయం వచ్చినప్పుడు, నీవిచ్చిన కృపను వారు మరవకూడదు.

CWM 15:44 దిమదర్

సార్వత్రిక వినాశనం :

గీతాచార్యుల భారీ అడుగులననుసరిస్తూ, మనిషి త్రైకమార్గాన్నతడెలా తయారు చేసాడో ఆ జాడలను పరిశీలించడానికి ముందుగా ఏ పరిస్థితి నుండి గీత ఉద్భవించిందో మరొక్కసారి మనం ఆలోచించాలి. సమస్త, కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన పరమోత్కృష్ట లక్ష్యమైన దాని అస్తిత్వంలోనికి, ఆతని ఇచ్ఛ, హృదయం, ఆలోచన తమను తాము ఉద్ధరించుకొనే మార్గం, ఆ త్రైకమార్గం. కాని ఇప్పుడు ఆ పరిస్థితిని, మానవ జీవితపు, సమస్త ప్రపంచ మనుగడకు సంబంధించిన నమూనాగా తీసుకోవడానికి గల అవకాశాలన్నింటినీ దృష్టిలో ఉంచుకొని పరిశీలించాలి. అర్జునుడు కేవలం తన పరిస్థితిని ఉద్దేశించి ఆలోచించినప్పటికీ, అతని అంతః యుద్ధం, అతను అనుసరించాల్సిన పని విధానము, అతడు లేవనెత్తిన ప్రశ్న, అది లేవనెత్తిన విధానము చాలా వాస్తవాలను తెలిపింది.

నిజానికి అది మానవ జీవన విధానానికి సంబంధించిన మొత్తం ప్రశ్నలను లేవనెత్తింది. ఈ ప్రపంచం ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా వుంది? వగైరాలు. ఈ ప్రపంచం ఎలా వున్నప్పటికీ ఈ మానవ ప్రాపంచిక జీవితంను, ఆత్మ జీవితంలో జోడింప బడగలదు అనే సత్యంను తెలిపింది ఆ ప్రశ్న. ఆ గీతాచార్యుడు పట్టుబట్టి, ఈ లోతైన, కష్టమైన విషయంను ఒక క్రొత్త ప్రశాంత కోణంలో స్వేచ్ఛా జ్ఞానపు వెలుగుగా ముందుకు సాగాల్సిన ఒక చర్య, తన ఆజ్ఞకు ప్రాతిపదికగా పరిష్కరించాలని అనుకున్నాడు.

కానీ, ప్రపంచాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా అంగీకరించి, దానిలోనే పని చేస్తూ ఆధ్యాత్మిక జీవితంను గడపడానికి మానవునికి ఎందుకు కష్టంగా వుంది ? ఈ మానవ ఉనికిలోని అంశం అతని మెలుకువ మనస్సుని, బుద్ధిని భయపెట్టి తనతో అత్యున్నత సయోధ్య ఏర్పడక ముందే విషాదంలోనికి నెట్టివేసి ఎలా అతనిని ప్రభావితం చేస్తుంది? ఈ విషాదమే భగవద్గీతలోని మొదటి అధ్యాయంలో 'అర్జున విషాదయోగంగా వర్ణించబడింది. అదే నైతిక మాయ అనే మేలి ముసుగును ధరించి అతని ముందు సాక్షాత్కరించిన విశ్వదృశ్యాన్ని బలవంతంగా దర్శించాల్సి వచ్చినపుడు, స్వీయ నీతిభావం వలన ఏర్పడే

నైతిక ఆధిపత్య వైఖరి అతని కళ్ళముందే వీగిపోయినప్పుడు కలిగే విషాదం, నిరుత్సాహం, కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో జరిగిన హింసాకాండ బాహ్యంగా కనిపించినా, ఆధ్యాత్మికంగా ఆ పరమాత్మ దృష్టిలో, అది తను సృష్టించిన జీవులు నాశనం అయ్యే సమయం ఆసన్నమైనట్లు. ఇదే, విశ్వసృజనకారుడిగానే కాక లయకారుడిగా కూడా పిలువబడే ఆ సృష్టికర్త దృష్టి. అతనిని పురాణ శాస్త్రాలు అన్నీ ఒక దయలేని రూపంగా అభివర్ణిస్తూ - "ఋషులు, వీరులు అతనికి ఆహారం, మరణం ఆ విందులోని సుగంధ ద్రవ్యాలతో కూడిన మసాలా". జీవితంలో మొదలు పరోక్షంగా, లీలగా కనపడే ఈ సత్యం, ఆ తరువాత ఆత్మదృష్టిలో ప్రత్యక్షంగా, స్పష్టంగా వ్యక్తమవుతుంది. పోరాటాలలో, వధలతో నడిచే ప్రపంచ, మానవ ఉనికి అనేది బాహ్య అంశం అయితే ఈ గొప్ప సృష్టి లయాలలో విశ్వఆత్మ తనను నింపుకోవడం అనేది అంతః అంశం. జీవితం ఒక పోరాటం, ఒక మృత్యుక్షేత్రం. ఇది ఒక కురుక్షేత్రం భగవంతుని అతి భయంకరుడిగా సాముదాయక వధ జరిగే క్షేత్రంలో అర్జునుడు చూసాడు.

'హెరాక్లిటస్ చెప్పినట్లుగా యుద్ధమే అన్నింటికీ ఆది. యుద్ధమే అన్నింట రాజు. ఈ గ్రీకు వేదాంతి చెప్పిన ఇతర విషయాల లాగానే ఇది కూడా ఒక గొప్ప లోతైన సత్యంను తెలియ చేస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో ప్రతీదీ, భౌతిక మరియు ఇతర శక్తుల ఘర్షణ వల్లనే జనిస్తుంది. రకరకాల వైఖరులు, సూత్రాలు, శక్తులు, జీవులు మొదలగువాటి మధ్య ఘర్షణ పోరాటల వల్లనే అది ముందుకు సాగుతుంది. ఎల్లప్పుడూ కొత్తని సృష్టిస్తూ, పాతని నాశనం చేస్తూ ఎటు వెళ్తున్నామో తెలియకుండా, వాడిపోయి, వళ్ళిపోయి చివరి యుగాంతం వరకూ పయనిస్తామని కొందరు అంటారు. అంతంలేని అనవసర చక్రాల్లో పడి తిరుగుతున్నామని కొందరు అంటుంటారు. కానీ పురోభివృద్ధి చక్రంలోనే ఉన్నామనేది అత్యంత ఆశావహ ముగింపు. ఏ కష్టాలు లేదా గందర గోళాల మధ్య నుండి మన జీవితం గడుస్తున్నా కూడా అది ఒక ఉన్నత, అత్యున్నత స్థితిని సమీపిస్తూ ఒక గొప్ప దివ్య యుగాంతం వైపుకు దారి తీస్తుంది.

ఏది ఏమయినప్పటికీ ఒక్కటి మాత్రం విదితం - ఇక్కడ వినాశనం లేకుండా నిర్మాణం లేదు. అంతేకాక తీవ్ర అసమ్మతులు, వ్యతిరేక శక్తుల మధ్య పోరాడి గెలుచుకున్న ప్రశాంతత, సమత్వంలేకాక స్వీయ పోషణ కోసం ఇతర జీవులను మింగేయడం ద్వారా మాత్రమే జీవన ఉనికి అనేది

సాధ్యపడుతుంది. మన భౌతిక జీవనం నిరంతరం మరణించడం మరియు పునః జన్మించడమే. మన శరీరం దాడిచేసే శక్తులచే బెదరగొట్ట బడుతుంది, అదే విధంగా రక్షించే శక్తులచే సంరక్షించబడుతుంది. ఈ రెండు వ్యతిరేక శక్తులు ఎల్లప్పుడూ ఒక దానిని ఒకటి మింగేసే ప్రయత్నంలోనే ఉంటాయి. ఇది మన ఉనికి ఒక నమూనా. సృష్టి మొదట నుండి ఈ దైవాజ్ఞతో విస్తరించి ఉంది. "నీతోటి వారితో, పరిసరాలతో పోరాడకుండా నీవు గెలవ లేవు; యుద్ధం, పోరాటం లేకుండా, వేరే జీవితాలను నీలోకి తీసుకోకుండా నీవు ఎన్నిటికీ బ్రతకలేవు. నేను చేసిన ఈ విశ్వపు మొట్ట మొదటి నియమం - వినాశనం ద్వారా సృష్టించడం, భద్రపరచడం".

CWSA 19 39-40

యుద్ధము మరియు ఆత్మ శక్తి

యుద్ధం, వినాశనాలు పూర్తి భౌతిక కోణంలో మన జీవన విశ్వ సూత్రాలు మాత్రమే కాక అవి మన మానసిక మరియు నైతిక ఉనికి కూడా. మానవుని ఈ నిజ జీవితంలో స్వీయ ప్రకటితమైన విషయం ఏమిటంటే పోరాటం, ఘర్షణ లేకుండా మేధోపరంగా, సామాజికంగా, రాజకీయంగా, నైతికంగా ఒక్క అడుగు ముందుకు సాగలేము అని. ఏదైతే ఉనికి యందు జీవించి ఉన్నదో దానికి, ఏదైతే ఉనికి లోనికి వచ్చి జీవించాలని కోరుకుంటున్నదో దాని మధ్య మరియు ఈ రెండింటి వెనకాల వున్న శక్తుల మధ్య కూడా ఈ యుద్దం ఎల్లప్పుడూ జరుగుతుంది. మానవులుగా ముందుకు సాగాలన్నా, ఎదగాలన్నా, పరిపూర్ణులు కావాలన్నా దానితోపాటు ఒక గొప్ప అత్యుత్తమ ప్రవర్తనా నియమావళిగా, మన ముందు పెట్టబడిన హానిచేయనితనం అనే సూత్రంను వాస్తవంగా పాటించాలన్నా కూడా అసాధ్యమే. మనం ఆత్మ బలం మాత్రమే వినియోగిస్తాం. యుద్ధం ద్వారాగానీ లేదా ఇతర రక్షణాత్మకమైన భౌతిక హింసను ఉపయోగించి నాశనం చేయము, వినాశనానికి దిగం. అయినప్పటికీ, ఆత్మ బలం ప్రభావపూరితంగా ఉన్నంత వరకూ, ఇప్పుడు మనం గమనిస్తున్నట్లుగా, మానవునిలో లేదా దేశంలో అసుర శక్తి చాలా సులభంగా, అడ్డు లేకుండా అణచివేస్తుంది. చంపేస్తుంది, కాల్చేస్తుంది, విషపూరితం చేస్తుంది. కానీ, బహుశా ఇతరులు హింసకు దిగడం వల్ల ఎంతైతే వినాశనం జరుగుతుందో అంతే నీ సంయమనం ద్వారా జరుగుతుంది.

అయినప్పటికీ జీవితంలో నీవు ఏర్పాటు చేసుకున్న ఆదర్శం నిన్ను తప్పక మరింత మంచి దిశగా నడిపిస్తుంది. అయినా ప్రభావకారి అయిన ఆత్మబలం కూడా వినాశకారియే. ఎవరైతే ఈ ఆత్మ బలాన్ని కళ్ళు తెరుచుకుని ఉపయోగిస్తారో వారు మాత్రమే, అది ఒక సాధారణ ప్రమాణం కన్నా, ఒక ఖడ్గం కన్నా భయంకరమైనది మరియు వినాశకారి అని, తెలుసుకుంటారు. అలాగే ఎవరైతే ఆవినాశకర చర్య మరియు దాని వల్ల వెంటనే సంభవించే ఫలితాలు వరకే వారి దృష్టిని ఆపకుండా, దాని తరువాతి పరిణామాల వైపరీత్యాన్ని చూడగలిగి, దాని మీద ఆధారపడి జీవిస్తున్న, పోషించ బడుతున్న జీవనం కూడా ఎంత మేరకు వినాశనం చెందాయో చూడగలుగుతారు. దుష్టత్వంపై ఆధారపడి జీవిస్తున్న ఇతర చెడును నాశనం చేయకుండా ఈ దుష్టత్వం నశించదు. హింస యొక్క సంచలన చర్య ద్వారా కలిగే నొప్పి నుంచి మనం తప్పించుకున్నా కూడా అది తక్కువ వినాశనం ఏమీకాదు.

అంతేకాక, మన ఆత్మబలంను వినియోగించిన ప్రతిసారీ మనం ఒక గొప్ప కర్మశక్తిని మన కష్టాన్ని ఎదుర్కొనడానికి లేపుతాం. కాని దాని తర్వాతి కదలికలను నియంత్రించే శక్తి మనకు ఉండదు. విశ్వామిత్రుని సైనిక హింసను అడ్డుకోడానికి వశిష్టుడు తన ఆత్మబలంనే వినియోగించాడు. అలాగే హూణులు, శకులు, పల్లవులు కూడా ఈ ఆత్మ బలంతోనే వారి దురాక్రమణ దారులపై దాడి చేసారు - ఒక ఆధ్యాత్మిక శక్తి గల యోగిపై హింస, కోపాగ్నిని ఉపయోగిస్తే, అతని ప్రశాంత తపోశక్తి ఈ ప్రపంచంలోని ఒక గొప్ప శక్తిని నిద్ర లేపుతుంది. అది శిక్షిస్తూ ప్రతీకారం తీర్చుకుంటుంది. అంతేకాక ఆశక్తి, చెడును సంకల్పించిన వారిలోని దుష్టత్వాన్ని, దాని వల్ల జరగబోయే వినాశనాన్ని అణగదొక్కి, వారి దారిలో నిలబడి వారిలో స్వయం విమర్శనా శక్తిని రగల్చి వారి తప్పును వారు తెలుసుకునేటట్లు చేస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలోని విబేధాలు, వినాశనం సమసిపోవాలంటే, మన చేతులకు మట్టి అంటకుండా శుభ్రంగా వుండటం, మన ఆత్మలు పరిశుద్ధంగా వుండటం వల్ల మాత్రమే సరిపోదు. ఈ మానవ జాతినుండి వాటికి కారణమైన మూలాలను వ్రేళ్ళతో సహా నిర్మూలించగలగాలి. చెడును నిరోధించే ప్రయత్నం చేయక, జడత్వంలో వున్నట్లయితే ఈ పోరాటాలు, విభేదాలను ఎదుర్కొనే సూత్రం ప్రక్కకు త్రోసి వేయబడుతుంది. రాజసిక యుద్ధాల వల్ల ఏర్పడే వినాశనం కన్నా ఈ జడత్వం తామస గుణం వల్ల జరిగే నష్టం వల్లనే ఎక్కువ గాయం, వినాశనం

జరుగుతుంది. అందుచేత, వ్యక్తిగత చర్యకు సంబంధించినంత వరకు భౌతిక విరోధానికి మరియు దానికి సహ సంబంధం గల వినాశనాలకు దూరంగా ఉన్నంత మాత్రాన, అది అతని స్వంత నైతిక జీవితానికి దోహదకారి కావచ్చు నేమో కానీ విశ్వజీవుల వినాశనాన్ని కోరుకుంటున్న శక్తిని అది నిర్మూలించలేదు.

CWSA 19:42-43

కలహాలు, విధ్వంసాలు ఎప్పుడూ ఉండవు

అంతటా కలహాలు, విధ్వంసాలు ఉండవు సహవాసం, పరస్పర సహాయం చేస్తూ రక్షించే సూత్రం (శక్తి). అలాగే విడిపోవడం, పరస్పర కలహాలను రేకెత్తించే శక్తి; రెండూ ఉన్నాయి. అహంకారపూరిత స్వీయ- వ్యక్తీకరణ శక్తి కంటే ఎందులోనూ తక్కువ కాకుండా ఉంది - ప్రేమ శక్తి ఇతరుల కోసం మనల్ని మనం త్యాగం చేసుకునే ప్రేరణ అలాగే ఇతరులు మన కోసం త్యాగం చేయాలనుకునే ప్రేరణ. కానీ ఇవి వాస్తవానికి ఎలా పని చేస్తాయోచూసినప్పుడు, వాటికి వ్యతిరేకంగా నిలిచే శక్తిని దాచడానికి లేదా విస్మరించడానికి మనం ప్రలోభ పడం. సహవాసం పరస్పర సహాయం కోసం మాత్రమే కాకుండా, రక్షణ కోసం, ఆక్రమణ కోసం, జీవిత పోరాటంలో దాడి చేసే లేదా ప్రతిఘటించే ప్రతిదానికీ వ్యతిరేకంగా మనల్ని బలోపేతం చేయడానికి పనిచేస్తుంది. సహవాసం యుద్ధం, అహంకారం, జీవితానికి వ్యతిరేకంగా ఉండే జీవిత స్వీయ-వ్యక్తీకరణకు సేవకుడిగా ఉంది. ప్రేమ అనేది నిరంతర మరణశక్తిగా ఉంది. ముఖ్యంగా మానవ అహంతో అర్థం చేసుకుని స్వీకరించిన మంచి- భగవంతుని పట్ల ప్రేమ వంటివి. ఎన్నో రకాల కలహాలు, హత్యలు, విధ్వంసాలకు కారణమయ్యాయి. ఆత్మబలిదానం గొప్పది, ఉన్నతమైనదీనూ. కానీ దాని అత్యున్నత స్థాయిలో అది మరణం ద్వారా జీవితం అనే నియమాన్ని అంగీకరించడం. కోరుకున్న పని జరగడానికి బాధితుడిని కోరుకునే ఏదో ఒక శక్తికి సంబంధించిన బలిపీఠంపై నైవేద్యంగా ఆ బాధితుడు మారడం. తన పిల్లలను కాపాడుకోవడానికి వేటాడే జంతువును ఎదుర్కొనే తల్లి పక్షి, తన దేశ స్వేచ్ఛ కోసం మరణిస్తున్న దేశభక్తుడు, మతం కోసం ప్రాణాలు అర్పించే అమరవీరుడు లేదా ఒక ఉద్దేశ్యం లేదా భావన కోసం ప్రాణాలు అర్పించే అమరవీరుడు, జంతు జీవితంలోని దిగువ, ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్న వీరు ఆత్మత్యాగానికి అత్యున్నత ఉదాహరణలు, వారు సాక్ష్యమిస్తున్న ఆత్మ బలిదానం ఇక్కడ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

ఇక్కడ ఉనికిలో కనిపించే వాటన్నిటిలో ఒక మూల వస్తువు ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. బహుశా అది ప్రప్రథమ మూల వస్తువు, దానిని ఎలా సాధించాలో మనకు తెలియదు, మనం దానిని సాధించలేకపోవడం వల్ల కావచ్చు లేదా ప్రశాంతతతో, తగినంతగా దానిని గుర్తించి, అది ఏమిటో తెలుసుకోవడానికి దృఢమైన, నిష్పాక్షిక దృష్టితో చూడకపోవడం వల్ల కావచ్చు. మన లక్ష్యం సరైన పరిష్కారాన్ని చేరుకోవాలంటే, ఆ పరిష్కారం ఏదైనా సరే, మనం అస్తిత్వ ముఖంలోకి చూడాలి. అస్తిత్వ ముఖంలోకి చూడటం అంటే భగవంతుని ముఖంలోకి చూడటం. ఎందుకంటే రెండింటినీ వేరు చేయలేము, లేదా ప్రపంచ అస్తిత్వ నియమాల బాధ్యత వాటిని సృష్టించిన భగవంతుని నుండి లేదా దానిని రూపొందించిన దాని నుండి తీసివేయబడదు. అయినప్పటికీ ఇక్కడ కూడా మనం ఓదార్పునివ్వడానికి, సందేహాలను వ్యక్తం చేయడానికి ఇష్టపడతాము. న్యాయం, ధర్మం, నీతులకు సంబంధించిన మన స్వంత నైతిక భావనల ప్రకారం, భగవంతుడు ప్రేమ, దయగల వాడని, మంచివాడని, న్యాయవంతుడైన, నీతిమంతుడైన, సద్గుణవంతుడైన భగవంతుని మనం ఏర్పాటు చేస్తాము, మిగిలినవన్నీ, ఆయన కాదు లేదా ఆయనది కాదు అని మనం చెబుతాము, కానీ మిగిలినవి ఏదో ఒక దౌర్జన్య శక్తి ద్వారా సృష్టించబడ్డాయని, భగవంతుడు ఏదో కారణం చేత బాధపడుతూ దాని దుష్ట సంకల్పాన్ని నెరవేరుస్తున్నాడని, లేదా ఏదో చీకటి అహ్రీమాన్ (జొరాస్ట్రియ నిజంలో విధ్వంసక ఆత్మ, భగవంతుని ప్రధాన విరోధి) మన దయగల ఓర్మజ్ (పురాతన ఇరానియన్ మతం జొరాస్ట్రియనిజంలో భగవంతుడు)ను సమతుల్యం చేస్తున్నాడని, లేదా భగవంతుడు మొదట పరిపూర్ణంగా చేసిన దానిని పాడు చేసింది స్వార్థపరుడు, పాపభరితుడైన మానవుడు అని చెబుతాము. మానవుడు జంతు ప్రపంచంలో మరణం, మ్రింగివేత నియమాన్ని సృష్టించినట్లుగా లేదా ప్రకృతి కొనసాగించే అద్భుత ప్రక్రియ, సృష్టించి సంరక్షించడమే కాకుండా అదే దశలో, అదే విడదీయరాని చర్య ద్వారా చంపి నాశనం చేస్తుంది. ఈ నిగూఢ ప్రపంచ శక్తి ఒకే దేవత, ఒకే త్రిమూర్తులు అని భారతీయుల మాదిరిగా ధైర్యంగా చెప్పగలిగినవి కొన్ని మతాలు మాత్రమే, ప్రపంచంలో పనిచేసే శక్తి ప్రతిరూపాన్ని దయగల దుర్గ

రూపంలోనే కాకుండా, రక్తపు మరకలతో కూడిన విధ్వంస నృత్యంలో భయంకర కాళి రూపంలో కూడా ఎత్తి చూపాయి "ఇది కూడా అమ్మే. ఇది కూడా భగవంతుడని తెలుసుకోండి. మీకు బలం ఉంటే దీనిని కూడా పూజించండి" అని చెప్పాయి. ఈ అచంచల నిజాయితీని, అపార ధైర్యాన్ని కలిగి ఉన్న మతం, మరే ఇతర మతం సాధించలేని విధంగా లోతైన, విస్తృత ఆధ్యాత్మికతను సృష్టించడంలో విజయం సాధించడం గమనార్హం. ఎందుకంటే సత్యం వాస్తవిక ఆధ్యాత్మికతకు పునాది, ధైర్యం దాని "ఆత్మ తస్యై సత్యం ఆయతనమ్".

కురుక్షేత్రాన్ని మనం అంగీకరించాలి

ఇదంతా కలహం, విధ్వంసాల ఉనికికి సంబంధించిన ఆల్ఫా ఒమేగా (మొదటిది - చివరిది) అని చెప్పడం లేదు, యుద్ధం కంటే సామరస్యం గొప్పది కాదని, మరణం కంటే ప్రేమ స్పష్టమైన దివ్య అభివ్యక్తినీ లేదా భౌతిక శక్తిని ఆత్మశక్తితో, యుద్ధాన్ని శాంతితో, కలహాన్ని ఐక్యతతో, వినాశనాన్ని ప్రేమతో, అహంకారాన్ని సార్వత్రికతతో, మరణాన్ని అమర జీవితంతో భర్తీ చేయకూడదని చెప్పడం లేదు. భగవంతుడు నాశనం చేసేవాడు మాత్రమే కాదు, జీవులందరికీ స్నేహితుడు. విశ్వ వ్యాపక త్రిమూర్తి తత్త్వం మాత్రమే కాదు, విశ్వాతీతుడు కూడా భయంకర కాళి, ప్రేమగల, దయగల అమ్మ కూడా. కురుక్షేత్ర ప్రభువు దివ్య సహచరుడు, రథసారథి, జీవులను ఆకర్షించేవాడు, అవతార మూర్తి కృష్ణుడు. ఆయన అన్ని కలహాలు, ఘర్షణలు, గందరగోళాల గుండా ఎక్కడికి తీసుకువెళ్తున్నాడో, ఆయన మనల్ని ఏ లక్ష్యం లేదా దేవత వైపు ఆకర్షిస్తున్నాడో, అది- అందులో ఎటువంటి సందేహం లేదు మనం దృఢంగా నొక్కి చెబుతున్న, ఈ అంశలన్నింటినీ అధిగమించిన తత్త్వం వైపు నడిపిస్తున్నాడు. కానీ ఎక్కడ, ఎలా, ఎలాంటి విశ్వాతీతతత్వంతో, ఏ పరిస్థితులలో, మనం వీటిని కనుక్కోవాలి. వీటిని కనుక్కోవడానికి, మొదటి అవసరం ప్రపంచాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చూడటం, ప్రారంభంలో, ఇప్పుడు తనను తాను వెల్లడిస్తున్న ఆయన చర్యను సరిగ్గా గమనించి, విలువ ఇవ్వడం. అప్పుడు మార్గం, లక్ష్యం తమను తాము మెరుగ్గా వెల్లడి చేసుకుంటాయి. మనం కురుక్షేత్రాన్ని అంగీకరించాలి. అమర జీవితానికి మన మార్గాన్ని కనుగొనే ముందు మనం మరణం ద్వారా జీవితం అనే నియమానికి లోబడి ఉండాలి.

మన కాల మరణాలకు అధిపతి అయిన ప్రభువు దర్శనానికి అర్జునుడి కంటే తక్కువ భయానక దృష్టితో మన కళ్ళు తెరవాలి, విశ్వ విధ్వంసకుడిని తిరస్కరించడం, ద్వేషించడం లేదా వెనక్కి తగ్గడం మానేయాలి.

CWSA 19:43-46 — *శ్రీ అరొబిందొ*

రుద్రుడికి చెల్లించాల్సిన ఋణం

శ్రీ అరొబిందొ తన గీతా వ్యాసాలలో ఇలా రాశారు: "రుద్రునికి చెల్లించాల్సిన ఋణం తీర్చుకునే వరకు విష్ణు నియమం చెల్లదు." దీని అర్థం ఏమిటి?

మదర్, భారతదేశ ప్రస్తుత పరిస్థితి రుద్రుడికి చెల్లించాల్సిన ఋణం లాంటిదా?

ప్రస్తుత పరిస్థితికి కారణం ఏమిటని అడిగే వారి కోసం నేను ముందుగానే సిద్ధం చేసిన మొత్తం కోట్ ఇక్కడ ఉంది. నీ ప్రశ్నకు సమాధానం దొరకడం కోసం నేను దీన్ని నీకు పంపుతున్నాను.

"మనిషి హృదయం శాంతిని పొందే వరకు నిజమైన శాంతి ఉండదు. రుద్రునికి చెల్లించాల్సిన ఋణం తీర్చుకునే వరకు విష్ణువు నియమం స్థిరంగా నిలవదు. అప్పుడు పక్కకు తిరిగి, ఇంకా పరిణామం చెందని మానవాళికి ప్రేమ, ఏకత్వ నియమాన్ని బోధించడమా? ప్రేమ, ఏకత్వాల చట్టాన్ని బోధించే బోధకులు ఉండాలి, ఎందుకంటే వారు చూపిన విధంగా అంతిమ మోక్షం చేరుకోవడానికి. కానీ మనిషిలోని కాల-ఆత్మ సిద్ధంగా లేకపోతే, అంతర్గత-అంతిమ తత్త్వం, బాహ్య - తక్షణ వాస్తవికతపై విజయం సాధించదు. క్రీస్తు, బుద్ధుడు వచ్చి వెళ్ళిపోయారు, కానీ ప్రపంచాన్ని ఇప్పటికీ తన చేతిలో పట్టుకున్నది రుద్రుడు. ఈలోగా, స్వార్థపూరిత శక్తికి సంబంధించిన లాభాపేక్షగల శక్తులు, వారి సేవకులచే హింసించబడి, అణచివేయబడిన మానవజాతి తీవ్రంగా ముందుకు సాగే ప్రయాస, పోరాట వీరుడి కత్తి కోసం, దాని (మానవజాతి) ప్రవక్త మాట కోసం కేకలు వేస్తుంది.

CWM 13:364 — *శ్రీమాత*

యుద్ధము - గీత

మానవుడు జీవన సంగ్రామం

భగవద్గీత విశాలబోధనను మనము అంచనా వేయాలంటే, భౌతికముగా దాని దృక్కోణమును ప్రకటిత స్వభావపు సాహసోపేతమైన ఊహలను లోకరీతి విధానమును ఖచ్చితంగా ఆవిధంగా అంగీకరించాలి. కురుక్షేత్రంలో దివ్యరథసారథి ఒకవైపున సర్వలోకాలకు ప్రభువుగా వ్యక్తం చేసుకుంటూ, స్నేహితునిగా, సర్వప్రాణులకు సర్వవ్యాపి అయిన మార్గదర్శకునిగా ఉంటూ, ఇంకొకవైపున ఈ ప్రజల లయానికి కాలవినాశకునిగా ప్రకటితమవుతున్నాడు. హైందవమతం యొక్క ఈ విశాల దృష్టికోణ స్ఫూర్తితో గీత అనుసరిస్తూ, దీనిని కూడా దైవముగా విశ్వసిస్తుంది. ప్రపంచం యొక్క చిక్కుముడిని తప్పించుకోవడానికి అది ఎలాంటి పక్కదారి ద్వారా ప్రయత్నించదు. యధార్థానికి మనము ఉనికిని కేవలము ఒక అనాగరిక, ఉదాసీన శక్తి యొక్క యాంత్రిక చర్యలను లేక ఇంకొక వైపున, మూల అసత్తు నుండి ఉద్భవించిన సమాన భావాలు, శక్తుల యొక్క యాంత్రిక క్రీడగను లేక నిర్లిప్త అంతరాత్మలో ప్రతిఫలించినదిగను లేక ఒక స్వప్నపు, పరిణామముగను లేక ఒక నిర్లక్ష్యపు చేతన ఉపరితలపు దుస్వప్నముగను (చెడుకలగను), కలచే ప్రభావితము కాని మరియు అందులో భాగము కానట్టి అమర విశ్వాతీతముగను మనము పరిగణించము. దీనిని ఇలా అంగీకరిస్తే గీత ఏవిధంగా అంగీకరించిందో అలా దైవము యొక్క ఉనికి అంటే సర్వవ్యాపి సర్వదర్శి సర్వశక్తివంతుడు అయినప్పటికీ అతడు సదా విశ్వాతీతసత్తా. ఎవరైతే లోకములో వ్యక్తమగుతాడో, తానే లోకమవుతాడో, తాను దాసుడిగా కాక తన సృష్టి చైతన్యమునకు ప్రభువుగా ఉంటాడో, అతడు ప్రకృతి మాయ లేక శక్తిగా ఉంటాడో, ఎవరైతే తన భువన భావనలోను లేక తన సృష్టి ప్రాణుల నిర్మాణముల పట్ల విచలితడు కాడో, లేక ఆటంక పరచబడడో, మనిషో లేక దెయ్యమో, ఎవరికైతే తన సృష్టి యొక్క ఏ భాగమునకైన లేక ప్రకటితమైనదానికి తనను తాను సమర్థించుకోవాల్సిన అవసరం లేదో బాధ్యతను నెట్టవలసిన అవసరం లేదో తదుపరి మానవుడు అట్టి శక్తిపై ఒక ఘనమైన కష్టసాధ్యమైన విశ్వాసమును ప్రారంభించాలి. ఘర్షణపడే శక్తులతో

గందరగోళముగను, విశాలమైన అస్పష్ట బలాలమధ్య వివాదములతోను నిరంతరము మారుతూ మృత్యువుతో పెనుగులాడే జీవితంతోను, ప్రతివైపు నుండి బాధ చేత పీడింపబడుతూ, యాతనపడుతూ చెడు విధ్వంసాల మధ్య నలుగుతూ మానవుడు ఇలాంటి లోకంలో సర్వవ్యాపి అయిన దైవాన్ని చూడాలి. ఈ చిక్కుముడికి పరిష్కారం ఉంటుందని ఈ అజ్ఞానానికి అతీతంగా పరిష్కారమిచ్చే జ్ఞానం ఉంటుందని అతడు దృఢ విశ్వాసంతో ఇలా నిలబడాలి, " నీవు నన్ను సంహరించినను నేను నిన్ను నమ్ముతాను." మానవుల సమస్త ఆలోచన లేక విశ్వాసము సజీవము మరియు సకారాత్మకము. అది ఆస్తిక వాదమైన, సర్వదేవతా వాదమైన లేక నిరీశ్వర వాదమైన కొంచెం హెచ్చుతక్కువగా దాదాపు పూర్తిగా ఇలాంటి ధోరణితోనే ఉంటుంది. అది అనుమతిస్తుంది మరియు నమ్ముతుంది. లోకంయొక్క వైరుధ్యాలను అనుమతిస్తుంది, దైవం యొక్క ఏదో అత్యున్నత సిద్ధాంతాన్నినమ్ముతుంది, అది వైశ్విక సత్తా కావచ్చు లేక ప్రకృతి కావచ్చు. తద్వారా అతీతమును - పొందగలం, విభేదములను అధిగమించగలము. లేక సామరస్యపరచగలము. బహుశ ఈ మూడింటిని ఒకేసారి చేయుట సమన్వయుపరుచుట అధిగమించుట మరియు అతీతమగుట.

CWSA 19:47:48

సంక్షోభము, పరివర్తన మరియు యుద్ధము

తదుపరి, మానవ జీవితము వాస్తవాలలో, కురుక్షేత్రములాంటి సంక్లిష్టమైన సంక్షోభము యుద్ధానికి ఘర్షణకు యుద్ధానికి దారి తీయడాన్ని మనం అంగీకరించాలి. చరిత్రలో కాలవ్యవధి మానవజాతి పరివర్తన కాలంలోను, సంక్షోభంలోను, గీతలోవలె తన చక్రములో, ఘనవిధ్వంసాలను పునర్నిర్మాణాల కొరకు ఘనమైన శక్తులు ఘర్షణ పడుతుంటాయి. ఇవి భౌతిక, సామాజిక, నైతిక, మత సంబంధమైన రాజకీయ పరమైన వానిగా ఉండి ఉద్రేకపూరితమైన భౌతిక ఘర్షణ ద్వారా యుద్ధము లేక విప్లవము ద్వారా మానవ పరిణామములో యధార్థమైన మానసిక స్వభావము సామాజిక స్థాయికి చేరుకుంటాయి. ప్రకృతిలో యిలాంటి తీవ్ర సంక్షోభాల ఆవశ్యకతను అంగీకరిస్తూ గీత సాగుతుంది. అది కేవలము నైతిక దృక్కోణమే కాక ధర్మాధర్మాల మధ్య ఘర్షణను శిష్టత స్వీయధర్మములను దాని ప్రగతిని ఆటంక పరిచే శక్తులను

అంతేగాక భౌతిక దృష్టి కోణమును యధార్థ సాయుధ యుద్ధమును లేక పరస్పర వైరుధ్యశక్తులకు ప్రాతినిధ్యం వహించే తీవ్రమైన మానవ సత్తాల భౌతిక ఘర్షణనను కూడా గీత అంగీకరిస్తుంది. మానవ కార్యకలాపాలలో ప్రస్తుతం కన్నా ఎంతో ఆవశ్యకంగా జీవితము నుండి భూతాకారంగా యుద్ధ ప్రణాళిక ఉన్నప్పటి పరిస్థితులలో గీత భావాలు ఉద్భవించినాయని మనం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. మానవజీవిత వికాస పరిభ్రమణ చక్రములో వైశ్వికశాంతి మానవుల మధ్య సుహృద్భావమనే ప్రవచనము లేకుండా యధార్థమైన స్థిరమైన శాంతి స్థాపించబడదు. ఎందుకంటే నైతికంగా, సామాజికంగా ఆధ్యాత్మికంగా మానవజాతి అందుకు సంసిద్ధముగా లేదు. ప్రకృతి తన పరిణామములో ఇలాంటి అతీతమైన స్థాయికి అనుమతించుటకు సంసిద్ధత లేకుంటే మొగ్గచూపదు. ప్రస్తుతానికి కూడా పరస్పర వైరుధ్య భావనను సమన్వయ పరిచి తీవ్ర ప్రభావ ఘర్షణలు పునరావృతం కాకుండా, తక్కువ చేసే వ్యవస్థను రూపొందించటంలో తగినంతగా మనం పురోగమించలేదు. ఇట్టి పరిపూర్ణ పద్ధతికై తన స్వీయ ధర్మము ద్వారా అంగీకరింప చేయుటకు మానవజాతి ఒత్తిడి చేయబడుచున్నది. చరిత్ర ఎరుగని మహాభయంకరమైన పరస్పర మూక హత్య ఉదంతాలు, ప్రపంచయుద్ధము, పూర్తి వైముఖ్యత నిరసన, కటుత్వము, రాజీ పడలేనటువంటి ద్వేషములు ఇది విశ్వశాంతి నిర్మాణానికి మానవుడు ఎంచుకున్న మార్గము. ఈ పరిపూర్ణత కూడా మానవస్వభావంలో మౌలిక మార్పు ఆధారంగా కాకుండా, భౌతిక భావనలపైన, ఆర్థిక సౌకర్యాలు, ప్రాణిక భావావేశాలు, యుద్ధంలో ప్రాణనష్టం, కోల్పోవడం మరియు యుద్ధం వల్ల తీవ్ర పరిణామాలు, ఉత్పాతాలు మొదలైన వాటిపైన ఆధారపడి ఉన్నది. ఇవి కేవలము రాజకీయ సర్దుబాటు ధోరణుల ప్రభావం మరియు సుదీర్ఘకాలంలో దృఢమైన పునాదులతో కూడిన ఆధారానికి ఎలాంటి వాగ్దానము ఇవ్వలేవు. కాని ఒకరోజు వస్తుంది, ఖచ్చితంగా వచ్చితీరాలి. విశ్వశాంతి పాలనకై మానవజాతి ఆధ్యాత్మికంగాను, నైతికంగాను, సామాజికం గాను సిద్ధం కావాలి. ఈ మధ్యలో యుద్ధం యొక్క దృకోణం గురించి యోధునిగా మానవుని స్వభావము కార్యకలాపాల గురించి అంగీకరించాలి. ఆచరణరీత్యా ఏదర్శనమైనా, మతమైనా దీనిని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. గీత

జీవితాన్ని వర్తమాన సమీప దూర పరిస్థితుల దృష్ట్యానే గాకుండా భవిష్యత్తులో జీవితం ఎలా ఉండాలి, ఎలాంటి కార్యకలాపాలుండాలి, సామాన్యమైన మానవ కార్యకలాపాలు యథార్థదృష్టిలో ఎలా ఉండాలి, ఆధ్యాత్మికత ఉనికితో ఏవిధంగా సమన్వయ పరచాలి అని గీత సూచిస్తుంది.

CWSA 19:48-49

యోధుని అంతరాత్మ

గీత అందుచేత కర్మచేసే యోధునికై సంబోధించబడింది. కర్మ యోధునికి జీవితంలో యుద్ధము తక్షణ కర్తవ్యము. కర్తవ్యం నుండి మినహాయించబడిన వారికి రక్షణ కల్పించడమనేది ప్రభుత్వ బాధ్యత. ఎవరైతే తమ్ముతాము రక్షించుకోవడం నుండి నిషేధించబడినారో, బలమైన వారి బాధ్యతకు అప్పజెప్పబడినారో వారు యుద్ధం చేయరు. రెండవదిగా ఈ భావన నుండి నైతికంగా పొడిగించినపుడు, బలహీనులలను, అణచ బడినవారిని రక్షించుట కోసము, శిష్టరక్షణకు, న్యాయమును లోకంలో నిర్వహించడానికి యోధునికి బాధ్యత ఉంటుంది. ఈ భావనలన్నిటి కొరకు సాంఘిక ఆచరణాత్మక నైతిక సాహసిక స్థాయిలు భారతీయక్షాత్ర భావనలో ప్రవేశించినాయి. క్షత్రియుడైనవాడు అధిపతిగా కర్తవ్యం నిర్వహిస్తాడు, తనస్వభావంలో రాజుగను లేక రాజు అనుచరుడుగా ఉంటాడు . గీత భావాలు సామాన్యమైనవి, వైశ్వికమైనవి అయినప్పటికీ మనకు చాలా ముఖ్యమైన మన భారతీయ సంస్కృతి సామాజిక వ్యవస్థ నుండి ఇది ఆవిర్భవించి ఆ రంగు పులుముకున్న విషయమును పరిగణలోనికి తీసుకోవాలి. ఆధునిక దృక్పథం నుండి ఆనాటి ఈ వ్యవస్థ విభిన్నమైనది. ఆధునిక మానవుని మనస్సుకు ఆలోచనావేత్త కర్మ చేయువాడు, ఉత్పత్తి చేయువాడు యోధుడు. అందరూ ఒక్కటే వ్యక్తిగతమైన స్వభావం, భావావేశముల కోరికలను పట్టించుకోకుండా సంఘం యొక్క బౌద్ధిక ఆర్థిక రక్షణ వ్యవస్థ యొక్క ఆవశ్యకతలను అనుసరించి ఆ జీవనశైలికై వ్యక్తి తనవంతు సేవను అందించడమనే ధోరణి ఉంది. ప్రాచీన భారతీయ నాగరికత వ్యక్తిగత స్వభావము, ధోరణి, భావావేశాలపై ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ చూపింది. దాని నైతికరీతి కార్యకలాపాలు

సమాజంలో దాని పాత్రను గురించి నిర్ధారించుటను కోరింది. మానవుని ప్రాథమికముగా ఒక సామాజిక సత్తాగా పరిగణించలేదు. లేక అతని సామాజిక మనుగడ యొక్క పూర్ణతగా మానవుని ఔన్నత్యాన్ని ఆదర్శంగా చూపలేదు. అది ఆధ్యాత్మిక సంరచన దశలలో, వ్యక్తి సామాజిక జీవనాన్ని, నైతిక నియమాలను, స్వభావ ధోరణుల కార్యకలాపాలను, ఆధ్యాత్మిక సత్త ఆవిర్భవించుటలో రీతి విధానంగా పరిగణించింది. ఆలోచనా జ్ఞానం, యుద్ధం - ప్రభుత్వం, ఉత్పత్తి - పంపిణి, శ్రమ సేవలు అనేవి సమాజంలో చాలా జాగ్రత్తగా భిన్నకార్యకలాపాలుగా విభజింపబడి, ఎవరైతే సహజంగా వానికి ఆహ్వానింపబడుతారో వారికి అప్పజెప్పబడింది. ప్రతివ్యక్తి కూడా ఆధ్యాత్మిక వికాసంవైపు స్వీయ పరిపూర్ణత వైపు సాగునట్లుగా సరైన మార్గాలు పరిస్థితులు అందించబడినవి.

CWSA 19:49-50

యుద్ధము యొక్క భౌతికకర్మ

యుద్ధపు భౌతిక - వాస్తవము ఏదో ఒకవిధంగా, జీవిత సాధరణ నియమానికి చెందిన కేవలం ఒక ప్రత్యేక బాహ్య వ్యక్తీకరణ. మానవజాతి పరిపూర్ణత కొరకై అవసరమైన ఒక సామాన్య పాత్రధారిగా క్షత్రియుడు దాని బాహ్యవ్యక్తీకరణ రకం. ఏదో ఇంకనూ అవగాహనకు అందని ఏకం యొక్క సంభావ్యత ఆధారంగా ఒక పరిపూర్ణ సామరస్యాన్ని ఆశిస్తూ లోకంలో భిన్నశక్తులు కలుస్తూ, ఘర్షణ పడుతూ, వికాసపు సామరస్యంగా యుద్ధం భౌతికంగా రూపుదాలుస్తుంది. ఈ సంఘర్షణ కథనము మొత్తం జీవితానికి సంబంధించినది, అది అంతరంగమైన, బాహ్యమైన జీవితం రెండింటిని కలుపుకుంటుంది. ఈ ధర్మాన్ని లేక నియమాన్ని జీవితంలో అంగీకరించి ఒక యోధునిగా శరీరాలు, ఆకారాలు కుంచించుకుపోవడం నుండి వెనుకడుగు వేయక విజయము కొరకై ప్రయత్నించి యుద్ధవీరుడుగా క్షత్రియుడు ఇక్కడ మూర్తీభవిస్తాడు. అయితే యుద్ధ పర్యవసానంగా ఏర్పడి సామరస్యం లక్ష్యంగా ఏదో ధర్మమైన న్యాయమైన యుక్తమైన నియమాన్ని సాధించుటకు అతడు యుద్ధం ద్వారా ప్రయత్నిస్తాడు. గీత వైశ్విక శక్తి దృక్కోణమును భౌతిక యుద్ధవాస్తవాన్ని అది రూపుదాల్చుటను అంగీకరిస్తుంది. అది కర్మ చేయు

వానిని ప్రయత్నించేవాడు. యోధుడు అయిన క్షత్రియుడినే సంబోధిస్తుంది. అంతరమున శాంతికి, బాహ్యమున నిరపాయ స్థితికి, సంబంధించిన అంతరాత్మ ఉన్నత ఆకాంక్షకు పూర్తి విరుద్ధమైనది యుద్ధం. పోరాటకుని, యోధుని ఆవశ్యక, ఘర్షణాయుత సంక్షోభం, అంతరాత్మ ఉన్నత ఆదర్శమైన, ప్రశాంత ఆధిపత్యం, తనపై తాను నియంత్రణ కలిగి ఉండడం అనేవాటికి సరిగ్గా విరుద్ధమైనది. అది వైరుద్ధ్యానికి ఒక అంశాన్ని కోరుతుంది. ఆ అంశం చివరకు సమతకు దారితీస్తుంది. ఇది సామరస్యానికి అతీతానికి మొదటి ఆవశ్యక ఆధారం.

CWSA 19:52

జీవిత సంగ్రామం

తన స్వభావంలో అత్యధిక ఆధిక్యత వహించి ముఖ్యమైన గుణములో చాలా సామరస్యంగా సమన్వయంగా ఉన్నదానితో మానవుడు తన జీవిత ఘర్షణ ఎదుర్కొంటాడు. గీతలో చెప్పిన విధంగా సాంఖ్య దర్శనం ఆమోదించినట్లుగా వైశ్విక శక్తి యొక్క మూడు ఆవశ్యక గుణాలు లేక పద్ధతులు ఉన్నాయి. మానవస్వభావంలో సత్వగుణం, రజోగుణం, తమోగుణాలు ఉన్నాయి. సత్వగుణం సమతాస్థితితో ధ్యానంతో సంతృప్తితో కూడుకొని ఉంటే, రజోగుణం అనురాగం, క్రియ, భావావేశపు ఘర్షణతో కూడి ఉంటే, తమస్సు అజ్ఞానంతోను, జడత్వంతోను కూడి ఉంటుంది. తమో గుణం ప్రాధాన్యం వహిస్తే మానవుడు వైశ్వికశక్తుల ప్రవాహములకు, ఘాతములకు అంత ఎక్కువగా గురికాడు. వాటి చేత దాడికి ఎరకాడు, లొంగడు. తమోగుణ వ్యక్తి కేవలం ఏదోవిధంగా మనుగడ సాగిస్తాడు, నీ యధాలాప ఆలోచనలు యాంత్రిక చర్యల కోటలో స్థిరంగా ఉండి కొద్దివరకు యుద్ధం నుండి రక్షించుకొంటాడు. అతని ఉన్నత స్వభావం కోరే కోర్కెలను నిరాకరిస్తాడు. ప్రభుత సాధించాలని మరింతగా ప్రయత్నించాలని ఆదర్శం నుండి మినహాయించుకొని తదుపరి ఘర్షణను స్వీకరించడు.

రజోగుణ స్వభావం కలవాడు యుద్ధంలో దుమికి తన స్వీయ అహంకార లబ్ధిపై శక్తుల ఘర్షణను, సంహరించుటకు, జయించుటకు ఆధిక్యత వహించుటకు సంతోషించుటకు లేక కొద్దివరకు సత్య స్వభావంచే సాయం

పొందుతాడు. రాజసిక వ్యక్తి తన అంతరంగ ప్రభుత ఆధిక్యం చేయటకు, ఆనందానికి శక్తిని వశంలో ఉంచుకోవడానికి యుద్ధాన్నే మార్గంగా చేసుకుంటాడు. జీవిత యుద్ధమనేది పాక్షికంగా అతని ఆనందం కోసం, దాని స్వీయత కోసం, ఉల్లాసం కోసం, అధికారం కోసం, పాక్షికంగా తన సహజ స్వీయ అభివృద్ధికి మార్గంగా వాడుకుంటాడు. సత్త్వగుణ సంపన్నులు ధర్మ, న్యాయ, సమత, సామరస్య, శాంతి సంతృప్తుల కొరకు ధర్మం కొరకు ఘర్షణలో కోరుకుంటారు. శుద్ధ సాత్విక మానవుడు దీనిని తనకోసం కానీ లేక ఇతరులకు తెలియజేయడం కోసం కానీ తన లోలోపల దీనిని ఆకాంక్షిస్తాడు. గెలిచినప్పుడు, అన్యమానవ మనస్సులకు ఒకరకమైన అంతరంగ నిర్లిప్తతతో ఉంటాడు. సాత్విక మనస్సు రాజసిక ప్రేరణను పాక్షికంగా స్వీకరిస్తే ఈ సమత సామరస్యాలను ఘర్షణ బాహ్య గందరగోళాలపైన రుద్దడానికి, శాంతి, ప్రేమ, సామరస్యతలను, యుద్ధం వైమనశ్యం ఘర్షణల నియమాలపై నెలకొల్పుటను సమర్థిస్తుంది. జీవిత సమస్యను గురించి మానవమనస్సు అనుసరించే అన్ని ధోరణులు పైన వివరించిన ఏ ఒక్క గుణం యొక్క అధికృతితో గాని లేక ఈ గుణాలన్నిటిచే కాని లేక వాటి మధ్య ఒక సమతూకం సామరస్యం ఏర్పరచడానికి కాని ప్రయత్నించడమవుతుంది.

CWSA 19:53-54 — *శ్రీ అరొబిందొ*

యుద్ధము - శాంతి

యుద్ధం యొక్క ఆవశ్యకత

భూమిపై మానవజాతి పరిణామానికి ఈ యుద్ధాలన్నీ అవసరమా?

మానవజాతి పరిణామంలో ఒక నిర్దిష్ట దశలో, యుద్ధాలు అనివార్యం. చరిత్రపూర్వకాలంలో జీవితమంతా ఒక యుద్ధం. నేటి వరకు మానవజాతి చరిత్ర యుద్ధాలతో నిండిన సుదీర్ఘ చరిత్రగా ఉంది. యుద్ధాలు జీవన పోరాటం, అహంకారపూరితమైన దౌర్జన్యస్వభావం కలిగిన చేతనావస్థ యొక్క సహజఫలితం. ప్రస్తుత సమయంలో శాంతికోసం కొన్ని ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నప్పటికీ, యుద్ధం ఇకమీదట ఒక అనివార్యమైన విపత్తుగా

ఉండబోదని హామీ ఇచ్చేలా ఏమి జరగడంలేదు. నిజానికి, యుద్ధం జరిగే పరిస్థితి, బహిరంగంగానైనా మరోరకంగానైనా ప్రపంచంలోని అనేక ప్రాంతాలలో ఎప్పుడూ ఉంటూనే ఉంది.

అంతేకాకుండా, భూమిపై జరిగే ప్రతిదీ తప్పనిసరిగా దాని పురోగతికి దారితీయదు. అందువల్ల యుద్ధాలు ధైర్యం, ఓర్పు, నిర్భీతి నేర్పే పాఠశాలల వంటివి; అవి వాటి కాలం ముగిసినప్పటికీ అదృశ్యం కావడానికి నిరాకరిస్తున్న గతాన్నినాశనం చేయడానికి ఉపయోగపడతాయి, అలాగే అవి కొత్త విషయాలకు చోటు కల్పిస్తాయి. కురుక్షేత్రంలోలాగా, భూమిపైనుండి ఆధిపత్య, విధ్వంసక జాతిని తొలగించడానికి న్యాయం ధర్మం నెలకొల్పడానికి యుద్ధాలు ఒక మార్గం కావచ్చు. అవి ప్రమాదకరంగా పరిణమించి, తామసిక చైతన్యం యొక్క ఉదాసీనతను తొలగించి, నిద్రాణమై ఉండే శక్తులను మేల్కొల్పగలవు. చివరగా, అవి ఇందుకు విరుద్ధంగా యుద్ధాలవల్ల వచ్చే భయానక సంఘటనల కారణంగా అనాగరికమైన హింసాత్మకమైనటువంటి మార్పు అవసరంలేనివిధంగా ప్రభావవంతమైన ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలను వెతికేందుకు ఒక ప్రేరణగా ఉపయోగపడవచ్చు. ఎందుకంటే భూమి పరిణామానికి అనవసరమైన ప్రతిదీ దానికదే అదృశ్యం అవుతూ ఉంటుంది.

శ్రీ మాతా, మీరు ఇలా రాశారు: “కాలం ముగిసినప్పటికీ అదృశ్యం కావడానికి నిరాకరిస్తున్న గతాన్ని నాశనం చేయడానికి యుద్ధాలు ఉపయోగ పడతాయి, అవి కొత్త విషయాలకు కావాల్సిన చోటు కల్పిస్తాయి.” ఇప్పుడు అతిమానసం భూమిపైకి దిగివచ్చినందున, ప్రస్తుత ప్రపంచ స్థితిని మార్చడానికి యుద్ధం ఇంకా అవసరమా?

అదంతా దేశాల గ్రహణశక్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అవి నూతన శక్తుల ప్రభావానికి విస్తృతంగా, త్వరితంగా తెరుచుకుంటే, వారి భావనలు, కార్యాచరణలో వేగంగా మార్పును తీసుకురాగలిగితే, యుద్ధాన్ని నివారించవచ్చు. కానీ యుద్ధం వచ్చే అవకాశం ఎల్లప్పుడూ కొనసాగుతూ బెంబేలెత్తిస్తూ ఉంటుంది. ప్రతి తప్పిదం, చైతన్యంలోని ప్రతి చీకటిభాగం యుద్ధం వచ్చే ముప్పును పెంచుతుంది.

అయినప్పటికీ చిట్టచివరి విశ్లేషణలో ప్రతిదీ నిజంగా దైవకృపపై ఆధారపడి ఉంటుంది, మనం మన భవిష్యత్తు కొరకు ఒక విశ్వాసంతో, ప్రశాంతతతో ఎదురుచూడాలి, అదే సమయంలో మనకు వీలైనంత వేగంగా ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందాలి.

CWM 10: 52-53 శ్రీమాత

యుద్ధం - ఐక్యత

ప్రపంచరాజ్యం ఏర్పాటయ్యే దిశగా అదెంత ఉపచేతనలోనిదైనా, అస్పష్టమైనది ఒక ఆకృతి లేనిది అయినప్పటికీ, సైనికచర్య ఒక పెద్ద పాత్రను పోషించడం ప్రారంభించింది. ప్రపంచ ప్రజలు ఇప్పటికే కాస్తోకూస్తో, అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న ఒక జీవన ఐక్యతను కలిగి ఉన్నారు, దీనిలో ఎవరూ ఇకపై ఏకాకిగా, స్వతంత్రంగా, స్వయం-సమృద్ధికలిగిన స్థితిని కొనసాగించలేరు. ప్రతి ఒక్క దేశం తమ సంస్కృతి, రాజకీయ ధోరణులు, ఆర్థిక స్థితిలో ప్రపంచంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో జరిగే సంఘటనలు ఉద్యమాల ప్రభావాలను పర్యవసానాలను అనుభవిస్తారు. ప్రతి ఒక్కరూ ఇప్పటికే తమ ప్రత్యేక జాతి జీవనాన్ని సమస్త ప్రపంచ జీవనం కమ్మివేస్తున్నట్టుగా సూక్ష్మంగా లేదా ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకుంటారు. సైన్స్, అంతర్జాతీయ వాణిజ్యం, రాజకీయం, సంస్కృతి ఇలా ప్రతి విషయంలో ఆసియా, ఆఫ్రికా ఖండాలలోకి ఆధిపత్య పశ్చిమ దేశాలు చొచ్చుకుపోవడం ఇటువంటి పెనుమార్పుకు కారణం అవుతున్నాయి. ఈ అవ్యవస్థీకృతమై గుర్తించబడని అంతర్లీనంగా ఉండే మానవాళి ఐక్యతలో కూడా గొప్పయుద్ధాలు సంభవించడం లేదా అలా జరిగే అవకాశం, మొత్తం ప్రపంచ సముదాయంలో అస్థిరత కలిగించే శక్తివంతమైన అంశంగా మారింది, ఒక రోజు జాతికి ఈ యుద్ధాలు ప్రాణాంతకంగా పరిణమించవచ్చు.

యూరోపియన్ యుద్ధానికి ముందే, అందరికీ ప్రాణాంతకంగా మారే ఒకటి లేదా రెండు దేశాల మధ్య ఘర్షణను నివారించడం, తగ్గించడం యొక్క ఆవశ్యకతను గుర్తించారు. ఆ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని సదుద్దేశంతో కూడినవైనా కూడా బలహీనమైన, అతిపెద్దతప్పుగా మారే అవకాశమున్న వివిధ

ఉపాయాలను తాత్కాలికంగా ప్రవేశపెట్టారు. ఈ తాత్కాలిక మార్పులు ఏవైనా సహేతుకంగా ప్రభావవంతంగా ఉండిఉంటే , ప్రపంచం ఇప్పుడున్న అసామాన్య పరిస్థితులతో చిరకాలంపాటు సంతృప్తి చెందిఉండేది, ప్రపంచ శాంతి స్థాపనకు అంతర్జాతీయ సంస్థ యొక్క ఆవశ్యకత మానవాళి మనస్సు పైన ఒక పరిష్కారమార్గంగా నెలకొనేది కాదు. కానీ యూరోపియన్ ఘర్షణ పాత అస్తవ్యస్తమైన పాలన యొక్క నిరవధిక కొనసాగింపును అసాధ్యంగా మార్చింది. విపత్తు పునరావృతం కాకుండా ఉండవలసిన అవసరం కొంతకాలం విశ్వవ్యాప్తంగా గుర్తించబడింది. అంతర్జాతీయ శాంతిని కాపాడుకోవడానికి, ప్రమాదకరమైన అంతర్జాతీయ సమస్యలను పరిష్కరించే శక్తిని కలిగిఉండే ఒక సంస్థను సృష్టించడానికి మానవాళి ఐక్యత అనే కొత్త దృక్కోణం నుండి చూసినప్పుడు అంతర్యుద్ధాలని మనం పిలుచుకునే వాటిని నిరోధించడానికి ఏదో ఒకవిధంగా ఒక మార్గం కనుగొనబడాలి లేదా సృష్టించబడాలి.

CWSA 25: 476

అంతర్జాతీయ శాంతికి కావాల్సిన పరిస్థితులు

అంతర్జాతీయ శాంతికి అవసరమైన పరిస్థితులపై కొద్దోగొప్పో అవగాహనతో వివిధ ఉపాయాలు ముందుకువచ్చాయి. వీటిలో అత్యంత అపరిపక్వమయిన మూర్ఖమైన ఏకపక్ష ప్రచారం ద్వారా సృష్టించబడిన భావన ఏమిటంటే జర్మన్ సైనికవాద నాశనం ప్రపంచ భవిష్యత్తు, శాంతిని పరిరక్షించడానికి అత్యవసరమైనది, దానికదే సరిపోతుంది అని ఊహించుకోవడం.

సైనిక శక్తి, జర్మనీ యొక్క రాజకీయ, వాణిజ్య ఆశయాలు, దాని పరిమిత భౌగోళిక స్థానం యొక్క తీవ్రమైన భావన స్నేహపూర్వక కూటమి ద్వారా దానిని చుట్టుముట్టడం ఈ ప్రత్యేక యుద్ధానికి తక్షణ నైతిక కారణం; కానీ నిజమైన కారణం అంతర్జాతీయ పరిస్థితి యొక్క స్వభావం, జాతీయజీవన మనస్తత్వశాస్త్రంలో ఉంది. ఈ మనస్తత్వశాస్త్రం యొక్క ప్రధాన లక్షణం దేశభక్తి అనే పవిత్రమైన పేరుతో జాతీయ అహంకారం పట్ల ఆరాధనా భావం. ప్రతి జాతీయ అహం, ఇతర సహజ జీవుల లాగే, రెండురకాల స్వీయ-సంతృప్తిని కోరుకుంటుంది, ఒకటి లోతైనది రెండవది విస్తృతమైనది లేదా విస్తారమైనది. దాని సంస్కృతిని, రాజకీయ బలాన్ని, ఆర్థిక శ్రేయస్సును వారి

దేశపు సరిహద్దులవరకు అత్యంత సుసంపన్నం చేస్తే చాలుఅని వారు అనుకోరు, ఇంకా వారి సంస్కృతి యొక్క విస్తరణ, వ్యాప్తి, దాని రాజకీయ పరిధి యొక్క వ్యాప్తి, ఆధిపత్యం, శక్తి, ప్రభావాల వ్యాప్తి, ప్రపంచాన్ని అత్యద్భుతమైన వాణిజ్యపరమైన దోపిడీకి విస్తరించాలని కోరుకుంటారు. ఈ సహజమైన ప్రేరణ వల్ల వచ్చిన కోరిక అసాధారణమైన నైతికపతనం అనుకోకూడదు, అది అహంకారంతో కూడిన జీవియొక్క స్వభావం ప్రస్తుతం ఏ జీవి మాత్రం అహంకారం లేకుండా ఉంది చెప్పండి? కానీ ఆ అహంకారాన్ని శాంతియుతమైన, దౌర్జన్యరహితమైన మార్గాల ద్వారా కొంతవరకు మాత్రమే సంతృప్తి పరచవచ్చు. ఇంకా అది తాను అధిగమించగలనని భావించే అడ్డంకుల ద్వారా వ్యతిరేకించబడినప్పుడు, చుట్టుముట్టబడినప్పుడు, స్వాధీనం చేసుకున్నదానిలో, ఆధిపత్యంలో వాటాతో అసంతృప్తి చెందినప్పుడు అది తన అవసరాలకు దాని బలానికి సరైన ప్రతిఫలం లభించలేదని భావిస్తుంది, దానికి కావాల్సిన భాగాన్ని పొందడానికి, విస్తరణకు కొత్త అవకాశాలు తెరుచుకున్నప్పుడు, అది వెంటనే ఏదో ఒక శక్తిని ఉపయోగించాలని చూస్తుంది, అది తానుఎదుర్కొనే ప్రతిఘటనవల్ల మాత్రమే నిరోధించ బడుతుంది. అది అధిగమించడానికి అసంఘటిత లేదా పూర్తిగా సంఘటితం కానటువంటి ప్రజల బలహీనమైన వ్యతిరేకత ఉంటే, అది వెనుకాడదు. అది భయపడే శక్తివంతమైన ప్రత్యర్థుల వ్యతిరేకత ఉంటే, అది ఆగిపోతుంది, పొత్తుల కోసం చూస్తుంది లేదా తగిన సమయం కోసం వేచిచూస్తుంది. జర్మనీకి మాత్రమే ఈ విస్తారమైన స్వభావం, అహంకారం యొక్క గుత్తాధిపత్యం ఉందని అనుకోకూడదు; జర్మనీ అహంకారం ఉత్తమంగా వ్యవస్థీకృతమైనది, అతి తక్కువగా సంతృప్తి చెందినది, అతి పిన్న వయసు కలిగినది, క్రూరమైనది, అత్యంత ఆకలితో ఉన్నది, అత్యంత ఆత్మవిశ్వాసం, అహంకారం కలిగినది, అది తనకుతాను సమర్థించుకోగల క్రూరత్వంతో నిండిన కోరికల విషయంలో అత్యంత సంతృప్తి చెందినదై ఉంది.

జర్మన్ మిలిటరిజం విచ్ఛిన్నం అనేక రకాలుగా ఉండే వాణిజ్య పోరాటం యొక్క తీవ్రతను తాత్కాలికంగా తగ్గించవచ్చు, కానీ ప్రమాదకరమైన, అవిశ్రాంతంగా పోరాడే ఒక ప్రత్యర్థిని తొలగించడం ద్వారా దానిని సమూలంగా అంతం చేయలేము. ఏ రకమైన సైనికవాదమైనా బ్రతికి ఉన్నంతవరకు,

రాజకీయపరమైన, వాణిజ్యపరమైన గొప్పలకు పోయే గుణం ఉన్నంత వరకు, జాతీయ అహంకారాలు కొనసాగుతూ, అతి పవిత్రమైనవిగా భావించబడుతున్నంత వరకు వాటి సహజ విస్తరణ స్వభావంపై ఒక అంతిమమైన నియంత్రణ అంటూ ఏమీ లేనంత వరకు, యుద్ధం వచ్చే అవకాశం, అవసరం ప్రజల జీవితంలో ఎల్లప్పుడూ కొనసాగుతూ ఉంటుంది.

CWSA 25: 477-478

ప్రపంచ దేశాల సమితి

అధికారంలో ఉన్నవారు ప్రతిపాదించే మరో ఆలోచన ఏమిటంటే, అవసరమైతే ఒత్తిడి ద్వారా లేదా బలప్రయోగం ద్వారా శాంతిని కాపాడుకునే స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాస్వామ్య దేశాల సమితిని ప్రతిపాదించడం. కొంత మెరుగ్గా ఉన్నప్పటికీ, ఈ పరిష్కారం ముందు చెప్పుకున్నవాటికంటే పెద్ద సంతృప్తికరంగా ఏమీలేదు. ఇది పాత ఆలోచన, నెపోలియన్ పదవీచ్యుతుడైన తర్వాత మెటర్నిచ్ ఆచరణలో పెట్టిన ఆలోచన; శాంతిని, రాచరిక క్రమాన్ని కొనసాగించడానికి, ప్రజాస్వామ్యాన్ని అణిచివేయడానికి చక్రవర్తుల పవిత్ర కూటమి స్థానంలో, ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలు చేయడానికి శాంతిని కొనసాగించడానికి స్వేచ్ఛాయుత సామ్రాజ్యవాద ప్రజాసమితి ఉండాలని ప్రతిపాదించబడింది. కొత్తగా ప్రతిపాదించే సమితి పాత మార్గంలో వెళ్తుందని ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. రాజ్యాంగ శక్తుల ఆసక్తులు, ఆశయాలలో కొంత అనైక్యత వచ్చిన వెంటనే లేదా **1848**లో అణచివేయబడిన ప్రజాస్వామ్యం యొక్క హింసాత్మక పునరుజ్జీవనం ద్వారా సృష్టించబడినటు వంటి పరిస్థితి లేదా యువ టైటాన్ వంటి సోషలిజం, పాత ఒలింపియన్ దేవుళ్ల వంటి బూర్జువా-ప్రజాస్వామ్య ప్రపంచాల మధ్య అనివార్యమైన భవిష్య-ద్వంద్వ యుద్ధం వలెనే సృష్టించబడిన వెంటనే అది విచ్ఛిన్నమవుతుంది. ఆ సంఘర్షణ ఇప్పటికే విప్లవాత్మక రష్యాలో దాని బలీయమైన నీడను విస్తరిస్తోంది, ఇప్పుడు అది ఒక రూపాన్ని తీసుకుంది. యూరప్ అంతటా అది వ్యాపించడానికి ఎక్కువ కాలం పట్టదు. యుద్ధం, దాని తరువాతి పరిణామాలు తాత్కాలికంగా నిలిపివేయబడ్డాయి, కానీ నిజానికి అది యుద్ధ ఆగమనాన్ని వేగవంతం చేసి దాని శక్తిని ఇంకా పెంచుతుంది.. ఏ స్వచ్ఛంద సమితి

అయినా సహజంగానే శాశ్వతంగా నిలిచిఉండదు. ఏదో ఒక కారణంవల్ల అటువంటి సమితిని మూసివేయడం జరుగుతుంది. దానిని సమర్థించిన వారి ఆలోచనలు మారుతాయి; దానిని ఏర్పాటు చేసిన, ప్రభావశీలంగా చేసిన శక్తులు ఉనికిని కోల్పోయేవిధంగా మార్చివేయబడతాయి లేదా పాతబడి పోతాయి.

CWSA 25: 478

ప్రజాస్వామ్యాలు - యుద్ధము

రాచరికాల కన్న, ప్రజాస్వామ్యాలు, యుద్ధానికి తక్కువ సంసిద్ధంగా ఉంటాయనే వాదం ఉన్నది. ఇది కొంతవరకు మాత్రమే యథార్థం. ఒక రాజ్యాంగబద్ధమైన రాచరిక రూపంలో గాని, లేక ఒక మధ్య శ్రేణి గణతంత్ర రాజ్యరూపంలో గాని ఉన్న బూర్జువా ప్రభుత్వాలనే ప్రజాస్వామ్యాలని పిలువబడ్డాయి. కాని ప్రతిచోటా మధ్యశ్రేణి గణతంత్రరాజ్యం అంతకు ముందున్న రాచరిక లేక కులీన వర్గ సంబంధ ప్రభుత్వాల విదేశీ విధానాలను, అంతర్జాతీయ భావాలను కొన్ని సవరణలతో, తమవిగా చేసుకొంది. ఈ కొనసాగింపు, పాలకవర్గ మనస్తత్వానికి, ఒక సహజ ధర్మంగా అయినట్లు కనిపిస్తుంది. జర్మనీలో పెట్టుబడిదారీ వర్గం, కులీన వర్గం రెండూ కలసి, అఖిల జర్మనీ పార్టీని అతిశయించిన దాదాపు వెర్రి ఆలోచనలతో యేర్పాటు చేశారు. నూతన రష్యాలో తన అతికొద్ది కాలపాలనలో బూర్జువా వర్గం జార్ ప్రభుత్వ రాజకీయ భావాలను తమ ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో తిరస్కరించారు. నిరంకుశత్వాన్ని కూలద్రోయడంలో తోడ్పడ్డారు. జర్మనీ ప్రభావం లేకుండా విదేశీ వ్యవహారాలలో దాని భావాలను పరిరక్షించుకుంటూ రష్యా విస్తరణకు, కాన్‌స్టాంటినోపుల్‌ను స్వాధీనంలో ఉంచుకొన నడుం బిగించారు. ఒక ప్రధాన భేదముంది నిజమే. రాచరిక లేక, కులీన ప్రభుత్వం దాని మనస్తత్వ రీత్యా రాజకీయ ప్రాధాన్యత కలది అన్నింటికంటె మొదట, సరిహద్దుల విస్తరణను, రాజకీయ ప్రాబల్యతను, లేక జాతుల మధ్య గుత్తాధిపత్యాన్ని కాంక్షిస్తుంది. వ్యాపార లక్ష్యాలు ద్వితీయ ప్రాధాన్యత కలవి మాత్రమే, అదివరకటి దానికనుగుణంగా వుంటాయి. బూర్జువా వ్యవస్థలో దీనికి వ్యతిరిక్తమైన పద్ధతి ఉంది. ఎందుకనంటే దాని దృష్టిని మార్కెట్లను

స్వాధీనం చేసుకోవడంపై, సంపదకు సంబంధించిన నూతన క్షేత్రాలపై పట్టుకు, వాణిజ్యపరంగా, పారిశ్రామిక పరంగా దోచుకొన వీలైన వలస స్థావరాలను, ఆశ్రిత స్థావరాలను ఏర్పాటు చేయడంపై నిలిపింది.

ఎంతో ఇష్టమైన ఈ లక్ష్యాన్ని చేరడానికి ఆలంబనగా మాత్రమే, రాజకీయంగా ఎదిగిపోవడంపై దాని దృష్టిని నిలిపింది. పైపెచ్చు రాచరిక లేక కులీన రాజనీతిజ్ఞుడు, దాదాపు తన ప్రథమ ఉచిత కార్యంగా యుద్ధం వైపు తిరుగుతాడు. తన దౌత్యానికి వచ్చే స్పందనతో అతడు అసంతృప్తి చెందిన వెంటనే, అతడు కరవాలాన్ని లేక తుపాకీని చేబూనుతాడు. బూర్జువా రాజనీతిజ్ఞుడు సంశయిస్తాడు. లెక్క చూస్తాడు, దౌత్యానికి పొడగాటి తాడు కడ్తాడు. బేరసారాలతో, సర్దుబాట్లతో, శాంతియుత ఒత్తిడితో, అధికార ప్రదర్శనలతో తన పనులను చక్కబెట్టుకుంటాడు. చివరకు యుద్ధానికి సిద్ధమౌతాడు. కానీ ఈ యుక్తులన్నీ విఫలమైనపుడు మాత్రమే, అంతిమ ఫలితం, సాధనోపాయాలతో సరితూగనపుడు, యుద్ధాన్ని గురించిన గొప్ప ఊహాగానాలు, విజయానికి చాలా బలమైన అవకాశం కల్పిస్తాయని, తప్పక లాభదాయకమనీ అన్పించినపుడే అతడలా యుద్ధానికి సిద్ధమౌతాడు. కానీ మరో ప్రక్క, బూర్జువా ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం, రాచరిక, కులీన వ్యవస్థలు కలగనలేని, ఒక బ్రహ్మాండమైన పదాతిదళ వ్యవస్థను అభివృద్ధి చేశాయి. మహా యుద్ధాలు చెలరేగకుండా, ఆలస్యం అవ్వడానికి దోహదం చేసినా, అంతిమంగా యుద్ధమే తప్పక జరుగుతుందని వాటి స్థాయిలు గణనీయంగా వుంటాయని, ఈ రోజుల్లో అది అంచనాకు అందనంతగా, అపారంగా ఉంటాయని తెలియజేయ తోడ్పడుతుంది.

CWSA 25:480

ప్రపంచ ప్రభుత్వం

ఈ చరమ స్థాయి, వర్తమాన అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల స్థానంలో ఒక ప్రపంచ రాజ్య వ్యవస్థకు దారి తీస్తుంది. ఎందుకనంటే, అంతర్జాతీయ సాధికార వ్యవస్థ, కేవలం సమస్యల మధ్యవర్తిగా ఉండడం కన్న వాటి నిర్వహణ వెనుక, మౌలిక చట్టంలా, చివరి అధికారంగా అంతర్జాతీయ నియమ నిబంధనలను విధించే శక్తి అయినపుడు మాత్రమే, యథార్థంగా ప్రభావవంతమైన అస్తిత్వం

కలది అవుతుంది. కేవలం రాజకీయ సంబంధమైనవే గాని, వ్యాపార, పారిశ్రామిక తదితర సమస్త విధ తగవుల నివారించడానికి లేదా కనీసం, వాటి చట్టం, మధ్యవర్తిత్వంలాంటి శాంతియుత మార్గాల ద్వారా కన్న ఇతర ఏ మార్గాల ద్వారా వారి నిర్ణయాన్ని, తీర్పులను అంగీకరించని దేశాలకు లేక వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా అమలు జరపడానికి సమస్త సైనిక బలం దాని స్వహస్తాలలో ఉండాలి. అతి తీవ్రమార్పుకు తిరుగుబాటుకు, జరిగే అణచివేతకైనా ప్రపంచ రాజ్యం, అదెంత బలవత్తరమైనదైనా సమస్త సైనిక బలం తన స్వహస్తాలలో ఉండి తీరాల్సి ఉంది. మనిషి ఎప్పటిలాగే ఉన్నా, సర్వ ఆదర్శవాదాలు, ఉదాత్త శాంతియుత ఆశలు ఎన్ని ఉన్నా చరమ మధ్యవర్తిత్వంగా, ఆతని జీవన పాలకునిగా, నిజమైన పరిపాలకునిగా ఉండాలి. సాధారణ సమయాలలో తన పరుష సన్నిధిని సైన్యం మరుగుపరచవచ్చు. సౌమ్య, నాగరిక రూపాలను మాత్రమే ధరించవచ్చు. సాంఘిక వ్యవస్థలో రెండు గొప్ప స్తంభాలైన జైలు, ఉరితీయడాలుతో పోల్చినపుడు, ఇది సౌమ్యమైనదిగా కన్పించదా? కాని మన నాగరికత విలువైన ఆకారాలను సమర్థిస్తూ ఆ వ్యవస్థ పిలవగానే, సాంఘిక జగత్తుకు సంబంధించిన సమదృష్టి గల కాని ఇంకా బలహీనమయ్యే వున్న వేల్పుల కార్యాలలో, ఎప్పుడు పిలిస్తే అప్పుడు జోక్యం చేసుకొన సిద్ధంగా ఉన్నారు. విస్తారితమైన సైన్యం,ప్రకృతికి సంబంధించిన స్వేచ్ఛాయుత కార్యకలాపాలను నెరవేరుస్తుంది. జీవనానికి, వైరుధ్యాలకు, సంఘర్షణకు కూడా సేవకు తోడుగా మారుతుంది. కేంద్రీకరించితే, అది వ్యవస్థకు హామీగా, భద్రతా బంధంగా తయారవుతుంది.

CWSA 25:483-84

యుద్ధాన్ని రద్దు చేయడం

జాతీయ సైన్యాలు రద్దు చేయబడితేనే యుద్ధం రద్దుకాగలదు. అప్పుడు సైతం, చాలా కష్టంతో, ఎలా రూపం దిద్దాలో మానవాళికింత వరకు తెలియని లేక రూపొందించబడినా, ఒక యంత్రాంగాన్ని అభివృద్ధి చేయడం ద్వారా యుద్ధాన్ని రద్దుచేయవచ్చు. కాని కొంతకాలం పాటు దానినుపయోగించ లేదు. లేక పరిపూర్ణంగా ఉపయోగించలేదు. పైగా జాతీయ సైన్యాలను రద్దు చేయడానికి అవకాశమే లేదు. ఎందుకనంటే ప్రతి జాతి, తక్కిన వాటినన్నింటినీ చాలా అధికంగా నమ్మదు. ప్రతి జాతికీ చాలా ప్రగాఢ వాంఛలు, ఆకళ్లు

సైన్యవంతమై ఉండాలి ఉండవలసిన అవసరాలు ఉంటాయి. మరి దేనికీ గాకపోయినా, దాని విపణులను రక్షించేందుకు తన ప్రాంతాలను, వలసలను, తన ఏలుబడిలో జనాన్ని తన క్రిందే ఉండేటట్లు చూచేందుకు సైన్యం కావాలి. వ్యాపార ఆంక్షలు, పోటీలు, రాజకీయాధిపత్యం, కలలు, తృష్టలు, అసూయలు, ఒక మంత్రదండం స్పర్శతో మాయమైనట్లు కేవలం మాయం కావు. ఎందుచేతనంటే, ఎప్పటికో తీరే ప్రగాఢ వాంఛలు బుద్ధిలేని ఘర్షణలతో, అసూయలతో, విద్వేషాలతో, దాని మనిషితనం కకావికలై, మూడు సంవత్సరాలలో దశాబ్దాల వనరులను, విప్లవాత్మక మార్పు తెచ్చే యుద్ధంలో పడిపోతుంది. గనుక అలా జరగుతుందంటామా? మన క్షుభిత, తడబాటు పడే మానవ జీవనం నుండి యుద్ధాన్ని, అంతర్జాతీయ సంఘర్షణలను తొలగించే ఏదో 'అద్భుత సమృద్ధ, విచిత్ర'మైన దానిలోనికి జాతుల మనో వైజ్ఞానిక తత్త్వం ఒక్క ఉదుటున మార్పు చెందడానికి ముందు, మేలుకొలుపు ఇంకా బాగా ప్రగాఢతరమై, చర్యకు సంబంధించిన మూలాలపై పట్టు చిక్కించుకోవాలి.

జాతీయ అహంకారం మిగిలే ఉంటుంది. సంఘర్షణకు దారి తీసేది మిగిలే ఉంటుంది. దాని కారణాలు, అవకాశాలు, సాకులు, ఎన్నడూ లేకుండా పోవు.

CWSA 25:389-90

భ్రాంతి చికిత్స

సైన్యాల, యుద్ధపరికరాల పరిమితి అనేది ఒక మోసపూరిత చికిత్స. ఒక ప్రభావవంతమైన అంతర్జాతీయ నియంత్రణోపాయాలను కనుగొన్నప్పటికీ, యుద్ధ ఘర్షణ అనేది చోటుచేసుకొన్న అసలు సమయంలో అది పనిచేయడం నిలిచిపోతుంది. యూరపు సంఘర్షణ దాన్ని చూపించింది. యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు ఒక దేశం, ఆయుధాల ఒక కర్మాగారంగా మారుతుంది, ఒక జాతి తన మొత్తం శాంతియుత మానవతను ఒక సైన్యంగా మార్చివేస్తుంది. అతికొద్ది, విశిష్టత లేని సైన్యంతో ఉన్న ఇంగ్లాండు ఒక్క సంవత్సరంలోనే, లక్షలాది జనాన్ని తయారు చేసి, రెండు సంవత్సరాల్లో శిక్షణ ఇచ్చి, సాయుధుల్ని చేసి, వాళ్ళతో లోటు భర్తీ చేసింది. ఈ వస్తు మూలక

పాఠం, యుద్ధ పరికరాల పరిమితి, శాంతి సమయంలో జాతీయ భారాన్ని తేలిక మాత్రమే చేయగలవనేది చూపించడానికి సరిపోతుంది. ఆ వాస్తవం వల్లే, పోరుకు అధిక వనరులను ఆ జాతికి అందుబాటులో ఉంచుతాయి. కాని యుద్ధానికి సంబంధించిన విధ్వంస తీవ్రతను, కొనసాగింపును నివారించలేదు, లేక కనీసం తగ్గించనూ లేదు. దాని వెనుక, మరింత ప్రభావవంతమైన ఆంక్ష విధించే ఒక బలవత్తరమైన అంతర్జాతీయ చట్ట నిర్మాణం, ఒక నిస్సంశయ లేక ఒక పరిపూర్ణ చికిత్స కాదు. అవసరమైనది ఇదే అని తరచుగా ధృవీకరించబడింది. వ్యక్తుల మధ్య, కుటుంబాలు లేక తెగల మధ్య సమస్యలను బలం, మధ్యవర్తిత్వం ద్వారా పరిష్కరించే పాత అనాగరిక పద్ధతిని జాతి చట్టం మార్చివేసినట్లు, అణచివేసినటువంటి ప్రగతి, జాతుల జీవనంలో సాధ్యమై తీరాలి. బహుశా అది చివరకు జరుగుతుందేమో... కాని అది వెంటనే విజయవంతంగా పనిచేయాలని ఆశించడం అంటే, చట్టానికి గల ప్రభావవంతమైన అధికారపు నిజమైన మూలాన్ని, అభివృద్ధి చెందిన జాతిగా అయిన భాగాలు, అది మొదలు పెట్టాలని ప్రతిపాదించిన సరిగా అభివృద్ధి చెందని అంతర్జాతీయ సౌహార్ద్రతల భాగాలను అలక్ష్యం చేయడం అవుతుంది.

CWSA 25:391

యుద్ధాన్ని తప్పించినప్పటికీ

కేవలం పెద్దగా పటిష్టత లేని, జాతుల కూటమి కన్న లేక విశేషించి జాతీయ ప్రభుత్వాల ప్రతినిధుల సభ కన్న మరేదో అయిన ఒక అంతర్జాతీయ పాలక వ్యవస్థగా అనిశ్చితంగా పరిణమించేది ఉన్నా ఆదర్శవాది కలగనే, శాంతి, ఐకమత్యతల పాలన, ఈ రాజకీయ లేక పాలనాపరమైన మార్గాల ద్వారా ఎప్పటికీ సాధ్యం కాదు, సాధ్యమైనా అదెన్నడూ ఒడిదుడుకులు లేకుండా పటిష్టంగా ఉండదు. యుద్ధాన్ని తప్పించినప్పటికీ వ్యక్తుల మధ్య ద్వేషం అనేది జాతిలో ఉంటుంది, లేక వర్గ పోరాటాలలో విధ్వంసకర సాధారణ సమ్మెలలాంటివి ప్రయోగించడం ఉంటుంది. అలాగే ఇక్కడ కూడా సంఘర్షణ ఇతర మార్గాలు అభివృద్ధి అవుతాయి, బహుశా యుద్ధం కంటే విధ్వంస కరమైనవి. అహంకారిక వైషమ్యం, కోపం, అత్యాశల మనో వైజ్ఞానికపరమైన

ఆవశ్యకతలను తృప్తిపరచుటకే గాక ప్రకృతి ఆదాన ప్రదానాలలో అవి అవసరమైనవైనా, అనివార్యమైనవైనా, కాని అన్యాయ స్పృహకు, అణచి వేయబడిన హక్కులకు, ఆటంకపరచబడిన సంభావ్యతలకు బయటపడే ఒక మార్గం కాని, ఒక ఆయుధంగా అవసరం. చట్టం ఎప్పుడూ ఒకే మాదిరి ఉంటుంది. ఎక్కడెక్కడ అహంకారం కర్మకు మూలమై ఉంటుందో, అక్కడ అది తగిన ఫలితాలను, ప్రతిచర్యలను భరిస్తుంది. బాహ్య యంత్రాంగం ద్వారా ఎంతగా తగ్గించబడినా తలెత్తకుండా అణచినా, కాలక్రమంలో భళ్ళున తప్పక బయట పడకుండా ఉండక, ఆలస్యంగా జరిగేటట్లు చేయవచ్చుగాని, ఎల్లకాలమూ నివారించలేం. కనీసం, శక్తివంతమైన కేంద్రీయ నియంత్రణ లేకుండా, పటిష్టత లేని, రూప నిర్మాణమేదైనా సంతృప్తిని కలిగించలేదనేది ప్రభావం చూపలేదనేది లేక విలువలేదనేది స్పష్టం. సమీప భవిష్యత్తులో పరిణమించగలిగిన దేనికంటే కూడా తక్కువ పటిష్టతలేనిదైనా బాగా సంఘటిత పరుచబడినదైనా, ప్రభావం చూపలేదు. ఎక్కువ కాలం నిలువలేదు. సహజంగా ఒక ద్వితీయ దశ తప్పక ఉండాలి. అధికతర పటుత్వం వైపు, జాతీయ విశృంఖలతలను సంకుచితం చేయడం వైపు, భూ జనాలపై ఒక ఏకరూప నియంత్రణతో, ఒక ప్రత్యేక కేంద్రీయ పాలనాధికార వ్యవస్థను నిలుపడం అనేది తప్పక ఉండాలి.

CWSA 25:394 — శ్రీ అరవిందులు

Vol. 55, No. 10
October 2025

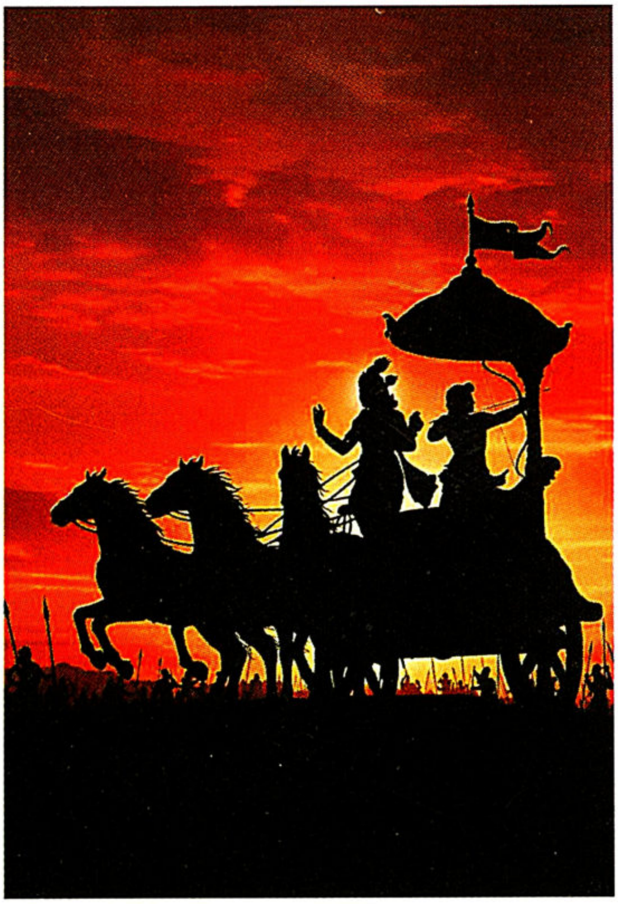
Date of Publication:
1st October 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — *Sri Aurobindo*

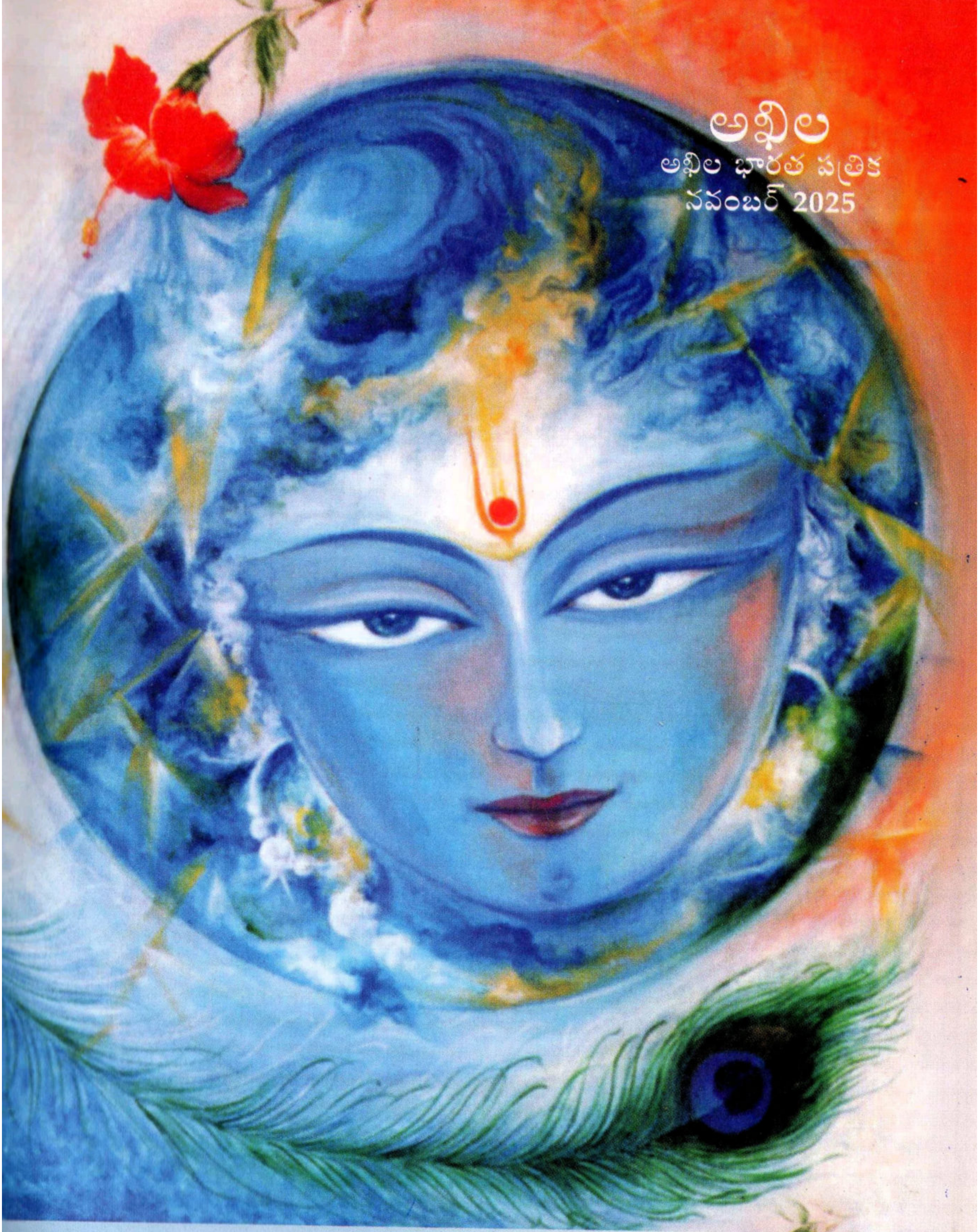

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల
అఖిల భారత పత్రిక
నవంబర్ 2025

మహాకాళి

మహాకాళి

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

"భగవంతుడు, ఉదారగుణ సంపన్నుడు, అపరిమిత సృష్టికర్త, సాయపడువాడు, బలశాలి, దయామయుడైన సంరక్షకుడు. భగవంతుడు, లయకారుడు, విధ్వంసకుడు కూడా ఈ భగవంతుడు". భగవంతునికి సంబంధించిన ఈ విధ్వంసకర పార్శ్వం, కాళి కార్యకలాపాలలోనూ, ప్రియాతి ప్రియుడైన కృష్ణుని, అనిర్వచనీయ కార్యకలాపాలలోనూ అధికంగా కన్పిస్తుంది. గత సంస్కారాలను, అహం-కేంద్రతను, స్వయంగా అహంను సైతం పూర్తిగా నాశనం చేసి ఈ పార్శ్వాన్ని దాటిపోయే మార్గం బాధామయం. కాని అది సాధకునికి విజయానందాన్ని కొనితెస్తుంది. దివ్య ప్రేమ పాలనను, సాధన, రూపాంతరీకరణల మార్గంలో చరమ సునాయాసపయనాన్ని కూడా కొని తెస్తుంది కాళి. కురుక్షేత్రంలో కృష్ణుని రౌద్రం తరువాత, సాధకుడు తన చేతనలో, ఘనిష్టమైన, తిరిగి మామూలు స్థితికి రాలేని ప్రగతిని గమనిస్తాడు. ఆ పిదప ఉదార గుణ సంపన్నుడు, దయాళువైన సంరక్షకుని పార్శ్వాన్ని దర్శిస్తాడు. దివ్య వెలుగును, దివ్య శక్తిని, పరమ సత్యాన్ని, దివ్యజనని సాన్నిధ్యాన్ని ప్రతిచోటా లోపలా, బయటా దర్శిస్తాడు. పూర్ణయోగంలో, మామూలుగా సాధకుడు ఈ దారిగుండా ఏదో ఒక రకంగా సాగిపోవాలి. మన గురుదేవులైన కృష్ణ, కాళిమాతల దివ్య వాక్కులలో మునకవేద్దామా!

- కె.వి. రావు

మాత నాలో మహేశ్వరి రూపంలో ఎందుకు పనిచేస్తోంది? ఆమె ఎందుకు అంత నెమ్మదిగా పనిచేస్తోంది? ఆమె మహాకాళి రూపంలో పనిచేస్తే, నన్ను బాధించే ప్రతిదీ భయంతో పారిపోతుంది కదా, అమ్మవారి ప్రకాశవంతమైన సూర్య కాంతి నాలో ఉదయిస్తుంది.

ప్రశాంతమైన ఆంతరిక ఉనికి , అన్ని ఇబ్బందులను ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా ఎదుర్కొనే దృఢ సంకల్పం ఉన్నప్పుడే మహాకాళి శక్తి పని చేయగలదు. అది లేనప్పుడు, మహేశ్వరి తన ప్రశాంతతను, వైశాల్యతను అంతరిక ఉనికిలోకి తీసుకురావడానికి మాత్రమే పని చేయగలదు.

ఇక్కడ ఎవరైనా మహాకాళి యొక్క తీవ్రమైన చర్యను ఖచ్చితంగా అనుభవించి, విజయవంతంగా అధిగమించారా?

ఉన్నారు. ఒక సాధకుడు దానిని ఆహ్వానించిన సందర్భం ఉంది, అతను దానిని పూర్తిగా స్వీకరించగలిగాడు. అతని పాత సంస్కారాలు, అనుబంధాలు మొదలైన వాటిని అణువులుగా విచ్ఛిన్నం చేసే హింసాత్మక చర్య జరిగింది. అతను దాని నుండి ఇబ్బందిలేకుండా బయటపడ గలిగాడు.

రాతి దేవత

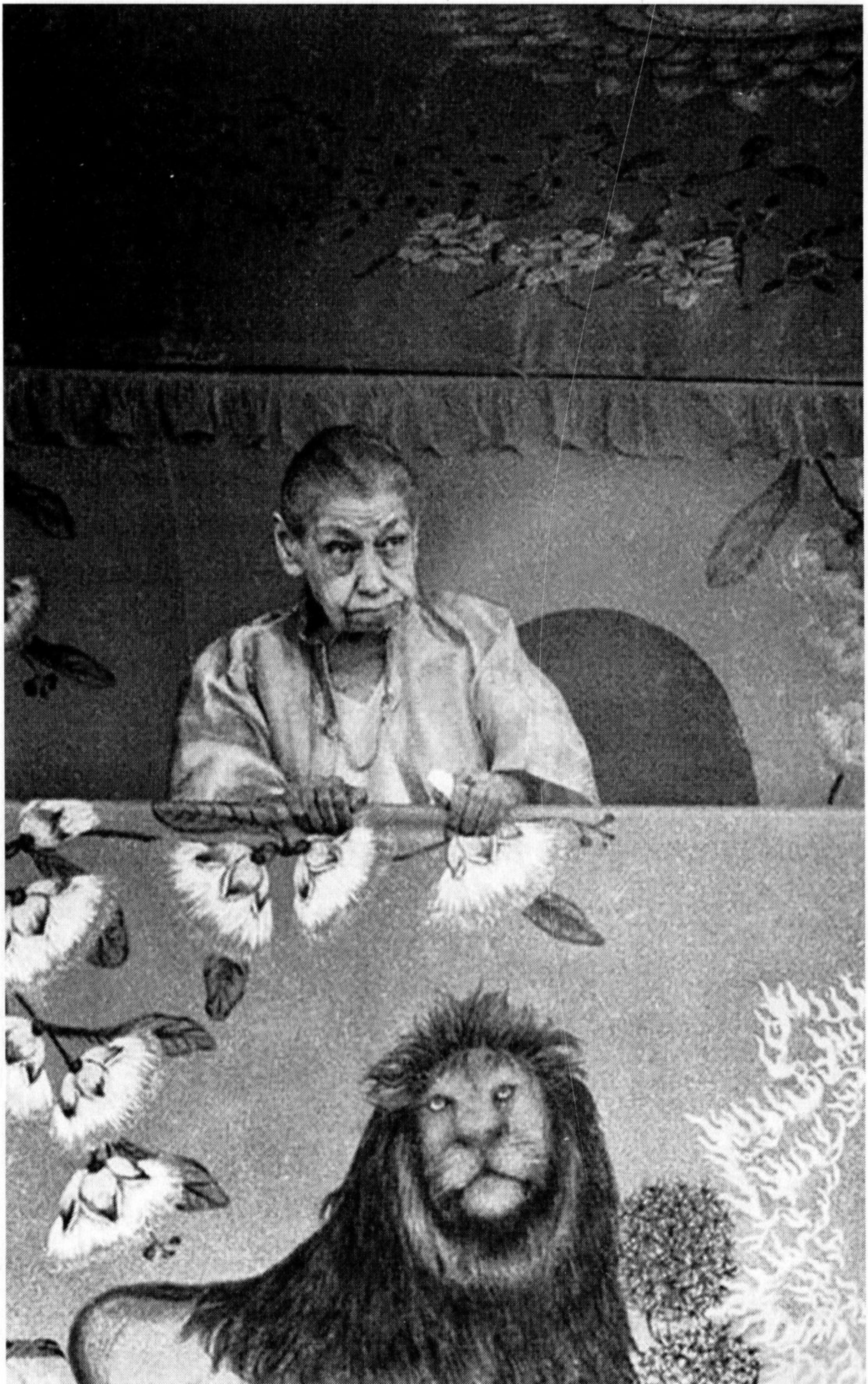
దేవతలు వెలసిన ఊరిలోనిఒక చిన్న మందిరంలో,
శిల్పంగా చెక్కిన శరీరాంగాలలోనుండి దేవుడునన్ను చూశాడు,
మరణంలేని దివ్యమైన సజీవ ఉనికి అది,
అనంతాన్ని ఇముడ్చుకున్న ఒక రూపమది

మహిమాన్వితమైన జగజ్జనని,ఆమె శక్తివంతమైన సంకల్పం
భూమి యొక్కఅతిలోతైన గాఢనిద్రలో నివసిస్తున్నాయి,
స్వరం లేనిదై, సర్వశక్తిమంతంగా, అస్పష్టంగా
ఎడారిలో, ఆకాశంలో, సముద్రపు లోతులలో మౌనంగా ఆమె నిలిచి ఉంది.

మనసనే ముసుగు వెనకదాగి ఆమె ఒక్క మాటైనాపలుకదు
స్వరంలేనిదై, అజ్ఞేయమై, ఆగ్రాహ్యమై, సర్వజ్ఞురాలై,
నీఅంతరాత్మ దర్శించేవరకు, ఆలకించేవరకు
గుహ్యమై ఉండే ఆమె వింతైన రూపంలోని రహస్యం.

ఆరాధించే వాడిలో నిశ్చలశిల్పాకారంలో ఏకమై ఉండి,
దేహం చేతనో రాతితోనో మరుగుపరచబడి ఉండు
ఆ దివ్యసౌందర్యం, ఆ దివ్య రహస్యం

CWSA 2:608 శ్రీ అరవిందులు

మహా కాళి పద్ధతి

దానిని ఎవరు భరించగలరు

ఇవన్నీ వ్యక్తి, ఆ వ్యక్తి యొక్క స్థితి, ఇతర పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటాయి.

(1) పురోగతి సాధించాలనే గొప్ప కోరిక,ప్రాణికంలో ఎక్కడో ఒక చోట ప్రాథమిక నిజాయితీ ఉన్న వారితో,

(2) ఆమెతో సాన్నిహిత్యం కలిగిన వారితో, ఆమెకు తెలిసిన వారితో, ఆమె తీవ్రతను కోపగించుకోక, తప్పుగా అర్థం చేసుకోక, దయను ఉపసంహరించుకున్నట్టు భావించక, దానిని నిజమైన కృపగా వారి సాధనకు సహాయకారిగా భావించే వారితో శ్రీమాత నీవు చెప్పే పద్ధతిని అంటే మహాకాళి పద్ధతిని ప్రయోగిస్తుంది.

కొంతమంది ఈ పద్ధతిని తట్టుకోలేరు. అలాగే కొనసాగితే వారు అపార్థం, తిరుగుబాటు, నిరాశతో వెయ్యిమైళ్ల దూరం పారిపోతారు. ప్రతిఆత్మకు పూర్తి అవకాశం ఇవ్వాలి అని శ్రీమాత కోరుకుంటుంది. ఈ పద్ధతి కొంతకాలమే ఉండిత్వరితంగా పూర్తయ్యేదిగా ఉన్నాసరే లేదా దీర్ఘకాలంగా, వక్రంగా ఉన్నాసరే. ప్రతి ఒక్కరితో ఆమె వారి స్వభావానికి అనుగుణంగా వ్యవహరించవలసి ఉంటుంది.

ఇన్ని సంవత్సరాలుగా శ్రీ మాత నన్ను ఆక్షేపిస్తారు అనే భయంతో నా జీవిత వివరాలన్నీ వ్రాయడానికి సంకోచిస్తూ ఉండిపోయాను. ఇప్పుడు నాకు కొంచెం ఓర్చుకునే శక్తి వచ్చింది, ఆమె తిట్టినప్పుడు ఆమె శక్తి నాలో పనిచేస్తుందని నేను గ్రహించగలను. ఆమె అనంతమైన కరుణ ద్వారా, నేను ఆ భయం నుండి బయటపడ్డాను.

శ్రీ మాత తిట్లకు భయపడితే, నీవు ఎలా ముందుకు సాగుతావు? త్వరగా ముందుకు సాగాలనుకునే వారు, మహాకాళి దెబ్బలను కూడా స్వాగతిస్తారు. ఎందుకంటే అది వారిని దారిలో వేగంగా ముందుకు నడిపిస్తుంది.

*

భయం అవసరం లేదు

నేను దివ్య చైతన్యాన్ని పొందినప్పుడు శ్రీ మాత సంకల్పానికి, నా సంకల్పానికి మధ్య ఎటువంటి తేడా ఉండదనేది నిజమేనా? ఆమె తన

సంకల్పం ఏమిటో నాకు చెప్పాలని నేను కోరుకుంటున్నాను, అది నాకు కష్టమైనా సరే -"నీకు నచ్చితే చేయి " లేదా "నీకు నచ్చినట్లు చేయి " అని చెప్పకుండా, "ఇలా చేయి" లేదా "ఇలా చేయకు" అని చెప్పాలి.

ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే, దివ్య చైతన్యం సంపూర్ణంగా స్వంతం చేసుకుంటే, శ్రీ మాత సంకల్పానికి, సాధకుడి సంకల్పానికి మధ్య ఎటువంటి తేడా ఉండదు. నీ సంకల్పానుసారంగా శ్రీమాత పనిచేసేలాఉండాలంటే, సాధకుడు మహాకాళి అంటే భయపడకూడదు, ఆమె మాధుర్యాన్ని మాత్రమే కోరుకోవాలి. అతను మహాకాళి కొట్టే దెబ్బలను ఒక వరంలా తీసుకోగలగాలి. అతను ఆమె దూరదృష్టిని, నిర్ణయాలు తీసుకునే శక్తిని, అలాగే ఆమె మాటను కూడా విశ్వసించాలి, లేదంటే ఆమె సాధకుడి అహానికి సహించలేనిది ఏదైనా చెప్పినప్పుడు లేదా చేసినప్పుడు ఆ అహంకారం తనలోతానునలిగిపోవడం, తనను తాను సమర్థించుకోవడం, ఆమెను రకరకాల మాటలు అనడం, తమకు నచ్చినది ఆమె చేయనప్పుడు ఇలా చేయడం ఆశ్రమంలో కొంతమందికి అలవాటుగా మారింది. ఈ విధంగా అన్ని బాధలను తట్టుకునే వైఖరిని కొంతవరకైనా తీసుకోగలిగినవారు ఇక్కడ చాలా తక్కువ, కాని శ్రీ మాత అటువంటి ఓరిమి కలవారితోనే సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. భిన్నమైన స్వభావం ఉన్న వారితో, ఆమె వ్యవహారం భిన్నంగా ఉంటుంది - ఎందుకంటే ఆమె ప్రతి ఒక్కరితో వారి స్వభావానికి అనుగుణంగా వ్యవహరించవలసి ఉంటుంది.

వీరి మధ్య ఉన్న ముఖ్యమైన వ్యత్యాసం.

చండీ (శ్రీదేవీ మహాత్మ్యం)లో వర్ణించిన మహాకాళి రూపానికి శ్యామా రూపానికిగల ముఖ్యమైన తేడా ఏమిటి?

ఈ కాళి, శ్యామా మొదలైన వారు ప్రాణికం ద్వారా కనిపించే సాధారణ రూపాలు. అధిమానసంలో ఉద్భవించిన నిజమైన మహాకాళి రూపం నలుపో, చీకటో లేదా భయంకరమైనదో కాదు, బంగారువన్నెకలిగి సౌందర్యంతో నిండి ఉంటుంది, అయినప్పటికీ అసురులకు జయింప శక్యం కానిది.

కొన్నిసార్లు శ్రీమాతను మహాకాళి రూపంలో లేదా అతీంద్రియ విశ్వమాతగా దర్శిస్తాను. కానీ నేను ఆమెను తెలుపు రంగులో చూస్తాను. కాళిని శ్యామా అని పిలుస్తారు ఎందుకంటే ఆమె రంగు నలుపు, కానీ నేను తెల్లగా చూశాను. ఇది ఎందుకు?

మహాకాళి, కాళి ఒకేలా ఉండరు, కాళిది ఒక చిన్న రూపం. మహాకాళి సాధారణంగా ఉన్నత చైతన్య స్థాయిలో బంగారువన్నెతో కనిపిస్తుంది.

మహేశ్వరి సహజ స్థానం మనస్సుకు పైన ఉండే ఉన్నత చైతన్యంలో ఉంది, ఎందుకంటే ఆమె దైవం యొక్క విశాలత, వైభవం, జ్ఞానం. మహాకాళి చాలా సహజంగా శక్తి యొక్క ఉపకరణమైన ఉన్నత ప్రాణికం ద్వారా పనిచేస్తుంది. మహాలక్ష్మి హృదయం ద్వారా పనిచేస్తుంది, ప్రస్తుతం నీ విషయంలో ఆమె మనస్సు ద్వారా పనిచేస్తోంది, అయితే సాధారణంగా అలా జరగదు. సాధారణంగా మనసు ద్వారా పనిచేసేది మహాసరస్వతి.

కాళి, యుద్ధం, న్యాయం

భూమి వాతావరణంలో నిజంగానే ఒక కాళి ఉంది, ఆమె భూసంబంధమైన విషయాలతో వ్యవహరిస్తుంది, కాని ఆమె స్వతంత్రంగా పనిచేస్తుంది అని చెప్పలేము, ఆమె మహాకాళి యొక్క వ్యక్తీకరణ కాదు. కానీ ఆమెకు పూర్తిగా విధేయురాలు, ఆమె ప్రధాన లక్షణాలను కూడాకాళి కలిగి ఉంది. అవి శక్తి సామర్థ్యాలలో కొంత తక్కువ స్థాయిని కలిగి ఉంటాయి, కానీ అవి ఉన్నాయి, మహాకాళీలో స్వభావసిద్ధంగా ఉండే సౌందర్యం కూడా కాళిలో ఉంటుంది.

బహుశా మీలో కొంతమందికి ఆ మహాకాళితో సంబంధాలు ఉండి ఉండవచ్చు. ఆమె ప్రతీకారం తీర్చుకోదు, తనను ప్రేమించే వారికి ఎప్పుడూ హాని చేయదు, తనకు తగినంత గౌరవం, శ్రద్ధ చూపని దేశాలపై ఆమె అంటువ్యాధులతో దాడి చేయదు. కానీ ఆమెకు హింస అంటే ఇష్టం, ఆమెకు యుద్ధం అంటే ఇష్టం, అణచివేత ఆమె పద్ధతి.

*

ప్రకృతి యొక్క అపారమైన విధ్వంసాలు, భూకంపాలు, అగ్నిపర్వత విస్ఫోటనాలు, తుఫానులు, వరదలు మొదలైన అన్ని విధ్వంసాల వెనుక, మానవసంబంధమైన హింసాత్మకమైన విధ్వంసాలు, యుద్ధాలు, విప్లవాలు, తిరుగుబాట్ల వెనుక, పరివర్తన పురోగతిని సాధించడానికి భూవాతావరణంలో పనిచేసే కాళి శక్తిని నేను దర్శిస్తున్నాను.

*

సారాంశంలో మాత్రమే కాదు, సాక్షాత్కారంలో కూడా ఆమె ఆసాంతం దివ్యమైనదే, స్వభావరీత్యా కూడా విధ్వంసాలకు అతీతంగాఉంటుంది, వాటిచే ఆమె స్పృశించబడకుండా ఉంటుంది. అందువల్ల విపత్తు యొక్క పరిధిలో కొంత అసంపూర్ణత ఉంటుంది.

*

ఈ విధ్వంసాలు పునరావృతం కాకుండా నిరోధించడానికి సరైన మార్గం వాటి నుండి గుణపాఠం నేర్చుకుని అవసరమైన పురోగతి సాధించడమే.

మహాకాళి రౌద్రం

నా ప్రియమైన అమ్మా,

ఆశ్రమంలో ఒక ప్రతికూల శక్తి ఉంది, అది ఒక ఆశ్రమ వాసి నుంచి వేరొకరికి వెళుతుంది, అది నాశనం చేయడాన్ని కోరుకుంటుంది. ఆశ్రమ వాసులు ఆశ్రమాన్ని విడిచిపెట్టినప్పుడు, అది వెళ్ళదు. అది మరింత హింసాత్మకంగా మారుతుంది. ఆశ్రమ వాసులు నమ్మకంగా, నిజాయితీగా ఉంటే, అది ఒక్క క్షణంలో వెళ్ళిపోతుంది.

ఈ మొండి శక్తిని తరిమికొట్టి, ఆశ్రమాన్ని మన రోజువారీ సమస్యల నుండి విడిపించడానికి, ఆ యోధురాలైన అమ్మ, మహాకాళిలోని అత్యంత తీవ్ర ప్రేమతో కలిసిన కోపాన్ని కోరుతున్నాను.

మహాకాళి కోపం ఎప్పటికప్పుడు వ్యక్తమయి, బాగా పనిచేస్తుంది, కానీ దాని ప్రభావం కొనసాగదు, ఎందుకంటే ప్రతికూల శక్తికి ప్రతిస్పందించే వారు నిజంగా నివారణ కావాలని కోరుకోరు. వారు నిజాయితీపరులు కాదు.

మనం నిశ్శబ్దంగా, నమ్మకంగా ఉండాలి, భగవంతుని కృపపై అచంచల విశ్వాసం, నమ్మకాలతో ఉండాలి.

*

భగవత్ కృప వచ్చింది అనటానికి సంకేతాలు ఏమిటి? సాధకుడు తన బాధ్యతని భగవత్ కృపకు అప్పగించిన వెంటనే భగవత్ కృప సాధనకు సంబంధించిన పూర్తి బాధ్యతను తీసుకుంటుందా? లేకపోతే, అది ఎప్పుడు పూర్తి బాధ్యతను తీసుకుంటుంది?

వ్యక్తి పూర్తి నిజాయితీతో కలసిన సంపూర్ణ శరణాగతితో, భగవత్ కృపకు అడ్డురాకుండా పూర్తి బాధ్యతను ఇస్తే. ఎంతమంది అలా చేయగలరు? ("భాధ్యతను ఇస్తున్నాను" అనే) ఒక్క మాట ద్వారానో లేదా మానసిక దృక్పథాన్ని అలవరచుకోవడం ద్వారానో అది సాధ్యం కాదు.

భగవంతుని అన్నీ చేయమని, అన్ని కష్టాలు, పోరాటాల నుండి తనని రక్షించమని పిలవడం ఆత్మవంచన, అది స్వేచ్ఛ, పరిపూర్ణతకు దారితీయదు.

కాళీ శక్తి

ఈ జనులు మీకు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడినప్పుడు, నాలో అనేక నాలుకలతో కూడిన పెద్ద జ్వాల ఉదయిస్తున్నట్లు నాకు అనిపిస్తుంది, ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తి విధేయుడిగా మారుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

నువ్వు ప్రేరేపించేది కాళి శక్తి అయి ఉండాలి.

శ్రీ అరొబిందో గురించి X రాసిన లేఖలోని నిర్లక్ష్య- అసభ్యతల గురించి నా ప్రతిస్పందనకు సంబంధించిన ఒక ప్రశ్నను నేను మిమ్మల్ని అడగాలనుకుంటున్నాను. చాలా సంవత్సరాల క్రితం నా మహిళా స్నేహితురాలు మీ ఇద్దరి గురించి అసభ్యకరంగా మాట్లాడిన సందర్భం నాకు గుర్తుంది. నేను ఆమెను వెంటనే నా మాటలతో అడ్డుకున్నాను, కానీ నాలో కోపం రగులుతూనే ఉంది. అది నా హృదయం నుండి దూకిన అగ్ని కత్తిలా ఉంది, గంటల తరబడి దెబ్బకొడుతూనే ఉంది. నా మనస్సు దానిని ఖచ్చితంగా నిర్దేశించడానికి మాత్రమే ఉపయోగపడింది. అసలు హింసలో దాని పాత్ర చాలా తక్కువ. మరుసటి రోజు ఆ మహిళ నీళ్ళవిరేచనాలతో భయంకరంగా బాధపడింది.

నిన్న Y రాసిన లేఖ చదివిన వెంటనే నా గుండెలోంచి అలాంటి జ్వాలే బయటకు రావడం మొదలైంది. ఆజ్వాల అతని డైరీని లక్ష్యంగా చేసుకుని, దాని భవిష్యత్తును బూడిద చేసిందనడంలో నాకు ఎలాంటి సందేహం లేదు. కానీ నాకుY ని నాశనం చేయాలనే ఆలోచన వచ్చి నప్పటికీ, ఆ ఆవేశపూరిత దాడిని నేను ప్రోత్సహించలేదు. ఒక వ్యక్తిపై అలా దాడి చేయడం సరైనదేనా అని నేను ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాను. కొన్ని సార్లు ఆ విషయంలో నన్ను నేను పూర్తిగా సమర్ధించుకున్నాను. మరికొన్ని సార్లు నా జ్వాలా ఖడ్గాన్ని మీకు, శ్రీ అరొబిందోకు సమర్పించి, దానిని Y వైపు కేంద్రీకరించే బదులు మీ ఇద్దరి ఆలోచనకు, ఉపయోగానికి వదిలేయాలని నాకు అనిపించింది. మీ నుండి నాకు కొన్ని మార్గదర్శకమైన మాటలు లభిస్తే నేను కృతజ్ఞుడిని. నేను కేవలం కోపంతో కూడిన విస్ఫోటనం వలన మాట్లాడటం లేదని దయచేసి గుర్తుంచుకోండి: నాశనం చేయాలనుకునే ఏదో శక్తి, నాశనం చేసే శక్తి తనకు ఉందని భావించే ఏదో శక్తి అక్కడ ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. నా స్వంత వ్యక్తిగత ప్రయోజనాల కోసం దాన్ని ఉపయోగించాలని నేను ఎప్పుడూ అనుకోను.

కాళీ శక్తి పనితీరు వల్లే నీలో ఈ జ్వాల ప్రజ్వలిస్తోందని, నిర్దేశిస్తుందని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. దాని చర్యలో తప్పు ఏమీ లేదు, ఇది నీ వ్యక్తిగత కోపం కాదు, దివ్య శక్తి కోపం. దానిని పని చేయడానికి అనుమతించాలి, నిజానికి, నువ్వు దానిని ఆపాలనుకున్నా కూడా అది నీలో జ్వలించకుండా ఆపలేవని నేను భావిస్తున్నాను. ఆ వ్యక్తి దానిని తనపైకి తీసుకున్నాడు, జరుగుతున్న దానిలో ఎటువంటి తప్పు లేదు, దాని బాధ్యత అతనే వహించాలి. అయితే, దీనిని ఏ వ్యక్తిగత లక్ష్యం కోసం లేదా ఏ స్వీయ గౌరవం కోసం ఉపయోగించకూడదు.

*

ఉత్సాహభరితమైన, చురుకైన ప్రేమ

మదర్ లోపలి అన్ని అంశలలోకి, కాళి అత్యంత శక్తివంతంగా ఉత్సాహ భరితమైన, చురుకైన ప్రేమను వ్యక్తపరుస్తుంది, ఆమె కొన్ని సార్లు భయంకర రూపాన్ని కలిగి ఉన్నప్పటికీ, ఆమె తనలో సర్వశక్తిమంతమైన ప్రేమకి సంబంధించిన బంగారు శోభను కలిగి ఉంటుంది.

*

కాళి మనస్సులో అరుదుగా పని చేస్తుంది. ఉన్నత తలాలలో ఆమె పురోగతి, పరివర్తన వైపు నెట్టే ప్రేమ శక్తి ప్రాణిక తలంలో ఆమె అబద్ధం, కపటత్వం, దుష్ట సంకల్పాలను నాశనం చేసే శక్తి.

*

మంచిది, సత్యమైనది, ప్రగతిశీలమైన ప్రతిదీ ఆమె ద్వారా ఎప్పుడూ నాశనం చేయబడదు. దీనికి భిన్నంగా, ఆమె దానిని రక్షించి పరిపోషిస్తుంది.

*

అమ్మా, శ్రీ అరొబిందో తమ "ద మదర్" పుస్తకంలో వివరించిన విధంగా మదర్ నాలుగు శక్తుల గురించి స్పష్టంగా తెలుసుకోవడానికి నాకు సహాయం చెయ్యండి.

అధిమనస్సుకు పైన ఉన్న తలాలలో, ఉన్నత ప్రాంతాలలో, చాలా సరళమైన మదర్ శక్తులు అంశలు సరళ రూపాలతో ఉంటాయి, బహుళ అవయవాలతో ఉండవు.

అన్ని వివరాలు సంక్లిష్టతలు, అదృశ్య గుణాలకు ప్రతీకాత్మక వ్యక్తీకరణ ఇవ్వడానికి ఎక్కువగా మనుషులు జోడించిన రూపాలు.

*

దివ్య ప్రేమ రేకులు

సృష్టిలో మహాకాళి దివ్య ప్రేమను వ్యక్తపరుస్తుంది. కానీ ఈ ప్రేమ చాలా శక్తివంతమైనది, ఉత్కృష్టమైనది, చాలా మంది మనుషులు దీనికి భయపడతారు.

*

ఈ కాళీ పూజ రోజున మీరు మాకు మహాకాళిగా కనిపించినప్పుడు, నా హృదయం ఒకే ప్రార్థనతో ఉప్పొంగుతుంది: మహాకాళి కొట్టే "దెబ్బలు(మన) భౌతికంలో తిరుగుబాటు చేసే వాటిని బలంగా, పరిపూర్ణ సత్యంగా మారుస్తాయి. వంకరగా, వక్రంగా ఉన్న వాటిని సరిచేస్తాయి. అపవిత్రమైన లేదా లోపభూయిష్టమైన వాటిని బయటకు నెట్టివేస్తాయి" అని నేను గ్రహించుగాక.

నా ప్రియమైన బిడ్డా,

ఈ రాత్రి నేను దివ్య ప్రేమ రేకులను ఇచ్చాను ఎందుకంటే మహాకాళి తన పిల్లల పట్ల చూపే ప్రేమ కంటే గొప్పది ఏదీ లేదు.

మహాకాళి వర్ణనలు

మహాకాళి బంగారు కాంతి :

ఈరోజు ప్రణామం వద్ద మదర్ నుండి బంగారు దారం లాంటి కాంతి నా వైపు వస్తున్నట్లు చూశాను, కానీ అది కొద్దిసేపటికే మాయమైంది. ఒకసారి ఆమె మెట్లు దిగే ముందు, మేడ మీద నిలబడి ఉన్నప్పుడు, నేను ఈ కాంతిని చాలా స్పష్టంగా చూశాను. ఈ కాంతి లోపలి నుంచా లేక బయటి నుంచా?

నేను దానిని కొంతసేపు మాత్రమే చూశాను కాబట్టి, నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోతున్నాను.

బంగారు కాంతి సాధారణ మనస్సు కంటే ఉన్నత తలాలలో ఉన్న దివ్య సత్య కాంతి దీని మూలం అతిమానస తలం. ఇది మనస్సు కంటే పైన ఉన్న మహాకాళి కాంతి కూడా. బంగారు కాంతి కూడా తరచుగా తెల్లటి కాంతి వలె మదర్ నుండి వెలువడటం కనిపిస్తుంది.

*

బంగారు కాంతి రేఖ హృదయాకాశం చుట్టూ ఉన్న ఉన్నత దివ్య సత్య కాంతి రేఖ, వజ్ర సమూహం ఆ హృదయాకాశంలోకి నెడుతున్న మదర్ కాంతి, అందువల్ల ఇది ఈ శక్తులు చైత్య -భావోద్వేగ కేంద్రంలో పనిచేస్తున్నాయనడానికి సంకేతం.

*

ఒక రాత్రి నేను పైనుండి క్రిందికి వస్తున్న పసుపు తెలుపుల కలగలుపు రంగు, చల్లగా, ప్రశాంతంగా ఉన్న ఒక విశాల కాంతిని చూశాను, ఉన్నత మనస్సుకి సంబంధించిన కాంతినా లేక ఏదైనా ఆధ్యాత్మిక చేతనకి సంబంధించిన కాంతినా నేను చూచింది.

*

ఇది పసుపు రంగుకి సంబంధించిన గాఢతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. బంగారు తెలుపు రంగులో ఉంటే అది మనస్సు పైన వుండే తలం నుండి వస్తుంది, మహేశ్వరి మహాకాళి శక్తుల కలయికని సూచిస్తుంది. ఉన్నత మనస్సు రంగు లేత నీలం

*

కృష్ణుని వెలుగు

కాంతులు కొన్ని శక్తుల చర్యను సూచిస్తాయి, సాధారణంగా కాంతికి సంబంధించిన రంగు ద్వారా సూచించబడతాయి. తెల్లటి నీలం రంగును శ్రీ అరొబిందో కాంతి లేదా కొన్నిసార్లు శ్రీకృష్ణుడి కాంతి అని పిలుస్తారు.

CWSA 30: 126

*

తెలుపుతో కలసిన నీలం రంగు కృష్ణుడి కాంతి లేదా నాది. లోతైన నీలం రంగులు తరచుగా ఉన్నత చేతన నుండి వచ్చే కాంతిని సూచిస్తాయి.

CWSA 30:126

*

నీలి కాంతికి అర్థం రంగుకు సంబంధించిన ఖచ్చితమైన లక్షణం, దాని గాఢత, ప్రధాన లక్షణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. తెలుపుతో కలసిన నీలం రంగు (చంద్రకాంతి లాంటి దానిని) కృష్ణుని కాంతి లేదా శ్రీ అరొబిందో కాంతి అని పిలుస్తారు-లేత నీలం తరచుగా ప్రకాశిత మనస్సుది ఉన్నత మనస్సుకి మరొక లోతైన నీలం ఉంది. మరొకటి, ఊదా రంగుకు దగ్గరగా ఉంటుంది, ఇది ప్రాణికంలో శక్తికి సంబంధించిన కాంతి.

CWSA 30:126

*

కృష్ణుడి కాంతులు వివిధ రకాలుగా ఉంటాయి లేత వజ్ర నీలం, వంగరంగు నీలం, ముదురు నీలం మొదలైనవి. అది ఏ తలానికి సంబంధించిన స్థాయిలో వ్యక్తమవుతుందో అన్న దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWSA 30:126

*

వజ్ర నీలం అనేది అధి మనస్సులో కృష్ణుడి కాంతి....

CWSA 30:126

*

కృష్ణుడి కాంతిలో తెలుపుతో కలసిన చంద్రకాంతి నీలం ఉంది వంగరంగు నీలం భక్తికి, గాఢంగా ఉన్న నీలం భౌతిక మనస్సుకి, ఉన్నత మనస్సుకి నీలమణి నీలం ఇలా అనేకం వున్నాయి.

CWSA 30:126

*

నీలిరంగు ఎల్లప్పుడూ కృష్ణుడి కాంతి సూచించదు.

CWSA 30:126

*

నిజానికి ఊదా రంగు దివ్య కరుణకి సంబంధించిన రంగు లేదా కాంతి, అలాగే కృష్ణుడి కృప కూడా.

CWSA 30:126

*

ఆధ్యాత్మిక శక్తి సహజంగానే శరీరంలో కంటే దాని స్వంత స్థాయిలో స్వేచ్ఛగా ఉంటుంది. బంగారు రంగు ఇక్కడ మహాకాళీ శక్తిని సూచిస్తుంది, ఇది శరీరంలో పనిచేయడానికి అత్యంత బలమైనది.

CWSA 30:126

*

మదర్ కాంతి తెల్లగా ఉంటుంది ముఖ్యంగా వజ్రపు తెలుపు. మహాకాళి రూపం సాధారణంగా బంగారు రంగులో ఉంటుంది, చాలా ప్రకాశవంతమై, గాఢమైన బంగారు రంగులో ఉంటుంది.

CWSA 32:267

*

ఇది బంగారు తెలుపు, ఇది మనస్సుకు పైన ఉన్న తలం నుంచి వస్తుంది, ఈ కలయిక మహేశ్వరి మహాకాళి శక్తిని సూచిస్తుంది.

CWSA 32:268

*

వేణువు పట్టుకున్న బాలుడు శ్రీ కృష్ణుడు, దివ్య ఆనందం నుండి ప్రపంచ నాటకంలోకి దిగివచ్చిన భగవంతుని రూపం. అతని వేణు గానం మర్త్య జీవితపు అజ్ఞాన నాటకాన్ని మార్చి, దాని స్థానంలో తన దివ్య ఆనంద లీలను తీసుకువచ్చి, స్థాపించే పిలుపు. ఆ పిలుపును విని దానిని అనుసరించింది నీలోపలి చైత్య పురుష.

CWSA 30:126

*

కృష్ణుడి రక్షణకు సంబంధించిన ప్రకాశం ఊదా, అందుకే, చాలా సహజంగా, అది నీకు శాంతిని కలిగించింది. కృష్ణుడితో సహవాసంలో ఉన్నప్పుడు తాను దానిని ఎల్లప్పుడూ చూచేవారు, ఇప్పుడు దానిని, ఇప్పుడు కూడా అది ఆశ్రమాన్ని ఆవరించి ఉండటం నిరంతరం చూస్తున్నాను అని మదర్ చెప్పారు.

CWSA 30:157

*

మహాకాళి కాళి ఒకటి కాదు, కాళి నిమ్న స్థాయి రూపం. మహాకాళి సాధారణంగా ఉన్నత స్థాయిల్లో బంగారు రంగుతో కనిపిస్తుంది.

CWSA 28:460

*

నీలం బంగారం కలిసిన రంగు, కృష్ణుడు దుర్గ మహాకాళికి సంబంధించిన సమిష్టి ఉనికిని సూచిస్తాయని నేను చెప్పాను.

CWSA 30: 122

*

కృష్ణ చైతన్యం ఒక వాస్తవికత, కానీ కృష్ణుడు లేకపోతే, కృష్ణ చైతన్యం ఉండదు: కృష్ణుడు ఒక పురుషుడు, ఒక వ్యక్తి, మనం ఆయనను కలిసేది దివ్య వ్యక్తి రూపంగానే, అతని స్వరాన్ని వింటాం, అతనితో మాట్లాడతాం, అతని సన్నిధిని అనుభవిస్తాం.

CWSA 28:482

శ్రీ అరవిందుల తేజస్సు

కృష్ణుడు అతి మనస్సు వెలుగు కాదు. స్వయంగా అతిమనస్సు, ఆనందాలను తీసుకు రాకపోయినా, వాటి అవతరణకు సన్నద్ధం చేసే అధిమనస్సు అధిదేవత అవతరణ, కృష్ణుని అవతరణ. కృష్ణుడు ఆనందమయుడు. తన ఆనందంవైపు పరిణామాన్ని అధిమనస్సు ద్వారా నడుపుతూ దానికి ఆధారభూతుడై ఉన్నాడు.

*

మనస్సులో కృష్ణుని వెలుగు, ప్రాణికంలో కృష్ణుని వెలుగు, అదొక ప్రత్యేక వెలుగు. దానిని గురించి మనమిక్కడ మాట్లాడుతున్నాం. మనస్సులో కృష్ణుని వెలుగు, స్పష్టతను, అంధకారం నుండి మానసిక తప్పిదం నుండి వక్రత నుండి స్వేచ్ఛను ప్రాప్తింప జేస్తుంది. ప్రాణికంలో విపత్కరమైన దానంతటిని అది తొలగించి వేస్తుంది. అదెక్కడ ఉంటే అక్కడ ఒక పరిశుద్ధ, దివ్య సుఖ సంతోషాలు ఉంటాయి.

శ్రీ అరవిందులు

కాళి ప్రతిమలకు సంబంధించిన గాథలు

మహాకాళి ప్రతిమకు సంబంధించిన కథలు యథార్థేలేనా? ఏ కథలు? బిడ్డా, వందలాది కథలు ఉన్నాయి. ఏ కథల్ని గురించి నీవు మాట్లాడుతున్నావు? ఏ మహాకాళి? ఆమెలాంటి ప్రతిమలా, విగ్రహాలా? విషయాలను చూచే మానవ విధానమిది. ఆమె అలా వుండదు.

ఉన్నతతర సత్యతలో ఆది జీవులున్నాయని, అవి ఒక ప్రత్యేక రకమైనవని ఒకసారి నీకిదివరకే చెప్పాననుకొంటున్నాను. అవి పదార్ధ సంబంధ క్షేత్రాలలోనికి భువికి దగ్గర దగ్గరగా అధికాధికంగా అభివ్యక్తమౌతున్న కొద్దీ, విభిన్న రూపాలను ధరిస్తాయి. విచిత్ర రీతిలో అనేకంగా అవుతాయి. ఇక్కడ శ్రీ అరవిందులు చెప్తున్న అధి మనస్సులో కూడా అభివ్యక్తమౌతాయి. అక్కడ రూపం మరింత కొట్టొచ్చినట్లుగా, మరింత ఖచ్చితంగా అదే సమయంలో శక్తి సామర్ధ్యాలు తగ్గిన దానిలా తయారవుతుంది. అధి మనస్సు నుండి, మానవ మనస్సులోనికి, అంటే ఐహిక మనస్సులోనికి క్రిందికి వస్తాయి. ఉదాహరణకు, దయనీయమైన మహాకాళినే తీసుకో, ఒకదానిని మించి మరొకటి, భయంకరంగా ఉండే అనేక కాళిలు ఉన్నాయి. కొన్ని సమయాల్లో అవి బాగా జుగుప్సాకర జీవులుగా కన్పిస్తాయి. అవి పూర్తిగా మానవ నిర్మిత రూపాలు. అంటే బాహ్య రూపాలు మానవ ఊహారూపాలు, రూప నిర్మాణంలో మానవ మనస్సు సామర్థ్యాన్నను సరించి తయారు చేయబడినవి. అందులోనే మహాకాళి శక్తికి సంబంధించి ఒక స్పష్ట ప్రతిబింబం ఉండిఉండవచ్చు. కాని అది కూడా ఎంతో కళ తప్పిపోయి, వికృతమై, కుంచింపబడి, మానవ చేతన పరిధిలోనికి తీసుకురాబడింది. నిజం చెప్పాలంటే అది తానే అని ఆమె కూడా అంగీకరించక తిరస్కరిస్తుంది. ప్రతిమల రూపంలో, సాధ్యమైన అన్ని

భయంకర రూపాలను చూచాను. ప్రతిమల గురించి మనం మాట్లాడకపోవడం మంచిది. గొప్ప కళాకారులు వాటిని గనుక తయారుచేస్తే కొద్దిపాటి అందమైన ఇంకా మిగిలి ఉండేది. కాని అవి సాధారణంగా అధికంగా పులిమిన రంగురూపాలు, అసలుదేమీ ఉండదు. (విగ్రహాలు లేక చిత్రపటాలు) ఒక ఆలయంలో ప్రతిష్టించే ప్రతిమలకు సంబంధించి, మతపరమైన ఒక క్రతువు నిర్వహిస్తారు. ఒక పరలోక చేతనను ఈ రూపాలలోనికి ఆవాహన చేస్తారు. అది అసలు సూత్రం. "ఇది చెక్క ముక్క కాదు. ఇదొక రాయి కాదు, ఇదొక చిత్రపటం కాదు, మతపరమైన క్రతువు క్రిందికి తీసుకొచ్చిన శక్తి ఇక్కడుంది. దానితో నీవు మాట్లాడవచ్చు." ఇది సరే, కాని పురోహితుని స్వభావం తెలిసి ఉండాలి, అతని గుప్త జ్ఞానం, ఏ శక్తులతో ఆతనికి సాన్నిహిత్యం ఉన్నదో కూడా తెలిసి ఉండాలి. కనుక అలాంటివి చాలా విషయాలు ఉన్నాయి. (క్రతువు నిర్వహించిన వ్యక్తి బుద్ధిలేని అజ్ఞాని అయితే, ఏమీ శక్తిలేనివాడైతే, అతనేమీ క్రిందికి తేలేడు, కేవలం కపట నాటకం, కాని ఇది చాలా అరుదు. తరచుగా జరిగేదదే అని చెప్పడం లేదు, అది చాలా అరుదు, సాధారణంగా కొంతఉండవచ్చు. కానీ స్వభావం, ఈ ఏదో దాని లక్షణం, అనంతంగా మారుతుంది, కొన్ని సమయాల్లో కొంచెం చికాకు కలిగిస్తుంది. నేను మహాకాళిని ఉదాహరణగా చూపాను. ఎందుకనంటే, మహాకాళిని గురించిన, మానవ చేతనలోని అవగాహన ప్రత్యేకించి భయంకరంగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు, మహాసరస్వతి లాంటి ఇతర దేవేరుల విషయంలో, సకల విధ కళాత్మక, సాంస్కృతిక, తదితర సామర్థ్యాలను ఆపాదించడంలో అంత భయానకమైనది ఉండదు. కాని ప్రత్యేకించి మహాకాళి విషయంలో శక్తి, ఒత్తిడి కలిగించే శక్తి, పోరాట శక్తి విషయంలో చాలా భయంకర రూపం ఉంటుంది. అవి క్రిందికి తీసుకొచ్చేది, వాటిని పూజించేవారికి కొంచెం ప్రమాదాన్ని కూడా కలిగిస్తాయి. భారత దేశానికి వచ్చిన తరువాత అసంఖ్యాకమైన కథలు విన్నాను. అసంఖ్యాక ప్రతిమలతో సంపర్కం కలిగింది. వాళ్ళ ఇళ్లల్లో కాళిని పూజించే వాళ్లు, అందువల్ల భయంకర పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్న అనేక మందిని నేనెరుగుదును. వాళ్ళను సదా హెచ్చరిస్తూనే ఉండేదానను. 'మీ దురదృష్టాలకు మహాకాళి బాధ్యురాలని అనుకోకండి. వాటికామె బాధ్యురాలు కాదు' అని వాళ్ళకు చెప్పాను. మీరు కాళి అని మీ ఇంట్లో ఉంచుకొన్నది, ఏదో రకమైన, ప్రతీకార ధోరణి కలదై

ఉండవచ్చు, బహుశా చాలా అసూయ గల, తీవ్ర దుశ్చింతన గల పగ తీర్చుకోవాలనే బలమైన పిశాచమై ఉండవచ్చు. పైగా నీకు దాని యందు విశ్వాసమున్నది గనుక, సాధారణంగా అదొక ప్రాణిక శక్తియై ఉంటుంది గనుక, నిజంగా ప్రమాదకార పర్యవసానాలుండవచ్చు అని వాళ్ళకు చెప్పాను. సకల విధాలైన దురదృష్ట అనుభవాల తరువాత, మహాకాళి విగ్రహాన్ని తీసుకుపోయి గంగానదిలో విసరివేచిన వాళ్ళను నేనెరుగుదును. అదే సమయంలో పిశాచి నుండి ఏదో రకమైన స్వేచ్ఛ పొంది ఉంటే, మొత్తం నష్టం అదృశ్యమైపోయేది. కాని వాళ్ళు చేసిన పనికి కొంతమంది చాలా భయంతో ఉండేవారు, వాళ్ళకు చెడు ప్రభావాలు కొనసాగేవి.

CWM 4:396-97

దేవుళ్ళు, దేవేరులు, దేవాలయాలు

సమస్త మతపరమైన స్మారక చిహ్నాలలో అత్యున్నత మతానికి సంబంధించిన స్మారక చిహ్నాలలో, అది ఫ్రాన్సులో కావచ్చు మరే ఇతర దేశంలోనైనా లేక జపాన్‌లోగావచ్చు, ఎప్పుడూ అదే దేవాలయాలు లేక చర్చిలు గాదు, లేక అదే దేవుళ్ళు గాకపోయినా స్వల్ప భేదంతో నా అనుభవం ప్రతిచోటా ఒక్కటే. చర్చిలో ఏ విధమైన, కేంద్రీకృత శక్తియైనా, పూర్తిగా భక్తుల విశ్వాసం మీద, విశ్వాసుల మీద ఆధారపడి ఉండేది. వాళ్ళచట సంవేదించే శక్తికి, నిజంగా అక్కడున్న శక్తికి మధ్య భేదం ఉండేది. ఫ్రాన్సుకు సంబంధించిన అత్యంత సుందరమైన బిషప్ పీఠాలలో ఒకదానిని చూచాను. కళాత్మక దృక్కోణం నుండి చూస్తే ఊహించగలిగిన అత్యద్భుత స్మారక చిహ్నాలలో ఒకటి అది. అత్యంత పవిత్ర ప్రదేశంలో, బ్రహ్మాండమైన నల్లని సాలీడును, ప్రాణిక లోక సంబంధ సాలీడును చూచాను. అది తన గూడును ఆ మొత్తం స్థలమంతా విస్తరింపజేసింది. చేరే జనం భక్తి, వాళ్ళ ప్రార్ధనలు, వగైరా అంతటి నుండి వెలువడే సమస్త శక్తుల్ని పీల్చివేసుకొంటున్నది. అదేమంత ఆనందించవలసిన దృశ్యం గాదు. అక్కడున్న జనం, ప్రార్థించే వాళ్ళు ఒక రకమైన దివ్య స్పర్శను పొందేవాళ్ళు. వారి ప్రార్ధనల నుండి సకల విధాలైన, అవహేళనాత్మకమైన వాటిని స్వీకరించేవారు. అయినా అసలక్కడున్నదే ఇది. కాని అందులో వున్న చెడును కూడా ఎంతో కొంత శుభప్రదమైనదిగా చేసే విశ్వాసం వాళ్ళకున్నది. యథార్థానికి వాళ్ళదగ్గరకెళ్ళి వాళ్ళతో 'భగవంతుని

ప్రార్థిస్తున్నానని నీవనుకొంటున్నావా? అదొక పెద్ద ప్రాణిక సాలీడు, అది నీ సమస్త శక్తులను ఆరగిస్తోంది' అని చెప్తే, అదేమంత ఉచితమైన పనిగా వాళ్ళకు అన్పించదు. ప్రతిచోటా, ఎప్పుడూ జరుగుతున్నదదే. అక్కడుండేదాకా ప్రాణిక శక్తి, ఎందుకనంటే ఈ ప్రాణిక జీవులు మానవ భావావేశాల కంపనాన్ని ఆరగిస్తాయి. చాలా కొద్దిమంది, చాలా తక్కువ మంది, అతి తక్కువ మంది చర్చికి లేక దేవాలయానికి, యథార్థమత పరమైన అనుభూతితో వెళ్తారు. అంటే, భగవంతుని ప్రార్థించడానికి, ఆయన దగ్గర్నుండి దేన్నైనా అర్థించడానికి గాక, తమను తాము అర్పించుకోవడానికి, కృతజ్ఞతలు తెలుపడానికి, ఆకాంక్షించడానికి, తమను తామిచ్చివేసుకోవడానికి వెళ్తారు. అలా చేసేవారు, పది లక్షల మందిలో ఒక్కరు కూడా ఉండరు. అందుచేత వాతావరణాన్ని మార్చే శక్తి వాళ్ళకుండదు. బహుశా వారక్కడున్నపుడు, ఎలాగోలా ముందుకు వెళ్తారు, చీల్చుకొని ముందుకు ఎక్కడికో పోయి, దివ్యమైన దేనినో స్పర్శిస్తారు. కాని వెళ్ళేవాళ్ళలో చాలామంది మూఢనమ్మకాన్ని బట్టి, అహంకారాన్నను సరించి, స్వలాభాపేక్షననుసరించి వెళ్తారు. ఈ రకమైన వాతావరణాన్నే అక్కడ నెలకొనేటట్లు చేస్తారు. దీన్నే నీవు చర్చికి, దేవాలయానికి వెళ్ళినప్పుడు విశ్వసిస్తావు. నీవు చాలామంచి సంవేదనతో అచటికి వెళ్ళినప్పుడు మాత్రమే "ధ్యానించడానికెంత మంచి స్థలం" అని అనుకొంటావు.

విచారిస్తున్నాను, కాని విషయం అది ఒక్క మాట చెప్తున్నాను, ప్రతిచోట కొద్దిగా ఈ యోగాన్ని కావాలనే ప్రయత్నించాను. కొన్ని చాలా చిన్న ప్రదేశాలను ఒక కుగ్రామ చర్చి లాంటి వాటిని నేను చూసి ఉండవచ్చు. అక్కడ ధ్యానించడానికి, చాలా నిశ్చలంగా వున్న, చాలా నిశ్శబ్దంగా వున్న అతి కొద్ది ప్రాంతాన్ని చూచాను. అక్కడ కొంత ఆకాంక్ష ఉంది. కాని ఇది ఎంతో అరుదు! ఇటలీలో అందమైన చర్చిలను చూచాను, అద్భుతమైన స్థలాలు. అవి ఈ ప్రాణిక జీవులతో నిండిపోయి ఉన్నాయి, పూర్తిగా భయం కలిగించే ప్రదేశాలు. వెనిస్‌లో ఉన్న బేసిలికాలో చిత్రాన్ని చిత్రీకరించడం నాకు గుర్తున్నది. నేను పనిచేస్తున్నపుడు, ఒక పేద స్త్రీ చెప్పుకొంటున్న పాపాలను ఒక పౌరోహితుడు వింటున్నాడు. అది నిజంగా ఒక భయంగొలిపే దృశ్యం. పురోహితుడెలా ఉన్నడో నేనెరుగను. అతని శీలం యెటువంటిదో తెలియదు. అతను కన్పించడు, అది నీకు తెలాసా, వాళ్ళు కన్పించరనేది నీకు తెలుసా. వాళ్ళొక పెట్టెలో కన్పించకుండా ఉంటారు. ఒక ఇనుప వలలాంటి చట్రంలో

ఉంటారు. అతని చుట్టూ చీకటి ఉంటుంది. పీల్చుకొంటున్న శక్తి అక్కడతని మీద ఉంటుంది. ఆ దయనీయమైన స్త్రీ, ఒక భయంకర భయంతో ఉంటుంది. చూడ్డానికా దృశ్యం బాధామయంగా ఉంటుంది. ఇదేదో మహాపవిత్ర కార్యంగా అక్కడున్న వాళ్ళంతా చూస్తూంటారు. కాని అపకారప్రాణిక శక్తుల సాలెగూడు, దీన్నంతా తనకాహారంగా ఉపయోగించుకొంటుంది. అదలా ఉంచి,అదృశ్య లోకంలో, జీవులేవీ అవి ప్రాణికలోక సంబంధమైనవైతే తప్ప, పూజించబడడానికంగీకరించవు. నేను చెప్పినట్లు ఇవి అట్టి పూజల వల్ల బాగా సంతసిస్తాయి. అది వాటికి ప్రాముఖ్యతను కలుగజేస్తుంది. గర్వంతో ఉబ్బిపోతాయి, ఆనంద పడ్తాయి. పైగా వాటిని పూజించే జన సమూహాలు ఉంటే మరింత సంతృప్తి పడతాయి.

కాని నిజమైన దివ్య జీవుల విషయంలో ఇటువంటి వాటికసలు విలువనివ్వవు. పూజలకు వాళ్లిష్టపడరు. వాళ్ళకది ప్రత్యేక సంతసాన్నసలెంత మాత్రం కలిగించదు. వాళ్ళకు గర్వం ఉండదు గనుక వాళ్ళు ఆనందంగా ఉండరని అనుకోవద్దు. గర్వం చేతనే మనిషి పూజించ బడడానికిష్టపడతాడు. మనిషికి గర్వం లేకపోతే పూజించబడడానికి ఇష్టపడడు. ఉదా : ఒక మంచి ఉద్దేశ్యాన్ని చూచినపుడు, లేక ఒక సున్నిత సంవేదనను లేక ఒక నిస్వార్థ కదలికను లేక అత్యుత్సాహాన్ని ఒక సంతసాన్ని, ఒక ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని చూచినపుడు, ఇది వాళ్ళకు ప్రార్థనలకన్న, పూజా చర్యలకన్న, ఆరాధన కన్న ఎంతో ఎంతో గొప్ప విలువ గలవి.

CWM 6:196-97 — ది మదర్

మహాకాళి గుణాలు

ఉన్నతం - వేగం

"విశాలం కాదు ఉన్నతం" అన్న పదబంధంలో 'ఉన్నతం' అంటే అర్థమేమిటి?

మనం బాగా చెప్పుకొనే ఉన్నత ఆలోచనలు, ఉన్నత భావాలు, ఉన్నత ఆకాంక్షలు అని. ఆ అర్థంలో మహాకాళి గమనం ఎత్తుగా వడివడి కార్యాచరణతో ఉండి ఆమె స్పర్శించిన స్థాన బిందువు చాలా ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది. మహేశ్వరి వలె విశాలంగా, ఓరిమితో, సమగ్రంగా ఉండదు.

ఈ శక్తి సన్నిధి

ఈ ఉదయం మదర్ నాపై ఒత్తిడి కల్గజేస్తుంది అని నేన్నప్పుడు మీరు 'ఒత్తిడి' అన్న మాట పూర్తిగా తప్పు అని వ్రాశారు. అట్లాగే మీరు 'ది మదర్' పుస్తకంలో (మహేశ్వరి) అవసరమైన ఒత్తిడిని కలుగజేస్తుంది. అని (పుట **41**)లో వ్రాసి ఉంది కదా? మహాకాళి గురించి చెబుతూ ఆమె 'ఒత్తిడి తీవ్రత' (పుట **44**) అని కూడా వ్రాశారు.

నీ వ్యవహారంలో మాత్రమే ఇలా చెబుతున్నాను.

మదర్ అసలు 'ఒత్తిడి'ని ఉపయోగించరు అని చెప్పడం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. నిజానికి ఒత్తిడి కూడా రకరకాల పద్ధతుల్లో ఉంటుంది. పై నుండీ వచ్చే ఒక చాలక శక్తి మనస్సులోకి లేదా ప్రాణికంలోకి లేదా శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు దానికి సంబంధించిన పీడనం ఉంటుంది. ఒక ఒత్తిడి వేగంగా పోతుంది, ఒక ఒత్తిడి రూపాన్ని నిర్మించడానికి ఉంటుంది. ఒక ఒత్తిడి బద్దలుగొట్టటానికి ఉంటుంది. ఇంకా చాలా రకాలుగా ఉంటుంది. నీ విషయంలో ఏదైనా ఒత్తిడి ఉందంటే నీకు సహాయం చేయడానికి లేదా నీకు మద్దతు ఇవ్వడానికి, ఏదైనా దాడిని నీ నుండి తప్పించి వేయడానికి ఉండొచ్చు. నాకైతే దానిని ఒత్తిడి అని అనాలని అనిపించడం లేదు.

దెబ్బకొట్టడం, కాపాడటం

అదే పుస్తకంలో మహాకాళిని గురించి 'హస్తాలు దెబ్బ కొట్టడానికి, కాపాడటానికి విప్పార్చబడి ఉన్నాయి' అని ఉంది (పుట **44**) దెబ్బ కొట్టడం

అన్న దానికి అర్థమేమిటి? ఈ ప్రపంచంలో ఆమె సాధారణ కార్యాచరణను గూర్చి అది చెబుతుంది. ఆమె అసురుల్ని దెబ్బ కొడుతుంది. విడుదల కావాల్సిన ప్రతి దానిపైనా దెబ్బ కొడుతుంది. సాధన మొదలైన వాటికి ఎదురయ్యే అవరోధాలను ధ్వంసం చేస్తుంది. ఎప్పటికీ నీ విషయంలో మహాకాళి తన బలాన్ని గాని, ఒత్తిడిని గాని ప్రయోగించదు అని చెప్పగలను.

*

మదర్‌లోని మహాకాళి స్వరూపం గురించి 'ది మదర్' పుస్తకంలో ఇలా చెప్పబడింది :

"స్వీయబలంతో ఈమెను పనిచేయనిస్తే వస్తువులేవీ నిలవకుండా ముక్కలు ముక్కలు అయినట్లు, చలించకుండా అడ్డంగా ఉన్న అవరోధాలు లేదా సాధకునిపై దాడిచేసే శత్రువులంతా తునాతునకలవుతారు" (పుట **44**). ఈ మహాకాళి శక్తి జోక్యం చేసుకోవడాన్ని ఎలా సంవేదించాలి?

ఆ శక్తి జోక్యం చేసుకొన్నప్పుడు ఏదో వేగంగా ఆకస్మికంగా, నిర్ణయాత్మకంగా, ఆజ్ఞా పూర్వకంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. దాని వెనుక ఒక విధంగా దైవిక లేదా అతి మానసం అనుమతి ఉంటుంది. ఇక ఎలాంటి అభ్యర్థనకి తావులేని ఒక ఆదేశంలా ఉంటుంది. ఏదైతే ఆదేశించబడిందో దానికి తిరుగుముఖం ఉండదు లేదా ఆ పని కాకుండా ఉండదు. వ్యతిరేక శక్తులు ప్రయత్నించవచ్చు, తాకవచ్చు, ఆక్రమించవచ్చు. కాని అవి తికమక పడి విరమించుకుంటాయి. అవి మన నుండీ తిరిగిపోతున్న కొద్దీ పూర్వపుస్థానం క్రితం ఎలా ఉందో అలాగే ఉంటుంది. సాధకుని దాడి జరిగినప్పుడు కూడా దీనిని సంవేదించవచ్చు. స్థిరంగా నిలబడి వున్న కష్టాలు కూడా ఈమె ఆదేశం తాకీ తాకకముందే వాటి అధికారం వాటి సంభావ్యతలు నశించిపోతాయి. లేదా వాటి బలహీనమైన నీడలు మినుకు మినుకుమని రూపు మాసిపోతాయి. 'జోక్యం చేసుకోనిస్తే' అని అన్నాను. ఎందుకంటే మహాకాళి సర్వోన్నత కార్యాచరణ వేరే వాటితో పోల్చి చూస్తే చాలా అరుదైనది. ఇతర శక్తుల కార్యాచరణ లేదా మహాకాళి లోని ఒక పాక్షికమైన కార్యాచరణ చాలా సాధారణం.

సహజంగా మహాకాళి ఉన్నత ప్రాణికం ద్వారా పనిచేస్తుంది. ఆమెకు అది చాలక శక్తి, బలంతో కూడిన ఉపకరణం.

CWSA 32:66

మహాకాళి జీవితంలో ఎదుర్కొనే దెబ్బలు

ఏది వేగవంతమైన రూపాంతరీకరణాన్ని కలుగజేస్తుంది. దివ్యప్రేమా లేక మహాకాళి శక్తా?

కాళి శక్తి ఇంకా దివ్యప్రేమకు తెరుచుకోని వారి విషయంలో అవసరమౌతుంది. దివ్యప్రేమకు ఎవరైతే ఉన్మీలనమౌతారో వారికి, ఇంక ఈ శక్తి అవసరం ఉండదు.

తన లోలోతుల్లో...

తన లోలోతుల్లో తాను ఏమికాదని, తాను ఏమి చేయలేడని, తన ఉనికే లేదని, తాను ఏమికాదని దైవం యొక్క చైతన్యము అనుగ్రహం లేకుండా తన ఉనికికి గుర్తింపు లేదని మనిషి తెలుసుకోవడానికి తన జీవితంలో ఎన్ని ఎదురు దెబ్బలు అవసరం. ఎప్పుడైతే ఈవిషయము తెలుస్తుందో ఆ క్షణం నుండి, అంతా అయిపోయింది; అన్ని కష్టాలు వెళ్ళిపోయినాయి. ఎప్పుడైతే ఇది సమగ్రంగా తెలుసుకుంటాడో అప్పుడు అతన్ని ప్రతిఘటించేది ఏదీలేదు... అయితే అంతవరకు... చాలా సుదీర్ఘ సమయం పడుతుంది.

ఎదురుదెబ్బ అనేది తక్షణమే ఒకేసారి ఎందుకు రాదు? ఎందుకంటే అది నిన్ను సంహరిస్తుంది. ఎందుకనగా ఎదురుదెబ్బ అనేది నిన్ను స్వస్థుని చేయుటకు తగినశక్తి కలిగి ఉంటే, అది నిన్ను కొద్దిగా అణగదొక్కుతుంది, అది నిన్ను తుక్కు తుక్కుగా చేస్తుంది. అది కేవలము కొద్ది కొద్దిగా కొనసాగుతూ, కొద్దికొద్దిగా చాలా క్రమంగా చేయుటచే నీవు మనుగడ కొనసాగించగలవు. సహజంగా ఇది అంతరంగ బలముపై ఆధారపడుతుంది. అంతరంగ నిజాయితి, అభివృద్ధి చెందుటకు గల సామర్థ్యంపై, అనుభవం చేత పొందిన లబ్ధిపై ఇంతకుమునుపు చెప్పినట్లు మరచిపోకుండా ఉండడం ద్వారా ఇది జరుగుతుంది. ఒకరు కనుక మరచిపోనట్టి అదృష్టం కలిగి ఉంటే అతని ప్రగతి చాలా వేగంగా ఉంటుంది. అతడు చాలా శీఘ్రంగా ముందుకు దూసుకెళ్ళగలడు, అదే సమయంలో అతనికి గనుక తగిన అంతరంగ నైతిక బలముంటే, అంటే చేతిలో తీవ్రంగా జ్వలించే ఎర్రని లోహకడ్డీ ఉంటే, దానిపైన చల్లార్పుటకు నీరు చల్లకుండా ఉంటే, దానికి బదులుగా మూలమైన మలినమునకు వెళ్లి, క్షాళన చేయుటచే విషయములు చాలా చాలా తీవ్రమైన గతితో సాగుతాయి. అయితే చాలా మందికి ఇలాంటి

శక్తి ఉండదు. దీనికి విరుద్ధంగా చాలా తొందరంగా వీరిలా చేస్తారు (భంగిమ) వెనకకు వెనకకు, దాపరికానికి తమనుండి తాము దాచుకుంటారు. ఉన్ముఖం కారు. ఒకరు ఎలాంటి చిన్న చిన్న అల్పమైన స్వల్పమైన వివరణలు ఇస్తారు, తాము చేసిన తెలివితక్కువ తనానికి ఎన్నో క్షమాపణలను ప్రోది చేస్తారు, రాశి పోస్తారు.

ప్రశ్న : మధుమయి మాత, ఎదురు దెబ్బల సంఖ్య అనేది మనుషులమీద ఆధారపడి ఉంటుందా ?

జ : అవును, అది మనుషుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నేను ఇంతకముందు చెప్పినట్లు వారి శక్తి సామర్థ్యముల పైన, వారి బలం పైన మరియు వారి ప్రతిఘటన పైన ఇది ఆధారపడి ఉంటుంది. అయితే చాలాచాలా తక్కువమంది మనుషులకు ఇలాంటి ఎదురు దెబ్బలు అవసరం లేదని నాకు తెలుసు.

ప్రశ్న : అమ్మా ! ~~ఈ~~ దెబ్బ అనేది మహాకాళి నుండి వస్తుందా?

జ : దెబ్బా? ఖచ్చితంగా అక్కడినుండి రావలసిన ఆవశ్యకత లేదు.

నీవు విషం మింగి విషగ్రస్తుడైతే, అది మహాకాళి పొరబాటు కాదు. విషం మింగిన వాడవు నీవు మాత్రమే. ఒకరు గనుక అనవసరమైన తెలివి తక్కువ షరతులు విధించుకుంటే, తను గనుక తన తలయో చెయ్యో వీపో పగలగొట్టుకొనే స్థితిలో ఉంటే, నీవు నిజమైన యథార్థమైన సమతాస్థితిలో లేకుంటే నీవు దైవశక్తులను నిందించలేవు. ఇది నీ అంతరంగ స్థితిలోని మూర్ఖతకు లొంగిన సహజమైన యాంత్రిక పరిణామము.

ప్రశ్న : మహాకాళి ఘాతము యొక్క స్వభావమేమి?

జ : ఇది నిన్ను చాలా సంతోషంగా ఉండునట్లు చేస్తుంది. నీ హృదయంలో ఒక మాధుర్యమైన స్పర్శ లాగా ఉంటుంది. నీవు చాలా సంతృప్తిగా ఉండినట్లు అనుభూతి చెందుతావు.

ప్రశ్న : దీని కొరకు వ్యక్తి ఆకాంక్షించవలెనా లేక సహజంగా వస్తుందా?

జ : అవును, వ్యక్తి తన ఆకాంక్షలో నిజాయితీ కలిగి నిజంగా అభివృద్ధి చెందాలనే తపన కలిగి ఉండాలి. తాను వాస్తవంగా ఇలా చెప్పాలి. "అవును, నాకు అభివృద్ధి కావాలి" నిజాయితీతో ఇలా భావించాలి. "ఏది ఏమి జరిగినను, నాకు అభివృద్ధి కావాలి". అప్పుడు అదివస్తుంది.

అయితే నేను యింతకు మునుపే చెప్పాను, ఒక తీవ్ర ఆనందమును పట్టుకున్న ఒక సమృద్ధికరమైన శక్తి వస్తుంది. ఎప్పుడైతే ఒకరు నిర్ణయం తీసుకున్నారో తనలోని ఒకటి ఆపివేయాలని నిర్ణయించుకున్నారో తాను మునుపు చేసిన మూర్ఖత్వమును తిరిగి చేయకూడదని అనుకున్నాడో, మునుపు చేయడానికి అసాధ్యము, కష్టము ఏది అనుకున్నాడో దానిని చేయుటకు నిర్ణయించుకున్నాడో తన సంకల్పంలో పూర్తి నిజాయితీని ప్రవేశ పెట్టాడో, అదిగో అప్పుడే, నీవు నిర్ణయించుకొన్నది చేయడానికి ఒత్తిడి చేయుటకై ఒక పెద్ద ఎదురుదెబ్బ వస్తుంది. అది దెబ్బే అయినను, నీవు కీర్తి వంతుడైనట్లుగా భావిస్తావు లేక ఘనతను అనుభవించునట్లుగా భావిస్తావు, నీవు చాలా చాలా ఆనందంగా ఉంటావు, అది చాలా అద్భుతమైనది. ఇదిగో చూడు నీవు ఇక్కడ ఏదో (శ్రీమాత తన హృదయాన్ని సూచిస్తుంది.) చాలా నూతన అతిశయము అనుభూతి చెందుతావు.

మతపరమైన క్రతువు

నేను హామీ ఇస్తున్నాను. నేను చెప్పేది చాలా గంభీరమైన విషయం. నిజంగా దేవునికి ఒక ఆసనం వేసి నీవు పూజ చేసే అంతసేపు ఆయనను కూర్చోబెట్టడం.. ఇదంతా చూచి, నిన్ను చూచి నవ్వుకొంటాడేమో! ఖచ్చితంగా ఇది ఆయనకు సంతృప్తిని కల్గించదు. ఆయన ఎంతోఉబ్బిపోయి, సంబరపడి, వెలిగిపోతున్నాడన్నది ఏదీ లేదు. నిజానికి నీవు ఇలాంటి ఆలోచనల నుండీ బయటపడాలి. ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచం మరియు భౌతిక ప్రపంచం మధ్య ఒక ప్రత్యేకమైన లోకం ఉంది. అది ప్రాణిక జీవులది. ఈ లోకం ఇలాంటి వాటితో నిండివుంటుంది. ఎందుకంటే ఈ జీవులు వాటిపైనే జీవిస్తాయి, వాటితో సంతోషపడతాయి, వాటివల్ల వెంటనే ప్రాముఖ్యతను పొందుతాయి. ఎవరికైతే అత్యధిక సంఖ్యలో భక్తులు, ఆరాధకులు, విశ్వాసపరులు ఉంటారో వారు అత్యంత సంతోషంగా, గర్వంగా ఉంటారు. కానీ దేవతలు ఇలాంటి వాటిని విలువైనవి అని ఎలా ఊహించగలరు? నిజమైన దేవతలు. నేను నిజమైన దేవతల గురించి చెబుతున్నాను, అధి మానసస్థాయి (ఓవర్‌మైండ్)లో ఉన్నవారినీ, వారు కొంత మానవ లోపాలను కలిగి ఉన్నట్టు కనిపించినా, వారు ఉన్నతమైన చైతన్యంతో ఉంటారు. ఇలాంటి చిన్న చిన్న ఆచారాలు, పూజలు వారిని అసలు సంతోషపరచవు. నిజమైన మంచితనం, జ్ఞానం,

స్వార్థరహితతత్వం, సున్నితమైన అవగాహన లేదా ఎంతో నిజమైన ఆకాంక్ష. ఇవన్నీ వారికోసం ఈ చిన్న మతాచారాని కంటే అనంతంగా ఎక్కువ విలువైనవి. అనంతం! పోలికే లేదు. మతాచారం! ఉదాహరణకు, "కాళి" అని పిలువబడే ఎన్నో జీవులు ఉన్నాయి. వాటికి భయంకరమైన రూపాలను ఆపాదించారు. చాలామంది వాటిని కుటుంబ దేవతగా ఇంట్లోనే ప్రతిష్టిస్తారు. అవి భయంకరమైన జీవశక్తితో నిండివుంటాయి! నాకు అలాంటి వారి గురించి తెలుసు. తమ ఇంట్లో ఉన్న కాళి పట్ల వారు అంతగా భయపడి, చిన్న తప్పు చేసినా వణికేవారు. ఎందుకంటే విపత్తులు సంభవించినప్పుడు అవి కాళి పంపినవే అని నమ్మేవారు! ఇది ఒక భయానకమైన విషయం. ఆ జీవులు నాకు బాగా తెలుసు. అవి నిజమైన దేవతలు కావు, జీవులే. మానవ ఆలోచనల ద్వారా ఒక రూపం పొందినవి, కానీ ఆ రూపాలు ఎంత భయంకరమో! అయినా మనుషులు ఇలాంటి భయంకరమైన, విపరీతమైన రూపాలను ఆరాధించడం ఎంత ఆశ్చర్యకరం! అంతేకాదు, ఈ "దేవతలు" అని పిలిచే ఈ దీన జీవులకు ఘనతను ఇస్తూ, ప్రపంచ సంఘటనలు, ఫలితాలన్నీ వీరి వల్ల జరుగుతున్నాయని విశ్వసించడం.

దుర్గాదేవి మహేశ్వరి మరియు మహాకాళి లక్షణాలను కొంతవరకు కలిగి ఉంటుంది. మాహాలక్ష్మితో అంతగా సంబంధం లేదు. ఈ యోగంలో కృష్ణుడు మరియు మహాకాళి కలయిక చాలా శక్తివంతమైనది. వారి నామాలు ఒకేసారి నీ చైతన్యంలో ధ్వనిస్తే, అది శుభసూచకం.

CWSA 32:70 — శ్రీ అరవిందో

తన వైశ్విక శక్తిలో సమస్త వస్తుజాలం, సర్వమూర్తిమత్వాలు ఆమెది కాని ఏ అభివ్యక్తీ ఉండదు. ఏదైనా ఆమె అస్తిత్వంలోని ఒక భాగమే. దర్శనాల్లో, స్వరాల్లో వ్యక్తమయ్యేది, ఈశ్వరుడు దివ్యశక్తి, ఒకే శక్తిగా ఒకే పురుషునిగా ద్వైత స్వరూపాల్లో, కృష్ణుడు మహాకాళి మేలు కలయికగా అభివ్యక్తికి ఆవశ్యకమైన గొప్ప శక్తిగా భావింపబడుతుంది.

కె. అమృత, అమృత పత్రికలో ప్రచురించబడింది.

(పాండిచ్చేరి శ్రీమీరా ట్రస్ట్, 1995, పుట సంఖ్య 49-67)

కృష్ణుడు కాళి, దుష్ట శక్తుల సంహారం

నాలుగు స్వరూపాలు

సాధకుడు : ఉన్నత శక్తి మానవ ఆధారంలోకి దిగివచ్చినపుడు, ఆ ఆధారం తట్టుకొని నిలబడుతుందా లేదా అనే విషయాన్ని పట్టించుకోదు అన్నది నిజమేనా?

శ్రీ అరొబిందొ : అన్నిటికన్నా ఉత్తమమేమిటంటే మహాసరస్వతి, మహేశ్వరి రూపాలను పనిచేయనివ్వటం. ఇంతకు ముందు నేనలాగే చేసేవాడిని. చాలామంది మహాకాళిని భరించలేరు. కొద్దిమంది మాత్రమే ఆమె శక్తిని తట్టుకొని నిలబడగలరు. ఆ దివ్య జనని నాలుగు స్వరూపాలు మనలో సామరస్యంగా ఉండాలి. ఆదర్శవైన స్థితి ఏమిటంటే కార్యసాధనకవసరమైన శక్తికి చెందిన ఏదో ఒక స్వరూపం ముందు నిలబడి మిగిలిన మూడు విభూతులు దాని వెనుక ఉండాలి.

*ఈవెనింగ్ టాక్స్ విత్ శ్రీ అరొబిందో - ఎబి పురాణి. పుట **482***

కృష్ణ, కాళి, కర్మ, కామం

ఈ ప్రపంచాన్ని ఆస్వాదించే ఈశ్వర రూపం శ్రీకృష్ణతత్వం ఈశ్వరుని ఆనందం కోసం ఈ లీలను నడిపించే శక్తి కాళి.

కర్మ అనేది దివ్య కార్యం

కామం అనేది దివ్య వినోదం

CWSA 10:410 శ్రీ అరొబిందో

శ్రీమాత : అంతా దైవమే, దైవం మాత్రమే ఉన్నది

CWM 10:362

దేవతలెందుకు మనకు సహాయం చెయ్యరు. మనల్ని ఎందుకు బంధంలో ఉంచుతారు?

శ్రీమాత : శ్రీ అరవిందుల ఉద్దేశ్యం అదికాదు, ఆయన దేవతల చేత పరిమితం కావాలనుకోవడం లేదు. వారి శక్తుల చేత కూడా కాదు. దేవతలకన్నా మరింత అనంతంగా, మరింత సంపూర్ణంగా, మరింత అవిభాజ్యంగా ఉండాలనేది ఆయన అభిలాష. అది దేవతల ప్రభావం నుండి తప్పించుకోవాలనుకోవటం కాదు. అంతకన్నా ఎక్కువ ఎదగాలనుకోవటం.

శ్రీ అరవిందులకు ఎల్లప్పుడు ముఖ్యమైన అంశం శ్రీమాత. ఆయన వివరించినట్లుగా ఆమెకు అనేకమైన విభూతులు లేదా స్వరూపాలు ఉన్నాయి. కొన్ని రూపాలింకా ఆవిష్కరింపబడకుండా కూడా ఉన్నాయి. అందువలన ఆయన మదర్‌ని 'కాళీ' అని ప్రత్యేకంగా చెప్పి ఉంటే అది ఆ దేవతలందరికీ సంబంధించిందే అయి ఉంటుంది. ది మదర్ గ్రంథంలో వ్రాసినట్లుగా ఆవిష్కరించబడవలసిన విభూతులు కాలాన్ని బట్టి, అవసరాన్ని బట్టి, జరగవలసిన కార్యాన్ని బట్టి ఉంటుంది. ఆయన ఎప్పుడూ చెపుతుండేవారు. ఈ కాళీ స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా, గాఢంగా అనుభూతి చెందకుండా ఈ జగత్కార్యంలో ఎవరూ పాలు పంచుకోలేరు. పిరికిగా, బలహీనంగా ఉండేవారు ఈ భీకర రూపాన్ని చూసి భయపడతారు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఫిబ్రవరి ***11, 1961***

కాళి మరియు ప్రపంచ యుద్ధం

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయం నుండి నేను కాళీస్వరూపాన్ని శాంతపరచి ఉంచాను. కానీ ఆమె చాలా అశాంతిగా ఉంది. సమయం చాలా క్లిష్టంగా ఉంది. ఏమయినా జరగవచ్చు. ప్రజలు తమ అహంకారాన్ని విడిచిపెడితే గాని ఏ ప్రయోజనం ఉండదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జనవరి ***28, 1964***

లయకారుడుగా భగవంతుడు

సనాతనమ్, పురుషమ్ పురాణమ్. ఇతడే ఎల్లప్పుడూ సృష్టి చేసేవాడు. ఈయన శరీరంలోనే సృష్టికర్త అయిన బ్రహ్మ ఉంటాడు. ఈయనే నిరంతరం సృష్టిని పోషించేది. ఈతడే సనాతన ధర్మాన్ని పరిరక్షించేవాడు. ఈతడే లయకారుడు కూడా. తిరిగి కొత్తగా సృష్టించడానికి ఈయనే కాలుడు, ఈయనే యముడు, భయంకర ప్రళయతాండం చేసే రుద్రుడు, కపాలమాలలతో, వధించబడిన రాక్షసుల రుధిరంతో యుద్ధభూమిలో నగ్నంగా నర్తించే కాళి కూడా ఆయనే. పెనుతుఫాను, అగ్ని, భూకంపం, బాధ, కరవు, విప్లవం, వినాశనం, వరద అన్నీ ఆయనే.

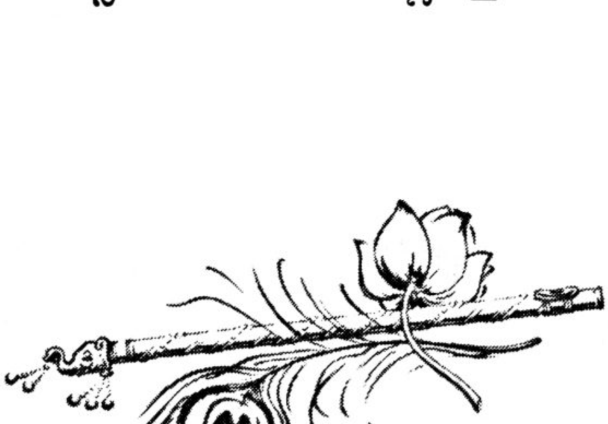
CWSA 79:380-381 శ్రీ అరొబిందో

బలహీనమయిన మానవ హృదయం అందమైన, సౌఖ్యవంతమైన సత్యాలనే కోరుకుంటుంది. అవిలేనపుడు ఆహ్లాదకరమైన గాధలు కావాలంటుంది. స్పష్టత లేకపోయినా, ఆహ్లాదకరంగా, సుఖమయంగా లేకపోయినా, అర్థం చేసుకోవడానికి, భరించటానికీ కష్టతరమయిన సమగ్ర సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలనుకోదు. మత వాదులూ, పైపై ఆశావాదులు, భావుకతా ఆదర్శవాదులు, తమ భావాలకు, ఆవేశాలకు లొంగి దృఢమైన నిశ్చయాలకు, కఠినమైన భయంకరమైన విశ్వ మనుగడతో విభేదిస్తారు.

CWSA 19:381 శ్రీ అరొబిందో

భగవంతుని నామంలో, ఆయనకు సమీపంగా ఉండటంలో ఆనందం కలుగజేసేది, ఈ విశ్వపు హృదయాన్ని హర్షాతిరేకంతో ఉప్పొంగింప చేసేది ఏదో ఉంది. ఈ క్రూరత్వం మధ్య స్వచ్ఛమయిన దయార్ద్రతను చూస్తుంది. ఈ మారణహోమం వెనుక అమృతమయుడైన పరమాత్మను చూస్తుంది. ఆ దివ్య కార్యోన్ముఖుడైన చక్రవర్తిని చూసి రాక్షసులు, భీకరమైన అంధకారపు పెనుశక్తులు, నాశనమయి, ఓడించబడి, లోబడి పరుగెత్తుతాయి. కానీ సిద్ధులు, పరిపూర్ణులైన వారు ఎవరైతే అమృతమూర్తి పవిత్ర నామాన్ని తెలిసి గానం చేసి ఆయన సత్యరూపంలో జీవిస్తారో, ఆయన ప్రతిరూపానికీ తలవంచి నమస్కరిస్తారో, ఆయన ప్రతి ఒక్క రూపమూ దేనికి మూర్తియో, దేనికి ప్రతీకయో ఎరిగిన వారికి నాశనము లేదు. నిజానికి నాశనమవ్వవలసిన దానికన్నా మరేదీ భయపడ నవసరం లేదు. దుష్టత్వం, అజ్ఞానం, అంధకారంలో దాగి ఉండేవారు రాక్షస శక్తులు. భీకర రుద్రుని కార్యము చలనాలన్నీ పరిపూర్ణత, దివ్య తేజస్సు మరియు సంపూర్ణతవైపు మాత్రమే.

CWSA 19:389 శ్రీ అరొబిందో

రుద్రుని శక్తి

అది (ఉన్నత ప్రకృతిలోని ఆగ్రహంతో సమానమైన) తీవ్రత, ఉగ్రతతో (పదం యొక్క లోతైన అర్థం) ఉండే ఒక రుద్ర శక్తి అసురునితో చేసే యుద్ధంలో ఏదైతే ఉండకూడదో దానికి విరుద్ధంగా పోరాడే మహాకాళి యోధ శక్తి.

CWSA 31:271 శ్రీ అరొబిందో

శ్రీమాత తన విశ్వ శక్తిలో సమస్త విషయాలు, సకల దివ్య వ్యక్తిత్వ అనుకూలాలుగా ఉన్నది, ఆమె లేకుండా, ఆమె అస్తిత్వంలో భాగం కాకుండా అభివ్యక్తిలో ఏదీ లేదు. కానీ దర్శనములలో, శబ్దములలో ఈశ్వరుడు, దివ్య శక్తి అన్నదాని అర్థం రెండు దృక్పథములలో ఒకే దివ్య వ్యక్తి, లేదా దివ్య అస్తిత్వం. ఇది అభివ్యక్తికి కొరకు కృష్ణుడు, మహాకాళిల సంయోగాన్ని గొప్ప శక్తిగా ప్రతిపాదిస్తుంది.

CWSA 32:67-68

ప్రశ్న : అదే పుస్తకంలో మీరు అన్నారు ఆమె హస్తాలు దెబ్బ వేయడానికి, సహాయం చేయడానికి విస్తరించుకుని ఉంటాయి అని, ఇక్కడ దెబ్బ వేయడమంటే అర్థమేమిటి?

శ్రీ అరవిందులు : అది ప్రపంచంలో ఆమె తీసుకునే సాధారణ చర్యను తెలియజేస్తుంది. ఆమె అసురులపై దెబ్బ వేస్తుంది. అలాగే తొలగించబడవలసిన లేదా నాశనం కావలసిన ప్రతి దానిపై, సాధనలోని ఆటంకాల వంటి వాటిపై దెబ్బ వేస్తుంది. నీ విషయంలో శ్రీమాత ఎన్నటికీ మహాకాళి శక్తిని, మహాకాళి ఒత్తిడిని ఉపయోగించదని చెప్పగలను...

CWSA 32:210-211

ప్రాణికంలో కాళి

ప్రశ్న : ఈ రోజు ప్రార్థన చేస్తున్నప్పుడు కాళీమాత బొమ్మను చూశాను, ఆమె నల్లగా, నగ్నంగా పరమ శివుని వీపు మీద ఒక పాదం ఉంచి నిలబడి ఉన్నది. ఎందుకు కాళి అలాంటి ఒక రూపంలో ఉంది. ఏ తలంలో ఆమె ఇలా కనిపిస్తుంది?

శ్రీ అరవిందులు : అది ప్రాణిక తలంలో అది కష్టాలు చుట్టుకుని ఉన్న అజ్ఞానంలో ప్రకృతి శక్తి యొక్క నాశనం జేసే ఒక శక్తికి సంకేతం. ఆమె తన

పాదంతో తనంతట తాను దైవం మీద నిలబడే వరకు ఒక అంధ సంఘర్షణలో ప్రతిదానిని అణగదొక్కుతూ, భంగం చేస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు తనలోకి తాను వస్తుంది, సంఘర్షణ, నశింపు అంతమవుతాయి. ఆ సంకేతపు ప్రాముఖ్యత అది.

CWSA 32:68-69

భయంకర శక్తి, ఆగ్రహంతో కూడిన ప్రేమ

ప్రశ్న: కృష్ణుడు భయంకర శక్తిగా, ఆగ్రహపూరిత ప్రేమగా ప్రకటితం కావడమే కాళి. ఆమె శరీరము, ప్రాణము, మనసుల్లోని అహాన్ని శాశ్వత ఆత్మగా విముక్తి చెందించడానికి తన ఉగ్రమైన దెబ్బలతో వధిస్తుంది. శ్రీమాత ఈ నిస్సహాయ అల్ప అహంకారం అదృశ్యమయ్యి, విశ్వాన్ని అర్థంచేసుకునే సామర్థ్యం గల ఒక ప్రకాశిత మెరుపుకు దారి ఇవ్వడాన్ని చూసినపుడు మనం ఫిర్యాదు చేస్తామా?

CWM:10:356

నిన్ను హింసించేవాడిలో, వధించేవాడిలో, నీ మరణ క్షణంలో లేదా నువ్వు హింసించబడుతున్న ఘడియల్లో సైతం నువ్వు భగవంతుని చూడగలవా? నువ్వు వధించే దానిలో భగవంతుని చూసి, నువ్వు వధిస్తున్నప్పుడు సైతం ప్రేమించగలవా? అలా అయితే నీ హస్తం సర్వోన్నత జ్ఞానం పైన ఉన్నట్లే కాళిని ఎప్పుడూ ఆరాధించని వ్యక్తి కృష్ణుడిని ఎలా పొందగలడు ?

(థాట్స్ & అపోరిజమ్స్, 541)

...... కాళిని ఎప్పుడూ ఆరాధించని వ్యక్తి కృష్ణుడినెలా పొందగలడు ?

CWM:10:362 *శ్రీ అరొబిందో*

కాళీమాతను, జ్వలించే దేవతను ఆమె ఉగ్రశక్తిలోని వ్యవస్థలోకి చొరబడకుండా ఎవరు భరించగలరు ? అది కేవలం అప్పటికే కృష్ణుడినీ కలిగి ఉన్నవారు తప్ప.

శ్రీమాత : ఇది కేవలం చైతన్యవంతమైన దివ్య ఉనికి మాత్రమే మొత్తం హింసను అధిగమించడానికి, జయించడానికి సామర్థ్యం కలిగినదని చెప్పే అత్యంత మనోహరంగా ప్రకటించే విధానం.

CWM:10:279

కృష్ణుడు - కాళి

కృష్ణుడు కాళీల మేళవింపు

కృష్ణుడు మహాకాళికి చెందిన మేళవింపు ఈ యోగంలో గొప్పశక్తిని కల్గి ఉంది. నీ చేతనలో రెండు నామాలు కలిసి వ్యక్తీకరించుకొంటున్నాయి అంటే అది ఒక మంచి సంకేతం

CWSA 32:70 శ్రీ అరొబిందో

వాస్తవంగా ప్రతి వ్యక్తికి ఖచ్చితంగా అతను తన నుంచీ ఏమి ఆశిస్తాడో అది దైవం ఇస్తాడు. నీవు గనుక దైవం చాలా దూరంలో ఉంటాడు, క్రూరమైన వాడు అని నమ్మితే అతడు నీకు దూరంగా ఉండిపోతాడు, క్రూరంగానే ప్రవర్తిస్తాడు. ఆఖరికి నీ మంచి కోసం దేవుని కోపాన్ని సంవేదించడం మంచిదే అది నీకు అవసరం కూడా, కాళిని ఆరాధించే వారికి ఆయన కాళిక, భక్తులకు దివ్యానందమయుడు.

CWSA 13:75

దేవుడు వినాశకుడే కాదు, జీవులకు స్నేహితుడు కూడా, ఆయన విశ్వాత్మకమైన త్రిమూర్తి స్వరూపము కాదు, దానికి అతీతమైన వాడు కూడా. భయంకరి అయిన కాళిక కూడా ప్రేమాస్పదమైన, క్షేమకరి అయిన మాతృమూర్తి కూడా, కురుక్షేత్ర యుద్ధానికి ప్రభువు దివ్య సఖుడు, దివ్య సారథి. జీవుల్ని ఆకర్షించువాడు, కృష్ణావతారుడు.

CWSA 19:45

దైవాన్ని మనం దాతగా,మహా ఉదారమైన సృష్టికర్తగా చూడాలి. దైవం సహాయకారి, సుదృఢుడు, హితయుక్తమైన సుభద్రుడు. మళ్ళీ అతడే భక్షకుడు, వినాశకుడు కూడా. ఎంతగా సంతోషం, సుఖకరం, మధురమో ఆయన స్పర్శ అంతే బాధ, దుష్టతల పడకకు మనల్ని అమర్చే యాతన కూడా. మనం సంపూర్ణ తాదాత్మ్యతతో చూచినప్పుడు, మనలోలోతుల్లో ఈ సత్యాన్ని సంవేదించినపుడు, ఆ ముసుగు వెనుక ఉన్నది సర్వానందమయుడైన ఆది దేవుని సుశాంతమైన, సుందర ముఖారవిందమే. ఈ స్పర్శ మన అపరిపూర్ణతను పరీక్షిస్తుంది. ఇదే మనిషిలోని ఆత్మ నిర్మాత, ఆత్మ సఖుని స్పర్శ. ఈ లోకాల అనైక్యత, అపశ్రుతులు దైవం చేసే అపశ్రుతులు; వీటిని

అంగీకరించుతూ వీటి ద్వారా ముందుకు సాగితేనే ఆయన సర్వశ్రేష్ఠ, మహనీయ సామరస్య సంబంధాలకు, శిఖరాలకు ఆయన సర్వాతీత, ఆశ్చర్యపరిచే విశాలతలోనికి, వైశ్విక ఆనందంలోనికి చేరుకోగలం.

CWSA 19:381

పై నుండి ఏది వచ్చినా తరంగాలకు మల్లే వస్తుంది. అది దివ్య ప్రకాశం గాని, దివ్య శక్తి గాని, లేదా దివ్యకాంతి లేదా దివ్యానందం గాని. నీ విషయంలో అది దివ్యచాలక శక్తిగా తరంగాల రూపంలో నీ మనస్సుపై పనిచేస్తుంది. అది అలా ఉన్నప్పుడు వెల్లువ రూపంలో లేదా వర్షంలా లేదా నిశ్శబ్దమైన వరదగా కాకుండా, పనిచేస్తున్నది మహాకాళి చాలక శక్తి అన్నది నిజం. అదే అయినపుడు భయపడకుండా ఉండటం మొదటి అవసరం.

CWSA 30:475

అంతరంగ అస్తిత్వం నిశ్చలంగా, ఎదురయ్యే కష్టాలకు విచలితం కాకుండా ఒక దృఢమైన సంకల్పంతో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే మహాకాళి పనిచేయగలదు.

CWSA 32:67 *శ్రీ అరవిందో*

వైదిక దేవతలు - కాళి

నాలో విశాలంగా వ్యాపించు ఓ వరుణుడా! నాయందు శక్తివంతమవ్వు ఓ ఇంద్రా! ఓ సవితా నా యందు అమిత కాంతివంతుడవు! జేగీయ మానవుడవుకా; ఓ చంద్రా నాయందు సౌందర్య భరితంగా మాధుర్య భరితంగా ఉండు; నాయందు ప్రచండంగా, భయానకంగా ఉండు ఓ రుద్రా! వేగవంతంగా బలోపేతంగా ఉండండి ఓ మరుత్తులారా! శక్తివంతంగా, ధీరత్వంతోఉండు ఓ ఆర్యముడా; నాయందు సుఖదాయకంగా విలాసవంతునిగా మసలు ఓ భాగా; సున్నితంగా కారుణ్యంతో, ప్రేమతో దయార్ద్రంగా ఉండు ఓ మిత్రా! తేజోవంతంగా వ్యక్తోన్ముఖంగా ఉండు ఓ ప్రభాతమా! నాయందు ఓ రాత్రీ! పునీతంగా గర్భితంగా ఉండు; ఓ జీవమా నాలో సంపూర్ణంగా! నన్ను తేలియాడించుటకు సంసిద్ధంగా ఉండు. ఓ మృత్యువా! నా అడుగుల్ని ఓ భవంతి నుండీ మరో భవంతికి వేయించు.

ఓ బ్రాహ్మణస్పతి వీటిన్నంటినీ సమన్వయపర్చు. ఈ దేవతలకు లోబడే అంశాన్ని నేను కాకుండునట్లు చేయి ఓ కాళీ!

(థాట్స్ అండ్ అపోరిజమ్స్, 55)

శ్రీ అరొబిందో కాళికి ఎందుకంత ప్రాముఖ్యాన్నిచ్చారు?

శ్రీమాత : దేవతలు ప్రతీకాత్మకంగా ప్రాతినిధ్యం వహించే అన్ని దివ్యగుణాలను సముపార్జించడం చాలా మంచిది, అవసరం కూడా. అందుకే శ్రీ అరవిందులు వాటిని ఆహ్వానిస్తున్నారు. తమ స్వభావాన్ని స్వాధీన పర్చుకోమని కోరుతున్నారు. కాని ఎవరైతే పరాత్పరునితో ఏకత్వం పొందాలని కోరుతారో ఎవరైతే పరమోన్నత సిద్ధికి ఆకాంక్షిస్తారో వానికి ఇదంతా చాలదు. అందుకే ప్రార్థనకు ఆఖరున వాటిన్నటినీ దాటి వెళ్ళే శక్తిని తమకు ఇవ్వమని కాళిని కోరుతున్నారు.

ఎందుకంటే విశ్వమాతలోని అన్ని స్వరూపాల్లోకెల్లా అధిక శక్తివంతమైనది కాళికాశక్తి. ఆమె సృష్టిలోని సమస్త దేవతలకంటే ఘనమైనది. ఆమెను కలవడం అంటే అందరు దేవతలను కలసిన దానికంటే అమిత శక్తివంతం, మరింత పరిపూర్ణం, అత్యంత విశాలం కావడమే. అందుకే శ్రీ అరవిందులు ఇంకా అన్యసమస్త శక్తుల కంటే అతీతంగా, ఆమెతో అనుసంధానమౌతున్నారు.

CWM 10:84-85 శ్రీమాత

ఆయన ఈ వైదిక దేవతలందరినీ ప్రార్థిస్తూ ప్రతి దేవతను తనను గైకొనమని చెబుతున్నారు. మళ్ళీ అంతలోనే వారందరి ప్రభావం నుండి తనను విముక్తపరచి ఉంచమని కాళిని అడుగుతున్నారు. ఇది చాలా వినోదంగా ఉంది.

ఇది నలుపు తెలుపులో వ్రాయబడింది. కాని ఇక్కడ ఈ జనులు చదువుతున్నారు. కాని ఏమి చదువుతున్నారో అర్థం చేసుకోవడం లేదు. ఇది జాలిపడాల్సిన విషయం. వీళ్ళకు తెలియదు. దీని అర్థం అది అని.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఫిబ్రవరి **11, 1961***

ఆమెకు అసాధ్యమన్నది లేదు

ఆమెకు (దివ్యశక్తికి) అసాధ్యమన్నది లేదు. ఆమె చేతనా శక్తి. విశ్వదేవత చిరంతనం నుండీ సర్వాన్ని సృజింపజేసుకుంటుంది. విశ్వాత్మిక సర్వశక్తికీ కవచంగా కల్గి ఉంటుంది. సమస్త జయం, విజయం, సమస్త కౌశలాలు, కార్యాలు ఆమె చేతుల్లోనే ఉంటాయి. ఆకారాలు దివ్యాత్మకు చెందిన సమస్త నిధులతో పరిపూర్ణతలు, సిద్ధులతో నిండి ఉంటాయి. ఆమే మహేశ్వరి

పరమోన్నత జ్ఞానానికి అధిదేవత, సత్యానికి సంబంధించిన అన్ని రకాల విశాలతలతో కూడిన తన దృష్టిని, ఆమె ఆధ్యాత్మిక సంకల్పంలోని ఋజుత్వాన్ని అతి మానస బృహత్‌లోకి నిశ్చలతను మహత్యకాంక్షను, ఆమె ఉద్దీప్తిలోని ఆనందాన్ని మనకు ప్రసాదిస్తుంది. ఆమే మహాకాళి, సర్వోన్నత శక్తికి అధిదేవత. ఆమెయందే సమస్త ఊర్జాలు ఆధ్యాత్మిక శక్తి, తపస్సులోని తీవ్ర నిష్ఠ, యుద్ధానికై వేగిర సన్నద్ధత, జయం, అజ్ఞాన శక్తులకు ఓటమిని మృత్యువుని కలుజేసే అట్టహాసం ఆమెలో ఉంటాయి. ఆమే మహాలక్ష్మి సర్వోన్నత ప్రేమానందాలకు అధి దేవత. ఆధ్యాత్మ అనుగ్రహం, ఆనందంలోని ఆకర్షణ, అందం, రక్షణ ప్రతి దివ్య, మానస ఆశీస్సులు ఆమె నుండి వచ్చే కానుకలు.

ఆమె మహాసరస్వతి దివ్యాత్మకార్యాలకు దివ్యనైపుణ్యానికి అధి దేవత, కార్యాల్లో కౌశలత 'యోగాః కర్మ సుకౌశలమ్' ఆమె యోగంగా దివ్యజ్ఞాన ప్రయోజనాలు, జీవనంలోని సంతోషం, దాని లయ పొందికల వైపు ఆత్మ స్వీయ ఆచరణకు చెందిన పూనిక ఆమె నుండీ లభిస్తుంది.

CWSA 23-34:780-781 — శ్రీ అరొబిందో

ఆనందం, కృష్ణుడు ఆనందమయుడు అధి మనస్సు ద్వారా పరిణామానికి ఆధారంగా నిలిచి దానిని తన ఆనందంలోకి నడుపుతాడు.

CWSA 28:499

ఇక్కడ మనం మాట్లాడుకునేది కృష్ణుని ప్రకాశం గురించి. మనస్సులో కృష్ణ ప్రకాశం, ప్రాణికంలో కృష్ణ ప్రకాశం. కాని ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది. వక్రీకరణ నుండి, మానసిక దోషం నుండి అస్పష్టత నుండీ స్వేచ్ఛను సుస్పష్టతను కలుగజేస్తుంది. ప్రాణికంలో ఇది అపాయకరమైన ద్రవ్యాన్ని ఖాళీ చేస్తుంది. అక్కడ సహజంగానే దివ్య సంకేతం, ప్రమోదాలు ఉన్నాయి.

CWSA 29:490 — శ్రీ అరొబిందో

మహేశ్వరి

మహాకాళి

మహాలక్ష్మి

మహాసరస్వతి

శ్రీమాతలోని నాలుగు ఘన స్వరూపాలు

శ్రీమాత నాలుగు ఘన అంశ రూపాలు. ఆమె ముఖ్య శక్తులు, మూర్తిమత్వాలు, ఆమె దర్శకత్వంలో ఈ విశ్వాన్ని నడిపించేందుకు, తాను నిర్వహించే ఈ ఐహిక నాటకంలో వ్యవహరించేందుకు ముందు శ్రేణిలో నిలిచి ఉన్నాయి. స్థిర విశాలత, ప్రశాంతతత, విశద ప్రజ్ఞతో, నిర్మల దయా రసంతో, అక్షయ కారుణ్యంతో, అతిశయ గాంభీర్యంతో సర్వాన్ని పరిపాలించే మహత్వంగల విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని కల్గి ఉంటుంది, ఆమెలోని ప్రథమ అంశ. మరో అంశ ఆమెయొక్క అద్భుతశక్తి సామర్థ్యంతో, నిర్నిరోధమైన మహాకాంక్షతో, ఆమెలోని యోధ భావనతో, తీవ్ర ఇచ్ఛతో, ఉగ్ర వేగంతో, లోకం కదిలిపోయే బలంతో మూర్తిభవిస్తుంది. మూడవ అంశ స్ఫుటంగా, మధురంగా, సౌందర్యానికి చెందిన గహన రహస్యంతో అమోఘంగా, సామరస్యంతో, శ్రేష్ఠమైన లయ పొందికతో, తన సంక్లిష్ట, సూక్ష్మ ఐశ్వర్యంతో, తన ప్రబల ఆకర్షణతో, అమిత సమ్మోహన సౌందర్యంతో అలరారుతుంది. తన నాల్గవ అంశ సమస్త విషయాల్లోనూ అచంచలమైన, ఖచ్చితమైన సమగ్రతను కల్గి, భద్రమైన, నిష్కళంకమైన కార్యంతో, సంపూర్ణమైన సచేతన జ్ఞానానికి చెందిన అక్షయ సామర్థ్యంతో సుసంపన్నమై ఉంటుంది. ప్రజ్ఞ, బలం, సామరస్య పరిపూర్ణత్వాలు. ఆ అంశ స్వరూపాల బహుగుణ స్వభావాలు, ఈ శక్తులనే వారు వారితోపాటు ప్రపంచలోనికి తీసుకువస్తారు. వారి విభూతుల్లో మానవ మారు వేషంలో ప్రకటితమౌతారు, శ్రీమాత సజీవ ప్రభావానికి, నేరుగా ఎవరైతే వారి పార్థివస్వభావాన్ని తెరువగలరో వారిలో, తమ దివ్యత్వారోహణ స్థాయిలో ప్రతిష్ఠించుకొంటారు. ఈ నాలుగు అంశలనే మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి అనే మహిమాన్విత నామాలతో పిలుస్తాం.

1. మహేశ్వరి - సర్వోన్నత ప్రజ్ఞ
2. మహాకాళి - క్రియాశక్తి, ప్రచండ బలశక్తి
3. మహాలక్ష్మి - సామరస్యతా సౌందర్యాల దేవత
4. మహాసరస్వతి - సుకౌశల కర్మదేవత

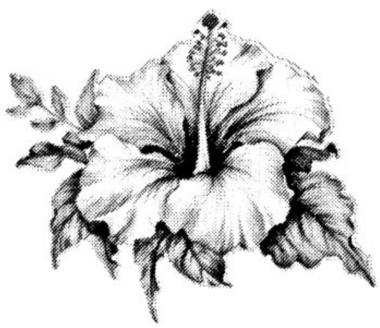
మహాకాళి దివ్యశక్తి, క్రియాశక్తి

మహాకాళిది మరొక స్వభావం. ఇది విశాలమైనదికాదు, ఉన్నతమైనది, ప్రజ్ఞకాదు, ఊర్జం మరియు బలమే ఈమెలోని విలక్షణ శక్తి. ఈమెలో ముంచెత్తే ఉధృతి, సాధించుకునే సామర్థ్యానికి చెందిన ఒక బలీయమైన కాంక్ష, ప్రతి అవరోధాన్ని, హద్దునూ విరుచుకుపడే వేగంతో ఛిన్నాభిన్నంచేసే ఒక దివ్య హింస ఉంటుంది. ఈమెలోని సమస్త దివ్యత్వం ఒక ప్రచండ కార్యతేజంతో అంగవేస్తూ దూకుతుంది. శీఘ్రత కోసమే ఈమె ఉన్నది, సత్వరమైన కార్య ప్రగతికోసం, విసురుగా, నేరుగా దెబ్బకొట్టడానికి, తన ముందున్న సమస్తాన్ని పట్టుకుపోగల ఎదురుదాడి చేయడానికి ఈమెఉన్నది. అసురులకు ఈమె ముఖం భయంకరంగా దైవాన్ని ద్వేషించే వారికి ఈమె మనోద్వేగం కర్కశంగా, ప్రమాదకరంగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈమె ఎన్నటికీ యుద్ధం నుండీ వెనుకంజ వేయనిది, ఈ లోకాలకు ఈమె విశ్వయోద్ధ. అసంపూర్ణతను అస్సలు సహించక, మనిషిలో పూర్తి విముఖంగా ఉన్నదానిపట్ల కటువుగా వ్యవహరిస్తుంది. మొండిదైన మూర్ఖత్వంతో మసకబారిన దాని పట్ల తీవ్రంగా ప్రవర్తిస్తుంది. విశ్వాసఘాతుకం, బూటకం, ద్రోహవాంఛలపట్ల ఒక క్షిప్రకోపావేశం ఈమెలో ఉగ్రమౌతుంది. ద్వేషం ఒక్కసారిగా ఈమె కొరడాదెబ్బ తింటుంది. దైవకార్యం పట్ల నిర్లక్ష్యం, ఉపేక్ష, బద్ధకాన్ని ఈమె సహించలేదు. అకాలంలో నిద్రించే వాడిని, జాగుచేసేవాడిని అవసరమైతే ఒక్క ఉదుటున బాది నిద్ర లేపుతుంది. ఈమెలో ప్రేరణ ఆవేగాలు చురుగ్గా, నిష్కపటంగా, సూటిగా, కదలికలు ఎలాంటి పూర్వాలోచనలేకుండా, ఖచ్చితంగా, ఆకాంక్ష దేదీప్యమానజ్వాలలా ఉంటుంది ఇదే మహాకాళి గమనం. ఈ శక్తి మచ్చికకు అలవికానిది, ఈమె దృష్టి, ఈమె సంకల్పం గరుడ యానంలా ఉన్నతంగా ఎంతో విస్తృతంగా ఉంటుంది. ఈమె పాదాలు ఎగువమార్గంలో వడివడిగా సాగిపోతాయి, దెబ్బకొట్టడానికి మరియు రక్షించడానికి చాచుకొని ఉంటాయి ఈమె హస్తాలు. ఎందుకంటే ఈమె కూడా మాతయే, ఈమెలో కోపం ఎంత తీవ్రంగా ఉంటుందో, ప్రేమ అంతే స్థాయిలో ఉంటుంది, ఈమెలో లోతైన ఆవేగ భరితమైన ఒకానొక దయ ఉంటుంది. స్వీయబలంతో ఈమెను పని చేయనిస్తే వస్తువులేవీ నిలవకుండా ముక్కలుముక్కలైనట్లు, చలించకుండా అడ్డంగా ఉన్న అవరోధాలు లేదా సాధకునిపై దాడి చేసే శత్రువులంతా తునాతునకలవుతారు.

ఈమె క్రోధం దుష్టులకు భయానకమైతే, ఆవేశపూరితమైన ఈమె ఒత్తిడి పిరికిపందలకి, బలహీనులకి మరీ బాధాకరంగా ఉంటుంది, ఘనులు, బలిష్ఠులు, ఉన్నతులచేత ఈమె ఆరాధింపబడుతుంది. ఎందుకంటే ఈమె వారి భౌతికంలో ఎదురుతిరిగే దానిపై దెబ్బవేసి భౌతికానికి బలాన్ని, సంపూర్ణమైన సత్యాన్ని అందించి, బుద్ధి వక్రతని, వక్రపోకడని సమ్మెటపోటుతో సరిచేసి, ఏది లోపమో, ఏది మాలిన్యమో దానిని బయటకు నెట్టివేస్తుందని వారు భావిస్తారు. ఈమెకు ఒక్కరోజులో అయ్యే పని సాధారణంగా శతాబ్దాలు పట్టవచ్చు. ఈమె మేళవించి లేని ఆనందం ఎంత విస్తృతంగా, మహత్తరంగా లేదా లలితంగా, మధురంగా, సుందరంగా నైనా ఉండనీ దానిలోని ఖచ్చితమైన, సంపూర్ణమైన తీక్షణతల్లోని జ్వలంత హర్షోల్లాసాన్ని అది నష్టపోతుంది. ఈమె జ్ఞానానికి, అజేయమైన బలాన్నిస్తుంది. సౌందర్యానికి, సామరస్యానికి ఒక ఉన్నతమైన ఊర్ధ్వగమనాన్నిస్తుంది, పరిపూర్ణత్వంకోసం నిదానంగా సాగే కఠోర పరిశ్రమకు దాని సామర్థ్యాన్ని అంతకంతకూ హెచ్చింపు చేయించే ఊర్జ్యాన్నిస్తుంది, సుదీర్ఘమైన త్రోవను తగ్గించేస్తుంది. పరమానంద పారవశ్య స్థితులను, ఉన్నతోన్నతాలను, శ్రేష్ఠతమ లక్ష్యాలను, బృహత్తర దృశ్యాలను అందుకోనిదేదీ ఈమెను తృప్తిపర్చలేదు. కాబట్టే దైవానికి చెందిన అజేయశక్తి ఈమెతో ఉంటుంది. ఈమెలోని అగ్ని, మహత్వకాంక్ష, వేగ సంభరితమైన అనుగ్రహం చేత ఇప్పుడు, ఇకమీదట గొప్ప మహత్కార్యాలు సాధించబడతాయి.

CWSA 32:19-20

శ్రీ అరొబిందో

Vol. 55, No. 11
November 2025

Date of Publication:
1st November 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Divine Love —A flower reputed to bloom even in the desert.

Spiritual significance and explanation of the flower given by the Mother

Petals of Divine love

On this Kali Puja day when you appear to us as Mahakali, my heart surges up with one prayer: May I realise that Mahakali 's "blows beat what is rebellious in [our] material into strength and perfect truth, hammer straight what is wry and perverse and expel what is impure or defective".

My dear child, Tonight I gave petals of the Divine's love because no love is greater than that of Mahakali for her children.

Correspondences of the Mother, 24 October 1946

Cover page painting: Ritam Upadhyay

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

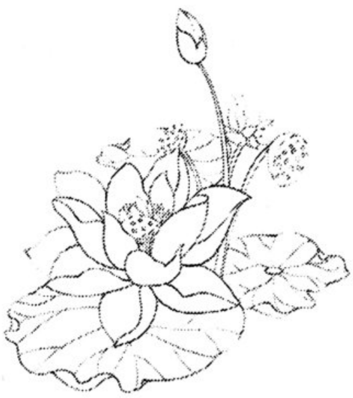
డిశెంబర్ 2025

శాశ్వత త్యాగం

శాశ్వత త్యాగం

విషయ సూచిక

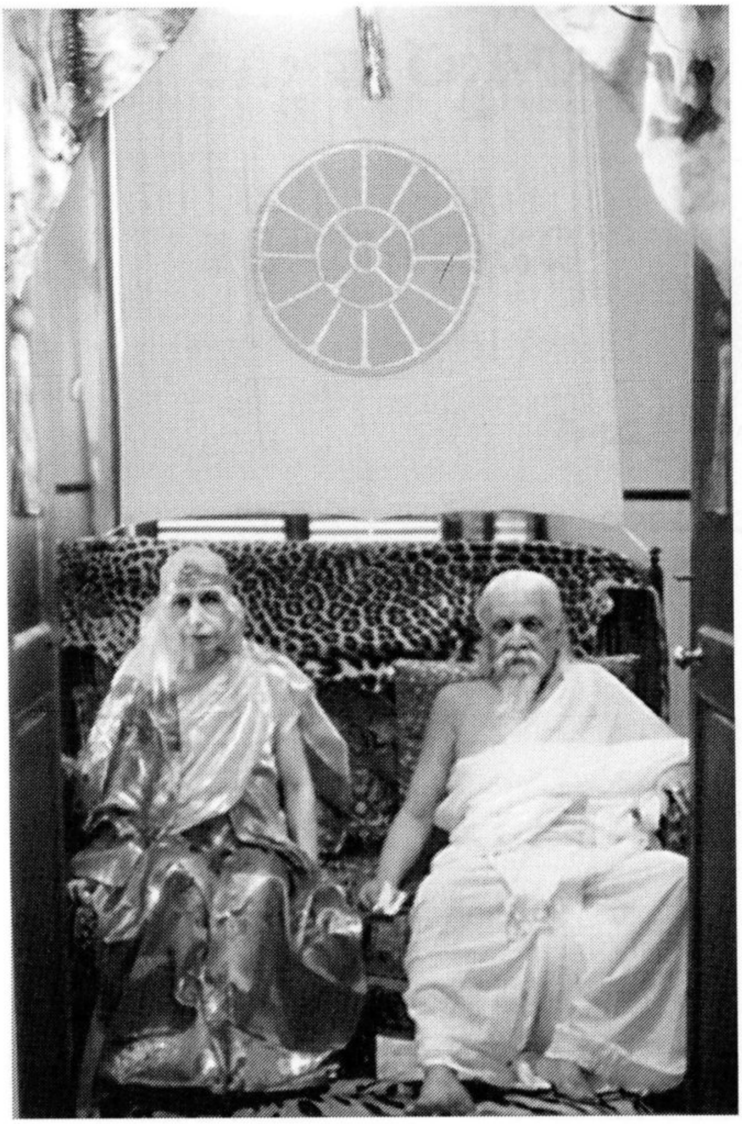

సంపాదకీయం

1950 సంవత్సరం డిశెంబరు **5**వ తేదీన శ్రీ అరవిందులు తమ భౌతిక దేహం నుండి ఉపసంహరించుకొన్నారు. వారు భువి సంబంధ దేహం విడిచి వుచ్చినా గాని, భువికి మూడు కానుకలిచ్చారు. మొదటిది దివ్య వెలుగు మనసును మదర్‌కు ప్రసారం చేశారు. సంసిద్ధులై వున్న వారిలో ఇది మానవజాతికి అందుబాటులో ఉండేటట్లు సాధారణీకరించబడింది. తరువాతిది, తమ ఉపసంహరణ ద్వారా మొట్టమొదటిసారి పదార్థంలో అతి మానస చేతనను ప్రతిష్టించారు. చివరిది, తమ అత్యంత ప్రధానమైన కావ్యరచనయైన సావిత్రిని మానవుల హస్తగతం చేశారు.

ఈ సంవత్సరం, శ్రీ అరవిందుల ఉపసంహరణ అలాగే సావిత్రి జన్మదిన **75**వ వార్షికోత్సవాన్ని జరుపుకొందాం. ఈ సంచిక ఈ రెండు ప్రముఖ విషయాలకు అంకితమైంది.

- కె.వి. రావు

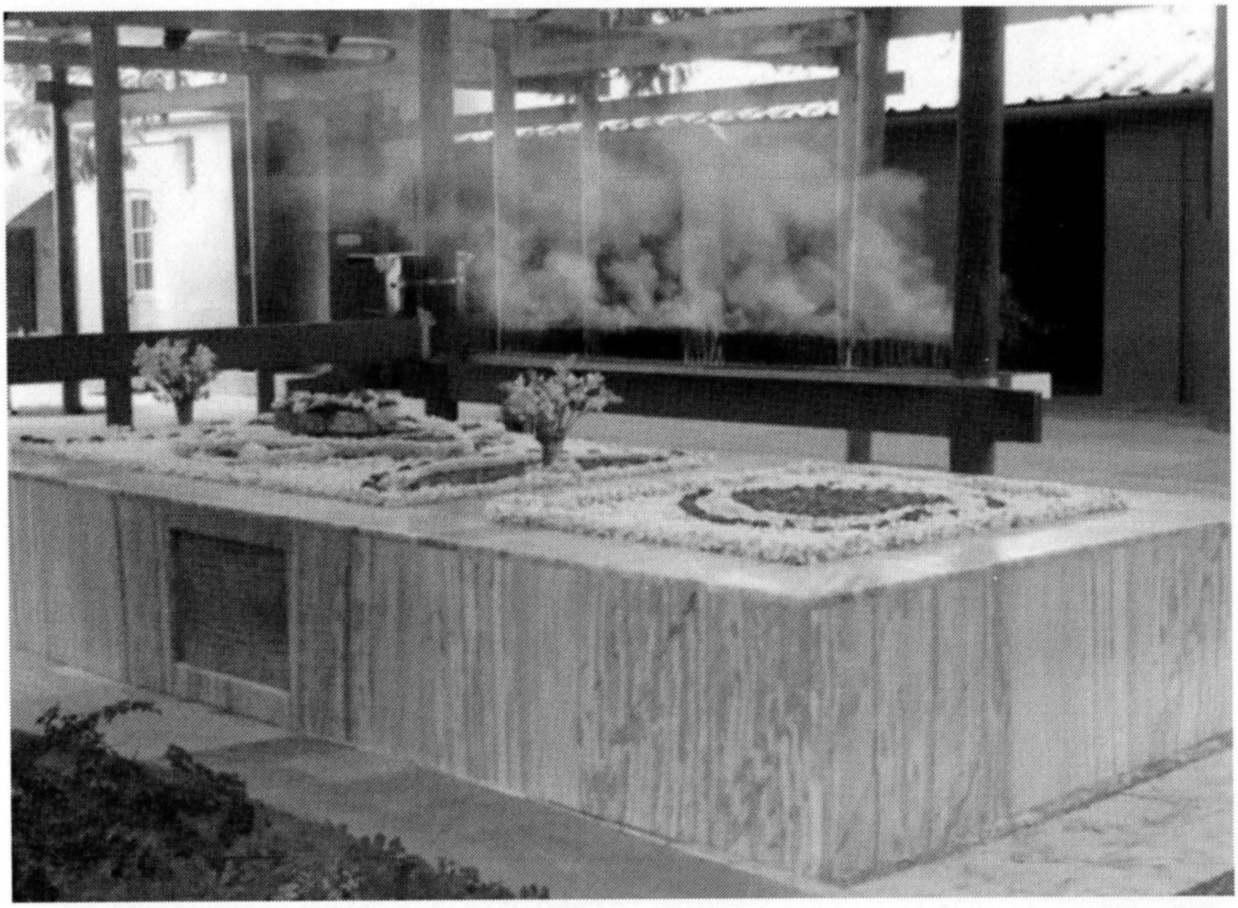
ఆయన శరీరాన్ని వదిలివెళ్ళిన వెంటనే, ఆయన తన శరీరంలో అతిమానస శక్తిని ఏకీకృతం చేసుకోవడం జరిగింది... నువ్వు చూడొచ్చు, ఆయన తమ మంచం మీద పడుకున్నారు, నేను ఆయనకు పక్కనే నిలబడ్డాను, చెప్పాలంటే, అది చాలా స్పష్టంగా ఉంది అది కనిపించగలదని భావించేంత బలమైన అనుభూతితో కలసిన స్పష్టత. ఆయనలోని ఈ అతిమానస శక్తి అంతా ఆయన శరీరం నుండి నా శరీరంలోకి ప్రవేశించింది. నేను ఆ అనుసంధాన ఘర్షణను అనుభవించాను. ఇది అసామాన్యమైనది, అసాధారణమైనది. ఇది ఒక అసాధారణ అనుభవం. (మదర్ తన శరీరంలోకి శక్తి వెళ్ళడాన్ని సూచించారు), చాలా సేపటి వరకు, నేను ఆయన శయ్య పక్కన నిలబడి ఉండడం, ఆ అనుభవం కొనసాగడం జరిగింది.

దాదాపు ఒక అనుభూతి - ఇది ఒక భౌతిక అనుభూతి.

చాలా కాలం పాటు.

CWM 11:328 - మదర్

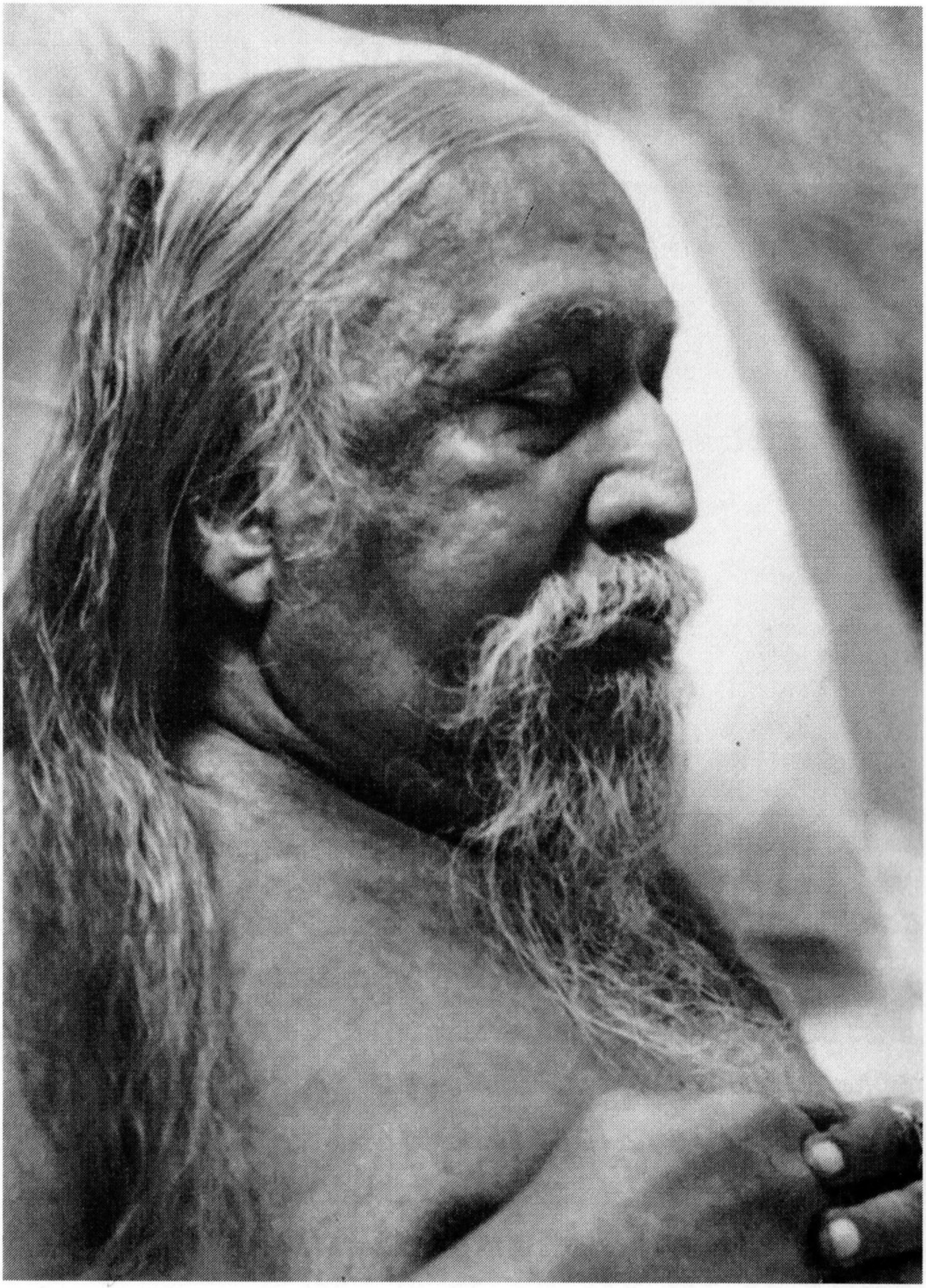
శాశ్వత సన్నిధి

శ్రీ అరొబిందో శత జయంతి ఉత్సవాలను జరుపుకుంటున్న ప్రజల ఆవాహనే ఆయన సన్నిధిని మరింత చురుగ్గా, ప్రభావవంతంగా చేసింది. కానీ ఎల్లప్పుడూ ఆయనతో ఉండే వారికి, ఇది ఎటువంటి తేడాను కలిగించదు.

ప్రజలు సమాధి వద్ద ఆయనపై దృష్టి కేంద్రీకరించినప్పుడు కూడా ఇదే దృగ్గోచర యధార్థ స్థితి సంభవిస్తుంది: ఆయన ఎల్లప్పుడూ అక్కడే ఉంటారు, కానీ వారి పిలుపుకు ప్రతిస్పందనగా ఆయన ఉనికి మరింత క్రియాశీలంగా మారుతుంది.

CWM 17:372 - శ్రీమాత

మృత్యు రహితమూ, దివ్యమూనైన ఒక సజీవ దివ్యసన్నిధి సమస్త
అనంతతకు ఆశ్రయమిచ్చిన ఒక దివ్య రూపము

CWSA 2:608

శ్రీ అరొబిందో ఉపసంహరణ:

నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు. శ్రీ అరొబిందో నిష్క్రమణకు ముందు మీకు పరమాత్మ అనుభవం కాలేదా?

ఆధ్యాత్మికంగా, నువ్వు నీ లోపల ఉన్న భగవంతునితో సంపర్కంలోకి వచ్చిన వెంటనే నీకు ఆ అనుభవం కలుగుతుంది. మానసికంగా, మనస్సు శుద్ధి అయిన వెంటనే నీకు ఆ అనుభవం కలుగుతుంది. ముఖ్యంగా, ప్రాణిక తలంలో అహంకారం నుండి బయటపడిన వెంటనే నీకు అది కలుగుతుంది. కానీ ఆ సమయంలో- శరీర చేతనలో కణాలలో చేతనలో ఆ అనుభవం కలిగింది. మిగతావన్నీ చాలా కాలం క్రితమే ఆ అనుభవాన్ని పొందాయి, దాని గురించి నిరంతరం అవగాహనతో ఉన్నాయి, కానీ శరీరం.... దాని (అనుభవం) గురించి దానికి (శరీరానికి) చెప్పబడింది, అది(శరీరం) దాని (అనుభవం గురించి చెప్పడం) లో ఉపశమనం పొందింది, కానీ శరీరం దానిని (అనుభవం) ఒక్క క్షణం కూడా మర్చిపోలేని విధంగా నిర్దిష్టంగా, సంపూర్ణంగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోలేదు.

ఆ క్షణంలో, భౌతికం వ్యక్తి, వ్యక్తిగత శరీరం ఒక్కసారిగా, శాశ్వతంగా అనుభవాన్ని పొందాయి.

శరీరం ఎప్పుడూ తనను వేరేది వెంట తీసుకువెళ్లే విధంగా వేరేవాటిమీద ఆధారపడుతుంది. అది శ్రీ అరొబిందో సన్నిధిలోని చైతన్యంతో ఒకటిగా ఉండేది, ఎటువంటి ఆందోళన లేకుండా దానిపై ఆధారపడింది. దాని (శరీర) జీవితం, పురోగతి దాని (ఆ చైతన్యం)పై ఆధారపడి ఉందని, దాని (శరీర) చేతన, చర్య, శక్తి అన్నీ దాని (చైతన్యం) పై ఆధారపడి ఉన్నాయని అది(శరీరం) భావించింది. ప్రశ్నలు లేవు అది ప్రశ్నించలేదు. శరీరానికి, విషయాలు భిన్నంగా ఉండటం పూర్తిగా అసాధ్యం. శ్రీ అరొబిందో తమ శరీరాన్ని విడిచి పెట్టవచ్చు. అనే విధానం. శరీరానికి ఇక ఉండకపోవచ్చు, అనే ఆలోచన పూర్తిగా ఊహించలేనిది. అది నిజంగా జరిగిందని శరీరానికి నమ్మకం కలిగించడానికి వారు ఆయన్ని ఒక పెట్టెలో ఉంచి, సమాధిలో ఆ పెట్టెను ఉంచవలసి వచ్చింది.

అప్పుడే దానికి ఆ అనుభవం కలిగింది.

ఈ శరీరం చాలా చైతన్యవంతమైంది, అది జన్మించినప్పుడే చైతన్యంతో ఉంది, అప్పటినుంచి సంవత్సరాలు గడిచేకొద్దీ దాని చైతన్యం పెరుగుతూ

ఉంది, తనను తాను పరిపూర్ణం చేసుకుంటూ, విస్తరించుకుంటూ పోయింది. ఇదే దాని పని, దాని ఆనందం. శ్రీ అరొబిందోతో ఉన్నప్పుడు, అటువంటి ప్రశాంతత, నిశ్చయత ఉంది, ఇక సమస్యలు లేవు, ఇబ్బందులు లేవు: భవిష్యత్తు తెరుచుకుంటోంది, ప్రకాశవంతంగా, ప్రశాంతంగా, నిశ్చయంగా ఉంది. (ఇప్పుడు) ఏమీ లేదు, ఏమీ లేదు, శ్రీ అరొబిందో వెళ్ళిపోయినప్పుడు శరీరం ఎంతగా కుప్పకూలిందో మాటల్లో వర్ణించలేము.

శ్రీ అరొబిందో చేతనా సంకల్పం దానిలోకి (శరీరం) ప్రవేశించినందువల్లనే ఒక శరీరాన్ని వదిలి మరొక శరీరాన్ని ప్రవేశించింది..... నేను ఆయన శరీరానికి ఎదురుగా నిలబడి ఉన్నాను, నీకు తెలుసా, ఆయన సంకల్పం నాలోకి ప్రవేశించినప్పుడు (ఆయన జ్ఞానం, సంకల్పం) నేను భౌతికంగా ఘర్షణను అనుభవించాను: 'నువ్వు నా పనిని సాధిస్తావు.' ఆయన ఈ శరీరంతో ఇలా అన్నారు: 'నువ్వు నా పనిని సాధిస్తావు.' అదే నన్ను సజీవంగా ఉంచింది.

అది తప్ప.... నా దృష్టిలో, ఆ పతనానికి పోల్చదగిన భౌతిక విధ్వంసం మరి ఏమీ లేదు.

దాని నుండి బయటపడటానికి నాకు పన్నెండు రోజులు పట్టింది పన్నెండు రోజుల్లో నేను ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు.

కాబట్టి నేను చెప్పిన అనుభవం శారీరక అనుభవం.

(నిశ్శబ్దం)

ఆయన ఇప్పుడు ఈ శరీరానికి ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది శాశ్వతత్వం, అమరత్వం, సంపూర్ణ భద్రతకు సంబంధించిన నిశ్చయత పదార్థంలో, జీవితంలో, ప్రతి క్షణం జరుగుతున్న చర్యలలో. అది చాలా దగ్గరగా, మరింత స్థిరంగా మారుతోంది. క్రమంగా, పాత భావనల మిశ్రమం కనుమరుగవుతోంది అదే మూలం, పరివర్తనకు ఆధారం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, డిసెంబర్ ***4, 1962***

సూక్ష్మ భౌతిక తలంలో శ్రీ అరొబిందో

(అప్పుడు మదర్ ఆగస్టు 15న శ్రీ అరొబిందో తొంభైవ పుట్టినరోజున జరిగిన సామూహిక ధ్యానం గురించి మాట్లాడుతున్నారు.)

నా చిన్నా, మనం 15వ తేదీ రాత్రి పది గంటలకు ఇక్కడ ధ్యానం చేసుకున్నాము. పావుతక్కువ పది గంటలకు, నేను ఇక్కడ టేబుల్ వద్ద

పూర్తిగా నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాను. అప్పుడు... శ్రీ అరొబిందో వచ్చారని నేను చెప్పలేను. ఎందుకంటే ఆయన ఎల్లప్పుడూ ఇక్కడే ఉంటారు, కానీ ఆయన ఒక ప్రత్యేక మార్గంలో వ్యక్తమయ్యారు... స్పష్టంగా, సూక్ష్మ భౌతికంలో, ఆయన ఎంత ఎత్తుగా ఉన్నారంటే, ఇక్కడ వాళ్ళు చేసినట్లుగా, ఆయన కాళ్ళు బాసింపట్టు వేసుకు కూర్చొని, మొత్తం ప్రాంగణాన్ని కప్పారు దానికి కొంచెం మించి కూడా విస్తరించారు! ఆయన అక్షరాలా ప్రాంగణం మీద కూర్చున్నారు. ఆ విశాలత్వంలో ధ్యానం చేస్తున్న వ్యక్తులు కనుమరుగవ్వలేదు. వారందరూ ఆయన లోపల ఉన్నారు. ఆయన అలా కూర్చున్నారు (వారి తలలపై కాదు!), నేను (నేను ఇక్కడ ఉన్నాను, నువ్వు చూడు) సూక్ష్మ భౌతికంలో ఆయన సన్నిధికి సంబంధించిన ఘర్షణను అనుభవించగలిగాను- ఇది పూర్తిగా శారీరక ఒరిపిడి! నేను ఆయన్ని చూశాను (నీకు బాగా తెలిసినట్లుగా, నేను ఇక్కడ (శరీరంతో) బంధించబడలేదు), ఆయన చాలా పొడవుగా, సరైన పరిమాణంలో, అక్కడ కూర్చుని ఉండటం నేను చూశాను. ఆపై ఆయన మెల్లగా, మెల్లగా అవరోహణ క్రమంలో దిగడం ప్రారంభించారు ఈ అవరోహణ ఘర్షణకు కారణమైంది - సున్నితంగా, చాలా మెల్లగా, తద్వారా జనులు విభ్రాంతికి గురికాకుండా దిగడం ప్రారంభించారు. తర్వాత ఆయన అరగంట కన్నా కొంచెం ఎక్కువ సేపు (మరికొన్ని నిమిషాలు), అక్కడే స్థిరపడి, పూర్తిగా నిశ్చలంగా, అలాగే ఉండిపోయారు, కానీ పూర్తిగా అందరిపై దృష్టి పెట్టారు వారంతా ఆయనలోనే ఉన్నారు.

నేను ఇక్కడే నవ్వుతూ కూర్చున్నాను, దాదాపు... దాదాపుగా నిజంగానే, నవ్వుతూ, నువ్వు ఆయన్ని ప్రతిచోటా (మదర్ తన మొత్తం శరీరాన్నితాకుతూ చెప్పారు), ప్రతిచోటా అలా అనుభూతి చెందగలవు. అంతః శాంతితో! అంతః శాంతితో, అంతః శక్తితో, అంతః శక్తితో.... శాశ్వతత్వంతో, అపారతతో, సంపూర్ణతతో అనుభూతి చెందగలవు. చెప్పాలంటే, అన్నీ నెరవేరి, సంపూర్ణతతో, వ్యక్తి శాశ్వతత్వంలో నివసించినట్లుగా అనుభూతి చెందగలవు.

అది చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది. అలా అనిపించకుండా ఉండాలంటే వ్యక్తి చాలా స్థూలంగా ఉండాలి.

అక్కడ జనం స్థూలంగా లేరని నేను అనడం లేదు. నాకు తెలియదు (నవ్వుతూ), నేను వాళ్ళ అభిప్రాయం అడగలేదు!

నేను ఆయనని ఆయన అతిమానస ప్రకాశంలో తరచుగా చూశాను. ఆయన చాలా తరచుగా వచ్చేవారు (నేను వసారాకి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన వచ్చేవారు. కొన్నిసార్లు ఆయన సమాధి పైన ఉండేవారు. ఆయన చాలా తరచుగా వచ్చేవారు). కానీ అది... మొదటగా, పరిమాణం అపారమైంది - ఆయన కూర్చున్నప్పుడు, నేను నీకు చెప్తున్నాను, ఆయన ప్రహరీ దాటి విస్తరించారు. ఆయన శారీరకంగా అనుభూతి చెందే విధంగా భౌతికంగా కనిపించారు. అంత భరోసా, అంత ఆనందం, అంత నిశ్చయత ఉన్నాయి. ప్రతిదీ సందేహం లేనివిధంగా, అంత ఖచ్చితంగా, అన్నీ పూర్తయినట్లుగా అనిపించింది. పనులు పూర్తి చేయాలనే ఆ బాధ, ఆ ఉద్రిక్తత ఏమీ లేదు.

ఇది దాదాపు ముప్పావు గంట పాటు కొనసాగింది. తర్వాత పరిస్థితులు సాధారణ స్థితికి వచ్చాయి.

(నిశ్శబ్దం)

ఇది మేము ఇప్పటివరకు గడిపిన అత్యంత అందమైన ఆగస్టు 15.....

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఆగస్టు **18 1962***

ఒక ఇంటి నుండి మరొక ఇంటికి

కానీ ప్రజలు చాలా అజ్ఞానులు! వారు మరణం గురించి అదే అంతం అన్నట్లుగా గొడవ చేస్తారు-'మరణం' అనే పదం చాలా అసంబద్ధం! నేను దానిని ఒక ఇంటి నుండి మరొక ఇంటికి లేదా ఒక గది నుండి మరొక గదికి వెళ్ళడంగా చూస్తాను. నువ్వు ఒక సాధారణ అడుగు వేస్తావు, నువ్వు గడప (ఒక దశని) దాటుతావు, నువ్వు మరొక వైపు ఉంటావు ఆపై నువ్వు తిరిగి వస్తావు.

నేను అకస్మాత్తుగా సూక్ష్మ భౌతిక ప్రపంచంలో ఉన్న శ్రీ అరొబిందో ఇంట్లోకి ప్రవేశించిన రోజు నాకు ఎదురైన అనుభవం గురించి నీకు చెప్పానా? సరే, నేను ఒక అడుగు వేసి భౌతిక ప్రపంచంలో కంటే చాలా నిర్దిష్ట ప్రపంచం లోకి ప్రవేశించినట్లు నాకు అనిపించింది. విషయాలలో ఎక్కువ వాస్తవికత ఉన్నందున మరింత నిర్దిష్టంగా అనిపించింది. అక్కడ నేను శ్రీ అరొబిందోతో చాలాసేపు గడిపాను, ఆ తర్వాత, అది ముగిసిన తర్వాత, నేను మరొక అడుగు వేసి ఇక్కడకు తిరిగి వచ్చాను... కొంచెం ఆశ్చర్యపోయాను. ఇక్కడ

నా వైఖరిని తిరిగి పొందడానికి నాకు కొంత సమయం పట్టింది, ఎందుకంటే ఈ ప్రపంచం అవాస్తవంమైందనీ, నాకు అనిపించింది వేరేలా కాదు.

కానీ అది కేవలం - నువ్వు ఒక అడుగు వేసి, మరొక గదిలోకి ప్రవేశించినట్లే. నువ్వు అంతరాత్మలో నివసించినప్పుడు అక్కడ ఒక కొనసాగింపు ఉంటుంది, ఎందుకంటే అంతరాత్మ గుర్తుంచుకుంటుంది, అది మొత్తం జ్ఞాపకాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అది అన్ని సంఘటనలను, బాహ్య సంఘటనలను కూడా, దానితో సంబంధం ఉన్న అన్ని బాహ్య కదలికలను గుర్తుంచుకుంటుంది. కాబట్టి ఇదంతా ఇక్కడ - అక్కడ, ఒక గది నుండి మరొక గదికి, ఒక ఇంటి నుండి మరొక ఇంటికి, ఒక జీవితం నుండి మరొక జీవితానికి నిరంతర, ఎడతెగని గమనం.

ప్రజలు చాలా అజ్ఞానులు! అవతలి వైపుకు వెళ్ళిన వారిని అదే చికాకుపెడుతుంది ప్రజలకు అర్థం కాదు, వాళ్ళు(ప్రజలు) వాళ్ళని (అవతలి వైపుకు వెళ్ళిన వారిని) తరిమివేస్తారు: 'అతనికి ఏమి కావాలి? నన్ను ఎందుకు ఇబ్బంది పెడతాడు? అతను చనిపోయాడు!' ఇలా.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూన్ 24, 1961

మార్పు చేయబడినది

నేనిపుడు చూస్తున్నాను. ఆయన నిష్క్రమణ, ఎంతో విస్తృతమయిన ఆయన కార్యపరిధి, స్థిరంగా సూక్ష్మ భౌతిక తలంలో అది ఎంతగా తోడ్పడిందో (మదర్ మట్టిని చేతితో మర్దించినట్లుగా చేస్తారు) విషయాలను సంసిద్ధం చేయడానికి, ఈ భౌతిక నిర్మాణాన్ని మార్పు చెందించటానికి ఎంత సహాయపడింది.

ఉన్నత లోకాల సంస్పర్శలోకి రావడానికి ఇతరులు పొందిన అనుభవాలన్నీ ఇక్కడే క్రింద భౌతికంలో అలాగే వదిలిపెట్టబడాలి. దీన్ని ఎలా చెప్పాలి. నా జీవిత ప్రారంభం నుండి శ్రీ అరవిందుల నిర్యాణం వరకూ నేను ఉన్నత లోకాలకు వెళ్లగల చైతన్యాన్ని కలిగి ఉన్నాను. వ్యక్తికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. - అనుభవాలు కలుగుతూ ఉండటం (నిజానికొక వ్యక్తికి అన్ని అనుభవాలు కలుగుతాయి) కానీ ఒకసారి ఈ శరీరంలోకి వచ్చిన తరువాత మళ్ళీ పూర్వపు మానసిక ధర్మాలు ఏవైతే భయంకరంగా జీవితాలను పాలిస్తాయో అవే ప్రవర్తిల్లుతూ ఉంటాయి.అప్పుడు ఇన్ని సంవత్సరాలు సాధనా, సమయం,

విమోచన మరియు సంసిద్ధతతో కూడినవిగా ఉన్నాయి. ప్రస్తుత కాలంలో ఈ భౌతికమయిన గుర్తింపుగా - శరీరం తాను మార్పు చెందానని తెలుసుకోవడం.

అది చెప్పబడినట్లుగా సాధించబడాలి. అన్ని వివరాలతోను అది గుర్తించబడాలి. కానీ మార్పు అయితే జరిగింది - మార్పు జరిగింది.

CWM 11:229

పటిష్టమయిన శ్రీ అరవిందుల కార్యశీలత

కార్యసాధనలో కూడా ఆయన శక్తిలో వ్యత్యాసం వచ్చింది. శరీరంలో ఉన్నప్పటి కన్నా ఇప్పుడు ఆయన మరింత బాగా కార్యాచరణ చేయగలుగుతున్నారు. ఆయన కార్యసాధనా శక్తి కూడా ఇనుమడించింది. అందువలననే ఆయన దేహత్యాగం చేశారు. ఆ విధంగా పని చేయడం కోసం, అది చాలా దృఢమయినది, ఆయన కార్యశక్తి చాలా పటిష్టంగా మారింది. సుస్పష్టంగా అది ఏ మాత్రం మానసికమయినది కాదు. అది మరొక స్థాయికి చెందినది. కాని అది సూక్ష్మ భూమిక కాదు. చాలా ఘనీభవించిన స్థాయి. అది ప్రాపంచికమని పూర్తిగా చెప్పవచ్చు.

CWM 11:329

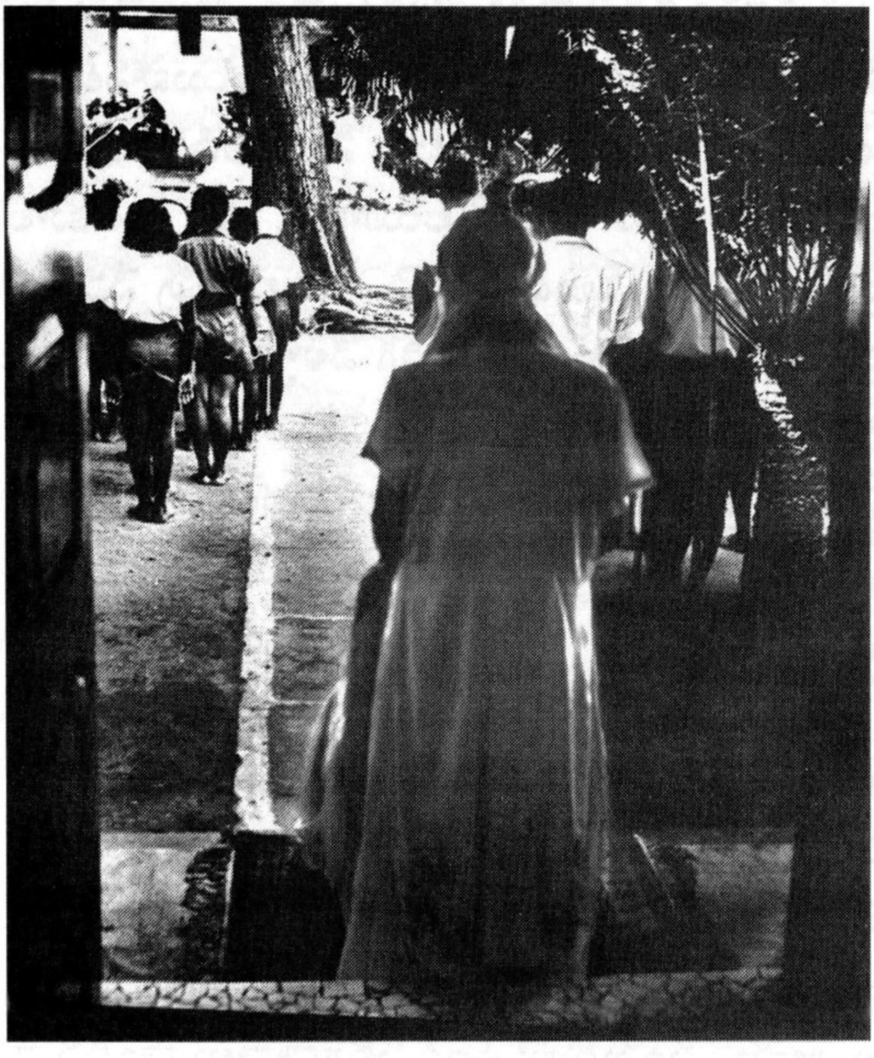
ఎప్పుడైనా, ఏదైనా మిమ్మల్ని బాధించినపుడు....

గతాన్నంతటినీ పరిశీలించడం నేర్చుకో. సంభవించిన వాటిలో నీ ప్రగతికుపకరించే వాటిని గ్రహించాలి. ఇది చాలా ముఖ్యం. ఎప్పుడూ సమత్వాన్ని కలిగి ఉండటం (శ్రీమాత తన చేతిలో ఒక సమాంతర రేఖను సూచిస్తారు) ఒక వ్యక్తి ఫలితాల గురించి ఆతురత పొందకూడదు లేదా విచలితుడు కాకూడదు. అప్పుడు నీవు చూస్తావు - సంఘటనలు ఇంకా బాగా క్రమబద్ధీకరించ బడతాయి. నీ అంతర స్థితి యొక్క ప్రశాంతత గురించి నీకొక సందేశం అందుతుంది. అందుకు సంబంధించిన సమాధానం కూడా.

*బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ **119-125***

శ్రీ అరవిందుల పార్థివ దేహాన్ని సమాధి స్థలికి తీసుకువస్తున్న ఛాయాచిత్రం
(9 డిశెంబర్, 1950)

శ్రీమాత సమాధిని చూస్తున్నారు

ఏదయినా ఉండవలసిన విధంగా లేనపుడు

దీనికి మరొక ప్రభావవంతమయిన మార్గముంది. మీరు కోరుకున్న ప్రతిసారీ సఫలీకృతులవుతారు. ఏదైనా కష్టంలో ఉన్నా దేనికైనా సమాధానం కావలసి వచ్చినా, అది ఏమయినప్పటికీ లేదా మీరు అంతగా సౌలభ్యాన్ని, సౌఖ్యాన్ని అనుభూతి పొందలేకపోతున్నా, లేదా మిమ్మల్ని ఏదయినా పీడిస్తున్నా, లేదా మీరే ఏదయినా తప్పుచేసి ఇబ్బంది పడుతున్నా, మీరు అసలు పట్టించుకోనక్కరలేని అతి సాధారణమయిన, ఏ మాత్రం విలువ లేని విషయం గురించి మీరు కోపం తెచ్చుకొని, అసంతృప్తిగా ఉంటే, మీకు ఏ మాత్రం కారణం తెలియని విషయాల గురించి, ఎప్పుడైనా పరిస్థితులు ఉండవలసిన విధంగా లేనపుడు, అటువంటి సమయంలో మీరా విచారకరమైన స్థితి నుండి బయటకు రావాలని అనుకుంటే నేరుగా సమాధి దగ్గరకు వెళ్ళండి. వినమ్రంగా వంగి నమస్కరించి, మీ శిరసును సమాధిపై ఉంచి సూటిగా మీరు చెప్పదలచుకున్నదంతా శ్రీ అరవిందుల వారికి చెప్పండి. ఏ మాత్రం సంశయం లేకుండా, అనుమానం వదిలి నాతో చెప్పినట్లుగానే. చాలాసార్లు మీరు చూశారు ఇలా చేసిన వెంటనే మీ కష్టాలు వెంటనే మాయమయిపోవటం. మీరు నాతో చెప్పిన వెంటనే అవి అంతర్ధానమవటం. మీ నుండి వాటిని పారద్రోలటం వలన వాటినుండి మీరు విముక్తులయ్యారు. ఈ ప్రతికూలమైన లేదా హానికరమైన ఆలోచనల నుండి విడివడి, ఈ భారాన్ని నేను తొలగించడం వలన మీరు తేలికపడి ఆనందంగా తిరిగి వెళ్ళారు. మీకు గుర్తుందా? మీరు నాకది చాలాసార్లు చెప్పారు.

అదేవిధంగా శ్రీ అరవిందులతో కూడా మీరలానే చెప్పాలి. మీ శిరసును సమాధిపై (శ్రీమాత తలను వంచి చూపిస్తారు) ఆయన శాశ్వతమయిన సన్నిధి ఉన్నచోట, సమాధి దగ్గర మీ కష్టాల నుండి దూరం చెయ్యమని అడగండి లేదా ఇలా మరొక ప్రార్థనను పంపించండి (శ్రీమాత హృదయస్థానం నుండి చేతులను పైకి చూపిస్తారు) కానీ చాలా నిజాయితీగా, మీ ఏకాగ్రతను మీ ఆంతర్యపు లోతుల వరకూ తీసుకొని వెళ్ళండి. నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను, ఆయన మీ ప్రార్థనను విని దానికి సమాధానం ఇస్తారు. ఏ మాత్రం సంశయించకుండా మీరు ఆయనతో సులభంగా సమాచార ఆదాన ప్రదానాలు జరపవచ్చు. ఆయన సంస్పర్శలో ఉండి సమాధానాలు పొందిన వారు ఎందరో

ఉన్నారు. ఆయన మరింత క్రియాశీలంగా ఉండి మనకు అంతకు ముందు కన్నా అందుబాటులో ఉన్నారు. ఈ మార్గంలో మీరు వేచి ఉండవలసిన అవసరం లేదని తెలుసుకోండి. మొదటగా నాకు తెలియజేయండి. నేనొక వీలయిన రోజు చెబుతాను, ఖచ్చితమయిన సమయం చెబుతాను. నాకా సమయంలో మీరు చెప్పేది విని సమాధానం ఇవ్వగల సమయం ఉందో లేదో చెబుతాను. మీరు సమాధానాన్ని పొందే ముందు ఒక సక్రమమైన పద్ధతి, ప్రక్రియ ఉంటుంది. అది సుదీర్ఘంగా చాలా సమయం తీసుకోవచ్చు. అన్నిటినీ మించి మీకు ముఖ్యంగా వేచి ఉండే సహనం ఉండాలి. కానీ ఈ ప్రక్రియ వీలయినది, సూటి అయినది, అందుబాటులో ఉన్నది. మీరు ఎప్పుడయినా అడగవచ్చు. మీరు సమాధి వద్దకు వచ్చి మీ సమాధానాన్ని పొందండి. ఒకవేళ ఏదయినా ఉండవలసిన విధంగా లేదని అనిపిస్తే మీరు అందుకు కారణమేమిటో తెలుసుకోవాలనుకుంటారు లేదా మీరొక బలహీనతను అధిగమించి వదిలేయాలనుకున్నప్పుడు లేదా నయం చేసుకోవాలని లేదా దాని నుంచి స్వచ్ఛమవ్వాలనుకున్నపుడు ఆ పవిత్రీకరణలో ఎదురయ్యే ఇబ్బందులను తొలగించుకోవడానికి ఏ సమాధానం కోసమైనా శ్రీ అరవిందుల సమాధి వద్దకు వచ్చి అడగండి. మీకు పరిష్కారం లభిస్తుంది. కేవలం ఆయన సమాధానమే కాక ఆయన ఆశీస్సులు, వాత్సల్యం, శాంతి, ఆయన వెలుగు, తేజస్సు, అనంత సర్వశక్తివంతమయిన ఆయన ప్రేమ చేత మీరు ఆదరించబడి ఆయనకు వశమయిపోతారు. ఒకసారి ఆయనకు ఆధీనులు కాగానే అన్ని విధాలయిన విపత్తుల నుండి రక్షించబడతారు. ఆయన ప్రభావం ఈ విధంగా ఉంటుంది. ఆయన సాదాగా, నిజాయితీగా, వినయంగా ఉండేవారికి తనను తాను ఎఱుక పరచుకుంటారు. ఆయన అక్కడ చాలా చైతన్యవంతంగా ఉన్నారు. ఈ ప్రపంచపు కార్యాలను నిర్దేశిస్తూ, నేనేదయినా తెలుసుకోవాలని అనుకున్నప్పుడు ఆయనను అడుగుతాను. తక్షణమే ఆయన సమాధానం ఇస్తారు.

*బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ **119-121***

ప్రతి ఒక్కరికీ ఆయన అందుబాటులోనే ఉంటారు

అంతకు ముందు ఆయన శరీరంలో ఉన్నప్పుడు జనులు - ఆయన చాలా దూరంగా ఉన్నారు. ఎక్కడో మనుషులకందనంత దూరంగా, సాధకుల

విషయాలను పట్టించుకోవడం లేదని అనేవారు. అది పూర్తిగా నిజం కాదు. వాస్తవానికి ఆయన ప్రతిరోజూ రాత్రి సాధకుల ఉత్తరాల రాశులకు సమాధానాలు రాస్తూ తన అసలైన బృహత్కార్యమైన ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరించి అతి మానస అవతరణకు సిద్ధం చేసే బదులు సాధకుల ప్రగతిని తెలుసు కోవడానికి శ్రమిస్తూ వాళ్ళకు సంబంధించిన విషయాలలో నిమగ్నమయ్యేవారు. సాధకులు నేరుగా వారి విషయాలను చర్చించి నా ఆశీస్సులు అందుకొనేటట్లు, భౌతిక తలంలో ఆచరణలోనూ, ఆంతర్యం లోనూ, సాధనా పరంగా సహాయం అందుకొనేటట్లు ఆయన ఏర్పాటు చేశారు. నా ద్వారానే వారు ఎటువంటి కష్టాన్నయినా అధిగమించి అతి మానస చైతన్య శిఖరాలను అందుకో గలుగుతారు. ఆ సమయంలో ఆయన వివిధ లోకాలపై అసంఖ్యాకమయిన చేతనా స్థితులు ఏవయితే మా అతిమానస అన్వేషణా కార్యాన్ని వ్యతిరేకించి అడ్డుగా నిలుస్తున్నాయో, వాటిపై నియంత్రణ సాధించడం కోసం కేవలం జయించటమే కాక వాటిని ఆధీనంలోకి తెచ్చుకొని వాటిపై ఆధిపత్యం సంపాదించడంలో నిమగ్నమై ఉన్నారు. లౌకిక వ్యవహారాలను పరిష్కరించడం, ఆశ్రమం యొక్క నిర్వహణ, సాధకుల ప్రగతి మరియు సామూహిక యోగ సాధనాయత్నం నాపై ఉంచబడ్డాయి. అప్పుడు ఆయనకు సాధకులతో గడపడానికి వారి సమస్యలు వినటానికి సమయం ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు ఆయన విశ్వమంతా నిండి ఉన్నారు. ఎంతో విశాలము, సన్నిహితమయి సామీప్యంలో ఉన్నారు.

*బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ **119-121***

ఆయన సన్నిధి కంపిస్తుంటుంది

అది బృహత్తరం. ఆయన ఉనికి చాలా దృఢంగా సమాధి చుట్టూ కంపిస్తుంటుంది. ఆయన శక్తి ప్రభావం కేంద్ర చేతనను స్పృశించి ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి జాగృతం చేస్తుంది. నాస్తికులు, విశ్వాసం లేనివాళ్ళు, దుస్సంకల్పంతో, పైపై ఉత్సుకతలో సమాధిని దర్శించేవారు కూడా ఇక్కడి నిగూఢమయిన అమృత రసతత్వంతో ఆశ్చర్యచకితులై ఒక అంతర శాంతిని పొందుతారు. ఎందుకంటే ఆయన అక్కడ తన ప్రశాంతతను వాత్సల్యాన్ని వర్షిస్తుంటారు. సమాధి ప్రక్కగా వెళ్ళినపుడు అదే వారిని స్నానిస్తుంది. అది ఆయన సాన్నిధ్యం మరియు శక్తియొక్క నమ్మశక్యం కాని తేజోమయ కార్యశీలత.

నేను సమాధివైపు చూసి అక్కడ ఏమి జరుగుతుందో అనుకున్నప్పుడు ఒక తేజోవంతమయిన కాంతి స్తంభం శక్తితో ప్రకంపిస్తూ ఉంటుంది. ఒక రూపాంతీకరించే వెలుగక్కడ కనిపిస్తుంది. అది ఇలా పైకిలేస్తుంది. (శ్రీమాత ఈ విధంగా చేతులతో పైకి చూపిస్తారు) ఒక మహాద్భుతమైన వెలుగు, గొప్ప తేజస్సు ఉజ్జ్వలమానమయిన కాంతి సమాధి నిడివి నుండి వెలువడుతుంది. అది సాకారమవుతున్న నూతన వెలుగు.

రాత్రి సమయంలో అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నప్పుడు కొన్ని ఆత్మలు ఇక్కడ జనులు వదిలివెళ్లిన ఈ ప్రదేశాన్ని శుభ్రం చేసి, అసత్యమైన ఆలోచనలు, కోరికలు, అసహనమైన విన్నపాలు, అన్ని రకాలయిన ఫిర్యాదులు, చెడు సంకల్పాలు, విచారాలు మరియు అసుర శక్తుల్ని - ఈ ప్రదేశాన్ని శాంతిమయంగా, ఆహ్లాదకరంగా చేస్తాయి. వాళ్ళు పూర్తిగా ఈ పరిసరాలను, ఎంతో ప్రేమతో శ్రీ అరవిందుల సన్నిధిని అనుభూతి చెందేటట్లు చేస్తాయి.

బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ *122*

ఒక పవిత్రమయిన స్థలం

అది ధ్యానానికి ఒక మంచి పవిత్ర స్థలం. మాటలాడుకోవటానికి కాదు. అటువంటి ప్రదేశంలో మాటలాడడం తగదు. అందువలన అక్కడ వాతావరణంలో అలజడి కలుగుతుంది. ఆయన అక్కడ తన వైభవోపేతమైన దేహంతో ప్రపంచాన్నంతటినీ ఒక సూక్ష్మ గతిలో నిలిపి ఉంచుతారు. క్రమక్రమంగా తన చైతన్యం ద్వారా ఆవిష్కరిస్తూ ఉన్నారు. ఏదయితే దైవం యొక్క అవతరణకు సాక్షికంగా ఆచ్ఛాదితమై ఉన్నదో దానిని.

మన దివ్యత్వపు సాధనకు ఆయన సజీవమైన భరోసా. దివ్య తేజస్సును ప్రసరిస్తూ, దివ్యశక్తితో ఆయన ఆ దైవం చేసిన ప్రమాణం, దైవ ఆవిష్కరణ వైపు ఒక ప్రగతివంతమైన సామూహిక కదం. అందువలననే అక్కడ వాతావరణమంతా ఒక దివ్యమైన, ఉత్కృష్టమయిన, శాంతితో, శక్తితో నిండి ఉంది. నీకు అర్థమవుతుందా అక్కడ ఆయన తన దివ్య దేహంతో ఉన్నారు. తాను దివ్యత్వాన్ని పొంది, సర్వమానవాళికి ప్రతినిధిగా ఉన్నారు. తన స్వప్రయత్నంతో, తన శరీరంలో ఆయన చేసిన సాధనా తపస్సు వలన ఆయన శరీరాన్ని మహిమాన్వితం చేసుకున్నారు.

ఆయనకు కలిగిన సిద్ధులు, అనుభవాలూ యోగ సాధనతో ఆయన తన దేహంలో నింపిన శక్తి, ఆయన శరీరాన్ని ఒక పరివర్తనాశక్తితో తేజోమయం చేసింది. అది శక్తితో, తేజస్సుతో పూరింపబడి మహాశక్తివంతమయి పొంగి పొరలుతుంది. అదే ఈ వాతావరణం మొత్తాన్ని ఆవరించి ఉంది. చుట్టూ అంతా ఆయన ప్రత్యక్ష సన్నిధే. అది నిలిచే ఉంటుంది. ఎందుకంటే అది అతి మానస శక్తి. ఏ మాత్రం తరిగిపోయే లక్షణాలుండవు. అది అలా అయ్యేది కాదు.

బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ ***124***

సమాధి చుట్టూ తిరగడం

ఇది ఆ సమాధి చుట్టూ తిరిగే ప్రజలు గ్రహించే శక్తి.

తెలియకుండానే వారు ఆయన ప్రేమలో స్నానమాడుతున్నారు. అలాగే ఎందుకు ఆ సమాధికి దగ్గరయ్యే సరికి వారు మంత్రముగ్ధులవుతున్నారో వారికి తెలియదు. అది ఆశ్చర్యకరమైనది!

సమాధిని తాకినప్పుడు వారు ఆశ్చర్యచకితులవుతారు, ఎందుకంటే అక్కడ పనిచేస్తున్న ఆ శక్తి వారి సాధారణ మతభావాలను చెరిపేస్తుంది, స్వర్గాల వైపు ఎగసే భావోద్వేగాలను చిదిమేస్తుంది, వారిని వారు అర్థం చేసుకోలేని ఒక వాస్తవిక సత్యం ఎదుట నిలబెడుతుంది.

అక్కడ ఒక అద్భుతమైన సత్యం ప్రత్యక్షమవుతుందని చూసి వారు విస్మయపోతారు. ఎవరు మనసు తెరిచి ఉంటారో వారిని ఆ శక్తి తాకుతుంది. వారు తిరిగి వస్తారు, తమ అంతరంగంలో ఆ శాంతిని, ఆ పవిత్రతను పునరుద్ధరించుకోవడానికి.

ఆయన యొక్క సాన్నిధ్యం అంత సజీవమైనది, అంత స్పష్టమైనది, అది ఈ వాతావరణాన్ని నింపిన చైతన్యమైన విశాలతలా ఉంది. అది మిణుగురు రంగుల్లో తేలుతూ ఉన్నట్లుగా, మరపురాని ఆనందంతో కూడిన అందం, పవిత్రత యొక్క ఆత్మ, అలభ్యమైన, కానీ దాదాపు స్పర్శనీయమైన ఒక సున్నితమైన మాధుర్యం, ప్రపంచానికి ఎప్పుడూ తెలియని తీయదనాన్ని కలిగి ఉంది.

దైవం కోసం తీవ్రంగా ఆకాంక్షించే ఒక ఏకాగ్ర హృదయం ఆ సమాధి ముందు నిలిచి ఆయన దివ్యానందాన్ని తప్ప ఏమీ కోరకుండా ఉంటే ఆయన

సమస్త చిరంతన సన్నిధి చేత అనుభవించిన పారవశ్యతకంటే ఉన్నతమైన ఉత్తమమైన ఒకానొక ఆనంద సీమలోకి అది చేర్చుతుంది. ఆ ప్రబలమైన స్వర్గాలు, ఈ భువి ఎన్నడూ ఎరుగనిదది అని నాకు అనిపిస్తుంది.

బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్ ***24-25***

ఆయన బలీయమైన సాన్నిధ్యం

ఆయన భక్తులు మరియు నిజంగా తమ చైతన్యాన్ని శ్రీ అరవిందులతో ఏకమయ్యేలా ఆకాంక్షించే వారు, ఈ స్థలాన్ని ఆయన బలోపేతమైన సాన్నిధ్యంతో నింపినట్లు అనుభవిస్తారు.

ఆయన మహిమ, ఆయన ప్రభావం మన కళ్లముందు కనబడేంత స్పష్టమైన, సజీవమైనది.

ఆయనతో మాట్లాడాలనుకునే వారికి ఎల్లప్పుడూ ఆయన సమాధానం లభిస్తుంది, ఎందుకంటే ఆయన ఇక్కడే ఉన్నారు, అఖండ శక్తితో, సమగ్ర చైతన్యంతో. ఆయన తెర వెనుక నుండి ఈ కొత్త సృష్టిని నడిపిస్తున్నారు, తమ సహజమైన విధానంతో - అచంచలమైన పట్టుదలతో, అద్భుతమైన సహనంతో, ఒకదాని తర్వాత ఒకటి విజయాలను సాధిస్తూ ముందుకు సాగుతున్నారు.

మొదటగా ఆయన లక్ష్యం - మనుష్య చైతన్యాన్ని మార్చడం, తరువాత దాన్ని అన్ని కోణాల్లో మార్పుచేయడం. ఆయనకు తెలుసు-ఈ ప్రతిఘటనలు, ఈ తాత్కాలిక పతనాలు కూడా మానవజాతిని భవిష్యత్తులోని అడ్డంకులను దాటడానికి సిద్ధం చేస్తాయి. అందుకే ఆయన, తమ వెలుగుతో నిండిన శాంతి ద్వారా, మానవజాతి యొక్క ఆలోచన, క్రియ, ధోరణిని మారుస్తూ ఉన్నారు.

ఇదంతా ఆధ్యాత్మికత మీద ఆధారపడినది, కానీ మతం పేరుతో నడిచే అసలైన మతముకాదు, హింస, యుద్ధం, విద్వేషం మీద నిలిచిన నకిలీ ఉద్యమాలు కావు.

చూడు, ఫలితాలు మన ముందే ఉన్నాయి - ప్రపంచం మనుష్యుని క్రూరత్వంతో విసిగిపోయింది, రక్తపాతం, హింస, విధ్వంసం వ్యాపించాయి. మనుషులు ఇప్పుడు మృగాలకన్నా భయంకరంగా మారిపోయారు - మృగత్వాన్ని మించి దిగజారిపోయారు.

శ్రీమాత సమాధి గురించి

సమాధిని చూస్తూ శ్రీమాత ఇలా అన్నారు:

"నన్ను ఆరాధించాలని నేను కోరుకోవడం లేదు
నేను ఇక్కడికి పూజించబడటానికి రాలేదు,
నేను పని చేయడానికి వచ్చాను.
వారు తాము కోరుకున్నంతగా మిమ్మల్ని (శ్రీ అరవిందుని) ఆరాధించవచ్చు,
కానీ నన్ను నిశ్శబ్దంగా, మరుగున ఉండనివ్వండి,
నేను నా పని అంతరాయం లేకుండా చేయాలనుకుంటున్నాను.
ఈ శరీరం - అన్ని తెరలలో ఉత్తమమైన తెర."

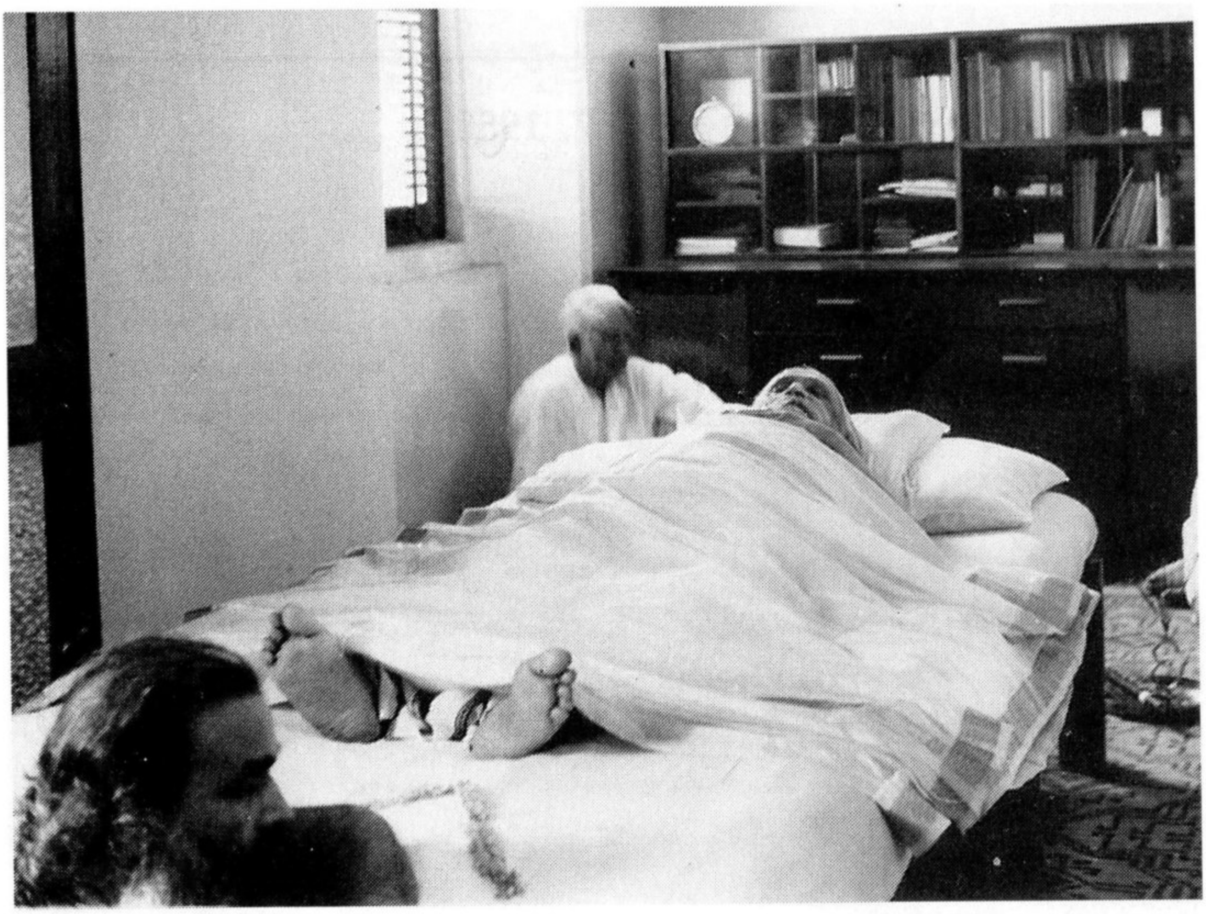
*

"ఇది నా గతజన్మ గురించి ప్రజల్లో చివరిసారి చెప్పబడినది కావాలి!
ఈ శరీరానికి గతజీవితం గురించి వినిపించడం ఇష్టం లేదు.
ఇది నిశ్శబ్దంగా ఉండాలనుకుంటోంది,
వీలైనంతవరకు ప్రజల దృష్టికి దూరంగా ఉండాలనుకుంటోంది."

CWM VOL. 13: P.46

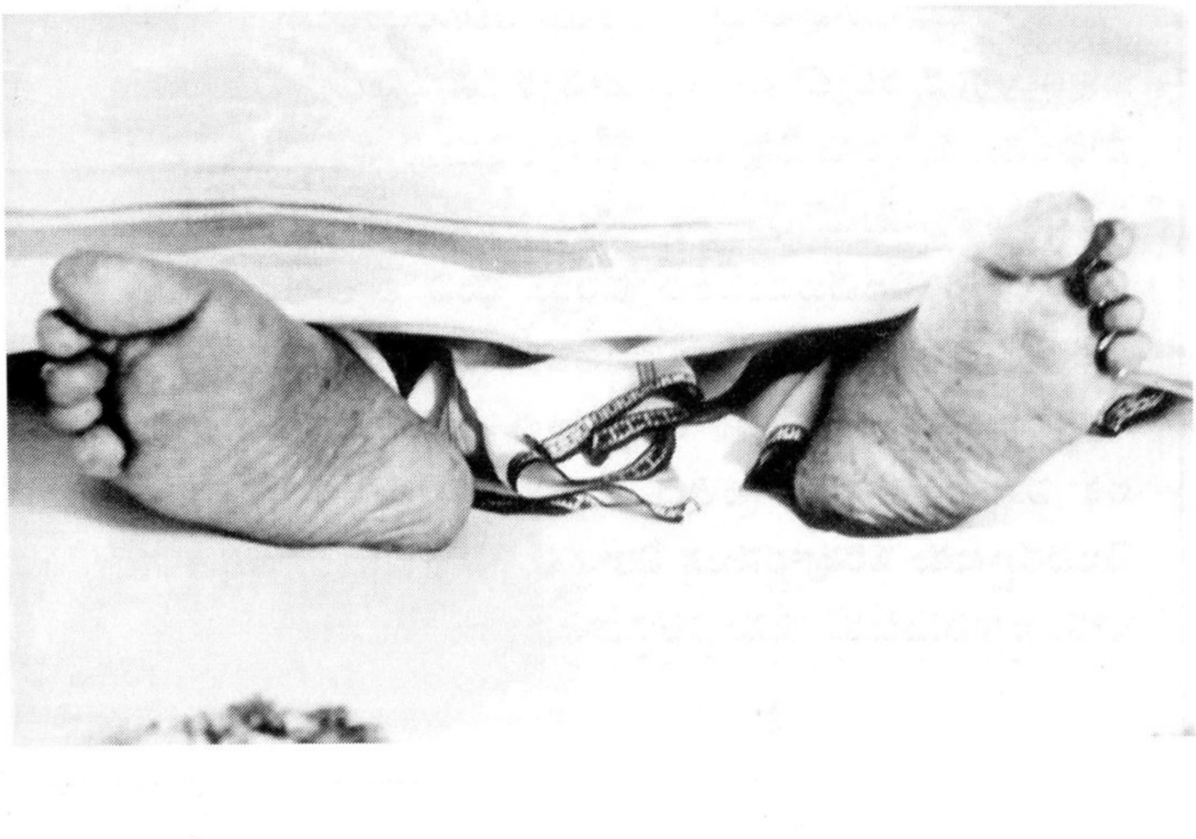
శ్రీ అరవిందుల సహాయాన్ని స్వీకరించడానికి, శ్రీ అరవిందులతో స్వయంగా సంపర్కం పెట్టుకొనడానికి, భక్తియందు ఎదుగడానికి సమాధి దగ్గర ఏకాగ్రత వహించాలి.

CWM 16:397 — శ్రీమాత

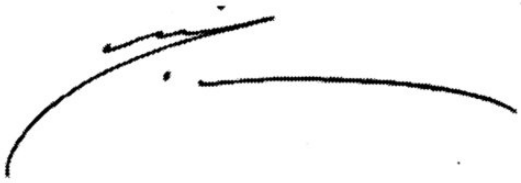
"నీ పాదముల క్రింద పడియుండు కాలము
సమస్త ప్రపంచము, నీదగు ఒక అంశము మాత్రమే"

సావిత్రి : *718*

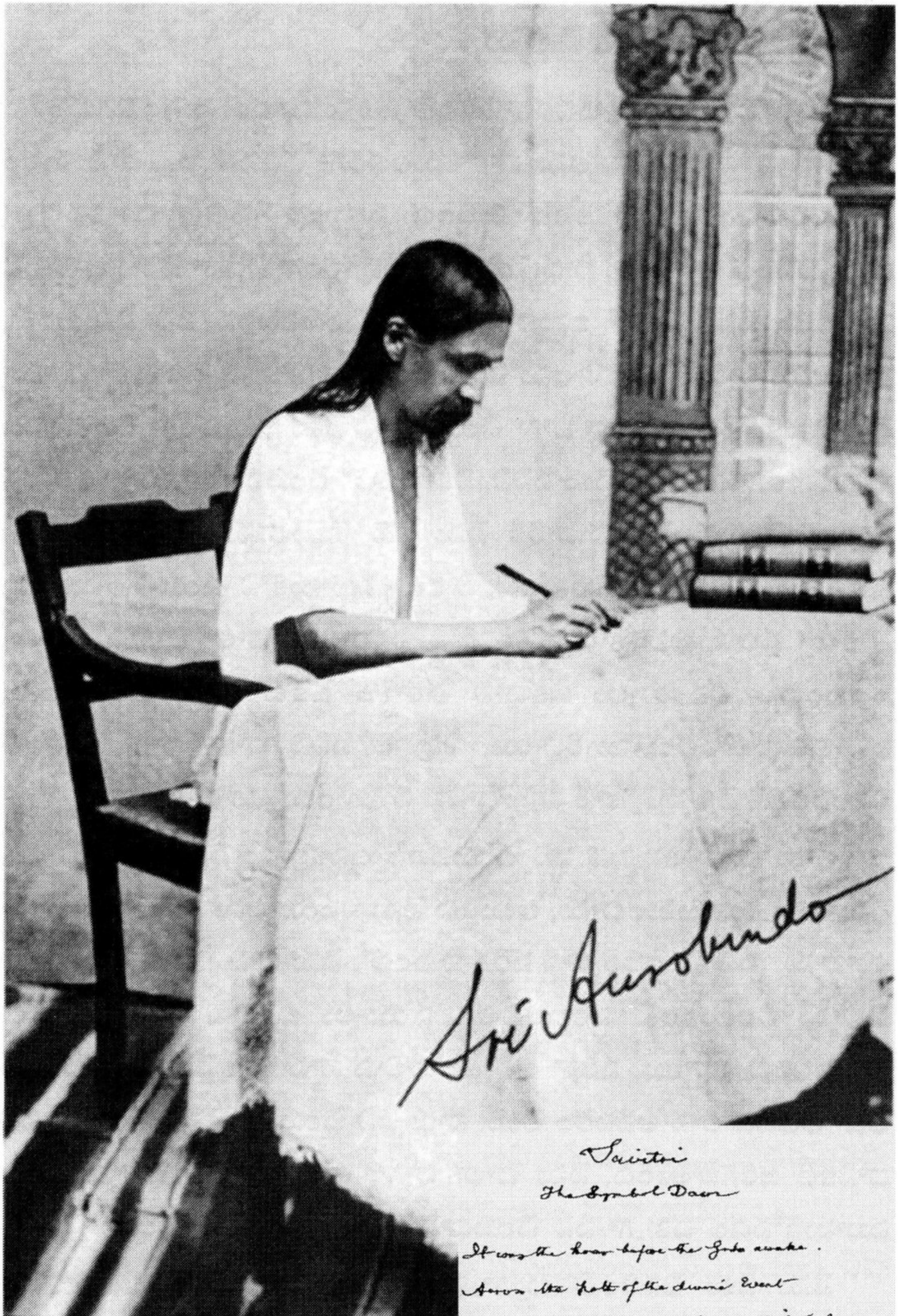
డిశెంబర్ 7, 1950

Lord, this morning Thou hast given me the assurance that Thou wouldst stay with us until Thy work is achieved, not only as a consciousness which guides and illumines but also as a dynamic Presence in action. In unmistakable terms Thou hast promised that all of Thyself would remain here and not leave the earth atmosphere until earth is transformed. Grant that we may be worthy of this marvellous Presence and that henceforth everything in us be concentrated on the one will to be more and more perfectly consecrated to the fulfilment of Thy sublime Work.

మార్గము చూపుతున్న, వివేకము కలిగించుచున్న ఒకచేతన మాత్రమే గాక, కర్మలో ఒక సక్రియాత్మక దివ్యసన్నిధిలా నీ కార్యము సాధించబడు వరకు నీవు మాతోనే వుండెదనని ఈ రోజుదయాన మాకు ఆశ్వాసమిచ్చావు. నీవు సర్వము ఇచట నుండెదనని భువి రూపాంతరీకరించబడునంత వరకు భువి వాతావరణమును వీడనని, మాకు పొరపడడానికి అవకాశము లేని పదములలో వాగ్దానము చేసినావు. ఈ మహాద్భుత దివ్య సన్నిధానమునకు, ఇక నుండి మాలోని ప్రతిదీ, నీ దివ్య కార్యము సఫలీకృత మొనర్చుటకు పరిపూర్ణముగ ఏకాగ్రత వహించుటకు అర్హత గల వారముగానగుటకు మమ్మనుగ్రహించుము ప్రభూ!

\- శ్రీమాత

Sri Aurobindo
Savitri
The Symbol Dawn
It was the hour before the Gods awake.
Across the path of the divine Event
The huge foreboding of Night, alone,
Lay stretched immobile upon Silence' marge.

సావిత్రిని గురించి శ్రీమాత

సావిత్రిని చదవడానికి ఉత్తమ మార్గం

...అవును, సావిత్రిని చదవడానికి ఇదే ఉత్తమ మార్గం. మనం పగటిపూట స్పష్టంగా చూస్తాం.... పదాలను చాలా సులభంగా చదవగలం.... కానీ మనం కళ్ళు మూసుకుంటే, మనం మరింత స్పష్టంగా ప్రతిదీ చూడవచ్చు. సాధ్యమైనంత జాగ్రత్తగా, సాధ్యమైనంత పరిపూర్ణంగా ఏదైనా చేయాలనుకునే వ్యక్తులకు నేను సలహా ఇస్తున్నాను. నీవు చేయవలసిన పని ఏమిటంటే, "కళ్ళు మూసుకుని విషయాలను చూడటం, సాధారణంగా నీ కళ్ళతో చూస్తూ చేయడంకంటే నీవు ఇంకా బాగా చేయగలవని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. సాధారణంగా చాలా కష్టమైన పనిని, ఏకాగ్రతతో చేయవలసిన సూక్ష్మతరమైన పనులు చేయవలసి ఉన్నవారికి నేను ఇది చెబుతాను, "నీవు వీలైనంత ఉత్తమంగా పని చేయాలనుకుంటే, నీ కళ్ళు మూసుకొని ప్రయత్నించు. నీవు నీ కళ్ళు మూసుకున్నప్పుడు చిన్న చిన్న వివరాలను చాలా బాగా చూస్తావు. సంబంధిత విషయాలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి చాలా సులభంగా, ఖచ్చితత్వంతో నీకు స్ఫురిస్తాయి. నీవు ఆ పనిని చాలా బాగా, మరింత విశ్వాసంతో చేస్తావు. "కానీ నీవు దానిని నీ ముందు చూడాలి."

నాకు చాలా కష్టమైన పని చేయవలసి ఉన్నప్పుడు నేను ఇలా చేస్తాను. నేను కళ్ళు మూసుకుంటాను, అటుపైన నేను విషయాలను మరింత స్పష్టంగా చూస్తాను, ప్రతి విషయం దాని సరైన స్థానంలో, నేను దానిని చాలా సులభంగా చేస్తాను ఎందుకంటే సంబంధిత విషయాలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అనుసరించి వస్తాయి, సరిగ్గా అవి ఉండాల్సిన స్థానంలో. నేను వెతకవలసిన లేదా తడబడాల్సిన అవసరం లేదు. నాకు పని చేయవలసి వచ్చినప్పుడు పని దానికదే జరిగిపోతుంది, నేను చాలా బాగా, చాలా వేగంగా చేస్తాను. కళ్ళు మూసుకోవడం చక్కగా పని చేయడానికి చాలా మంచి మార్గం.

నేను నీకు వివరించినట్లుగా, కళ్ళు మూసుకుని, చూడటంద్వారా సాధారణంగా బాహ్యంగా దృష్టిని కేంద్రీకరించి చేయడంకంటే చాలా బాగా పనులు చేయవచ్చు. మనం సాధారణ దృష్టికంటే మరింత ఖచ్చితమైన దృష్టిని అభివృద్ధి చేసుకోగలం. నేను నీకు చెప్తున్నాను, సావిత్రిని చదవడానికి ఇది

ఉత్తమ మార్గం, ఎందుకంటే మనకు మనకంటే ఎన్నోరెట్లు ఉన్నతమైన దానితో, ఈ సూక్ష్మ ప్రపంచాన్ని పరిపాలించే దానితో సంబంధం ఏర్పడుతుంది, అక్కడ విషయాలు అత్యంత స్పష్టంగా ఉంటాయి. అందుకే మనం బాగా అర్థం చేసుకోగలం, అది ఒక అంతఃస్ఫురణ వలె వస్తుంది....

సావిత్రిని చదవడానికి ఉత్తమ మార్గం

సావిత్రి ఒక దివ్య అభివ్యక్తి

సావిత్రి
శ్రీ అరవిందుల దర్శనం యొక్క
అత్యున్నత దివ్య అభివ్యక్తి

*

(సావిత్రి గురించి)

1) రచయిత ఆధ్యాత్మిక అనుభవాల దైనందిన రికార్డు.

2) సమగ్ర సాధనను అనుసరించాలనుకునే వారికి మార్గదర్శకంగాఉపయోగపడే సంపూర్ణ యోగమార్గం.

3) దైవత్వం వైపు ఆరోహణలో భూమి యొక్క యోగం.

4) అజ్ఞానం, అసత్యాలతో నిండిన భూమిపైన తాను అవతారం తీసుకున్నప్పుడు, తాను జన్మించిన దేహానికి అలవాటుపడే ప్రయత్నంలో దివ్యమాతకు కలిగిన అనుభవాలు.

(ఆశ్రమ కళాకారుడు శ్రీమాత సహకారంతో గీసిన చిత్రాల ప్రదర్శన “మెడిటేషన్స్ ఆన్ సావిత్రి” కోసం శ్రీ మాత ఇచ్చిన సందేశం)

సావిత్రి ప్రాముఖ్యత అపారమైనది.

దీనిలోని విషయం సార్వత్రికమైనది. అది దీని అభివ్యక్తి ప్రబోధకమైనది.

దీని వాతావరణంలో నీవు గడిపే సమయం వృథా కాదు.

ఈ ప్రదర్శనను చూడటానికి నీకున్న సమయమంతా వెచ్చించండి. నీవు చేసే ప్రతి పనిలో నీవు చూపుతున్న తీవ్రమైన తొందరపాటుకు ఇది మంచి ఆనందదాయకమైన ప్రతిఫలంగా ఉంటుంది.

CWM 13:24-26

సావిత్రిని ఎల్లప్పుడూ చదువు

నీవు సావిత్రిని అర్థం చేసుకోకపోయినా పర్వాలేదు, ఎల్లప్పుడూ చదువు. నీవు దానిని చదివిన ప్రతిసారీ, నీకు కొత్తది ఏదో ఒకటి వెల్లడి అవుతుండడం నీవు చూస్తావు. ప్రతిసారీ నీకు ఏదో ఒక కొత్తవిషయం గోచరిస్తుంది, ప్రతిసారీ అది ఒక కొత్త అనుభవం తీసుకువస్తుంది. మునుపు తెలియని విషయాలు, నీవు అర్థం చేసుకోని విషయాలు వెల్లడై ఒక్కసారిగా స్పష్టమవడం మొదలౌతుంది. పదాలు, పంక్తుల ద్వారా ఊహించని దృష్టికోణం ఒకటి పైకి తెలియవస్తుంది. నీవు చదవడానికి, అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిసారీ, ఏదో జోడించబడిందని, మరుగున పడివున్న ఏదో ఒక విషయం ఇంకా స్పష్టంగా వెల్లడి అవుతోందని నీవు గమనిస్తావు. నేను నీకు చెప్తున్నాను, నీవు ఇంతకుమునుపు చదివిన పంక్తులుకూడా మరోసారి చదివినప్పుడు నీకు వేరే వెలుగులో కనిపిస్తాయి. ఇలా ప్రతిసారీ జరుగుతూ ఉంటుంది. ఎల్లప్పుడూ నీ అనుభవం సుసంపన్నం అవుతూ ఉంటుంది, ఇది ప్రతి అడుగులో ఒక అంతఃస్ఫురణతో కూడిన అభివ్యక్తిలా అనిపిస్తుంది.

కానీ ఇతర పుస్తకాలు లేదా వార్తాపత్రికలను చదివినట్లుగా నీవు దానిని చదవకూడదు. నీవు ఖాళీగా ఉన్న మనస్సుతో సావిత్రిని చదవాలి, వేరే ఆలోచన లేకుండా చాలా ఏకాగ్రతతో ఉండి చదవాలి, ఖాళీగా, ప్రశాంతంగా, సిద్ధంగా మనసును తెరుచుకుని ఉండాలి. అప్పుడు ఆ పదాలు, లయలు, స్పందనలు నేరుగా నీ మనసనే తెల్లటి పేజీలోకి చొచ్చుకుపోతాయి, మెదడుపై వాటి ముద్ర వేస్తాయి, నీవు ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయకుండానే వాటినవి వివరించుకుంటాయి.

సావిత్రి - ఒక దివ్య అభివ్యక్తి - మోనా సర్కార్

ప్రభూ నీ రూపాంతరీకరణ కార్యమును భువిపై నెరవేర్చ మేము భువిపై యున్నాము. ఇది మా ఏకైక సంకల్పము, మా ఏకైక మానసిక వ్యాపకం.

అది మా ఏకైక ప్రవృత్తి గూడయగునట్లు మాసర్వ కర్మలు ఈ ఒకే ఒక్క గమ్యం వైపుకు సహాయపడ అనుగ్రహించు.

CWM 13:8 - శ్రీమాత

సావిత్రి మహాకావ్యం ఒక్కటి చాలు

అత్యున్నత శిఖరాగ్రాలను చేరడానికి సావిత్రి మహాకావ్యం ఒక్కటి చాలు. ఒకవేళ వ్యక్తికి సావిత్రి మీద ఎలా ధ్యానం చేయాలో నిజంగా తెలిసి ఉంటే అతనికి అవసరమైన మొత్తం సహాయాన్ని అతను అందుకుంటాడు. ఈ మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకునే వ్యక్తికి ఇది స్పష్టమైన సహాయం, ప్రభువు తన స్వహస్తంతో నిన్ను దగ్గరకు తీసుకుని చేరవలసిన గమ్యానికి నిన్ను నిర్దేశిస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది. అప్పుడు ప్రతి ప్రశ్నకు, అది ఎంత వ్యక్తిగతమైనా,దానికి సమాధానం ఇక్కడ ఉంటుంది, ప్రతి కష్టము దాని పరిష్కారాన్ని ఇక్కడ కనుగొంటుంది, నిజానికి యోగం చేయడానికి అవసరమైన ప్రతిదీ అక్కడ ఉంటుంది.

ఆయన ఒకే ఒక పుస్తకంలో సమస్త విశ్వాన్ని నింపారు. ఇది ఒక అద్భుత కార్యం, దివ్యమైనది, పోల్చరాని పరిపూర్ణతతో ఉన్నది.

నీకు తెలుసా ! సావిత్రి రచించడానికి ముందు శ్రీ అరవిందులు నాతో ఇలా అన్నారు - "నేను ఒక నూతన సాహస కార్యాన్ని ప్రారంభించడానికి ప్రేరేపించబడ్డాను: ప్రారంభంలో సందేహించాను, కానీ ఇప్పుడు నేను నిర్ణయించుకున్నాను. నేను ఎంత వరకు విజయవంతం అవుతానో ఇప్పటికీ నాకు తెలియదు. సహాయం కొరకు ప్రార్థిస్తున్నాను." అది ఏంటో నీకు తెలుసా? అది ప్రారంభించడానికి ముందు, నేను ముందస్తుగానే నిన్ను హెచ్చరిస్తున్నాను- అది ఆయన మాట్లాడే విధానం, పూర్తి వినయంతో, దివ్య నిరాడంబరతతో ఉంటుంది. ఆయన ఎప్పుడూ తనను తాను నొక్కి చెప్పరు. వాస్తవంగా ఆయన మొదలుపెట్టిన రోజున, వారు నాతో అన్నారు. అనంత విస్తారతలో ఒక చుక్కాని లేని నావలో పయనించే సాహసానికి నన్ను నేను ప్రయోగించుకున్నాను. ఒకసారి ప్రారంభించిన తర్వాత పేజీ తర్వాత పేజీ విరామం లేకుండా వ్రాశారు, అది అప్పటికే పూర్తయిన ఒక విషయంగా, వారు కేవలం దానిని అక్కడ ఈ పేజీల మీద సిరాతో లిప్యంతరీకరించినట్లుగా ఉంది.

నిజానికి 'సావిత్రి' మొత్తం రూపం పెద్ద ఎత్తున అత్యున్నత తలం నుండి క్రిందకు దిగి వచ్చింది, శ్రీ అరవిందులు వారి గొప్ప మేధోసామర్థ్యంతో కేవలం ఆ పంక్తులను - ఒక అత్యుత్తమమైన, అద్భుత రీతిలో అమర్చారు.

కొన్ని సార్లు మొత్తం పంక్తులు ప్రకటితమయ్యాయి, వాటిని వారు చెక్కుచెదరకుండా అలాగే వదిలిపెట్టారు. ఆయన చాలా కఠినంగా, అలుపెరగకుండా శ్రమించారు. తద్వారా సాధ్యమైనంత అత్యంత ఉన్నత శిఖరం నుండి స్ఫూర్తి వచ్చింది. ఎటువంటి గొప్ప కార్యాన్ని వారు సృష్టించారు! అవును ఇది ఒక సత్యమైన సృష్టి, అసమానమైన కార్యం. ప్రతిదీ అందులో ఉంది, అది ఎంతో సరళమైన స్పష్ట రూపంలో ఉంది. పద్య పాదాలు పరిపూర్ణ ప్రకాశంతో, పారదర్శకంగా, శాశ్వత సత్యంగా ఉన్నాయి. బిడ్డా! నేను అనేక గ్రంథాలు చదివాను, కానీ సావిత్రితో పోల్చదగిన విషయాన్ని ఇంతవరకు చూడలేదు. గ్రీకు, లాటిన్, ఇంగ్లీషు, సహజంగానే ఫ్రెంచి సాహిత్యంలో అత్యుత్తమ గ్రంథాలను, జర్మనీలో, తూర్పు, పశ్చిమాలలోని గొప్ప మహా రచనలతో సహా అత్యున్నత సృష్టులను చదివాను. నేను తిరిగి చెబుతున్నాను, సావిత్రి లాంటి దానిని నేను ఎక్కడా, ఏదీ కనుగొనలేదు. కొన్ని అరుదైన వాటిని మినహాయిస్తే ఈ అన్ని సాహిత్యాలు నాకు ఎలాంటి గాఢ సత్యం లేకుండా ఖాళీగా, బోలుగా, సాగిలపడి కనిపించాయి, అవి కూడ సావిత్రిలోని ఒక చిన్న భాగాన్ని మాత్రమే సూచిస్తాయి. నేను మళ్లీ ఒకసారి చెబుతున్నాను, సమస్త ప్రపంచంలో సావిత్రి వంటిది లేదు. ఒకవేళ ఎవరైనా సత్య దర్శనాన్ని, ప్రేరణ హృదయమైన మూల విషయాన్ని పక్కన పెట్టి, కేవలం పంక్తులను మాత్రమే పరిగణించినా వాటిని అత్యున్నత ప్రామాణిక రకానికి చెందినవిగా కనుగొంటారు.. వారు సృష్టించినది మానవులు ఊహించలేనిది. ఎందుకంటే అందులో ప్రతిదీ ఉంది, సమస్తమూ.

సావిత్రి ఒక ప్రకటన

కనుక సావిత్రిని ఒక ప్రకటనగా చెప్పవచ్చును. అది ఒక ధ్యానం, అనంతునికై, శాశ్వతునికై చేసే అన్వేషణ. ఒకవేళ అమృతత్వం కొరకు అకాంక్షతో దీనిని పఠిస్తే, ఆ పఠనమే తనంత తాను అమృతత్వానికి ఒక మార్గ నిర్దేశకునిగా పనిచేస్తుంది. వాస్తవానికి సావిత్రిని పఠించడమే యోగ సాధన, ఆధ్యాత్మిక ఏకాగ్రత: ఎవరైనా దైవాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకోవడానికి అవసరమైన మొత్తాన్ని అక్కడ కనుక్కోగలరు యోగంలోని ప్రతి సోపానం. ఇతర అన్ని యోగాల రహస్యంతో సహా ఇక్కడ తెలుసుకోబడుతుంది. ఎవరైనా ఇక్కడ ప్రతి పంక్తిలో ప్రకటితమైనది నిజాయితీగా అనుసరిస్తే అంతిమంగా

అతిమానస యోగ రూపాంతరీకరణకు చేరతారు. నిజంగా ఇది నిన్ను ఎప్పటికీ విడిచిపెట్టని నిర్దుష్టమయిన మార్గ నిర్దేశకుడు. ఈ మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకునే వారికి దీని మద్దతు ఎప్పటికీ ఉంటుంది. సావిత్రి లోని ప్రతి పాదం ఒక ప్రకటిత మంత్రం, మనిషి జ్ఞాన మార్గం ద్వారా పొందే దాన్నంతటినీ అధిగమిస్తుంది, మళ్లీ చెబుతున్నాను, ఇందులోని పదాలు, వాటి లయాత్మక ప్రతిధ్వని శబ్ద మూలమైన "ఓం"లోకి తీసుకెళ్ళేట్లుగా ప్రకటించబడ్డాయి, అమర్చబడ్డాయి. సమస్తమూ అందులో ఉంది.

అవును బిడ్డా ! సమస్తం అక్కడ ఉంది మార్మిక జ్ఞానం, గుప్త విద్య, తత్వ సిద్ధాంతం, పరిణామ చరిత్ర, మానవ చరిత్ర, దేవతల చరిత్ర, సృష్టి చరిత్ర, ప్రకృతి చరిత్ర విశ్వం ఎలా సృష్టించబడింది, ఎందుకు, ఏ ప్రయోజనం కొరకు, భవితవ్యం ఎలాంటిది- సమస్తమూ ఉంది. అక్కడ నీ సర్వ ప్రశ్నలకు సకల సమాధానాలను కనుగొంటావు. ప్రతిదీ వివరించబడింది, మానవ భవిష్యత్తు, పరిణామ భవిష్యత్తు ఇంతవరకూ ఎవరికీ తెలియనిదంతా వివరించబడింది. ఆయన ప్రపంచ రహస్యాలను పరిష్కరించాలని కోరుకునే ఆధ్యాత్మిక సాహసీకులు ఎక్కువ సులభంగా అర్థం చేసుకోగలిగేట్లుగా అందమైన, స్పష్ట పదాలలో వాటిని వెల్లడి చేశారు.

కానీ పంక్తుల వెనుక మర్మం చక్కగా దాగి ఉంటుంది, వ్యక్తి దానిని ఆవిష్కరించు కొనడానికి అవసరమైన నిజ చైతన్య తలానికి ఎదగాలి. సకల భవిష్య సూచనలు, జరుగవలసిన మొత్తం ఒక ఖచ్చితమైన అద్భుత స్పష్టతతో ప్రదర్శించబడింది. ఇక్కడ శ్రీ అరవిందులు సత్యాన్ని కనుగొనడానికి, దివ్య చైతన్యాన్ని ఆవిష్కరించుకోవడానికి, విశ్వం ఏమిటి అన్న సమస్యను పరిష్కరించుకోవడానికి కీలకాన్ని ఇచ్చారు. ఇంకా వారు అచేతనను రూపాంతరం చెందించడానికి కాంతి దానిలోకి చొచ్చుకుని పోయేట్లుగా అచేతనా ద్వారాన్ని ఎలా తెరిచారు అన్నదానిని కూడ సూచించారు. వారు మార్గాన్ని చూపారు, అజ్ఞానం నుండి అతిచేతనకు ఆరోహించడానికి వ్యక్తి ఎలా స్వేచ్ఛ పొందాలి, ప్రతి దశను, చైతన్యపు ప్రతి తలాన్ని, వ్యక్తి వాటి శ్రేణులను, మృత్యువు అడ్డంకులను దాటి అమృతత్వాన్ని ఎలా సాధించాలి అన్నదాన్ని చూపించారు. మొత్తం మార్గాన్ని వివరణాత్మకంగా కనుగొంటావు, ముందుకు సాగేకొద్దీ మానవునికి తెలియని విషయాలను మొత్తంగా ఆవిష్కరించుకుంటావు. అదే సావిత్రి, ఇంకా దాని కన్నా ఎంతో ఎక్కువ.

సావిత్రిని పఠించడం నిజానికి ఒక అనుభవం. మనిషిలోని సర్వ రహస్యాలు వెల్లడి చేశారు, భవిష్యత్తులో అతని కోసం వేచిచూస్తున్న అన్ని విషయాలతో సహా: ఇదంతా సావిత్రి లోతుల్లో ఆవిష్కృతమవుతుంది. కానీ వ్యక్తికి వాటిని ఆవిష్కృతం చేసుకునే జ్ఞానం ఉండాలి, చైతన్య తలాల అనుభవం, అతిమనసు అనుభవం, చివరకు మృత్యువును జయించే అనుభవం కూడ ఉండాలి. ఆయన అన్ని దశలను గుర్తించారు, పూర్ణయోగంలో ఒక సమగ్ర విధానంలో పురోగమించడానికి అవసరమైన ప్రతి అడుగును వారు సూచించారు.

ల్యూమినియస్ నోట్సు - మోనా సర్కార్

అది ఆయన స్వీయ అనుభవము

ఈ సమస్తమంతా కూడా ఆయన స్వీయ అనుభవమే. అయితే ఇంకొక అత్యంత ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంటే అది నా స్వీయ అనుభవం కూడా. ఆయన వర్ణించినది నా స్వీయ సాధనయే. ప్రతి విషయమూ, ప్రతి సంఘటన, ప్రతి సాక్షాత్కారము అన్ని వివరణలు చివరకు రంగులు కూడా నేను చూచినవే మరియు ఆ పదములే, ఆ నుడికారాలు కూడా ఖచ్చితంగా నేను విన్నటువంటివే. ఇదంతా కూడా ఈ గ్రంథము చదువడానికి ముందు సంభవించినది. తర్వాత సావిత్రిని నేను ఎన్నోసార్లు అధ్యయనం చేశాను. అయితే ముందుగా, ఆయన ఈ రచన సాగిస్తున్నపుడు నా కొరకు చదివే వారు. ప్రతి రోజు ఉదయం ఆయన సావిత్రిని చదువుటను నేను వినేదానిని. రాత్రి రచన సాగించి ఉదయం నా కొరకై చదివేవారు. ఏదో ఒక విచిత్రమైన విషయాన్ని నేను గమనించాను. అదేమిటంటే రోజు తర్వాత రోజు, ఉదయం నా కోసం ఆయన చదివే అనుభవాలు నాకు అంతకు ముందు రాత్రి అనుభూతి చెందినట్టివి. ఖచ్చితంగా ప్రతి పదము పొల్లుపోకుండా అవును, అన్ని వివరణలు, రంగులు, చిత్రములు నేను చూచినట్టివే. శబ్దాలు నేను వినినవే. అన్నీ అన్నీ కూడా ఆయన తన కవిత్వంలో సంకలనం చేశారు మహాద్భుతమైన కావ్యంలో. అవును, అవి ఖచ్చితంగా యధాతథంగా మునుపటి రాత్రి సంభవించిన నా అనుభవాలు. తదుపరి ఉదయం ఆయన చదివినవి కూడా ఇవే. ఇది కేవలం ఒక రోజే కాదు, రోజు తర్వాత రోజు ఇలాగే జరిగింది. ప్రతిసారి ఆయన చెప్పిన దానిని నా మునుపటి అనుభవాలతో పోల్చి చూసేదానిని. అవి ఎల్లప్పుడు ఒకటిగా ఉండేవి. మరొక్కసారి తిరిగి నేను చెబుతున్నాను. నేను నా అనుభవాలు ఆయనకు

చెప్పగా ఆయన వాటిని నమోదు చేయలేదు. నేను చూసినవి ఆయనకు మునుపే తెలుసు. ఆయన వ్యక్తం చేసినవి నా అనుభవాలు. అదే సమయంలో అవి ఆయన అనుభవములు కూడా. అంతే గాకుండా అజ్ఞాతము లేక అతిమానసంలోనికి మేముకలిసి సాగించిన సాహసము యొక్కచిత్రమిది.

ఈ అనుభవాలు ఆయన సజీవమైన అనుభవాలు, యధార్థ వాస్తవాలు. అతి బ్రహ్మాండపు సత్యాలు. భౌతికమైన రీతిలో సుఖ దుఃఖాలు అనుభవించినట్లుగా పైన వివరించిన అనుభవాలు ఆయన అనుభవించారు. నిశ్చేతన అంధకారంలో ఆయన నడిచారు. మృత్యువు పొరిగింటిలో కూడా సాగారు. ఆత్మక్షోభ యాతనలను కూడా అనుభవించాడు. పంకమునుండి లోకపు సంకుచితం నుండి సార్వభౌమిక సమృద్ధిని పరమదివ్యానందంలోనికి శ్వాసించుటకు ఆయన బయటకు వచ్చారు. ఆయన వీటన్నింటిని అధిగమించారు. ఈ సీమలను పరిణామాలను భరించారు. ఒకరు ఊహించలేనటువంటి స్థాయిలో భౌతికంగా బాధపడ్డారు. యాతన అనుభవించారు. ఈ దినం వరకు ఎవరు కాని ఆయన వలె బాధను అనుభవించి ఉండలేదు. పరమ దివ్యతను కలిసే ఆనందం కొరకై, యాతనను పరివర్తన చేయుటకు సమస్తమైన బాధలను ఆయన స్వీకరించారు. ప్రపంచపు చరిత్రలో ఇది అసమానమైంది, అనుపమానమైంది. ఇటువంటిది ఇంతకు ముందు సంభవించలేదు. అతి మానసమునకు నిశ్చిత పథంలో మనము సాగుటకై తెలియని దానిలో మార్గమును కనుగొన్న ప్రథముడాయన. ఆయన మన కొరకు సంక్లిష్ట కార్యమును సులభతరం చేశారు. సావిత్రి అనేది ఆయన పరివర్తన యోగం యొక్క సమస్తము. ఈ యోగం, పృథ్వి చేతనలో మొట్టమొదటి సారిగా కనబడుట మనం చూస్తున్నాం.

స్వీకరించుటకు మనిషి ఇంకనూ సిద్ధంగా లేడు

మానవుడు దీనిని స్వీకరించుటకు ఇంకను సిద్ధంగా లేడని నేను అనుకొంటాను. అది అతనికి చాలా ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నది. మరియు చాలా చాలా విశాలమైనది. అది అతడు అర్థం చేసుకోలేడు. అవగాహన చేసుకోలేడు. ఎందుకంటే మనసు ద్వారా సావిత్రిని అర్థం చేసుకోలేము. దానిని అర్థం చేసుకోవడానికి శోషింప చేసుకోవడానికి ఒకరికి ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు అవసరం. యోగంలో ముందుకు సాగే కొలది ఒకరు మరింతగా మరింతగా జీర్ణం చేసుకొంటారు, మెరుగుగా అవుతారు. ప్రస్తుతం కాదు,

కేవలం భవిష్యత్తులో మాత్రమే. దీనిని గురించి సరైన మూల్యాంకనం ఉంటుంది. అదిరేపటి కవిత్వం. దానిని గురించే ఆయన భవిష్యత్ కవిత్వమనే విషయంలో వివరించారు. అది చాలా చాలా సూక్ష్మమైనది మరియు చాలా చాలా సంస్కరింపబడినది. మనసు చేత కాదు, మనసులో కాదు, సావిత్రి ధ్యానంలో ప్రకటితమవుతుంది.

కొందరు మనుషులు దానిని ఇతర రచనలతో పోల్చి వర్జిల్, హోమర్ రచనల కన్నా తక్కువ స్థాయి అని ఏదో తెలివితో వ్యాఖ్యానిస్తారు. అయితే సావిత్రి వారికి అర్ధం కాలేదు. అర్థం చేసుకోలేరు. వారికి ఏమి తెలుసు? ఏమీ తెలియదు. వారు అర్థం చేసుకునేటట్లుగా మనం ప్రయత్నించడం వ్యర్థము. అది ఏమిటో అనే విషయం తెలియజేయబడుతుంది. అయితే అది సుదూర భవిష్యత్తులో కేవలం నూతన జాతి, నూతన చైతన్యంతో అది అర్థం చేసుకోగలదు. నీలి గగనం కింద సావిత్రితో పోల్చకలిగినట్టిది ఏదీ లేదని నేను నీకు ఖచ్చితంగా హామీ ఇస్తున్నాను. అది మహోన్నతతర చిత్రం. అత్యద్భుత సాహిత్యము అతి శ్రేష్ఠతమ కావ్యము. అతి మనోహర దృశ్యము. మహాద్భుత కార్యము. కేవలము ఆయన రచించిన రచనలోని పంక్తుల యొక్క సంఖ్యను పరిగణించినను అది అద్వితీయం. సావిత్రిని వర్ణించడానికి ఎలాంటి మానవీయ పదాలు చాలవు. సావిత్రిని వర్ణించడానికి అత్యంత అతిశయోక్తులు, చాలా ఉన్నతోన్నత మైన ఉపమానాలు అవసరం. అది వర్ణనాతీతమైన పురాణం. సావిత్రి ఏమిటో పదాలు చెప్పలేవు. దానిని వర్ణించుటకు సరైన విశేషాలు లేవు. నాకు అవి ఎక్కడా దొరకలేదు. దాని విలువ అనంతము, అపరిమితము. ఆధ్యాత్మిక విలువ ఇతర విలువలు చాలా అగణితమైనవి. అది శాశ్వతము దాని విషయము శాశ్వతము. దాని గమ్యం అనంతం. దాని యొక్క రచనా నిర్వహణ శక్తి అద్భుతం. అది నిరుపమానము. దానితో నీకు సంపర్కము అధికమయ్యే కొలది నీవు మరింతగా మరింతగా ఉన్నత స్థాయికి లేవనెత్త బడతావు. ఓహ్ వాస్తవానికి అది ఎంతో! ఏమో! మానవునికై ఆయన అనుగ్రహించిన మహోత్తర సుందర వరమది. శిఖరాగ్రతమ సాధ్యతను అందించగలిగినది. అది ఏమో మనిషికి ఎప్పుడు తెలుస్తుంది? ఎప్పుడతడు సత్యజీవనం గడుపుతాడు? అతడు ఎప్పుడు దీనిని తన జీవితంలో స్వీకరిస్తాడు? ఇది ఇంకనూ తెలియజేయబడవలసిన విషయము.

*

సరియైన ధోరణితో చదవడం

వత్సా! నీవు ప్రతిరోజు 'సావిత్రి'ని చదువుతున్నట్లయితే సరియైన వైఖరిలో చదువు. 'సావిత్రి'ని తెరిచే ముందు నీవు నీ నమనస్సును సాధ్యమైనంత ఖాళీగా ఉంచుకుని కొద్దిసేపు ధ్యానం చేయాలి. ఒక సరియైన ధ్యాన పూరిత ఆకాంక్షతో మొదలు పెట్టినట్లయితే నీ హృదయం నుండి ఒక సూటియైన మార్గం ఏర్పడి చాలా తక్కువ సమయంలోనే శుద్ధి చేయగల చైత్య అగ్నిని వెలిగించ గలుగుతావు. నీవు మామూలుగా చేయలేని దానిని 'సావిత్రి' సహాయంతో చేయగలవు. ఈ ధోరణితో, ఒక చైతన్యపూరితంగా చదివిన ట్లయితే, ఎంతోకొత్తగా శ్రీ అరవిందులకు ఒక సమర్పణగా అనిపిస్తుంది. 'సావిత్రి' ఒక మార్గదర్శిలాగా, ఒక చైతన్య పూరితమైనదిగా నీకు అర్థం అవుతుంది.

నేను చెప్పేదేమిటంటే, యోగాన్ని అనురించాలనుకునే వారు అది చాలా అవసరమైనది అని, వినయంగా ప్రయత్నించినట్లయితే 'సావిత్రి' సహాయంతో యోగం అనే నిచ్చెనలోని పై మెట్టును కూడా చాలా సులభంగా చేరుకోవడమే గాక, 'సావిత్రి' సూచించే రహస్యాన్ని కూడా కనుగొనగలుగుతారు. ఇదంతా ఏ గురువు సాయం లేకుండానే సాధ్యపడుతుంది. ఈ యోగాన్ని ఎక్కడైనా సాధించగలుగుతారు. 'సావిత్రి'యే మార్గ దర్శనం చేస్తుంది. వారికి కావలసిన దంతా 'సావిత్రి'లో కనుగొనగలుతారు. ఏదైనా కష్టంను ఎదుర్కొన్నప్పుడు గానీ, ముందుకు సాగడానికి ఏ మార్గంలో వెళ్ళాలో తెలియనప్పుడు కానీ లేదా అవరోధాలను అధిగమించాలన్నా, మనలను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసే రకరకాల సందేహాలు మరియు అనిశ్చితుల మధ్య అవసరమైన సూచనలు, సహాయం అవసరమౌతుంది. ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి ప్రశాంత చిత్తుడై, తనను తాను పూర్తిగా తెరుచుకుని సవినయంగా ఆకాంక్షించినట్లయితే ఎవరో చేయి పట్టుకుని నడిపించినట్లుగా అనుభూతి చెందుతాడు. మార్గదర్శనం లభిస్తుంది. ఒకవేళ అతను పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం కలిగి, తనను తాను పరిపూర్ణంగా సమర్పించుకుని, కావలసిన విధేయతతో ఉన్నట్లయితే ఆ వ్యక్తి తప్పక తన చిట్టచివరి గమ్యమును చేరుకోగలుగుతాడు.

నిజానికి, 'సావిత్రి' గ్రంథం ఒక సత్యం. జీవం కలిగినది. చైతన్యంతో సమృద్ధమైనది. అన్ని మానవ వేదాంతాలకు, మతాలకు పైన ఉండే గొప్పదైన

జ్ఞానం. అన్ని తనలోనే ఇముడ్చుకోగల ఏకైక రూపం. అది ఒక ఆధ్యాత్మిక మార్గం, ఒక యోగం, ఒక తపస్సు, ఒక సాధన. 'సావిత్రి' ఒక అసామాన్యమైన శక్తి గలిగినది. అది అందుకోగలిగిన ప్రతి ఒక్కరికీ వారి ప్రతీ చైతన్యపు స్థాయిలలోనూ స్పందనా తరంగాలను పంపగలదు. అది సాటిలేనిది. అది ఒక పుష్కలత్యంలోని సత్యం - శ్రీ అరవిందులు మనకై ఈ భువికి తీసుకుని వచ్చిన సత్యం. వత్సా! 'సావిత్రి' ప్రతిపాదిస్తున్న రహస్యాన్ని కనుగొనగలగాలి. శ్రీ అరవిందులు మన కోసం తెలియచెప్పిన భవిష్యవాణిని తెలుసుకోవాలి. నీ ముందున్న కార్యం అదే. ఇది కష్టతరమైనదేనేమో, కానీ అవసరమైన కష్టమే.

'సావిత్రి' అసామాన్యమైన శక్తి

ఒకవేళ నీవు ఎప్పుడైనా నిరాశ, నిస్పృహలో ఉన్నా, చేస్తున్న పనిలో విజయం సాధించలేకపోయినా లేదా నీవు అనుకున్న దానికి విరుద్ధంగా జరిగినా, ఎంత ప్రయత్నించినా కోపంను నీవు నిగ్రహించుకోలేక పోయినా, జీవితం భరించలేనిదిగా, అసహ్యంగా, విచారంగా అనిపించినప్పుడు అప్పుడు వెంటనే 'సావిత్రి'ని నీ చేతుల్లోనికి తీసుకుని ఒక్క క్షణం ధ్యానం చేసి, ఏదో ఒక పేజీ తెరచి చదువు. నీ కష్టం ఒక పొగలా మాయం అవుతుంది. అది నీవు గమనించగలవు. అతి విచారంను అయినా అధిగమించడానికి కావలసిన బలమును నీకు ఇస్తుంది. నిన్ను పీడిస్తున్న సమస్య నిన్ను వదిలేస్తుంది. నీకే తెలియని ఒక విచిత్రమైన ఆనందమును నీవు అనుభవిస్తావు. అసాధ్యమైనది లేదు అన్నట్లుగా, అన్నింటినీ నీవు అధిగమించగల శక్తిని, బలమును చైతన్య తిరోగమనంను నీవు గమనించగలవు. అన్నిటినీ పరిశుద్ధం చేసే, తరగని ఆనందంను నీవు అనుభవించగలుగుతావు. కొన్ని పంక్తులు చదివిన చాలు. నీ అంతరాత్మలో ఒక అనుబంధాన్ని ఏర్పరచుకోగలుగుతావు. అదే 'సావిత్రి' అసామాన్య శక్తి. లేదా 'సావిత్రి'ని చదివిన తరువాత, నీవు చాలా లోతుగా ధ్యానం చేసినట్లయితే, నిన్ను ఓడిస్తున్న సమస్యకు పరిష్కారం లభిస్తుంది. నీవు చేయవలసిందల్లా, ఏ మాత్రం ఆలోచించకుండా ఎక్కడో ఒక చోట 'సావిత్రి'ని తెరచి చదువు. అంతే నీ సమస్యకు సమాధానం లభిస్తుంది.

దీని అత్యంత విశ్వాసంతో, సరళత్వంతో చేస్తే చాలు ఫలితం ఖచ్చితంగా ఉంటుంది.

సావిత్రి కావ్య ఖండికలు

సావిత్రి, సత్యవంతుడు

భువి జీవులను అమృతత్వమునకుద్ధరించ,
అజ్ఞాన భూగోళమునకు భగవంతునికొనితేగ,
పరిమితి లేని ఆత్మ నుండి విడివడజేయబడిన సృష్టిలోనికి,
అజ్ఞాన ప్రపంచమున భగవంతుని ద్వివిధ శక్తియైన,
మిమ్ము పురాతన తారకల దిగువకు,
ఓ సత్యవంతా, తేజోమయ సావిత్రీ నేపంపినాను.

నా జ్ఞానాజ్ఞాన ప్రపంచమందు
ఎచట భగవంతుడగుపించక, నామము విన్పించునో,
మనసు హద్దులలో జ్ఞానము చిక్కువడి యుండెనో,
వాంఛాజాలములోనికి జీవితము లాగబడెనో,
- స్వదృష్టి నుండియే అంతరాత్మను పదార్థము దాచివేసేనో
అచట అధ్యాత్మ దివారాత్ర ధృవముల మధ్య
భువినుద్ధరించ శ్రమిస్తున్న నా క్రియాశక్తి మీరు,
దుర్గమారోహణ చేయు నేనే మీరు.

కాలాతీతత్వ దివ్య వెలుగులోనికి
కదలుచున్న కాలంలోని నా శాశ్వతత్వంలోనికి
జీవితం, మనసు, పరాప్రకృతి బృహత్తు ద్వారా
నిశ్చేతన నిశీధి నుండి యెగబ్రాకుతున్న నా అంతరాత్మ అతడు.

వెనుక విడిచి వచ్చిన మహనీయతను చేర
ఏ సౌందర్యానందాల నుండి తాను పతనమయ్యెనో అచటికి
దివ్యమైన సమస్తపు మాధుర్యము సన్నిహితముగాగ

పరిధులు లేని వెలుగుకు, పరిమిత రహిత జీవనానికి
అనిర్వచనీయానంద లోతుల చవిజూడ
అమరము, అనంతమగు దానిని స్పర్శించ అంతరాత్మ యెగబ్రాకు.

మానవజాతి ప్రకాశ భావనాశిఖరాల చేర
దివ్యసత్యపు పరిసరమునకు చేర
మృగము నుండి తడుములాడుచు వెల్వడుతున్న నా అంతరాత్మ అతడు.
భువి జీవుల దేహరూపములలో
మానవ జీవితాలలో యెదుగుచున్న దైవతమాతడు
భువి అజ్ఞానమునుండి ప్రకృతి పోటులో
భగవంతునికెగబ్రాకు మనిషి అంతరాత్మయతడు
భగవంతుని చేర మార్గాల చూపుచున్న
ఓ సావిత్రీ నీవు నా అధ్యాత్మ శక్తివి
నా అమృతవాణిని వ్యక్తపరచు స్వరానివి
కాలరాదారుల మీద పరమసత్యపు మోమువి.

- సావిత్రి 702-03

శాశ్వత ఛాయా మాత్ర తెర

నిశియందాతడు శాశ్వత ఛాయా తెరను జూచె
జీవిత గృహనేలమాళిగ, మృత్యువని యాతడెఱుగు
విధ్వంస మందు సృష్టి ద్రుత గమనాన్ని సంవేదించ
సకల జగత్తు కొనగూడు లాభముకు చెల్లించు వెలగా నష్టమునెఱుంగు.
స్వర్గద్వారములకు దగ్గర దారిగా నరకమ్ము నెఱిగె.
భ్రమ, తయారగు రహస్యకర్మాగారమున
నిశ్చేతన విచిత్ర ముద్రణాశాలయందు
ఆదినిశీధి పరిమాణము ఛిన్నాభిన్నమయ్యె
అవిద్యా సుస్థిర భావాలు కకావికలయ్యె

సజీవమై ఒక సుదీర్ఘ ఆధ్యాత్మిక శ్వాస తీసుకొని
ప్రకృతి తన కఠినయాంత్రిక లిపిని త్యజించె
బందీయైన అంతరాత్మ ఒప్పందపు అంశాలను
తన ఛిద్రమైన ఆకారాన్ని అనృతం, తిరిగి పరమ సత్యానికిచ్చివైచె.

వజ్రలిపి

బాధా ధర్మపు నిబంధనలు రద్దయ్యే
వాటి స్థానమున ప్రకాశమయ భావాలు పెరిగె.
నిపుణత గల వ్రాయసకాని అగుపడని చేయి
అతని వేగవంతమైన అంతఃస్ఫురిత సుందర చేవ్రాతను వ్రాసె
భువి రూపాలు ఆతని వ్రాతకు దివ్య పత్రములయ్యే
దేహధారియైన మనసు వ్యక్తపరచలేని ప్రజ్ఞయది
ప్రపంచ నిస్వర గుండె నుండి నిశ్చేతన వెడలగొట్టబడె
స్థిర హేతుభావ పథకముల రూపము మారిపోయె
జడ వస్తువులందు చేతనను ప్రేరేపించుచు
అంధ అణువు, మూగ పదార్థరాశిపై ఆతడు
అవినాశి వజ్రలిపిని లిఖించె
పతనమైన వాటి అస్పష్ట హృదయంపై
బంధరహిత అనంతుని ఛందోబద్ధ గతాన్ని, దివ్య నామాన్ని
గత శాశ్వతత్వపు పునాది
మేలుకొన్న ప్రహర్షపూరిత కణముల
అనిర్వచనీయుని భావలిపిపై జాడలు కనుగొనె
కాలమంతటిలోన్యూ ప్రేమ గతం వేచివుండె
మహదానంద గ్రంథపు మార్మిక సంపుటము
దివ్యచేతనాగ్ని సందేశము

సావిత్రి ***231-32***

మానవాతీతుడు - దివ్య మానవుడు

పదార్థ దృక్కు ద్వారా పరమాత్మ చూచు
పరమాత్మ మోముగా పదార్థము బహిర్గతమగు
మానవుడు, మానవాతీతుడొకటిగాన
సకల భువి ఒకే ఒక్క జీవనమ్ము
జన బాహుళ్యము సైతం దివ్య స్వరమును విందురు
అంతరమున గల పరమాత్మతో భాషింపజూతుడు
ఉన్నతాధ్యాత్మిక ధర్మమును పాటించ పెనగులాడుదురు
దివ్యప్రేరణలచే ఈ భువి ఉత్తేజితమగు
లోలోతుల గల మానవజాతి ఆత్మ మేలుకొనును
రహస్యాధిదేవుని ప్రకృతి గుర్తించు
అధిక జనులు సైతం యెంతో కొంత బదులు పలుకుదురు
దైవ వైభవ దూకుడును భరింతురు
అగుపడని ద్వారములపై ఆతని గట్టితట్టుడును భరింతుడు
మనుజుల జీవితాలనొక స్వర్గీయ ఆవేశం మార్చివేయు
అనిర్వచనీయ మెరుపులో మనసు పాలుపంచుకొను
ప్రహర్షమును, అగ్నిని వారి హృదయమనుభూతి చెందు
ఒక అంతరాత్మను భువి దేహములు యెఱుంగు
మృతత్వ కట్టుబానిసలు, వారి బంధాలనుండి బయటపడుదురు
కేవల మానవులు ఆధ్యాత్మిక జీవులుగ నెదుగుదురు
మూగ దైవతము మేలు కొనుటను చూతురు.

సావిత్రి *710*

భవిష్యత్తు

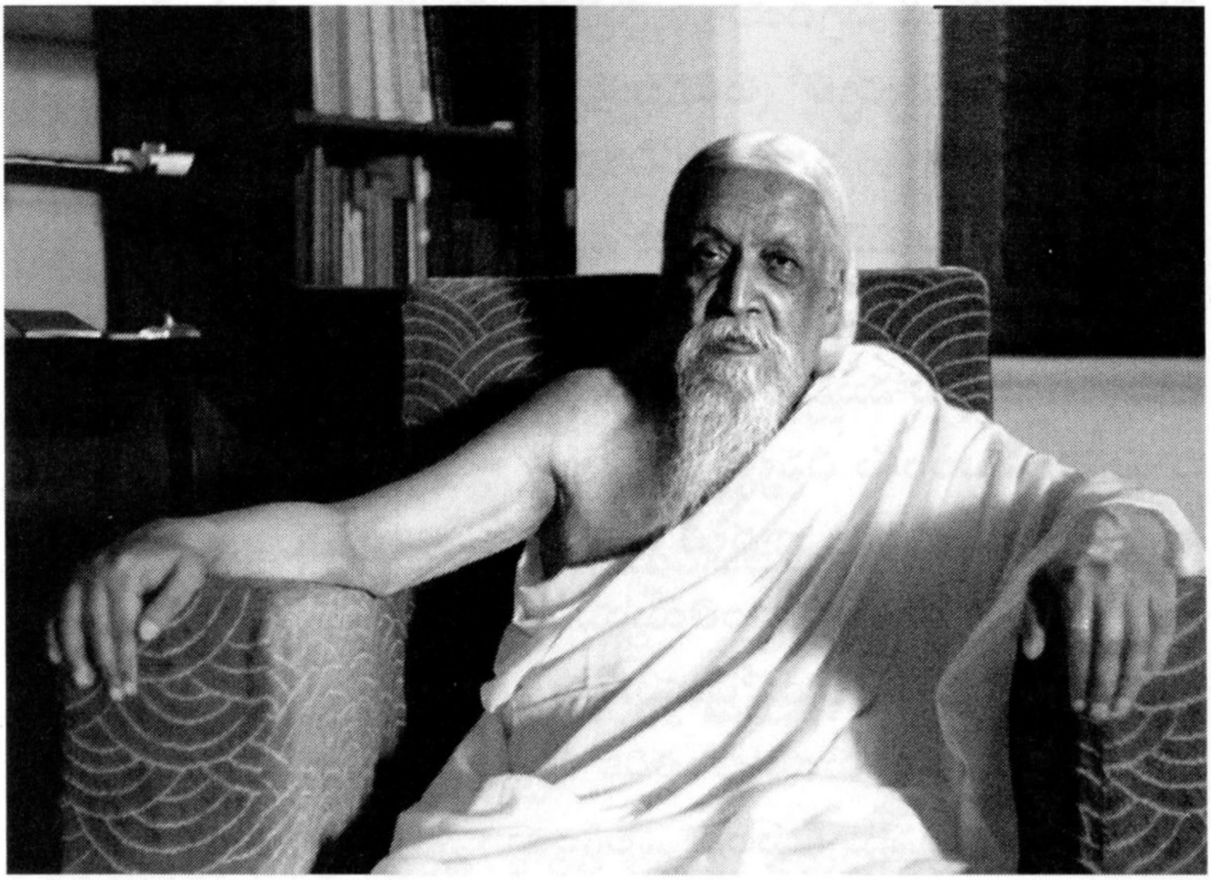
అజ్ఞాన పరిధులు వెనుకకు వీగిపోవు
అధికాధికముగ జనులు వెలుగున ప్రవేశింతురు
మనసులు వెలిగి, ఉత్తేజితమై రహస్య ఆదేశకుని విందురు
జీవితములు ఆకస్మిక అంతర జ్వాలచే జ్వలించు

దివ్య ఆనందమున హృదయాలు ప్రేమోన్మత్తమగు
మానవేచ్ఛలు, దివ్యేచ్ఛతో శ్రుతిగలుపు,
ఈ విడివిడి ఆత్మలు పరమాత్మ ఏకతననుభూతి చెందు
ఈ ఇంద్రియాలు దివ్యేంద్రియము నెఱుగ సమర్థమగు
ఒక విచిత్ర లౌకికానందముగ, అమిషము, నాడులునగు
అమృతత్వపు దేహముగ ఈమర్త్య దేహములగును
ధాతు, కణములందు దివ్యశక్తి ప్రవహించి
శ్వాస, భాషణం, కర్మల బాధ్యత స్వీకరించు
సకల భావాలు సూర్యుల కాంతియేయగు
ప్రతి సంవేదన ఒక అలౌకికోత్తేజమగును
తరచుగా ఒక ప్రకాశమయ ఆంతరిక ఉషోదయము జరిగి
మత్తున జోగు మనసు గదులను వెలిగించు
ప్రత్యంగమందొక ఆకస్మిక ఆనందము పరుగిడు
ప్రకృతి ఒక బలీయ దివ్య సన్నిధితో నిండు
ఆ రీతి భువి దైవత్వమున కున్ముఖమగు
సామాన్య స్వభావాలు విశాల ఉద్ధరణననుభూతి చెందు
పరమాత్మ కిరణమ్ముచే లౌకిక కర్మలు ప్రకాశించు
సామాన్య వస్తువులందు దైవత్వమును చూతురు
రహస్య దేవునభివ్యక్తముచేయ ప్రకృతి జీవించు,
మానవ క్రీడను పరమాత్మ స్వీకరించు,
ఈ భూ సంబంధ జీవనము దివ్య జీవనమ్మగు

సావిత్రి సందేశం

జీవించుట యన ప్రేమ, ఏకత్వముల ననుభూతి చెందుట
యను నా హృదయోద్దేశ్యమునకు మేలుకొన్నాను
మా సువర్ణ పరివర్తనపు వైచిత్రి యిది ఓ మహర్షీ!
నేనెఱిగిన నా అన్వేషణా సర్వ సత్యమిది

సావిత్రి : *724*

అధ్యాత్మ శిఖరాలు, ప్రకృతి మూలము
వాటి ప్రత్యేక రహస్య సత్యమునకు చేరు
పరస్పరమొకే ఒక దైవత్వము నెఱుగు
పదార్థ దృక్కు ద్వారా పరమాత్మ చూచు
పరమాత్మ మోముగా పదార్థము వ్యక్తమగు
మర్త్య జీవనము శాశ్వతుని ఆనందవాసమగును
అమృతత్వమును దేహాత్మ రుచి చూచు
అప్పుడే ప్రపంచోద్ధారకుని కార్యము పూర్తియగును.

- శ్రీ అరవిందులు

సావిత్రి కావ్యంలోని పాత్రల గురించి శ్రీ అరవిందులు

"సావిత్రి - సత్యవంతుల కథ మహాభారతంలో దాంపత్య ప్రేమ, మృత్యువ్యను జయించడంగా అభివర్ణించబడింది. మానవ ఇతివృత్తాన్ని అనేక దృక్కోణాల నుండి చూపించిన ఇతిహాసంలోని ఒక గాథ ఇది. సంకేతాత్మక మైన అంతరార్థాలు గల వేదకాలం నాటి అనేక గాథలలో ఒకటి సావిత్రి గాథ.

దివ్య సత్యాన్ని అంతరాత్మగా కలిగిన వ్యక్తి సత్యవంతుడు, కానీ మృత్యువు, అజ్ఞానాలలోనికి దిగి వాటికి పట్టుబడిపోయాడు.

రూపు దాల్చిన దివ్య మంత్రి సావిత్రి. ఆధ్యాత్మిక వేవెలుగుల రేనిపుత్రిక ఇచట జన్మించి, రక్షించడానికి వచ్చిన పరాత్పర సత్యదేవత.

అశ్వపతి తపశ్శక్తికి ప్రభువు, సావిత్రి కన్న తండ్రి, మర్త్య భూమికల నుండి, అమృత భూమికలకు మనలను ఉద్ధరించు ఆధ్యాత్మిక కృషిలో సాయం చేయడానికి, కేంద్రీకరించబడిన శక్తికి ప్రతీక.

ద్యుమత్సేనుడు, దివ్యజ్ఞాన కిరణాధిపతి సత్యవంతుని కన్న తండ్రి, అతడు దివ్యదృష్టిని కోల్పోయి పతనమైన దైవ మనస్సు. అందువల్ల ఇచట కూడా అంధుడై రాజ్యవైభవాన్ని కోల్పోయాడు. ఇది కేవలం రెండర్థాలు గల కథ మాత్రమే గాదు. ఇందులోనివి కొన్ని లక్షణాలకు రూపమివ్వగా తయారైన పాత్రలు గాదు. సజీవమైన, సచేతనమైన దివ్య క్రియాశక్తుల అవతారాలు లేక, వాటి నుండి వెలువడినవి. వీటితో మనం పటిష్ఠమైన సంపర్కం పెట్టుకోవచ్చు. మర్త్యస్థితి నుండి, దివ్య చేతనలోనికి, అమృత జీవనంలోనికి ఎదగడానికి మార్గం చూపించి మనిషికి సాయం చేయడానికి మానవ దేహం ధరించి వచ్చాయి".

Vol. 55, No. 12
December 2025

Date of Publication:
1st December 2025

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — *Sri Aurobindo*

Cover page painting:
Krishnalal

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001